LeMan

Cilt: 42

Sayı: 704-713

Cilt: 42

Sayı: 704-713

Deustschland 1,60 EUR / Österreich 1,70 EUR / Schweiz 2,60 CHF Nederland 1,70 EUR / Belgique 1.70 EUR / England 1,20 GBP

704

6 Mayıs 2005 Cuma 152209 Sayı: 2005/19

1 YTL (KDV Dahil)

ISSN 0-1300-4867-4

9 770130 048678

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ
leman.com.tr
K.K.T.C-1.250.000 TL.

Gündem Ekonomi...

Türkiye 7'den 70'e ekonomi konuşur oldu

İŞTE HESAP ORTADA! UNAKITAN DA GELSİN, BABACAN DA BUYURSUN!.. DERVİŞ KEMAL NEREYE GİTTİ?! MERTERLİ ÇORAPÇI FARUK HESABA ÇAĞIRIYO! Arkadaşlar bir sigara rica edicem... TEKRARLAYALIM; HAMMADDE GİRDİSİ...

HAAH!.. SOKAKLARIMIZDA BİR EKONOMİ DELİLERİ YOKTU, O DA TAMAM OLDU!..

KİMMİŞ?..

SUS HELE DİNLİYOM!..

VAH VAHH! KİMİN NESİYMİŞ?..

HAY YAŞA!..

DUR HELE!..

DOLAR YIL SONUNDA GAÇ LİRA OLUR ALOOO!..

SÜTUNUMDA TÜRK HALKINA HAMSİ PORSİYON YEDİRMEK İSTİYORUM

Aksaray PAŞAOĞLU

Daha güzeli var. Ama önce size o soruyu sorayım: **"Size şimdi burada hemen hamsi versem yer misiniz?"** Bunu lâf olsun diye sormuyorum. Ben bir süredir çok iddi şekilde şunu düşünüyorum. Ben gazeteci olarak Türk insanına **çok ucuza yazıyla yarılmış hamsi buğulama** yedirebilir miyim, yedirebilir miyim?. Sizce bu imkânsız mı? yazıyla hamsi gerçek hamsinin yerini tutar mı? **Bence de tutmaz.** Ama bu dünyanın sonu değil. Türkiye'de bakınız neler oluyor. Adana'da **339 milyon dolar** harcanarak oluşturulan, sonra yağmur sularıyla havuza dönüşen metro çukurunda bilmiyorum **Sazan balığı halkın avladığını** siz duymuş müydunuz? Türkiye'de yarım koşullarının kötü olduğunu iddia eden **Simit Sarayı - Bambi Büfe müdavimi tatlı su entellerine soruyorum.** Bugün dünyanın hangi metrosunda sazan avlayabilirsiniz? **Moskova mètrosunda mı?** Güldürmeyin beni. **Moskova metrosu artık yok.** Moskova'da yok. **Komünizm çoktan bitti..**

TÜRK HALKININ BELİ BOYNU ARTIK ASLA AĞRIMAYACAK!

Türkiye'de halk öyle güzel şeyler yaşıyor ki **onları size aktarmaktan senelik iznimi kullanamıyorum.** Bilmiyorum duydunuz mu? **ABD'**de astronotlar için üretilen çok enteresan çok çok özel bir yatak Türkiye'de satışa sunuldu. Ben bunun **ABD-Türkiye ilişkilerinde çok olumlu bir adım olduğunu düşünüyorum.** Yatağın son derece dolaylarında hayret verici vasıfları var. ABD'de yapılan bir takım deneylerde meselâ yatağa **öfkeyle fırlatılan** çiğ bir yumurtada herhangi bir kırılma veya çatlama gözlemlenememiş. Bakınız, bir de şu denenmiş: Yatağın üzerine su dolu bir kadeh bırakılmış ve kadehin hemen yancağızına bir bovling topu atılmış. Bilin bakalım ne olmuş? **Su hiç titreşmemiş.** Yâni başka bir ifadeyle sıvının şeyinde bile olmamış. O yataktan hemen koşup bir tane aldım. **Bakın o gece ben çok enteresan nasıl deneyimler yaşadım.**

O MÜTHİŞ YATAKTAN BİR DİLİMKESİP YEDİM. O BİR JAMBON DA GİBİ

Tam ben yatağa yatıp başımı yastığa koymadan aklıma çiğ yumurta deneyini bir de **rafadan yumurtayla** yapmak geldi. Türkiye'nin buna ihtiyacı vardı. Haşlanmış yumurtayı yatağa fırlatmak için siz hiç onu avcunuza sımsıkı aldınız mı? O inanılmaz **korateş gibi sıcak** ve bütün avcunuz kabara yarıla derileriniz ve kalbiniz soyuluyor. Ve avucunuzda ne fal kalıyor ne bişey. Yatağa daha sonra **çılbır ve patlıcan** da attım. Yatak aynı tepkileri verdi. Ben, dolu kadeh deneyine geçtim. Eşim de yatakta ve bana **"Kes şunu Aksaray, ben burada uyumaya çalışıyorum"** deyince iyicene de insan konsantre olamıyorum gerginleşiyorum. Kadehe ben sinirimi alsın diye su değil de **çok kaliteli ben şarap doldurunca** ama onu yatağa koyamadan içiyorum bitiyor. Üç şişe bitince ben sonunda o kafayla şarap dolu kadehi güçlükle çok zor yatağa koyunca bovling topunu üç metreden fırlatınca **güzel eşimin beyninin tam ortasında kemik sesi patlayınca** bakınız bu çok enteresan, o anda eşimin yataktan iki karış **astronot gibi yüksel-diğini gördüm.** Üstün Amerikan teknolojisine şapka çıkardım. **Bugün savaşlar da teknolojiyle kazanılıyor.**

TÜRK GENCİ GÜNDE 333 BİN DOLAR KAZANABİLİR.

Yazımı yine son derece umut vadeden bir gençlik haberiyle **altmışaltıya bağlamak istiyorum** ve şunu soruyorum: **"Bir Türk gencinin bir günde 333 bin dolar kazanması mümkün mü?"** Bence mümkün. Çünkü önümüzde somut olarak bir günde 100 bin dolar kazanmış üç genç var. Bilmiyorum haberi gördünüz mü? Evinin arka bahçesini kazan üç genç **100 bin dolarlık eski para ve altın bulmuş.** Esas gencin adı **Tim Crebase.** Onlar Amerika'lı. Bunu neden anlatıyorum? Türk genci işte burada çok şanslı. Neden? Amerika'ya gidiyorsanız bilirsiniz. **Niyork'u, Şikago'su** artık beton yığını hâline gelmiş. Her yer gökdelen. **Bizde öyle değil.** Büyük kentlere zaten hiç kalkıp gelmeyin. **İstanbul, Ankara** hep beton. Sizin kendi şehirleriniz bağ bahçe. **Şato Margo** etiketinden fırlamış gibi yemyeşil hârika mezra. Kaba bir hesapla üç bahçenin birinden 100 bin dolar çıksa bin bahçe 100 milyon dolar. **Ki bu yazılarla bu parayı bir yılda ben zor kazanıyorum.** Bu haber de düzelen ABD-Türkiye ilişkilerine güzel bir örnek.

NOT: Yıllık iznimin bir bölümünü kullanmak için birkaç haftalığına ABD'ye gidiyorum. Ben yokken bu sütunlarda modacı eşim **YARIMAY PAŞAOĞLU**'nun yazılarını okuyacaksınız...

GEZ MAHMUTCUK

MAHMUT TİBET

mtibet@leman.com.tr

PERYA SAYIN

Cemevleriyle ilgili soru önergesine başbakan adına yanıt veren Devlet bakanı Mehmet Aydın, "Cami ve mescit dışındaki yerler ibadethane kabul edilemez. Cemevleri sosyal ve kültürel tesis olarak açılabilir" dedi..

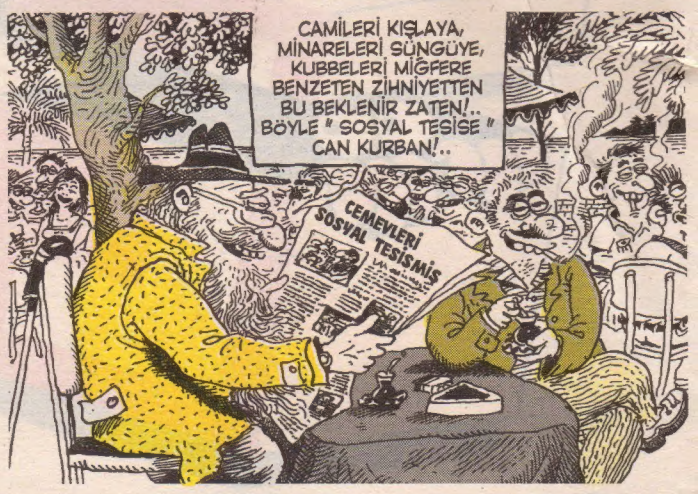

Antalya'da milli park olan Köprülü kanyonuna boru döşenip içme suyu alınacak:Çevreciler ve yöre halkı, "Köprüçay kurur,kanyonda hayat biter" yorumunu yapıyor...

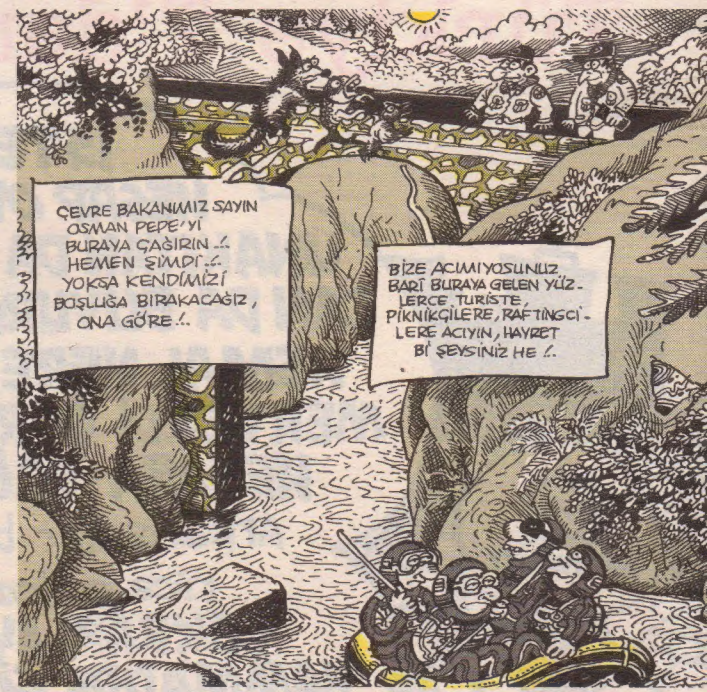

Başbakan Erdoğan'ın "resmi" fotoğrafçısı Beşir Çoşkun, TRT'yi dolandırdığı için, 4 yıl hapis ve 17.5 ytl para cezası aldı. Yargıtay'ında onayladığı bu cezaya karşın Çoşkun, başbakanlık kadrosuna alındı..

BAŞBAKANA DOYAMADIM

Başlıkdan da anlaşıldığı gibi, Erdoğan'ın kedisini besleyecek kadar seven Fatih Altaylı, Tayyip'le son görüşmesini yazıyor...

Ben tatildeyken "Hazır Fatih Altaylı ABD'de" diye fırsat bilen Milliyet yazarları Tayyip Erdoğan'la toplu röportaj yaptılar... Kendimi aldatılmış hissederek, yeni bi röportaj için başbakanlık konutunun kapısına dayandım...

Sabah kahvaltısında öneriyorum, "Başbakanım hazır TCK'ya elinizi atmışken, aradan TDK'yı da çıkarıverin!" diye... Bu üç harfli kısaltmaya ve ışık hızıyla konuşmama rağmen anlıyor "Türk Dil Kurumu"ndan bahsettiğimi o boyu kadar aykusu olan adam... Adam gibi adam... O yeşil kafalı garip Adam's ailesinin babasından bile daha adam...

Bana öyle bi sitemle bakıyor ki, Kadir İnanır bakışlarına maruz kalan gömlek düğmegibi kopasım geliyor... O an yazacak hiçbiş bulamayınca anlıyorum ki, bu adam kelimlerle tarif edilmez, edilemez... Özer Çiller 1 yıl yaşamanın sırrını verecekmiş yeni yazı zisinde... Bense Erdoğan'dan sadece 1,3 onun gibi yaşamanın sırrını almak istiyorum

Şimdi çok ihtimal vermesem de bi kısınız bana yalaka diyecektir, ama gerekti de eleştiri de yapmasını bilirim ben... M sela başbakanın İsrail ziyaretinde başı kippa yada şapka takmaması çok yanlıd Bilendaks saç güzeli seçilebilecek saçla

LeMan kaçak yayın | Mayat: ATOM yeni Harman Git

SÖYLEŞİ VE AKTİVİTE GÜNLÜĞÜ

6 Mayıs Kırklareli Kavaklı Beldesi Şenliği Leman Sergisi

Adana — Çukurova Üniversitesi
11 Mayıs Saat: 14.00
Söyleşi: Mehmet Çağçağ, Tuncay Akgün, Ahmet Yılmaz, Bahadır Boysal

Ankara — ODTÜ
12 Mayıs Saat: 16.00
Söyleşi - İmza: Mehmet Çağçağ, Tuncay Akgün, Ahmet Yılmaz, Güneri İçoğlu, Bahadır Boysal, Nihat Genç, Soner Günday, Suat Özkan, Gürcan Yurt, Kaan Ertem, Aslan Özdemir, Adnan Özer, Cengiz Akın, Melike Acar, Timur-Yunus Danış
(ODTÜ Genç Yazarlar Topluluğu davetiyle)

Eskişehir — Anadolu Üniversitesi
13 Mayıs Saat: 14.00
Söyleşi - Eskişehir Karikatür Klübü'nü ziyaret: Mehmet Çağçağ, Tuncay Akgün, Ahmet Yılmaz, Güneri İçoğlu, Bahadır Boysal, Nihat Genç, Soner Günday, Suat Özkan, Gürcan Yurt, Kaan Ertem, Aslan Özdemir, Adnan Özer, Cengiz Akın, Melike Acar, Timur-Yunus Danış

LeMan Pijama Pikniği
14 Mayıs 2005
Musaözü Piknik Alanı
ESKİŞEHİR'DE PİKNİĞİMİZ VAR

Geldi bahar ayları oynar gönül yayları. Şimdi kendimizi kıra bayıra, dereye, dağa vurma zamanı. Şimdi piknik zamanı. Yaygısını, örtüsünü, dolma, zeytin, peynir ru köfte, salatalık, domat, soğan, ekmek, gazoz, leblebisini alan gelsin. İp atlıyacağız, istop, uzun esşşek, birdirbir, güvercin takla oynayıp yumurta yarışı, çuval yarışı, pijama güzeli yarışmaları yapacağız. Pikniğimizde pijama giymek mecburidir, "Benim babam muhtar, ben aşortman giyecem" diyenlerin mazeretleri kabul edilmez. Fanila kabul edelir. Pijamaların evden çıkarken giyilmesi de mecburidir.

Buluşma yeri: 1- Eskişehir LeMan Kültür önü 2- A.Ü. Yunusemre Kampüsü önü 3- Osmangazi Üniversitesi ana giriş önü Buluşma saati: 09.00 Ücret: 1 lira gidiş-1 lira dönüş. Gidiş -dönüş otobüs ücreti, 2 milyon lira.) Eskişehir: 0.222.234 54 46

LEMAN LEMAN POLİTİK LEMAN YURDUM

BÜLENT ARINÇ
gerilimdem sorumlu meclis başkanı

ÇETE SAVAŞLARI
abilerine, amcalarına özenti.. tek yol mafya.. ekmedim bostan, bitmedi karpuz

LYNNDİE ENGLAN
amerikan işkencecisi kaltak

FİTBOL POLEMİKLERİ
susun ulan, lan bi susun lan

MİLAS BELEDİYE BAŞKANI HALKA HİTAP EDERKEN:
tersi olmuş, taşın üstte başkanın altta olması gerekiyordu.. ben böyle heykelin üstüne çıkarım

EL TAYYİP
el tayyip, gel ticaret.. para, çin'de olsa ara.. şaron ile horon

YURDUM İNSANI
namus bizim, töre bizim, şeref bizim şan bizim.. namus belasına kardiş döktüğümüz kan bizim.. ...ensest bizim, cinnet bizim, dayak bizim, %99'u müslüman yurdumun insanı nasıl oluyor bu işler.. bu işler bizi fişler

ATİLLA KOÇ
süper bir insan.. hiçbir hükümet dönemimizde eksik olmayan kambergiller familyasından.. kambersiz meclis olmaz..

LAURA BUSH
kurmaca sempati sit-com çok güldük ehi ehi ehi

ARIEL ŞARON
utanç duvarından sonra kırmızı hat yaratıcısı mitralyöz kalpli gıcık adam

KANAL D
survivor diye bir program var ki, amman amman amman.. böööaarrggg.. seyret insanlıktan sıtkın sıyrılsın.. yurdum gencinden sıtkın sıyrılsın... televizyondan sıtkın sıyrılsın..

Kültür ve Gaflar Bakanı Atilla Koç," Kara gözlük takacağım. Beni uyurken görüntüleyemeyeceksiniz" dedi.

CHP milletvekili Kemal Derviş, BM Kalkınma Programı başkanlığına seçildi.

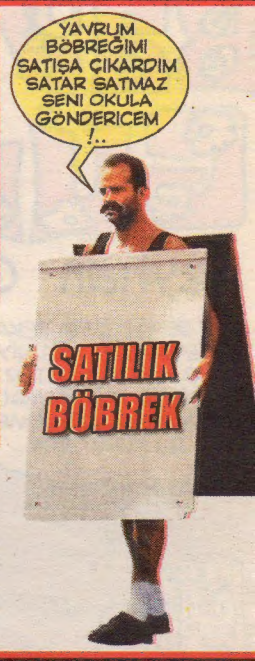

Başbakan Erdoğan, Uşak'ta yaptığı konuşmada eğitim ve sağlığın öncelikli sorunları olduğunu anlatırken bir vatandaşın "satılık böbrek var" yazılı dövizine, "kusura bakma sakatatçı dükkanı değil burası" diyerek tepki gösterdi..

Başbakan Erdoğan, kedisi Cansu'yu Fatih Altaylı'ya hediye etmiş.

TMSF tarafından Uzan ve Bilgin grubuna ait tablolar satıldı. Satışta, Zarzaki'nin tablosu 6000 ytl'ye, Bassoli'ninin tablosu 2000 ytl'ye satılırken Kenan Evren'e ait 5 adet tablo sadece 3 bin 450 ytl'ye satıldı..

BU HAFTA TRAFİĞE TAKILANLAR...

AKP'li belediye Kilis'teki son birahaneye ceza yağdırdı.. Kesilen cezaları ödeyemeyen birahane sahibi kepenkleri kapatmak zorunda kaldı..

Amerikan Haber Ajansı, üst düzey bir Amerikalı diplomatı kaynak göstererek Bush'tan bir aydır randevu alamayan Erdoğan'ın, İsrail'e gitme nedenini, Amerika'yla barışmak için İsrail'in kilit rol oynayacağı düşüncesine bağladı..

LEMAN OKUR MEKTUPLARI
MİLAY DERGİNİZ FİRUZAĞA MAH. ÇEPTERPAR YOKUŞU NO:47 BEYOĞLU / İSTANBUL

İKİ ACI KAYIP

merhaba,
ben sezen zakiroğlu. istanbul üniversitesi deniz ulaştırma işletme mühendisliği 1. sınıf öğrencisiyim. 17 yaşındayım. uzun süredir leman, lemanyak ve hatta yeni harman, kaçak yayın okuruyum. sizinle bir şeyler paylaşmak istiyorum. sıkı bi leman okuru ve sıkılhan fanıydı tolga mersin. daha bir ay önce amfide leman okuyup kıkırdıyorduk. ama artık o yok. ve bir daha hiç olmayacak. birkaç hafta önce onu altın vuruşla kaybettik. zaten bu hayat ona göre değildi. herkesinkinden farklı bi açıdan bakıyordu hayata, ve işte bir şekilde bizim hayat görüşlerimizle mizah anlayışımız bi noktada kesişiyordu. sonucunda da, biz iyi anlaşıyorduk. bunları size anlatmamın sebebi, bu güzel adamla dostluğumuzu bu denli muhteşem kılan unsura, yani size yani lemana teşekkür etmekti çok iyi işler başarıyorsunuz.

sizi seviyoruz

AMCASINI KAYBEDEN ARKADAŞIMIZ KAAN ERTEM'E VE AİLEYE METANET VE BAŞSAĞLIĞI DİLİYORUZ.. LEMAN.

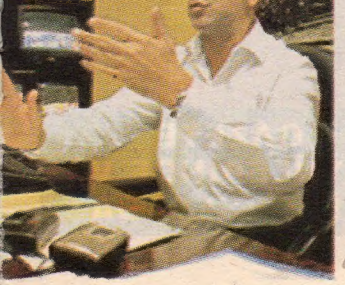

sahip bu adam, neden onları güneşin zararlı ışınlarından korumaz hiç anlamam... Başbakan, programı yoğun olsada kafekrovn aralarında, yosun özleriyle sıvayıp, omega üçlerle beslemeli saçlarını...

Şimdi geliyoruz gündeme ve sorulara... Tayyip Erdoğan, çok yakında Ermeni Diasporası'yla görüşüp soykırım iddialarını da çözecekmiş... Türkiye'de ilk kez bana, "Bendeki diaspor marka kırmızı eşofmanın diz altı esnedi, yırtıldı yırtılacak... Bari gelsinlerde eşofmanı mı yenilesinler!" şeklindeki espri öbeğiyle açıklıyor durumu Erdoğan... İyi ki doğan...

Sonra sıra Taşnak'larla masaya oturmaya mı gelecek, diye soruyorum... "Eğer ülkem için buna mecbursam, basur bile olsam otururum o masaya... Ama görüşülecek salonun klimasını yaptırmak lazım, sonra serinlemek için üflememi istemesin taşnaklar!" diyerek ortalığı kırdı, enflasyon canavarını vurdu geçdi Tayyip... Ona laf söylemek ayyip (keşke onun kadar lirik, onu kadar pastoral olup şu kafiyeyi adam gibi yapabilseydim)...

Erdoğan, Ortadoğu gezisi öncesinde sadece bana özel çok gizli bir sidi yollamıştı... "Gülben, lütfen Gülben olsun!" diye açtığım paketten çıkan sidiyi bilgisayarıma kurdum... Açılan Civilization oyununda Erdoğan'ın 400 yıl gibi kısa bi sürede Ortadoğu'ya denge getirdiğini gördüm... Bugün yaş aktarma yöntemi bulunsun, ben 20 yıl veriyorum kendisine ömrümden... Ki bize verdiği gibi, tüm dünyaya da huzur verecek kadar yaşama şansı olsun Erdoğan'ın...

Burdan son filmi vizyona girmek üzere olan Star Wars'a geçiyorum (Gerçi piyasada altıncı filmi varken, nasıl oluyorda üçüncü filme sonuncu film deniyor anlamıyorum)... Ben Erdoğan'ın Ortadoğu'ya denge getirme çabasını bu filmin hikayesine benzetiyorum... Hatta ABD'de görüştüğüm Corç Lukas, "23 yıl önce Erdoğan'ı tanısaydım güce denge getirecek karakterin adını Anakin yeri Tayyikin seçip, onu oynatırdım" dedi bana öpözel görüşmemizde...

Hazır siyasetten sinemaya yakın kadrajlı bi geçiş yapmışken devam ediyorum... Hatta Erdoğan'a söylediklerimi aynen size de anlatayım... Bir film var şu an vizyonda, "İki Genç Kız" adında... Erkeklerden nefret eden iki kız hakkında ve ben inanıyorum ki, onlar Tayyip Beyi tanısalardı asla ama asla (ki 1977'de İmola pistinde Ferrari'nin baş motor yağcısı bana, "Asla asla demememi öğretmesine" rağmen) erkeklerden tiksinmezlerdi...

Konu tekrar çok kırıldığım Milliyet'le görüşmesine ve orda Güneri Cıvaoğlu'na şarap eksperi demesine geliyor... Gülerek başımı okşuyor (mırrr'lıyorum bende o sırada) ve bana da "yağ eksperim" diyor... Gurme olmadığım için, bunu motor yağından anlamama veriyorum... Ama olayı daha çok üstelemiyorum ki, takım elbisesine tüy bulaşmasın, bizi dışarda apak temsil etsin...

Tekrar politika dışı konulara geçelim diyerek bu uyumlu insana en sevdiği sanatcıyı soruyorum... Yanıt net... Geçen hafta 4. evliliğini de yapan Mehmet Ali Erbil... Tayyip Erdoğan her ne kadar bazı zamanlama hataları olduğunu düşünse de Erbil'i çok seviyormuş... Sonra bahçede yürüken dönen fiskiyesiyle ıslanıp, "Beraber yürüdük biz bu yollarda"yı söylüyoruz... keşke kendisini ikna edebilsek de Örövizyon'u gene kazansak diye düşünüp, gözlerim yaşlanıyor... Fiskiyedendir deyip sorularını geçiştiriyorum...

Görüşme sonunda konuttan ayrılırken Tayyip Erdoğan'dan mümkünse kestiği t naklarını istiyorum... Başbakanda "Röpo taj dedin verdim, kediyi istedin, onu da ve dim... Bunu ne yapacaksın ha!" bakışlar sezmekteyim... Hemen tırnak içindeki ve bakterilerini yetiştirmek için istediği açıklıyorum ona... Hem başucu için mi mal boyutla hayvanlar, hem de ona ait b şeyle 24 saat geçirmek hissi... Evet düşü cesi bile hoş...

Ne zaman adam oluruz... Bazı gazeteler olarak, insanların özlemlerinden yaralanıp, sevdikleri yurtdışındayken, topl halde gidip onunla röportaj yapmadığım zaman... Ayrıca yazının başlığa istinaden ondan aldığım kediye de doyamadığım ekliyim...

OLGUN BUD
olgunbudak@leman.com

guverfeyhan@hotmail.com

BAYIR GÜLÜ

Feyhan Güver

Çizdiğimi unutmam ama bu karikatürü tez "Fi" tarihinde çizmişim valla hatırlamadım...Bu arada karikatüre başlayalı sittin sene olmuş hiç farkında dilim..Ne zaman geçmiş onca yıl gıcık oldum şimdi...Ahan da bahar geldi...

SIKILHAN

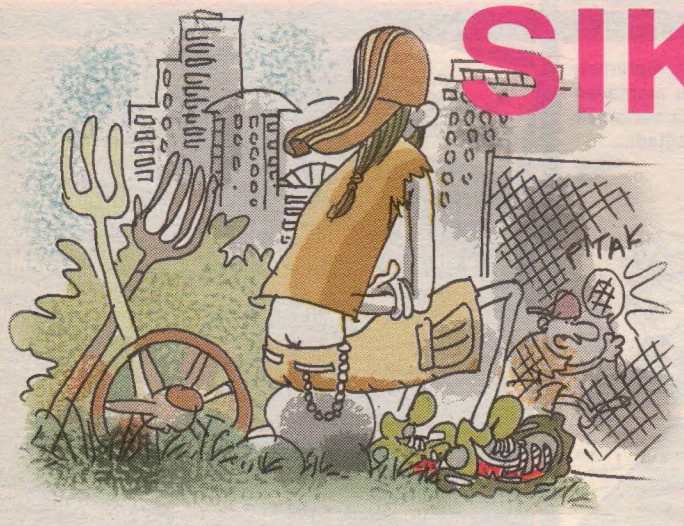

- Aloo! Baboş naaber, Hırgürkan ben. Yarın öğlen yengemin kızının buz pateni maçı var sen de geliyosun seyirci olucaz... Alkışlanacak!

- Ben hokeyi sevmem Hırgürkan kardeş, başka alkışçı arkadaşı arasak?

- Ne hokeyi lan! Buz pateni maçı... Yengemin kızını spora yazdırmışlar, bir iki artistik hareket yapıcak kupayı kaldırıcaz juriyi bağladım. Yarım saatini almaz, küçük kız kalbi kırılmasın biliyo musun... Hayır yanlış anlama, çevremiz geniş adam buluruz ama bunlar öküz gibi bakarlar şimdi... Kız küçük biliyo musun, tülden don dikmişler... Daha çocuk, el kadar... Hep yengemin o sosyetik şeyleri yüzünden dayım sesini çıkarmıyo ama iki yaş daha büyüsün kontrolümüze alıcaz mevzuyu... İki gibi alırım seni kapıdan...

- İki olmaz, üçte polo maçım var Hırgürkan. Daha atımı tımarlamadım...

- Ne diyosun lan sen! Maytaba mı çekiyosun mevzuyu göd! Bizim hoşumuza mı gidiyo sanıyosun onca adamın içinde yeğenimizi ööle oynatıp kırıtıp dans ettirmek? Aloo! Ne biçim soluyosun lan sen! Ulan bana bak yoksa? Bittin lan sen! Patenin bıçağıyla doğrıycam o beybi feys suratını! Seni parça parça ayırıp o buza gömmeyen şerefsiz! Alooo! Atını da getir lan onu da gömücem!

- Sen, Damlacan, Buğçer ve Urkun "Güney" takımındasınız Sıkılhan... Ben, Tuğçin ve Egecem "Kuzey" takımındayız... Daha güneybatı, karayel, keşişleme diye birçok grup var ama birlikte hareket edersek önce biz bulabiliriz şişeyi... Seni grup kaptanı olarak atıyorum... Başarılar!

- Saatlerimizi ayarlayalım mı Çaatay Komtanım?

- Ayar çekmesene olm lan, sana bir numaralı şişe zarfı gelmedi mi? Tek başına bulamazsın kolanın bir numaralı şişesini... Takımını topla, İmrahor'un içlerini, Çerkezköy'ün eteklerini ve bi de Arnavutköy sahilini didik didik edin... Şişe oralarda biyerlerde olucak, bulun onu! Gerekirse kanınızın son damlasına kadar akıtın!

- Emredersin Çaatay! Şafak sökmeden yola düşüp şişeyi bir sonraki promosoyona kadar size teslim ederiz... Gazanız mübarek olsun!

- Alooo! Bana bak olayı şeye alma yaaa... Takımına sahip çık... Alooo? Lan yoksa sana zarf gelmedi mi? Sıkıııl! Ajan mısın düşman mısın lan! Daatıyorum "Güney" takımını! Kaptan diilsin... Emri tekrarlıyorum... Kaptan diilsin!

- Naber lan bafici yeğenim benim, bi çaldırma kapatma olayı olmuş titreşimdeydim sonradan döndüm kusura bakma... Napıyoruz, siz mi geliyonuz yoksa ben mi geliyim?

- Bi gelme gitme durumu yok Ömür dayı, kazayla aramışım en son arayanlardan seni... Hadi hoşçakal!

- Lan dakkanız kıymetli paso yiyişte yalaştasınız kimi kandırıyosun sen... Hadi söyle, sürpriz planladınız da yoklama mı çekiyosun dayına yoksa? Lan yoksa, karılı kızlı toplu aleme gelip de... Terminaldeyseniz göndereyim bi taksi? Aloo? Uçakla mı geldin? Bak eğer hostes yenge bağladıysan dayına bütün camı çerçeveyi Kadir İnanır gibi çatlatırım şerefsizim...

- İstanbul'dayım... Sürpriz yok... Yenge yok... Tekrar hoşçakal!

- Babanın arabasını yürüttün de ondan söyliyemiyon di mi, biz de gençlikte yaşadık böyle şeyler yeğenim... Nereye çektin arabayı, subaşında mısınız? Kapının önüne mi yaklaşıyosunuz? Kızın ablası mı var yoksa başka bi fantezi olaraktan eskort bi hatun mu getirdiniz? Alooo?

- ...

- Şerefsiz otostopla geliyon di mi! Bana bak, kamyoncuya filan güven olmaz kızları kasaya bindirseydin... Kaplıcaların orda mısınız lan yoksa arkadan su sesleri geliyo... Hamam fantezisi mi? Derenin ordaysanız stop ettirin on dakkaya kadar ordayım... Aloo? Sesin gitti yeğenim, ben seni çaldırırım sen kapat... Alooo! Benimki güzel bişi mi lan? Alooo! Yüzüne bakılır bişey mi diyorum!

Atilla Atalay
sklhan@leman.com.tr

Gündemdeki yazardan gündemdeki konular.

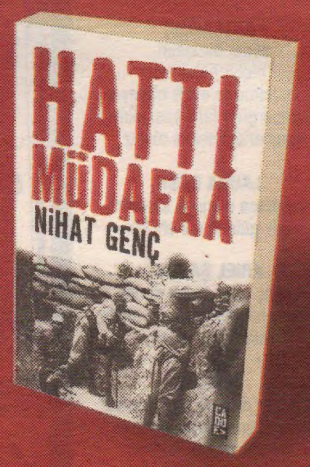

480 SAYFA
10 YTL

GAZETE BAYİİLERİNDE VE KİTAPÇILARDA

Akşamsefası

GATANA

TUNCAY AKGÜN & KEMAL ARATAN

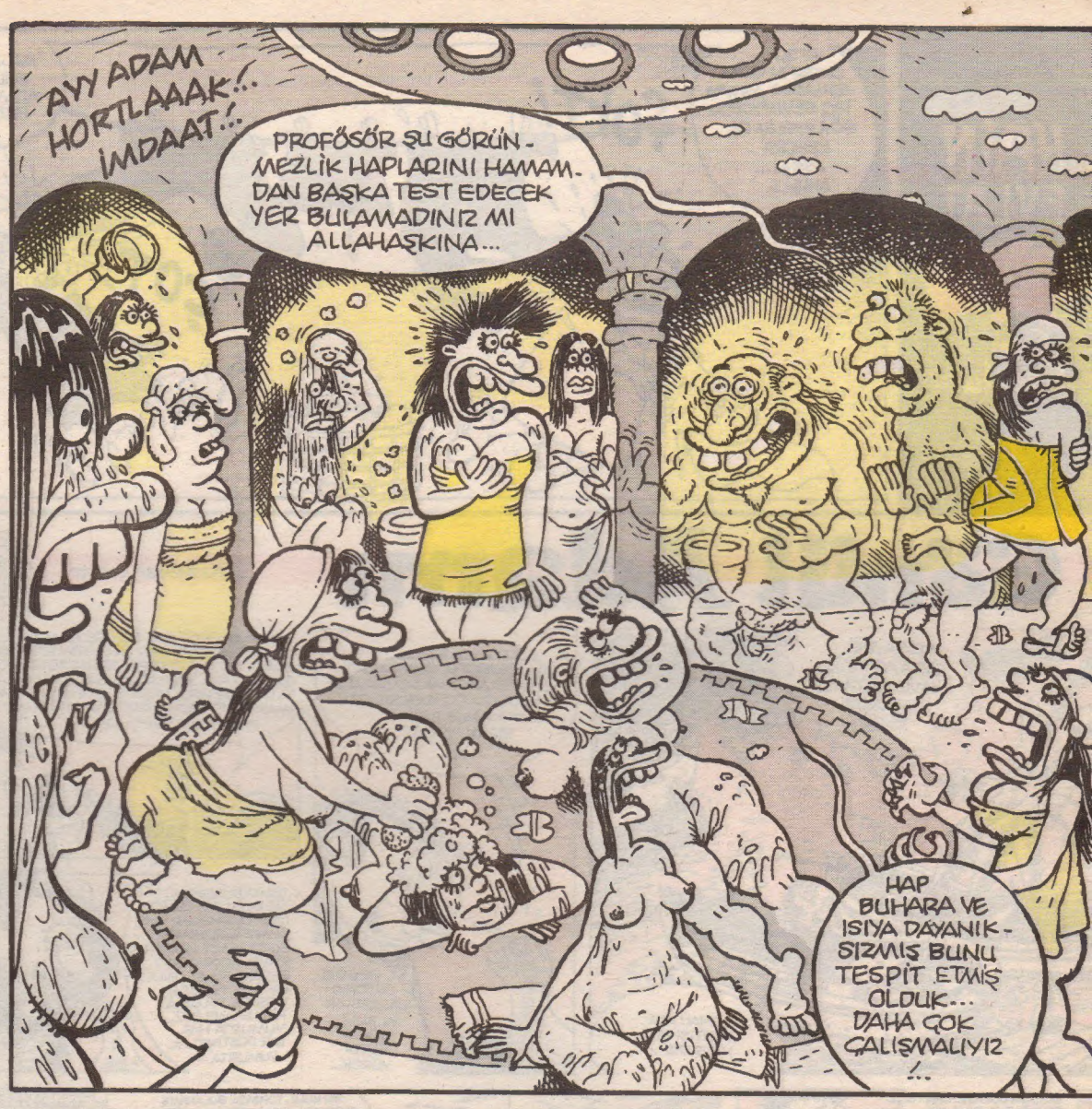

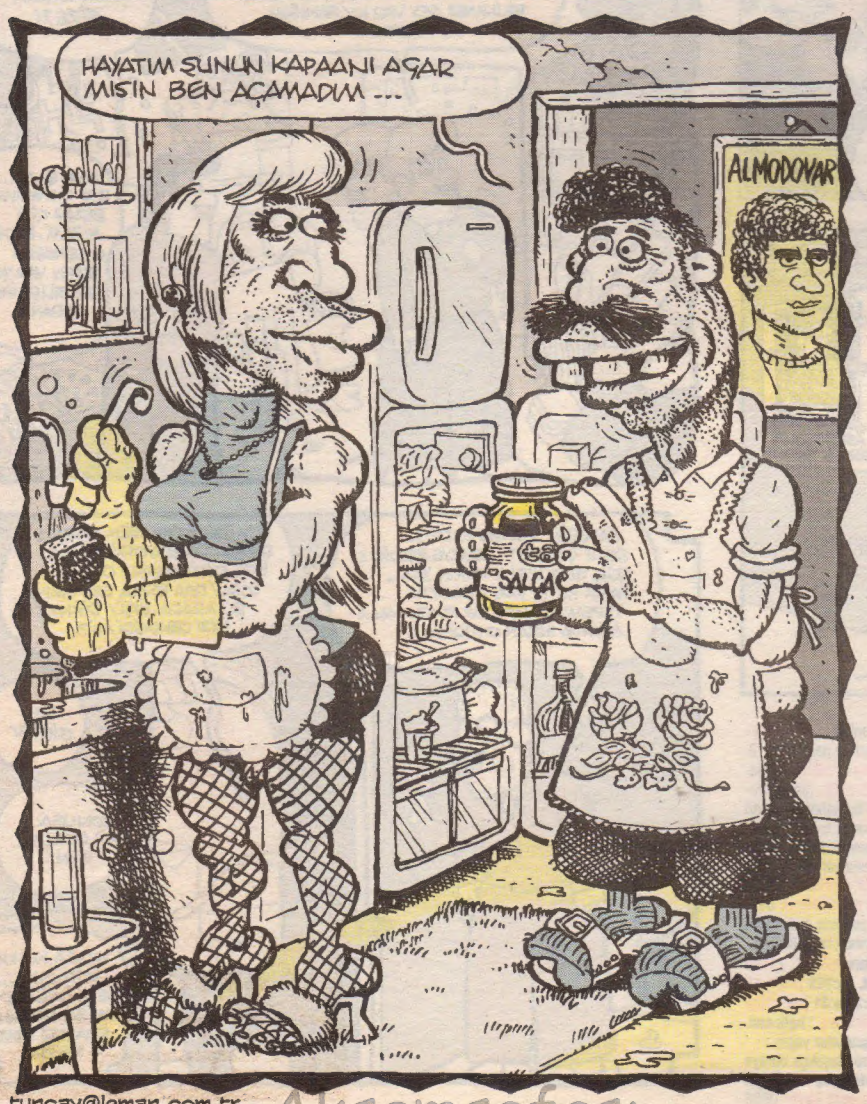

tuncay@leman.com.tr

Akşamsefası

karatan@leman.com.tr

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barşlan

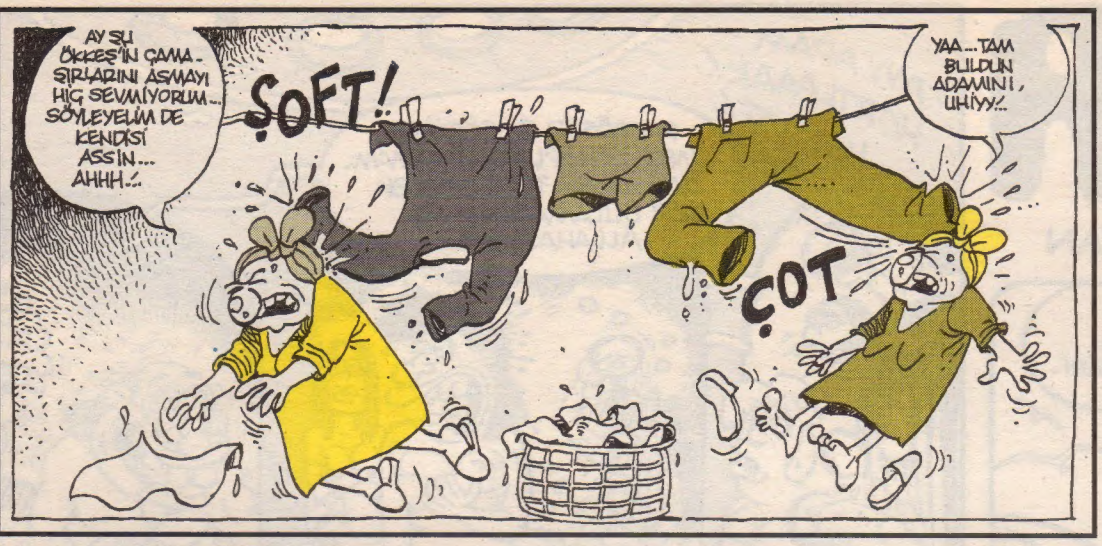

Gönül Adamı

dumur@leman.com.tr

GÜNERİ İÇOĞLU

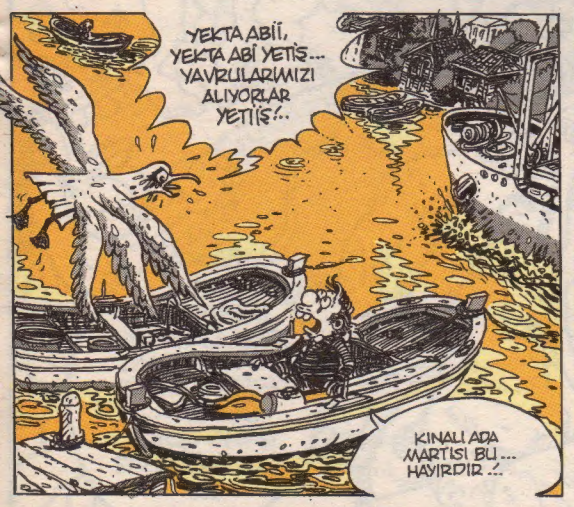

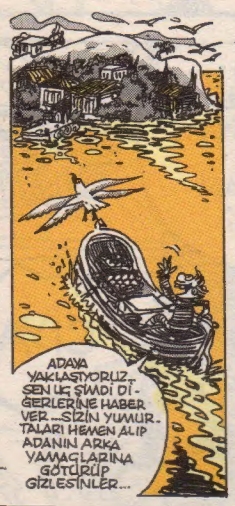

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

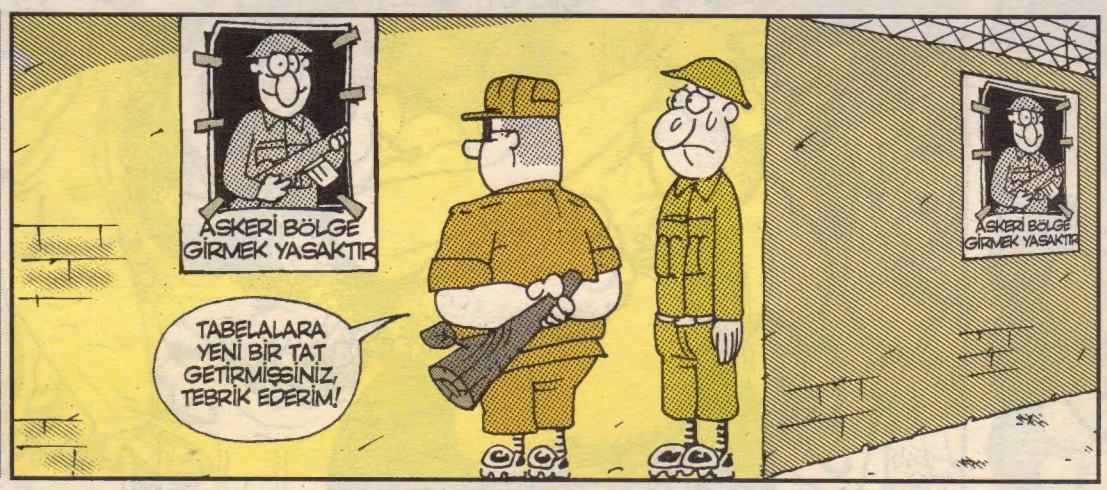

İstanbul leman kültür: istiklal caddesi imam adnan sokak No:20 **beyoğlu/ist** / **ankara leman kültür:** konur sokak **kızılay ankara** / **eskişehir leman kültür:** hoşnutiye mah. kızılcıklı mahmut pehlivan cad 26/A **eskisehir** / **safir giyim:** cemal paşa mah. 2. sok no 26 **adana** / **prene müzik ve elektronik:** mühürdar caddesi akmar pasajı 70/10 kadıköy-**istanbul** / **anna cristina:** kemeraltı mah fevzi paşa caddesi 12/A **marmaris**/ **yeloğlu spor giyim:** 3.cadde 94/2 **bahçelievler ankara** / **böcek butik:** (anna cristina) istiklal cad. süslü saksı sokak (lemankültür sokağının bitimi) no: 12 **beyoğlu-ist.** / **maxi internet:** seydi burhanettin bulvan 20/1 **kayseri**.. hadi kayserili.. / **taraftaryum:** sultan cem cad. 1. form apt. altı no:1/2 **konya** / **cafe sol:** kıvırcık hakan'ı bulun osmanağa mah. serasker cad. rızapaşa çıkmazı no:1-5/3 **kadıköy-ist.** / **köstebek:** hasfırın cad. sinanpaşa işmerkezi 67/5 (mekdonaltın bitişiği) **beşiktaş-istanbul** (faruk başoğlu) / **samsara:** ihlamurdere cad. 71/A **beşiktaş-istanbul** (mesut yılmaz "o dill") / **mcr freak shop:** ergenekon cad.No:49 **pangaltı-istanbul** (freak brothers bülent kapucı) / **kripton cafe rock market:** (kripton gezegeni ile karıştırmayın) ebuziya cad. diri han 64/1 **bakırköy-istanbul** (muharrem üstündağ) / **berfin kitap ve müzikevi:** 871. Sk.No: 19 kızlarağası han. **kemeraltı-izmir** (mağaza leman tişört sorumlusu güsfen emekçi) / **star 2000:** postane cad. sanat sokak no:2 **van** deseniz herkes gösterir / **aykut fenerci:** iç mimarlık öğrencisidir.. yalnız İç mimarlığın dış kısmında bulabilirsiniz.. ya da bulamazsanız ya yelkene ya da dağa çıkmıştır gelir.. hacettepe üniversitesi beytepe kampüsü stand alanı **ankara**.. / **fima final marketing:** **atatürk cad. agah han no: 61 bursa** / **patika cafe - kitap:** **sanat sokağı kıbrıs şehitleri cad. no:109 alsancak izmir** / **ceviz:** **lamartin cad. 35/1 taksim - istanbul** / **emre fırat:** **mütercim asım cad. bayrak iş merkezi kat:3 no:31 gaziantep (536)715 5626** / **emek kültür merkezi:** **küçükpark zafer cad. kadrioğlu apt. no:25/f bornova - izmir** / **karamil a.ş.:** **halk cad. 452 sk. no:34 denizli..** bu arada karizmatik adresler almış da yürümüş.. bulun, alın, giyin, coşun, koşun naparsanız yapın **fiyat:12 ytl** **(kdv dahil) türkiye'nin en ucuz tişört fiyatı...** satış noktalarımız hızla artıyor ve adresler bize ulaştıkça buraya ilave ediyoruz.. buraya gelecek mi diye merak edenler adreslerimizin takipçisi olsunlar.. **toptan ve parekende satış irtibat çin tekstiline kafa tutan ve istilayı leman duvarı ile durduracak olan yurdumun kahraman tekstilcisi mehmet çevik** 0538 4189177

komikgiyim@gmail.com

PANTOLON METİNFİDAN

metinfidan@leman.com.tr

TERELLİ PICTURES

BİRİNCİ ÖYKÜ BU DÜNYAYA BİR ÇOCUK GETİRMELİ Mİ GETİRMEMELİ Mİ?..

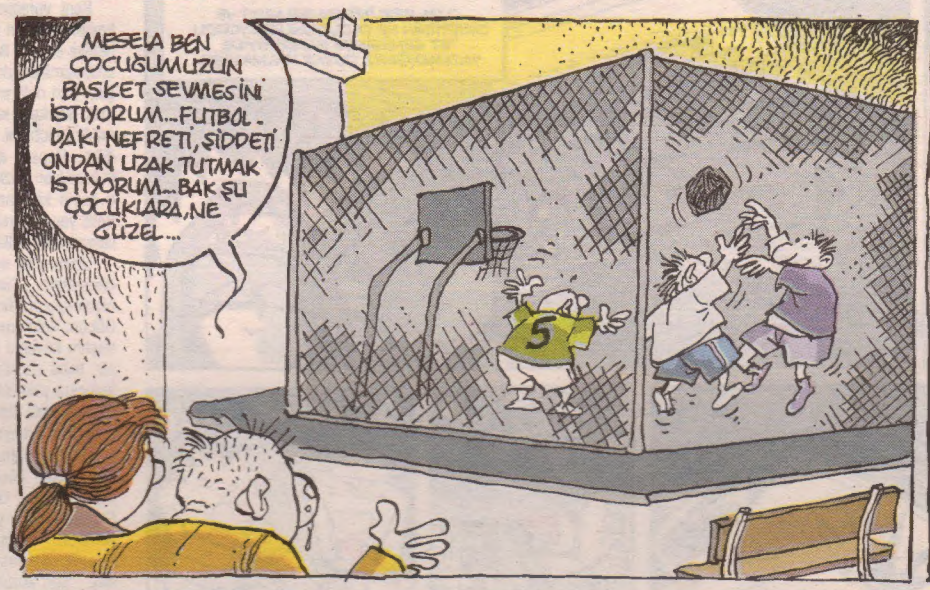

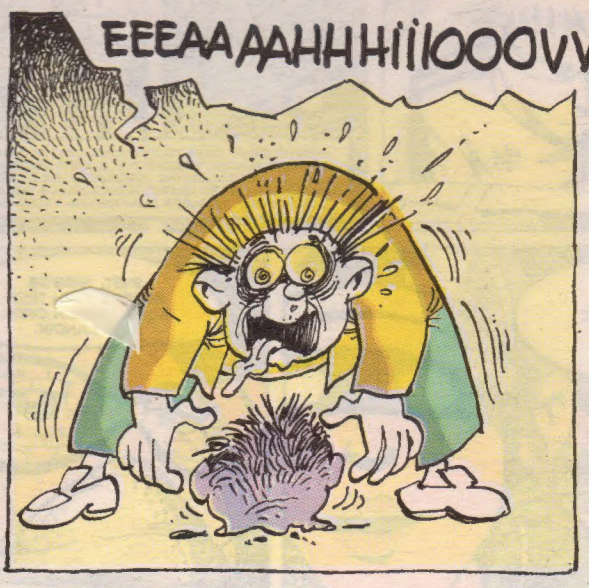

İKİNCİ ÖYKÜ ASLINDA HAYAT BİR SAHNELER SİLSİLESİDİR ARKA ARKAYA...

Akşamsefası

canbarslan@superonline.c

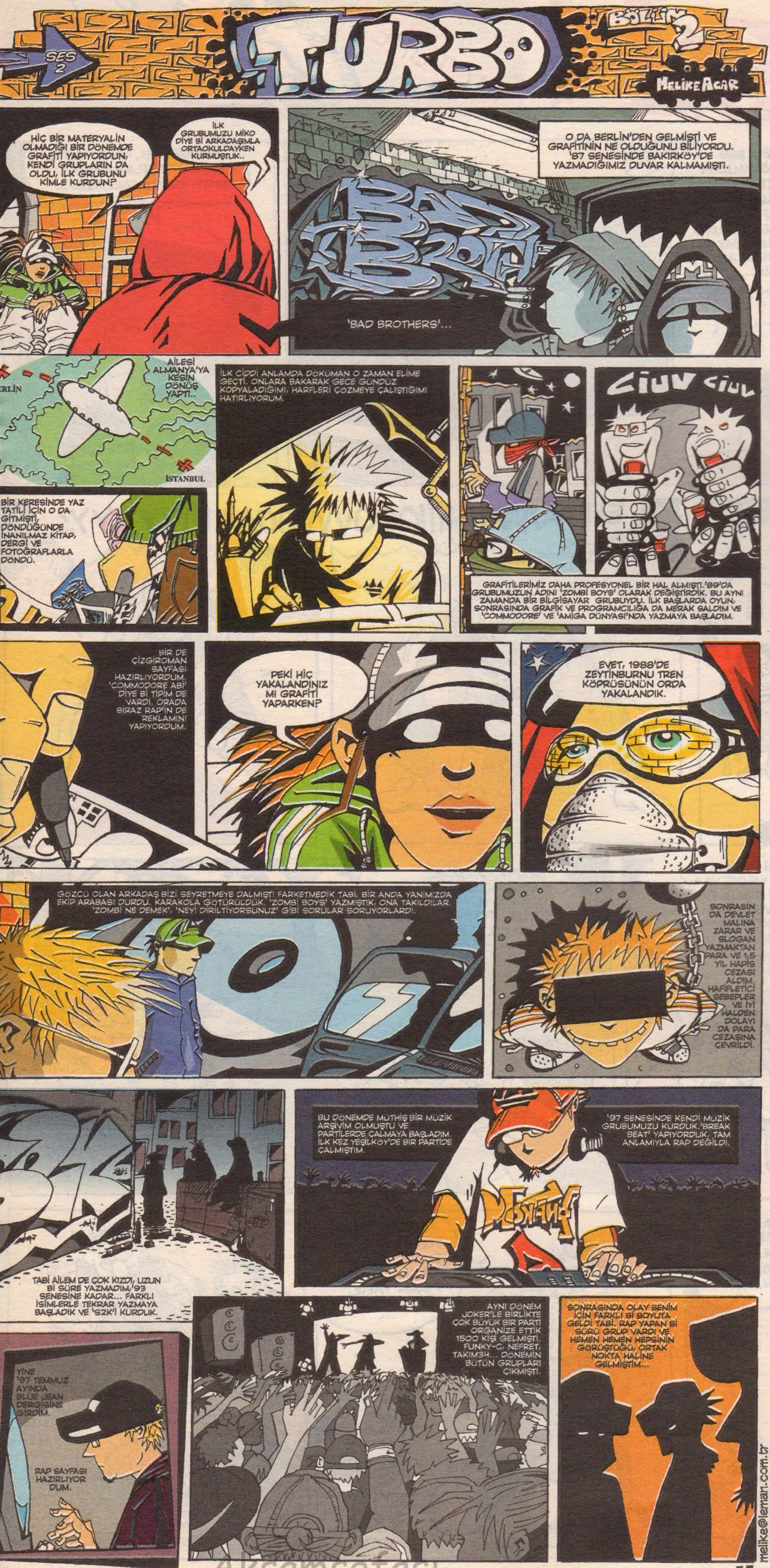

melike@leman.com.tr

CEZMİ ERSÖZ

Bu Sana İlk Seslenişim Duy Sesimi (2)

(Geçen Haftadan Devam...)

Beni yüreğimdeki sevdanın ağırlığıyla bir başıma bırakan aşklarıma hep O'nun sözlerini hediye ettim... Beni en çok yaralayan sevdamı anlamamalarıydı, ona karşılık vermemeleri değil... Ben onların yaralarına kendi kalbimi sarmak isterken, kendi acılarımın yanında bulamadım hiçbirini... Dostça bir ilgiyi bile esirgediler... Hepsini affettim denizyıldızı... Yaptıkları haksızlıkları yüzlerine vurmadım hiç... Bir tek, o şairin kitaplarını verdim onlara ayrılırken... Belki yeniden yeşerirdi düşleri... Yeniden hatırlarlardı aşkı belki...

Uzunca bir süre sakladım kendimi O'ndan denizyıldızı... Çünkü son umuttu O... Tutunacak hiçbir şeyim kalmayacaktı O'nu da yitirirsem... Gücüm kalmamıştı artık çırpınmaya... Kapatmıştım kendimi insanlara... Her yanılgımla biraz daha uzaklaşıyordum sanki yolumdan... İnancımı yitirmekten korkuyordum... Büyüyordu kendimle ilgili şüphelerim... Yavaş yavaş deliliğime inanıyordum..

O son umuttu denizyıldızı... İçimdeki dünya küçüldükçe küçülüyordu.. Oyuncağı oluyordum hayatın.. Direnecek gücüm kalmamıştı.. Sarmışlardı her yanımı denizyıldızı... **"Bitti"** diyorlardı.. **"Herşey bitti... Bizimsin artık..."** Köşeye sıkışmıştım.. Son aşkımdı bu denizyıldızı... Son kozumdu hayata karşı... Yaşamak için son silahımdı... Bu yüzden bozdum suskunluğumu.. Ve O'na bir mektup yazdım.. Daha çok bir yardım çığlığıydı bu. O'ndan bana varlığını ispat etmesini istedim.. Beni sürgünde bir başıma olmadığıma inandırmasını istedim. Onun şiirlerinde, sözlerinde hissettiklerimin bir yanılsama olmadığına inanmak istedim. Eğer bu da bir yanılgıysa, gidip teslim olacaktım denizyıldızı... Asıl büyük yanılgının ben olduğuma inanıp, hayata teslim olacaktım...

Sözleriyle bana kanat gerdi denizyıldızı... Sesime ses verdi... Sözlerini gönderdi bana... Bir [illegible] arkasına yazılmış o birkaç cümle ha[illegible]a vaadettiği herşeyden daha değerliydi[illegible]nsuza kadar o sözlerle yetinebilirdim... Ha[illegible]ına bir adım daha atmayı talep ederek O'nu incitmekten korkuyordum... Nasıl arardım O'nu telefonla... Nasıl isteyebilirdim daha fazlasını.. Sevgime beklediğim en küçük karşılık bile içimde asla istemediğim bir hırsa dönüşür, aşkımı kirletir diye korktum... Düşlerimde bile koyamadım kendimi O'nun yanına... Kıyamadım. O'na denizyıldızı... Sonra bir gün yüzümü istedi benden.. Eğer istemeseydi, sonsuza kadar O'ndan saklayacağım yüzümü... Bu öyle büyük bir yol ayrımıydı ki deniz yıldızı... Ben O'nu bu dünyaya ait olmayan bir aşkla seviyordum.. Korkuyordum aşkımı gün ışığına çıkarmaya... Yaşamla olan tek bağımdı o benim... Eskisi kadar güçlü değildim.. Korkuyordum onu hayata karşı koruyamamaktan; yitirmekten korkuyordum...

Çok düşündüm denizyıldızı... Hayatımın belki de en zor kararıydı verdiğim... Çıkarttım aşkımı gizlediğim sığınaklardan... Kendimi ve onu dışımdaki hayatın o savaşın içine atıverdim... Aşkımı yitirme korkusuyla yaşamanın onursuzluğu sığmamıştı içime.. Bunun son savaşım olduğunu, geri dönüşümün olmadığını bile bile açtım kilitli kapılarımı... Kendimi O'nun rüzgarına bıraktım. Herşeye rağmen içimde canlı tutmayı başardığım aşkımı sunacağım son insandı O... Bunu hakettiğine inandığım tek insandı... Hiç pişman olmadım...

İşte şimdi buradayım denizyıldızı.. Herşeyi boşaltıp attım içimden... Yalnız O'na duyduğum aşkla dopdoluyum... Sevda, günden güne daha büyük bir tutkuyla sarılıyor ruhuma... Geri dönüş yollarımı kapatıyorum birer birer.. Bunun son yolculuğum olmasını istiyorum... Herşeyimi vermek istiyorum O'na... Benim diyebileceğim hiçbir şey kalmasın, dönecek hiçbir yerim olmasın istiyorum. Çünkü hiç kimseyi O'nu sevdiğim gibi sevmeyeceğimi biliyorum denizyıldızı... Çünkü O'ndan alacaklarımı götürebileceğim hiçbir yer yok; hiç kimse yok... O benim son aşkım denizyıldızı, bunu biliyorum...

Şimdiye dek, her yenilgiden sonra kendimi yenileyip, yeniden ayağa kalkabilme gücünü hep beni yıkan insanlardan aldım.. Garip değil mi... Biliyordum ki birer yanılsamaydı onlar... Tanıdıkça anladım aynı dünyadan olmadığımızı... Sürgün değildi onlar... Sindire sindire yaşıyorlardı bu dünyanın acımasızlıklarını.

O ise, içimde onların yanlışlığını destekleyen tek kanıtımdı.. O'nun gibi birinin var olduğuna inancım güç veriyordu bana. Yeniden ayağa kalkıp aramaya başlıyordum. Gücüm azalsa bile yılmıyordum... Çünkü O vardı, biliyordum. Dünyanın öbür ucunda bile olsa bulup, haykıracaktım sevdamı O'na.. Yaşadığım her acıya rağmen, O'nsuz günlerde varlığından bir an bile şüphe duymadığımı... O'nu nasıl sınırsız bir aşkla sevdiğimi... Sürgünlüğün bittiğini söyleyecektim; ikimiz için de bittiğini...

O'nu buldum denizyıldızı... Her geçen gün daha çok emin oluyorum buna...

Bir kez bana sık sık aynaya bakıp, bakmadığımı sordu denizyıldızı... O'na bakmadığımı söyledim.. Neden gizledim, bilmiyorum... Oysa bir ayin gibi yaşıyordum ben aynada kendimi... Kendime ördüğüm duvarları, giydiğim maskeleri öyle inandırıcı kılıyordum ki, kendi kendimi ikna edebilmem için ancak sık sık aynaya bakmam gerekiyordu.. Bazı geceler herkes uyuduktan sonra yere oturup, gardrobumun aynasında, gizli gizli buluşuyordum gözlerimdeki hüzünle.. Unutuyordum zamanı kendi gözlerime dalıp giderek.. Bir tek oydu beni bana kanıtlayan: gözlerimdeki ben... o deli hüzün... İşte bir O farkediyor denizyıldızı düş bahçemin pencerelerini... gözlerimi... Ne zaman bir rüzgarla titreyiverse bahçemde çiçeklerim hissediyor hemen... **"N'oldu?"** diye soruyor... **"Bir şey oldu s**
Değişti gözlerin.."

Ben O'nun yüzünde binlerce yüz görüyorum deni
zı... Yalnızca bir an bile kesişmiş olsa da yaşamları, h
sanın yüzünü, acılarını taşıyor yüzünde... Aşık olduğu k
ları, yitirdiği insanları, sakat kalmış çocukları, sokaklard
şayan düşkünleri, annesini, babasını, taş plaktaki o
sahibini, namus cinayetine kurban giden aşıkları, göza
kaybolanları, yaşamını yitirmiş devrim arkadaşlarını,
O'nu yerden yere vuran dava arkadaşlarını görüyoru
zünde... Boşaltılmış köyleri, **Urfa**'yı, **Diyarbakır**'ı, tüm
rünü geçirdiği **İstanbul**'u görüyorum... **Beyoğlu**'nun
yüzlerini görüyorum... Ülkemde dönen kirli oyunların b
lerini ödeyen masum insanları, çocukları; savaşta ya
insanlığı, sevdikleri ellerinden alınan yüzleri görüyoru
zünde...

Ve gördüğüm her yüz daha çok inandırıyor beni O'n
duğuma... Ben yalnız O'nun yüzünde tüm bu yüzleri s
rum denizyıldızı... Yüzündeki her çizgide başka bir y
başka bir anlam, başka bir hüzün taşıyan bu adamı s
ken; yaşamın dışladığı, bu kanlı oyuna uyum sağlayam
onun gibi, kendim gibi sürgünleri de kucaklıyorum aşkı
Aşkım hepsine yetebilsin diye böylesi sınırsız... Bu y
bu denli hesapsızım denizyıldızı... O'na, aşkımı, kendi
vazgeçerek, benliğimi unutarak sunarken, binlerce kez
den buluyorum onun ruhunda kendimi, sevgimi, acıla
Çoğalıyorum... Özgürlük başka nedenler, başka yüzler,
ka yürekler değil denizyıldızı... Aşkımın kendisidir öz
ğüm... Bir bedende binlerce beden; bir yüzde binlerce
bir yürekte binlerce yürek olup çoğalmaktır özgürlük...

Kimileri O'nun yüzündeki bu derin anlamı "yıpranm
olarak yorumluyor.. Biliyorum üzülüyor bunları duyu
Yaşlandığını düşünüyor. O'nu bunun aksine inandırama
zamanlarda, en çok böyle zamanlarda istiyorum Tanrı'
anlaşma yapabilmeyi.. Tanrı'dan; kendi payıma düşen
canmamış zamanlarımı O'nun yaşamıyla bölüştürüln
istiyorum. N'olur kanatmasın O'nu geçip giden zaman
raz daha çok vakti olsun sevmeye, sevilmeye... Ölüm
korkutmasın...

Akşamsefası

feyzi@leman.com.tr

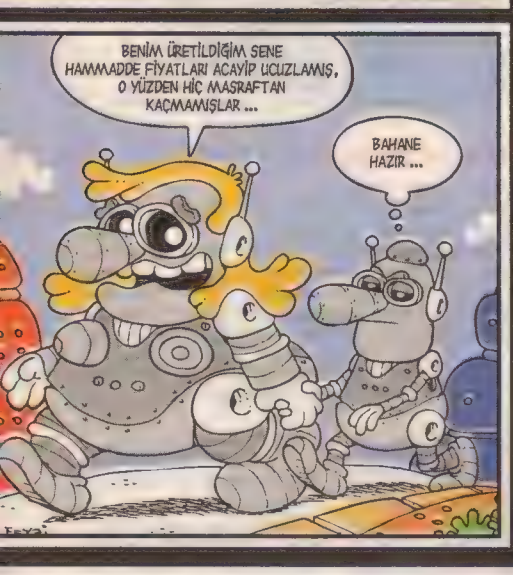

Perihan Mağden Radikal'den Neden Ayrıldı

Sorulmadık Soru Kalmasın

Nihat Genç

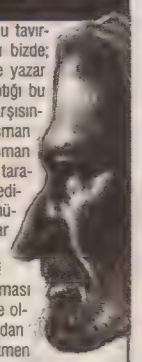

Leman'ın oluşturduğu bu tavırda, şöyle bir öngörü vardı bizde; şövalye yazar yok. Şövalye yazar olmadığı için Leman'ın yaptığı bu şövalyelik çıyan görüyor karşısında. Karşında soylu bir düşman bulamıyorsun. Biz soylu düşman bulamadığımız için kalleşler tarafından parçalanan ve yok edilen bir yerdeyiz. Buna da müsaade etmeyeceğiz. Yazarlar karşılarında sıkı bir düello geçirmeleri için, bir dergi karşısında şövalyelerin olması lazım. Düşmanın da şövalye olması lazım. Sana iftira atmadan konuşması lazım. Kılıcı çekmen lazım. Sert, delikanlıca. Ama LeMan'ın dönün 15 yıllık tarihine bakın, bunu yapacak insan çıkmadı. LeMan'ın bu soylu tavrını, bağımsızlık mücadelesini onore edecek yiğitlikte insanlar çıkmadı. Ne akademisinden, ne medyasından, hiçbir yerden çıkmadı. Şunu yapmaya çalıştılar,

Sabah Gazetesi Yazarı Emre Aköz: Said Nursi Bir Filozoftur

LeMan Berlin'deydi

Guantanamo Komedisi:

Otistik Çocuklarla Yaşanan Yorucu Maceralar

AZRA

MAYIS SAYISI BAYİLERDE

Kırık Dökülebi

suatozkan@leman.com.tr

SUAT ÖZKAN

Biliyor musun denizyıldızı... Belki de bu kadar çok sevemezdim O'nu, eğer taksi şoförlerine **"abi"** diye hitap etmeseydi; parasını cüzdanında değil cebinde taşıyarak aşağılamasaydı, yahut, hasta **Fenerbahçe**'li olmasaydı... Böylesi bir tutkuyla kavrulmazdı yüreğim, bir çocuk gibi alıngan olmasa, heyecanlanınca elini masaların altında saklamasaydı eğer... **"Teşekkür ederim"** deyince **"Hiçbir şey yapamazdın"** demeseydi... Bu doğallığı, bu sıradanlığı böyle güzel uşanmamış olmasaydı şair ruhuna böyle büyük bir aşkla sevemezdim O'nu...

Kimsenin kimseyi böyle çok sevmeye hakkı var mı, denizyıldızı? Bilsen, nasıl korkuyorum sevgimin büyüklüğü ile O'nu acıtmaktan... Çoğu zaman içime bastırıyorum.. Sevdam, önündeki setleri kaldırırsam, herşeyi yıkıp geçer diye korkuyorum... O'nu bile önüne katıp sürükler, uzaklaştırır benden... Belki de boğulur sularımda diye korkuyorum. Çünkü, biliyorum ki sevda güçlü değil O'nun yüreğinde.. O'nu sevdiğim gibi sevmiyor beni... biliyorum.. Bu bana acı veriyor diyemem; sana yalan söyleyemem, denizyıldızı... Bilsen de nasıl yaralıyor bilsen... Ama yıkılmıyorum, çünkü gücümü yüreğimden alıyorum..

Hem, O'ndan böyle sınırsız bir sevdanın karşılığını istemek haksızlık olur, denizyıldızı... O'na en büyük kötülük olur. Bu yüzden susmalıyım.. Aylarca aramasa beni, **"neden aramadın"** diye hesap soramam... **"Kalbine benden başkasını alma"**, diyemem... Teninde bir başkasının sıcaklığını, başka bir elin O'na dokunduğunu bilmek, paramparça eder kalbini... Böylesi çok sevdiğin, biricik aşkını, paylaşmak başkasıyla, ne ağır bir yüktür bilsen denizyıldızı... Ama dayanırım... Hiçbir şey yıkamaz beni.. yüreğimdeki sevdayı azaltamaz... Çünkü ben içimdeki aşkı değil O'nu seviyorum... O'nu kendimden vazgeçerek seviyorum... Eğer, o böyle istiyorsa, seviyorsa başka yürekleri, başka bedenleri, o ağrı ne kadar çok bastırırsa bastırsın kalbime, ben dayanırım... Nasıl alırım kanatlarını elinden... Nasıl izin veririm sevgimin yanı için bir tehdit olmasına... O'ndan önce ben korurum seçimlerini, yaşamını, sevdalarını...

O'nu kendi sevgimden koruyan yine ben olurum denizyıldızı...

Bu yüzden O'nu bu kadar çok sevdiğimi gizliyorum... Karşılığını veremediği için üzülüp, kendini suçlu hissetsin istemiyorum... O'na duyduğum aşkın sorumlusu O değil... Düşlerimin sorumlusu O değil.. Bunu O'na hep söylüyorum. Bu yüzden üzülür, acı çekerse işte o zaman yıkılırım, kendimi affedemem, denizyıldızı.. Söz verdim kendime, gözyaşlarını gizleyeceğim O'ndan... Hep güçlü olacağım, hep dimdik, ayakta... Beni üzen O olsa bile bilmeyecek üzüldüğümü... Acılarımın hesabını asla O'ndan sormayacağım... Daha önce sevildiği gibi sevmeyeceğim O'nu...

Birgün bitecek sevgisi, içindeki ateş sönecek, biliyorum... Söylesene neyi değiştirir bu denizyıldızı? Yolum yanın kalırsa dönebileceğim tek yer yine O'nun aşkıdır... O ipi çeken, asla ben olmayacağım, denizyıldızı... Çünkü ilmek benim boynumda... Sevda benim yüreğimde... Hiçkimsenin, O'nun bile gücü yetmeyecek bunu içimden söküp atmaya...

Hiç korkmuyorum, biliyor musun? Hayatımda ilk kez bu denli korkusuz yürüyorum ateşe doğru... Korkmuyorum eksilmekten... Tükenmekten korkmuyorum. Çünkü tükenmek için çıktım yola..

Çünkü **"sonra"** diye bir zaman yok, denizyıldızı...
"Sonra" diye bir yer yok...
"Sonra" diye bir kimse yok...
"Sonra" diye bir aşk yok...
Bu **"son"** denizyıldızı... Sonrası yok...

Dönüşüm yok, bu yüzden denizyıldızı... Dönüşüm yok... N'olur bekleme artık beni...

Bu sana son seslenişim denizyıldızı...

Duy sesimi...

cezmier@leman.com.tr

Cezmi Ersöz'e Mektuplar.. Zarfını Ben Açardım Sana Yazdığım Mektupların.. Gendaş Yay. Kitapçılarda

* **İstanbul-G.Saray.** 7 Mayıs Cumartesi günü saat 14:00-16 arası **Umut Çocukları Vakfı**'ndayım. Adres: Galatasaray Postanesi arkası...
* **Adana.** 10 Mayıs Salı günü saat 14:30 - 17:30 arası **Adana Çukurova Üniversitesi**'ndeyim..
* **Malatya.** 12 Mayıs Perşembe günü saat 14:00-16:00 arası **Malatya Sağlık Emekçileri Sendikası**'ndayım. Adres: Kavaklıbağ Mah. Eski Halep Cad. 1. Ara Sok. Nur Apt. 1/1...

Akşamsefası

behicpek@leman.com.tr

Behiç Pek

KEDİNİZİN KÖŞESİ

Sayın hocam, geçenlerde evde iple oynarken ipi dişliyom "çatakk!" ediyo, kafama sanki görünmez terlikler vurulmuş duygusunlan beraber dişlerde büyük dehşet yaşanıyor, zihnim aydınlanıyor. İpe tırmak geçiriyom "Çatakk!" ediyo patide anormal sarsılma ve şiddetli ağrı husule geliyo. İp duvardan çıkıyo, sehpadaki şeffaf yumurta gibi ışıksaçar'a gidiyo, ufak bi izahat verebilecen mi hocam?..

Rumuz: Kuşseven

Cevap: Yavrucuğum, o ip iyi bir ip değil! Isırma onu, içinde güneş parçesi var. Dişini kökten sızlatır. Işın fişkırtır. Patini yala, kulağının etrafında dolandır. Rahatlarsın. Piriz ipi o.. Piriz fena..

KAHRAMAN MASA EŞAT

GÜNERİ İÇOĞLU dumur detayları

dumur@leman.com.tr

NE DERSİN

Severken ne dersin?.. Öfkeliyken ne dersin?.. Sevinirken ne dersin?.. Üzülürken ne dersin?.

Dumur, dumur, dumur derim ne diyeyim... Ne ki bu, ne demek istiyor?.. Garaj kapısıdır park etmeyin mi demek istiyor, yoksa çöp atmayın mı demek istiyor... Semti sorarsanız Galata kulesi civarı Kuledibi semtidir..

GALATA'DA BİR SAMURAY

Galata her devrin vazgeçilmez güzel semtidir. **Bağlanmaz firdevse gönlünü Galata'yı gören, Servi anmaz onda ol serv-i dilârâyı gören** demiş Fatih Sultan Mehmet Galata için.. Yani Galata'yı, endamlı sevgiliyi gören gönlünü cennete bağlamaz demiş o vakitler.. Fakat şimdilerde Galata bir dumur cennetidir bizim gibi dumur dostlarına... Galata Kulesi'nin dibindeki yirmi küsür yıldır vazgeçemediğim çay bahçesinde, haftanın en güzel günü olan Perşembe günü dumur antenlerim açık bir halde bluetooth yemiş bülbül gibi oturuyorum... Yanımdaki yöremdeki insanlar da Japonuyla, İngiliziyle çeşitli turistler de bahar rehavetiyle oturuyor, çaylarını içiyorlar... Fakat bahar rehavetine kapılmayan kıpır kıpır biri var dikkatimi çeken. Çayları süpersonik dinamik dağıtan çaycı bu...Az sonra yan masadaki Japonlar **"Hesap pliiizzz"** deyince, ok gibi fırlayan çaycı, elleri ve ayakları havada samuray gibi uçarak ve karate yaparak **"Hiaaayyytt Sayanora Arigatooo!.."** diye masalarına geldi. Zaten bahar yorgunluğu vurmuş bir haldeyim, üstüne bir de dumur vurunca çöktüm... Hesap isteyipte böyle bir hareketle karşılaşan Japonlar duruma bir anlam veremedilerse bile güldüler bu içtenlik karşısında... Bu sahneyi Dedektif Kluso rolündeki Peter Sellers filmlerinde onlarca defa görmüştüm, şimdi niye dumura uğruyordum ki sanki?.. Daha sonra garsona, **"Abi naaptın sen ya, o neydi öyle, ne gerek vardı?.."** dediğimde şöyle dedi; **"Hz.Ali, insanlarla öyle bir iyi geçin ki cenazende düşmanların bile ağlasın demiş abi..."** Çok etkilendim **"İyi, güzel söyledin de karateyle ne ilgisi var ki bu dediğinin?.."** diye sordum.. **"Abi bu onların amblemidir.."** şeklinde yanıtladı... Söze girdim, **"Adamlar şaşırıyorlardır bize valla... Teknoloji bizde, ruh bunlarda, bunlar herşeyi biliyorlar diye düşünüyorlardır.."** dedim ki, **"İlk evliliğim Japonlaydı benim ordan biliyorum bunları..."** dedi. Hakikaten şaşırdım, **"Hadi yaa, kaç kere evlendin ki?.." "İki.. bi yerli bi yabancı.."**

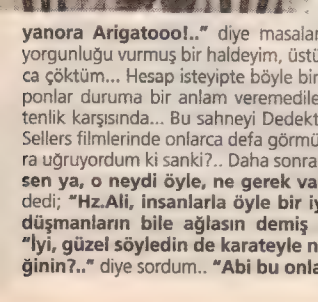

Gelgelelim dumurdan hisseye; bu toprakları o kadar çok seviyorum ki, bu sevgi beni olduğum yere, bulunduğum konuma ve şartlara adeta çiviliyor, perçinliyor, bırakmıyor, azla yetindirmeyi öğretiyor, mutlu ediyor, içimde sevinçler, coşkular uçuşuyor... Çayırlık bir yerde yalnız başıma, coşkuyla bu diyarların şarkılarını, türkülerini bağıra bağıra söylemek istiyorum... Gelinim Olur musun?, Pop Starım olur musun değil... Bu işte, bu güzel çaycı olmalı bizim içimizdeki starımız, kimsenin bilmediği, kimsenin reklamında olmadığı...

(Not: Bu dumurun müsaadesi alındı, çaycıya soruldu. Durumu ve dumuru kendisine izah ettiğimde bu güzel insan aynen şöyle dedi, **"Abi tamamdır, biz sanata da açığız dumura da açığız.."**)

Bİ SEN EKSİKTİN

Trafik sorununun İstanbul'un kördüğümü olduğu şu günlerde, bu konuyla ilgili herşey yadsınmayacak bir normallik gibi gelir insana... Artık trafiğin dumuru olmaz gibi bir hisse kapılmışızdır... Cihangir'in trafikte her an sorun çıktığı bir caddesindeyiz.. Daha doğrusu benim oturduğum evden caddeyi gördüğüm, nice trafik kavgalarını tartışmalarını hayretle seyrettiğim caddeye doğru yine pencereden bakıyorum. Yolda bir at arabası duruyor, sebze, meyve satan... Birazdan ordan geçen bir trafik ekip otosunun hoparlöründen aynen şöyle bir ses çıkıyor; "Pıh pıhh at arabası bi sen eksiktin!.."

YÜK KİMİNE AĞIRDIR KİMİNE HAFİF

Geçen gün yine dumur teyyakkuzunda yürüyordum Beyoğlu'nda.. Ortalık her zamanki gibi kalabalıktı. Omuzlarında bir kız taşıyan bir genç önümden böyle heyula gibi geçti. Omuzlarındaki yük onun için çok hafif görünüyordu ki, seke seke koşar adımlarla ilerliyordu yüzlerce kişilik kalabalık arasında. Durum bana dumursal açıdan ilginç göründü ki, uzunca bir süre ben de peşlerinden gittim. Genç benim onları farkettiğim anın çok öncesinden başlamış olabilir nakliye işlemine fakat benim bizzat gördüğüm **bir km.** boyunca omuzlarındaki bu nadide yükü bir solukta taşıdı,

bana mısın demedi... Belki de işin sırrı bahardı... neyse bana hayli ilginç görünen bu enstanteneyi kız arkadaşıma anlattığımda **"Ne var bunda, gayet normal bu, ne fedakar sevecen adamlar var, kadınları sırtında taşıyan... Ben bi seni gördüm böyle soğuk nevale gibi.."** deyince ve olaya **İngiliz Hasta** filmindeki gibi yaklaşınca, asıl olay değil de bu sözler karşısında yaman bir dumura uğradım hem de sarsıntıda olan ilişkiyi bir kez daha temelinden büyük bir istekle zangır zangır sarsarak dumura uğradım... Yahu insan hasta olur da taşırsın, böyle durduk yere sevecenlik mi olur?.. Burdaki olay düpedüz bir iddia gibi geldi bana, o tahmin etiğimiz iddialardan; **"beni kalabalıkta iki kilometre omuzlarında taşırsan..."**

İPTİNYE'DE BAHAR

*** İstinye'de ara sokaktaki bir ahşap evin camındaki "Evin önünde satış yapmak ve park etmek yasaklanmıştır" ibaresinden şu anlaşılıyor; Bir vakte kadar yapılıyormuş ve yapılmasına müsaade ediliyormuş da ev sahibi şimdi birden bire bir genelge çıkartıp şu an itibarıyla bundan sonrası için resmen yasaklamış... Kardeşim şuna yasaktır yazsana, ev senin cam senin, can senin...**

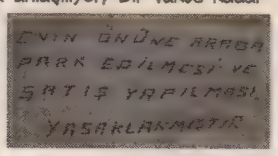

BAHAR ESİNTİSİ DUMURU

Yine bir bahar geldi, caddelerdeki, yollardaki kaldırım taşları beyaz ve o güzelim hoş sarı renge boyanmaya başladı. Çok güzeldir, ılıktır o sarı rengi daha yaşken. Bizim karikatürlerde kullandığımız sarıya benzer... Küçüklüğümden beri hep özenmişimdir kaldırım boyamaya... Giy tulumu, al eline uzun saplı fırçayı, vur sarıyı, vur beyazı sıra sıra... Ohh yıllardır yorulmuş, nice dumurlara uğramış şu beynime ne iyi gelirdi... Tak otomatiğe, hiç birşey düşünmeden boya babam boya... Dalayım gideyim, öğle yemeğini iş arkadaşlarım haber versin. Tatlı beden yorgunluğuyla evime gideyim. Böyle bütün şehrin her yerini boyayım, binaları, evleri, yolları... Kuşlar kelebekler çizeyim. Yeter ki beynimden birşeyler üretme paniği, kaygısı yok olsun... İşte şu anda da hayranlıkla seyrediyorum boyacıları... Sarı, beyaz, sarı, beyaz, sarıı, fakat dur bir dakika, anlayamadığım bir şey niye gündüz boyuyoruz bu kaldırımları?.. Herkes basıyor, o güzel sarı çamur kahverengisine dönüyor... Ulaa yine beyni yorduk bak!.. Demekki ben bu işi bile yapamam.. Çünkü kimseyi bastırtmak istemem kaldırımlara, şeritlere daha kurumadan...

AHESTE ÇEK KÜREKLERİ DUMUR UYANMASIN

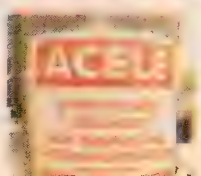

*** İstinye ile Yeniköy arasındayız ve yola devam ederken önümde elektrik direğindeki bu ilan çıkıyor. O da ne?.. Bay - bayan ciddi kişiler diyor... Demek ki bu ilan ve iş biz mizahçılara göre değil. Kadınlar kendilerini güldüren part taymcıları değil, ciddi part taymcıları severler... öyle kuul kuul Clint Eastwood, Robert De Niro, ya da en iyisi Kadir abi duracaksınız bu ilanı ciddiye alıyorsanız eğer... İş başvurusu sırasında girişteki görevli çöyle diyor; "Seni, gözlüklü olan, sen boşuna bekleme kardeşim!.. Kaşın gözün ağzın yüzün oynuyo.. Güleç yüzlü şirin bir insansın. İlanda belirtmiştik bunu açık açık... Seni niye geldin ki, bi de espiriler yapıp kuyruktakileri güldürüp işlerinden etme, umutlarını köreltme, hadi kardeşim hadi..."**

Üstünde Horoz Olan Araba

O geçen hafta bahsettiğiniz üstünde horoz olan arabayla her gün eve dönerken karşılaşıyorum. Ben de üzerine horoz yapıştırmalarına bir anlam verememiştim ama daha sonra Bahçeköy-Zekeriyaköy yolu civarında yumurta satarken gördüm.Yani adamlar kendi imkanlarıyla yumurtacılık işi yapıyorlar. Horoz da maskotları olmuş. Belki sonra kendilerine logo da yaparlar...

Erin Türkoğlu/İstanbul

Leman'da sizin köşenizde Dumur Grafiticilileri görünce aklıma geldi bir iki yıl önce bir ziyaret için Alibeyköy'e gitmiştim. Mahallede gezerken bir sokağın başında koca fontlarla bir **MUŞ SOKAK** yazısı gördüm. Bir anlam çıkaramadım. Arkadaşıma sordum. Cevap bende şok etkisi yarattı. Meğerse sokak çok dikmiş, ve sonu uçurum benzeri bir yere çıktığı için hep kaza oluyormuş, mahalleli de, **"burası Muş'tur! yolu yokuştur, giden gelmiyor, acep ne iştir"** bağlamında Muş Sokak yazmışlar.

Kızılırmak Nisaneylül/İstanbul

Fotoğrafı Düzce'nin en işlek caddesinde yürürken çektim ve altına da şöyle yazılabilir diye düşündüm; Yurdum insanının yaratıcılığına,çok yönlülüğüne bir örnek. Düzce'nin en işlek caddesi olan İstanbul Caddesi'nde yürürken fotoğrafçı dostumuzun, mesleğiyle tümden çelişen bu ilanını görünce hemen fotoğraf makineme sarıldım. Fotoğrafçının ilanını fotoğrafladım ve düşünceler ürettim. Bu dostumuz adaklık hayvanların fotoğrafını da koyabilirdi camına. Ya da **'hayvanlarınızın fotoğrafı çekilir'** diyerek başka bir boyuta da varabilirdi. Ne olursa olsun bu insanların kendi mesleğiyle yetinemediğini gösteriyor...

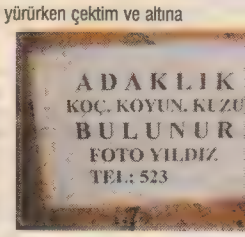

Sabri Özdemir / Düzce

Elimde Leman markete girdim. Satıcı kız dergiyi kastederek **"İçinden özçan deniz posteri ya da resmi çıkarsa bana verir misin?.."** dedi. Ben de **"bu mizah dergisi"** dedim. Bunun üzerine **"Olsun yine de çıkarsa bana ver..."** dedi.Uğradığım dumur neticesinde açıklama yapamadım yalnızca tamam dedim...

İpek Özsüslü/Tarsus

Hidayet

Ender Öztarhan enderoz@leman.com.tr

...Evet sevgili basketbolseverler, maçın son periyoduna girerken Koçun Sahaya sürdüğü beşe bakıyorum; Hidayet var mı diye?..

YOK!.. BUGÜN HİDAYET'İ SEYRETMEK MÜMKÜN OLMAYACAK ANLAŞILAN.

BÜTÜN BU HEYULA İÇİN DÜNYA KADAR YOL VE ZAMAN HARCADIM.

ŞİMDİ, ŞURADA ŞANS ESERİ TÜRKİYELİ BİR DOSTU GÖRSEM VE BANA BİR NBA MAÇINDA NE ARADIĞIMI SORSA...

Ne derdim?..

Basketbolla ilgilenmediğimi, aslında meseleleri başka bir tarafı olduğunu mu?..

Doktora öğrenimi için aldığım bursun önemli bir miktarını, sırf o Batmanlı çocuk için bu maçlara biletine yatırdığımı mı?

Banliyödeki evimden maçların yapıldığı şehirlere kadar binlerce kilometrelik yola onun için katlandığımı mı?

Herşey...

üç sene evvel...

Batman'da başladı!

Vatanî vazifemi orada yapıyordum! Bir nöbet anı; uyuklar gibi olurken...

Çocukların viyaklamalarına yakalanmıştım:

HİDO

HİDOO

Birisi Hido'nun Oniki Dev Adam maskesini takmıştı ve diğerleri de etrafında vızır vızır dönüyordu!..

HİDOO

HİDO!

HİDO!

Maskı takan çocukla gözgöze geldiğim o an!..

HİDOO!..

HİDO

(Şu Allahın dağında, nöbet tuttuğum mühimmat deposunun kenarında bir yıldızla karşılaşmış gibi.. tuhaf bişey hissetmiştim!..

Bu ayrı zamanda çocukların depodan içeri girebilme ihtimalini gözardı ettiğim bir gaflet anıydı da!..

DUPROFF!

TANRIM YETER; HER GECE AYNI PATLAMAYI DUYARAK UYANMAKTAN USANDIM ARTIK!!

Şu anda, yine Hido'nun NBA maçı için bir başka eyalette bulunuyorum!..

BUGÜN İLK BEŞTE BAŞLADI VE FIRTINA GİBİ!..

HEY.. SAKIN HA!

DOKUNMAYIN ONLARA; YAPMAYIN, HAYIR!!

YEAH.. TÜRKOĞLU'NA ÇOK İŞ DÜŞECEK BUGÜN...

İşte!..

.. patlamadan sonra uzanıp da...

Hido maskını tutamadığı o zaman!..

Yetişip yüzüne takıyorum!

Ancak Hido'nun sahada olduğu anlarda kurabiliyorum o çocuğun kanlar içindeki halinin hayalini...

ve...

Hido'nun smaç için potaya uzandığı anlarda...

"beni yabancılaşmaya garketen o bakışlar!

Bitti

Akşamsefası

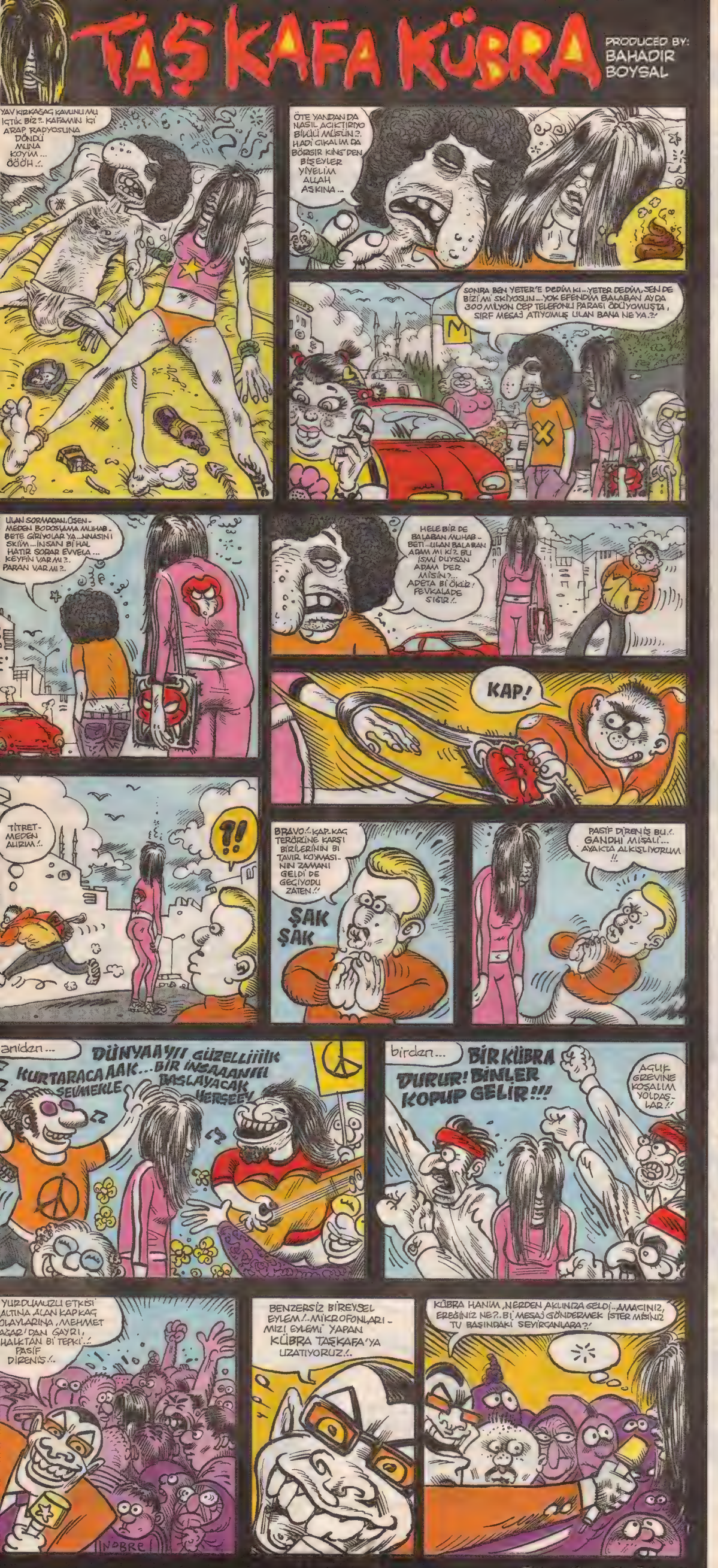

Devamı Karşı Sayfada

İŞÇİLERİ ÖLDÜRELİM KÜÇÜK ESNAFA TAPALIM

Nihat Genç

Tanıyk, Arapça yol anlamına gelir. Ancak aynı Tanıyk kelimesi, Alevilerce mukaddes sayılan kayın ağacından kesilmiş olan yetmiş/yetmiş beş santimetre uzunluğundaki düz sopaya verilen addır. Gölpınarlı hoca şöyle anlatıyor: "Kayın ağacının dalı kırılır, tekrar kırıldığı yer sarılırsa kırık dal kırıldığı dala kaynar. Bu yüzden bu ağaca kayın denmiştir, kaynamadan."

Yani kayın ağacının özelliği kendi kırığına kaynamasıdır. Kayınbaba, kayınvalide, kayınbirader kelimeleri işte bu anlamda kullanıldı. Başkasının babası, annesi, kardeşiyle kaynamış olmak yani "kardeş" olmak anlamını taşıyor.

Kayın ağacının kendine kaynamasından türetilen kardeşleme anlamındaki kayın kelimesinin güzelliğini düşünelim.

Kendimize, yine, kendi kırıldığımız yerden kaynayacağız. Aynı ağacın aynı dalına kaynayacağız. Başka şansımız yok.

Toplumsal dokumuzun kavramsal köklerini anlamakta güzel bir hikaye, öğrenelim istedim.

Abdülhamit'e Ermeniler suikast düzenler. Abdülhamit İstanbul'da halkın üzerindeki silahları toplar. Ermeniler'in üstünden toplanan silahları ve Türk halkı üzerinden çıkan silahları bir masaya dizer ve şöyle konuşur:

"Bakın, Ermeni silahlarının markaları, malzemeleri, hepsi yabancı, dışardan geldi. Ama bir de Türkler'in üzerinden çıkan silahlara bakın, hepsi bu ülkenin... Anadolu'nun ağaçlarından yapılmış!"..

Bilmem, anlatmayı becerebilecek miyim? Sağcıdır, milliyetçidir, kemalisttir, dincidir, ama hepsi bu ülkenin ağaçlandır. Bir de başka ağaçlardan, dışardan gelenler var.. Sağcısı solcusu dincisi kemalisti hepsi birgün kendi kırıldıkları yerden kendilerine kaynayacaklar, başka şansımız yok. Ama dışardan gelen fikirler, düşünceler, toplumsal dokumuzun "aşılanmasında" bize yardımcı olmuyor, aksine, dallan habire bir daha içinden kırıyor...

Başka bir hikayeye geçelim. 1873'lerde kralcılar Fransız üç parçalı cumhuriyet bayrağına eleştiriler gönderir. Kralın bayrağını geri getirme imasında bulunurlar.

Bu eleştirileri duyan bir cumhuriyetçi komutan, birileri kralın bayrağını geri getirme girişiminde bulunursa, Fransa'da tüfekler kendiliğinden patlar, der...

Ve bu "tüfekler kendiliğinden patlar" lafı, Fransız yakın tarihinde en çok konuşulan laf olur.

Ülkemizde de otuz yıldır tüfekler kendiliğinden patlıyor. Güneydoğu sorunu, laik-şeriat sorunu gibi tartışmalar sözkonusu olunca, tüfekler kendiliğinden patladı, patlıyor.

Neden patlıyor? Ne yaptığını bilen gizli bir irade mi tüfekleri patlatıyor? Yoksa böyle bir gizli irade yok ve toplumun bölüştüğü ve ortak olduğu bir refleks mi bu.. Tüfekleri patlatan bizler miyiz? Hepimiz, bam teli dediğimiz bir noktada birden ve çok sık tüfekleri patlatıyoruz!.

Ya da birileri kaloriferli evlerinde oturmuş, imtiyazlı, çalışmayan, yorulmayan bir keyifle ülkenin sosyal sorunlarını hiç düşünmeden, ruhunu ve zekasını tamamen bu can alıcı kabul ettiği noktalarda çalıştırıyor, harekete geçiyor. Milyonlarca işsiz, yoksul acılar içinde canından bezerken, tüfeklerin kendiliğinden patladığı nokta hep bu sorunlar oluyor ve sosyal sorunlar üzerinde tüfekler hiç patlamıyor.

Şu tüfekler neden sosyal adaletsizlik, gelir dağılımındaki eşitsizlik sözkonusu olduğunda patlamıyor!.

Çünkü sosyal adaletsizlik ve gelir dağılımındaki eşitsizliği ve ağır vergiler konusunda tüfekleri patlatacak güçte sosyal sınıflar, partiler ve aydın kadroları yok!..

Ve maaşlı, imtiyazlı, çalışmayan bir sınıf, holdinglerde, devlette yan gelmiş yaşayıp gidiyor! Ve tüfekleri patlatmak bu sınıf için ağır bedeni bir hastalık haline geldi.

Asker, parti, medya, hepsi bu ağır hastalığı bölüşüyor! Geçenlerde yine Tayyip hükümetine karşı yargıtaydan birileri tüfekleri patlatmayı denedi, Allah korusun, tüfek boştu ve sadece sesi duyuldu, yani kuru sıkı, olduğu anlaşıldı.

Tüfekler patlaya patlaya mermi kalmadı! Onyıllar boyu aynı mesafeden ve aynı yere atış yapanların artık tüfekleri ateş almıyor!..

Nasıl, iyi söyledim, de mi?..

SKY Türk kanalında haftalık konuşmamda bu durumu şöyle yorumladım. Halkımızın zır delileri nasıl tanımladığına bakalım. Tarih boyu delileri nasıl tasnif etmiş, nasıl tasvir etmişiz.

Mesela bir takım delilere "meczup, evliya" yakıştırması yapmışız. Ancak, şunu da eklemişiz, meczupların "hali size de bulaşır" bu yüzden, bak ve yanlarından geç, onlarla meşgul olma..

Ama en ağır zır deli konumuna "bokundan yemiş deliler"i getirirler, hiç şansı yok, bokundan yemiş...

Başka bir zır deli tanımı ise: "Köpüklü deli".. Yani, ağzından köpükler saçarak koşan deliler.

Ancak halkımızın delilik konusunda kuşkuları vardır. Her deliye "hakiki" deli demez. Numaradan delilik yaptığını düşünür. Bu yüzden hakiki delilin kim olduğunu diğerlerinden ayırdetmek için başka bir sınıflama yapmış, şöyle!..

Halkımız en hakiki en sahici deli için şu tanımı uygun bulmuş: "Para tanımayan Deli!".. Eğer bir deli parayı tanımıyorsa, işte en hakiki deli, bu deli...

Ancak, iki de bir ülkeyi çatıştırmakta, germekte, tüfekler patlamakta artık mahirleşmiş bu gizli iradenin üyelerine tek tek bakalım. Her biri para tanıyor. O halde bunlar yalandan deli.

Her biri kaloriferli evlerinde oturuyor, maaşları, sigortaları garanti, statüleri, keyifleri yerinde. Ama iki de bir delilik yapmak için ortaya fırlıyorlar. Ama hepsi parayı tanıyor!

Yani, sahte deliler. Olan, bizlerin paralarına, maaşlarına, işsizliğine, yoksulluğuna oluyor. Onlar kavga ediyor, bizim paralar suyunu çekiyor.

Elli yaşına geldik hala yazdığımız yazıdan para alamıyor ve hala bir ev alacak paranın onda birine bunca kitaba rağmen sahip olamıyorsak, asıl hakiki deli, bizleriz.

Gerçekten, bu gizli iradenin bedeni acılar çektiği için mi tüfekleri patlatıyor? Etleri ateşte kızdırılmış gibi yandığı için mi tüfekleri patlatıyorlar? Yoksa, fırsat bu fırsattır deyip, statüsünün, imtiyazının rahatlığı ve neşesiyle tartışmaya girip, elinde kamçı, birilerini zevkle dövmek mi istiyorlar!.

Yani, laik-şeriat tartışması artık köy düğününe döndü!. Laik-şeriat tartışması açılmasın, bu imtiyazlı ağalar hemen halaya giriyor ve rastgele silahlarını çekiyorlar, tabii ki, seyretmekte olan bizler ve çocuklar bu kaza kurşunlarına kurban gidiyoruz.

Silahlar, kırbaçlar, ölçüsüz, dengesiz, bu sorumsuz insanların ellerinde.

Peki ne yapacağız? Tüfekleri birgünde bizler, çalışmayan insanların ellerindeki kırbaçları ve silahları almak için mi patlatacağız!..

Bu bir ütopya, ama ne yapayım, bu ütopyaya yemin ederek bugüne geldim!..

Şimdi de başka bir hikayeye geçelim. Mustafa Kemal'e atfen söylenir... Adana'da mı, başka yerde mi? Bir köşk görür, kimin bu köşk der. Pamukçiyan'ın, peki şu köşk kimin, Ekmekçiyan'ın... Mustafa kemal, "peki şu bizim Ahmedlerin Mehmedlerin evleri nerde?" der. Kerpiçten evler gösterilir. İşte paşam bizimkilerin evleri!

Şimdi söyleyeceğim şeyler yeni yetişmekte olan gençler için hayati önem taşıyor. Çünkü, şimdiki gençler bizim Ermeni ya da Rumlar'a karşı "milliyetçi" ve "ırkı" ya da "dini" bir savaş verdiğimizi sanıyor!..

Türkiye halkının Tanzimat'tan beri gayrimüslimlere, ırki, dini, değil, başka bir nefreti var!. Ve asıl sosyal kin, şimdi açıklayacağım yerden oluşuyor. Şu:

Türkiye'de gayrimüslimlere karşı büyük bir sosyal kin oluştu. Askerlik yapmayan gayrimüslimlerin üstelik batılı tüccarlarla elele hızla zenginleşmesi ve ülkenin sanayisinde; toptancılığında, acentalıklarında büyük servet sahipleri olmaları, bu sosyal kinin büyümesi ve kemikleşmesini sağlamıştır.

Şöyle, Tanzimat'la birlikte modern ticari yasalar, hukuki düzenlemeler yapıldı ve diyelim İngilizler'le, Fransızlar'ın ticari sözleşmeler hukuki ayrıcalıklar olarak imzalandı.

Ve batıda gelişmekte olan teknoloji, seri, sanayi, teknik, sentetik ürünler üretmeye başladı.

Ankara şehri 1850'li yıllara kadar çok canlı ve çok hareketli ve büyük hacimde ticari bir merkezdir. Tiftik, dokuma, deri ve birçok alanda öndedir. Dünyanın tüccarları gelir dünyanın tüccarları gider. 1850'li yıllara kadar Ankara'daki canlı ticaret hayat yeniden okunmaya değer. Bir zamanlar yünde, dokumada kumaşta, ipekte tütünde vs. dünya birincisiydik.

Ve Ankara 1850'li yıllardan itibaren hızla çöküşe girer. Hatta 1890'lı yıllar geldiğinde Ankara gibi ticari bir merkez bir hayalet şehre dönüşür. İzbe, yoksul, dağılmış, unutulmuş bir şehir. Hem ticari ürünlerinin değeri yokolmuş, hem tiftiğini, imalatını yabancılara kaptırmış ve hem de İpek Yolu değişmiş. Ankara, yani Orta-Doğu'nun göbeği tarihten silinecek kadar yoksulluğun içine düşmüştür.

Başka türlü de anlatabiliriz. Diyelim, 1952'lerde ünlü Beyoğlu baskınının arkasında da gayrimüslimlere karşı, siyasi değil, sosyal bir kinin izlerini görebiliriz. Ülkenin sanayi üstünlüğünü, zenginliğini ele geçirmiş gayrimüslimlere karşı Tanzimat'tan başlayan bir büyük sosyal kinin uzantılarını edebiyatımızda, hatıratlarımızda, iktisad tarihimizin her sayfasında bolca bulabiliriz.

Gayrimüslimler savaşmamış, asker yollamamış ve hem de batıyla iyi ilişkileri geliştirerek, yoksullaşmakta olan halkın zenginliğini eline geçirdi. Anadolu halkı ise Tanzimat'tan beri savaştan savaşa koşmuş, bitap düşmüş, ustalarını, imalatanelerini kaybetmiş, esnaf loncaları bütünüyle iflas etmiş ve tabii savaşan devlet borçlandıkça köylüye yüklenmiş, fakru zaruret had safhaya taşınmıştır.

Yani, ırki ve dini bir nefretten çok, Tanzimat'la başlayan servetlerin el değiştirmesiyle yoksullaşan Anadolu halkının gayrimüslimlere karşı bir sosyal kini...

Tekrar etmekte fayda var, gayrimüslimlere karşı, milliyetçi bir tepkinin kökeni, ırki ve dini değil, daha çok sosyaldir, yani zengin-fakir kavgasıdır!. Servetin gayrimüslimlerin eline geçmesidir!..

Buradan da başka bir yere dönelim. (Eskiden konudan konuya atlarken okuyucuya hangi konuya atladığımı söylemezdim, onlar benim mevzuyu çevire çevire döndürdüğümü bilirdi. Ama şimdi SKY Türk kanalında konuşmalarımdan sonra bir çok yeni okuyucu aramıza katıldı ve onlar benim birden başka yöne savrulduğumu sanabilirler. Yani onlar alışıncaya kadar ben yolları tarif ede ede gideyim...)

Cumhuriyetimizin ilk yıllarında her mahallede bir zen-

Devamı 14. Sayfada

Erhan Candan

erhancandan@leman.com

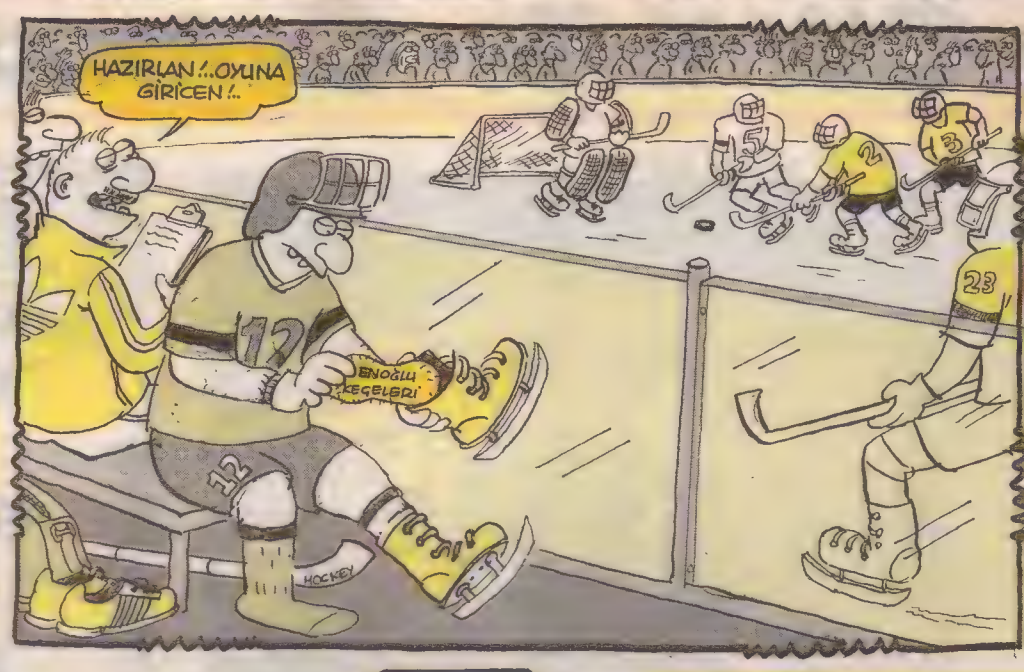

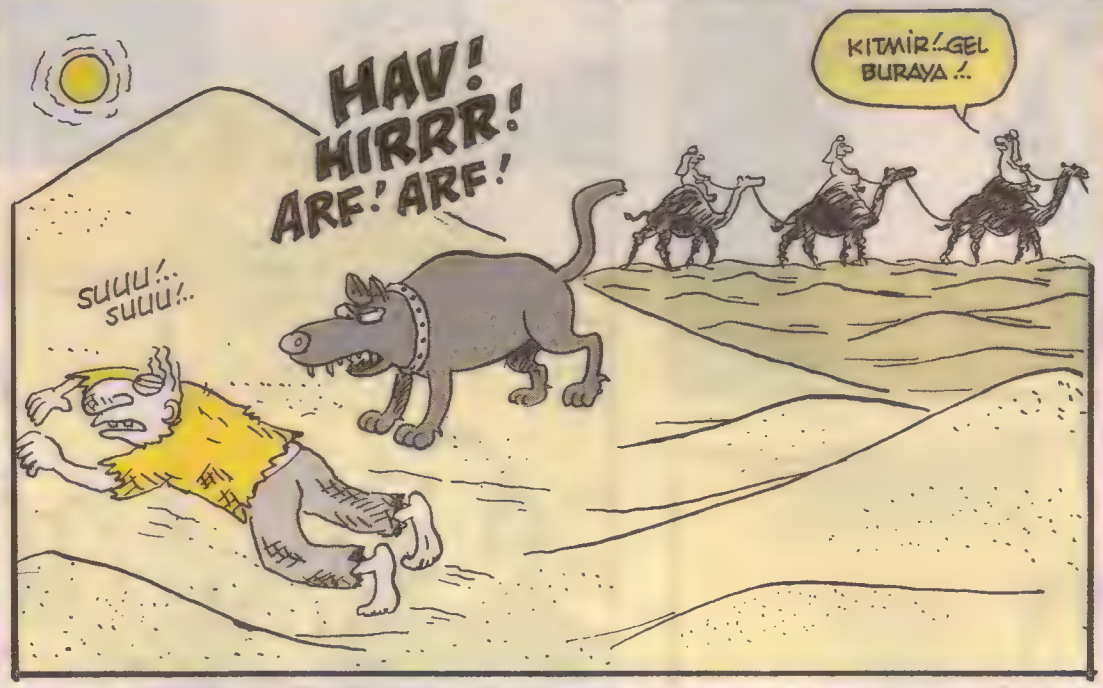

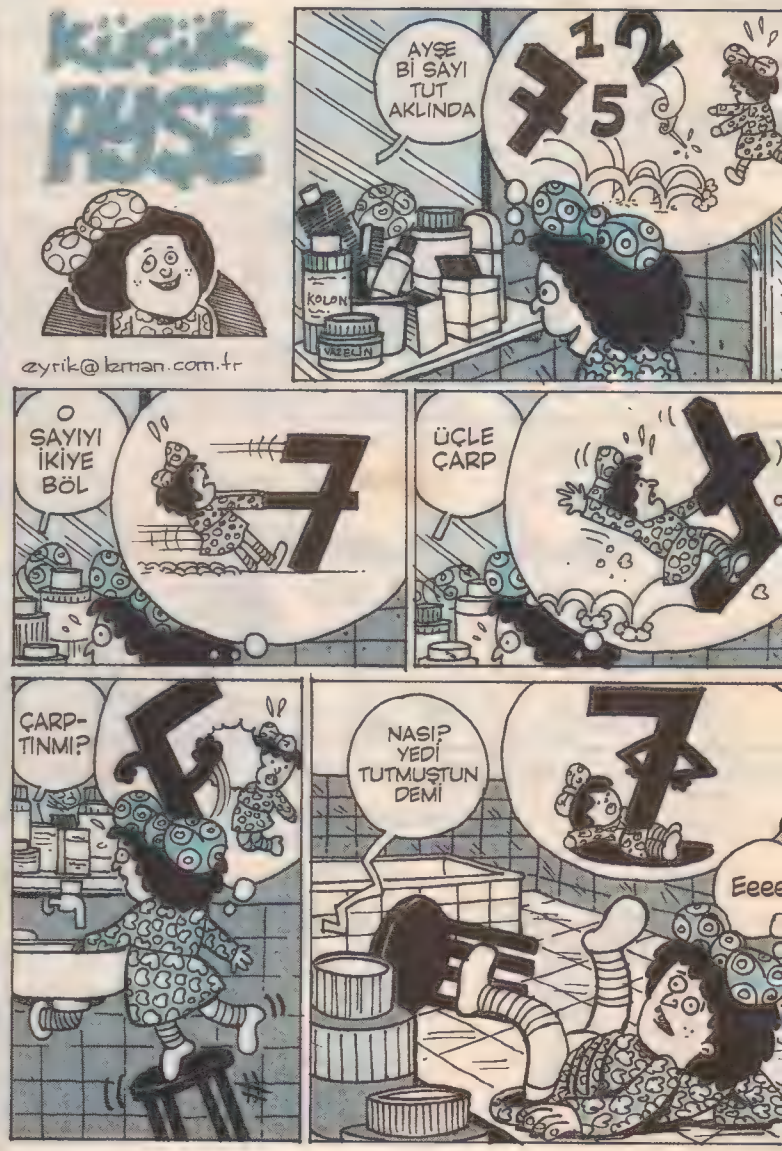

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

• ATLANTİS'TEN GELEN ADAM.

• PASSANGER TO DO RİGHT TO DO LEFT...

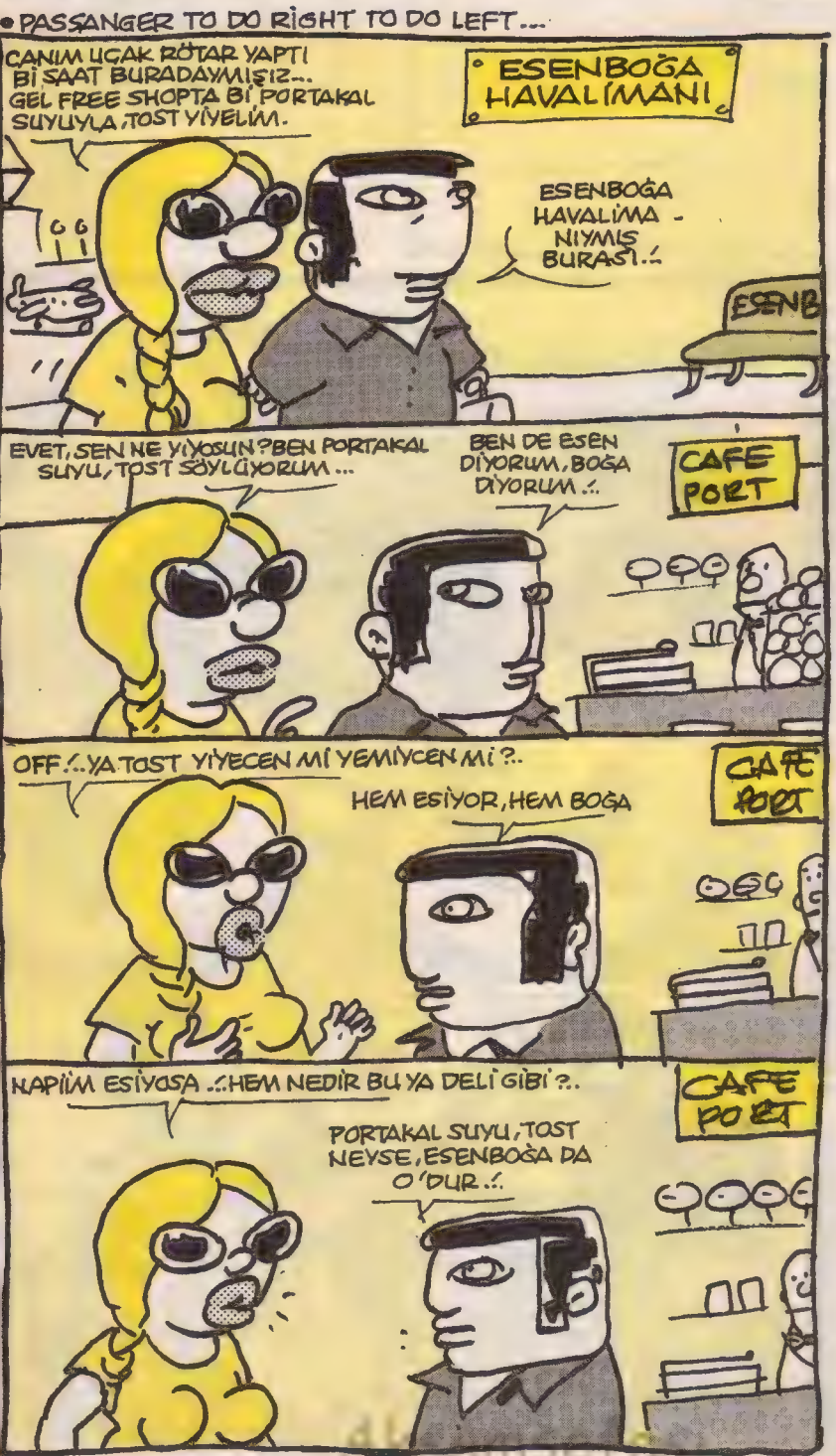

• MUHTEŞEM BEYİN MACERALARI. Macera No: 4 yada 5.

12. Sayfadan Devam

gin yaratalım düşüncesi iktisadi bir ideolojidir ve Türk zenginlerinin çoğa
ması cumhuriyetin temel hedefidir. Ömer Sabancı gibilerin adam olma
için Celal Bayarlar'ın gösterdiği gayret, çok samimi ve çok kuvvetlidir.

Ancak bu zengin yaratma hamlesi 1940'lı yıllarda tam bir zengin düş
manlığına dönüşmüştür. Gençler bunu da okusun. Varlık Vergisi etrafı
da tartışmaları duymuş olmalısınız. Erzurum'da taş kırmaya gönderilc
ler. Günümüz liberalleri, bunu, tek parti döneminin, yani milli şef dön
neminin varlık vergisiyle zenginlere karşı giriştiği ağır vergi trajedisind
II.Dünya Savaşı öncesinin zor koşulları da sorgulanmalı. Ayrıca, Türk
gayrimüslim ayrımı yapılmadığı da ortadadır. Ama en önemlisi. Cumhu
riyetin ilk günlerinden beri, hükümetler, zenginimiz olsun, sanayimiz o
sun diye, kredi, teşvik, tarla, hatta fabrikalar verdi, yeter ki, siz yatırı
yapın, istihdama dönüştürün, diye. Ancak, devletten aldıkları bu yardım
ları şahsi servete dönüştürdüler. Bu tartışmalar bugün Recep Pekerler'
ve Saraçoğulları'nın ağızlarından meclis tutanaklarında mevcuttur. Ge
çekten milli şef döneminde hükümetin zenginlere karşı bir kini oluştu. B
kin, asla, ırki, dini bir nefret değildir. Vurdumduymaz zenginliğe karşı, s
nayi yatırımı yapmayan, devletten aldıklarıyla şahsi servetlerini düşüne
zenginlere karşı bir hareketti bu. Detaylarını açıp okursunuz. Ancak Tü
aydınları burda fazlasıyla taraf tutar ve milli şef döneminin bu zengin ka
şıtı tavrını diktatörlükle suçlar. Her neyse, ayrıntıları tartışılır, ama, öğren
memiz gereken, hükümet, devlet kadrolarının iliklerine kadar işlemiş b
zengin düşmanlığı vardı. Ve bu zengin düşmanlığını oluşturan, Tanz
mat'la başlayan ve II. Dünya savaşı yıllarında hat safhaya ulaşan ve bi
mek bilmeyen Anadolu halkının fakirliği, yoksulluğuydu...

Bizim imalatımız çökmüş, bizim loncalarımız çökmüş, bizim kumaş
cılığımız, tütüncülüğümüz, dericiliğimiz, vb. çökmüş ve batının gelişti
diği sanayi ürünleri, teknik ürünler, seri ürünler ülkeyi ele geçirmiş v
bunların acentaları büyük ve yeni zenginler oluşturmuştu.

Yani, bugün üzerinde konuştuğumuz milliyetçilik tepkisinin bütün
milli, ırki, dini ya da savaş, ya da toprak taleplerine karşı bir kin olma
tan çok, başka derin sebepleri vardır. Sosyal sebepleri vardır ve bu sı
tun bunları anlatmaya yetmez.

Tanzimat'la bitmekte, çökmekte olan esnafımız, savaşlardan savaş
gücünü yitiren halkımız, yeni ticari yasalar, yeni Avrupa hukuk anlaşma
ları ve ülke servetini ele geçiren gayrimüslim tüccarlar.

Milliyetçilik tepkisinin ardındaki, bizden toprak istediler, bize Sev
dayadılar, bizi arkadan vurdular düşüncesinden daha çok, servetin, sa
nayiinin, ürünlerin, malların, gayrimüslimlerin ve onlarla ilişkili batılıla
eline geçmesidir.

Yani, milliyetçi tepkinin arkasında, en dibinde, bir zengin fakir kavga
sı, ya da zenginleşemeyen Türk halkının, hızla zenginleşen yeni tür ze
ginlere karşı bir amansız savaşı olduğu ayan beyan açıktır.

Şimdi, yolumuzu tekrar çevirelim, burdan da başka tarafa dönelim
Türk solu ve onun uzantıları inili ufaklı partiler, ideolojiler, yakın tarihimi
de oluşmuş Türkiye halkının bu sosyal nefretini tahlil etmekte zorlanmış
tır. Anlamamıştır.

Hatta anlamadan, solun birçok şubesi de, ülkeyi korumak, toprak ta
leplerine karşı koymak adına "milli bir dil" oluşturdu.

Oysa, Türkiye solu, milliyetçi sağın aksine durumu anlamalıydı. Yan
bu sosyal kinin gayrimüslimlerin zenginleşmesi ve Anadolu tüccarın
çöküşüyle izah edebilmeliydi. Türk köylüsünün sefilleşmesinin zeng
tüccarlara karşı milli bir tepki oluşturduğunu görebilmeliydi.

Milli şef döneminde ayyuka çıktığı gibi bu sosyal kin nerdeyse b
devlet politikası olup zenginler ağır varlık vergisiyle cezalandırılıp, verm
yenler Erzurum'a çalışma kamplarına gönderildi.

Böylelikle Türkiye solunda tuhaf bir yapılanma oldu. Türk solu da bu
gün milliyetçi sağ gibi, gayrimüslimlere karşı ırki, dini gibi milliyet sı
bepleri üzerinden bir tepki gösterir oldu. Ve bu milliyetçilik tuzağına dü
şüverdi.

Türkiye solunun neden milliyetçilik tuzağına düştüğünü, yukarda
yazımı ayrıntılarıyla açıklayarak ancak anlayabiliriz. Ama özü budur.

Burdan da başka yöne gidelim. 1970'li yıllarda büyüyen yeni s
gençlik dalgası, yani, Latin Amerika kökenli ihtilalci sol, ideolojisi, söy
lemi, dili, örgütlenmesi gereği "işçileri" parti programlarının herşeyi yap
tı. İşçiler dünya sosyalizminin herşeyi, motoruydu. Teorileri, buydu.

Bu ideolojik motor, 15 yıl önce Berlin duvarının çöküşüyle stop et
Artık Avrupa'da patronlarıyla ortaklaşa her türlü ihaneti planlayan ye
tür satılmış işçi sınıfı görmeye başladık. Hatta işçi tanımı yeniden kon
şulmaya başladı. Bu işçiler, bir iş bulmak adına bütün dünya işçileri
satıyor. İşçi sınıfı, işçi kültürünü hiç iplemiyorlar. Yeterki fabrikaları ka
panmasın, yeterki kendileri aç kalmasın diye komşu, arkadaş, başka ü
ke işçilerine düşmanlık yapıyor!.. Hatta batılı işçiler, fabrikaları ucuz do
ğulu işçilere kaçınca, doğulu işçilere düşmanlık yapıyor.

Neyse, işçinin kavram olarak ne olduğu bugün uzun tartışma. As
önemlisi, artık şu noktaya geliverdik. İşçi, patronun kölesi. Başkası ad
na çalışan insan. Başkası adına çalışan insandan "genel bir ahlak" bek
leyebilir miyiz? Başkalarının kapısından yiyenler birgün o kapının bek
köpeği olacaklardı, oldular.

İşçilere karşı böyle bir ideolojik nefret bugünlerde büyüdü ve sol ide
olojiyi kökünden sarsacak yeni boyutlara ulaştı!..

İşte böyle sert rüzgarlar sert soruların çoğaldığı bugünlerde insa
dönüp dönüp tarihin akışına yeniden bakmak istiyor.

Tarihi işçiler, sınıflar mı aktı, ya da kim döndürdü tarihi?

Fransız ihtilaline, yeni, bugünkü fikirlerimizle gidelim. Evet, ihtilali fiş
fişleyen önce burjuva. Sömürgelerden kazandıklarıyla zengin oldu, şeh
oldu. Ve Fransa'nın imtiyazlı, çalışmayan ruhban ve asilzade sınıfına ka
şı vergi vermek istemedi. Yanına köylüleri aldı. Ama en çok, esnaf lon
calarından yardım istedi.

Burjuva esnaf loncalarıyla ortaklık kurdu. Bugün gayet rahatlıkla Fran
sız ihtilalinin devrimci motörünün küçük esnaf olduğunu ve asilzadeler
giden ağır vergilerle en çok soyulan ve sonunda dayanamıp ihtilali örgü
leyenin bu küçük esnaf olduğunu söyleyebiliriz.

Küçük esnafın tarihimizdeki gelişimini az buçuk yazılarımda bahsed
bugüne geldim. Küçük esnafı hepimiz tartışmalıyız.

Bugünkü kapitalizmin, yani, büyük holding yapılanmalarının dünya
yutmakta olduğunu görüyoruz. Büyük şirketler. Sınırları kaldırıyor, savaşla
yapıyor, herşey, mallarımız, holdinglerimiz her ülkeye rahatça girsin diye
Bu şirketlerin sayısı üçyüzdür, beşyüzdür ama dünya çapında büyü
markalardır ve her birinin onbinlerce şubesi, binlerce genel müdürü ola
ve dünya borsasını çeviren holdingler olduğunu biliyoruz.

Bir adamın yüz oteli var. Bir adamın hem Afrika hem Hindistan hem
Türkiye hem Avrupa'da madenleri var. Bir adamın on/onbeş milyar dola
rı var. Bir tek büyük çarşı bütün şehirlere bütün kasabalara giriyor.

Ve girdiği her ülke her kasabada küçük esnafı paramparça edip yo
kediyor. Sosyal doku dağılıyor, çünkü, küçük esnaf yerini büyük çarşı
lara bırakıyor ve küçük esnaf büyük çarşıların tezgahtarı oluyor. Yeni b
köleleşme çağı.

Ayrıca holdinglerin sayısı beş, on, o halde, demokrasiyi beş-altı ho
ding yönetiyor, bütçeyi de bunlar kapıyor. Ama küçük esnaf milyonla
ca, küçük esnaf yaşadığı takdirde demokrasiyi yönetenlerin sayısı o
büyüyecek. Ve bütçenin daha geniş kitlelere dağılımı sözkonusu olacak

◄ENTRETA
USCITA►

Bugün geldiğimiz nokta şudur! Kapitalizmin dünyayı yokedilişine seyirci kalamayız. Yapacağımız şey, küçük esnafın tarihini, ruhunu, şeklini ve gücünü yeniden öğrenmektir.

Bu büyük dünya çapındaki canavar holdinglere karşı küçük esnafı koruyacağız. Holdinglerin karşısındaki cepheye, satılmış, çaresiz işçileri değil, küçük esnafı süreceğiz.

Küçük esnaf yüzbinlerce kasaba, mahalle, köyü, şehri oluşturan kalabalıkların ta kendisidir. Tek tek insanların iş sahibi olduğu... Kendi işini kendi kuran... Kendi üreten. Kendi müşterisiyle yüzleşen. Halkla sıcak temas içinde olan. Geleneklerin taşıyıcısı. Küçüktür, güzeldir, kendine göredir. Ailesini koruyan. Ürettiğine yabancılaşmayan... Ne alıp sattığını bilen. Sattığı malları tanıyan. Müşterisini tanıyan. Sokağını, ülkesini, devletini, ailesini bilen, tanıyan, koruyan...

Büyük holdingler ülke tanımaz, gelenek tanımaz, sokak tanımaz, aile tanımaz, sosyal doku tanımaz. Markaları uğruna herkesi tezgahlaştırıp köleleştirir. Birkaç holding ülkeyi, demokrasiyi, bütçeyi ele geçirir.

Ve küreselleşme merakındaki ülkeler, bütçelerinin tümünü, tüm kredilerini, teşviklerini holdinglere verir. Küçük esnafa vermez. Küçük esnafın yayın organları yoktur, aydınları yoktur, savunanları yoktur. Vergiler ağırlaşınca holdinglerden değil, küçük esnafın sırtından çıkartılır.

Ve vergiler ağırlaştıkça ve bütün kurumlar özelleştirildikçe, ortaya çıkan ağır trajik maliyetler küçük esnafın başından aşağı nükleer bombalar gibi düşüyor. Küçük esnaf infilak ediyor. Ve dünya yavaş yavaş borsaların ve holdinglerin firavunların eline geçiyor!..

Küçük tornasını, tesviyesini, atölyesini kaybeden küçük esnaf, büyük mağazalarda kapıcılık, tezgahtarlık arıyor, ya da büyük mağazaların önündeki çöp kutularını eşeliyor.

Yani kardeşlerim. Uzun sözün kısası.

Dünyayı yoketmeye yemin etmiş büyük holdingler karşısında küçük esnafı tutmalıyız. Küçük esnaf mahallemizdir, sokağımızdır, ailemizdir, tarihimizdir, kültürümüzdür, sosyal dokumuzdur. Bizi kaynaştıran, karıştıran, küçük esnaftır.

Bunun anlamı şu, işçi sınıfı bir sosyal sınıf olarak siyasi gücünü ve anlamını yitirmiştir. Kutsallığı, ideolojik öncülüğü, kaybolmuştur. Bu yüzden kapitalizmin canavar holdinglerini durdurmak için, işçiyi mi, yoksa küçük esnafı mı ciddiye almalıyız.

Bu hiç tartışılmadı. Küçük esnafın yapısı, sınıfı, tarihi, ruhu, gücü, yeniden tartışılmalı. Bu yazımın amacı da budur.

Bugün küçük esnaf solun ideolojik olarak umurunda olmadığı için, sağcı ağaların, örgüt beylerinin, islamcı para babalarının eline geçmiştir. Bugün ikiyüz taksi sahibi, üçyüz minibüs sahibi insanlar bu esnaf örgütlerinde el bebek gül bebek sefa sürüyor.

Dünyanın önümüzdeki yüzyıldaki büyük siyasi savaşı belli olmuştur. Bir tarafta büyük holdingler, büyük çarşılar, diğer tarafta kendi işine sahip küçük işletme, dükkan, imalathane sahipleri.

Küçük esnafı yokeden kapitalist bir meydan okumayla karşı karşıyayız. Tüm küçük işletmeleri soykırım beklemekte. Hemen her kasabada açılan bir büyük çarşı yüzlerce küçük esnafın hayatını sona erdirmekte ve hepimiz gidip o büyük çarşının tezgahtarları olmaktayız.

Lafı buraya kadar getirmişken, şunu da tartışalım. Bizler, yabancı mallara, yabancı yatırımlara karşı olamayız, tarihimiz ticari yollarımız bizim yabancılarla ortak bir uygarlık kurduğumuzu, yabancılarla ortak çarşı pazarlar kurduğumuzun şahididir..

Bütün malların ve yatırımların sınırlar ötesi olduğuna İpek Yolu üzerinde yaşamış bir uygarlığın çocukları olarak en çok inanan, yaşayan bizleriz.

Yani, dünyada üretilen tüm mal ve markalar ülkemize elini kolunu sallayarak geldi, yine gelmeli. Dünyada yaşayan her insan Alman, Arap, Çinli her insan ülkemize elini kolunu sallayarak gelip istediğini satmalı, almalı, yatırım yapabilmeli.

Biz, yerli-yabancı kavgasının "iktisadi" ve "pazar" kavgası olmadığını, çok aptalca ve dangalakça son yüzyılda ürettiğimiz bir milli tepki olduğunu biliyoruz.

Bizim savaşımız, yabancılara değil, onların "holding" yapılarınadır. Holdingler ekonominin, ticaretin konusu değildir. Holdingler başka birşeydir. Holdingler, silmeye, süpürmeye, diktatörlüğe, dayatmaya, soymaya, köleliğe geliyor ve siyasi gücüyle para gücüyle istediği herşeyi ele geçiriyor. Mallar gelsin satalım, alalım, pazarlayalım, ama, holding yapılanması başka şey..

Bu canavar holdingleri parçalayıp her birinden yüzlerce ayrı küçük patronlu iş kuramazsak dünyanın sonu geldi demektir. Çünkü, Afrika, Hindistan, Asya, Amerika, çarşıları madenleri, bankaları, tüm üretimleriyle ikiyüz büyük holdingin eline geçti, geçiyor. Ve bu ülkelerin siyasetlerini, kültürünü, ahlağını,yani varolmaları ve yaşam hakları bu ikiyüz holdingin insafına kalıyor!..

Gandi halkına söylemişti. Sagratyaha çıkrık demek. Birgün büyük dokuma fabrikaları kurulur ve size bu minik çıkrıklarınızı bırakın fabrikaya gelin, diyecekler. Bu küçük çıkrıkları bırakmayın. Aile hayatınız, sosyal dokunuz, kendi patronluğunuz, kendi mesainiz, kendi huzurunuz, herşeyiniz bu küçük çıkrığa bağlı. Büyük fabrikalara giderseniz topyekün yokolursunuz. Çünkü bir patronun yönettiği köleler haline gelirsiniz!...

nihatg@leman.com.tr

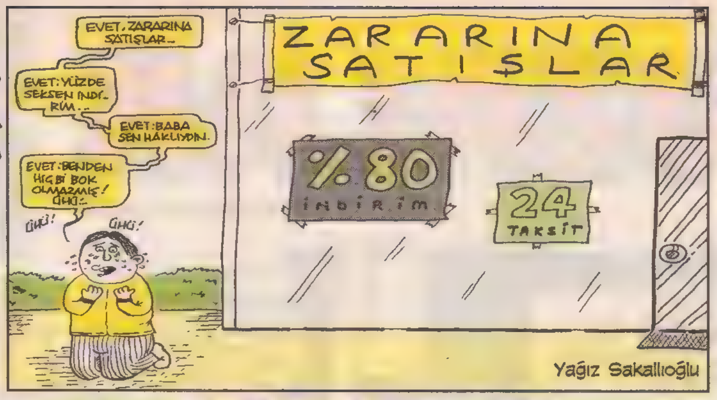

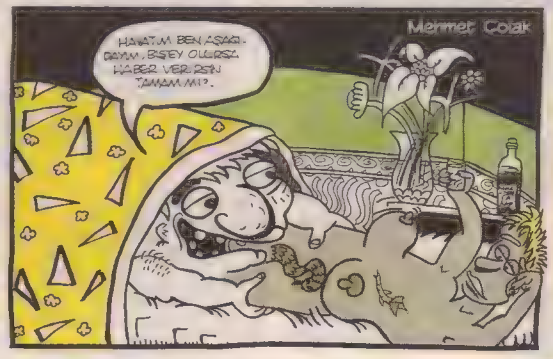

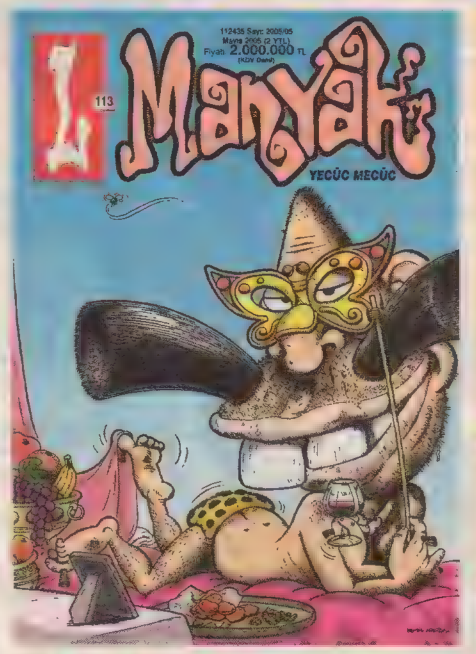

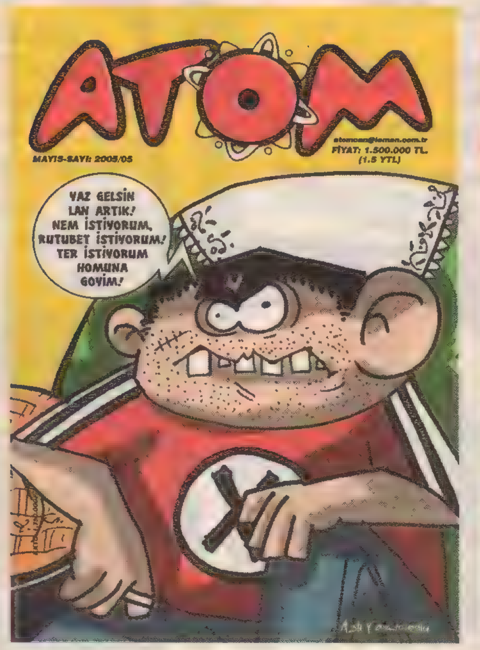

MAYIS SAYILAR
TÜM GAZETE
BAYİİLERİNDE

LeMan
SAYI: 704
6 MAYIS 2005 CUMA
HAFTADALIK SÜRELİ YEREL YAYINDIR

● Yayımcı: LM Basın Yayın Ltd Şti.
● İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
● Yazışleri Müdürü: Zafer AKNAR

● Müessese Müdürü : Ali YAVUZ ● Yazar ve Çizerler: Tuncay AKGÜN ● Kemal ARATAN ● Atilla ATALAY ● Melike ACAR ● Can BARSLAN ● Bahadır BOYSAL ● Olgun BUDAK ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Cezmi ERSÖZ ● Ramize ERER ● Kaan ERTEM ● Mehmet EĞRİK ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Güneri İÇOĞLU ● Kemal Kenan ERGEN ● Melikşah ● Aslan ÖZDEMİR ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Feyzi ÖZŞAHİN ● Mehmet ÖZKANOĞLU ● Behiç PEK ● Sefer SELVİ ● Derya SAYIN ● Özge SAMANCI ● Mahmut TİBET ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Ahmet YILMAZ ● Yurtdışı Koordinatörü: İlhan ARKAN (iarkan@leman.com.tr) ● Satış: Cengiz KOCALI ● Tel: 0.212.292 95 65 (4 Hat) ● Fax: 0.212.245 38 06 • Abonelik için Tel: 0.212.292 95 65 Dahili: ● Baskı: LeMan Matbaası Tel: 0212 - 858 00 93 (Pbx) ● Genel Dağıtım: BBD Merkez ● Adres: Firuzağa Mah. Defterdar Yokuşu No: 47 Beyoğlu / İstanbul

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. Yazılı izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet ortamında kullanılamaz. Aksi halde dava konusu

Akşamsefası

LEHCE-TÜL HAKAYIK

kemalkenanergen

Safkan İngiliz : Dişlek & ördek kırması...

Önlü Arkalı Fotokopi : Aynı muameleyi vesikalık fotoğrafa da yapıp pekala dalgalarını geçebilirlermişş yapmamışlar. Gene iyi insanlarmış...

Kıs Kıs : Sesi kısılmış kahkaha...

Yol Bilgisayarı : Kaldırımda çalışmıyo salak...

16. Benedict : İlk ona bile girememiş adamı papa yapacaklarını bilseydim yarışmaya ben de katılırdım beyav...

Duygusal Zeka : Aptalım ama kurnazım çok şükür...

Tavşan : Sihirbaz Asistanı...

Yumurcak : Patates suratına yumruk atılası haylaz çocuk...

Süper Emici : Bu selpağı dona koymak lazım. Hakketen emiyosa günde bi kere süper olur...

Esmer Ekmek : Ne farkeder, sonuçta öğütülünce hepsi esmerleşmiyo mu allaasen?..

Madem : Tehtidkar ise...

Reenkarnasyon : Elhamdülillah hepimiz bir zamanlar Rus prensesiydik...

Çarpıntı : Manyaklaşma rica ederim. Çarpmasa daha mı iyiydi ?..

Un Kurabiyesi : Hadi len. Sanki diğerleri undan yapılmıyomuş gibi konuşma bana...

Yaş Pasta : Lan gene mi sen deli pastacı? Ne diyosun, kuru olanla arasındaki tek fark nem oranı mı yani ? Sittirgit yalancısın...

Mutfak Önlüğü : Arkası olmadığı için tuvalette de gönül rahatlığıyla kullanılabilir...

Siklamen : Ne dediğini tam olarak anlamadım ama merak etme siklameycem...

Enfes : En nefis midir nedir...

Vurdumduymaz : O zaman kulağına vur. Duymasa da en azından ilgi duyar...

Kahve Makinesi : Fal yerine de tahlil yaptıralım bari...

Demir Doğrama : Oha. Farkını verelim de koparıp ye bari. Ayu...

Kutsal Kadeh : Niye? Meryem'in ruj izi mi var?..

Bohem : Sen bu kafayla yakında bok emmeye bile yeltenirsin anlamında, hafif alaycı ve de diksiyonu bozuk bir ima...

Midilli : At özeti...

Nefretengiz : Kötü kalpli Cengiz... İyileri de vardır elbet diyim de şimdi bütün Cengizler üstüne alınmasın...

Dehşetengiz : Yüzünde iltahaplı yaralar olan Cengiz... Cildi kadife gibi olanları da vardır elbet diyim de şimdi bütün Cengizler üstüne alınmasın...

Esrarengiz : Jamaikalı Cengiz... Gerçekten Jamaikalı bir Cengiz varsa, dilediğince üstüne alınabilir. Hadi bakim...

Parmak Kız : Kelime bulucu asistanlarımızdan Yunus Emre olanı Parmak Çocuk yazmak istemiş, akli dengesi müsaade etmeyince başarılı olamamış. Paylaşmak istedim...

KOZALAK

kozzi@leman.com.tr

gönüllü tişört mankenimiz antalya animatörlerinden zampara ziya'ya teşekkürün bini bin para

Akşamsefası

Deustschland 1,60 EUR / Österreich 1,70 EUR / Schweiz 2,60 CHF Nederland 1,70 EUR / Belgique 1.70 EUR / England 1,20 GBP

705

13 Mayıs 2005 Cuma 152201 Sayı: 2005/20

1YTL (KDV Dahil)

ISSN 0-1300-4867-4

KRONİK HASTALIĞINIZ
leman.com.tr
K.K.T.C-1 [illegible] TL

LeM

SİYASETİN ELİNE YENİ OYUNCAK TÜBİTAK

TÜBİTAK tek başına, seçme ve aşama yetkisiyle başbakana bağlandı... Türkiye'nin en üst bilimsel araştırma kurumu 450 trilyonluk bütçesiyle başbakanın dolayısıyla da siyasetin kontrolunda... ABD dışında dünyada bir örneği olmadığı gibi orada da kararlar senato onayıyla alınıyor.. Büyük bir mücadeleyle kopartılan yasa ile atamanın başbakana verilmesinin gerekçesini kimse bilmiyor, kimse bir açıklama yapmıyor...

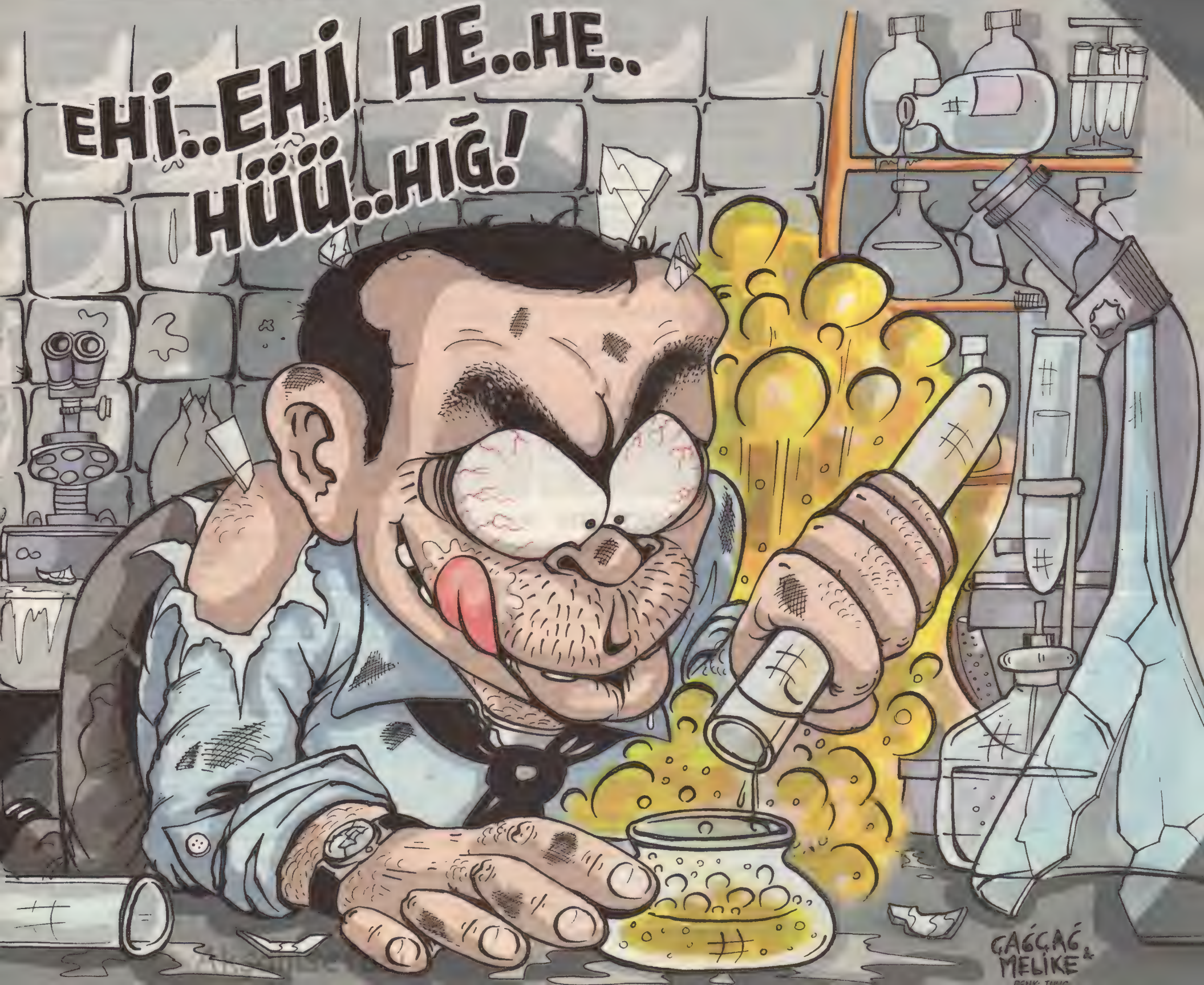

Feyzi Özçalışan

feyzi@leman.com.tr

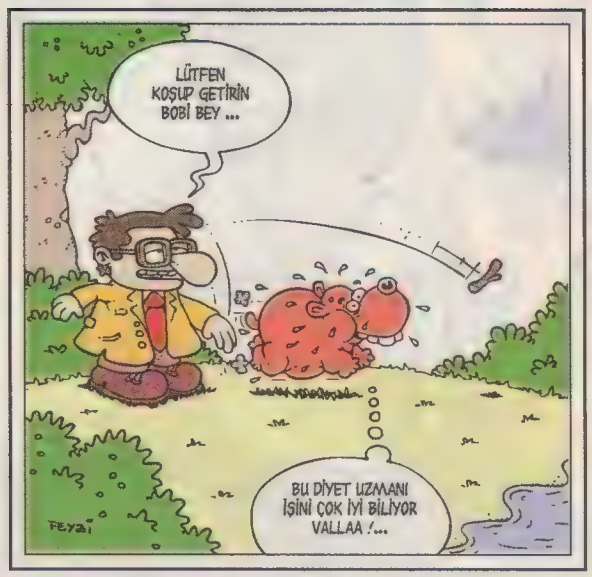

Yazarımız Aksaray Paşaoğlu ABD'de olduğundan modacı eşi

YARIMAY PAŞAOĞLU YAZIYOR

TÜRKİYA'DA 130 YİIR YAŞAMAK

Bileyor musunuz bilmeyörüm, geçen sandey, **mamdey**'di (pazar günü, anneler günüydü.) Büyük kızım Handemsin benim ile küçuk kızım **Dimağbestemiz'**i yanima aldım, hep birlikte bu dünya guzeli kızlarin aneanelerina bir aneler gunü prezıntı (hediyesi) almak için **İkea**'ya gitmeye karar verdik. Biliyörsünüz, **İkea İsveç'te.** Ama küçuk kızin boyfrendi bize çok değişik boyle **enteresan** farkli gibi **egzotik** bir ulke siz gormek ister misiniz sordu. Biz boyle olduk: **"Eee evet falan."** O zaman **İsveç İkea**'yı boşverin, ona her zaman gidiyörsünüz, kalkın **Ümraniye İkea**'ya gidin söyledi ve biz gittik. **İiinanilmaz bir ulke, iiinanilmaz hârikulâdelik.** Herkese tavsiye ediyörüm. Bambaşka bir diyar. **Öömmm!** Eşim **Aksaray** Amerika'ya o biraz ani uçunce ben hazirliksiz yakalandim. **Aksaray**'in yazilerine alişkin olanlariniz belki benim filozofik yazilerimi yadirgayeceksiniz. Ama inanin istersem Aksaray'in o **delifişek,** öömmm, **delimsirek** fikirlerinden yaratabiliyörüm. Meselâ ben **yiirlardır** moda dergilerinde **Türkiya**'nin güneyi, İngiltere'nin kuzeyiyle birleşsin diye yuzlerce makale yazıyörüm. Siyasi olarak değil, coğrafi olarak. **Kalemimin tüyünde tül bitiyör** ve bu tamamen özgün bir çalişma. Fakat ulke çok garip ulke. **Duşunen evlatlarina uvey evlat.** İşte boyle.

DOĞULU İNSANLAR ERKEN ÖLÜYOR!

Genç kalmak, guzellik diyörüz. Pekey yaşlanmak nedir? **Bodimiz** yaşlaniyör, onemli olan içindeki **ruhiniz** ve **beyn** genç kalsim. Onlar gergin dursun. Bakiniz insan isterse yüz yıl, onsekizinde kalabiliyör. İsterse dunya guzeli gibi yaşlanabiliyör. **Mısır**'ın **Dahshur** bolgesinde çalişan **Japon Waseda Universiti** uzmanlari, **Saccara** piramitlerinden **2300 yaşinda** bir mumya çikardilar ve inanin **herif** hâlâ **Alen Delon** kader yakişikli. Ayol adam ölmüş, daha otesi mi var manyak! **Ama öldü diye kendini salmamiş.** Ne guzel. Bak doğulu insan hizli yaşiyör, genç ölüyör, cesedi yakişikli olüyör. Bu, bugün de boyle. Ornek mi? Irak. Ornek mi Palestin.

TURKİYA'DA AYRIMCİLİK NEDEN OLAMAZ?

Bakiniz **Kanada**'da bir araştirma yapilmiş. Kanadali aileler guzel çocuklarina iyi bakiyörler, ama çirkin çocuklarina bakmiyörlermiş. Pek çok aile otomobile binince guzel çocuğun emniyet kemerini bağliyör, **çirkin çocuğun kemerini bağlamiyörmüş,** olabilir, kendi çocugü. Bu, gerçek, bilimsel bir araştirma. Ama Turkiye'da bakiniz bu boyle değil. Neden? **Turkiye'da Turk çocuklari zaten guzel olmuyör.** Bakiniz, hepimiz Turkuz, bayrak, Ataturk hepsi guzel. **Gurur duyuyörüz.** Tamam. **Ama çirkin bir irkiz.** Bunu lutfen kabul edelim. Alman guzel, engliş guzel. Evet. Ama Turk? Maalesef oyle değil. Ama ulke guzel. O öyle... **Ömmm.** Onun için Turk aile, çocukları arasinda ayrimcilik yapamiyör. **İşta Turkiya'nin ben busunu seviyörüm.** İşte boyle.

GUZELLİK İŞTE BUDUR. İÇTEN DURUSTLUK.

Ömmm... Geçenlerde eşimle birlikte ABD'de **Beyaz Saray Muhabirleri Derneğinin** yemeğindeydik. Yemekte sayin **President Bush**'un eşi sayin först leydi **Laura Bush** iinanilmaz sahne aldi ve inanin bana Turkiya'da ne bir boyle shov yapabilecek standupçi ne bir boyle esprili ömm humor... Nedir? Çok içten çok samimi tamamen **sincerelli.** İnanin **ben o aileye aşik oldum.** ABD halkinin Irak'ta yaşadiklari butun acilara ramen hâlâ neşeli, tam bir **funny** bir eş ve tam bir anne yapmacikli değil. **İnanamiyörüm ya.** Harika bir kadin. O yaştan sonra seks bahsediyör, doğaçlama olarak **"çaresiz ev kadinlari"** dizisine gonderme yapiyör filan. Sayin **Toni Blair** da oyle. O da adam ne acilar yaşadi ona ramen **"Gecede beş defa"** diyör. Maalesef bizden boyle devlet adami çikmiyör. En fazla bir defa. Zaten onu da soylemiyör herif.

YARIMAY PAŞAOĞLU haftaya yine bu köşede...

GEZ MAHMUTÇUK

mtibet@leman.com.tr MAHMUT TİBET

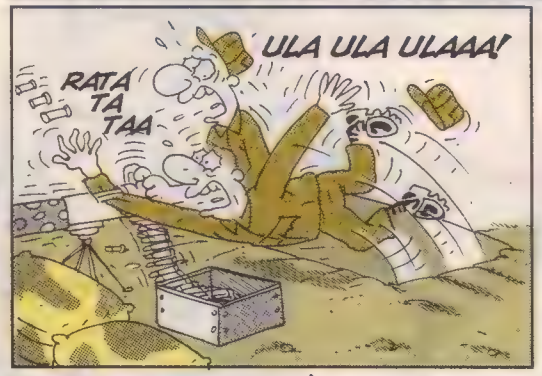

KAP... KAP... KAPATTIM!!! Olgun Budak

Playboy TV'nin yasaklandığı RTÜK toplantısında konuşulanlar...

- Arkadaşlar görüntüleri hep beraber izledik... Kimi zaman toplum ahlakı adına kaygılanıp pasiflora aldık sakinleşmek için... Bazı sahnelerdeyse duygulanıp, akan gözyaşlarımızı silmek için peçeteye verdik kendimizi... Sonuçda yeterli veri ve malzeme topladığımıza göre, bu toplum ahlakını bozarak ifrit yayan frekansı kapatmak için karar verebiliriz artık...

- Haaaaayır!!! Başkanım biz RTÜK üyeleri olarak, bunları birer kez daha izleyip tam emin olup, öyle karar vermek istiyoruz...

(Yaklaşık 27 saat sonra)

- Evet arkadaşlar bahsi geçen kanaldaki programları ve filmleri görevimiz gereği defalarca, sılov moşın çekimleriyle, an oldu bi ileri bi geri, bazı bazı bi aşağı bi yukarı izledik... Konuyu görüşmeye başlayacağız, ama bazı eksikler görüyorum aramızda...

- Başkanım dört arkadaş aksiyon sahnelerini takip ederken boynunu incitti... İki tanesi de izlediği filmin etkisinde kalarak, evine çağırdığı tesisatcıyı vurmaya gitti... Ben de artık süt içmeyi düşünmüyorum açıkcası...

- İlginç, toplumu esnaflara karşı örgütlüyor demek bu yayınlar!

- İzin verirseniz aldığım notları, saptadığım gerçekleri aktarmak istiyorum... Birincisi siyahi renkli bireylerin pen... Öhüm, pardon yanlış kağıdı okuyomuşum... Şimdi bu filmler bi kere demokratik yayımcılığa uymuyor, dar geliyor...

- Evet yasalara göre hiçbir zümre diğerinden daha üstte olamaz... Filmlerde her ne kadar toplum arası katmanlar zaman zaman kaybolsa da, genelde güçlü olanın üstte olup zayıfı ezdiğini görüyoruz...

- Kendine yapılmasını istemediğin hareketleri başkasına yapma diye bi olay var... Şimdi sorarım basit bi kredi kartı borcu için, insana bunu yaparlarsa ben kapitalden de, yurt ve kredi kurumundan da tiksinmezmiyim! İnsanları kadınlara karşı kışkırttıkları yetmiyo gibi devletin kurumlarına karşı da kışkırtıyo bu filmler...

- Ayrıca birden çok insanın tek vücut halinde toplanıp, örgütlenebileceğini de görüyoruz bu kanalda.... Bi nevi "komün yaşam için ter içinde kalsan da mücadele et" fikrini veriyor topluma... Filmler içinde tahrip gücü en az Tomahavk füzeleri kadar olan biçok füze tespit ettim ben.

- Dimi? Hayır şimdi onlar gerçekse bizim evdeki ne, onlar suniyse konuştuklarımız suni gündem mi sayılır? İnsanları çözümsüzlüğe, akabinde sorgulama ve isyana götürür bu tür neşriyatlar... Açıkca görülüyor ki, bu olay yurtdışı kaynaklı bi komplodur...

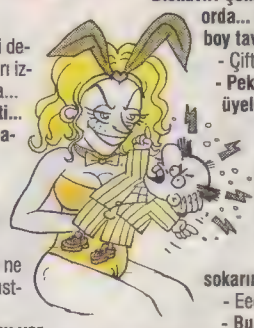

- Arkadaşlar, öte yandan sonuçta bu şifreli bi kanal... Yani isteyen parasını verip izler, isteyen izlemez.....

- Şifreli kanal tam bi yalan... Bi kere tam dolunayda, bi yandan ellerinizi Tarkan gibi böyle iki yana birleştirerek "hebele hübülü" diye dil çıkarıp, diğer yandan Da Vinci'nin şifresini okuduğunuzda çözülüyor o şifre... Bakmayın öyle, eniştem yapmış ordan biliyorum...

- Diyelim öyle, ama yayınlar geceyarısı olduğu için çocuklar etkilenmez bundan...

- Ya içimizdeki çocuk! Onu kim koruyacak?

- Öhhöhöhhh... Arkadaşlar şu sigaraları bi söndürebilir miyiz bu arada? Evet anlaşılan oy çokluğuyla bu kanalı kapatıyoruz... Şimdi diğer maddelere geçelim, ne var sırada?

- Diskaviri Çenıl... Sabahtan akşama kadar türlü alemler, çiftleşmeler gırla gidiyormuş orda... Şikayet telefonları, hadi koalalar neyse de, ormanda tavşanlar 10 playboy tavşanı gücünde, diyor...

- Çift sandan atalım onları da...

- Peki ya ormanlar! Ya ormanda pikniğe giden çocuklarımız! Geleceğin RTÜK üyeleri! Onları bu erotizm dolu cangıldan kim koruyacak?

- Pekiii! O zaman ne diyoruz, kapan orman kapan... Sıradaki?

- Özer Çiller'de telekineziyle nesneleri hareket ettirebiliyormuş... Türlü şikayet geliyor, anamız bacımız Yeniköy sahilinde gezemez oldu diye! Böyle gözlerini kırpıştırıp rüzgarda çıkarıyomuş... Hadi 130 yıl yaşayacak olmasa bi nebze ama!

- Uçuralım kendisini... Bitti mi?

- Hayır, son olarak Toni Bileyr var... Kendisi "kelebek gibi uçar, arı gibi sokarım... Minimum beş!" diye açıklama yaptı geçen...

- Eee bizle alakası yok ki bunun, ona da İngiliz RTÜK'ü ceza kessin...

- Bu da çok kapsamlı bi yurtdışı komplosu bizce... Bileyr böyle diyerek politikacılarımızı gaza getirmeye çalışıyor... Onlar Türk'ün yüzünü kara çıkarmama adına Bileyr'le rekabete girip, kotayı doldurma adına ülke yönetimini boşlayınca, bizde geriye gideceğiz...

- Ne gerisi bee, R'ye yani roket vitesine takmışız gidiyoruz bu arabada... Toni bile bize hız tümseği olamaz... Onu da yasakladım...

- Başkanım! Bana düşmez ama, hani aslında Toni olayının görüntüleri varsa izleyip öyle karar verelim diyorum! Gerçekten 5 mi değil mi diye... Malum bilimsel ve ortaya kararlar veriyoruz biz! Hayır elimizde o yoksa, girişte aldığım sidiyi takıcam da...

olgunbudak@leman.com.tr

Akşamsefası

TÜBİTAK KATLİAMI
önce allah sonra tayyip'e emanet akp tübitak'ı ele geçirip corklamayan ampül mü yapacak acaba?.

İNANÇ İSTİSMARI
amasya'da akp'li yöneticiler ibadet alanlarında etkinlik yapıyorlarmış.. eskiden gizli gizli, şimdi ise aleni...

CENİNTRAL HOSPİTAL
çirkef şirketler ve ezeli rekabet lağımı... nasıl olsa it ürür kervan yürür, reklamın da iyisi kötüsü olmaz

IMF'Lİ CİNEFE KRUGER
ekmek bulamıyorlarsa b.kumu yesinler vay kaltaaak..

DIYARBAKIR TRİBÜN ŞİDDETİ
oy oy oy.. aman aman aman.. tribün şiddeti her ilde bambaşka şekiller, yöreye has tekniklerle tam gaz sürüyor

KÜRESEL HİPERMARKET AKINI
voltran'ı oluşturdunuz valla..

TONY BLAİR
işçilerin başkanı işçi düşmanı.. işçiler sana diş blair..

LEMAN LEMAN POLİTİK LEMAN YURDUM

Kan ve emek emici İMF, emekçi karşıtı yeni düzenmeler için bastırıyor...İMF başkan yardımcısı Anne Krueger göre, asgari ücret .ve Türkiye'de işten çıkarmalarda tazminat oranı çok yüksekmiş..

Faili meçhul cinayetleri, hayali ihracatı , insan hakları ihlallerini araştırmak için kurulan komisyonlar sessizce ortadan yok oldu.

Radikal muhabiri Ahmet Şık, basın özgürlüğü gününde, yasal haklarını alabilmek için işverene açtığı dava nedeniyle işten atıldı..

Haziran'da yürürlüğe girecek TCK ile hortumculara özgürlük, gazetecilere ise cezeevi yolları görülüyor..

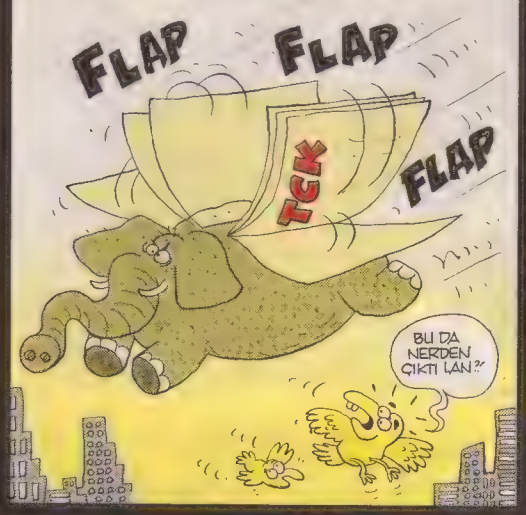

Yaşatılmaları mucizelere bağlı olan "yediz bebekler" öldü.. Bebeklerin sponsoru olduğunu belirten bir özel hastane ceninlerle poz vererek, reklamın dozunu kaçırdı..

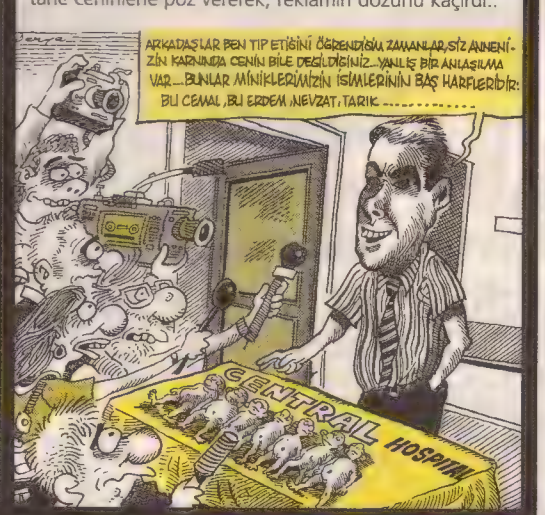

AKP, Özal'ın hortumcu, işbilir mirasını hortlattı.. Yeni TCK naylon faturacılara, hayali ihracatçılara, çalana, çırpana, hırlıya-hırsıza af yolunu gösterdi..

Yeni TCK, karabasan gibi basının üzerine çöktü..Basın ne yazarsa yazsın yeni yasada mutlaka cezayı gerektiren bir yaptırımı var... Çete telefon kayıtlarını haberleştirmek üç yıl, yolsuzluk iddiaları dört yıl, resmi politikalara aykırı yazanlar ise 10 yıla kadar hapis cezası alabilecek...

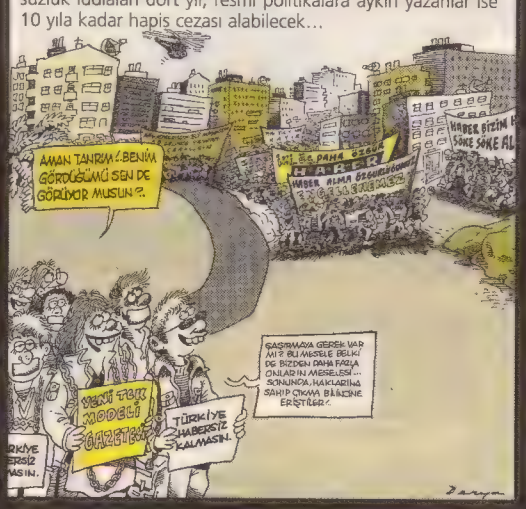

Van 100.yıl Üniversitesi rektör yardımcısı Prof.Dr. Ayşe Yüksel, "Öğrenciler 1 milyonluk yemekten yiyemiyorlar, günü tek poğça ile geçiriyorlar" demiş..

BU HAFTA TRAFİĞE TAKILANLAR...

IMF böyle buyurdu... Kötü gidişatın sorumlusu işçi ve emekçi!..

BATURALP ONLİNE'LA SANAT ORTAMLARINA AKALIM

ANKARA'LI LEMANCILAR! 12 Mayıs Perşembe saat 16.00'da ODTÜ'de buluşalım....ODTÜ Genç Yazarlar Topluluğu'nun davetiyle, yollarda dökülenler, kakası çişi gelip de benzin istasyonlarında unutulanları saymazsak kalabalık bir kadroyla Ankara'ya gelmeye çalışacağız..

ESKİŞEHİR'Lİ LEMANCILAR! Cuma günü Ankara'dan sonra Eskişehir'deyiz..Programa göre önce 13 Mayıs Cuma günü saat 16:00'de Anadolu Üniversitesi Karikatür Klübünü ziyaret ederek söyleşi yapacağız..Neden Ayın 13. Cuma gününün Freddy'nin kabuslarına ait olduğu sorunsalı üzerinde konuşucuağız.. Ertesi gün Musaözü piknik alanında Leman Pijama partisi var..Pijamanı kap gel..Freddy yok merak etme..

www.tikiler.com. Derhal giriniz ve üye olunuz.. Diyeceksiniz ki ne halta yarayacak? Çok şeye yarar.. Bendeniz daha bir yararını göremedim! Hatta siteyi bile göremedim desem yeridir!

Bu sene birincisi yapılan Rıfat Ilgaz öykü ödülünü,Lütfiye Aydın "Gri Gül" isimli öyküsüyle kazandı..Ayrıca bu sene beşincisi yapılan "Kastamonu Rıfat Ilgaz Şiir Ödülünü" de Betül Dünder kazandı. Daha çok bilgi için ,Çınar Yayınları-Rıfat Ilgaz Kültür Merkezi.. (**cinar@cinaryayincilik.com**)

Akın Ok,"***Amerika unutulur mu?***" ..Ilginç bir performans ürünü..Değişik bir çalışma..Yakamoz yayınlarından çıktı..Tavsiyeler ederiz..

İnternetten öğrendik ki, Side'de bulunan Sorgun ormanında 200 bine yakın irili ufaklı ağaç kesilip kodamanlar Golf oynayabilsinler diye Otel,Golf sahası filan yapılacakmış..Bu olay hakkında daha çok bilgi almak veya bunu protesto etmek için (**www.dokunma.com**) üzerinden Side Doğa Gönüllüleri'nin web sayfasına ulaşın..İlgili düğmeleri tıklayın..tepkinizi gösterin..

Bursa Beşevler Konak mahallesinde Nilüfer Belediyesi'nin Konak Kültür-Sanat Merkezi açıldı.Konser,Tiyatro,sinema,Sergi her şey var hem de üç beş liraya (yani bir sigara parasına).. Bu duyuruyu Bursa'dan Mustafa Gültekin gönderdi ben de onun yalancısıyım..

Don Kişot tam 400 yaşına girmiş!..vay ulan be! Bizim Don Kişot'a bak? Ne zaman büyüdü ulan bu herif? Daha dün değirmenlere saldırırdı!.

Konser, 25 Mayıs'ta Muammer Ketencioğlu ve Rahmi Göçmen, zeybekler ve Rumeli türküleri ile,Grup Khalkeden ise dünya müzikleri ile, Kadıköy Barış Manço Kültür Merkezi'nde saat:20:00'de..Özellikle Muammer Ketencioğlu'nu dinlemeye doyum olmaz..(**www.kulturdostlaridernegi.com**) (**info@kulturdostlaridernegi.com**)

Durmuş Ali Akça'nın resim sergisi 30 Nisan-31 Mayıs arası Desti Sanat Galerisi'nde (Antalya)..Daha turizm sezonu açılmadan dolaşmakta fayda var derim ben..Sonrası turist akınıyla kafalar karışabilir,sanattan kültürden uzaklaşılabilir..Olur mu olur..

Fatma Gül Madenci..Şiir Performansı..Orta Kemancı'da..15 Mayıs Pazar..Saat 20:30..

Duyurularınız için: **baturalp@leman.com.tr**..Veya Faks numarası **(0212) 245 38 06** (Faksınızın başına mutlaka "***Duyurular/Baturalp***" yazmayı unutmayın!)...Veya posta adresi: **Baturalp Online,Leman dergisi,Firuzağa Mah. Defterdar Yokuşu,No:47,Beyoğlu-İstanbul**..

Akşamsefası

SIKILHAN

- Selamın aleyküm kardeş, pencereden gördüğün 2005 model Quatro'nun şoför mahalinde bizzat kendim bulunuyorum. İstersen gel sana bi test sürüşü yapalım, şöyle Arnavutköy'den Bebek'e ceylan derisi koltuğun keyfini sunalım... Ne diyosun?

- Almıyım Hırgürkan kardeş, şeytan kırmasın bu saatten sonra direksiyonu şimdi!

- Beğenmediysen yarım saat sonra 2004 model Rover metalik siyah jiple geliyim kardeşim. Hayır, yanlış anlama sen modeli seçiyosun ben kapına dayanıyorum o şekilde... Sağolsunlar çok ağır abiler beni yanlarına uygun gördüler, şimdilik mekanın kapısına park eden arabaları çekiyoruz ama zamanla yükselicez camiaya sesimizi ismimizi duyurucaz ve biz de anahtar sahibi olucaz... Gel atalım bi tur işte, koltuklar ceylan derisi... Bebek poposu gibi yumuşacık lan!

- Sen kendi arabanı al o zaman dolaşırız oldu?

- Hemen tırsma ortamdan oğlum, bunlar öyle kaba kuvvet, şakağa tabanca mafya tipi adam diil... Harbiden ağır adamlar. Tek hareket, tek jestte olayı bitiren büyük herifler... Bak gel seni de alıyım aramıza, çekirdekten yetişir kendi camiamızı kurarız. Kafalı çocuksun, oku oku nereye kadar gidiceksin çalıştır saksıyı biraz. Gör şu ceylan derisi koltuğu bi... Olum varya göstergeler full dijital serçe parmakla çeviriyorum direksiyonu şerefsizim...

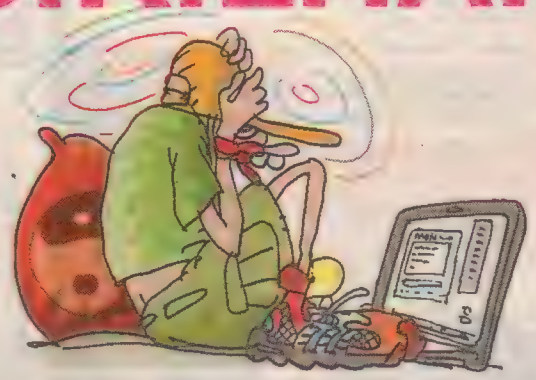

- ...

- Sus sen daha şebek! Ulan bütün hayatını satsan bu altımdaki aracın stepnesini alamazsın yalak! Ama dur sen, yıllar geçicek ben büyük büyük büyüük bi adam olucam sen de üniversitenin birinde pinpon bi ihtiyar olucaksın. İşte o zaman sen fen labratuarı açmak için benden para dilendiğinde elimdeki dolarları yüzüne çarpıp "Git bununla kendine ceylan derisi bi labratuar aç" diye seni aşağılıycam;.. Şerefsiz! Tarih senin gibi beyaz keçi sakallı bi profesörü diil beni yazıcak lan! Parasını verip sana yazdırıcam şerefsizim! Hem de ceylan derisine yazıcaksın, duydun mu lan! Kapat sen daha... Pinpon!

- Şimdi komşunun hanımını aradım; duvardan yüksek volyumlu partiye benzer müzikler geliyormuş Sıkılhan... Derhal ışıkları yak ve yerdeki içki şişelerini topla! Striptiz yapan teyzeler varsa onlara kapıyı göster... Baban sızdıysa gitsin yerine yatsın!...

- Öyle bişey yok anne... Televizyondaki filmde parti var, onun kulak misafiri olmuştur komşumuz...

- Misafir mi? Kimler var? Baban, o Ödeday denen snop arkadaşının grubunu eve doldurup poker partisi mi veriyor yine yoksa? Bir hafta sonu seminer için Ankara'ya gidiyorum burnumdan getirmeyi biliyorsunuz baba oğul doğrusu... Derhal ışıkları yak, poker fişlerini topla ve babanın borçlarını öde Sıkılhan!

- Ödeday amcamlar filan da yok anne... Babam şu an kanepede televizyon karşısında yatıyor...

- Git dürt babanı Sıkılhan! Uyanıp çamaşır makinesinden temizleri assın, yarın sabaha giyecek beyaz gömleği yok ütülesin... Dokuz kırk beşte toplantısı var, onüç otuzda arabayı sanayiden alıcak, onsekiz kırkta seni sinemaya götürecek... En geç yirmiüçte yatakta olmanızı istiyorum... Aloo, duydun mu?

- Telefonu babamın kulağına tutuyorum anne, siz aranızda halledin...

- Aloo! Sıkılhan! Alooo! Kiminle görüşüyorum?... Hayatım, çocuğa uyandırma dedim ama dinlemedi... Parti mi verdiniz siz? Aloo? Sıkılhan kendine al telefonu evladım...

- Siz erkekler hepiniz yıppps... Yivvrançsınız! Hıck! İşinizin bitmesine şey olduktan sonra örnek veriyorum, hemen ardından... Yıpps... Kullanılmış kirli kaat parçası olaraktansss... Çöp tenekesinepps!

- Bunalgül sarhoş musun sen? Saat sabahın üçü, kapat ve yat lütfen! Annen bu halde görürse...

- Ben herşeyi gördüm, yaşadım tımam mıga! Annem de beni onun günlüğünü okurken görsünns... Kadın çok çektiğinden yazmış herşeyi buraya anlamıyosunuz, sizin gibisiniz erkekler. Taş kalbi olan, romantik şeyinin altında yılan besleyen, işi bitince de buruşturulmuş kirli kaat parçası gibi çöp tenekesine hıckks!

- Bütün bunları ayılınca tek başına irdelesen olmuyo mu Bunalgül?

- Tek başıma tabee! Önce deliricasına bir tutkuyu yem olaraktan karnımızda kelebekler uçuşuncaya kadar... Ondan sonra da ayrılık sözcüklerini okul nasıl olsa bitiyor diye yüreğimizin sesini dinlemeden bir bir dökülen yapraklar gibi... Yıppps! Oysa o asosyal duruşun altında gizli olan aşkın kör eden ışığını yükselen balık burcuyla kesişen akrep çekiciliği...

- ....

- ... Kapat yüreğini dinletmeden... Aloo? Oysa kadın ruhunu anlamayan erkek aradaki çekimi yalnızca belden aşağı sonra da paramparça edilmiş bir kaat parçası gibi çöpss tenekesinden... Aloo? Belki siyah beyaz Dalmaçyalı bir köpeğin dişleri arasında duran telefondan gelen sese... Alooo? Sıkılhan? Arıyorum yine...

sklhan@leman.com.tr Atilla Atalay

guverfeyhan@hotmail.com

BAYIR GÜLÜ

Feyhan Güver

Akşamsefası

LeMan Eskişehir Pijama Piknigi

14 Mayıs Musaözü Piknik Alanı

Geldi bahar ayları oynar gönül yayları. Şimdi kendimizi kıra bayıra, dereye, dağa vurma zamanı. Şimdi piknik zamanı. Yaygısını, örtüsünü, dolma, zeytin, peynir ru köfte, salatalık, domat, soğan, ekmek, gazoz, leblebisini alan gelsin. İp atlıyacağız, istop, uzun esşşek, birdirbir, güvercin takla oynayıp yumurta yarışı, cuval yarışı, pijama güzeli yarışmaları yapacağız. Pikniğimizde pijama giymek mecburidir, "Benim babam muhtar, ben aşortman giyecem" diyenlerin mazeretleri kabul edilmez. Fanila kabul edelir. Pijamaların evden çıkarken giyilmesi de mecburidir.

Misafir Sanatçı Fuat

Buluşma yeri: 1- Eskişehir LeMan Kültür önü 2- A.Ü. Yunusemre Kampusü önü 3- Osmangazi Üniversitesi ana giriş önü Buluşma saati: 09.00 Ücret: 1 lira gidiş-1 lira dönüş. (Gidiş -dönüş otobüs ücreti, 2 milyon lira.) Eskişehir: 0.222.234 54 46

GATANA

TUNCAY AKGÜN & KEMAL ARATAN

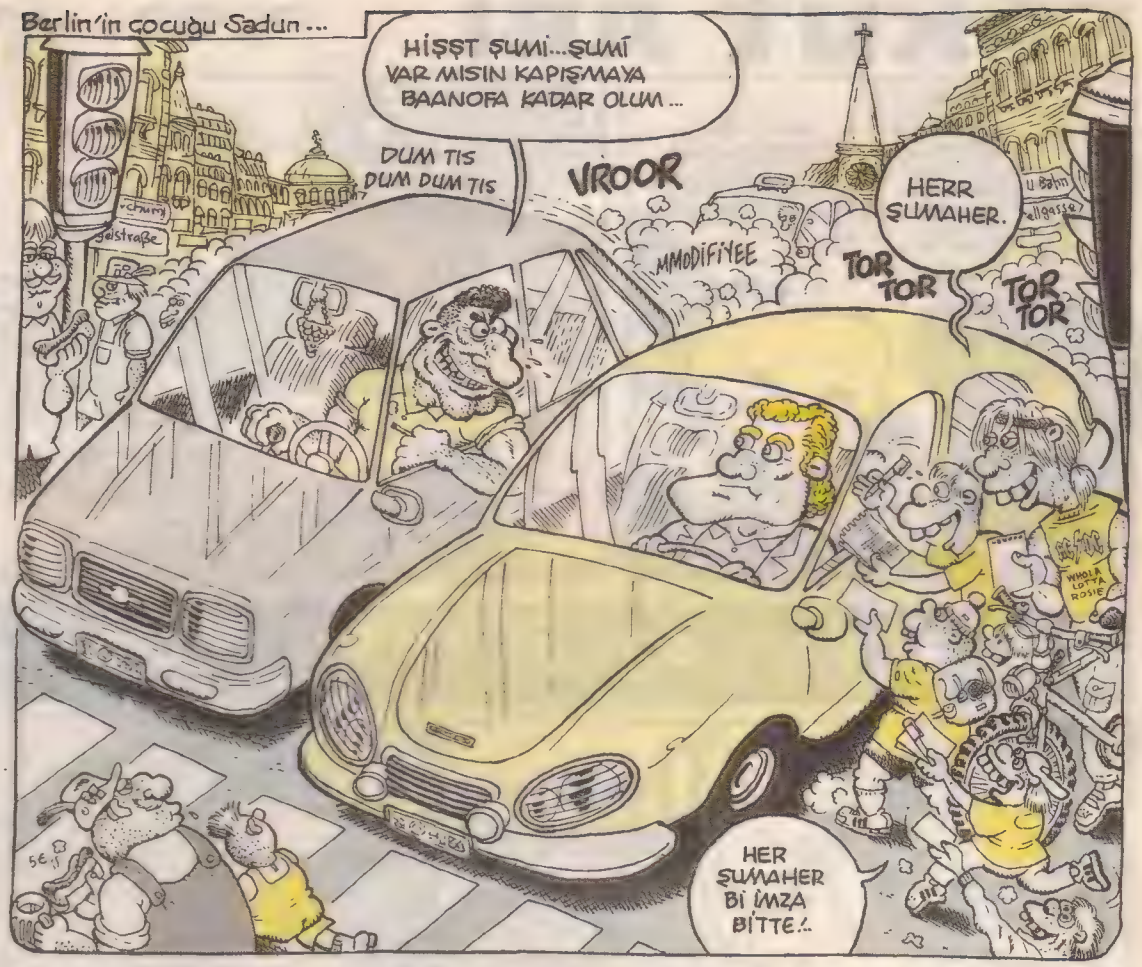

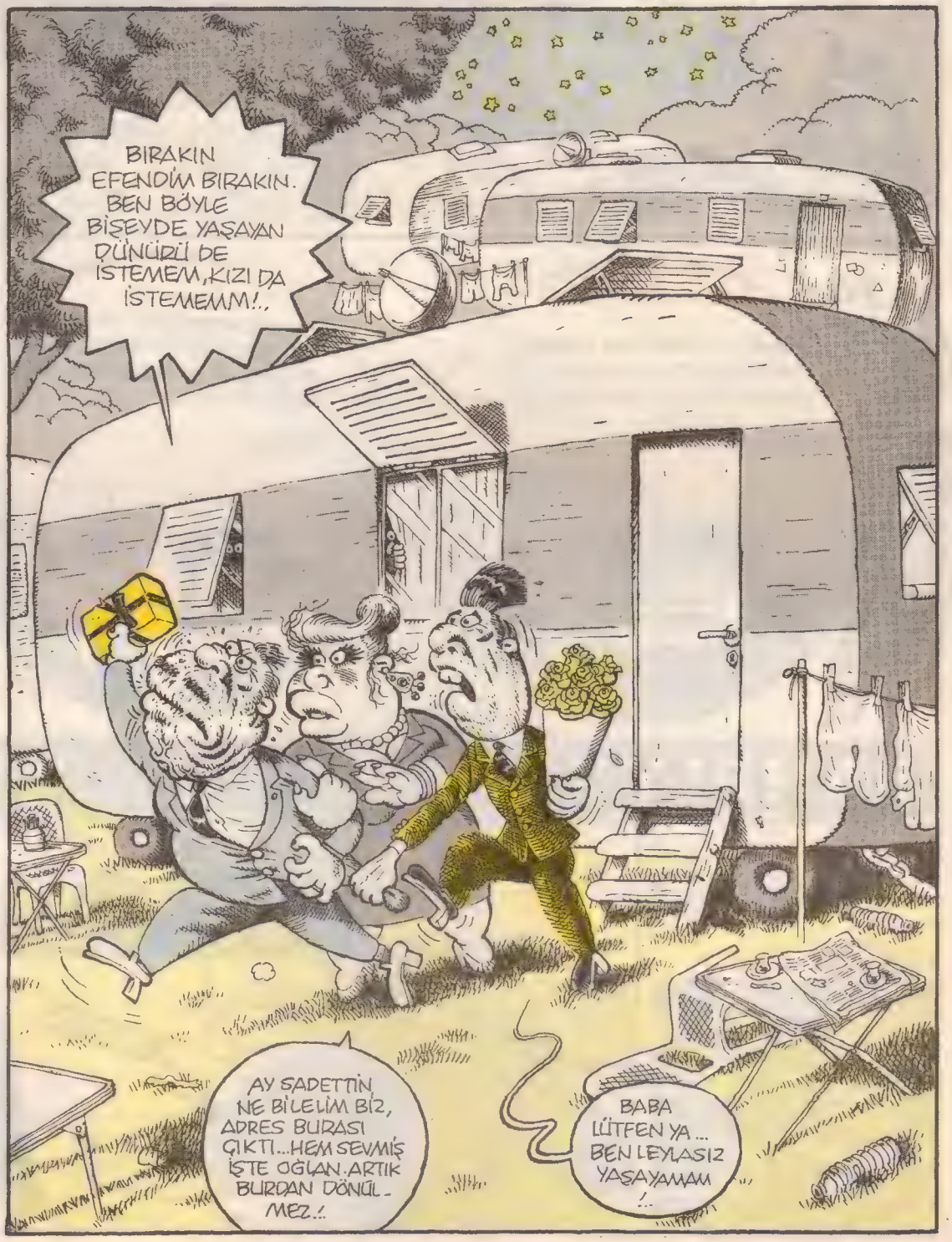

uncay@leman.com.tr

karatan@leman.com.tr

Akşamsefası

ERKUT ABİ

Kaan Ertem

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

PANTOLON

METİN FİDAN

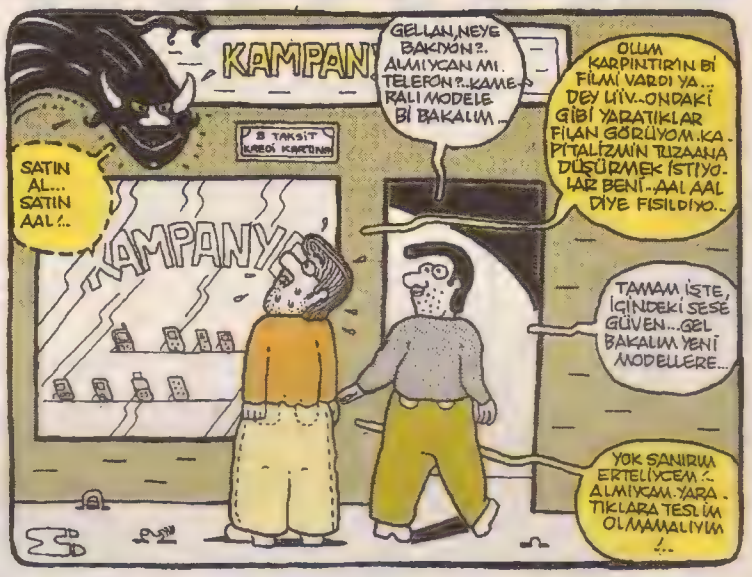

ERDENER ABİ

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

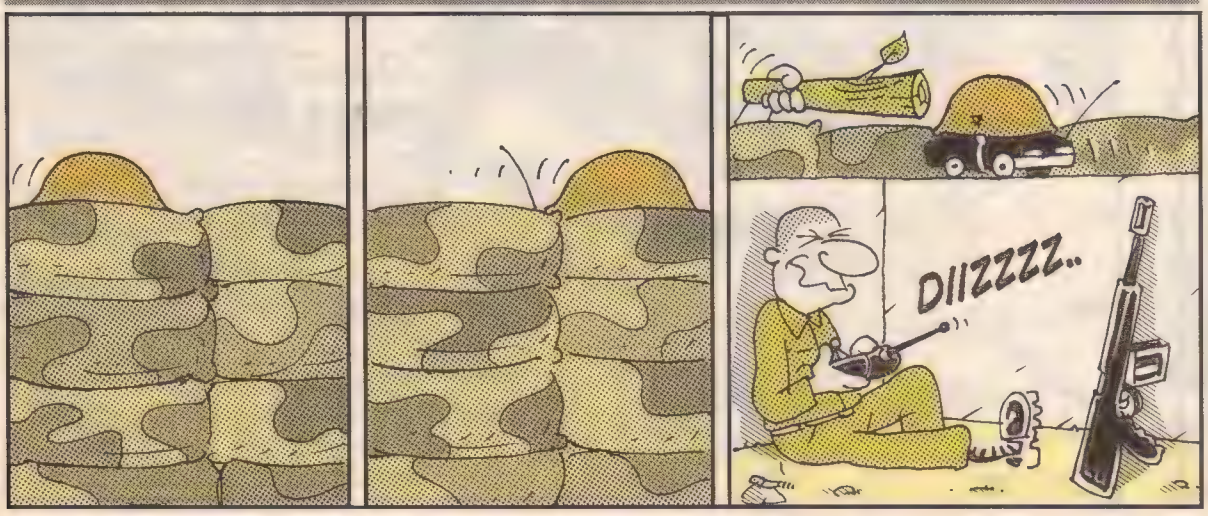

Akşamsefası

TERELLİ PICTURES

SANAT AŞK İÇİN Mİ, YOKSA NE İÇİN ?..

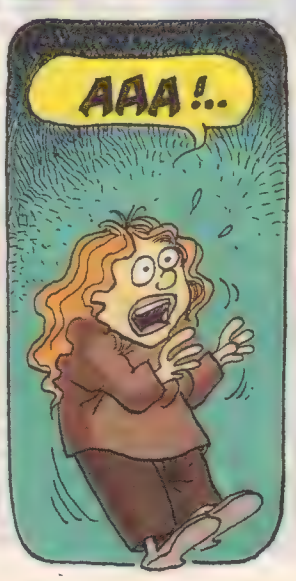

Akşamsefası

canbarslan@superonline.com

Repçi kardeşimiz Fuat'ın "Her Ayın Elemanı" adlı albümü çıktı. Hemen bayiler

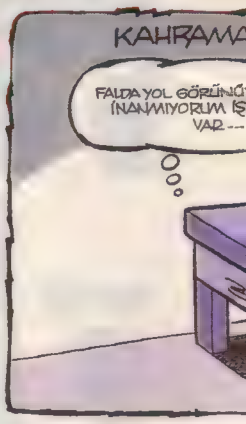

SATILIK
AÇIK

Sultanbeyli'de m
gördüm. Benim pek
mıycam ben onu. Am
sa alsın. Ben buna r

KEDİNİZİN

Hocam, bahçada sırtüst
dıyları gıvranıp pirelermi top
gümbür gümbür mınnak bir g
Gorkudan tıspettim, ikrildin
Buyur hocam..

Cevap: Yavrum, kanadı k
insan var timsah deyil. Yere
ne değil?

Mayıs Ayı Hayatımız Gibiyd

CEZMİ ERSÖZ

Mayıs, benim için öfke ve direniş ayıdır. Mayıs, benim için hüzün ve yenilgidir. Mayıs ayı bitmez. Tam bitecekken yine gelir ve kendisini hatırlatır...

Mayıs ayı, eve geldiği ürpertici bir gecede, bizim çocukları astılar, diye kesik kesik ağlayan babamdır.

Bu ülkenin onuru, masumiyeti, direnişi, temiz kalmış son çocukları asılmıştır mayıs ayında, ama mayısın hıncı ve kurbanları bitmemiştir yine de...

Mayıs ayı, **Almanya**'nın **Köln** şehrinde, bana sonsuz bir hasretle sarılıp, sen **İstanbul** kokuyorsun, diyen **Atilla Keskin**'dir en çok... Çünkü, mayısın bütün öfkesi, direnişi, hüznü, yenilgisi, bitmeyen istekleri ve son kurbanı onda toplanmıştır..

En sevdiği, canından çok sevdiği insanları hep mayıs ayı içinde yitirmiştir o...

Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve **Hüseyin İnan**'la birlikte yola çıkmıştır. Aynı hareketin, **Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu**'nun öncüleridir hepsi. Özgürlük ve adalet istemişlerdir. Bağımsız bir ülke ve o ülkede halkların kardeşçe yaşamasını istemişlerdir.

Halklar inanmıştır bu çocukların haklılığına ve taleplerine. Bir subay olan babam dahi, bir mayıs gecesi, bizim çocukları astılar, diye ağlıyorsa, yeniden geri dönüp, o günlere bir kez daha ve derinden bakılmalıdır...

Ama kırılgandır tarih. İyilikler ve umutlar alınırsa elinden, aklı kötülüğe ve zulme çalışır. Nitekim öyle oldu...

Yakalanır bizim çocuklar. Askerî mahkemelerde yargılanırlar. Kalbi bu çocuklarla olanlar, umutlarını ve heyecanlarını korkunun karanlığında gizlerler...

Askerî mahkemeden 18 idam çıkar... Hakkında idam kararı çıkanlardan biri de **Atilla Keskin**'dir...

Deniz'i, **Yusuf**'u, **Hüseyin**'i, **Mamak Askerî Cezaevi**'ndeki ön hücrelere tek tek koyarlar. Belli ki idamları kesindir artık. İntihar etmesinler diye de, hücrelerindeki lambalar koridora alınmıştır. **Hüseyin İnan**'ın, yani herkesin benimsediği ismiyle **Dede**'nin elinde **"Gerilla Savaşı ve Marksizm"** adlı kitap vardır ve çok az bir zaman sonra idam edileceğine hiç aldırmadan, bütün dikkatiyle okumaktadır... **Yusuf Aslan**'ın hücresinin duvarında ise **Pir Sultan Abdal'ın** resmi asılıdır. Resimde, **Pir Sultan Abdal**'ın boynuna idam ilmeği geçirilmiştir. Tarihin kırılganlığı devam etmektedir...

Yusuf Aslan, bir ara hücresinden arkadaşlarına seslenir: Biz gidiciyiz, bu kesin... Kendinizi sıkı tutmalısınız! Belli ki mapusluk süreci bu kez uzun olacak sizin için. Biz gittikten sonra üstünüze çok geleceklerdir. Kendinize bir uğraş bulun. Bol bol okuyun, hatta ikinci bir dil öğrenmeye çalışın. Yoksa zamanı tüketmeniz kolay olmayacaktır...

İdamla yargılandıkları halde, birbirleriyle şakalaşmaktan geri kalmayan, ölüme bile güle oynaya, yaşam sevinçlerinden bir nebze bile yitirmeden giden insanlardır bunlar...

Hücrelerine dadanan ve yakalayıp, **Abdürrezzak** adını verdikleri bir fareyi kuyruğundan iple asıp, fareden çok korktuğunu bildikleri **Yusuf Aslan**'ın hücresinin önünde sarkıtan, onu ranzasının tepesine tırmandırıp, arkadaşlarından canhıraş feryatlarla yardım istemesine en masum neşeleriyle gülen bu çocukları nasıl unutur ki insan...

O **Yusuf** ki, tutuklanmalarından birinde polisler bıyıklarına bakıp, **"Bunlar ne biçim bıyık ulan..."** diyerek yolduğu için ve bir başka tutuklanışında onlara bu zevki bir daha tattırmamak için, sorgudan önce kendi bıyıklarını kendisi yolan; o **Yusuf** ki; elleriyle boğazını sıkıp, dilini dışarı çıkara **"Bakın işte, beni astıklarında görüntüm böyle olaca** diye kendi ölümüyle bile alay eden, yaşam dolu ve ko suz bir insandı...

Deniz, bambaşkaydı benim için. Her şeyden önce ba sı **Cemil Gezmiş**, babamın arkadaşıydı. **Kadıköy**'ün, ma ları yeşil örtülü, yoksul esnaf kahvelerinde buluşup, çaylar içer, idamların gerçekleşip gerçekleşmeyeceğini nuşurlardı.

Deniz bambaşkadır benim için. **Atilla Keskin**'in abi den görüş günlerine gelirken **Rodrigez**'in gitar konçerto nu getirmesini istemiştir... Sarıldığım devrimciliktir onu si... Hep sevgiden söz eden **Che Guevera** gibidir... Yaş sevinci, coşku, espri, hüzün ve duygusallıktır o... **Rodri** belki de ilk kez onun varlığında, aynı anda yaşama ve çölüme çalmıştır gitarını; son bir kez içilen bir bardak hapishane çayı, son kez ciğerlere çekilen bir nefes sigarayla birlikte...

Hüseyin İnan ise okur, düşünür ve yorumlar. Hareketin gizli öncüsü odur. Boşa konuşmaz, herkes ona inanma ihtiyacı duyar. Eylemleriyle kanıtlar düşüncelerini. Sakin ve bilgedir. Bu yüzden arkadaşları ona **"Dede"** der...

Ama dedim ya, kırılgandır tarih, iyilikler ve umutlar alınırsa elinden, aklı kötülüğe ve zulme çalışır...

Önce, **Deniz**'i götürürler idam sehpasına... **Deniz**, masaya çıkmadan önce, orada hazır bulunanlara, **bizi cezaevinden yangından mal kaçırır gibi kaptılar, havalandırarak getirdiler; ayakkabılarımızı bile bağlamamıza fırsat vermediler; postallarımın bağlarını bağlasınlar; asıldığımda ayağımdan düşmesini istemem**, diye bağırır. Sonra gardiyanlar onu masaya çıkartır. Bir g diyan ilmeği açar, genişletip, boğazından geçirir. **Deniz** anda son sözlerini söylemeye başlar: **"Yaşasın tam bağ sız Türkiye! Yaşasın Marksizm-Leninizm! Yaşasın Türk Kürt halklarının kardeşliği! Yaşasın işçiler, köylüler! K rolsun emperyalizm!.."**

Deniz asılırken, **Yusuf Aslan**'ı getirirler oraya ve **Yu Aslan** oradakilere, duydum **Deniz**'in sesini, der. Darağacı defa onun için hazırlanır. Yusuf çıkar bu defa taburenin ü rine ve son kez şöyle der: **"Ben ülkemin bağımsızlığı halkımın mutluluğu için, bir defa, şerefimle ölüyoru Sizler, bizi asanlar, şerefsizliğinizle hergün öleceksi Bizler halkımızın hizmetindeyiz, sizler Amerika'nın... şasın devrimciler! Kahrolsun faşizm!.."**

Ve sonra sıra **Dede**'ye, **Hüseyin İnan**'a gelir. Sigara i içmeyeceğini sorarlar. İçmeyeyim, der. Sonra orada bek yenlere döner ve ayağındaki lastik ayakkabıları gösteren **"Söyleyin babama, yarın ayağımdaki bu lastik ayakka ları görüp, doğru dürüst bir ayakkabısı bile yokmuş di üzülmesin. Askerî cezaevinde, ayakkabılarımızı giyn mize bile fırsat vermediler. Ayakkabılarım cezaevin kaldı. Onlara hediyem olsun..."** Savcı, sözünü kesm için, **"Sehpaya çık,"** diye bağırır. **Hüseyin İnan**, masa üzerinde, gayet sakin; **"Sabırlı ol, çıkacağım,"** der. Ve bureye çıkmadan, masanın üzerinde son sözlerini söy yüreklice: **"Ben, şahsî hiçbir çıkar gözetmeden, halkın**

Akşamsefası

ARA
SA

n geçerken
gitmedi. Al-
isteyen var-
am.
A.Yılmaz

ESİ

avada olmak kay-
ürürken, havadan
Her yanım titiredi.
e guşu? Hocam?

uz: Nazarı dikkat
r kuş değil, içinde
eğil. Bil bakalım bu

ÇÖZÜMÜ: Kuş değil, çöz

tuluğu ve bağımsızlığı için savaştım. Bu bayrağı, bu kadar şerefle taşıdım. Bundan sonra bu bayrağı Türk kına emanet ediyorum. Yaşasın işçiler, köylüler ve ya-ın devrimciler. Kahrolsun faşizm!.."

Diner, ağır kapıların ve acımasız kilitlerin gürültüsü... Dizincir şakırtılarının sesi... 1972 yılının 6 Mayıs'ıdır... Bir kişi daha götürülse idama, bu Atilla Keskin olacaktır. a daha başka kimse götürülmez. Son idam edilen **Hüseİnan**'dır. Ama vasiyeti kalır **Atilla Keskin**'de... İdama, ağacına götürülürken, **Hüseyin İnan**, can yoldaşından, **la Keskin**'den tek bir şey ister: **"Eğer birgün kurtulur- bu zindanlardan, eğer birgün özgür olursan, bir sevn olursa ve ondan da bir oğlun olursa, ne olur benim mı koy..."**

Ölmeden önceki son isteği budur **Dede**'nin...

Aylardan mayıstır. Zulüm ve dostluk, inanç ve erken birbirine karışmıştır; ama unutulmayan tek bir şey vardır: Verilen sözler... İnsanın alnına yazılır. Üstelik aylardan mayıssa ve darağacına giden insanlar en sevgili arkadaşlarsa, dostlarsa, umutlarsa, direnişlerse ve sözkonusu olan onların son dileğiyse.

Atilla Keskin, **Mamak** ve **Niğde** cezaevlerinde dört sene kaldıktan sonra, 1977 yılında yurtdışına çıkar. Kendi gibi yürekli bir kadını sever. Bu kadından bir oğlu olur. Unutmak mümkün müdür o son sözleri: **"Eğer yaşarsan, eğer bir kadını seversen, eğer ondan bir oğlun olursa, ne olur benim adımı koy..."**

Ve dünyaya gelir o çocuk. Hiç şüphesiz, adı **Hüseyin İnan** olur. **Dede İnan...**

Almanya'dır gurbetin adı... Aradan yıllar geçer, **Hüseyin İnan** büyür. Sürgünlük büyür, büyür vatan hasreti, büyür yirmi iki-yirmi üç yaşında asılan yoldaşların özlemi...

Ve birgün, küçük **Hüseyin İnan**, spor yaptığı yerden dönken, sırt çantası yoldan geçen bir kamyona takılır. Tekerlerin altına sürüklenir birden **Dede İnan**. Ve o an can ve- Ve ne acıdır ve ne tuhaftır ki, aylardan mayıstır... **"Oğa benim adımı koy,"** diyen yoldaşın adını taşıyan ilk oğlk gözağrısı yine mayıs ayında alınmıştır **Atilla Keskin**'in den. Alınmıştır yaşamdan...

Mayıs devlet midir?.. Mayıs öfke ve direniş midir?.. Mazulüm müdür?.. Mayıs hüzün müdür?.. Mayıs, bu ülkeson masum ve lekesiz çocukları mıdır; kırılan tarih mi, sa hayatın ta kendisi midir mayıs?.. Nedir mayıs?..

Masumken ölmüştür **Hüseyin İnan**, tıpkı ismini aldığı **eyin İnan** gibi, onun yoldaşları gibi... Bu yüzden anneeyaz bir tabuta konulmalı, diye diretir. **Almanya**'da günbeyaz ve küçük bir tabut aranır. Sonunda bulunur o az tabut. İçine **Hüseyin İnan** konur... İçine **Türkiye** ko-. İçine, bu ülkenin yitip giden masumiyeti, darağacına kusuzca, hatta güle oynaya giden ve kendi ölümleriyle alay eden lekesiz, yiğit çocukları konur...

12 yaşındaki **İnan**'ın arkadaşları, mezara o an üzerlerinne varsa, çiçeklerini, kasetlerini, ayakkabılarını, walk-'lerini, şapkalarını atarlar...

Ağlamak ayıptır ya devrimciler için, hep içimize akıtınız o içimizi dağlayan gözyaşlarını... Yüreği avucunda bir bozar bu kalpsiz geleneği; **Atilla Keskin**'in en yakın tlarından şair **Nihat Behram** bozar... Ben ağlıyorum ve kimseden izin almıyorum, der... Ve işte o an boşanır gözyaşları... Ve **Atilla Keskin**, yoldaşları birkaç metre ilerde asılırken ağlamayan **Atilla Keskin**, tam 21 yıl sonra, ilk oğlu **Hüseyin İnan**'ın mezarı başında ağlamaya başlar.

22 yıldır dönemediği ülkesi **Türkiye** için, o cesur ve yiğit yoldaşları için, her geçen gün yokedilen masumiyetler ve inançlar için, kirletilen umutlar için ve bunların hepsini o kısacık, o ceylan ömründe taşıyan ilk oğlu **Hüseyin İnan** için ağlar. Doyasıya ve katıksız ağlar. Onca yıl, biriktirdiği her şey için, sustuğu ve içine attığı her şey için... Tıpkı babamın, bir mayıs ayında, bir gece vakti eve gelip ve hepimizi uyandırıp, **"Biliyor musunuz, bizim çocukları astılar,"** diye ağlaması gibi..

Yine de özlenir hayat, yine de özlenir, ne kadar kirlense de **Türkiye** ve **İstanbul**... Ve **Atilla Keskin**, bana memleket hasretiyle, sen de **İstanbul**'un kokusu var, diye gözyaşlarıyla sarılır...

Bir kere gelenek bozulmuştur. Artık çok şey birikmiştir içimizde. Zehirlenmemek için, ne hissediyorsak öyle olmalıyız ve öyle davranmalıyızdır...

Ve **Nihat Behram**, 12 yaşında, evine dönerken bir kamyon altında kalan **Hüseyin İnan** için şu dizeleri okur mezarının başında:

"Acıların sessiz, sözsüz kuşlarını bıraktın şarkılarımıza.
Ölümlerde ağlanmasın diye ezberlemiştik; senin için ağladık...
Çünkü, bahar günü yürek taşımanın ölçüsüydü senin için ağlamak...
Can üstünde parçalanmış senin gibi bir çiçeğe ağlanır..."

Anladım, mayıs her şeydi... Öfkeydi, direnişti, zulümdü, yenilgiydi; o cesur ve yiğit yoldaşlardı, ölümüyle alay eden **Yusuf Aslan**'dı, babası üzülmesin diye ayakkabılarını arkadaşlarına hediye ettiğini söyleyen **Hüseyin İnan**'dı; asılmadan önce, **Rodrigez**'in gitar konçertosu eşliğinde içilen son çay ve son sigaraydı; babamın, bizim çocukları astılar, diye kesik kesik ağlamasıydı: **Atilla Keskin**'in, sen **İstanbul** kokuyorsun, diye bana sarılmasıydı... Beyaz bir tabutun başında hep birlikte söylenen o son dizelerdi...

Mayıs hayatımız gibiydi. Doyasıya aşık olduğumuz, tekrar tekrar sevişsek de, o hep özlediğimiz yere bir türlü ulaşamadığımız, bu yüzden acı çektiğimiz, acı çektikçe hasretle bağlandığımız sevgilimiz gibiydi mayıs ayı...

Mayıs, hayatımız gibiydi...

cezmier@lemart.com.tr

Cezmi Ersöz'e Mektuplar.. Zarfını Ben Açardım Sana Yazdığım Mektupların.. Gendaş Yay. Kitapçılarda

* **Düzce.** 17 Mayıs Salı günü saat 15:00 - 17.00 arası **Düzce Fakültesi**'ndeyim.

* **Edirne.** 19 Mayıs Perşembe günü saat 21:00 - 23:00 arası **Edirne Harabe Bar**'da şiir etkinliğim var. Adres: Saraçlar Cad. No: 145 Edirne....

* **Kırklareli.** 20 Mayıs Cuma günü saat 15:30 - 18:00 arası **Kırklareli Belediyesi**'nin düzenlediği etkinlikteyim.

Kırık Kalpler Ebi

suatozkan@leman.com.tr

SUAT ÖZKAN

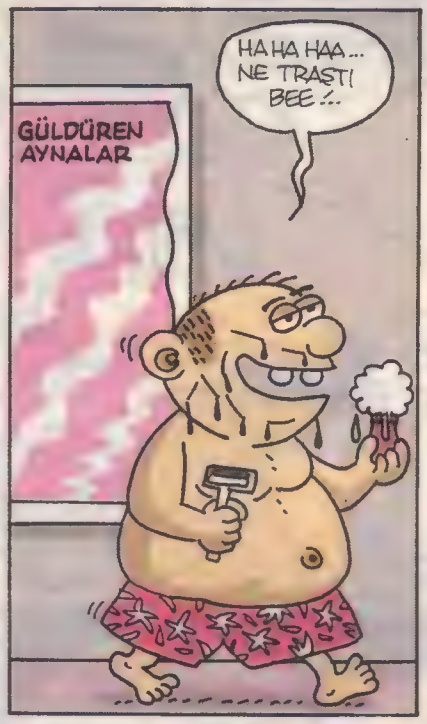

espri:ipek özdeşli

Akşamsefası

DENGELİ BESLENME & KAAN ERTEM

kaanertem@leman.com.tr

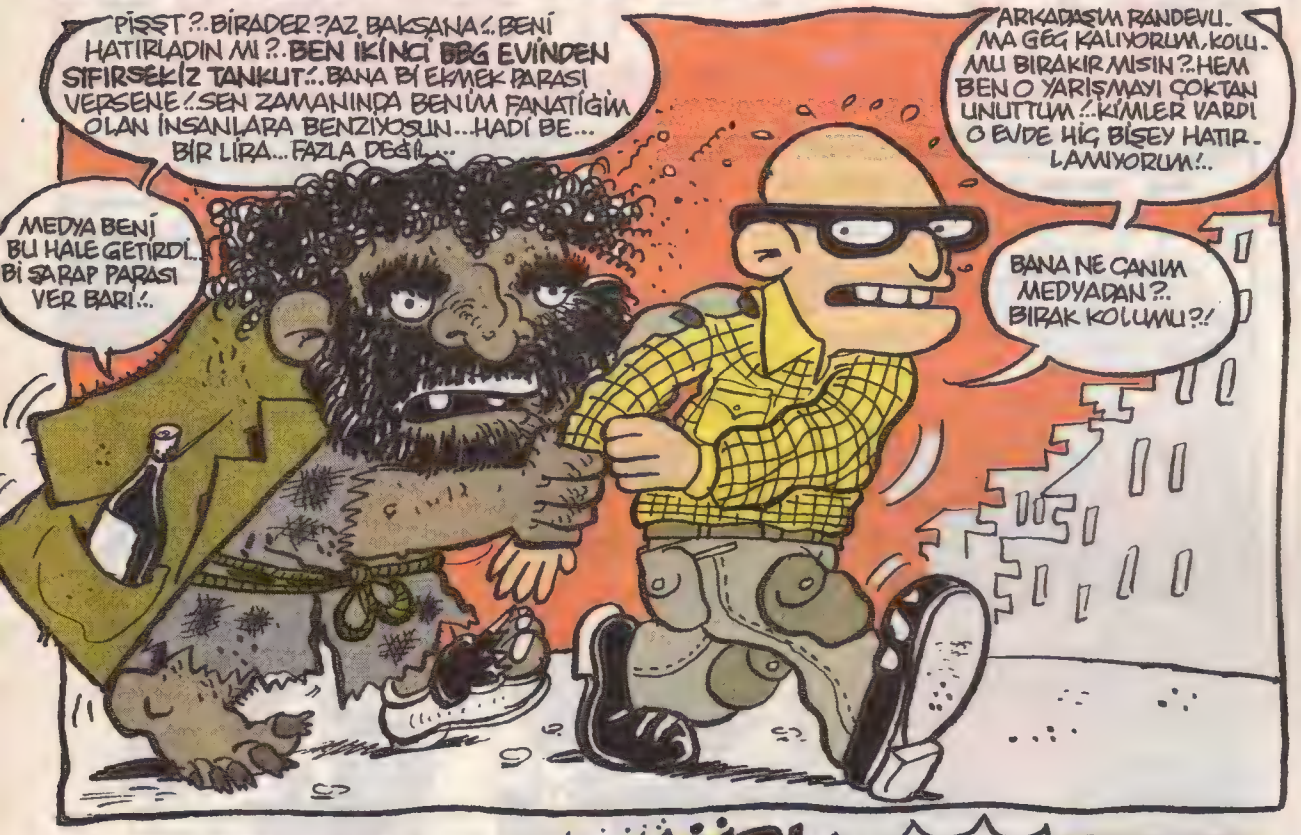

Akşamsefası

GÜNERİ İÇOĞLU dumur detayları

dumur@leman.com.tr

TAM İSABET

● ABD'nin **Nevado-Reno** Üniversitesi'nde insan hücresi taşıyan koyunlar üretildi.. Koyunlardan insanlara organ nakli yapılması amaçlanıyor... Kısmen insan karaciğeri ile büyüyen 50 koyun Nevada'da bir çiftlikte tutuluyor... Bu koyunlar karaciğerin yanısıra kısmi olarak insan kalbi, insan beyni ve diğer organları taşıyorlar...

Şimdi tam oldu işte... Yıllardır koyunu insana entegre ediyorlardı, herkesi koyun gibi yapıyorlardı.. İlk defa isabetli birşey yaparak insanı direk koyuna yerleştirmişler.. Böyle daha iyi olmuş cuk oturmuş... Ayrıca nasıl olsa insanlık kayboldu, yok oldu belki koyun üstünde daha iyi netice verir insan karakteri.

ETİKNOLOJİ

● Geçen hafta dünyaya gelmeden yaşamlarını yitiren yedi ceninin basına teşhir edilmesinin yanısıra olayda bir de reklam alınması bizi derin, tarifsiz, acı bir dumura uğrattı... Gelinecek nokta bu olmamalıydı... Kefenin üstünde reklam olmaz, ölüme reklam alınmaz!.. Yas tutmaya, acıya, kutsal olana saygı unutulmuş, değil kefenin üstüne Azrail'in kara kaftanının üstüne bile reklam alır hale gelmiş günümüz zihniyeti... Nitekim artık mezar taşlarının çoğunda var mermer reklamı, maalesef, maalesef... **Bil cümle insanlığın ruhu için El Fatihaaa...**

YORUMSUS

● Yaklaşıp soruyorum... Boyacı sandığının kendisinin olmadığını, bir arkadaşına ait olduğunu söylüyor... **Yorumsus** yazısındaki **sus**'u bilerek **sus, konuşma** manasında yazdığını söylüyor... Manalı, hoş bir dumura uğrarken bu hafta ben de **yorumsus** bir köşe yapmak istiyorum... Fakat bunca dumur detayı arasında **yorumsus** kalmak ne mümkün...

HAKİKİ HÜMANİZMA

● İşte AB dahilinde rastlanamayacak türden hassas incelikler içeren bu yazı dumursal bir şekilde yüreğimizi titretiyor. İstanbul'un kedisiyle bol bir semti olan Cihangir'den bu detayımız... Aslında tam olarak açıklanırsa; yavrular etrafta geziyor, şu anda sizin aracınızın altında olabilir manasında bu yazı... Çünkü az ilerde başka bir arabanın yanında da var aynı yazıdan ve burda park etmiş araçlar sürekli değişiyor. Bakalım yavrular büyüdüğünde bu yazılar hala burada duracak mı?..

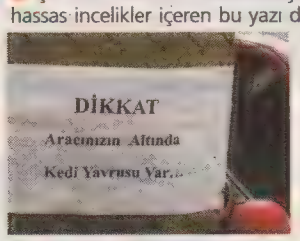

YATMA DUVARI

● Yakın geçmişte **Berlin Duvarı**'nı gördük, Kudüs'teki **Ağlama Duvarı**'nı biliyoruz, fakat ilk kez **Yatma Duvarı** görüyoruz ve dumura uğruyoruz... Gülhane parkından Sultanahmet'e giden yolda sur duvarının bitişiğindeki küçük bir kilise binasının yan duvarı burası... Yol kenarında açık bir alanda, yerde, sırtını kalın sur duvarlarına vererek yatan bu şahıslar dumura da değişik bir boyut kazandırdılar.. **Çöp Atma, park etmek yasaktır** gibi enva çeşit dumur yazısına **"burada yatmak yasaktır"** ikazı da eklenmiş oldu. Belki de turistik bir bölge olduğu için böyle bölgesel bir yatma kısıtlaması getirilmiş olabilir..

BİR TAŞLA ÜÇ KUŞ VURMA EKONOMİSİ

● Bir Pazar günü tüm işyerleri kapalıyken rahatça dumur analizi yapabilmek için Osmanbey-Şişli civarında ara sokaklardaki giyim işi yapan dükkanları dolaştım. İş ilanlarının geneli dikkatimi çekti... Bir taşla üç, dört kuş vurmaya yönelik iş ilanları sarmıştı dükkan camlarını; **"Arnavutça, Rusça bilen, çay demleyen sekreter aranıyor" "Arapça İngilizce bilen grafik tasarımdan anlayan sekreter..", "Kıl bilip, tüy yapan, yünden de anlayan sekreter..."** gibi ilanlardı bunlar... İki üç elemanın işini tek başına yapabilen bir eleman yani... İşte bir tanesi de **"Sekreterlik yapacak bayan eleman aranıyor. 38 beden tercih edilir."** diyor. Herhalde arada imalat mankenliği de yapacak... Neyse burda beni dumura uğratan mesele bu ilanlar değil, ekonominin gidişatının bu ilanlardan anlaşılır olması... Gazeteler bile daha net açıklamıyor...

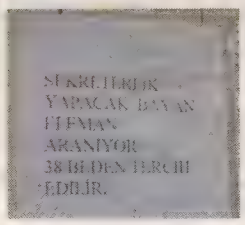

ZİLE BASMA SORUNU

● Çok değil daha iki hafta önce söylemiştim size, yepyeni bir zil sorunu güneş gibi doğuyor dumur aleminde diye... İşte şehremini ve Sarıyer'den sonra Şişli'de, doğru zili gösteren özenle hazırlanmış battal boy ikaz...

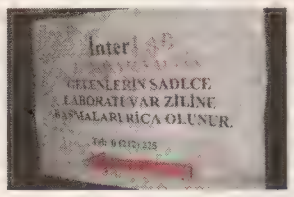

TAZE GEVREK PUZZLE

● **"Tophane'nin meşhur hazırlanmış taze, çıtır, gevrek simit ve çeşitleri özenle afiyet olsun"**

Bunu okuyunca insanın karnı tok olsa bile yiyesi geliyor simidi... Dünyanın en iştah açıcı devrik cümlesi bu... Sanki kelimeler yerlerinden çıkıp tezgahın üstüne susam gibi dağılmış... Belki de kelimeler yerli yerinde olsa yazı bu denli dikkat çekmezdi. Şunu da belirteyim; ben bu sokak simit tezgahlarının yanındayım. Dev simit saraylarıyla, mega simit centerlarla baş etmeleri çok zor. Ne yapsınlar kendi imkanlarıyla ürünlerini sunuyorlar... Bu simitçi Şişli simitçisidir, kendisine bol susamlı selamlar sunuyoruz...

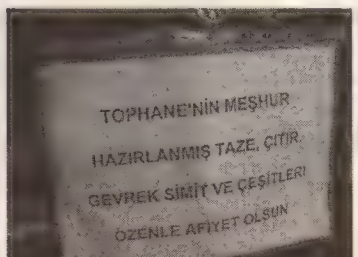

Yeni doğan

Erdem Özkaramanlar erdemoz@leman.com.tr

Burası Van'daki Araştırma Hastanesi... Şu pencerelerden birisinin ardında karım operasyon geçiriyor!

(Şu anda, dünyada mahalli hiçbir motifin giremediği o yegane mekânı; bir ameliyathaneyi tasavvur ediyorum: İşte, hepsi birbirinin aynı olan bir masa... Burada olanın Reykjavik ya da Beyrut'takinden farkı var mı?..

Fark, birbirine çarpmadan açılıp kapanan şu servis kapılarında olsa gerek...

Dünyanın hangi yerinde sadece hafif bir sürtünmeyle çıkan ses buradaki kadar sinir bozucudur acep? ÇIYAK! VIIIK! ÇIIK

Refakatçi olarak beni yetmiyormuyum?.. Neden bir görevli çıkıp da kardeşim olacak bu zat-ı muhteremi kapı dışarı etmiyor ve endişelerimi artıran şu bakışlardan beni kurtarmıyor?..

BANA BAK!.. YENGENE BİŞEY OLDUYSA VE BENDEN SAKLIYORSANIZ?..

NE DİYORSUN... YENGEM SAPASAĞLAM ÇIKACAK EVELALLAH!..

GEL İKİ DAKKA, BİRİNİ GÖSTERECEĞİM SANA!..

Bir kat aşağı, Genel Cerrahi Bölümü'ne iniyoruz... Mayına basan bi adam vardı, kurtaramamışlar!..

ŞŞ.. BAK, ORADA DURUYOR...

Kim?

?

181

MMU..

W..

MOL

NOLUYOR OLUM?. İKİDEBİR NE DÜRTÜKLEYİP DURUYORSUN?..

Kardeşim..

Kaş-göz edince ...

ölenin kardeşi olan adamı farkediyorum!..

Bu, dyrıı zamanda...

Hastanenin doğum servisinde yarım saat evvel baba olan adamın ta kendisi!..

Sevinç ve kederin, bir aileyi aynı anda bu kadar şaşırttığı bir yazgıyı ne görmüş ne de işitmiştim: DEDE, TORUN İÇİN BABAYI TEBRİK EDERKEN ...

„ONA KARDEŞİNİN ÖLÜM HABERİNİ DE VERİYOR!...

Firlayıp nasıl aşağı indiğini göremiyorum bile!..

VIIIK!

CIIK

Kürtlerin, Celalet Şemizdini adında meşhur bir ruhbilimcisi vardır, şöyle der: Kürdün terazisi keder...

„ve sevinçle doludur!

Bir gün birisi ağır basar, öbür gün ötekisi!..

Her iki duygunun ayrı anda ve baskın halde hâsıl olup da bir Kürdü nötr hale getirebilme ihtimali...

Yazı ya da tura gelmesi için atılan bir paranın, yerde dik olarak durabilme ihtimali kadardır!..

İşte.. bizi hissiz kılan, elimizi kolumuzu bağlayıp gözlerimizdeki parıltıyı söndüren, zamanın artık akmadığını düşündüğümüz; paranın dik durduğu o an!..

8

Erhan Candan

Gönül Adamı

dumur@leman.com.tr

GÜNERİ İÇOĞLU

●SİLAHLANMAYA HAYIR...

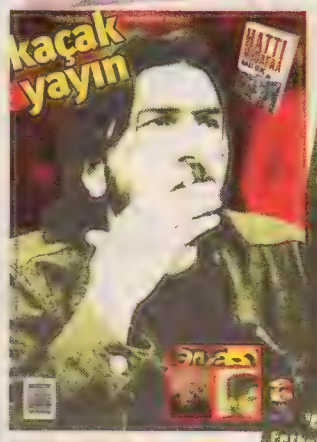

MAYIS SAYILARI TÜM GAZETE BAYİİLERİNDE

Akşamsefası

bahadirboysal@leman.com.tr

SITKI SIYRIL OF BAHADIR BOYSAL

THE PRODIGY ARE FUCKED ONE

SIRTTA PATLANGAÇ!

Bundan beş-altı yıl evvel, dünyaca ünlü tekno-metal müzik grubu PRODIGY İstanbul'a konser vermeye geldiydi... Niyeyse müzik hususunda pek özel tercihlerim yoktur... Bir tek bu grubun hastası olmuştum... Alabildiğine ağır, anarşik curcuna... Tabiki konsere gittim... Abdi İpekçi Spor Salonu... Zaten daracık... Tıklım tıkış... Vocurduyor PRODIGY... Elbette en ön saflarda olmalıydım... En yakından görmeliydim bilmem ne... Millet zaten birbirinin üstüne zıplayarak dansediyor... Resmen omuz atıp, kırıp dökerek ilerliyorum... Son raddeye ulaşmama ramak kaldı, öyle bir omuz attımki önümdekine... İşin tuhafı, başörtülü bi kızdı!!.. Siyah body svitşört, zincirli pantolonuyla clubber ama başörtülüydü işte... Adeta Cüneyt Arkın'ın "Türkiye'ye at devirmeyi ben getirdim!" edasıyla öyle balaban bir omuz attım ki ben bu kıza... İki büklüm oldu yere kapaklandı... Ölmediyse bile çok canı yanmıştır, bir sakatlık geçirmiştir dedim... Ve niye başörtülüydü de burdaydı... O an aklıma eski bir bilgi düştü korkuyla... Hacca gidilir... Kabe'yi tavaf ederken kolkola girmek zorundasın... Yoksa o ağır kalabalığın sirkülasyonunda düşüp ezilirsin... Kan revan içinde böyle ezilip can verenler varmış... Zaten o darbeden sonra ön saflara vardım ve kolkolayı da gördüm... Sanki Gülhane parkı Müslüm Gürses konserinden fırlamış, senin varoş dediğin on tane yarı çıplak külhani sahne önüne set çekmiş haykırıyor... Onları aşmam mümkün değil...

Ve işte sevgili kardeşim Cevdet... Bu omuz darbesiyle beraber cemiyetin benden nefreti başlamış oldu... Bu hem başörtülü hem metalci kıza omuz attım diye artık ne doğuya, ne de batıya ait olabildim... İstanbul'a geleli 10 yıl olmuş... Çevremde birine domatesin kilosunu sorsam, dayak yiycem... Öze dönüyorum, o vakitte özün ciğeri yanıyor... Yine de diktikleri fitne ağaçlarının dibine, "deryo edebiyatı"yla gübre atanlardan olmadım asla... Sorarlarsa şey diycem artık... "Ben bu İstanbul sosyetesinin iki yüzlülüğüne bir türlü alışamadım... Selvi Boylum Al Yazmalım filmini seyrettin mi hiç??"

ZEKERLEME

Adana'dan bir hanım okuyucu mail attı geçenlerde... Nacizane, erkek arkadaşına misafirliğe gitmiş... Eleman, bir garip tatlı ikram etmiş... "Nedir bu?" falan diyince "Zekerleme" cevabını almış... "Şekerleme demek istedin galiba?".. "Yok, bu Zekerleme... Köyden halamgiller yolladı... Büyükbaş hayvanların zekerindeki yani pipisindeki sinirlerden yapılan bir tür tatlı..." Van yöresine özgü et tatlısını biliyordum... Fakat böylesini de hiç duymadım ben!! Sonra dergide çalışırkenki geyik platformuna taşıdım konuyu... Bambaşka bir yöreden apayrı bişey çıktı... Şekerleme dediğimiz uyku esnasında bi yandan da hafifçe pipiyle oynamaya da "Zekerleme" denirmiş...

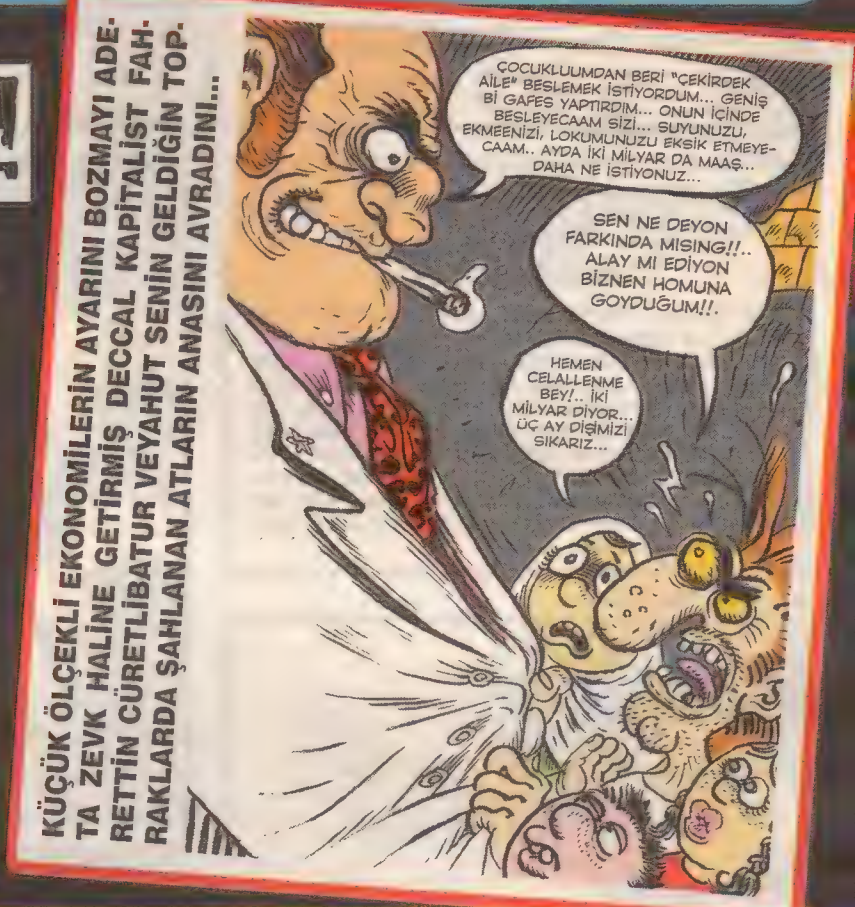

TAŞ KAFA KÜBRA

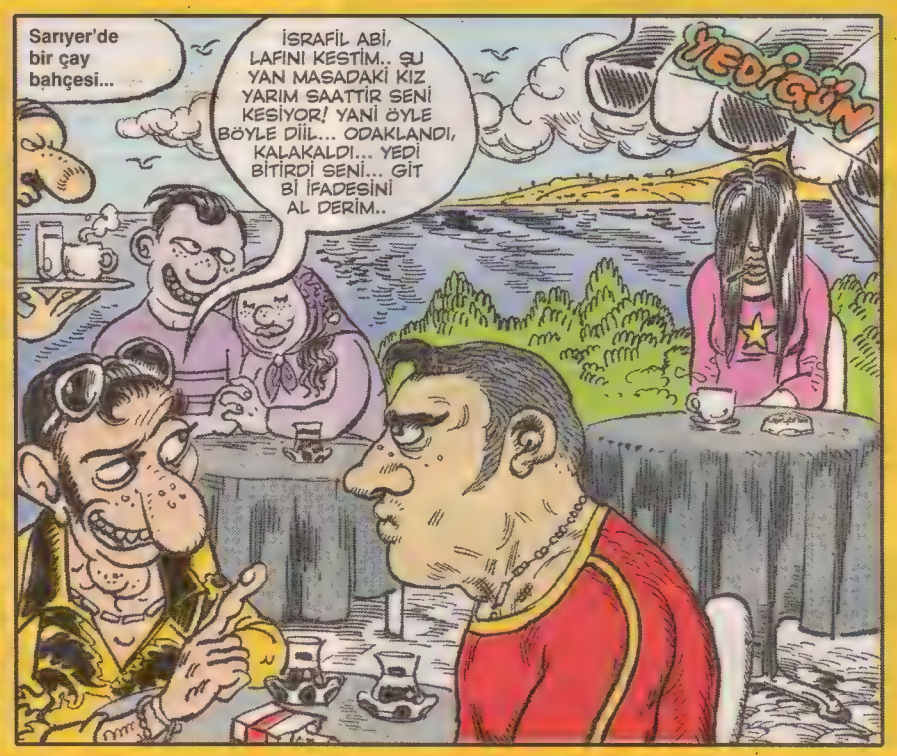

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

● ATLANTİS'TEN GELEN ADAM!..

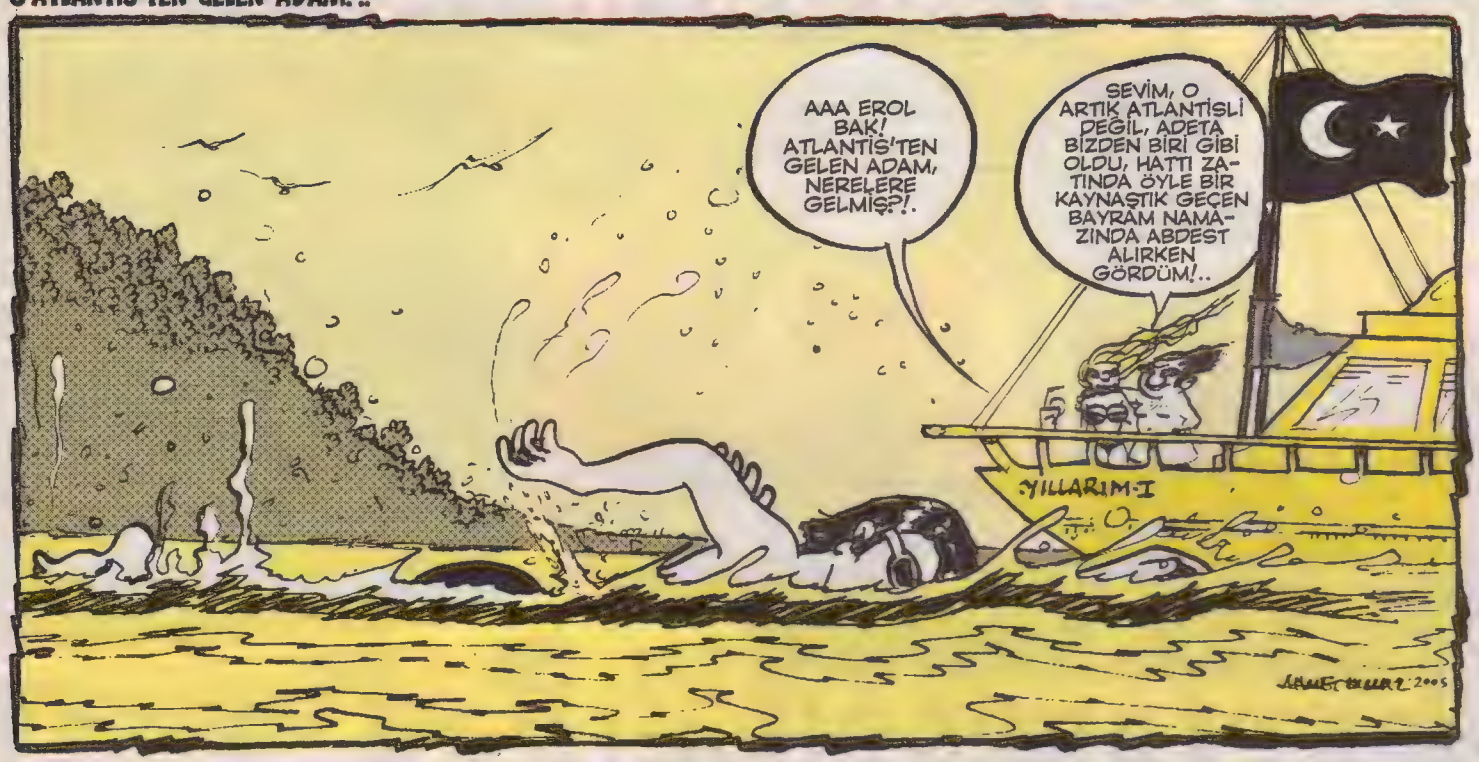

ŞİİR DÜNYASI-GLOBAL TAD VERİSİ HÜLASALI ŞİİR & VELHASILI ŞİİR

Bak yavrum! Biz birbirimiz için yaratılmışız derler bazen, tut ki bu böyledir. Fakat birbirimiz için yaratıldık diye; ola ki vitaminini almadın, mineralden vazgeçtin; bünyeni hırpalamış olursun!. Benim nazarımda partnerler günlük kalorilerini kendisi tedarik etmelidir!. Yavuklusuna ağzını açıp mam-ma mam-ma diyen birliktelikten hayır gelmediği gibi, kuş ve doğa da bu ilişkileri dışlar!. Bu bakımdan partner yeri geldiğinde portakalı soymalı, baş ucuna koymalıdır. Tabi bu portakal olur elma olur o kişinin tercihidir, illâ portakal olacak diye bir kaide yoktur, teşekkürler..

● GERGİN DOĞANLAR

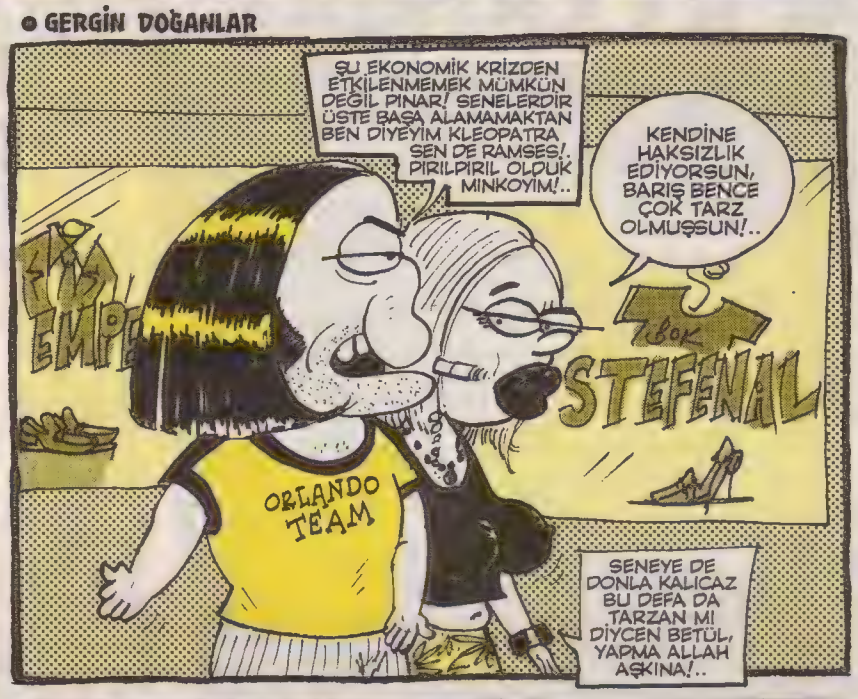

● GERGİN DOĞANLAR - II

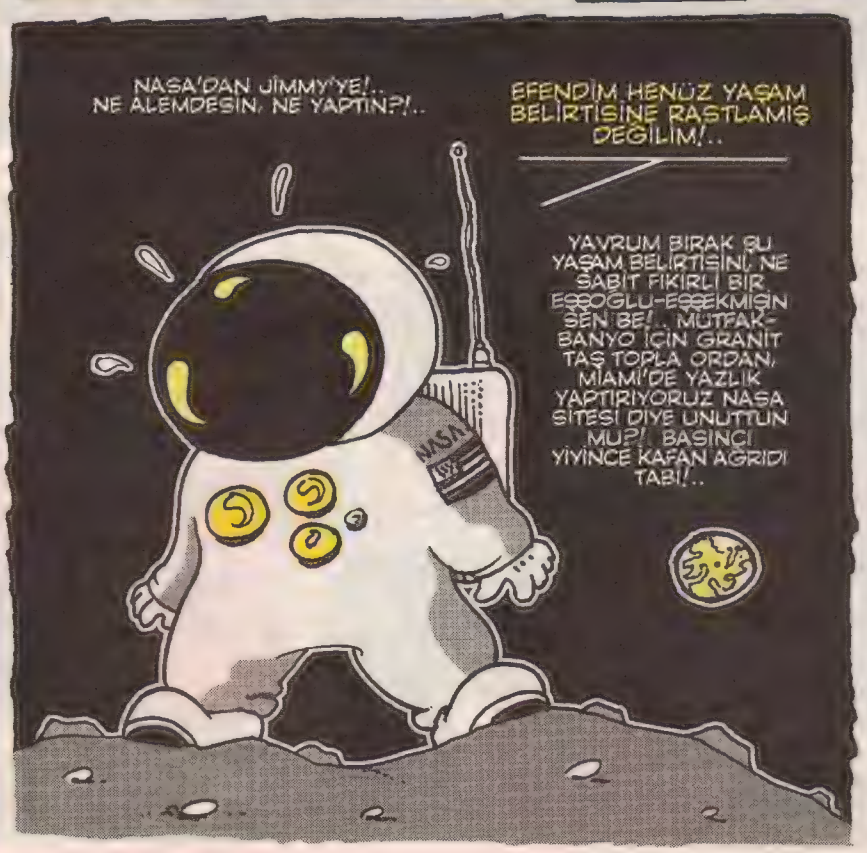

AYRINTILAR

METİNEİDAN

"...güç ve keyif verecek düşüncelerle meşgul olabilmek için, mükemmel bir konfor gerekmiyor her zaman. Eğri büğrü bir bahçe duvarının üstünde otururak, bi ağacın çatal dalında tüneyerek de düş gördüğüm, kolayca hayâl kurabildiğim günler oldu.. Balkonda duran eski koltuğun, hiç bir kabahati yoktu. Kalktım, içeriye girdim. Bardağımı, kültablasını filan alarak geriye döndüm, tekrar oturup rahatlamaya çalıştım.. Bu tür şeylerin, ancak çalışmakla olabileceği düşüncesi yoruyor belki insanı. Uyumaya çalışmak, rahatlamaya çalışmak, sakin olmaya çalışmak! Hep böyle söylerler.. Eh, ben de öyle yaptım mecburen. Üzerine getirdiklerimi koyduğumu sandalyeyi, ayağım çarpmasın diye kenara iteleyip, koltuğumda arkama yaslandım. İyice kaykıldığımda, ön tarafındaki süngeri azalmış tahta kısım, kalça kemiğime denk geliyordu. Doğruldum, bi bacağımı bükerek koltuğun içine, yanıma aldım, öyle oturdum. Evet, istersem gerçekten rahatlayabilirim. Çünkü, olağanüstü bi öneriymiş gibi insanlara devamlı sunulan, şöyle sihirli formüller mevcuttur ya: Çok istersen, istediğin herşeyi yapabilirsin!.. Böyle gelişigüzel laflar edip, 'istemelerin' sınırsızlığını hiç hesaba katmadan, bir de 'herşey' diyerek saçmasapan bi genellemeyle konuşmak.. Lafın yuvarlaklığını azaltıp biraz keskinleştirmek için, şu da tavsiye edilsin bari öncesinde: İstediğin her gerçeği hemen, hiç çekinmeden düşleyebilirsin... Diğerleriyle sadece, bütün öğütlerde bulunan 'yapabilirsin, edebilirsin' benzerliğini taşımasını bi kenara bırakırsak, daha ılımlı bir düşünce ve doğruluğu daha kesin bir iddiaydı. Düşler ve hayâller her an yakınımızdadırlar zaten. Elimizde tutup oynadığımız bir anahtarlık, kalem, kibrit çöpü, bir ip parçasıyla olduğu gibi, ne yaptığımızı bile anlamadan onlarla vakit geçiririz. Orada otururken de böyle olmuştu farkına varamadan. Düşünceden düşünceye atlamam için, aralarındaki en ufacık bir benzerlik, küçük bi bağlantı noktası bile yeterli geliyordu. Yine de ara sıra dürtüp kendini belli eden gerçekliğe karşın, düşler ve hayâllerden daha etkili bir malzemeyi kullanmalıydım.

Biraz gergin, karmaşık bir halde isem, topaklanan, birbirine dolanan düşüncelerimi açabilmek amacıyla, bir Fantazi'nin düzenli saçmalayabilme özelliğine sığınırım.. Birbirlerinin sadece bir üst seviyesi veya düşük konumu olarak da algılanabilecek durumlar hakkında, tamamen farklı şeylermiş gibi ayrımlar yapmamın nedeni, bazen bütün düşlerden daha etkili bir yanılsamaya ihtiyaç duyuyor olmamızdır. Üstelik, çoğu kurmakla ifade edilen düşünce hareketleriyse de, hayâl 'görmek', düş 'görmek' gibi daha basit seçeneklerin bulunması, Fantazileri kurma alanında tek başına, rakipsiz bırakıyor. Bi koltuğa, kanepeye uzanınca hemen görülemezler, yabânidirler. Önce biraz ilgilenmek, alıştırmak gerekir... İlk yapabildiğim, uzaklardan bu tarafa doğru yaklaşan bir ışığı görmeye çalışmak oldu.. Nedense, ışık şeklinde olur bütün başlangıçlar. Elbette geçerli sebepleri vardır, şimdi onu sorgulamakla vakit kaybedemem, önemli olan herhangi bir biçimde başlayabilmem.

Şunu da söylemeliyim ki, genellikle ortasından kurmaya girişirdim, en kolay yerinden, canım nasıl istiyorsa öyle. Sadece bu meseleyi halledip, daha öncesini de hesaba kattığımda, ardından hücum edecek bütün saçmalıklara birer kılıf uydurabilecektim. Yoksa, kurarsınız, kurarsınız, ve ilk başlarda önemsemediğiniz bir başıbozukluk yüzünden, aşılamayacak bir gerçeklikle karşılaşarak önünüzü tıkar, çaresiz kalırsınız.. Peki bu tarz bir düşleme eylemi, gerçeğe en yakın olma kaygısını ve iddiasını taşıyorsa, ortaya çıkacak herhangi bir 'gerçeklikten' niye sıkıntı duyulur ki? Bu önemli soruya da yanıt verdikten sonra ışığa geri dönmek istiyorum. Gerçekliği bulunan şeyin, onu neredeyse hakkında şüphe duyulamayacak hale getiren belirgin özelliği: bir sırasının olması, sapmadan bu çizgiyi takip etmesidir. O halde, türlü saçmalıklardan meydana gelse bile, bir Fantazi'nin de aynı hissi taşıması, akışı ve bütünlüğü ile mümkün olacaktı.. Ufacık bir gerçeklik sıçramasından ürkerek, dağılıp gidecek hassas düşüncelerdi; ne olup bittiğini elimden geldiğince dikkatli takip etmeliydim.

Önce küçük bir ışıktı söylediğim gibi. Binaların arkasından belirmişti ve bu tarafa doğru ilerlemekteydi. Farklı bir uygarlıktan, yabancı bi gezegenden gelen bir canlı olduğuna karar verdim. Elbette bu konuda şüphelerim vardı ama gelebildiğinde kendisine sormak istiyordum bunları. Yavaşça balkonuma yaklaşmaktaydı küçük ışık topu. Tahmin ettiğim üzere, tek kişilik bir uzay aracı olduğunu fark ettim. Daha "ben dostum" filan demesine gerek kalmadan onun böyle biri olabileceğini düşündüm, çünkü beni eğlendiren tuhaf şeyler yapıyordu. Önce, karşı binanın tepesindeki uydu anten çanağına hafifçe çarptığı hâlde, aracıyla havada bi iki acayip takla attı! Dengesini sağlayıp yönünü ayarladıktan sonra yalpalayarak balkonun üzerine geldi; tekrar yükselip, mavi bir duman püskürterek zemine indi. Hızlı davranıp, bakkal alışverişi için kullandığım sepeti altından çekemedim. Parçalanan hasırların sesine aracın vızıltılı iniş ve stop ediş seslerinin karışmasının ardından, yere doğru açılacak bi kapı bekliyordum ki; içinden bişey sıçrayıp balkonun ortasına düştü!. Daha anlaşılmaz şeyler yapacağını sanarken, türlü şekillere girip çıkılan bir yaratık oluşumu sergilemeye başladı. Üzerime bişey sıçramasın diye koltuğun arkasına gizlenmiştim: Düzgün bi kare oldu, sonra biraz yuvarlak, ardından üçgen, tekrar bükülüp yamuldu. İletişim kurabileceği ideal görünümüne dönüşmeye çalışıyordu herhâlde. Sonra kapanarak durdu, ne yapacağına karar vermiş gibi sakinleşti. Ve içine gömülmüş dev bir pet şişenin, bir anda düzelerek pörtlemesi hızıyla, karşımda belirdi... Aniden ortaya çıkmasından çok, sıradan bir Uzaylı olması şaşırtmıştı beni!

Elektronik ses tonuyla, önce kısa bir ayarlama yaptıktan sonra, konuştu:

"Seni ürkütmemek için, bütün dünyalıların ortalama algıladığı şekildeki bir yabancı görünümüne büründüm!.." Evet, öyleydi işte, tarif etmeye gerek var mı; ufo'lu filmlerdeki tüm uzaylılar gibi!.

"Antenlerin yok mu?" dedim ağzımdan kaçırarak.

"İstersen yapabilirim," dedi sakince.

"Ne istersem yapacaksın galiba?" diye sordum.

"Bu hoşuna gitmez mi?"

Cevap veremedim. Herşeyi çabucak isteyen bir açgözlü gibi davranmamalıydım. Aracın yanına giderek, içine bi göz attım. Ne bir vites kolu, ne bir dümen filan vardı. Sadece tek kişilik, yuvarlak bi koltuk gördüm.. Anlıyormuşçasına biraz daha bakındıktan sonra, dönüp tam birşey söyleyecektim ki, "Sepetin için kusura bakma!" dedi.

"Önemli değil. Yağmurda kalıp çürümüştü zaten."

Ayakta duruyorduk. Onu koltuğuma davet ettim, ben de üzerindekileri alıp sandalyeye oturdum.

"Sesini duymak istediğin biri var mı?" diye sordu.

Hafifçe öne doğru eğilmiş, söyleyebileceği bütün ilginç şeyleri, vereceği bilgileri bekliyordum. Az önce daha rahat gibiydim, fakat şimdi biraz çekiniyor, dikkatli olmaya gayret ediyordum.

"Ses mi?.."

'Fantaziler' ve 'Korkuk'

Akşamsefası

8 yıldır Radikal Gazetesi'nde çalışan gazeteci Ahmet Şık hak arayışı ve sendikal çalışmalarından dolayı işten atıldı

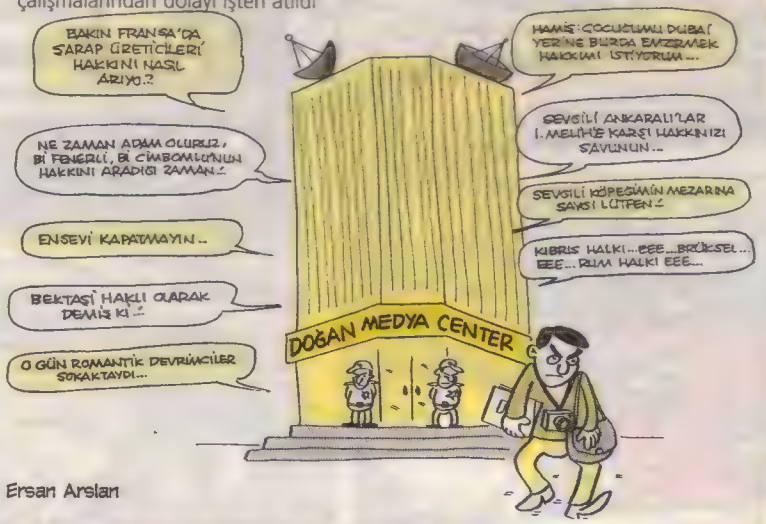

Ersan Arslan

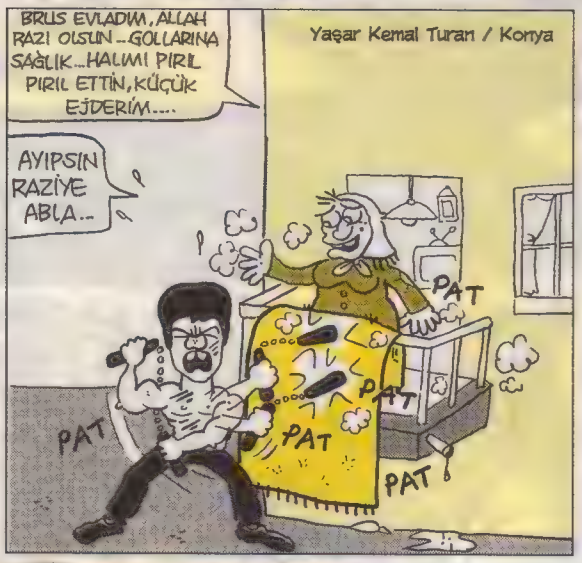

GÖKHAN AKBABA

Türkiye'nin en genç karikatüristi.
Yaş:12 (Allah nazardan saklasın)

LeMan ODTÜ ÇIKARMASI
12 Mayıs Perşembe Saat 16:00

Mehmet Çağçağ, Tuncay Akgün, Güneri İçoğlu, Bahadır Boysal, Nihat Genç, Soner Günday, Suat Özkan, Gürcan Yurt, Kaan Ertem, Aslan Özdemir, Adnan Özer, Cengiz Akın, Melike Acar, Timur Danış
(ODTÜ Genç Yazarlar Topluluğu davetiyle)

ESKİŞEHİR ANADOLU ÜNİVERSİTESİ KUŞATMASI
13 Mayıs Cuma Saat 16:00
Karikatür Kulübü Davetiyle

İÜ AVCILAR KAMPÜSÜ
18 Mayıs Çaramba Saat 15:00

İSTANBUL: leman kültür: istiklal caddesi imam adnan sokak No:20 **beyoğlu / pressa müzik ve elektronik:** mühürdar caddesi akmar pasajı 70/10 **kadıköy / böcek butik:** (anna cristina) istiklal cad. süslü saksı sokak (lemankültür sokağının bitimi) no: 12 **beyoğlu / cafe sok:** kıvırcık hakan'ı bulun osmanağa mah. serasker cad. rızapaşa çıkmazı no:1-5/3 **kadıköy / bitabek:** hasfırın cad. sinanpaşa işmerkezi 67/5 (mekdonaltın bitişiği) **beşiktaş** (faruk başoğlu) / **samsara:** ıhlamurdere cad. 71/A **beşiktaş** (mesut yılmaz "o diil") / **mcr freak shop:** ergenekon cad.No:49 **pangaltı** (freak brothers bülent kapucı) / **kriptın cafe rock market:** (kriptın gezegeni ile karıştırmayın) ebuziya cad. diri han 64/1 **kadıköy** (muharrem üştündağ) / **cevriz: lamartin cad. 35/1 taksim** / **ANKARA: leman kültür:** konur sokak **kızılay** / **ayhan temerci:** iç mimarlık öğrencisidir.. yalnız İç mimarlığın dış kısmında bulabilirsiniz.. ya da bulamazsanız ya yelkene ya da dağa çıkmıştır gelir.. **hacettepe üniversitesi beytepe kampüsü** stand alanı / **yeloğlu spor giyim:** 3.cadde 94/2 **bahçelievler** **İZMİR: berlin kitap ve müzikevi:** 871. Sk.No: 19 kızlarağası han. **kemeraltı** (mağaza leman tişört sorumlusu güsfen emekçi) / **patika cafe - kitap: sanat sokağı kıbrıs şehitleri cad. no:109 / emek kültür merkezi: küçükpark zafer cad. kadrioğlu apt. no:25/f bornova ESKİŞEHİR: leman kültür:** hoşnutiye mah. kızılcıklı mahmut pehlivan cad 26/A / **ADANA: sadır giyim:** cemal paşa mah. 2. sok no 26 / **MARMARİS: amara cristina:** kemeraltı mah fevzi paşa caddesi 12/A **KAYSERİ: mavi internet:** seydi burhanettin bulvan 20/1 hadi kayserili.. / **KONYA: karatarya:** sultan cem cad. 1. form apt. altı no:1/2 / **VAN: star 2000:** postane cad. sanat sokak no:2 deseniz herkes gösterir / **BURSA: finn final marketing: atatürk cad. agah han no: 61 / G.ANTEP: emre ünal:** mütercim asım cad. bayrak iş merkezi kat:3 no:31 **(536)715 5626** / **DENİZLİ: karamil a.ş.: halk cad. 452 sk. no:34..** bu arada karizmatik adresler almış da yürümüş.. bulun, alın, giyin, coşun, koşun naparsanız yapın **fiyat:12 ytl** (kdv dahil) **türkiye'nin en ucuz tişört fiyatı...** satış noktalarımız hızla artıyor ve adresler bize ulaştıkça buraya ilave ediyoruz.. buraya gelecek mi diye merak edenler adreslerimizin takipçisi olsunlar.. **toptan ve parekende satış irtibat çin tekstiline kafa tutan ve istilayı leman duvarı ile durduracak olan yurdumun kahraman tekstilcisi mehmet çevik** 0538 4189177
komikgiyim@gmail.com

LeMan
SAYI: 705
13 MAYIS 2005 CUMA
HAFTADALIK SÜRELİ
YEREL YAYINDIR

● Yayıncı: LM Basın Yayın Ltd Şti.
● İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
● Yazışleri Müdürü: Zafer AKNAR

● **Müessese Müdürü :** Ali YAVUZ ● **Yurtdışı Koordinatörü:** İlhan ARKAN (ilarkan@leman.com.tr) ● **Satış:** Cengiz KOCALI ● **Tel:** 0.212.292 95 65 (4 Hat) ● **Fax:** 0.212.245 38 06 • **Abonelik için Tel:** 0.212.292 95 65 **Dahili:** ● **Baskı: LeMan Matbaası Tel:** 0212 - 858 00 93 (Pbx) ● **Genel Dağıtım:** BBD Merkez ● **Adres:** Firuzağa Mah. Defterdar Yokuşu No: 47 Beyoğlu / İstanbul

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. **Yazılı izin alınmadan** hiçbir **yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet** ortamında kullanılamaz. Aksi halde **dava** konusu olacaktır.

Akşamsefası

LEHCE-TÜL HAKAYIK

kemalkenanergen

Komedya : Çok da komik değil hesabı...

Ses Hızı : Ne acayip dimi lan? Anırsak da aynı hızda gidiyo, fısıldasak da aynı hızda gidiyo eşşoğlusu...

Cellat : Azrail asistanı..

Kalebodur : Bu ne biçim kaleymiş lan. Düşman gelse üstünden atlıyabiliyo yani...

Dünyanın Yedi Harikası : Biri Bülent Abla'ya masal anlatmış, o da cüceleri takdir etmiş olmalı.

Veda Konuşması : Hadi bana eyvallah!..

Cehennem : Cehen kısmına bişey diyemem ama nemli bi ortam olmadığı kesin. Zebaniler bizi kafalamaya çalışıyo olabilir...

Dağ Bisikleti : Katır alsana ne uğraşıyosun salak gibi...

Şan Dersi : Şöhret dersi deseydin fiyatta biraz daha geçirebilirdin halbüsü...

Deney Hayvanı : Fareyi yarıp içini kurcalamak hayvanlık olmuyo öyle mi? Afedersin ama bokumu ye sen benim...

Tuş Kilidi : Pehlivan olsam telefonumdan soğurdum beya...

Yedek Kulübesi : Şunlara doğru düzgün bi ev yapalım lan, karda kışta hepten manyağa dönücekler bigün...

Sulu Yemek : Hayırdır? Aşcıbaşı el şakası filan mı yapıyo?..

Ceset Torbası : Sofistike tabut...

Karıncalanma : Karıncaların hiç işi gücü yok, toplaşıp bacağında gezinecekler...

Duyum Almak : Aslen sağır olmak, başkası duymak, oradan bilmek...

Astral Seyahat : Otobüs hiç kalkmayacak mıdır nedir?..

Mutlu Son : Evlenirken ölmüş olmalılar. Ne güzel...

Sınav Kitapçığı : Sorular kolaysa sınavcık kitabı da diyebilirsiniz...

Balık Çorbası : Hastir lan, balık çorba içmez ki

Karabasan : Zenci kabusu...

KOZALAK

kozzi@leman.com.tr

Akşamsefası

Deustschland 1,60 EUR / Österreich 1,70 EUR / Schweiz 2,60 CHF Nederland 1,70 EUR / Belgique 1.70 EUR / England 1,20 GBP

706

20 Mayıs 2005 Cuma 152209 Sayı: 2005/21

ISSN 0-1300-4867-4

1 YTL (KDV Dahil)

KRONİK HASTALIĞINIZ
leman.com.tr
K.K.T.C-1.250.000 TL.

LeMan

BABALAR NE YASALAR DOĞURUYOR...

Yeni Türk Ceza Kanunu'nda düşük bel pantolon ya da mini etek giymek cezalandırılıyor!.. Yeni TCK'nın Hayasızca Hareketler maddesindeki teşhircilik tanımında düşük belli pantolon giyenler cezalandırılacak şeklindeki yorumlar bu haftanın gündemini oluşturdu. Bu arada TCK'nın yasalaşması sürecinde yer alan bazı hukukçular oluşan tepki nedeniyle geri adım atarak bu yorumları doğru bulmadığını açıkladı. Hükümet üyelerinin zihniyet yapısına bakıp, alkollü içkilere vergi bindirmek gibi uygulamalarla benzerlerini düşününce kıllanmamak da elde değil...

PIH PIHA ATMACA BİR ATMACA

AY BABA...SUSMA SUSTUKÇA SIRA SANA GELECEK DİYE ÖĞÜTLER VERİRKEN SENLEN DALGA GEÇİYORDUM... ŞURAYA BAK!..

TUTANAĞA GEÇ OĞLUM!.. 22.5 Cm. BEL KASIK HİZASINDAN 2 Cm. İHLAL!..

ŞIKIRT!

İSTANBUL

WINIE THE POOH

7 SAAT SÜREN INANILMAZ MATRAK VE KALORİLİ YOLCULUĞUMUZUN ARDINDAN ANKARA OTU'NUN KAPISINA KADAR KAZASIZ BELASIZ GELEBİLDİK

ARKADAŞLAR SPOR SAYFASINDA YOĞUN OLARAK SUAT ÖZKAN TATASI VAR UYARI. YORUM.

BEN ANLAMAM LEMAN MEMAN GİREMEZSİNİZ!.. YASAK DİYOM YASAK! BOŞALTIN MİLÜBÜCİSİ!..

KARDEŞİM SEN GEL BAKİM SÖYLE, DURUMU İZAH EDEYİM BEN SANA. GEL BAKİM...

OKULA GİRİŞİMİZ BİRAZ PROBLEMLİYDİ, BU OLAY PANELE YARIM SAAT GEÇ KALMAMIZA NEDEN OLDU..NEYSEKİ SUAT ABİ DURUMA AĞIRLIĞINI KOYDU...

GÜNERİ İÇOĞLU, BAHADIR BOYSAL, TUNCAY AKGÜN VE ÇAĞÇAĞ ADANA'DAKİ PANELDEN GELDİLER. HATTA BAHADIR'IN AKRABALAR DA PANELDEYMİŞ

OĞLUMA TANIYAMADIM LAN BİRAZ ÖNE GEL

ODTÜ ÇOK GÜZELDİ.. KATILIM, OKUYUCU MÜKEMMELDİ.. BAŞTA YAŞANAN SESSİZ KEŞİŞMELER GÜNERİ İÇOĞLU'NUN ARDARDA KOPAN ESPRİLERİYLE KISA SÜRDÜ, HEMEN SORULARA GEÇİLDİ..

HA HA HA HA HA HA HA HA

EVET GÖRDÜĞÜNÜZ GİBİ HEPİMİZDE GÖBEK

PANELİN İLK İLGİNÇ OLAYI BİR BAYAN OKURUMUZUN SÖYLEŞİNİN ORTASINDA BAHADIR'IN BOYNUNA SARILMASIYLA BAŞLADI...

AAY BAADIR..

İKİNCİ BOMBA BENDEN GELDİ.. HEYECANDAN KALP KRİZİ GEÇİRMEK ÜZEREYDİM..

BE...Gİ...GİZER...SEY TABİ GİZER OLUNCA..MİŞİM SEY..BE..BEN KALABALIK ÖNÜNDE KONUŞAMAAAM.

yur-yurdumuzu ha-ha...hatatürk...Ata...

ZANGIR ZANGIR ZANGIR

ACAYİP ATEŞLİ OKURLAR VARDI, HERŞEY KONUŞULDU... HATTA BİRİ "YAA SİZ HAKİKATEN BİRAZ ANORMAL İNSANLARMIŞSINIZ" BİLE DEDİ. SÖYLEŞİ 2 SAATTEN FAZLA SÜRDÜ..

Bİ DAKKA Bİ DAKKA! BEN LEMANI 8 YİLDIR OKUYORUM

HEMEN İMZAYA GEÇTİK...

AKŞAM 9 GİBİ ODTÜ'DEN ÇIKTIK.. YOL, SÖYLEŞİ, İMZA DERKEN DELİ GİBİ YORULMUŞTUK VE TABİKİ YİNE ACIKMIŞTIK..

AYIPTIR SÖYLEMESİ ESKİ TÜRK FİLMLERİNDEKİ ADAMLAR GİBİ YEDİK YUTTUK HERŞEYİ..

BEN ERKEN YATTIM AMA UYUYAMADIM

PANEL AKLIMA GELDİK ÇE...

ŞALAK..

SABAH ERKENDEN ÇAĞÇAĞ'LA BERABER ANKARA LEMAN KÜLTÜR'E ZİYARETE GİTTİK..

DÖNÜŞTE KAHVALTIDA NİHAT GENÇ'LE KARŞILAŞTIK.. DÜNYA İYİSİ Bİ ADAM.

GELMEK İSTİYORUM AMA O ZAMAN YAZIYI YETİŞTİREMEM. BEN KALAYIM EN İYİSİ..

ÖĞLEN ANKARA'DAN AYRILDIK, ESKİŞEHİR'E DOĞRU HAVA DA ISINMAYA BAŞLADI..

HANİ İNSANI YOLDA TANIRSIN DERLER YA... KAAN ERTEM, TİPLERİNE BENZİYOR... Bİ "ÖĞRETEN ADAM" Bİ "ERDENER ABİ" BİRAZ "NE İŞİM VAR BURADA ADAMI TUNÇ" BİRAZ "ZIÇAN ADAM" DİCEM AMA...

ABİ ÇİKLET AL!

SPOR

E BE YAVRUCUM, ÇİKLET DEDİN ŞEKER DEDİN GAZOZ DEDİN Bİ OKUTMADIN ŞU GÜZELİM GAZETEMİ BE..

BEN ANADOLU GÜZEL SANATLAR'DAN 2 YIL ÖNCE ATILMIŞTIM.. OKULA YARIM SAAT ERKEN GELİNCE TEKRAR KOŞA KOŞA KAYDIMI YAPTIRMAYA GİTTİM..

GERİ DÖNDÜM..

HAYIR...

FAKAT OLAMAZ!

AAAA..!

BU SES?!

ANADOLU ÜNİVERSİTESİ PANELİ DE GÜNERİ ABİYLE BAŞLADI.. PANEL ANFİ TİYATRODA OLDU.. GÜNEŞ TEPEMİZE TEPEMİZE VURDU.. SORULAR BİRİKMİŞ KESİNTİSİZ GELDİ..

EVET, Bİ SÜRE ARA VERDİM AMA HAZİRANDA L-MANYAK'DA ROBİ VE CUMAYA TEKRAR DEVAM EDİYORUM.

GÜRCAN YURT VE CENGİZ AKIN DA BİZİM OKULDAN MEZUNLAR.. BENCE PANELE GELENLERLE İLETİŞİMLERİ DİĞERLERİNE GÖRE BİRAZ DAHA SICAK OLDU..

3 SAAT SÜREN İMZA'DAN SONRA ÇAĞÇAĞ, TUNCAY AKGÜN, GÜNERİ İÇOĞLU VE KAAN ERTEM OKULUN RADYO KANALINA, YAYINA GİTTİLER..

GÜRCAN, CENGİZ VE BEN KARİKATÜR KLÜBÜNDEKİ ÖĞRENCİLERLE ÇİZGİYİ KONUŞTUK, HAREMLİK SELAMLIK OLDU NİYEYSE...

GULP GULP

AKŞAM YEMEĞİNDEN SONRA GECE ESKİŞEHİR LEMAN KÜLTÜR'DE TAKILDIK..

SABAH KAHVALTIDA HERKES PİJAMALIYDI. OYALANMADAN YOLA ÇIKTIK...

GÜNAYDIN...

GÜNAYDIIIN!..

İ-NA-NIL-MAZ KALABALIKTI... ARADA PİJAMASIZLAR VARDI, ONLARINKİLER DE LEMAN'DAN GELDİ.. MÜZİK SİSTEMLERİ, STANDLAR, DJ, MANGALINDAN HAMAKLARA KADAR HERŞEY KUSURSUZ DÜZENLENMİŞ, ORGANİZASYON MÜKEMMELDİ...

ODA ARKADAŞIM ATOM VE YENİHARMAN'DAN PELİN GÖKMEN'Dİ.. ÇOK ŞEKER Bİ KIZ.. Bİ DE HİÇ AMA HİÇ KIPIRDAMADAN UYUYOR... ÇOK ACAYİP... NEYSE ERTESİ GÜN LEMAN PİKNİĞİ VAR...

GÜNÜN ADAMI TARTIŞMASIZ TİMUR DANIŞTI. OYUNLARI DA O ORGANİZE ETTİ.. GÜLMEKTEN UZUN EŞŞEK OYNAYAMADIK..

HOOOOPP!..

ÇAT

HALAT ÇEKME YARIŞINDA HALAT KOPTU..

OLMAZSA OLMAZ, KALEDE BEN, KAAN ERTEM, TUNCAY AKGÜN, ASLAN ÖZDEMİR VE OKUYUCULARLA 6'SARDAN TAKIM KURDUK. 6-5 ALDIK MAÇI.. EN AZ 10 GOL KURTARDIM. MANYAK MIYIM NEYİM?

O GÜN İSTANBUL'DAN ASLI, MELİKŞAH, BARIŞ, SAHTİYAN VE FUAT DA GELDİ.. BU ARADA KÖFTE EKMEK BELEŞ, BİRA DA 2,5 MİLYONDU. DURMADIK TABİ..

FUAT VE SAHTİYAN'IN CANLI PERFORMANSI MUHTEŞEMDİ.. RAP SEVEN SEVMEYEN HERKES HAYRAN KALDI..

MAALESEF GİTME VAKTİ... SON FOTOĞRAFLAR DA ÇEKİLDİ...

SUAT ABİ GÖZÜN KAPALI ÇIKTIN ABİ DUR!..

RAAAT DADAT DAAAT

ARTIK SAĞLAM BİR HALAYA 8 SONRAKİ PİKNİĞİ BEKLİYORUZ..

Fuat haftaya kaldı...

melike@leman.com.tr

Akşamsefası

LeMan LeMan POLİTİK LeMan YURDUM

Yeni TCK'ya göre polis, istediği tutukluyu 15 günlüğüne cezaevinden alabilecekmiş..

KOZZİ AMİR İŞBAŞINDA

Daha önce sergilediği oyunlardan ödül alan Gaziantep-Araban-Gümüşpınar köyü öğretmeni Sakıp Yaşar sergilediği Aziz Nesin'in "Parlatan Bal" oyunu yüzünden sürgün edildi

DYP'den dört milletvekili istifa etti. İki eski il başkanı da "DYP'nin başında derin devlet var" dedi..

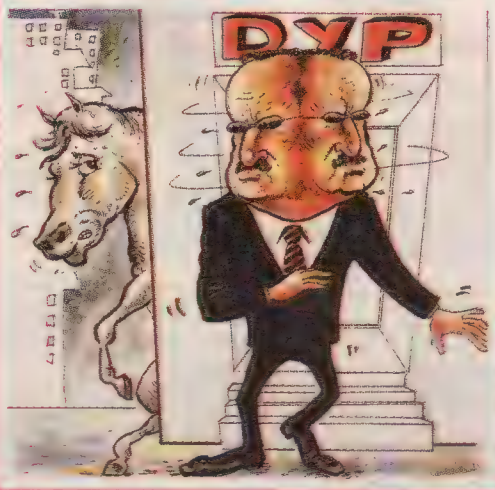

Milli Eğitim Bakanlığı, gelecek öğretim yılı müfredatına "Alevilik" konusuna söz vermesine karşın yine yer vermedi. Bakanlık, Din Kültürü ve Ahlak bilgisi dersine Hacı bektaş Veli'den iki okuma parçası koyarak konuyu geçiştirdi..

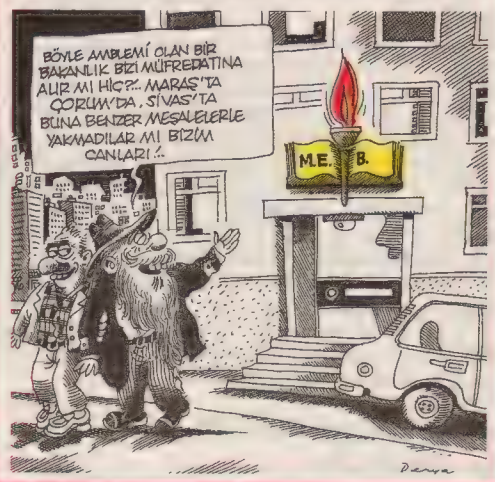

Birçok ülkedeki rejim değişikliğinin arkasında kendisinin olduğunu söyleyen Paranın sihirbazı G.Soros, " Rejim değiştirmek için birkaç yüzbin dolar yeter" dedi..

Almanya,Fransa, Hollanda ve İsviçre Onur Air'in uçuşlarını gerekçe göstermeden durdurdular..Kararın amacını turizmi baltalamak olduğu öne sürüldü..

Vaşington'da küçük bir uçak yasak sahasına girince panik yaşandı, Beyaz Saray boşaltıldı.

TRT Radyo ve Televizyon kurumu Haziran ayı personel maaşlarını ödeyemeyeceğini bildirdi..

LeMan'ın Notu: Bu espriyi anlama yaşı 30 üstüdür,.. 30 ve altı yaşa sahip gençler abi ve ablalarına ebeveynlerine sorsunlar, necefli maşrapanın bir zamanlar ne işe yaradığını da öğrensinler

TOYNAK PAŞA
rahat! hazzzrool!
dikkaat komtan
soldaa! rüşvetler
hazır edileceek
eeet

SAHTE RAKI
bu sahte rakıcıların
özel rakı firmalara
izinden sonra
çıkmasına ve hep
yeni rakı
yapılmasına ne
demeli?
sahtecilerin
aklına yeni mi
geldi?.
içelim yiğrenelim

EKONOMİK KRİZ
çıkamadık açık
alınla on yılda her
krizden on yılda
onbeş milyon ruh
hastası yarattık her
yaştan

BİLİRKİŞİ
çocuğunu
dövmeseydi,
büyütmek için 42
milyar masraf
yapacaktınız,
kurtuldunuz diye
rapor veren
tiyniyetsiz cibiliyet-
siz zihinsiz zih-
niyet... bööaaarrk!.

Abant Izzet Baysal üniversitesi Rektörü Prof. Yaşar Akbıyık, katılması zorunlu olmayan bir açılışa katılmadığı için Başbakan Tayyip Erdoğan'dan "senin gibi rektörler olduğu için üniversitelerde terör oluyor" diye fırça çekti..

Yurdum insanı kick boks hastası oldu..

BATURALP ONLİNE'LA SANAT ORTAMLARINA AKALIM

Geçen hafta epeyce dolaştık..Bir grup önce Adana'ya gitti,diğer bir grup Ankara'ya..Daha sonra bu iki grup birleşti ODTÜ'de şöyleşiye çıktı..Oradan Eskişehir'e geçildi..Orada bir üçüncü grup da eklenerek voltran oluşturuldu ve orada da söyleşi piknik vs. aktiviteler yapıldı..Yolculuk detaylarını derginin çeşitli bölümlerinde bulabilirsiniz.. Okuyucumuzla buluştuk, bizim için yorucu oldu ama boşver....

Şerif Kino Kadıköy'de! Ressam ve eğitimci dostum Şerif Kino'nun resim sergisi Kadıköy Sanat Galerisi'nde (0216 418 86 75) 25 Mayıs'a kadar görülebilir. Mutlaka gidiniz,üstadı yalnız bırakmayınız..

İstanbul Modern'de de Fikret Mualla'nın retrospektif sergisi v ar,taa ki Temmuzun 31'ine kadar!..Çok çile çekmiş adamdır Fikret Mualla..Şimdi de resimlerini kar etmek için alıyorlar..Ne saçma ç elişkidir ulan bu böyle?

Kim okurdu kim yazardı?/Bu düğümü kim çözerdi?/Koyun kurt ile gezerdi / Fikir başka başka olmasa. (Aşık Veysel) Yaa.. Al sana global!..

Ayhan Türker "05" resim sergisi Teşvikiye Sungur Sanat Galerisinde.. İstanbul resimleri, natürmortlar.. Seven sever-sevmeyen adama da hayatta sevdiremezsin

20 Mayıs'ta takvime göre Giresun Alucra'da bahar şenlikleri var görünüyor..Yanlışsa mail gönderin,uyarın..Doğru ise çağırın bi yayla havası alalım..

20 Mayıs'ta bir de Kamerun'un Ulusal Bayramı var ki bizi hiç ilgilendirmez.. Ama yine de kutlarız..

Akşamsefası

guverfeyhan@hotmail.com

BAYIR GÜLÜ

Feyhan Güver

Aksaray Paşaoğlu'nun ABD'de iki gün önce yıldırım nikâhıyla evlendiği yeni eşi

MARİAH CLAİRE PAŞAOĞLU YAZIYOR

ÇİRİPÇİPLAK PARİS HİLTON'ÜN KÜLODÜNÜN İLE KALDİ.

Bilimiyör müsünüz bilimiyörüm. Birikaç gun once **Yunaytid Steyts**'te ben ve **Akısaray** dünüya evine girdik. And, girir girmez ben oturağa oturdi ve hemence **Turk-Emerikın** ilişki hakkinda bir yazi yazdi. O yazi **Akısaray** çok beyandi. **"Buni heman yayinlayali ne olu sevgiliyim."** deyince e gazete yonetici olan sensin, ben ne diyim. Okey ben onu cevapladi. İşte şimdi ilk yazi yaziyori Turk yazi hayatinda. Sevgili Akısaray'in **Yistanbul**'da eski eşi onu boşaninca ben **Yistanbul**'a yerleşmek istiyori. **Yistanbul** guzel. Ama nasi? **Turk için fazla guzel.** Ben daha once **Yistanbul**'a geldi. Yanimda çok samini arkadaşim **Paris Hilton**'da beraber. Akısaray'da vardi ve biz o gecce **Reyna**'da doyarcasina eylandik. **Paris Hilton,** Hilton hostellerin zincirin asi kizi. Orada **sitrip-tease** yapti ve inanin gotunde damga pulü kadar külodünün ile kaldi ve yallah eller ustunde **body-surf** ila kayarakten **Kuruçeşma**'dan taksima alti dakka alti okkada **Dolibamaçe** yokuşi çikti indi. Sevgili Akısaray bana "Yistanbul'da çok manzarali harika villa hediye edeceyi sana" diyü. **Yistanbul birbin gece masalsi bir siti.** Villa 177 bin yüro. **Formüla 1 manzarali.**

ANAMADİ? NASİL? HEM TURK HEM APAÇİ? ÇOK GUZEL(!)

Eşim ısrar ısrar Turkler hakkinda yaz. **Turk-Emerikın** ilişki için. Okey. Bilmiyori tivi da geçen **Saturdey** sizi izladiniz mi? O **kick-boks turnuvası** (turnament) Orada **Apaçi Serkan** diya biri çikti ve **Emerikın siporcuyü** yeri optü. Herif, Turk oldugu yetmiyori bir de sen kalk onüne **Apaçi** koy. Bir yamyamlik az gelmiş, bir yamyamlik daha takinmiş da oyle çikmiş. Beygir gibi tabanlarinin altlariylan, zumzuklariylan **Emerikın sporcüyü** yuzukoydu pusulayi şaşiptiri sahneya yikti devridi. Sizda, Emerika'ya saygısızlik iyice azitti, **Turkler yuzsuzlaşti..** Şimdii buradra çok **interesant** bir konu çikti. Emerikın üretici **Blair Lazar,** dünüyadaki en aci biber sosuni uretti. Uretici firma açikladi ki sosu denemak isteyan muştarilar **"sorumlük bana ayit"** bir belge imzaliyü. Sonra tadina bakiyü. Bu nasil? Bu sos ünlü **Tabasco** sosundan **8 bin** kat aciymiş. Ve işçiler bu aci beberi fabrikada ancak maske ve ozel giysilarla çalişabiliyümüşla. Aha soru şu: **"Bu biberi acaba Emerika, Turklerin agzina surmek için mi yapildi?"** Herhalde Emerika bana gore eh evet Turkleri boyle cezalandirmali. **Onlar başka turlusü anlamiyü.** Eh işte gorürsün gununü yuluslararasi hukuku çiğniyü etsetra.

TURK İNSANDA BAŞ VAR Mİ DA DOST BAŞA BAKİYÜ?

Turk insani hakkinda bir de guzel fikra. Bunu kendi uydurdim. Geçenlerda **İngilterra Wellington**'de demir çağı erkek dönemina ayit **2000 yillik bir ayakkabi** bulunmiş. İşte fikra: **"O da birşey mi? Turkiya'da bütün insanlar en az 4000 yildir ayni ayakkabiyi giyiyü."** Türkiya'da dost başa bakiyü. O da çok yaliniş. Ben Yistanbul'da **"Anatoli Ataşin"** ekibini izladi. Hepisinde ayaklari oyniyü. Ama Turkler başlara bakiyü. **Türk kafasi, tın tın.** Dost başa bakiyü. E o zaman sen ayaklari gormeyince ne oluyü? Samini konuşalim. Ben Anatoli Ataşin hiç beyenmadi. Hele **Kafkas dansi.** Bakiniz, geçen hafta **Gurcistan**'daydim. Sayin **Prezidan Corç Bush** Gurcistan'i vizit etti ve orada çok harika en gerçek rili Kafkas danslari yapti. Sayin Bush oyle bir hizli oynadi. Oynarken onun bacaklari **yengeç gibi** yildirim hizilan indiri kaldiri, indiri kaldiri vit vit. Tozunda dumani yerlere kaptı. **Gurcustan Başkani Saakaşvili** bile "Sayin **Bush** Kafkas dansi bendan çok daha basarili" dedi. Turkler Kafkas dens'te becerik açisindan bir hayli zavalli.

NOT: Herşey Emerikın ile guzel. Emerikın'da üretilen mucize ilaci siz duydu mi? Onun adi **CX7171.** Bu ilaç nötronlar arasi iletişimi güçlendiriyü ve **zekâyi arttiriyü.** Bir çeşit **zekâ viagrasi.** Bu ilaç vatan kurtariyü. **Sayin Prezidan Bush** artik **bisiklete binebiliyü.** Emerikın halki şimdi yenidan kendina daha güvençli.

Behiç Fek

SIKILHAN

- Aloo! Sakın kapama pompacı yeğenim, yüce konsey biletini kesti, başın büyük belada! Bütün alemleri yalayip yutman için sekiz senen var... İşi gücü okulu unut kendini komple kanya kıza ver... Kaçanı kovala, uçanı indir, yüzenin kafasına vur!

- Ne yüce konseyi? Nasıl sekiz senem? Hangisinin kafasına Ömür dayı yine yaa?

- Yüce konsey yeğenim... Babannen, Belkıs yengen, Edremit'teki Fürüzan denen o yosma ve bizim komşunun karısı Yennur... Başını burda su ürünleri üniversitesinde okuyan bi kızla bağladılar. Bittin sen! Yüce konsey masaya tokmağı bi vurdu mu infaz ipe gitse dönmez benden söylemesi. Aha buraya yazıyorum; ananın babanın aklına gönlüne giricekler, ince ince kıza çeyiz evladiyelik düzdürücekler, seni okutup adam edip askerden sonra da "Nolduk be" demeden o kızcağızla bi yastığa monte edicekler.

- Benim hayatımı da benden başka herkes yaşıyo fakat... Fürüzan kim mesela?

- İşte o yüce konseyin gizli kumandanı o karı yeğenim... Gözümlen gördüm, ikinizin fotoğrafını yan yana koyup "Allah bir düşünmüş de yaratmış, yıldızları yanyana" diyerek iç geçirdiler... Kendim yaşadım diyorum sana bunların aynısını yeğenim, o Fürüzan denen yosma karının eline düşenin yaşamı söner, murâdı tükenir... Paso mala aban yeğenim, sekiz senen var ne kadar yaşarsan-kârdır. Yoksa bitersin bak.

- Bitmişi var... Ömür dayı, kapatıyorum...

- Kapatma bak dinle... İstersen, arzun bilir yani birlikte direnebiliriz yüce konseye karşı. Sana ev açarım, altına sıfır araba çekeriz, ortak da bi hesap ayarlarız... Ondan sonra ver elini dayı yeğen çıtırlı, lolitalı, ağır ablalı ortamlar... Duydun mu len? Aloo! Bak Memleketten yatıya misafir gelirse açma sakın kapıyı! Yosmaaa... Yediniz lan çocuğun da başını!

- E çok sağol yani... Bi sabah uyanıyorum ve cebimde Çisil'den gelen hayvan gibi; "Sıkılhan Fransa Tulus'a ya da Hollanda Utrekt'e okumaya kaçıyomuş. Bizden duy istedik... Loooli" diye bi mesaj! Tutmıyalım beyfendiyi, hazır öğrenci vizesini almışken Katalan kaltaklarının yanına Madrid'e, samba popolu çıtırların anavatanı Rio'ya. Oh…

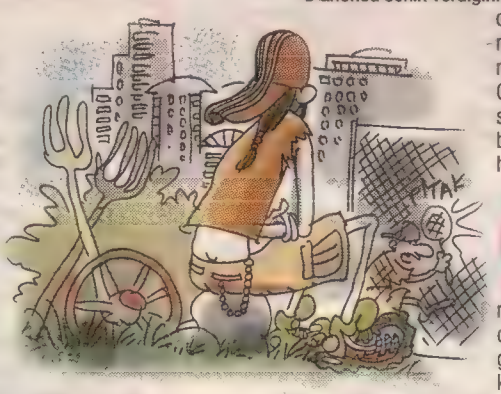

- Güzel beldelere uçmuşsunuz Bunalgül, ne diim: "keşke" diim.

- Keşke diyo bi de yiğıvranç. Adam altı sene boyunca kastı kustu; asosyal takıldı, pasifize yaşadı, romantizmle karışık bi gizem ambiansı maskesinin altından aniden o maceracı ve asi ruhunu gösterdi yaaa! Neden şimdi kabak çiçeği gibi açılıp patlanılıyor onu anlamıyorum Sıkılhan yaaa! Bunun önceden değer verdiklerinle birlikte bi planı yapılması, ne biliyim belki "herşey kariyerim için, geleceğimi de düşünmek zorundayım" konuşmasının yapılması, ayrılık acısının yüreklerde yaşanması filan gerekmiyo mu yani?

- TK 245 sayılı seferle Kanada'ya gidecek yolcuların 4 numaralı çıkış kapısına...

- O anonsu senin verdiğini biliyorum Sıkılhan! Yaşanan onca şeyden sonra alay maymunu olaraktan bir kenara itilip... Aloo? Sıkılhan? Çıkış yapamazsın diyorum sana! Alooo! İniş saatine bakıp seni anycam... Uçan hayvan.

- Alooo, naber baboş, Hırgürkan ben. Bana bak, bikaç günlüğüne ben olabilcen mi? Kayseri'ye gidip gelicem, bizim grubun başına geç. İnce kirli sakal bırak, kola kravat bi takım ayarla kendine, Kütahya işi de bi tespih bul imamesine kurukafa koydur... Ayarla bişeyler işte...

- Ben yine sen olmadan ben kalıp senmiş gibi idare etsem olmaz mı Hırgürkan kardeş?

- Ya onu da düşündüm de, maksat grup elden gitmesin biliyo musun! Şimdi çakalı çukalı var, yabancı diilsin bensin artık söyleyebilirim yerimde gözü olan var annıyo musun... Sana ben yapıcaklarını da listeledim; Salı günü karı kız kavgası var; arkada dur sonuna doğru iki tekme at geçiştir mevzuyu... Perşembe bi alacak verecek vukuatın var, kaş gözle emir verirsin kaba işi halleden bulunur zaten, yalnız çıkışta bi iki yeri kır ki adamların gözü korksun... Cuma'ya da toplantı yapıcaksın, az öz konuş... Kafadan en yakında duran bi lavuğu tokatla kalıbın dökülmesin biliyo musun!

- Peki ben olmadan senmiş gibi bana benzeyen başka bir sen bulsak olmuyo mu?

- O sensin işte Sıkılım! Kaplanın gözü sende, duruş sende, delikanlı bakışlar sende... Ateş seni çağırıyo aslan parçası... Haa unutmadan, Cumartesi sabah erken Papazköprü'nde bi dükkan var basılıcak, ona döner bıçağı ayarlaman lazım. Keskin olmasa da olur, kırsın döksün kan çıkarsın yeter...

- O zaman senin yerine benmiş gibi ama fakat benden de değil sana doğrudan...

- Alooo! Bana bak deminden beri beni kafaya almak için yırtıyosun ama kaçmaz benden Sıkılllll! Sana burda enkaz diil, sağlam miras devrediyoruz iki gün idare etsen nolur lan dallama! Yoook ama illa kaşınıyorum diyosan, bi haftalığına grubu dağıtır Pazartesi'nden itibaren üstüne yeniden kurarım, duydun mu beni! Yoook ama illa suratına da kapatıcam diyosan, o zaman seni bi güzel deşip otobüsün arkasına bağlar Kayseri'ye kadar koştururum şerefsizim... Kapattın di mi lan! Harbi kapatmış godoş!

Atilla Atalay

sklhan@leman.com.tr

Akşamsefası

GATANA

TUNCAY AKGÜN & KEMAL ARATAN

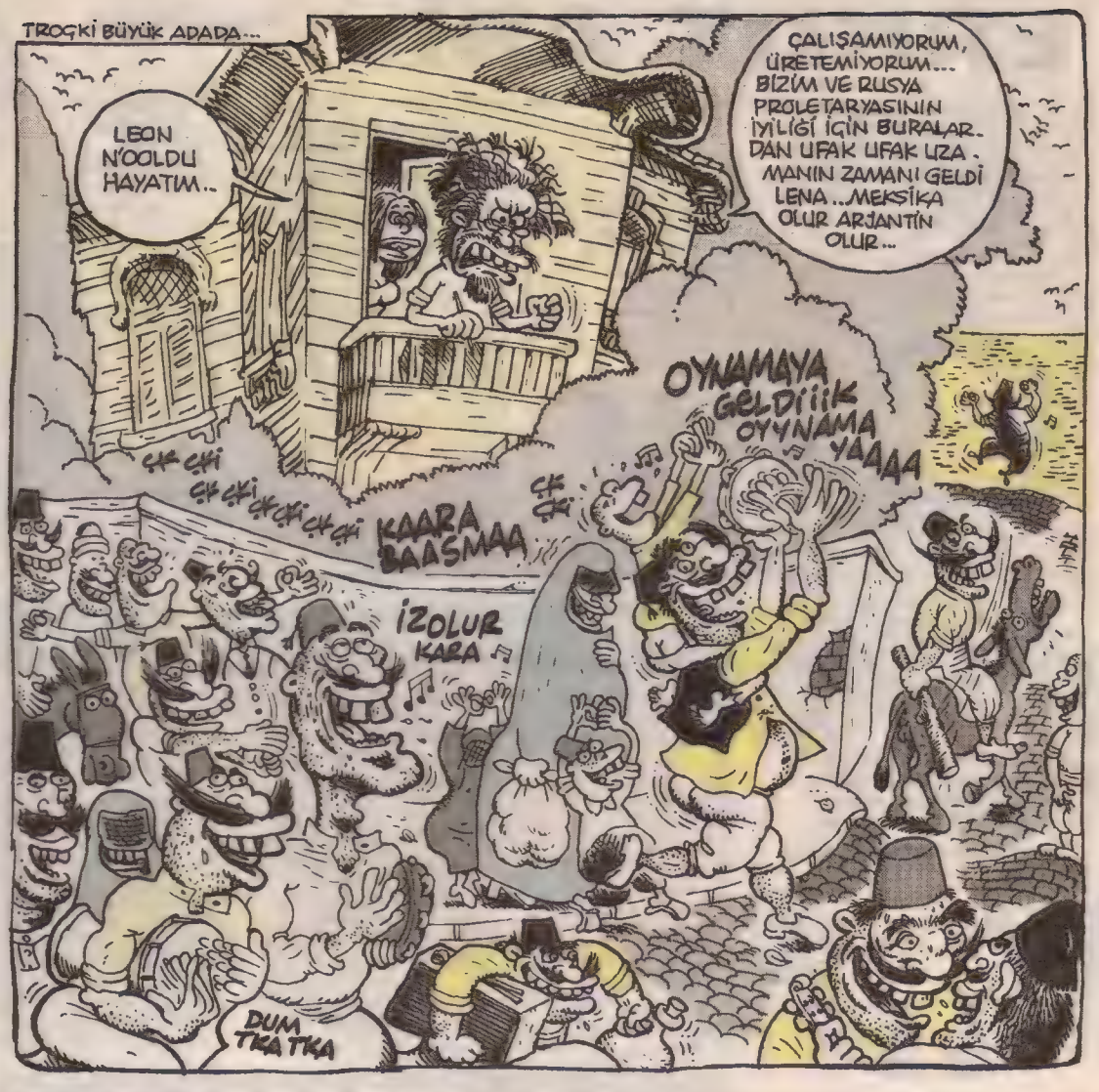

tuncay@leman.com.tr

Akşamsefası

karatan@leman.com.tr

ERKUT ABİ

Kaan Ertem

ERDENER ABİ

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

KEDİNİZİN KÖŞESİ

Sayın profser, sepette yayılıyodum, sahip gelince beni göbekten tutup kaldırdı, banyoda kaygan beyaza indirdi. Olanı nedir anlamadan musluğu açarak elinde süzgeç gibi yağmur tipinde su yağdırarak benim vücudu ve sırtı ıslama yaptı. Tüyler, bacaklar, kuyruk ıpıslak şeklinde yaşıpık, kaygan beyazın duvarına tırmanmaya çalışıyom, tırmak tutmuyor. Kayarak musluk altına kayıyom. Pire olarak bir rahatlama da olmuyor değil. Lakin başımdan sarkan ıslaklar mıntıtımı kesiyor, meyovvv ettiriyor. Bu nasıl bir işlem?

Rumuz: Sını

Cevap: Sevgili yavrum. Evet. Var öyle. Kedide banyo dil ile, insanda süzgeç gibiyle. Yağmur tipi. Korkma. Sıcak sıkan tabancası ile güzelce kuru. Kulakları kış. Onda motor var. Kuyruğu dik tut.

GEZ MAHMUTÇUK

mtibet@leman.com.tr MAHMUT TİBET

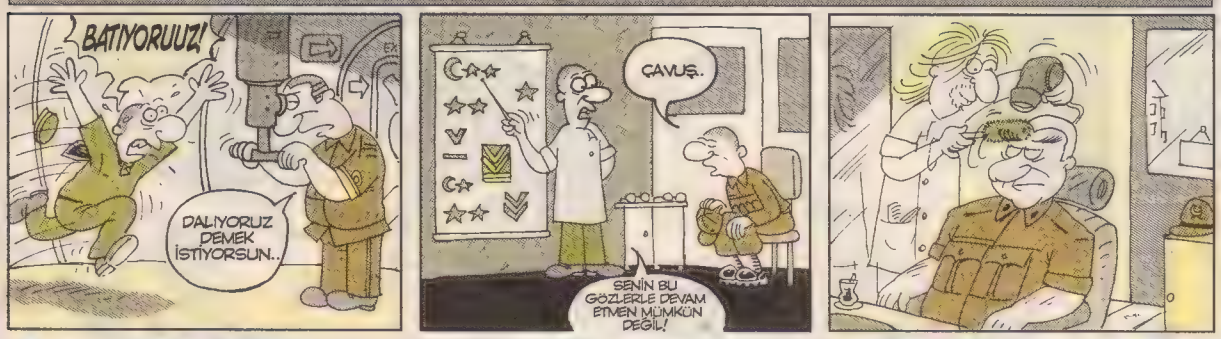

PANTOLON

METİN FİDAN

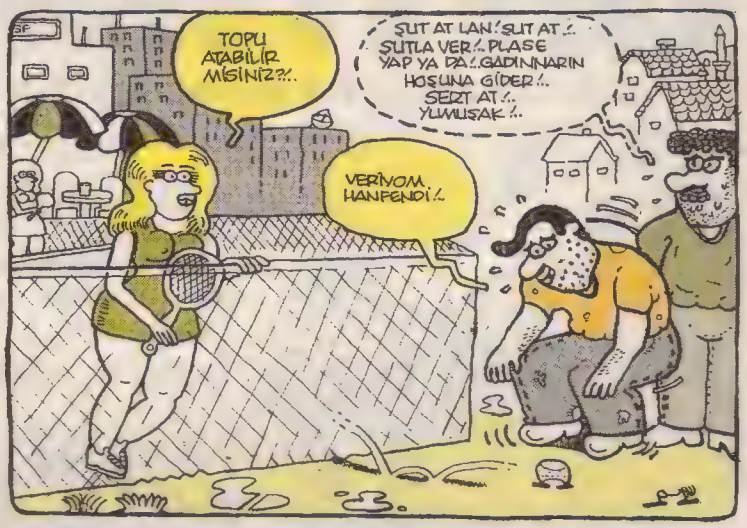

metinfidan@leman.com.tr

küçük HÜSEYİN

zyrik@leman.com.tr

Akşamsefası

TERELLİ PICTURES

CAN BARSIAN

ÖYKÜ NO:1
TOPLUMDAN SOYUTLANMIŞ KİŞİLİK...

ÖYKÜ NO:2
BU DA BİR DİĞER SOYUTLANAN KİŞİLİK

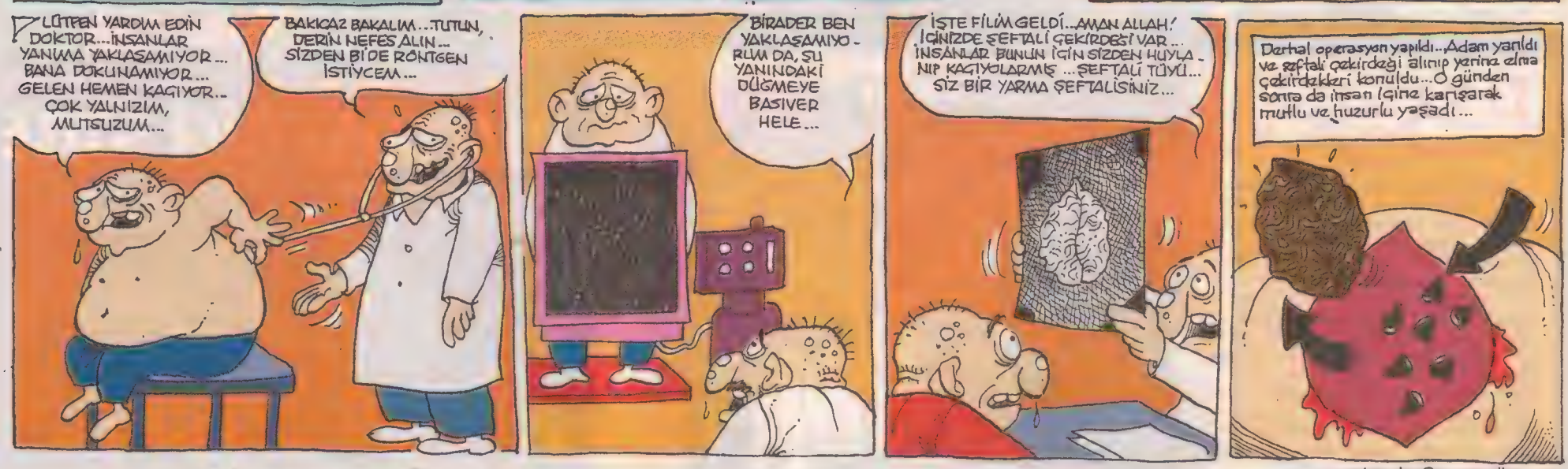

canbarslan@superonline.com

Akşamsefası

bahadirboysal@leman.com.tr

SITKI SIYRIL OF BAHADIR BOYSAL

ULAN OĞLUM AYIP LAN AYIP

Geçen hafta, memleketim Adana'da Çukurova Üniversitesi bahar şenliğine davetliydik... Toprak bambaşka tabi... Çok neşeli geçti... Gece bi ara şehirde turlarken duvarda bi belediye başkanı afişi gördük... Eleman eline bi buldozer oyuncağı almış... Yanda dev puntolarla: "YÜREĞİR'İN SORUNLARI BİZİM İÇİN ÇOCUK OYUNCAĞI"

Akıl sır ermez Adanalıya... Mefkûreleri basit, çehreleri ebleh gibidir. Sevmeyi bilmez, kalpleri duymaz sanırlar... Gülmeyi de, sevmeyi de bilirler... Başa duman veren, gözleri mest içinde bayıltan bûselere iyilik bahşederler... Öptüğünüz zaman köpek gibi ısırmaları hararetten, nemli sıcak havadandır...

KAYIŞ GİBİ KAYIYOR BRE!!

"İçindeki çocuğu serbest bırak..." lafı iyiden iyiye moda oldu... Ulan oğlum, sokaklar bela dolu... Nereye serbest bırakıyorum?.. Belanı bulmak için illaki maça ya da keraneye gitmen gerekmiyor... Gerçi küfürü, dayağı atan kadar yiyen de şöyle bir rahatlıyor... "ölünü zkiim... Mezarını zkiim!" tarzı tervasüle oral yolla müdahaleye maruz kalmak çoğu zaman dadından yenmez... Birkaç yıldır da "içinde bulunduğun anı yaşa" lafı moda oldu... Hala, bangır bangır bağırarak mabedlerimizi bu lafla, zorla istila ediyolar... Muna koyum bi de "Hiçbir şey eskisi gibi olmayacak" lafı şey oldu peyderpey.. Başbakan bile ağzından düşürmez oldu!! Ulan ne güzel cümleler bunlar be arkadaş... Kayış gibi kayıyor tereyağının üstünde... Osmaniye'de, Adnan Menderes döneminde deli manyak bi halk ozanı varmış... Yörede kendinden başkası, hele bi de böyle zart zurt özlü laf demeye kalkışınca illaki gider bulur adamı yakalar... "İnsan vardır, laf söyle dür döker.. İnsan vardır, laf söyler bok döker.." diyip yüzüne tükürürmüş daima..

GEL AL DİYEN OLDU MU?

Kırık Leblebi'nin çizeri Suat Özkan, hiperaktif tedirgindir.. Daha ziyade cüssesiyle eş güdümlü olarak ani parlamaları mevcuttur.. (Zaten medeniyyet durağanlığa izin vermez..) Mesela Saray Pastanesi'ne gittik.. Nefis profiteroller yendi.. Garson geldi boş tabakları alıcak.. Suat Bey aniden tabağını alıp yalamaya başladı: "Yaw ne acelecisiniz! Gel al diyen oldu mu?. Belki yalamak istiyorum!" Başka bir Taksim turunda da yolda, parti duyurusu flayeri dağıtan çocuğun elindeki kartı WASP! diye ağzıyla kaptı!! Türk sinemasının unutulmaz yıldızlarından Ediz Hun geçiyor mesela yanımızdan.. "Abi nasılsın? Hürmetler.." diyo bizimki.. Can ciğer selamlaşıyolar... Allahalla.. Nerden tanıyosun diyorum... Tanımıyormuş meğer??. Üç gün önce yine turnuyoduk... Bi tinerci geldi.. Bi milyon istedi.. Tuttu ensesinden "gel lan buraya... Neyine yarıycak bi milyon.. Al şu iki milyonu git bişeyler al!" Bunu öyle bir söyledi ki... Sanki 5 milyon lira vermiş havası doğdu... Tinerci allak bullak oldu... Ertesi gün yine aynı civarda turlarken, aynı tinerci gelmesin mi.. Az ötede bitik bi apatırman inşaatını yuva yapmışlar.. Oraya davet etti bizi...

ABYSS

Geçen hafta Suat Özkan'la Cihangir'den Tophane'ye indik... BÜRYAN KEBAP diye lüks bi lokanta... "Kuyu Kebabı" diye bişey varmış meğer... Bunca yıldır hiç haberim yoğ idi. Girdik içeri... Hakkaten de lüks lokantanın içinde, ortada dipsiz bir kuyu... Zemine sıfır... Zincirleri çektiler... Alevler, dumanlar içinde bir kuzu çıktı.. Talep nasıl? dedik... "Gövdeyle alıp götürüyolar bazen.. Kalmıyor" dedi garson.. Gövdeyle götürmek nedir hamuğa koyum.. Yüzyıllar öncesinde, tarihte Med kavmi ölü ata, dedelerini kaynatıp yermiş.. Gövdeyi görünce o aklıma geldi apansız..

DELİKANLI GİBİ SÖYLE

Meğer Türk halkının %80'i yatakta sadece misyoner pozisyonunu uyguluyormuş.. Hani şu bildiğin klasik, yüzyüze... Çok basit bir aklı selimden hayat bulan, hayalsiz, intizamlı fukara çiftleşme.. Çünkü budalaca hayatını sürekli erteledin... Öldükten sonra mutlaka hortlarsın... Çünkü istediğin hayatı süremedin... O demir kafes arkasında yatan hasta aslanın sıtmalı, büyük, sarı gözlerini andıran nebati gözlerle bana bakıp bakıp ürperdin... Habire aklını karıştırmaya devam ediyolar... Sünnet olduğun için ikiidarsızmışsın... Ama Allah var, senin şu yaptığın yoldan geçen fakirleri seyretmekten daha eğlenceli... Açıkcası bu konuda köydekiler senden çok daha ilim sahibi... Köyde seksi harlandırmak için arada soluklanıp pıtpıtpıtpıt diye vajinaya terlikle vurulur... Böylelikle kızarıp kabarır.. Kubbeleşip akustik yapar... Saadet ancak hayvani arzularını aştıktan sonra gelir diyolar sana di mi?.. Allahaşkına delikanlı gibi söyle... Hiç hindibağı yedin mi??..

HOLDİNGLERE KARŞI YOKSULLAR NASIL MÜCADELE EDECEK?

Nihat Genç

Dünyada iki ayrı ekonomi anlayışı kol geziyor. Ve Amerika gibi ülkemiz de "holding ekonomisinden" yana.

1980'li yıllardan beri ülkemizde sağcı partiler Özal'dan Demirel'den Tansu'dan Mesut Yılmaz'dan Bahçeli'den Erbakan'dan ve diyelim Ecevit'ten Tayyip'e kadar hepsi yüzde otuz oy alarak iktidara geldi. Hepsinin ekonomi programlarını yani felsefelerini incelersek bir ana başlık altında toplayabiliriz! Şöyle, geniş kitleler, varoşlar, milyonların dükkanı, işi ne olacak diye sorduğunuzda hepsi sizi "popülistlikle" suçladı. Acımasız ekonomik kararlar almayı bir marifet haline getirdiler. Sonunda bütün bu partilerin desteklediği ve oluşturduğu bir "holding ekonomisi" ortaya çıktı.

Varoşlara tapu dağıtıldı. Varoşların başörtüsüyle oynandı. Ülke kaynakları imkanları satıldı, savruldu. Birçok şirket holdinglerin eline geçti. Geniş kitlelerin ve halkın "ekonomiyle" ilişkisi kesildi. Geniş kitlelerin işini, dükkanını, kredisini konuşmak popülizm, yani, siyasi oy uğruna halk yalakalığıymış gibi ortaya konuldu.

Ve dışardan gelen daha büyük holdingler senin holdinglerini bankalarını, markalarını ele geçirmeye başladı. Eğer ekonomiyi holding ekonomisi olarak anlarsan, dışardan gelen büyük holdingler daha büyük döviz ve borsa güçleriyle senin ekonominin işini bitirir. Ülke ekonomisi direncini kaybeder. Dışardan gelen yabancı para sadece ekonomik değil "siyasi" olarak da güç kazanır.

Ve geniş kitlelerin sağlığını, sigortasını, işini, evini, dükkanını düşünecek, tartışacak, kimsecikler kalmaz ortada.

Yani, son otuz yıldır ülkemiz medyası, profesörü, ekonomiyi holding ekonomisi olarak anladı ve herkese kabul ettirdi.

Peki geniş kitleler dükkan açmayacak mı, küçük işler kurmayacak mı, krediler, teşvikler almayacak mı, küçük işlerin vergi, sigorta primleri tartışılmayacak mı? Velhasıl, bir tarafta devlet tarafından desteklenen büyük banka ve holdingler, diğer tarafta sürünen, perişan onmilyonlarca insan.

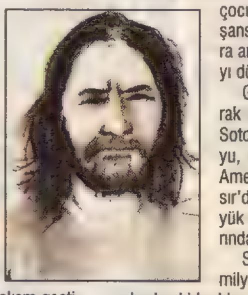

Dünya bu mu? Ekonomi bu mu? Bizler sabah akşam yemeyecek içmeyecek holdingleri mi destekleyeceğiz!.

Holdingler ve onların medyası, istihdam bizden sorulur, ülke kalkınması bizim işimiz, diyerek ülkede yaratılan tüm imkanları yediler, içtiler. Kimse sormadı, şu holdingler kaç kişi çalıştırıyor? Diyelim Sabancı, Koç ve ötesi. Mesela istihdam ne kadar? Ya da bir şehrin sanayi sitesinde, ya da Ankara Mobilyacılar sitesinde kaç kişi çalışıyor? Sonuç şu: İstihdam yaratan ve milyonlarca insanı ekonomiye katan küçük işletmelerdir. O halde ülke kaynakları neden holdinglere gidiyor!.. Bu müthiş rakam geçtiğimiz yıllarda yaşanan vahşeti herkese anlatmadı mı, Halkbank kredilerin yüzde doksanı holdinglere, yüzde beşi onmilyonlarca esnafa verildi...

Şimdi, bismillah, yazımıza başlayalım. Eski Amerikan filmleri TRT 1'de hala gösterilir. Batıya hücum eden göçmenlerin hikayeleri. Göçmenler/yerleşimciler başkalarına ait topraklara/çiftliklere gelip yerleşir ve çatışma başlar.

Yerleştikleri toprakların sahipleri vardır! Bu çiftlik sahipleri adamlarıyla yerleşimcileri yani kolonistleri tehdit eder ve gerilimli bir kovboy çatışması başlar.

Yerleşimci işgalci demek! Gelmiş başkasının toprağına oturuyor. Bu filmlerde Amerikan siyasetinin ve hatta kapitalizmin ruhunu kavramaya çalışıyoruz. Bizleri vahşi kapitalizme hazırlayan etkileyici sahnelerle dolu.

Büyük soru şu: Bu filmlerde neden işgalciler, yani sonradan gelip yerleşenler masum gösterilir.

Toprağın gerçek sahipleri ise neden gaddar, acımasız ve atlıları ve tetikçileri, kovboylarla kötü gösterilir. Bizlere hayat hakkı tanımayan sert vahşi karakterler olarak tasvir edilir.

İşgalcilerin çocukları melek, genç ve güzel kadınları "Meryem" kadar saf gösterilir!. Ve bizler, bu işgalci aileye duygusal yakınlık duyar, çiftlik sahibine karşı ise nefret ve kinle bakarız.

Amerikan sineması bize neden işgalciyi masum gösterip sevdirmeye çalışır.

Cevap, çünkü Amerika'yı işgalciler kurmuştur.

Ve Amerika'da toprak ve mülkiyet kanunu işgalcilerin lehinde gelişmiştir. Şöyle. İşgalciler, diyelim, geldikleri İngiltere'nin örfi hukukuna göre mal sahibinin haklarını öncelikle koruyan bin yıllık geleneksel yasaları Amerika'da çiğnemiş, takmamıştır.

Toprak ve mülkiyet kanunları sarsılmış, kolonicilerin lehinde yeni hukuki düzenlemeler yapılmıştır. Yani, toprak ve mülkiyet kanunları işgalci mantığıyla yeniden düzenlendi.

Diyelim, bir adamın çiftliğine gizlice ve izinsiz gidip yerleştiriyorsun. Bir sezon orayı ekip biçiyorsan orada hak sahibi olabiliyorsun. Bunun hukuki tartışması çok uzun.

Zaten 1850'li yıllarda bu hukuk davalarının ebediyyen bitmeyeceğini söylüyordu hakimler. Amerika'da son üçyüz yıl en çok konuşulan şey, kimin toprağında kimin hakkı olduğu tartışmasıydı.

Ancak, işgalcilerin oyunu almak isteyen siyasetçiler ortaya çıktı ve hukuk zorlandı! Toprak davaları onlarca yıl sürse de yerleşimcilerin lehinde sonuçlar çıktı.

Çünkü ortada hukuk ve ahlak yoktu! Kovboylar şerifler kol geziyordu! Artık rahatlıkla "geçiş toplumlarında hukuk ve ahlak olamayacağını" söyleyebiliriz.

Tıpkı 1980'li yıllardan günümüze kadar ülkemizde olduğu gibi. Özal da tıpkı Amerikan politikacıları gibi oy uğruna şehir etrafına yerleşmiş işgalci gecekondulara tapu dağıttı.

Ve son otuz yıldır büyük şehir etraflarında tapu, arazi, yağma, mafyatik çatışmalar, işgaller, yıkımlar bu ülkenin en büyük sosyal sorunu olarak ortaya çıktı.

Ancak bugün tapu krizleri yavaş yavaş sona ermekte. Şehre akın etmiş kitleler nihayet bu uçsuz bucaksız varoş tepelerinde ev sahibi, mülk sahibi, toprak/arazi sahibi olup, yani işgalcilikleri sona erip hukuki haklar kazanmakta.

İşte, "sermayenin" büyük devrimi için ilk büyük ayak tamamlanıyor.

Amerika'da dünyayı fetheden büyük servetlerin nasıl sermayeye dönüştüğünün sırrı da burada yatıyor.

Gayrimenkullerin ya içinde oturur, ya da kiraya verirsiniz. Gayrimenkuller başka işe de yarar. Gayrimenkulün "sermaye" haline gelebilmesi için "ipotek" değerinin devreye girmesi lazım.

Bunun için, tapu krizlerinin, işgallerin, SİT alanı gibi miras gibi tapu davalarının sonuçlanması gerekir.

Çünkü, araziyi ipotek ettirerek kredi alır ve bu parayla yeni bir iş, yeni bir ev ya da küçük bir yatırımın ilk adımlarına başlayabilirsiniz.

Literatürdeki adı küçük ve orta boy şirketler, yani, kabaca küçük esnaf dediğimiz küçük girişimlerin tek şansı da budur. Evini/arsasını ipotek ettirerek sokağına bir dükkan açar, ya da taksi satın alır.

Ankara merkezden gaza basıp yüzlerce gecekondu tepesini aşıp Bala'ya kadar giderseniz uçsuz bucaksız tarlalar göreceksiniz. Bu sonsuz büyüklükte arsaları ekonomik zihniyetimiz gereği, hep, mahsülü, ekini, kuraklığı, çiftçi borçları, faizleri olarak görmüşüzdür. Oysa servetin sermayeye dönüşebilmesi için bu arsaları ipotek değerleri olarak düşünürüz.

Son otuz yılda tapu dağıtılan varoşların işgalci ve yağmacı kitleleri beleşten ev, mülk, arsa sahibi oluverdi. Hatta, sağ iktidarlar bu kitleleri okşadı ve çocuklarını devlet kademelerinde yani KİT'leri tıka basa doldurarak işe aldı.

Ancak şimdi KİT'ler satılıyor, artık bu gecekonduların çocukları iş bulmakta zorlanıyor. Tek bir şansları var, o da, ele geçirdikleri tapulara artık bir "yatırım" aracı olarak bakmayı düşünecekler.

Gecekondusuna bir yatırım aracı olarak bakınca neler olacak. Hernando De Soto, bir araştırma ekibiyle on yıllar boyu, Meksika'da, Orta Amerika'da, Latin Amerika'da, Güneydoğu Asya'da, Mısır'da, Türkiye'de Rusya'da oluşmuş büyük yoksul kalabalıkları ve şehir varoşlarındaki işgalci barakaları araştırır.

Sonuç şudur: Ellinin üstünde beş milyonu aşmış yoksul şehir. Bu devasa yoksul şehirler bir zamanlar Amerika'nın işgalci yüzyılını andırıyor. Bu uçsuz bucaksız karmaşık teneke ev tepelerine iyi bakılırsa, bu işgalci evlerin tapulandırılması bambaşka bir enerjiyi devreye sokacak!.

Çünkü dünyanın en büyük holdingleri dahi bu kadar büyük servete sahip değil. Bir gecekondu mahallesinin tapu serveti o ülkenin en büyük holdingiyle başedecek güçte. De Soto, bu sonuçlara on/onbeş yılını verdi. Yoksul mahallelerde dünyanın en büyük servetleriyle başedecek atıl servetler yattığını rakamlarla ortaya çıkardı. Ve insanlığa tavsiyelerde bulundu.

De Soto bu araştırmayı iki şey için yaptı. Birincisi: Holdingler dünyayı ele geçiriyor. Madenleri, fabrikaları, bankaları, mahalleleri, ormanları. Bu dev holdingler karşısında güç kalmadı. Direnç yok. Ve ortaya akıl almaz feci sahneler çıkıyor. Mesela Kahire'de, bir tarafta cam fanus içinde yaşayan zengin milyarderlerin oluşturduğu mahalleler. Diğer tarafta mezarlık içinde yatan milyonlar.

Peki çare nedir? Çare, yoksul kitlelerin bu küçük sermayelerle ekonomiye dahil edilmesidir.

İkincisi, yoksul kitleler tapu/ipotek değerleriyle küçük işletme yatırımlarıyla ekonomiye dahil edilemese facia dünyanın sonunu hazırlıyor. Çünkü kurtarılmış mafya mahalleleri, eroin, kaçakcılık, cinayet, gasp, yani, şehirde hayat bitiyor. Polisin giremediği semtler. Tabii ki kayıtdışı ekonomi büyüyüp mafyatik ekonomiyi besliyor, yani büyük paralar var ama sermayeleşemiyor.

Geçen hafta, Bend Deresi'ne bakan Hıdırlıktepe'yi yüzün üstünde polis arabası çevirdi. Esrar, eroin, hırsızlık, cinayet kol geziyor. Ayrıca, Hıdırlıktepe'nin karşı tepesi Hacıbayram. Şehrin göbeği. Tinerciler, gaspçılar yangınlar çıkartıp ev sahibini kaçırtıyor. Onlarca ev yakılıp gaspçıların eline geçiyor. Tinercilerin işgali! Yüzlerce evde bugün binlerce gaspçı, hırsız, gündüzleri uyuyor, gece hırsızlığa çıkıyorlar. Burası Ankara'nın merkezi. Hacıbayram camiine yatsı namazına gelenler dahi soyuluyor. Üstelik bu işgal evlerin suyu, elektriği kaçak takılıyor! Bu ucuzundan ve masrafsız hayat binlerce genç insana cazip geliyor ve bu bedava evlerden önce hırsızlığa sonra mafyaya sonra cinayete hazır sürüler halinde büyüyorlar.

Ülkemizde ekonomiyi herkes holding ekonomisi biliyor. Holdingler satılıyor, bankalar satılıyor, borsa, döviz, işte ekonomi bu diyorlar.

Geniş kitlelerin ve yoksul kitlelerin ekonomisi konuşulmuyor. Ayrıca, büyük holdingleriniz ne kadar büyük olursa dışardan gelen daha büyük yabancı holdingler sizin holdinglerinizi yutuyor, satın alıyor, ele geçiriyor.

İşte bankalar, fabrikalar, markalar yabancılar tarafından ele geçirildi, süt ürünlerinize kadar.

Ve bizlere, pis ulusalcılar, yabancı sermayeye neden karşısınız, ekonomi budur, ne anlarsınız, diyorlar. Biz de ekonomi, holdinglerin değil, daha geniş kitlelerin eline geçmeli, diyoruz. Servet ve sermaye daha geniş kalabalıklarca bölüşülürse yabancıların bunları satın alması zorlaşır, imkansızlaşır.

Küçük işletmeciye küçük atölyelere, imalathanelere sahip çıkılmadığı, teşvikler, krediler düşünülmediği için bakın neler oluyor ülkemizde. Hangi taksiye binseniz, "ağbi taksi benim değil" diyor. Hangi minibüse binseniz, "benim değil" diyor şoför. Ve gecekondu mahallelerinde sokak, mahalle sahibi ağalar türüyor. Yüz taksi iki yüz minibüs tek bir patronun eline geçiyor. İşte yoksul kitlelerin son kalesi bu küçük sermayeler el değiştiriyor! Bir küçük tapusuna güvenen kitlelerin bu küçük servetleri de suyunu çekiyor!

Devamı 12. Sayfada

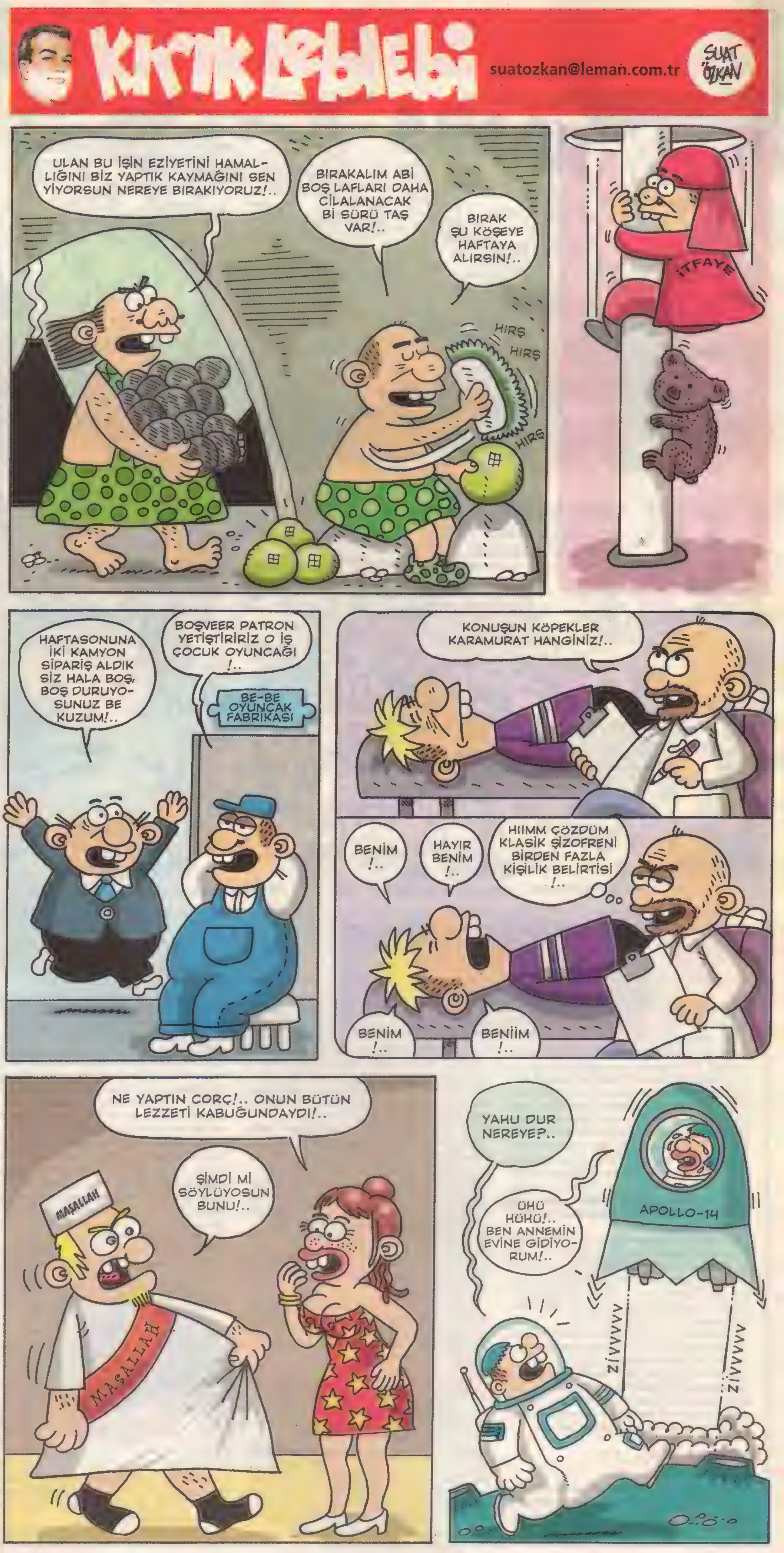

Akşamsefası

bezginbekir@leman.com.tr

BEZGİN BEKİR

Tuncay Akgün

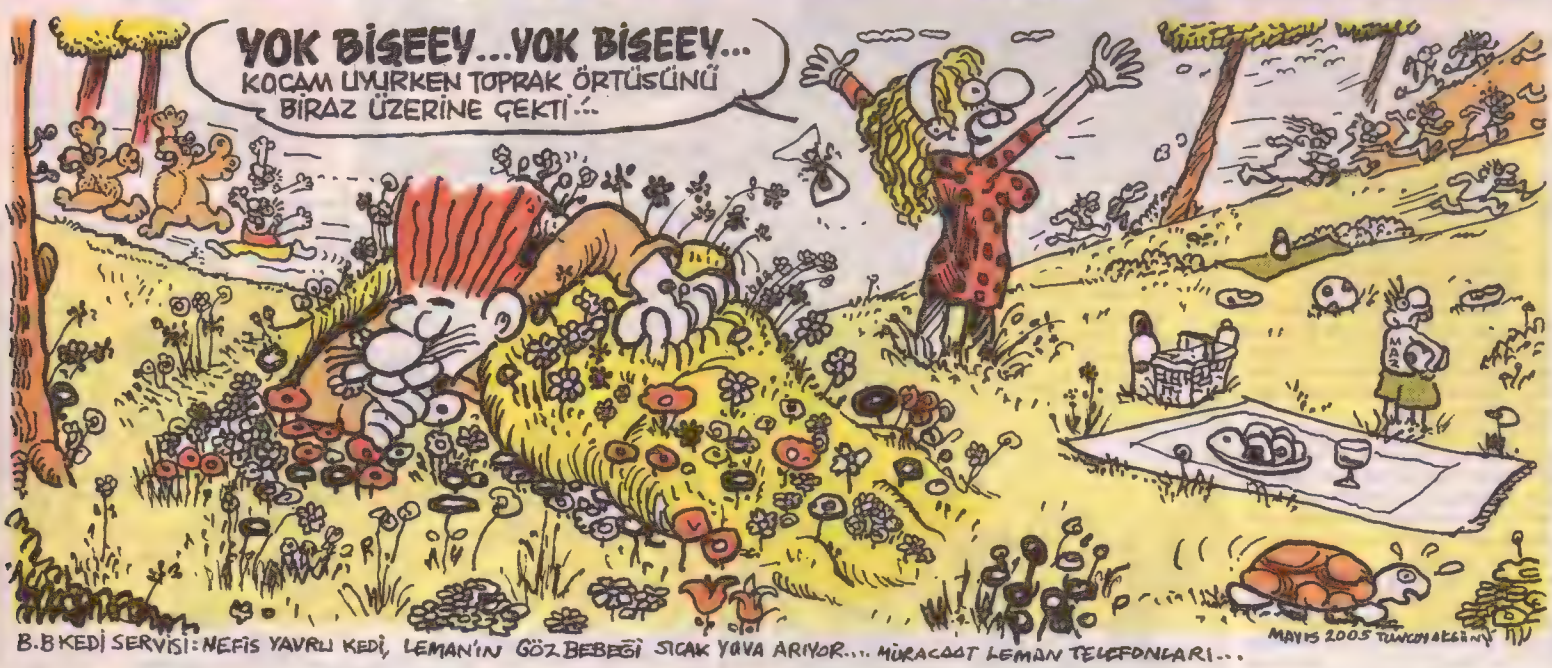

GÜNERİ İÇOĞLU

dumur detayları

dumur@leman.com.tr

ADANA ANKARA ESKİŞEHİR DUMUR YOL BOYU

Şu sıralar Çağçağ derginin terasında Cihangir'de çocuk parkı için koca koca kütüklerden tahta heykeller yapmakta ve bu heykelleri yetiştirmek için hergün yoğun çalıştığı için heykellerini bırakmak istemedi. Elinden hızan ve keseri zor bıraktırdık. Fakat işe o kadar dalmış ki, ertesi gün **Çukurova Üniversitesi** bahar şenliklerindeki söyleşimize gitmek üzere alınmış Adana uçak biletini kaybetmişti. Tuncay'la derginin terasında, hızarların, kütüklerin arasında, ağaç kıymıklarının içinde epey bir süre uçak biletini aradık. Bir ara bir baktım ki Tuncay yan binanın çatısında, kiremitlerin üstünde Çağçağ'ın uçak biletini arıyordu... Gerekçesi de şuydu; **"belki yan binanın çatısına uçmuştur, ayrıca burda kiremitlerin üstünde resim çekiyorlardı, belki bilet kiremitlerin arasındadır..**

Iyi, güzel de yan apartmanın yöneticisi, bizim yöneticiyi kendi binalarının kiremitleri üstünde görse nasıl bir açıklama ile sakinleştirilirdi bilemiyorum ama bu dört günlük söyleşi deplasmanı şimdiden zorlu dumurlarla geçeceğe benziyordu... Nihayet kütükler arasında Çağçağ'a uyguladığımız telkin ve teskin sonuç verdi, bilet bulundu, sabah erkenden yola çıktık..

Havaalanında Tuncay'ın uçağa binmeden önce kapatmak istediği cep telefonu elinde darmadağın oldu. Parçaları FBI delili gibi buzdolabı poşetine koyup Adana'da otelde birleştirdi, hem de yolculuğun başında **"bavulda tornavida takımıyla söyleşiye gidilir mi oğlum?..** diye eleştirdiği saatçi tornavidalarımla.. Üstelikte yanıma benim de niye aldığımı bilmediğim tornavidalarıma sürekli ihtiyaç duydu gözlüğü falan için..

ADANA'NIN YOLLARI DUMURDAN

Adana'ya iner inmez derhal bir hoşgeldin birer buçuk acılı adana kebabı yedirilerek çöken rehavet neticesinde mayıştık, şalgam suyuna döndük. Ancak söyleşide gelen okkalı güzel sorularla kendimize geldik. Söyleşi verimli geçti ama dumursuz da geçmedi. Salonda en arka sıradaki üç kişiden bir soru geldi, **"Sayın Adanalı Bahadır Bey'e soruyoruz, Adana'dan niye hiç karikatür tipi çıkmadı?.."** diye... Meğer bunlar Bahadır Boysal'ın halasının oğullarıymış, en arkada oturuyorlarmış, kendilerini tanıtınca, Boysal, **"En arkadasınız, sizi göremiyorum, tanıyamıyorum!.."** falan gibi sözler söyledi yse de panel sonunda hala oğullarıyla yeni baştan tanıştığını gördüm..

Bu arada dergimiz çizerlerinden **Mahmut Tibet**'in yaklaşık **9 aydır** Adana'da yaşadığını, tüm ailesiyle buraya göç ettiğini öğrenmemiz İstanbul'daki birbirinden kopuk hayatımızın dumurunu Adana'da uğrattı bize.

Bir hoş ara dumurum da şudur: Konserlerin verildiği halayların çekildiği şenlik meydanında imzadayken bizle ilgilenen orgazinatör arkadaş Özer bir ara, **"Abi biraz işim var, siz imzanızı yapadurun ben geliyorum"** dedi. Yarım saat sonra kanter içinde geldi. Meğer yöresel kıyafetlerini giyip arkamızdaki coşkun halaya katılmış, bu halay grubunun elemanıymış ve bu halay grubu yurt çapında birinci olmuş. (Organizatörümüz Özer'e herşey için teşekkürler)

Adana'daki Sefa, Öncül ve I.Serdar Sarı kadim karikatürcü dostlarımızla akşam yemeğinde, sabah ve öğlen de yedik hatırlatmalarımıza rağmen masaya yine acılı adana kebabı söylenmesiyle daha ilk günden üçyüz kilo olarak döndük otele...

ANKARA'NIN DUMURUNA BAK

ODTÜ'ye gitmek üzere Ankara'dayız... Taksideyiz, şehir meydanına gidiyoruz... Haymanalı okuduğunu öğrendiğimiz taksi şoförü arkadaş bir araca kendi kendine terslendi... **"Nooldu, hani Ankara'da trafik düzgündü?.."** dedik... **"Düzgün de arada bir böyle oluyor işte.."** dedi. Birden profesyonel boksöre benzeyen bir yüzü olduğunu keşfettim. Bunu ona söylediğimde gülümsedi **"21 milyarlık boksörüm"** dedi... Biz **"nasıl yani hangi siklet, hangi takım?.."** derken başladı anlatmaya... Meğer trafikte çıkan bir tartışma sonucu diğer bir taksiciyi sağlı sollu bir güzel benzetmiş... Dayak attığı şahıs uzun bir süreyle iş göremez raporu almış... Buna da 21 milyarlık dava açılmış karşı taraftan ve mahkeme halen sürüyormuş... Dövdüğü taksiciye mahkeme çıkışında demiş ki; **"Bana bak, eğer ceza alırsam, 42 milyara çıkartırım cezamı bak!.."**

ODTÜ'deyiz, dış kapıdan içeri giremiyoruz... Kapıdaki araç trafiği duruyor, telefon trafiği başlıyor. Sonunda giriyoruz içeri... İstanbul'dan minibüsle gelen ekibimizin diğer yazar ve çizerleri de kapıda aynı dumursal sorunları yaşıyor... Panelin açık havada, ormanda minderlerin üstünde olması iyi güzel de civarda bir sürü konser vardı ve bizde de mikrofon sorunu vardı, panel izleyicilerine soru sormaları için uzatılan mikrofon kabloluydu, üstüne üstlük mikrofonun kablosu kısaydı. En arkadaki izleyiciler soru sormak için mikrofonun uzanabildiği yere kadar geliyordu. O halde ki, artık biz aramızdan bir çizer arkadaşı dinleyicilerin arasında mikrofon gibi dolaştırıp soru aracılığı yaparak uzaktaki soruları bize iletmesi gibi bir aşamaya geldik... **Çukurova Üniversitesi**'nde salonda, dört, beş telsiz mikrofon ve bunları katılımcılara taşıyan mikrofon hostesleri vardı. Gerçi bu durum da bizim için alışılmış bir şey değil, ancak böyle çimenlerin üstünde onca gürültü arasında Vaftizci Yahya gibi konuşmak da tuhaf...

Bir de Tuncay Akgün'e şöyle bir soru geldi; **"İlk sorum olarak Tuncay Bey'e bir soru sorucam ama kendisi çok karizmatik, cevaplarını acaba?.."** diye başlayıp sorusunu sordu ve ikinci sorusunu da ortaya bize sordu. Ben direk dumurdaydım. Tuncay ise kendisine sorulan soruyu cevaplamadan önce Clint Eastwood edasıyla önündeki su şişelerini suskun bir halde düzeltti... Bu arada biz sonraki yani bize sorulan ikinci soruyu yanıtlamıştık bile...

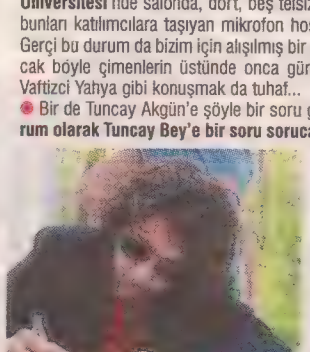

ODTÜ ormanlarındaki yaman dumurlardan biri de şenlik pazarında **Leman'ın korsan tişörtüne** rastlamamızdı... Üstelik bu korsan Leman tişörtü gerçeğinden yani bizimkinden daha pahalıydı. İlk başta müşteri gibi yaklaştık dumursal bilgileri net almak için... Daha sonra **"Abi sen naaptın yaa, bu güzel olmamış, çizgiler kapkara, çok gereksiz tarama var, daha sade çiz!.."** falan diye amatör karikatürcülere dediğimiz şeyleri söyledik. Adam kendinden emin, **"Yok yok güzel oldu, bu tamamdır.."** dedi. Satıcı adam o kadar geniş ve ikslarçdı ki, daha sonra Leman ekibi olduğumuzu öğrenince, böyle bir tişört imal edip korsan Leman tişörtü sattığı için bizden **ciddi ciddi para istedi**... Abbooov abbooouv dedik dumura uğrarken... Böylece korsan aleminde ilk defa bir korsan satıcının gerçek firmadan **"iyilik yapıyorum hakkımı vermiyorlar"** zannıyla para istemesi gerçekleşmiş oldu... Neyse ki, bunu bize gösteren ODTÜ söyleşi organizatörümüz Ozan aynı zamanda dumur şahidimizdir...

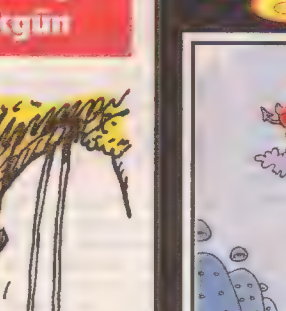

Bu arada Çukurova'dan beri paneller boyunca bolca konuşulan İngilizce karışımlı sentırlı, sunturlu dükkan

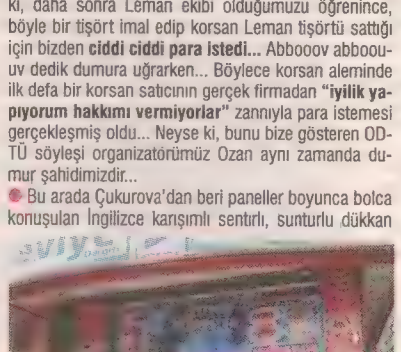

isimlerinin kolleksiyonlarda kalacak güzel bir örneği Ankara'dan...

Eskişehir yolunda bir mola yerindeyiz. Şu mesaj aletine bakınız, ne maharetleri varmış meğer... Alt tarafı 25 yeni kuruşluk bir ayak masajı nasıl **damar tıkanıklığına** iyi gelir, anlaşılır gibi değil... Ayak üstü çekap gibi makineymiş mola yerinde...

Dumur mankenimiz de şoförümüz Ömer Abi'dir..

ESKİŞEHİR'İN LÜLE TAŞI ÇEKER DUMURLARI BAŞI

Vardık Eskişehir'e **Anadolu Üniversitesi**'ne... O da ne, panel meydanı at pazarı gibi açık havada kızgın güneş altındaydı.. Yine mikrofon sorunu vardı. Daha doğrusu yine dinleyicilere uzatılacak kablolu bile bir mikrofon yoktu.. Bu sorunu öngörüp Boysal'ı daha Ankara'dayken sanayiye uzatma kablosu almaya göndermiştik, daha sonra öğrendik ki, **"Eeeh yıllar yılı"** diyerek trene atlayıp İstanbul'a dönmüş... Neyse ki söyleşi mekanı yakındaki küçük amfitiyatroya kaydırılınca gerek mekanın tragedya-komedya açısından tiyatral kutsallığı gerekse akustik açıdan daha iyi oluşu bizi biraz rahatlattıysa da kızgın güneşte bedevi kervanı gibi kavrulmak üzere dizildik masalara... Aramızdan bazı arkadaşlar güneş çarpması sonucu bayılarak söyleşi yaptığımız masaların altına falan çekildiler. Herşeyimiz bu masalardı güneşin altında ve amfitiyatronun ortasında... Birbiri ardına gelen güzel soruları yanıtlarken söyleşinin harlı yerinde arkadan görevlinin biri gelip masaları, **tek dayanağımız olan masaları** istedi. Dumurun böylesine canım kurban olsun fakat panelistin altından masasını almak konser sırasında gitaristin elinden gitarını almaktan öte bir duygu... Hem de birazdan da söyleşi sonunda imza yapacağız..

Bu ağır desibelli dumur diğer; panelin ortasından bisikletli çocuğun geçmesi ve bahçıvanın izleyicilere kadar gelen tazyikli su fışkırtarak çiçekleri sulaması gibi dumurlar normal ölçülerde kaldı... Bir de ben burda dumurları yazmakla mükellefim, gezinin diğer detayları

Akşamsefası

feyzi@leman.com.tr

DERYA SAYIN

derya_sayin@mynet.com

LeMan PİJAMALI PİKNİK NOTLARI

Eskişehir Leman Kültür'ün düzenlediği, geleneksel, evrensel, ulusal, ananevi LEMAN PİJAMA PİKNİĞİ Musaözü mevkiinde coşkuyla kutlandı.

Leman ve bağırındaki Le-Manyak, yeniHarman, Atom, Kaçak Yayın, Git Dergileri, Eskişehirli Leman yangınları ile ağaçların altında, uzun eşşek, halat çekmelerde (gerçi halat koptu), istoplarda, çift kale fitbol maçlarında, voleybol, ip atlama, güvercin taklak, birdirbir oyunlarında buluştular.

Bir hafta öncesinden Eskişehir ilinde pijama satışları katlandı. Stoklar eridi, terziler fazla mesayi yaptı, konfeksiyoncular, hazır giyimciler yok sattı. Hatta Leman'dan Melike hanım, pijama işini son güne bırakınca, piknik alanına pijamasız gelme tehlikesi ile karşı karşıya kaldı.

Piknik boyunca hiç silah atılmadı, yanlızlık sendromu yaşanmadı ve dostluk galebe çaldı.

Sakin başlayan piknik, uzun eşşek oyuncularının, ağacın dibinde yerlerini almaları ile hareketlendi. Aynı anda Leman Piknik kurtlarının "Arkadaşlar hoş geldiniz, pikniğimize hoş geldiniz. Güneş açtı, ışıklar artık bizim coğrafyaya daha fazla düşer oldu. Gün uzadı, dağların tepesinde karlar eridi su oldu, su ırmak oldu, derelere karıştı, dereler toprağa ordan ağaçlara yürüdü. İnsana, hayvana, börtü böceğe su yürüdü. Arkadaşlar Eskişehir'e bahar geldi, Musaözü'ne biz geldik. Şimdi hep beraber bir piknik eyleyelim, çoşalım, derelere, oyunlara, ızgara köftelere, rakılara, göbek havalarına, halaya katılalım."

Uzun eşşek oyunlarına, erkek ve bayan katagorilerinde, altışardan 9 takım katıldı; Balıklar, Şişkolar, Lemancılar, Porsukspor, Prensler, Anadoluspor, Es-Es, Fatmalar, Pelinler. Balıklar, Lemancılar, Prensler, Anadoluspor ilk turda rakiplerine öyle bi bindiler ki, yatan eşşeklerin bacakları titredi, dizleri çözüldü, belleri kırıldı, yerle bir oldular. İkinci turda Balıklar Lemancılar'ı sotelerken, Anadoluspor'da Prenslerin eşşeğine tersten bindi. Final kırankırana, iniminim inlete inlete, koşup, sıçrayıp, beline beline düşe düşe yaşandı ve Anadolu Arslanları, Balıklar'ı tavaya koyup zıplattı.

Bayanlar katagorisi ise görmeye değerdi. Pelte kıvamında "Ay ben atlamam, düşerim, üstüm tozlanır" diyeceği sanılan bayanlar, cengaverler gibi saldırdılar. Sanki yataktan yeni kalkan onlar değildi. Pijama terlik eşşek aarkadaşlarının kurdukları sete saldırdılar. "Yok rimelim aktı, rujum kaydı, tırnağım kırıldı, ojem sıyırdı" gibi mazedretlere sığınmadılar. Çata çat atlayan, düşen, deviren Fatolar ve Pelinler önce beş beş, sonra da taybirekte yediye yarıştılar. Son atlayışta Fatolar, Pelinlerin son direncini kıramayınca şans faktörü devreye girdi ve Pelinlerin çiftini bilen Fatolar şampiyon oldular.

Her iki katagorinin yastıkları da, bir kere olsun "Gık" demedikleri gibi, yok bacak aram arıdı, fıtığım şiştı, elini gözüme soktun, pis kokuyonuz" gibi mazeretlere sığınmadılar, bir kez olsun bile "yavaş ulan ayı" demediler.

Atom Dergisi'nin sponsorluğunda pikniğe gelen Fuat piknikçilere doyumsuz bir rep konseri verdi.

Günler öncesinden çıkarılan ve Eskişehir'in varoşlarından, şehir merkezine kadar yayılan "Piknik günü yağmur yağacak, ıslanacanız, rezil olacanız, boş verin gitmeyin, çarşıya gidin, Çiğ Börek yiyin, şeklindeki söylentiler, Leman AR-GE Araştırma Ekibinin yoğun çabaları sayesinde boşa çıkarıldı. Leman AR-GE, günler öncesinden internet ortamında son 35 yılın 13 Mayıs tarihinin hava durumunu taradı.

Halat çekme yarışmasını izleyenler, son yıllarda hiç rastlanmayan bir sürprize tanıklık ettiler. 350'şer kişiden oluşan iki ekibin, ipin iki yanında disiplinli bir şekilde yer almasının sağlanması 25 dakika sürdü. Hakemlerin gayreti ile çekme düzeni alındı ve "Nah kolum kadar" halata ekipler asıldılar. 23 dakika kadar ip yerinden bile oynamadı, 23. dakikadan itibaren sağ tarafta yarışan Herkülspor sol tarafa yarışan Sıskaspor'a biraz üstünlük sağladı, 25. dakikaya kadar süren bu üstünlük, Sıskaspor'un gayreti ile durdurduldu ve karşı atak başladı. 27 dakikada durum yeniden eşitlendi. 35. dakikada bukez Sıskalar Herkülleri yerinden bir adım kımıldattı. 45. dakika da iki, 55. dakikada üç, 89. dakikada ise dört adım yerinden oynayan Herküller, kanamayı 97. dakikada ancak durdurdular. Yeni bir atakla ipe asılan Herkülcüler'in atağına Sıskaspor karşılık verince, ip önce çatırdadı ve sonra da koptu. Her iki tarafta ters yönde etkilendikleri kuvvetin etkisi ile aksi yöne doğru yuvarlandılar, yerlerde süründüler, taklalar attılar. Böylece her iki takımında güçlerinin eşit olduğu kanıtlanmış oldu, dostluk bozulmadı.

Leman Matbaası'nın cefakar kaptan-şoförü Ömer Meydancı abimiz piknik öncesi bizleri İstanbul'dan aldı, önce Ankara'ya, oradan da Eskişehir'e götürdü. Bu seyahatte 1300 kilometre yol yapan Ömer abinin Mersedes Mİnibüs'ü yol boyunca banamısın demedi. Aynı durum Cumartesi sabah 05.00'de İstanbul'dan ATOM'cular'ı, FUA'ı ve bir eniştemizi alan Wolkswagen minibüs için de geçerliydi. "Çok Yer Gezdim" bir abimiz olan Ömer abi, yol boyunca, aynı zamanda rehberlik de yaptı. Sofya, Beyaz Rusya, Prag, Kiev, Romanya ülkelerini gezen Ömer abimiz, bu memleketlerde herkese lazım olacak, en temel bilgileri bizlere verdi. Öte yandan Ömer Meydancı "Çok okuyan mı bilir, çok gezen mi tartışmasına son noktayı" "Çok gezdim, çok biliyorum" diyerek koydu.

Bir Leman Pijamalı Pikniği daha burada sona erdi. Leman konvoyu, tüm piknikçilerle veda fotoğrafı çektirirken, bir dahaki Leman Pikniği'nde buluşmak üzere sözleşilip, Musaözü Piknik Alanından ayrıldı.

Dönüş yolunda verilen molalarda, tüm Leman, çizerleri, yazarları, gezerleri, çalışanları, muttu bir gün geçirdikleri için, piknik organizasyon ekibinden Tuncay Akgün Beye ve bendeniz Timur Danış'a sarılarak teşekkürlerini sundular. Çalışma arkadaşlarımızın bize gösterdikleri teveccüh, şahsen benim gözlerimi yaşarttı.

Eskişehir Mini Rehberi:
Eskişehir'de gidilecek yer: Porsuk kenarı.
Kafe olarak: Leman Kültür
Piknik alanı: Musaözü piknik alanı
Ne yenir?:
Börek olarak: Çiğ Börek.
İçecek: Ayran.
Tencere yemeği olarak: Hamiyet Sultan Lokantası.
Kebap olarak: Dürüm Tiyatır.
Çocuk Parkı:Leman Kültür'ün arkasındaki çocuk parkı, 24 saat açık. Geceleri sokakta yaşayan çocuklara.
Okumak için:
Üniversite: Anadolu Üniversitesi bi de Yunus Emre Kampüsü.
Lise: Atatürk Lisesi
Sekiz Yıllık Eğitim: İnönü İlkokulu.

İklim: Ortadoğu ve balkanlardan gelen her tür hava akımı, Eskişehir düzlüklerine ulaşmadan, İnegöl ve Bilecik tepelerinde kırılır ve bu sayede iç bölgeler yazları kurak ve yağışlı, kışları soğuk, donuk, isli ve puslu olur.

Tarım: Çörekli haşhaş. Ankara'dan İstanbul'a giden tren Eskişehir'de durur ya, yolculara çörek verilir ya, işte o çöreklerde haşhaş vardır ve bu çörekli haşhaş Eskişehir'de yetişir.

Hayvancılık: Süt Sığırlarında Doğum, Buzağılama, Tohumlama ve Sürüden Ayrılma meseleleri Eskişehir hayvanına son yıllarda damgasını vurmuştur.

En meşhur bir Eskişehirli: Mail Büyükerman (Bkz. YeniHarman 1.cilt)

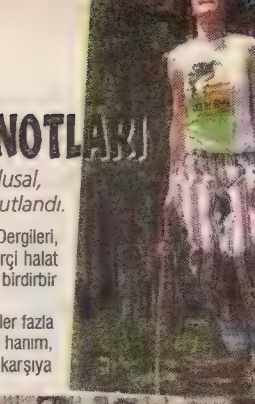

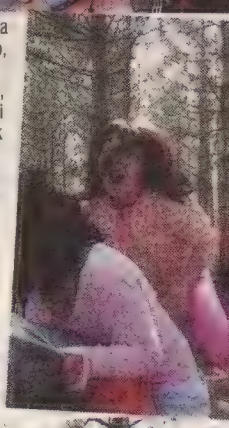

Pijama Pikniği'nden Yedi Durumlar.

başkaca yazılacaktır ki, imza sırasında dumur dostlarından sayısız güzel dumur detayı geldi. Maalesef bunlar bana kameralı cep telefonundan gösterildi ki, basılınca net çıkmıyor. Sözel olarak kaydettiklerim şunlar. Neyse ki bazılarının resmi sonradan daha net olarak arkamdan gönderildi... Hepsine ayrı ayrı teşekkürler...

Eskişehir Bomonti'de salaş bir dükkanın camında bir kağıtta şöyle yazıyormuş; **"PATRON ARANIYOR" Levent Akgün** söyledi.

Eskişehir Reşadiye Camii'nin karşısındaki bir kasabın camı... Göz önünde kıyma çekildiğini görmek çok hoş bir duygudur. Kıyma, makinanın deliklerinden süzülürken insanın ruhunu dinlendirir..

Tayfun Taze

Koray Demirel'in bir kamyonetin ön camında gördüğü not; **"Buralardayım çaldır gelirim. Tel....."**

"Taksi çağırmak için ard arda 4 kere zile basınız" Eskişehir'deki hemen hemen bütün taksi duraklarında böyle yazmaktaymış... Neymiş bu abi yaa, **mors alfabesi** gibi... Niye 4 kere acaba?.. Bu dumuru da Eray ya da Tayfun daha doğrusu hepsi birden söyledi galiba..

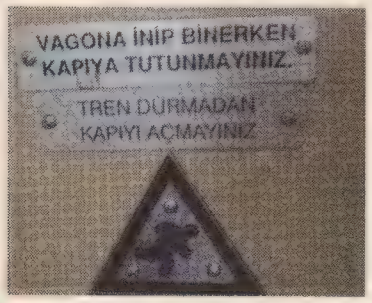

Düşen adam figürüne dikkat!

Eray Toprak

Eray Toprak bu kez Ankara'dan bir bakkalın vitrininde gördüğü bir yazıyı ne yazıkki cep telefonundan gösterdi. **"Garantli yeni rakı"** yazıyordu.. Fakat **Garan** yazılıp **tli** aynen böyle aşağı satırda yazılmıştı. Bu yazıyı görünce insana bir güven geliyor, metil alkolden yapılmış sahte rakı olmadığı kesin canım baksanıza gayet güzel açıklamış adam, hadi fondip... Bak hâlâ hayattayız, garantiymiş hakkaten..

REEL ABSÜRT

Akşam kampüsün konukevine çekildiğimizde herzamanki harlı resepsiyon kavgalarımız zannedersem sadece bizler için meşhur... Kim kimle aynı odada kalacak, yok sen horluyorsun, yok abi asıl sen horluyorsun diye tartışılırken aradan kim olduğunu net yakalayamadığım ki, ben de resepsiyonda partner kavgasındaydım, şöyle bir ses duyuldu; **"Yaa abi ben tek kalayım, ben hakkaten horluyorum, yanımdakini uyandırdığım gibi kendi kendimi de uyandırıyorum..."**

Gece bir ara Çağçağ, Kaan, ben, dolaşmak ve gece dışarı çıkmak üzere açık havada, konukevinin önünde aramızda konuşarak Tuncay'ı bekliyorduk... Çağçağ **reel absürt** diye muazzam bir terim buldu bu anda; **"Bizler reel absürt'üz, gerçekten yaşanan ama absürt, yani bizim absürt'ümüz gerçekten var, inanılır gibi değil ama gerçek... İnsanlar bu tür mizahı kabul etmekte zorlanıyorlar galiba... Çünkü insanlar sadece absürt olanı istiyorlar, absürt olanın gerçek olmasına gerek yok... Fakat bizim mizahımız, yaşanan bir reel absürt, absürt bir gerçeklik, bu, insanlara ağır geliyor belki de.."** diye öğretiyi verirken ve ben de bu muazzam mizahi tespiti itinayla hafızama kaydederken, bizim dergi minibüsünün şoförü Ömer Abi'nin resepsiyon görevlisi tarafından yataktan kaldırılıp yine aynı resepsiyon görevlisiyle beraber sabah kahvaltısı için yumurta almaya gittiklerini öğrendik... Resepsiyondaki şahıs buna demiş ki; **"Yarın size hazırlayacağım kahvaltıda yumurta yok, ne yapsak acaba?.. Beraberce bi çarşıya gitsek zahmet olmazsa..."** Zira kampüsle çarşının arası hayli uzak... Böylece beraber şehre gitmişler gece yarısı bakkaldan yumurta almaya... Az sonra bizim Ömer Abi'yi üstünde pijama ve yalın ayaklarında plaj terlikleriyle minibüsün şoför mahallinden inipte karşımızda görünce Çağçağ'a **"Reel absürt bu durumun tamamı galiba... Bire bir gerçek, yaşanmış ama absürt..."** dediğimde Çağçağ **"Evet işte bu..."** dedi ki, reel absürt terimi mizah camiasına hayırlı uğurlu olsun..

Baldan tatlı muhabbetiyle şoförümüz Ömer Abi

9 Sayfadan Devam

Bir insan taksisini, minibüsünü niye satar? Son otuz yılda ülkemiz medyası ve hükümetleri "holdingleri" düşündüğü için. Zorda kalmış, borçlanmış bu küçük esnafı, kredileri, teşvikleriyle desteklemediği için.

Mesela, Kalkan'dan İngilizler'in ev almasını izliyoruz. Yine bize, pis ulusalcılar, yabancılar ev alıyor ne var bunda, siz de Avrupa'da alıyorsunuz, diyorlar. Burda sorun yok. Biz alamıyoruz, sorun burda.

Mardin'den yirmi yıl önce gelmiş ve yirmi yıldır midye satan bir küçük aile Kalkan'dan neden ev alamaz. Bir İngiliz aile gelip yerleşiyor! Kendi memleketimizin insanı oturamıyor! Kalkan'da Mardinli midyeci mutlu olamıyor! İngiliz aile keyif çatıyor. Bu dünya nasıl döner. Bir toplum nasıl kurulur?..

Dünyada hangi iktisatçının kitabını okusak, mutlaka geniş ve yoksul kitlelerin halleri ne olacak diyen bir araştırma ve peşinden bir büyük endişe görüyoruz. Bu endişeyi neden ve hiç ülkemiz medyasında göremiyoruz. Çünkü ülkemiz ekonomiyi holding ekonomisi biliyor.

Ve artık gecekondularda oluşmuş küçük servetlerin yavaş yavaş büyük patronların eline geçmekte olduğu bir süreci yaşıyoruz. İşte otuz/kırk taksi sahibi insanlar, elli/yüz minibüs sahibi insanlar.

İşgal ettikleri büyük şehir etraflarında kırk yıl/elli yıl mücadele verip aldıkları tapularla, oluşturdukları değerlerle, küçük işletmeler, küçük dükkanlar açıp yeni bir hayata başlayan bu milyonlarca insanın elinden şimdi küçük varlıklar, daha büyük patronlar/ağalar tarafından ele geçiriliyor.

Yani küçük yatırımların ekonomisi bitiyor! Milyonlarca küçük işletmecinin sonu hazırlanıyor! Ama holding ekonomisi dünya şampiyonu oluyor!

Milyonlarca küçük insanın evi, işi, olmayacak mı? Ekonomi sadece üç/beş holdingin eline mi geçecek!..

Kardeşlerim. Şu son otuz yılda etrafımızda ve içimizde olup bitenlere bakalım. Bugün Bosna'da iki yüz tane toplu mezar ortaya çıkarıldı. Avrupalılar, Avrupa kıtasında II.Dünya savaşından bugüne işlenmiş bu en büyük soykırım/katliam vahşetine hala sessiz kalıyor.

Çünkü Avrupalılar bu toplu mezarlar açılırken kimi Hırvatlar'ı kimi Slavlar'ı kimi Sırplar'ı destekliyordu. Bir bakın etrafımıza, Çerkesler'in anavatandan sürülüşünün 144. yılı. 150 yıldır vatansızlar. Dünyaya dağıldılar ve yollarda yüzbinlercesi öldü. Henüz geçtiğimiz on yıl içinde yine yüzbinlercesi öldürüldü. Dünya yine sessiz. Kardeşlerim. Bir bakın etrafımıza. Afganistan'da, Irak'ta, Filistin'de kimi öldürüyor bu nükleer bombalar. Akılalmaz cinayetler, soykırımlar, sürgünler..

Ve soykırım/katliamlar henüz tamamlanmadı. Ki, şimdi ülkelerimize holdingleriyle bankalarıyla hücuma geçtiler. Ne maden ne banka ne süt ürünü, ne kumaş, suyumuzu bile holdingler ele geçirdi.

Bir terörist sermaye ortalıkta alıkıran başkesen at döndürüyor. Terörist sermaye, Soros'un sermayesi. Terörist demokratlar. Soros'a çalışan vakıflar ve aydınlar. Moldovya'dan Kırgızistan'a, Türkiye'ye kadar. Soros denen borsa canavarının sermayesiyle güya demokrasi, özgürlük gargarası altında, isyanlar, ayaklanmalar. Tek amaçları var, aydınlara para yedirerek onların ülkelerindeki madenlere, bankalara ulaşmak. Dillerinde döviz, borsa, ekonomi, yabancı sermaye, küreselleşme lafları.

Kardeşlerim. Havadan karadan içerden dışardan büyük bir kuşatma altındayız. Sermayenin bir elinde nükleer bombalar diğer elinde holdingler diğer tarafta aydınları satın alan vakıflar! Ve koro halinde ekranlardan sabah akşam özgürlük diye bağırıyorlar.

Taksicimize, minibüscümüze, bakkalımıza, mobilyacımıza, sanayicimize, bunları anlatıp halk olarak sıkı sıkı kenetlenmeliyiz! Çünkü, hedef, bu milyonlarca küçük iş sahibinin işlerinin ve evlerinin ve yaşam imkanlarının topyekün elden gitmesidir. Hedefleri budur!. Pazarda limon, pazarda su bile satıp karnımızı kendimize yettiğince doyurmamıza bile karşılar!.. Ya nükleer bombalarına ya da holdinglere teslim olacağız!.

Kardeşlerim. İşte dünyada bu büyük akılalmaz kavga olurken, kitapçı vitrinlerimize dizilmiş ülkemizin elliye yakın edebiyat dergisine ve yine elliye yakın fikir dergisine bakıyor, açıp karıştırıyor, okuyoruz.

Bosna'da toplu mezarlardan Çeçenistan'da kıyımlardan, holdinglerden ve halkımızın tek tek küçük iş imkanlarına karşı verilen bu büyük dünya yağmasından hepsi habersiz.

Partilerimiz habersiz, dergilerimiz habersiz, üniversiteli gençlerimiz habersiz. Mahallemizdeki, köyümüzdeki, küçük insanların nasıl dükkan kurduğunu, çocuklarını nasıl okuttuğunu, bu büyük holdingler karşısında nasıl iş, ekmek sahibi olacağını, bir mobilyacının ne üreteceğini, nasıl ayakta kalıp kendi karnını doyuracağını, bu insanların evlerini, küçük işlerini düşünen, tartışan, dert edinen kalmadı.

Kardeşlerim. Bu milyonlarca aç, yoksul, sahipsiz kitlelerin türkülerini şarkılarını kim söyleyecek. Köylerine, mahallelerine dükkanlarına sahip olmayacaklar mı? Kendi ürettiklerini kendi aralarında bölüşmeyecekler mi?

Elliye yakın edebiyat dergisi ve bir o kadar fikir dergisinde bu büyük dünya kuşatması ve yağmasını dert edinmiş tek bir yazı, makale olmamasının sebepleri nedir?

Bu büyük holdingler karşısında ne yapacağız. Hepimiz tezgahtar mı olacağız? Hepimiz küçük işlerimiz ve küçük evlerimizi satıp gaspçı cinayetçi katil mi olacağız. Hepimizin dükkanlarına, şarkılarına holdingler mi karar verecek. Onların markalarını mı giyineceğiz? Onların tayin ettiği siyasilerle mi yönetileceğiz..

Kardeşlerim. Ülkemizi gittikçe güçsüzleştiriyorlar. Bedenimiz zayıfladıkça acıdan çılgına dönüyor. Çaresizlik kemiklerimize işledi. Gökkubbemizi bombalarıyla, küçük dükkanlarımızı borsalarıyla yıkıyorlar. Hani bizim yazarlarımız, hani şairlerimiz, hani partilerimiz, dergilerimiz. Herkesin kafası karışık.

Kardeşlerim. Üniversiteli gençler, yazarlar, şairler, bir ülke nasıl sevilir neye sahip çıkılır bilmiyor. Fikir, düşünce nedir, anladıkları yok. Bir derin boşluktalar. Korkunç bir bencilliğin içinde çırpınıyorlar. Kubbesi yıkılıyor insanlarımızın. Heyecansız neşesiz, kavgasız, davasız insanlar. Onların bomboş halleri bizlerin hüznü oluyor, kendimizi yalnız hissediyoruz.

Ve toplantılarımızda onlara şöyle sesleniyoruz: Bakın kardeşlerim. Bir fikir, düşünce nedir, nasıl oluşur, biz neyi savunuyoruz? Sokağa çıktığınızda karşılaştığınız herhangi bir insan. O insanı düşünün, bir bakkal, memur, bir minibüscü. Bu insanın evi var mı? Memleketine tutunabiliyor mu? Çocuklarını okutabiliyor mu? Bir küçük iş kurabiliyor mu? Hangi şarkıları söylüyor, neleri hayal ediyor. İşte bizim davamız ideolojimiz fikrimiz budur. O insanların hayalleri bizim hayallerimiz, o insanların şarkıları bizim şarkılarımızdır. Toprağımızın en derin katmanı, en derinindeki nehirleri işte o insanlardır. Azizdirler ve herşeyimizdirler.

Elliye yakın edebiyat dergisi bir o kadar fikir dergisi okuyor insanlarımızı hiçbirinde göremiyoruz. Bu insanlarla duygusal kardeşlik kurmuş tek şiire tek yazıya rastlayamıyoruz.

Ve ama, sebebini bilmediğimiz, bir tuhaf işkence altındaymışlar gibi bozuk yazılar, şiirler. Silik, muğlak, anlamsız bir yığın söz gargarası. Şairler, yazarlar kilitlenmiş konuşamıyor sanki. Neden sokağındaki, mahallesindeki köyündeki insanları, çocuklarını, ailesini, işini, umutlarını göremeyecek kadar körelmişler? Neden?!..

Şundan. Çünkü sadece nükleer bombalarıyla gelip soykırımdan geçirmediler bizi. Sadece holdingleriyle gelip elimizdeki ayağımızdaki herşeyi satın almadılar. Üstüne bir de, bize umutsuzluk aşıladılar, bencillik öğrettiler, kendini kurtaran aslan yaptılar, toplumsal bağlarımızı çözdüler, kardeşliğimizi baltaladılar. Başkalarını/komşularımızı/insanları düşünen taraflarımızı parçaladılar, yokettiler.

Parti, dernek, ideoloji, şiir, yazı, bunların hepsi insanlara ait metinlerin meydanlarıdır. Ama artık "insanlara" ait metinler yazılmıyor. Obsesif bozukluklar ya da psikomatik anzalar bu metinlerin davası oldu. Yani herkes kendi kişisel psikolojik çıkmazında sürünüyor, yıpranıyor ve dışarısını göremeyecek kadar kendi içine kapanıyor! İşte bunu başardılar..

Oysa, tarihin en büyük gücü, oysa, bedenin en gizli gücü, oysa, hayatın en yaratıcı kudreti, sokakta yürüyen o insanların kimler olduğunu merak etmektir. Kendini kalabalıkların ekmek, iş, emek fırtınasının içine atmaktır. Onların yanında olmak. Onunla aynı bedende şarkılar söylemek. Onunla aynı köye, aynı koylara, aynı mahalleye sahip çıkmak.

İşte böyle şeyler düşününce yazarlar işte o zaman neşeden kabına sığmız insanoğlu. Ülkesinin kalabalıkların kollarına atılır. Bir gizli el, bir esrarengiz el onu kucaklar. Heyecanlı kitapların, heyecanlı arkadaş toplantılarının içine katılır. Artık içine doğru labirentlerin kuyusunda kaybolmaz. Artık dışarı çıkar. Abartılı yüksek konuşmalara başlar. Bitip tükenmek bilmeyen bir büyük derdin içinde yeniden insan olarak varolur.

Ama böyle değil, hayatla kavgası bitmiş genç insanların. Suçlu gibi kimsenin gözüne bakamıyorlar. Ezilmiş, hor görülmüş, aşağılanmış bu hayatı kabullenmişler. Ellerinde eteklerinde duygularında iç dünyalarında ne varsa hepsinin holdingler tarafından yağmalandığını bilmiyorlar.

Edebiyatlarını, umutlarını, reklamlarını, filmlerini, yazarlarını, küçük dükkanlarını ve artık köylerini ve mahallelerini satın aldılar, bunlara karar verenlerin hepsi holdingler..

Gençlerimiz gittikçe hepsi tezgahtarlara benziyor. Gittikçe ölülere benziyoruz. Holdingler neşemizi, sevinçlerimizi yokeden büyük tabutluklara benziyor. Ve bizler artık ortaçağın kürek mahkumlarına benziyoruz. Kitleler halinde hepimize üniformalı papyonlu önlükler giydirip bir küçük ev dahi kazanmak için elli yıl aralıksız çalıştırıyorlar. Ve din gibi Allah gibi sattıkları mallara bizleri taptırıyorlar.

Oysa, hepimiz çiçek yığınları gibiyiz. Neler oluyor bize. Bir evimiz bir işimiz olsun bir de şarkılar söyleyelim, çok mu şey istiyoruz.

Holdingler ülkemizi insanlarımızı zayıflatacak ezecek ve ekonomimiz "rakamlarla" büyümüş olacak? Bizler öleceğiz, neşemiz, işimiz, evimiz olmayacak, ama, ekonomi büyüyecekmiş, bu mu dünya!..

Hayır, dünya bu değil. Dünya insan soyundandır. Bu nükleer ve holdingler karanlığında yolumuzu kaybetmeyeceğiz. Ülkemizin binbir çiçeği, ürünü, halısı, kilimi, kerestesi, madeni, balığı, meyvesi, derisi, yünü, zeytini, çiftçisi, şoförü, öğrencisi, şarkılarıyla bu umutsuzluk cehennemi dağıtacak.

Toprağımız çatlak çatlak değildir, artık. İnsanlarımızın yüzü artık kemikli ve sıska, avurtlu hiç değildir. Bir dilencinin yüzüne benzemiyor yüzümüz. Çünkü, sanatkar, alevli, ateşli bir duygunun bir büyük dünya telaşının çocuklarıyız. Herşeyimiz bize toprağımızı hatırlatır. Toprağımız ve ürünlerimiz ve kendi işine sahip insanlarımız, hala kanımızı tutuşturuyor.

Silik, çaresiz ve başkaları tarafından habire kurtarılmayı bekleyen kitleleri sağ iktidarların kurbanı olmaktan bizler kurtaracağız. Sağ iktidarlar toprağımızın en büyük milli felaketidir. Kardeşlerim. Duygularımız zenginleşmeden ülkemiz zenginleşmez. Sizin şarkılarınızı holdingler hiç söylemez. Sizin hikayelerinizi Japon girişimci ortaklıklar anlatmaz. Ya sizi soykırımdan geçirirler, ya madenlerinizi bankalarınızı soyarlar, ya da duygularınızı markalarıyla iptal edip sizleri çaresiz, sünepe, zavallı insanlar haline getirirler.

Kardeşlerim. Şarkı söyleyen insanlar artık yoksul değildir. Keyfimiz, neşemiz, ürünlerimizden, ekinlerimizden daha değerlidir. Hala yeryüzünün en tatlı en sarhoş şarkıları bizim dudaklarımızda. Hala insanlığı gülmekten kırıp geçiren en ısırıcı mizah bizim ülkemizde. Hala taşkın öfkelerimiz var. Hala uçsuz bucaksız hayallerimiz var. Hayallerimizi sonsuzluk kadar büyülten eşsiz güzellikte dağlarımız ormanlarımız var. Dağlarımızın sahillerimizin her bir taşı hergün hala parlamaktadır. Bıçak saplasan girmez maden sularına ve maden yüzlü kadınlarımız ve hala binlerce ilkokulda cıvıldayarak oynaşan milyonlarca çocuğumuz var. Hepsine ülkemizi anlatacağız!. Hikayeler, türküler, şiirler, yani bu büyük insanlık derdini anlatacağız!.

Kardeşlerim dert büyük derttir. Çünkü bu büyük ülkeye ve büyük neşeye ve bu büyük insanlık telaşına edebiyatçımızı, öğrencimizi, partilerimizi ve yazarlarımızı dahil edemiyoruz.

Onlar sıkıntılı, karanlık, bomboş yerlerde boşuna kürek sallıyor! Ülkenin ve insanlığın acısına tatlısına ortak olamıyorlar. Yemeklerimize lezzet olması gerekenler yüzlerini acılaştırıp kokutuyor ekşitiyorlar.

Kardeşlerim. Hayal gücü herşeyi kapsayan, herşeyi iptal eden, herşeyin üstesinden gelen büyük bir kavrama yeteneğidir. Hayal edin. Toprak günah işlemez. Toprak, kötü ve şeytani çirkinlikleri başdöndürücü bir hızla yıkayıp kırklayıp temizleyip, ya da sel olup uçurumlarından aşağı döker, boşluğa fırlatır.

Kardeşlerim, içimizdeki insanlık neşesini ve bu toprakların çocuğu olmanın sevincini kimse frenleyemez.

İçimizdeki büyük koşuyu birileri frenliyorsa, sonumuz, uşaklıktır, dilenciliktir, tezgahtarlıktır ve onun bunun sofrasında köpeklik, yalakalıktır. O halde, tarihinizi, kültürünüzü, şarkılarınızı onlar yazacak onlar uydurup söyleyecek, sizlere çöpleri eşelemek kalacak!..

Kardeşlerim. İnsan olmak kusur değildir. Tezgahtarlığa ve uşaklığa mahkum olmak ve boyun eğmek "insanlık" hiç değildir!..

Huzursuz yüzlerinize yerleşmiş bu soğuk ve bozuk ifadeleri söküp çıkartın. Çünkü, insan olmak en büyük en kutsal hastalıktır! Bu kutsal hastalığın her toplumsal her siyasi her edebi öfkesi, sıkıntısı, ıstırabı bizi yüceltir. Ve en önemlisi ıstırap bize yolumuzu öğretir!..

nihatg@leman.com.tr

Akşamsefası

Erhan Candan

erhancandan@leman.com.tr

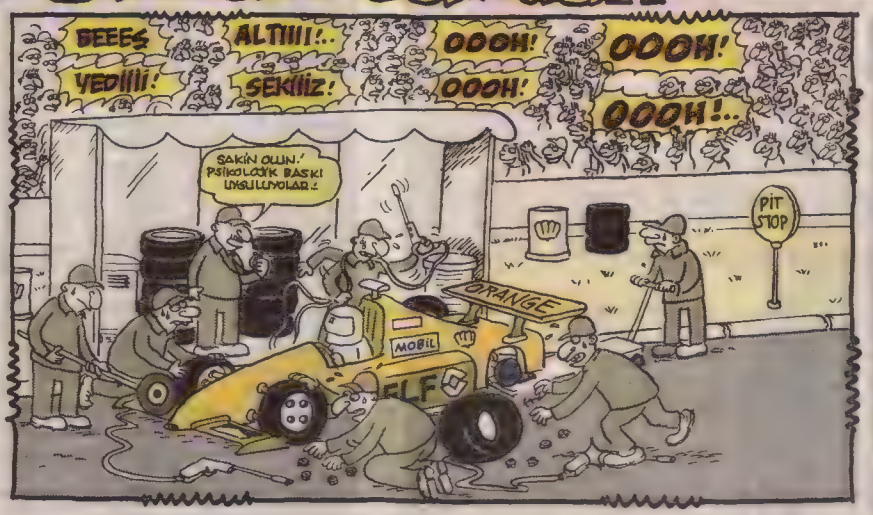

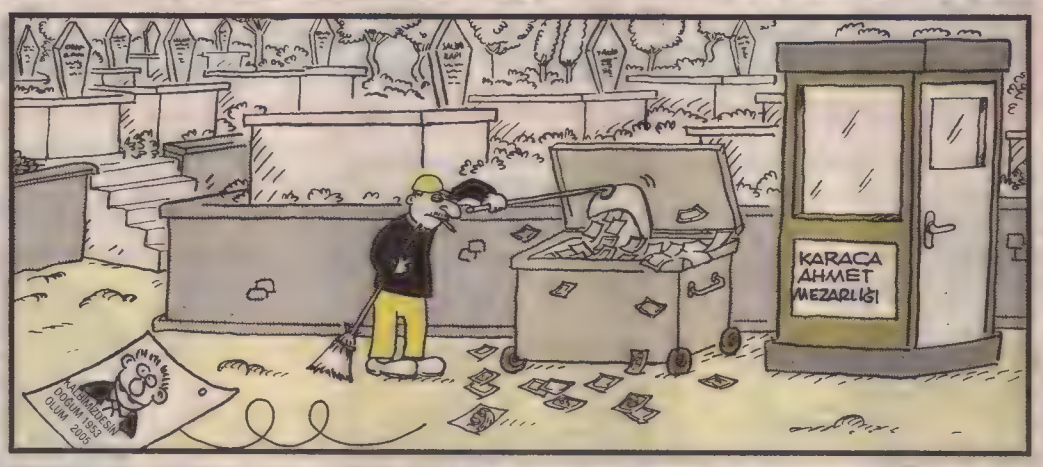

Behiç Pek
behicpek@leman.com.tr

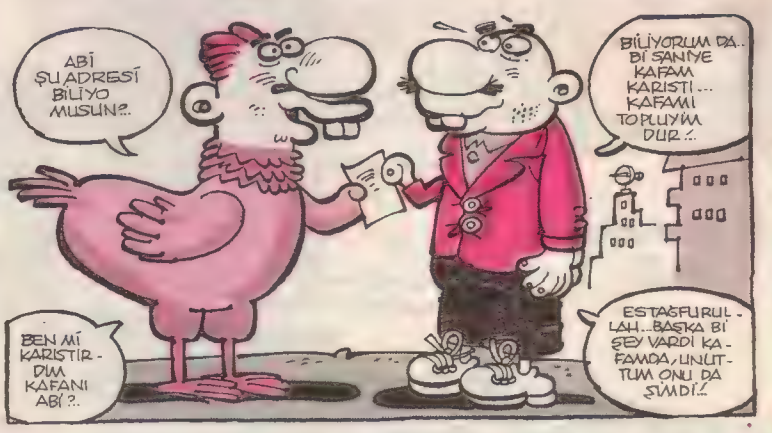

Akşamsefası

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

80 GÜNDE DEVRİ ALEM

İŞ HACMİ ÇERÇEVESİNDE ORTAKLIK BÜNYELERİ...

UZAY YOLU'GELECEĞE IŞIK TUTAN DİZİ...

SÜPERMAN ve LOİS...

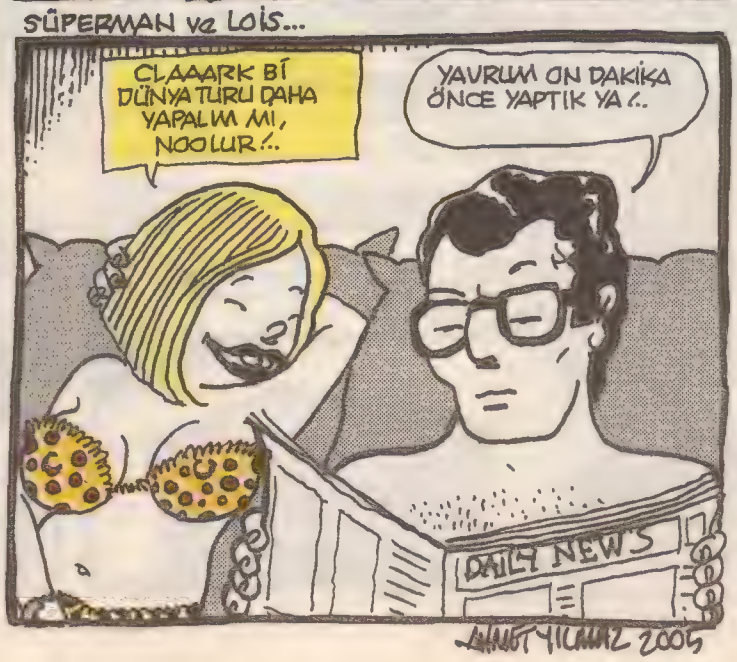

AYRINTILAR

METİN FİDAN

Güzel bir manzaraydı.. İleride, suyun iki yakasında, hareket etmeyen, ama hafifçe salınan küçük tekneler göze çarpıyordu. Gökyüzünde martılar uçuşmaktaydı ve pırıl pırıl bir güneş vardı tepede.. Sonra, izlediğim manzara çerçevesinde daha aşağılara doğru indim; tekneler ve martılar yavaşça gözden kaybolurken, suyun üzerindeki devâsa çöp yığınıyla karşılaştım. Aynı anda da müthiş bir koku. Sanki yere çömelmiş, bir köpeğin sıçtığı b.ku koklayıp burnumu sürtüyordum! Kapatmadım ama burnumu; kokuyu almaya inatla devam ettim. Köprünün diğer yakasından gelen iki kadın, parmaklarıyla burunlarını tıkarlarken, aynı anda yüzlerini de ekşitmişlerdi. Ben, yüzümü filan da ekşitemedim. Pis kokuyu, neredeyse ciğerlerime tamamen çektim. Bana, gerçeği hatırlatıyordu! Bazen, rahatsızlık vericiydi gerçek denen şey; ama gerçekti işte, ne yapılabilir. Suyun üzerindeki çöpleri izlerken, buna benzer şeyler düşündüm. Bir dergide okumuştum:

Görüntü sunumunda ileri teknolojiler tasarlanmıştı; ses konusu da, dolby, bilmem kaç kanal derken, o da halledilmişti tamamen. Ve geriye sanal olarak, sadece, tatma ve koku alma algılarının kaldığı söyleniyordu. Filmlerde, eğer bir kır sahnesiyse örneğin, çiçeklerin; bir pazar yeriyse, meyvelerin ve sebzelerin kokusunu da duyabilecektik. Peki; o an tuvalette geçiyorsa, ya da bir katliam sahnesiyse, bok veya kan kokusunu da duyacak mıydı seyirciler!? Eğer duyulursa, bu film daha mı gerçekçi sayılacaktı? Aslında, daha güzel bi soru vardı: Sinema, bire-bir gerçeği mi kopya etmek zorundaydı ki?! Öyleyse, bu bir kandırmaca olurdu. Aldatıcıydı, işin üçkâğıdına kaçmaktı. Kurmaya, hayâllendirmeye, hayatı öykülemeye ve modellemeye üşenip, orada duran gerçeğin kendisini vereceklerdi. Tam bir tembellik işi!.. Altımda akan, Kadıköy'ün utancı olan lağım deresinin kokusunu, tüm algılarımla hissediyordum. Üzerinde sürüklenen çöpün dağılmaması için, suya bir barikat kurmuşlardı. Engelin berisinde biriken çöpleri, herhalde haftada bir toplamaktaydılar. Ben bakarken, henüz toplanmıştı. Ne kadar güzeldi, ne kadar renkli ve ilginçti çöpler! Büyük bir karmaşıydı, bir bütün olarak baktığımda, çöp olduklarına inanasım gelmiyordu. Aralarında renkli variller, irili ufaklı pet şişeler, poşetler, ve ne olduğunu anlayamadığım başka şeyler mevcuttu. Bu derenin, bir ruhu var mıydı acaba? Kokuya daha fazla dayanamayıp, köprüde ilerledim.

Miyazaki'nin, 'Ruhların Kaçış'ı filminde izlemiştim. Çok pislenen bir dere ruhu, kirlenen bütün ruhların yıkanmaya gittiği bir hamama geliyordu. Özel bitki banyoları hazırlanan hamamda, işçi küçük bir kız, dere ruh'unun, bütün kirini ve pisliğini alıyordu özel becerisiyle. Temizlenen ruh, uçup gidiyordu pırıl pırıl.. O işçi küçük kızın becerisinin ve inancının, bir parçası dahi belediye başkanında yok diye düşündüm. Stad kenarındaki büfelerin yanından yürürken; bir çöp konteynırının kenarında dikilen, bir adembaba gördüm. Üstü başı dökülüyordu ve kimi yerleri çıplaktı. Herhalde, az berideki büfelerin birinden aldığı çayı, büyük bir memnuniyetle içmekteydi. Büyük bir huzur içinde, diye düşünmek istedim. Delice ve rahat tavırlar sergileyenlerin, genelde böyle bir iç huzura sahip oldukları sanılırdı. Aklı başında mücedele edemiyorsan bu yaşamla, belki kafayı sıyırarak bir çözüme ulaşılır mantığı. Henüz çocukken, otoyolun kenarında bekleyen adam için de böyle düşünürdüm. Yolun kenarında bekler, kibrit kutusu büyüklüğündeki ufacık bir kağıda sürekli notlar alırdı. O kadar yakınından geçtiğim halde, notlarını bir türlü göremediğimi. Belki de, hiçbirşey yazmıyordu. Onun, huzurlu olduğunu sanıyordum. Ama içinde müthiş fırtınalar kopuyor, korkunç acılar çekiyor olabilirdi. O zamanlar. insanların deli veya akıllı olsun, çok fazla acı çekebileceklerine inanmazdım. Mutluluk, bir kır çiçeği gibiydi, iki adım yürüyerek kolayca ulaşılabilirdi. Kendim de bir ucundan b.ka bulaştıkça, herhalde böyle olmadığını anlamaya başlamıştım. Adembabayı biraz geçip, okulun duvarındaki kedileri sevmeye niyetlendim. İki tanesi öndeydi. Demirlerin arkasında olan üçüncüsü, usulca sırtından sevmeme müsade etti. Yola döndüm. Fakat daha fazla yürümek istemiyordum. Yorulmuş sayılmazdım ama, gene de durmak istiyordum.

Orada, çöpkutusunun kenarında çay içen adamla beraber, anlamsız bir şekilde, ama istediğim yerde durmak! Genelde, çay bahçelerinde, cafelerde, parklarda filan dururlardı insanlar, veya bir arkadaşlarına rastladıklarında yolda da olabilir. Ama, yeterli bir sebep olmadıkça, kimse, bir çöp kutusunun yanında kedilerle ve bir adembabayla beraber beklemeye gerek görmezdi. Zaten garip olan da buydu: Sadece durmak! Herhangi bir sebep olmaması. Birdenbire ürktüm. Sanki; böyle konuşmamam gerekir ama, ölüme benziyordu sanki bu. Haykırdığım bir sabahı hatırladım. Daha doğrusu haykıramadığım. Müthiş bir korkuyla uyanmıştım. Rüya filan da görmemiştim ama, çığlık atmak veya haykırmak istiyordum. Büyük bir korku, yanım kalmıştı aklımda. Ucundan dönmüştüm. Öyle bir korkuyla karşılaştığımı hatırlamıyorum. Kafamdan hızlıca, en büyük korkuları gözden geçirmiş, ve kabaca, bunun bir ölüm korkusu olabileceğine karar vermiştim. Sonra, keşke çığlığımı tamamlasaydım diye düşündüm. Bilmediği en büyük gerçek ne olabilirdi ki insanın?! En büyük giz, neydi?! Orada, bunlara birer cevap bulma peşinde değildim. Farkına bile varamadan, orada bir süre vakit geçirdiğimi farkettim. Okulun parmaklarının kenarında. Kediler de kaybolmuştu, birşeyden ürkmüşlerdi herhalde. Peki adam? O yöne doğru baktım, çöp kutusuna doğru:

Çayını içmiş, boş bardağı usulca, kutunun üzerine bırakmıştı. Beyaz ceketli bir garson yaklaştı! Boş bardağı gümüş bir tepsiye koyarak, diğer köşedeki kadınların yanına gitti. Süslü elbiselerinin etekleri çamurlanan sosyetik kadınlar, b.klu varillerin üzerine oturmuşlardı, ve önlerindeki sehpada renkli kurabiyeler vardı. Şık beyaz ceketli garson, daha başka ne arzu ettiklerini sordu. Kadınlar, usulca beni gösterdi. Garson, yanıma yaklaştı: "Özür dilerim, burada duramazsınız." Aslında yürüyüp gitmek istiyordum, ama gene de, "Kimseye bir zararım yok ki," dedim. "Ayrıca, neden burada duramıyor muşum?" Garson, gözümü alan gümüş düğmelerini ilikleyerek, "Lütfen sorun çıkartmayın," dedi, arkasına dönerek uzaklaştı. Çöp-kutusuna eğilerek ıslak birşeyler çıkardı, gümüş tepsiye koyarak masadakilere götürdü. Biraz daha izleyip, yürüdüm. Evet, sorun çıkartmak istemiyordum. Üstelik sorunun ne olduğunu da bilmiyordum. Bildiğim bir sorunu çıkarsam daha iyi olacaktı...

Hem biraz daha yürümek, hem de eve dönmek istiyordum! Uzun süre kararsız kalan her insanın yapacağı gibi, bunu gene yol ortasında duraksayarak yaptım. Sonra, garip bir çözüm buldum, ve yanlamasına gitmeye başladım! Ne ileriye, ne geriye. Ama durmak da değildi hiç. Bu hoş çözümü bulmanın coşkusuyla, ilerlediğim sokakta, bir çocuk gibi sevinçle bakındım etrafıma! Sokakta, herşey ilginç ve şaşırtıcı geliyordu bana. İlerideki tabelâ da gayet hoştu: "Burada durabilirsiniz" yazıyordu. Ama içeride bekleyenler, kıpır kıpırdı! İyi durmuyorlardı. Kimse yerinde duramıyordu. Herkes gergindi. İnsanların yüzde ellisinin filan psikolojik rahatsızlığı olduğu, gerçekti galba. Onlara ne yapacaklarını söyleyen iç seslerinden yoksundular. Bir yürüyün, bir durun diyordu başka sesler Böylece, ruh ve akıl, gerçek ritmini bulamıyordu. Kapıdaki adam, buna benzer açıklamalar yaptı! Yürüyüp geçtim. Patikadan, otoyola çıktım. Hava karmaya başlamıştı. Asfaltta garip şekiller ve gölgeler vardı. Geçtiğim köprünün kenarındaki gerilim hattı tellerine tutundum; gerginliğini denedim. Neredeyse, köprüyü kaldıracakmış gibi güçlü hissettim kendimi. Ama üzerinde ben olduğum için bu imkansız gibiydi.. İlerideki, reklam panosundaki kadına doğru, onun bana yaptığı gibi gözüm kısık bakmayı deneyerek, otoyolda yürümeye devam ettim.

Akşamsefası

Öğrencileri ile kitap fuarına giden Milas'tan öğretmen Günan Çelik'in maaşından ceza kesildi...

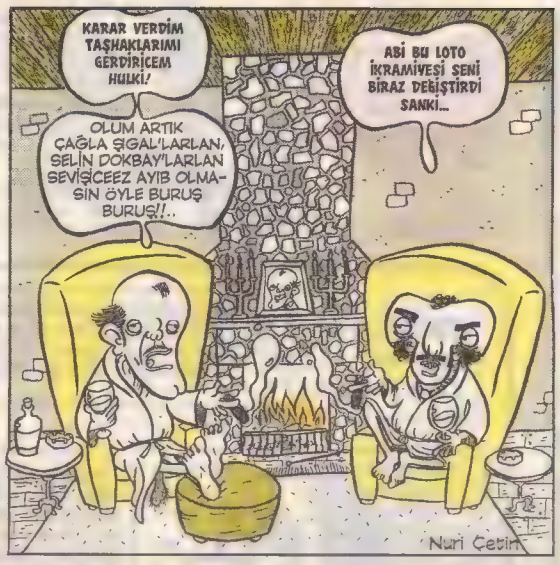

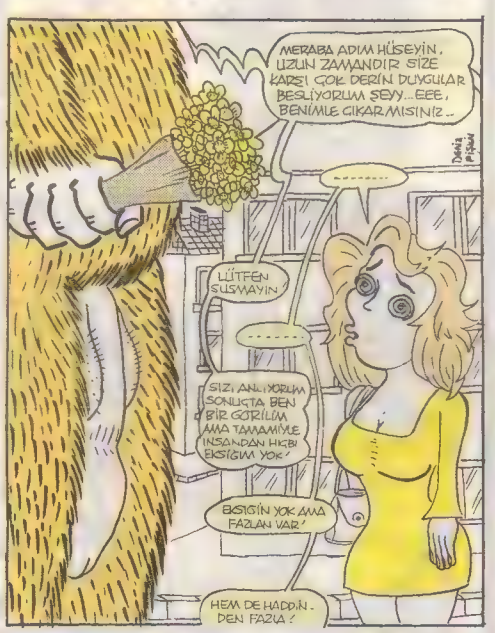

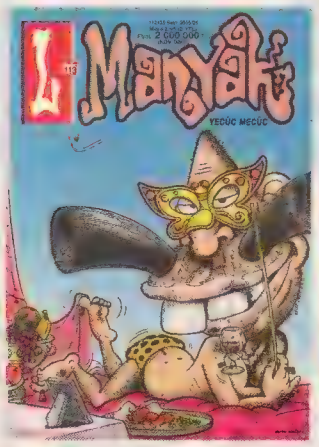

MAYIS SAYILARI TÜM GAZETE BAYİLERİNDE

İSTANBUL: leman kültür: istiklal caddesi imam adnan sokak No:20 **beyoğlu / prene müzik ve elektronik:** mühürdar caddesi akmar pasajı 70/10 **kadıköy / böcek butik:** (anna cristina) istiklal cad. süslü saksı sokak (lemankültür sokağının bitimi) no: 12 **beyoğlu / cafe sol:** kıvırcık hakan'ı bulun osmanağa mah. serasker cad. rızapaşa çıkmazı no:1-5/3 **kadıköy / köstebek:** hasfırın cad. sinanpaşa işmerkezi 67/5 (mekdonaltın bitişiği) **beşiktaş** (faruk başoğlu) / **mcr freak shop:** ergenekon cad.No:49 **pangaltı** (freak brothers bülent kapucı) / **kriptonn cafe rock market:** (kripton gezegeni ile karıştırmayın) ebuziya cad. diri han 64/1 **bakırköy** (muharrem üstündağ) / **ceviz:** lamartin cad. 35/1 **taksim** / **ANKARA: leman kültür:** konur sokak **kızılay / aykut fenerci:** iç mimarlık öğrencisidir.. yalnız iç mimarlığın dış kısmında bulabilirsiniz.. ya da bulamazsanız ya yelkene ya da dağa çıkmıştır gelir.. **hacettepe üniversitesi beytepe kampüsü** stand alanı / **yeloğlu spor giyim:** 3.cadde 94/2 **bahçelievler İZMİR: berfin kitap ve müzikevi:** 871. Sk.No: 19 kızlarağası han. **kemeraltı** (mağaza leman tişört sorumlusu güsten emekçi) / **patika cafe - kitap:** sanat sokağı kıbrıs şehitleri cad. no:109 / **emek kültür merkezi:** küçükpark zafer cad. kadrioğlu apt. no:25/f **bornova kitabe:** (Yalçın Kaya) kültür mah. hükümet cad. no: 6 **aliağa** / **ESKİŞEHİR: leman kültür:** hoşnutiye mah. kızılcıklı mahmut pehlivan cad 26/A / **ADANA: şafir giyim:** cemal paşa mah. 2. sok no 26 / **MARMARİS: anna cristina:** kemeraltı mah fevzi paşa caddesi 12/A **KAYSERİ: maxi internet:** seydi burhanettin bulvarı 20/1 hadi kayserili.. / **KONYA: taraftaryum:** sultan cem cad. 1. form apt. altı no:1/2 / **VAN: star 2000:** postane cad. sanat sokak no:2 deseniz herkes gösterir / **BURSA: fima final marketing:** atatürk cad. agah han no: 61 / **G.ANTEP: emre fırat:** mütercim asım cad. bayrak iş merkezi kat:3 no:31**(536)715 5626** / **DENİZLİ: karamil a.ş.:** halk cad. 452 sk. no:34.. **MANİSA: smart:** (akın aktepe) yarhasanlar mh. konuk cad. no:117 / **BANDIRMA: future sound** (cansu şıkyıldız) hükümet cad. no16.. bu arada karizmatik adresler almış da yürümüş.. bulun, alın, giyin, coşun, koşun naparsanız yapın **fiyat:12 ytl (kdv dahil) türkiye'nin en ucuz tişört fiyatı...** satış noktalarımız hızla artıyor ve adresler bize ulaştıkça buraya ilave ediyoruz.. buraya gelecek mi diye merak edenler adreslerimizin takipçisi olsunlar.. **toptan ve parekende satış irtibat çin tekstiline kafa tutan ve istilayı leman duvarı ile durduracak olan yurdumun kahraman tekstilcisi mehmet çevik** 0538 4189177
komikgiyim@gmail.com

LeM an
Sayı: 706
20 Mayıs 2005 Cuma
Haftadalık Süreli Yerel Yayındır

● **Yayıma:** LM Basın Yayın Ltd Şti
● **İmtiyaz Sahibi:** Mehmet ÇAĞÇAĞ
● **Genel Müdür:** Tuncay AKGÜN
● **Yazışleri Müdürü:** Zafer AKNAR

● **Müessese Müdürü :** Ali YAVUZ ● **Yazar ve Çizerler:** Tuncay AKGÜN ● Kemal ARATAN ● Atilla ATALAY ● Melike ACAR ● Can BARSLAN ● Bahadır BOYSAL ● Olgun BUDAK ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Cezmi ERSÖZ ● Ramize ERER ● Kaan ERTEM ● Mehmet EĞRİK ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Güneri İÇOĞLU ● Kemal Kenan ERGEN ● Melikşah ● Aslan ÖZDEMİR ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Feyzi ÖZŞAHİN ● Mehmet ÖZKANOĞLU ● Behiç PEK ● Sefer SELVİ ● Derya SAYIN ● Özge SAMANCI ● Mahmut TİBET ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Ahmet YILMAZ● **Yurtdışı Koordinatörü:** İlhan ARKAN (iarkan@leman.com.tr) ● **Satış:** Cengiz KOCALI ● **Tel:** 0.212.292 95 65 (4 Hat) ● **Fax:** 0.212.245 38 06 • **Abonelik için Tel:** 0.212.292 95 65 **Dahili:** ● **Baskı: LeMan Matbaası Tel:** 0212 - 858 00 93 (Pbx) ● **Genel Dağıtım:** BBD Merkez ● **Adres:** Firuzağa Mah. Defterdar Yokuşu No: 47 Beyoğlu / İstanbul

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. **Yazılı izin alınmadan** hiçbir **yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet** ortamında kullanılamaz. Aksi halde **dava** konusu olacaktır.

Akşamsefası

LEHCE-TÜL HAKAYIK

kemken@leman.com.tr
kemal kenan ergen

Yanıt : Sınav sorusu cevabı...

Vişne Çürüğü : Aptalın teki çürük vişne diyemedi diye yıllardır şapşal durumuna düşüyor olmamız gerçekten büyük salaklıkmış. Hepimizi tebrik ediyorum...

Hücumbot : Saldırgan kotra...

Minco : Cono kukusu...

Deniz Kestanesi : Belli ki denizatı kestanesi de var ama bizim haberimiz yok gibime geliyo...

Musiki : Bu Mu da kimbilir Farsça'da ne anlama geliyo dimi lan?..

İşçi Bayramı : İşverene her gün bayram hesabı.

Sıkışık : Dar ve fakat güzel giysi...

Oto Yıkama : Kendi kendine yıkanabilme olayı...

Evcilik:Çocuk ata sporu.

Yapayalnız : Doğal alnız var mı ki? Artı alnız ne ki?..

Maymun İştahlı : İştahlı maymun olmaktan iyidir...

Ören Bayan : Hadi len, bayanlar trikoyu hazır alır bi kere. Ana, hala, teyze türü kadınlar örgü örer...

Pilot Bölge : Jamaika ve civarı...

62:Tavşan hammaddesi.

Karlofça Antlaşması : Sorun da bu zaten. Antlaşma metni karlofça yazıldığı için bugün hiç bi bok anlayamıyoruz. Kimbilir nereleri aldık, nereleri verdik de haberimiz yok...

Bücür : Orantılı cüce...

Çıkmaz Sokak : Biz buna kısaca sokuk diyelim...

Yedi Uyurlar : Keşke kaçta kalkacaklarını belirtmiş olsalardı süper olurdu...

Tırışka : İçi boş matruşka bebek...

Veryansın : Niye yansın ayol, yazık. Vermiyorum...

Bereket Tanrısı : Koca tanrı olmuşsun övündüğün şeye bak...

İpek'sizlik — Çağçağ'sızlık

ESPRİ= ÇİZGİ=

İpek özsüslü ve Mehmet Çağçağ

kozzi@leman.com.tr

Akşamsefası

Deustschland 1,60 EUR / Osterreich 1,70 EUR / Schweiz 2,60 CHF Nederland 1,70 EUR / Belgique 1.70 EUR / England 1,20 GB

707

27 Mayıs 2005 Cuma 152209 Sayı: 2005/22 1 YTL (KDV Dahil)

ISSN 0-1300-4867

9"770130"048678

KRONİK HASTALIĞI

leman.com.

Leman

K.K.T.C-1.150.000 TL

DÜNYA BASININDA İLK KEZ LEMAN'DA SADDAM'DAN SONRA BUSH'UN DONLU FOTOĞRAFI!

Akşam Sefası

Behiç Pek * BOYSAL
renk: tunç

KAYISI KOKULU CİĞER GİBİ AT KUŞU

Bilmiyorum siz oluyor musunuz? Ben oluyorum. İyi ama ne oluyorum? Ve bunu daha çok, **geldiğinde oluyorum.** Ne geldiğinde? **Geçenlerde yine geldi ve ben oldum.** Pekiyi ne geldi ve ben ne oldum? Anlatayım. Olurken bilmiyorum sizde de **sarı sarı hisli gibi** ince yapraklı ve son derece **ortası kalın ve dar,** esrarengiz bir **koku gülü** gibi değil de börek veya başka **egzotik meyva gibi** ama o aynı zamanda **iç organ.** Damarlarda dolaşıyor. Sanırım biraz kafanız karıştı. Ama söz ettiğim şeyin aşk olduğunu söylersem, sanırım bana hak vereceksiniz. **Onu tanımlamak gerçekten çok zor.** Evet. **Ben her bahar geldiğinde aşık oluyorum.**

ESRARENGİZ "PİYANO ADAM" GİBİ OLDUM.

Biliyorsunuz iki hafta önce, yıllık iznimin bir bölümünü kullanmak üzere **ABD'**ye uçtum. Ve ben yokken bu köşede eşim **Yarımay Paşaoğlu**'nun o modacı ve hârika olan bir yazı yazdı. Bakınız, gelenek görenek, evet ama özgür düşünen bir insanım. Öbür hafta bu köşede **yine aynı eşim yazacak** diye tabularım yok. Ya siz? Onun için ikinci hafta **Türk insanının** severek okuduğu **ABD'**li yeni eşim **Mariah Claire Paşaoğlu**'nun Türkiye hakkındaki görüşlerini yazdığı **hayatındaki ilk yazısı** bu köşede çıkınca ben **ABD'**den normal normal dönünce havaalanında **Domesticten** gelen eşim **Yarımay Paşaoğlu**'yla dışardan gelen eşim **Mariah Claire** saçsaça sarışın ve o da onu yerlere yuvarlanmaca ve göt baş açıla açıla ikisi üst baş hem toz ve tutam saçını yolup arada işin garibi beni de **etik etik** yüzümü tırmalıyorlar. Ben kendimi **demokrasi gibi** ordan oraya yapıyorum ama kaç para eder. Ben o anda, **İngiltere**'de **Sheerness** kasabasında sırılsıklam bulunan esrarengiz **"piyano adam"** gibi ne konuşabiliyorum. Sadece korku içinde **dâhi gibi** sekiz yöne acı acı bakınıyorum ve aynı onun gibi beynimden çok harika **Beethoven**'in **Trente-trois Variations sur ine valse de Diabelli**'sini beynimin tuşlarına kafamla hızlı hızlı basa basa yorumluyorum. Bir yandan da **Türkiye**'de ben çok harika olan şeyleri düşünerek moralimi düzeltmeye çalışırken **bakın o anda birdenbire aklıma ne geldi.**

VAZODAKİ MİNİK ADAMLA KONUŞTUM.

Geçenlerde bilmiyorum **Türkiye**'yi çok yakından ilgilendiren o müthiş **şarap haberini** gördünüz mü? **İtalyan** arkeologlar **Kıbrıs**'ta milattan **2000 yıl** öncesine ait bir **antik vazo** bulmuşlar. Bulunca bakınız onun üstünde çok hârika figürler var ve daha o zaman o bölgede çok hârika gene şaraplar içiliyormuş. Ben tam o sırada **en güzel bayrak gibi** üç şişe **kırmızı-beyaz** şarap içip vazonun gazetedeki fotoğrafına yan gözümü hemen **hologre** edip **iguana bakışı** yaparak vazoyu üç boyutlu olarak elle tutulur gibi inceleyince vazonun üstünde **minik heykelcik** gibilerinden artık **fresk** gibi diyorum ben ona **şarap içen adamlar** ve yanılmıyorsam ufak keçi de şarap mı içiyor ne. Keçinin gözleri hafif şehlâ ve **Kıbrıs'ta çözüm ister gibi bakıyor.** Şimdi asıl müthiş olan noktaya geliyorum. Bakınız **psikopat** gibi ben vazonun üstünde dolaşan **pişmiş topraktan** biblo minik adamlar arasında birdenbire gözlüklü kime rastladım. **Ben mi kime rastladım?** Evet. Pekiyi o kim mi? Bence o başkan **Talat.** Bana o **Annan** planı hakkında çok güzel **telepatik** müjdeler verdi. İşte biz bunu daha sık yapmalıyız. **O bir halüsinasyon değil.**

TÜRK İNSANI SIVI OTOMOBİLE BİNECEK

Bakınız ben size tam da burada çok harika bir gelişmeden daha söz edeyim. Siz artık bir yere giderken, otobüs veya başka tirene ya da vapurla gitmenize gerek kalmadığından haberiniz var mıydı? Yok hayır. **Bu bir rüya değil..** Artık evet **Türk insanı** her yere kendi **el yapımı otomobiliyle** gidebilir. Nasıl mı? **Tornavidayla.** Elbette vida da lâzım. **Yeniköy Meslek Yüksekokulu** Otomotiv Bölümü öğrencileri bunu yaptılar. El yapımı otomobilin adı: **"Türk Rüzgârı".** Aracın park sorunu da yok. Gittiğimiz yerde söküp **leblebi gibi** iki cebinize doldurabiliyorsunuz. Tabii ceplerin biraz büyükçe olması gerekiyor. **Ben inanıyorum ki Türk insanı çok yakında otomobilin sprey olanını da yapacaktır.**

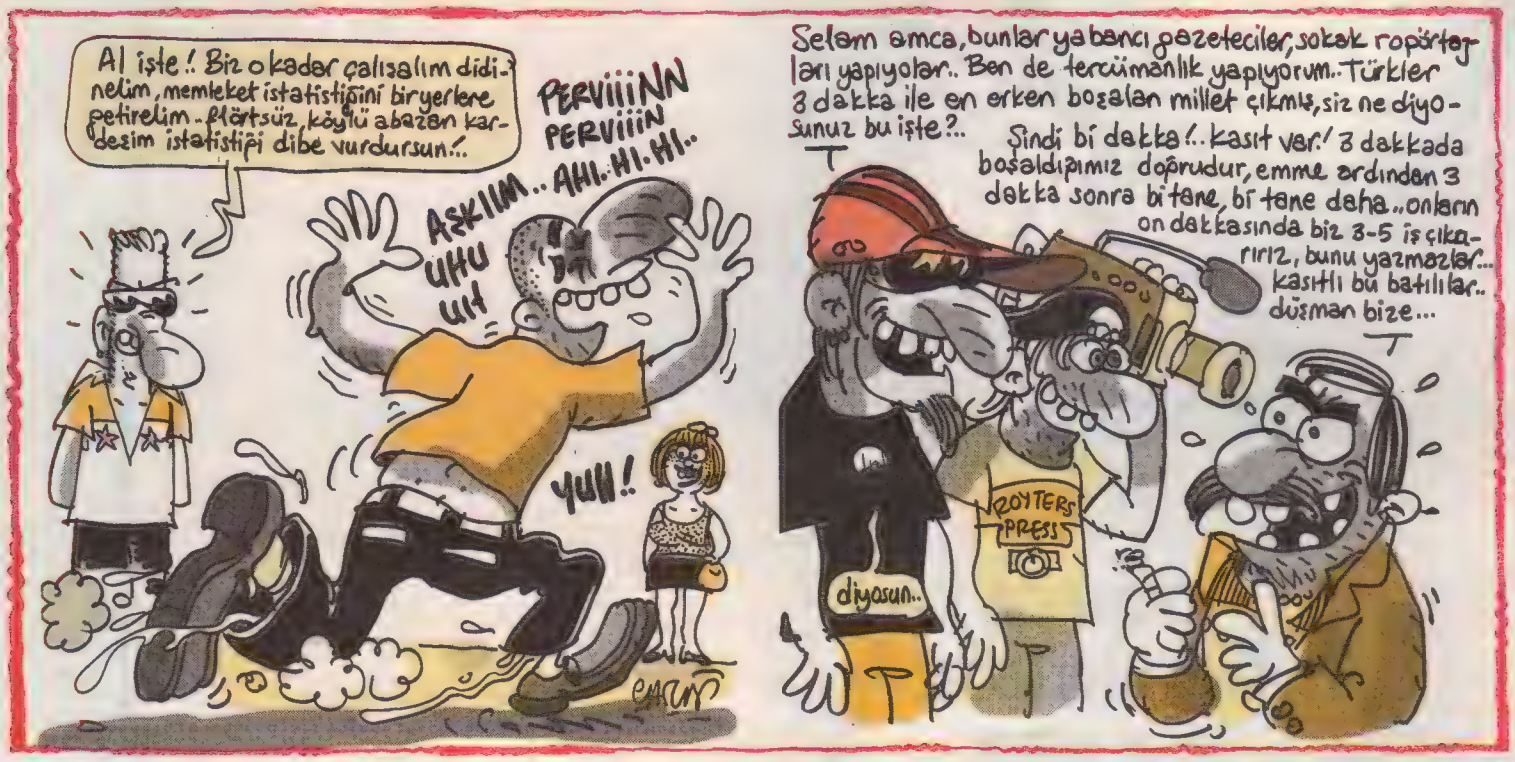

BATURALP ONLINE'LA ORTAMLARINA AKALIM
KÜLTÜR & SANAT

● Mor ve Ötesi'nin Cemil Topuzlu Açık Hava Sahnesi'nde vermesi gereken fakat inşaat sebebiyle ertelenen konseri 26 Mayıs Perşembe günü Saat 21.00'e alınmış.. O zamana kadar bu dergi çıkar mı,siz burayı okuyup yetişebilir misiniz bilmem..Ancak bildiğim kadarıyla konser yapılan yerde inşaat yapılmaz..

● Moğollar ve Erkin Koray aynı sahnede... Muhteşem bir Rock gecesi..28 Mayıs Cumartesi.. Bostancı Gösteri Merkezi'nde..Saat 21.00'de..Babaları bir arada seyretmek?

● Sahtesini ayırmak için yapılan sarı kapaklı rakıların da sahtelerini yapmışlar.. Bambaşka bir lezzet..Bambaşka bir duruş..

● Bu arada **İstanbul'a üçüncü köprüye hayır!**.. Buradan bağırayım bari..Ulan üç kuruşluk yeşilliğimiz kaldı o da gidecek.. Tepkinizi gösterin... İstanbul'u yedirtmeyeceğiz lan sizlere deyin..Aha bak ben diyorum buradan..

● **www.tikiler.com**.. üye olunuz üye bulunuz.. Biz üye olduk ama bir numara olmadı o da olayın başka boyutu..

● Bilgi Üniversitesi Tiyatro Candela Polisiye gerilim "Oyun"..Dolapdere kampüsü BS 2.. 28 Mayıs Cumartesi.. Saat 20.30'da.. Gösterimler ücretsizmiş.. Bedavadan tiyatro. Manitanı al git.

● Meraklısına sıfır kilometre Şişman tekir!.. Çok sevimli.. Bizim dergide barınıyor ve kendine bakacak sıcak bir yuva arıyor..(Gerçi yüzyılın en sıcak yazına doğru adım adım gidiyoruz ama) ilgilenenler aerdogan@leman.com.tr'den Ayhan Erdoğan'la bağlantı kursunlar..

● **Şerif Kino, Kadıköy'de!**.. Sergi bir ay daha uzatılmış.. Kadıköy Sanat Galerisi (0216 418 86 75) Kadim dost, zamane dervişi Şerif Kino'yu sanatıyla yalnız bırakmayalım..

● **Selo pabucu yarım, çık dışarıya oynayalım**'dan sonra inceden bir Hollanda doğaçlamasıyla karşılaşmak hayli enteresan olur güzel memlekettimde!

● Duyurular veya herhangi bir şeyler için **baturalp@leman.com.tr**'ye e,posta veya Firuzağa Mah.Defterdar yokuşu no 47 Beyoğlu-İstanbul'a mektup...Veya 0212 245 38 06'ya faks gönder..

Akşamsefası

LeMan anti MEDYA

AIHM kararıyla Abdullah Öcalan'ı yeniden yargılamaya hazırlanıyoruz..

CHP grup başkanvekili Kemal Anadol, Maliye bakanının dokunuzmazlığın kaldırılması için meclise önerge vereceklerini belirterek, "AKP, Unakıtan'ı dokunulmazlık zırhı altında tutmaya devam edecek mi göreceğiz" dedi..

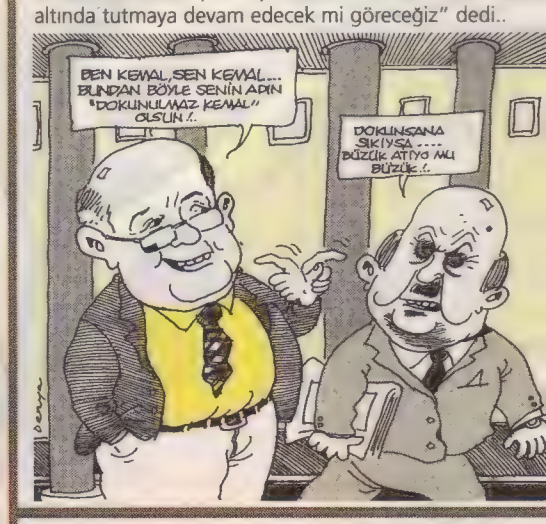

Seydişehir Alüminyum tesislerini almak isteyen firmanın temsilcileri fabrikada inceleme yapmaya gelince 1500 işçi eylem yaptı..Polis zor kullandı 57 kişi yaralandı..

Fakir kebabı simit zamlandı..

Son kale İstanbul Üniversitesi'nde de yaz okulları patladı oldu. Rektörün gerekçesi, "Okula gelip siyaset yapıyorlar.Sınıfta çakıp, yazın geçmeye çalışıyorlar. Yok öyle yağmay." mış.. İstanbul üniversitesi öğrencileri eylemlerle kararı protesto ediyor..

9-12 Haziran'da düzenlenecek olan Homeland Security Fuarı için istanbul'da 200 FBİ ajanı olacakmış..

Ankara 78'liler Derneği, 12 Eylül faşist darbesinin 25. yıldönümünde düzenleyeceği mitingte, darbeyle ilgili belge ve bilgi toplayacak. Dernek, darbecilerin yargılanması sağlamak için tanıkları dinleyecek..

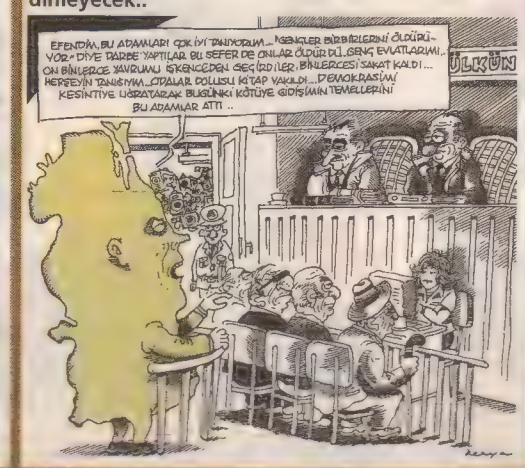

Yeni TCK çok yakında...

Van Gölü elektrik idaresi "kaçak elektrik" kullanımını engeleyemeyince çareyi müftülükten fetva almakla buldu.. Müftülük, " kaçak elektrikle abdest caiz değildir" diye fetva yayınladı..

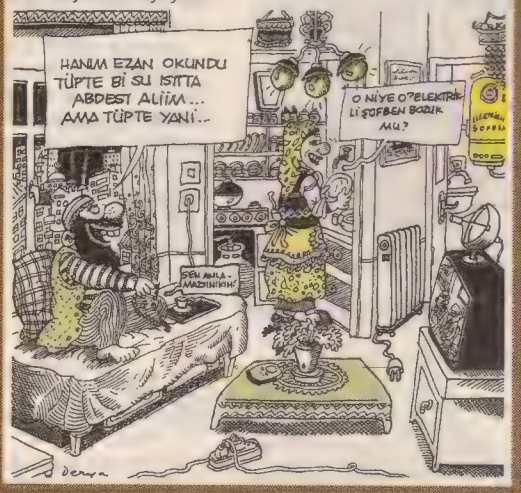

Dünya Ekonomik Forumu'nun "kadın erkek eşitliği" araştırmasında, Türkiye, 58 ülke arasında 57. sırada yer aldı...

Yurdum kurnazı, yurdum esnafı hava basmaya devam ediyor.. Petrol istasyonlarının yapılan denetlemelerde benzin yerine hava bastıkları belirlendi.100 litrelik benzin alana gerçekte 70 litre benzin veren yüzlerce istasyon tespit edildi..

THY, Diyarbakır'daki uçak kazasında ölen yabancılara 9 kat daha fazla tazminat ödedi..

Trafik kurallarının da ayrıcalıklıları belirlendi..Yargı mensuplarına artık trafik cezası kesilmeyecek!!!

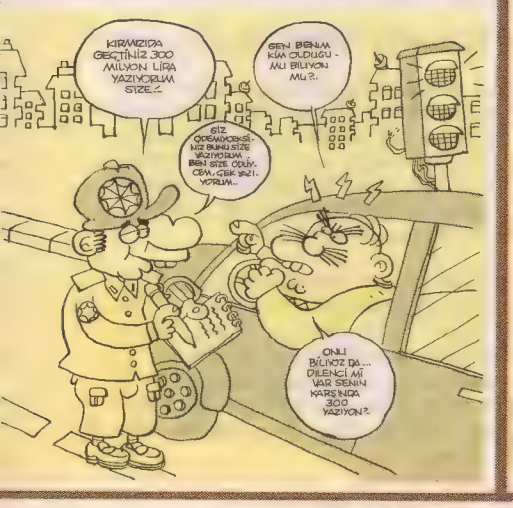

Ülkemizde insan hayatı pantolondan daha ucuz.. Bakırköy'de 55 yaşındaki Rıza Bingül'ün boğazını kesip pantolon ve gömleğini çalmışlar..

Yasemin Bozkurt'un programına katıldığı için oğlu tarafından vurulan B.İ olayından sonra Kanal D ve atv kadın programlarına son verdi..

FİNALDE KAZANACAKSINIZ

Olgun Budak

Milan-Liverpool finali öncesi-sonrası, içerden-dışardan notlar...

Maç öncesi Olimpiyat Stadı güzergahındaki tüm evler boyanırken, yöre halkına en son makyaj teknikleri, liposakşın ve botoks uygulandı... Estetiğin bile kurtaramayacağı vakaaların yerine, gaste küpürlerinden kesilen insanlar yerleştirildi... Stad civarındaki yollar da çeşitli ışık oyunları ve efektlerle uygarlaştırıldı...

Milan soyunma odasında Dida'ya ilk yarı iki bacak arası gol yiyip, ikinci yarı sol açıkdan üç korner bi penaltı atmaları için 100 milyar ve cebinden çıkardığı bi paket leblebi tozu vermeye kalkışan bi iddaacı yakalandı...

Yakalanan iddaacının son bi haftaki telefon kayıtlarında "god" kod adlı birisiyle maçın 60. dakkasında şimşek çakması üzerine de pazarlık yaptığı anlaşıldı... TMSF'yse leblebi tozlarının insanları hapşurtarak ilaç sanayisine haksız kazanç sağlayacağını belirterek, kendine ait tüm leblebileri kavurma kararı aldı...

Maç öncesi internette 2000 yuroya kadar çıkan biletlerin değerinin maçın başlama düdüğüyle birlikte dibe vurması yatırımcılara "bi ipnelik var ama!" diye düşündürdü...

Star Wars'dan çıkıp maça, diğer bi yıldız savaşlarına gelen karşıt iki grup seyirci, "Nankör Jedi Anakin", "Sana göre tesadüfse, bize göre force", "Berlin Panteri Yoda", "En iyi ceday, ölü ceday... Ultra-sithler" pankartları açıp, ışıklı döner bıçaklarıyla birbirine girdiler...

Bazı oteller boş oda problemi yüzünden ayrı ayrı gelen müşterileri, birleştirip aynı odada yatırmak üzere Ebru Akel'le anlaştılar... İngiliz ve İtalyan'ların maç öncesinde ayrı güzergahlardan, birbirlerine gösterilmeden stada getirilmesi fikri de aynı şahıs tarafından, "Damadın gelini evlilik öncesi görmesi uğursuzluk getirir!" ilkesine yoruldu (Futbol asla sadece futbol değildir)...

Stad önündeki 15 bin metrekarelik çadırın içinde dağıtılan kapüçinoyu, sahadaki kataneçoyoya tercih eden bi grup Türk taraftar maçı protesto ederek izlemediler... Daha sonra turnike girişlerindeki bilet kontrollerinde adı Abdullah'dan Hüseyin'e değişen yelpazede, sarı ve çilli biçok İngiliz'e rastlanınca, bu taraftarlar bikez daha takdir edildi....

Stadı 45 tellak 100 kilo sabunla 45 günde keseleyerek temizledi... Tellaklarla stada kramponlarıyla giren futbolcular arasında yaşanan gerilime, Ersun Yanal'ın enerji içeceklerini içip içip coşarak tartan piste kustuğunu iddia eden Serhat Ulueren eklendi...

Maçta görev alan top toplayıcı çocukların seçiminde çift anadal mezunu, askerliğini yapmış, çıraklıkdan elenen nice genç dimağın başarısız olduğu görüldü... Maç sonrasında, top toplarken televizyonda görünen bi genç kızın, aile meclisi kararıyla saçı çekildi (hafifletici sebepler)... RTÜK tarafından Şampiyonlar Ligi yayınının iptali bekleniyor...

Park problemi yüzünden 4 bileti olmayan arabalar otoparka sokulmazken, 2 bileti olmayan bayanlar tuvalete (tuvalete eşle gitme sorunsalı), 3 bileti olmayan obezlerde stada (tek biletle üç kişilik yer kaplama sorunsalı) alınmadılar... Alınanların da en fazla büfelerde takılmalarına izin verildi... Hatta teşvik edildi bu...

Tayyip Erdoğan maça biletsiz giremeyeceğini öğrenince, maçı oynayanların Cham'ın piyonları olduklarını iddia etti... İngilizce'yi biraz daha çözünce Cham'ın ne demek olduğunu açıklayacağını, ama hislerine dayanarak Şam'dan kıllandığını belirten Erdoğan, kankası Gezegen Mehmet'in yörüngesinde dönerek stadtan uzaklaştı...

Stat girişindeki güvenlik çemberinin önünde soyunan taraftarın, İstanbul uçağında 22 paket kolonya emen holiganlardan biri olduğu öğrenildi... Holiganın olayı, "Çemberin çevresini ölçmek için iki pi'ye ihtiyacım vardı... Pi ve pi... Pipi yani... Anladınız mı espriyi haahhaah!" diye yorumlamasıyla geri dönüş uçağına yüklenmesi bi oldu...

Liverpool'luların "asla yalnız yürümeyeceksin" marşı maç sonrasında da işe yaradı... Taraftarların bu marşla birbirlerine kenetlenmeleri, maç çıkışındaki zifiri ortama üşüşen kapkaççıları üzdü...

Türk medyasının istihbaratına göre, maç sonunda iki takım oyuncuları da soyunma odalarından gerek buğulanan duş kabinlerine parmaklarıyla yazarak, gerekse telekinetik yollarla üç büyüklerin başkanlarına bizi alın diye haber yolladılar... Ivan Gennaro Gattuso'nun bileğini duş kabinine sürttürerek kestiği ve akan kanın sarı-lacivert olduğuda gene söylentiler arasında...

Maç sonrası Abramoviç'in sırasıyla kupayı, kupayı alan takımı, kukayı, kupayı alan kenti, hiç olmadı apuku (kupanın ters döndürülmesiyle oluşan cisimmiş) satın alma istekleri reddedilirken, babayı alma konusundaki isteği halen tartışılıyor...

Not: Konu futbolken, Popescu'nun ne yaman bi kolpacı olduğuna dair bi hikaye ekleyeyim... Popescu Türkiye'den ayrılırken Abdülrahim Albayrak'a telefonunu göstererek, "Bak rehberde ilk sen kayıtlısın, anla işte seni ne kadar çok sevdiğimi!" der... Albayrak bi insanın, ABBA grubu ya da Abbas isimli arkadaşı olmadığı takdirde, telefonunda ilk kayıtlı olan ismin hep kendisi olacağını düşünmez ve çok sevinir buna... Daha sonra taraflar bi ömür boyu mutlu yaşarlar ya da yaşamazlar... Bu olayın bunda pek bi etkisi olacağını sanmıyorum...

olgunbudak@leman.com.tr

guverfeyhan@hotmail.com

Bayır Gülü

Feyhan Güver

Sıkılhan

- Hoca ben Anakin'in bi Sith Lord'u olduğuna inanmıyorum... Eğer prenses Admilla Obi Van Knobe'nin kuzeniyse o zaman çocuğu en azından galaktik Federasyon'un başına geçmesi için Dark Vicious'un beslemesi olur o da en fazla Chewbaca gibi bir karakter filan demek? Eee, yani Luke Skywalkwer piç mi şimdi yani?

- Bahsettiğin soyağacından bişey anlamadım Buğra... Doğrudan ana rahmine dön istersen?

- O kadar basit diil oluum... Star Wars Epizod 3'ü anlamak için olayın felsefesine girmen gerekiyor, altı filmi de üç gecedir izliyorum ve bana göre bazı şeyler ters gidiyor... Dünya Cumhuriyet Galaktik İmparatorluğu aslında yok olan bişey...

- Kim yok etmiş? Saylonlular mı? Siz misiniz mesela?

- O kadar basit diil oluum... Gerçekte yok yani, Jedi'lerin master durumundaki Yoda'nın ilk öğrencisi Luke sanmıştık ama JarJar Binks'in de desteklediği gibi Anakin Darth Vader olmadan önce daha doğrusu ölmeden önce... Öldükten sonra da geri gelebiliyor tabi... Sonuç olarak biz onu öldü sandık...

- Ben de seni kapattın sanmıştım Buğra...

- O kadar basit diil oluum... Şimdi Luke'la prenses Leila kardeş tamam mı? Luke'un babası Anakin ama Dart oluyor... Admilla ise onun annesi ama Darth'ın da ki o da zaten Sith Lordu... Alooo? Hacı takip et, ben yazdım anlamadım... Aloo? Hacı lütfen yaaa, seyrettirme altı epizodu birden yine bana yaaa....

- Hafta sonu bütün eski okul arkadaşları Kilyos'ta toplanıyoruz genç, yazlıkta kalıcaz... Mangal olucak, dut rakısı fondiplencek, trafik tabelalarına mermi yakılcak... Yazıyorum seni de listeye haberin olsun...

- Hangi eski okul arkadaşları? Neden trafik tabelası? Kimin listesi?

- Dolandırma lan lafı yine, bizim okuldan mezun olmuş şimdi önemli noktalara gelmiş babalarla, ağır abilerle ve büyük adamlarla toplanıyoruz. 87 mezunu Şiddettin Bey var mesela... Gerçi lise terk ama, altı leşi var... On yılı içerde... 90'lardan Vuralcankır Abi var sonra... Kendi imkanlarıyla otopark işiyle başlamış sonra kariyer olaraktan kadın işine gönül vermiş. "Mezunlarımızın elinden tutucaz, boynumuzun borcu" diyor... Değerli birisi.

- Lobiniz beni aşar Hırgürkan kardeş. Sen kendini yetiştirmeye bak istersen...

- Ne var lan godoş, tırsı balığı durumları mı yine? Elalemin lisesinin mezunu kendine kariyer yapmak için lobicilik yapmıyo mu yani! Bak sen şimdi burun kıvırıyosun ama dönüp dolaşacağın yer yine benim Kilyos'taki kürkçü dükkanı biliyo musun! Suratına kapılar kapanınca, elinde üniversite diploması üç kuruşa ayak işi yapınca kafana dank edicek... O zaman diceksin, keşke elime silahı alıp "İstanbul 120km" yazan tabelaya sıksaydım... Aloooo! Ulan senin bu kafa varya taaa "İstanbul 800km" şerefsizim... Dur bi daha arıyorum...

- Silam Sıkılhan... Eğer Duman'dan Kaan, Mor ve Ötesi'nden Harun, Aylin Aslım'dan Tayfası ve Teoman'dan Teoman'la birlikte sahneye çıkmak, rock yıldızlarıyla fotoğraf çektirmek ve onlarla özel anlar paylaşmak istiyorsan bana bir "evet" demen yeterli... Sana bir tuş kadar uzağım ben...

- Daha da uzakta bir yerde sekiz yüzlü hat reklamı yapsan olmuyo mu Bunalgül?

- Ne diyim, komik mi diyim yani sana! Biraz ilgi odağın eğlence, hoş bir atmosfer yaşama filan yönünde olsa Dombilitos cipslerinin talihlisi olduğumu bilirdin Sıkılhan... Kendimle birlikte istediğim birisini VIP olaraktan Açıkhava rock konserine götürebiliyorum... Bu kişi sen olabilirsin, kankim Büzge olabilir ya da değer verdiğim başka birisi anlatabiliyo muyum?

- Büzge benden daha VIP bi rock'çu Bunalgül, onu götür... Hadi bayy!

- Ya çok nefretliksin biliyo musun! Olaya kimyasal bir çekim olarak bakman hem çırkın hem de yivraaanç ama yani. Belki ben o farklı ve seçilmiş ortamda sap gibi diil de yine alternatif görünümlü, müzik kültürünü içine sindirmiş, romantik bağlamlı filan bir karşı cinsle temsil edilmek istiyosam? İnsan yani... Ortada bişey yoksa bile centilmen ve romantik bir karakter çizerekten en azından bi "evet" demeye çalışır... Nesin sen yaa? Taş kalbi mi besliyosun sol göğsünde filan ama!...

- Evet!

- Buyrun ama şimdi, durdu durdu "evet" dedi adam yaaa! Sürpriz çekilişler, imzalı poster ve yeni albüm tanıtımında hayranlarla klip çekimleri... İşte kaçırdığın fırsatlar bunlar! Artı olaraktan ifade ediyim, kendimle birlikte iki kişiyi daha VIP bölümüne geçirebiliyordum, sırf sana blöf yapıp denemek için itirafımı etmedim. Bunun birisi Büzge olur diğeri ise tanımadığım bir çocuk olabilir anlıyo musun şimdi? Alooo... Tanımadığım derken öyle demedim yani... Dilimden kaçtı... Bir gecelik bir çocuk demek istemedim Sıkılhan... Alooo?

Atilla Atalay sklhan@leman.com.tr

Feyzi Başdan

feyzi@leman.com.tr

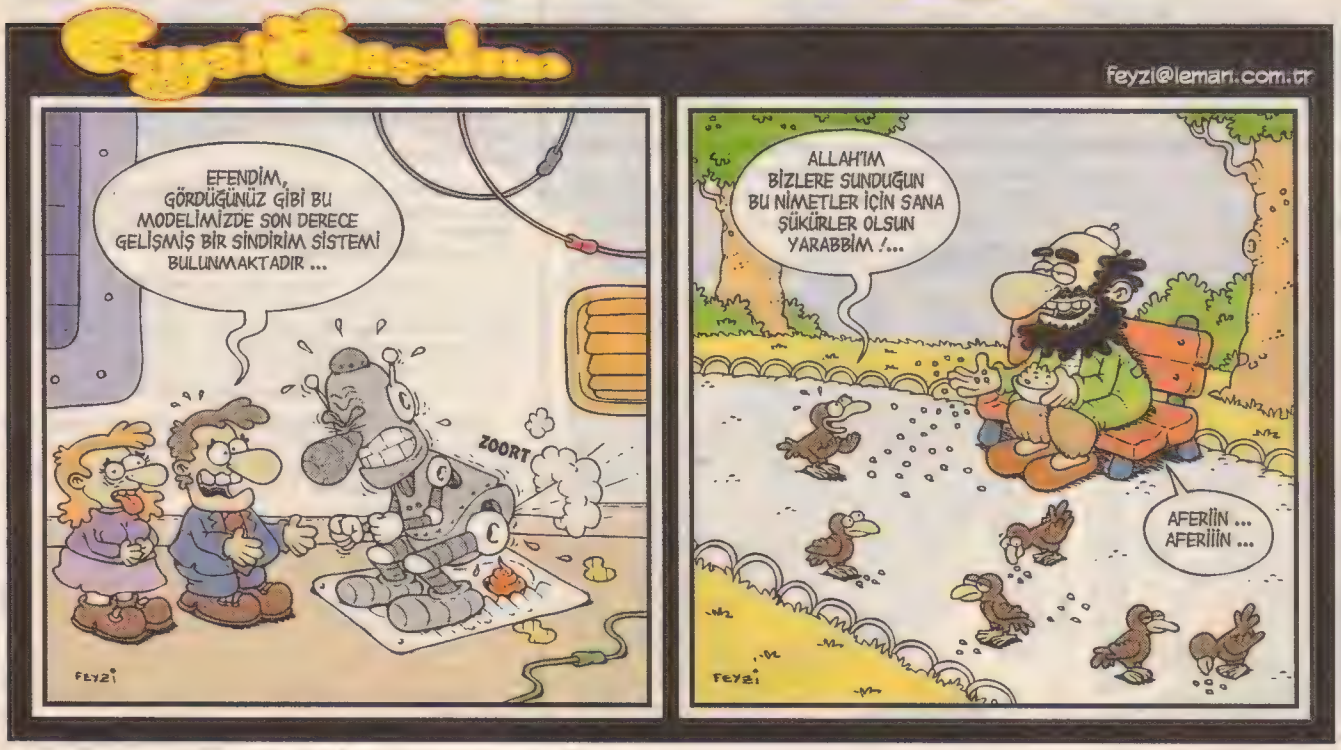

GATANA

Arkadaşımız Kemal Aratan mazereti dolayısıyla bu hafta çizemeyince iş başa düştü...

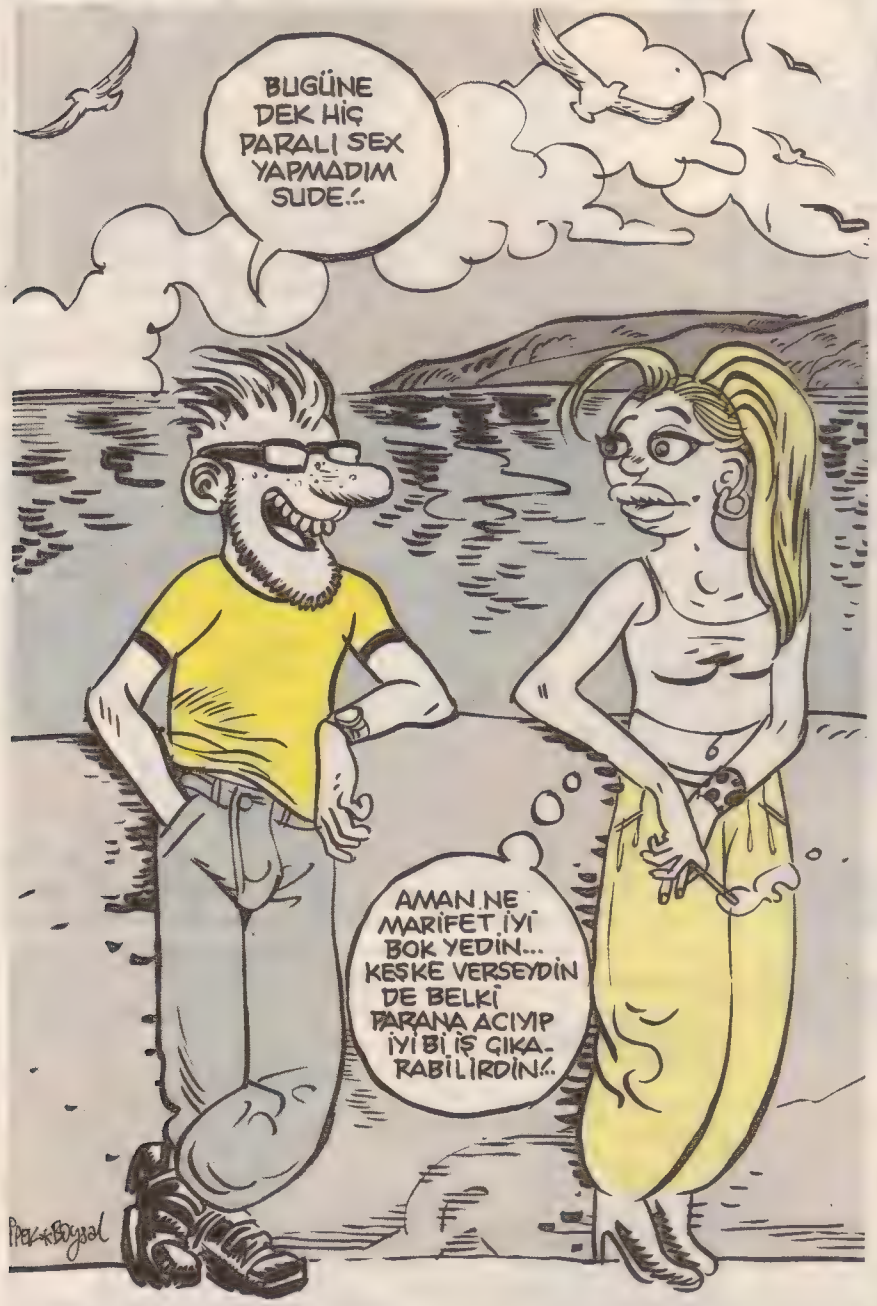

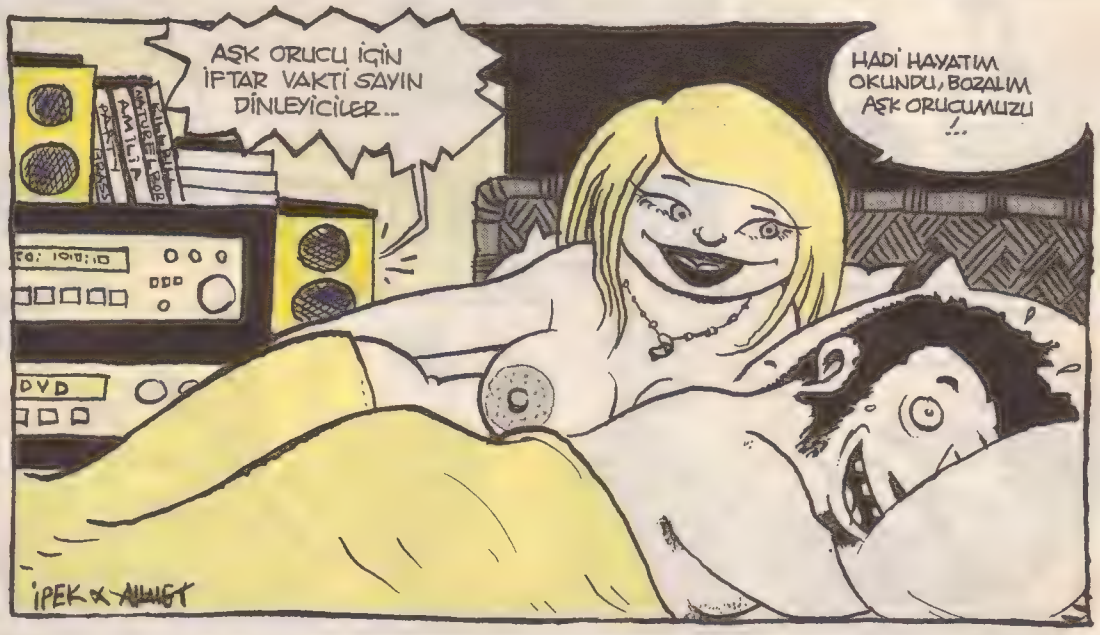

Adana'dan son esen rüzgar SERDAR AKKOYUN

tuncay@leman.com.tr
karatan@leman.com.tr

Akşamsefası

ERKUT ABİ

Kaan Ertem

PANTOLON METİNFİDAN

ERDENER ABİ

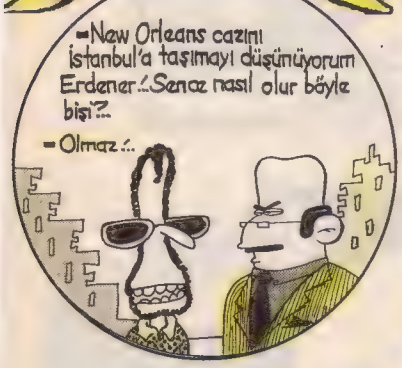

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

KEDİNİZİN KÖŞESİ

Sayın hocam, bizim bahçanın apartmanının dörtüncü katından son günlerde "Eyyovvv, niaaa, meyyn, iaaa" tipinde tartışan kedi sesleri gelimsiyor. Meraktan ağaça cırmanıp dayrenin camından pür tikkatlen içeri bakıyorum, içerde kedi yok. "Eyyovvv, niaa, meynn, iaa" sesi çıktıran sürt üstü yatmış kıpır kıpır insan var. İnsan kedi kadan. Onu görünce aklım başımdan gidiyo, arkamdan "piesst" oluyo. Hızlan kaçıyom hocam. Ne bu hocam? Hocam çıldıracam. Tehşet mi bu?

Rumuz: Kedi Kadan

Cevap: Yavrucuğum, o evde insan ufağı oluşmuş. Ondaki sesleri kedi sesi tıpıtıpınadır. İnsan arasında ona bebek olarak derler. Şu sıralar orada gayet şittetli "piesst" olur. Neden mi? Tüy dökersin kist olur.

GEZ MAHMUTÇUK

mtibet@leman.com.tr MAHMUT TİBET

KİRİTİK PÜSE

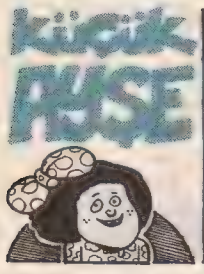

metinfidan@leman.com.tr

eyrik@leman.com.tr

Akşamsefası

TERELLİ PICTURES

CAN BARSLAN

Akşamsefası

canbarslan@superonline.com

...şk tek kişilikti... Aşk emektir sanmıştım

...skiden anlamazdım. Çocuktum o zamanlar. Adına hayat ...dedikleri o bilmeceli kurgunun hepsi birbirinden heyecan...lı ve merak uyandıran sürprizleri süslü ambalaj kağıtları...açmam için sıraya girmiş beni bekleyen binlerce rengarenk ...diye paketi gibi etrafımda döner dururdu sanki. Ara sıra bü...der kendi aralarında konuşurken kulağıma çalınırdı, ama ...ayamazdım. **Hayat çok zor,** derlerdi, **yaşamak hiç de ko... değil...** Ya da, **hayat bildiğini okuyor,** derlerdi, genellikle ...derli, kırgın seslerle... Peki neydi hayat dedikleri? Ya da kim... Neden bildiğini okuyordu? Hayatın bildikleri neydi? Onun ...diklerini biz bilmiyor muyduk?

Çocuktum, evet... Ama farklıydım diğer çocuklardan... An...nin komşuları bize oturmaya geldiğinde, ya da aile dostla...rızdan birinin evine yemeğe gittiğimizde diğer çocuklarla ...likte arka odada oynamak yerine büyükleri dinlemek daha ...enceli gelirdi bana. Annemin yanında sessiz sessiz oturur, ...nuşulanlara dikkat kesilir, anlatılan öyküleri anlamaya, ken... çocuk dünyamla yorumlamaya çalışırdım. Şaşırırlardı ba..., ne kadar uslu olduğumu, başka çocukların gittikleri evle... altını üstüne getirdiklerini, benim sanki anlıyormuş gibi bü...klerin sohbetlerini dinlememin ne de sevimli olduğunu söy...lerdi gülümseyerek. Ne onların takdir dolu cümleleri, ne de ...nemin benim usluluğumdan duyduğu gururdu beni orada ...an. Anlatılan öyküleri dinlemek benim için dünyanın en gü... oyunuydu. En çok da şu hayat dedikleri şeyi merak edi...rdum. O hayat dediklerinden herkeste birer tane vardı anla...an... Ve o hayat sahibini hiç durmadan kendi bildiklerini ...uyarak şaşırtıp duruyordu... Peki benim hayatım nerdeydi? ...unla ne zaman tanışacaktım? Daha fazla merakımı yene...eyip birgün bu soruyu anneme sorduğumda, her zamanki o ...naf, o yaşımdan beklenmeyecek sorularımdan biriyle daha ...rşı karşıya olduğunu düşünmüş olmalıydı ki, kestirme bir ...nıt vermişti bana, hiç unutmuyorum. Büyüdüğün zaman, ...mişti şaşkın bir gülümsemeyle, sonra şefkatle sarılıp, **akıl...oğlum benim,** diyerek bir öpücük kondurmuştu yanağıma... ...rdiği yanıt aklımı daha çok karıştırmıştı... Büyümek benim ...n bambaşka bir bilmeceydi... Çünkü hep, **büyümüş de kü...lmüş sanki,** diyorlardı benim için... Demek ki ben önce bü...müşüm, sonra da daha hayatımla tanışamadan birdenbire ...çülmüşüm, diye düşündüğümü hatırlıyorum. Ama annem ...tür tuhaf sorularıma hep büyüdüğün zaman diye yanıt ver...diğine göre bu doğru olmamalıydı. Demek ki ben de büyüye...ektim. Ve büyüdüğüm zaman herşeyi anlayacaktım... Benim ...bir hayatım olacaktı. Ve ben büyüdüğümde herşeyi biliyor ...acağım için hayatıma da doğru bildiklerimi anlatacaktım. ...öylece benim hayatım zaten benim öğrettiğim şeyler olan ...diklerini bana okuduğu zaman hiç şaşırmayacaktım.

Beyoğlu'nda, o birlikte çok sık gittiğimiz kahvelerden birin...yanımda oturmuş, günlerdir acımasızca ruhumu kemiren ...oruların o kahredici yanıtlarını gizlemek istercesine gözlerini ...enden kaçırırken, evet belki de ilk kez o an, bu kadar gerçek ...r şekilde o çocuksu duygularımda nasıl da yanılmış olduğu...u anladım. O gün tuhaf bir coşku vardı sende. Sıradışı, ço...uksu bir heyecanın vardı. Oradaydım, karşındaydım, doku...abileceğin kadar yakınındaydım. Ama baktığın, gördüğün, ...onuştuğun ben değildim artık. Senden öyle parlak bir ışık ya...ıyordu ki, o ışığın parlaklığında rengi soluklaşan, görüntüsü ...derek zamanın sonsuz yıkıcılığıyla kaybolan bir resimden ...rksızdım. Bana ne anlatıyordun, sana ne cevaplar veriyor...um, farkında bile değildim... İçimden yükselen o çığlık san... ses tellerimde bambaşka sözcüklere dönüşüp, öyle döküyordu dudaklarımdan. Hayatı durduralım, hayat bildiğini ...kuyor, ne olur durduralım onu, diye haykırmak istiyordum. ...ma yaşadığım o korkunç panik duygusu gövdemin içine ...apsolmuştu sanki. Dudaklarıma, sesime söz dinletemiyor...um. Sanki ikiye bölünmüş gibiydim. Bedenim söylediklerine ...anmış görünüyordu. Belki de inanmak istiyordum, bilemiyo...um. Ruhumsa yaklaşan tufanın o korkunç uğultusundan kur...lamıyor, bu uğultuyu sana duyuramamanın çaresizliğini ya...yordu. Tehlikenin o artık engellenemez yakınlığını sana du...rmak için içimde durmaksızın yankılanan çan seslerini al...damaktan ölesiye uzağıma düşmüştün. Hayat bildiğini oku...ordu, evet... Hayat aramızda derin bir uçurum gibi giderek ...çılıyor, yarattığı garip tesadüflerle bizi o uçurumun iki yaka...nda sonsuza kadar ayırmaya hazırlanıyordu.

Birazdan kalkıp gidecektin. Nereye gideceğini biliyordum. ...e yapacağını hissediyordum. Seni o kadar iyi tanıyordum ki, ...hum ruhunun bir parçası olmuştu sanki. Bana hissettirme...ek için elinden geleni yapsan bile içinde tomurcuklanan o ...eni aşkın zehirli bir sarmaşık gibi benliğini an be an nasıl sar...ığını adeta kendi içimde hissediyordum. Kalp atışların hızlan...kça benimki de hızlanıyordu. Ansızın içinde beliren o engel...nemez heyecan kıpırtısını ben de içimde hissediyordum. ...enden tek bir farkım vardı. Sen hızlanan kalp atışlarınla, içini ...aran o heyecan duygusuyla yepyeni bir aşka hazırlanmanın, ...endini yeni birine anlatacak olmanın, bu yeni aşkın belirsizli...nin yarattığı merak ve cazibenin büyüsüyle bana ve bizim ...evdamıza karşı giderek kayıtsızlaşıyor, bense seninle aynı an...a hissettiğim bu yeni duyguların içimde tarifsiz bir acıya dö...üşmesini çaresizce izlemekten ve beklemekten başka bir şey ...apamıyordum. Seni hissedebiliyordum, evet. Hissettiğin her...eyi kalbimde hissedebiliyordum. O ana kadar seni bu kadar ...i tanımamın mucizevi ve mükemmel bir şey olduğuna inan...ıştım. Ve belki de kimseyi bu kadar iyi tanıyamayacağım için ...u güçlü bağla sana daha sıkı bağlanmıştım. Bu yakınlık tarif...zce mutlu ediyordu beni. Şimdi ise ilk kez, keşke seni bu ka...ar iyi tanımıyor, ruhundaki her hareketini böylesine güçlü ...uygularla hissedemiyor olsaydım, diyordum. Çünkü artık his...ettiklerim bana dayanılmaz acılar veriyordu. Keşke bu kadar ...i duyumsayamasaydım seni. Keşke benden saniye saniye, ...akika dakika her an biraz daha kopuşunu ruhumun gözleriyle ...u kadar net göremiyor olsaydım. Keşke bütün bu olanlar öy... ansızın olsaydı ki, korkunç bir şok ve şaşkınlıkla uyuşsaydı ...edenim. O derin ve ani şokla uyusaydım, yıllarca, yıllarca ...yusaydım... Uyandığımda hiçbir şey görmemiş, hiçbir şey ...issetmemiş, hiçbir şey hatırlamıyor olsaydım.

Oysa bu mümkün bile değildi. Aylar öncesinde hissetmiş...m benden kopacağını, bir başka aşkın büyüsüne kapılacağı...ı ve tıpkı o Beyoğlu kahvesinde olduğu gibi ellerime bir ya...ancının elleriyle dokunup, gözlerime bir yabancının gözleriy...e bakacağını, benimle hiç tanımadığım bir yabancının sesiy...e konuşacağını... Ansızın belki hiç tanımadığın, belki de çok ...akından tanıdığın bir başkasına dönüşeceğini... Aylar önce...inde hissetmiştim... bir ses duymuştum sanki. Çok uzaklar...an gelen belli belirsiz bir ses... Sanki ılık bir yaz sonu gece...sinde insanın saçlarında dolaşan yumuşacık bir rüzgarın tatlı uğultusuna benzeyen bir ses... Saçlarını annenin eksik bıraktığı bir sevgiyle okşayan o rüzgar adını kulaklarına fısıldıyordu. Seni başka bir yere çağırıyordu, başka bir zamana... Benimle paylaştığın, benimle büyüttüğün o dört duvarı sevdayla örülü evimizin kapılarının, pencerelerinin arasından sızan, adını hiç durmadan benim asla seninle birlikte olamayacağım çok uzaklara çağıran bir rüzgar vardı kaç zamandır, hissediyordum... Öyle çok içindeydim ki, adını fısıldayan o rüzgarın senden başka birinin duymasının asla mümkün olamayacağı o sessiz sesini ben de işitiyordum. O yaralı çocukluğunun kalbindeki kurak topraklarını yalayıp havalandıran o sese kulaklarını kapatabilmem mümkün değildi. Çünkü ben senin o yaralı çocukluğunun kalbindeki kurak topraklarını yalayıp havalandıran o sese kulaklarımı kapatabilmem mümkün değildi. Çünkü ben senin o yaralı çocukluğunun kalbindeki kurak topraklarında yaşıyordum yıllardır. Seni tanıdığım ilk gün görmüş ve o günden beri yıllar boyunca var gücümle sevgimle sulamıştım o toprakları. Öyle çok sulamış, öyle büyük bir inatla tutunmuştum ki ruhuna, çocukluğunun kalbinde yarattığı o çatlak topraklar bile kayıtsız kalamamıştı yorulmak, dinmek bilmeyen bu deli sevdama... En sonunda narin ve kırılgan bir aşkı filizlendirebilmiştim kalbinde... Nasıl üzerine titriyordum, en iyi sen bilirsin, nasıl da kıyamıyordum sevdamızın o büyülü çiçeğine... Onu hayatın zehirli sularından koruyabilmek için var gücümle çırpınıyordum. Çocukluğunun o sevgisizlikten kurumuş toprağının çatlaklarını doldurmak için, içindeki her sevgi açığını kapatabilmek için kendimi unuturcasına, zamanı, hayatı ve ölümü yok sayarcasına çabalıyordum.

Belki ben de hala küçük bir çocuktum, bilmiyorum. Belki de tıpkı o çocukluk düşlerimdeki gibi eğer ona doğru bildiklerimi öğretirsem hayat benim bildiklerimi okur sanıyordum. İnsan birini yürekten severse, insan birini kendisini unuturcasına severse, insan bir kalbin temizliğine, masumiyetine ve sevgisine inanır ve o ruhu kendi ruhuyla sarıp sarmalarsa, sevilen kalbin çorak toprakları aşk bahçesine döner, çocukluğun yaraları sarılır, o derin çatlaklar sevgiyle kapanır sanıyordum. Evet, evet... Aşk emektir sanıyordum.

Birazdan kalkıp gidecektin. Nereye gideceğini biliyordum. Sana dur, gitme, demek istiyordum. Diyemiyordum. Mis kokular sürmüştün, en sevdiğin giysilerini giymiştin. Bayramın ilk günü sabahın erken saatlerinde evden fırlayıp, yeni alınmış elbiselerini göstermek için bütün gün sokakta dolaşıp duran çocukluğunun yüzündeki o naif gurur vardı yüzünde... Sana kaç zamandır ilk kez yeni bir takım elbise alınmıştı. Yağmur yağıyordu, ama umurunda bile değildi, sen sokakta bir aşağı bir yukarı yürüyüp duruyordun. Öyle masumdun ki... Sokaktan geçen bir arabanın sıçrattığı çamurla yeni giysilerin kirlendiğinde yüzündeki gurur acıya, yenilgiye, utanca dönüşecekti. Kendini çırılçıplak hissedecektin.

Öyle seviyordum ki seni, söylesene nasıl dur diyebilirdim? Tıpkı o giysiler gibi masum ve lekesizdi duyguların... sana nasıl onlarla yağmurda sokağa çıkma diyebilirdim? Nasıl söyleyebilirdim duygularını böyle apaçık, böyle gururla, böyle korkusuzca üzerine giyip sokağa çıkarsan, onlarla, ne kadar büyüsen de aslında hiç tanıyamadığın o hayatın ortasına böyle cesaretle atılırsan kalbinin ansızın lekelenebileceğini... Yüzündeki o masum gururun acıya, yenilgiye ve utanca dönüşebileceğini... Sana nasıl dur, gitme, diyebilirdim? Gözlerindeki o çocuksu sevinç tutuyordu beni. Yeni bir aşkın o taze rüzgarıyla kalbinde canlanan o kıpırtıları içimde kanaya kanaya hissediyor olmam tutuyordu. Olacakları görüyordum. Sözlerinin hiçbir faydası yoktu. **Yanındayım,** diyordun... **Eve git ve beni bekle,** diyordun... **Birkaç saat sonra geleceğim,** diyordun... Oysa ikimiz de biliyorduk gittiğin o yerden bir daha hiç dönemeyeceğini... Dönsen bile artık o gelenin hiçbir zaman eski sen olamayacağını... Bana bir daha hiç o çok eskiden beri tanıdığım yüzünle, o kendi gözlerim gibi bildiğim gözlerinle, o kendi sesim gibi duyduğum sesinle gelemeyeceğini...

Hayat büyük akıntılarla, girdaplarla çağıldayan çılgın bir nehir gibiydi. Ben o nehrin ortasında, avuçlarını açmış, parmaklarımın arasından süzülüp giden suları durdurmaya çalışıyordum. Sense ellerimi çoktan bırakmış, kendini o çılgın nehirenehre kaptırmış gidiyordun... Aşkımız gidiyordu... Hayatın o gürül gürül çağlayan azgın sularının aldatıcı ferahlığıyla sarhoş olmuştun. Öyle coşkuluydun ki görmen, anlaman, hesaplayabilmen mümkün bile değildi... Nehrin suları öyle derin, öyle yüksek bir sesle çağıldıyordu ki çığlıklarımı duyman mümkün bile değildi... Orada, yıllardır kimbilir kaçıncı kez oturduğumuz o Beyoğlu kahvesinde, kalbindeki aşkın gözlerinden sızan masumiyet ışığında giderek kaybolan suretimle karşında sessizce otururken, bütün olacakları hissedebiliyordum. Hayat denilen o deli akıntının suları yavaş yavaş o kahveyi dolduruyor, ayaklarımı ıslatıyordu. Aşkımızı o sulara atacaktın. Ellerimi bırakacaktın. O sular seni de beni de çılgınca sürükleyecek, kalplerimizi bilinmezliğin keskin kayalıklarına çarpıp, tarumar edecekti.

Biliyordum, birazdan kalkıp gidecektin. Nereye gideceğini, ne yapacağını hissediyordum. Aşk emeği terk ediyordu, görüyordum. Hayat benim doğru bildiklerimi değil, benim dünyamın asla algılayamayacağı, şifrelerini kalbimin asla çözemeyeceği bambaşka şeyleri okuyordu. Hayat, aşk emek değildir, diyordu. Aşk emeği terk eder ve yazgısının peşine düşer, diyordu. Öyle çaresizdim ki... Öyle amansız bir çaresizlik içindeydim ki, o an anladım, aşk aslında tek kişilikti. Aşk aslında başka bir yüreğin ışığıyla yeşeren, ama o ışık bir gün sönse bile yüreğimize sımsıkı tutunarak yaşamaya devam eden ölümsüz bir çiçekti. Benim çiçeğim benim kalbimdeydi. Seninki senin kalbimde. O an anladım, aşk aslında ölesiye bir yenilgiydi... Sen çiçeğinin yüzünü başka bir kalbin ışığına çevirsen bile benim çiçeğim senin ışığından yüz çeviremezdi. Öyle çaresizdim ki... İşte o an anladım, senin çaresizliğin senin kalbinde, benimki benim kalbimdeydi. Ne yapsak da paylaşamazdık onu. Tıpkı o bildiğini okuyan hayatın karşısındaki yenik çaresizliğimiz gibi, tıpkı ışığını görüp de sana dur diyemediğim, seni çocukluğunun o geç kalmış rüyasından uyandırmaya kıyamadığım yüzündeki masumiyet gibi, tıpkı bu yitik sevdamın sesini sana duyuramayan o deli çığlıkları gibi, aşk tek kişilikti...

cezmier@lemart.com.tr

Cezmi Ersöz'e Mektuplar.. Zarfını Ben Açardım Sana Yazdığım Mektupların.. Gendaş Yay. Kitapçılarda

* **Manisa.** 27 Mayıs Cuma günü saat 14:00-16:00 arası **Akhisar Merkez Dershanesi**'ndeyim.. Tahir Ün Cad. No: 111-B Akhisar..

* **Manisa.** 28 Mayıs Cumartesi günü saat 15:00 - 17:00 arası **Akhisar Festivali**'ndeyim...

FUAT

ses 2 — bölüm 1 — melike acar

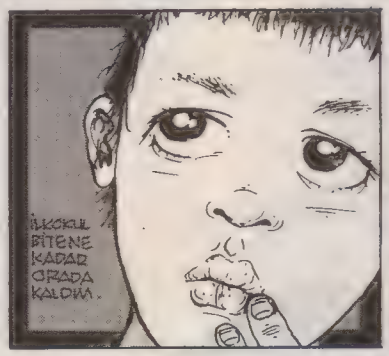

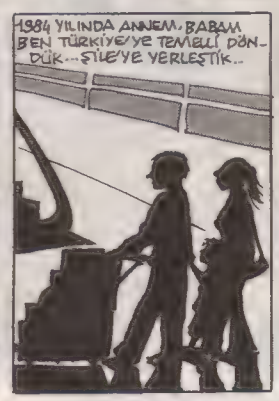

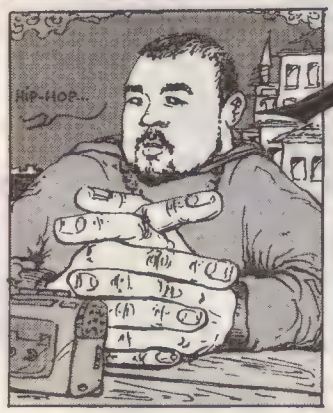

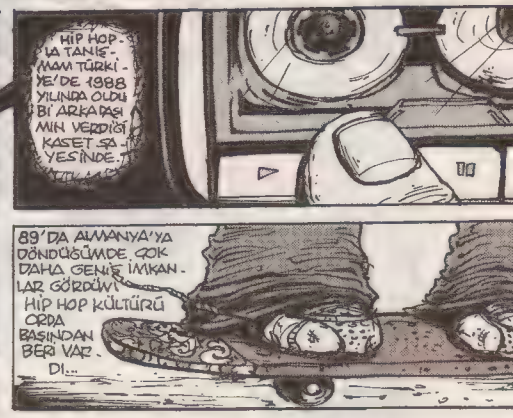

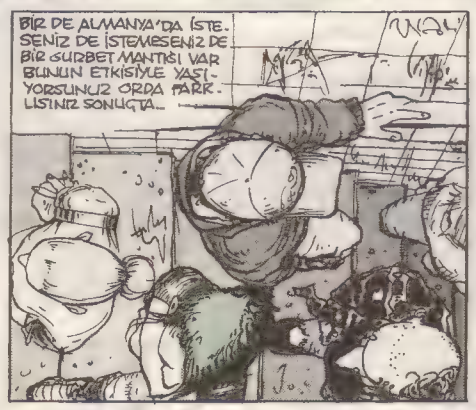

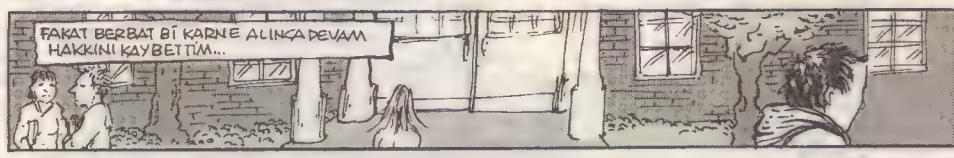

melike@leman.com.tr

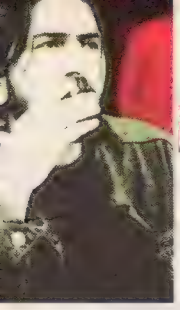

ADAMIMIZ LE PEN

Nihat Genç

Fransız radikal sağının büyük milliyetçi ismi Le Pen'i size nasıl tanıttılar. Sanırım göçmen/yabancı düşmanı, yahudi düşmanı, Arap müslüman yerleşimcilere karşı, ırkçı... Türlü siyasi kötülükler içinde tanıttılar. Yani, Le Pen'i ve partisi Ulusal Cephe'yi şeytanileştirmek ve aşınlaştırıp toplumdan dışlamak için herşeyi yaptılar, sonuç, Le Pen dimdik ayakta. Le Pen'e dikkatle bakalım, o artık Fransız Ulusu'nun bayrağı oluyor ve o artık o bir kahraman!

Ama onu, aşırı, radikal, gibi kelimelerle yemeye çalıştılar. Çağdışı gösterdiler. Kim gösterdi! İsrail kontrolünde ve İsrail tuzaklarıyla çalışan Avrupa medyası Le Pen'i tüm dünyaya bu kavramlarla tanıttı.. Nerdeyse Le Pen'i yasadışı bir terörist haline getirmeye çalıştılar.

Le Pen artık yaşlı bir ihtiyar! 1950'li yıllardan beri Fransız sağ siyasetinin en sağında yerini aldı. 1950'den bugüne Fransız sağı önce De Gaulle sonra Valery Giscard d'Estaind, sonra Chirac çizgisinde gelişti. Fransız muhafazakar ve milliyetçilerinin toplandığı bu sağ çizgi yolsuzluklara, skandallara karıştı ama buna rağmen 1980'li yıllara kadar Le Pen'in hiç şansı olmadı.

Le Pen 1980'li yılların ortasında atağa kalktı ve tüm dünyaya sesini 1990'lı yıllarda duyurmaya başladı. Sebep: 1980'li yılların solcu cumhurbaşkanı Mitterand Fransız sağının önünü kesmek oylarını bölmek için seçim sisteminde değişiklik yaptı ve sert radikal parti Ulusal Cephe'nin meclise girmesini sağladı. Le Pen meclise bir girdi, pir girdi. Tüm dünyanın soluk soluğa izlediği Cumhurbaşkanlığı seçimlerinde yüzde 20'lere varan oy aldı. Fransa neye uğradığını şaşırdı ve Le Pen'i durdurmak için Fransa'da sağcılar ve solcular işbirliği yapıp Chirac'ı yüzde 80'lere varan rekor oyla cumhurbaşkanlığına seçti. Cumhurbaşkanlığı seçimlerinde Fransa'nın tek sloganı: Le Pen'i durdurmaktı. Yüzde yirmi oy demek on milyonlarca Fransız'ın oyu demek. Le Pen'in temsil ettiği Ulusal Cehpe'yi Fransa dışlamak için elli yıl uğraştı, nafile. Le Pen'i durduramadılar, bugün Le Pen ölse de fikirleri Fransa'nın kalbine doğru ilerliyor!..

Le Pen şu anda Fransa'nın Eyfel'inden daha meşhur! Bu şöhret, kaynağını derin Fransız halkından alıyor! Ulusal haysiyetimiz ve ulusal değerlerimiz diye yola çıkan Le Pen bugün Fransa'da korkunç bir siyasi kuvvet! Çünkü Fransa bu adamda kendini buluyor. Le Pen'in aşırılıkları bir zamanlar komiklik olarak sunulurdu, şimdi gerçek..

Le Pen gençliğinde yayıncılık da yaptı. Tüm dünyaya Almanya'da gaz odalarında yakılan öldürülen yahudilerin rakamlarının abartılı olduğunu söyledi. İşte Le Pen o günden beri dünya yahudilerinin şeytanı ilan edildi. Oysa Le Pen'den sonra tarihçiler devreye girdi. Yahudilerin yirmi milyon yahudi yakıldı rakamları tartışıldı, hesaplanıp, beş milyonlara indirildi.

Ama en önemlisi yahudilerin acımasızca hesaplar sorması karşısında seslerini çıkartamaz hale gelen Alman ve Fransız milliyetçileri Le Pen'in çıkışlarıyla ulusal onurlarını birazcık olsun korumuş oluyorlardı.

Ancak ırkçılık, yahudi düşmanlığı gibi tartışmalar, kabul edersiniz ki, sansasyonel, skandal, tartışmalardır. Almanya ve Fransa'da hakim yahudi medyası/gücüne rağmen yahudilerin fikirleri dışında fikirler söylemek her yiğidin harcı değildi. Le Pen ısrarla denedi bunu ve yahudi medya ağına rağmen bir çok şeyi yeniden tartıştırmayı başardı. Yahudi basınının sindirdiği derindeki milli gurur, Almanya ve Fransa'da Le Pen'le kıpırdanmaya başladı..

Bu tartışmalar Le Pen için sembolikti, yani, yahudilere karşı bir siyasetçi Almanya ve Fransa'da ileri/geri konuşabilir mi, konuşamaz mı? Le Pen tek başına denedi bunu. Ve bu lafları ettiği günden beri dışlanan, şeytanileştiren bir siyasetçi, yani ırkçı damgasını yedi..

Yahudi düşmanlığı, ırkçılık gibi damgalar Le Pen'in siyaseti için tuzaktı, tehlikeydi, ancak Le Pen bu büyük tuzağı kendi lehine bir şans haline dönüştürdü. Şöyle: Bu yahudi medyasının onun isminden/fikirlerinden bahsetmesi mümkün değildi. Le Pen ancak aşırı laflar ettiğinde ondan bahsediliyordu. Le Pen yahudilerle uğraşarak kendi isminin popülaritesini arttırdığını farketti. Bir nevi, şöhretini, yahudi düşmanı gibi gösterilen aşırı çıkışlarıyla yaptı. Le Pen bu aşırı fikirlerini/çıkışlarını, kendi siyasetinin tanınması, kitlelere uzanması için bir promosyon olarak kullandı.

Yani, durum şu, birileri sizi sürekli dışlıyor ve yoksayıyor. Ama siz bir siyasetçisiniz, kitlelere ulaşmak istiyorsunuz. Kitlelere ulaşmak için yahudilerin yuvalandığı bu medyayı bir şekilde kullanmanız şart. İşte yahudi düşmanlığı bu işe yaradı. Le Pen büyük bir isim yaptı. Tartışılmaz denilen şeyleri tartıştırdı ve söylenmeyecek denilen kutsal yahudi propagandasının içine çomak sokup karıştırdı. İşte sansasyonel çıkışlar diye tarif ettiğimiz şeyler bunlar.

Le Pen'in ikinci büyük sansasyonel çıkışları Arap/müslüman göçmenlere karşı oluşuydu. Göçmenlerin ülkesinin dokusunu, kültürünü, değerlerini, huzurunu bozduğunu ileri sürdü. Bu tüm insanlık ailesinin merkezi uygarlığı kabul edilen Fransa için en çılgın girişimdi. Le Pen ısrarla, Araplar yüzünden Fransız yurttaşların iş bulamadığını söylüyordu, hatta, yolda yürüyemediklerini bas bas bağırıyordu. Fransa bu çelişkileri yaşasa da bu aşırı yabancı/göçmen düşmanlığına hazır değildi. Le Pen'i ırkçı bir ruh hastası gibi değerlendirip geçiştirmek istediler. Ama değildi, Le Pen, derindeki Fransa'nın sesiydi, söylenmeyenleri söylüyordu. Ve 1990'lı yıllardan bugüne Fransa'nın merkez sağ ve sol partileri artık yabancı/göçmen düşmanlığını milli bir politika haline getirdi. Düne kadar ne kadar ayıp, ne kadar vahşi, bizim gibi uygarlara yakışmaz deyip şeytanlaştırdıkları Le Pen'in tıpkı kendisi gibi düşünüyorlar. Artık Fransa'nın tümü nerdeyse göçmen, yabancı konusunda Le Pen gibi düşünüyor. Yani, elli yılın sonunda Le Pen'in kendisi değil, fikirleri iktidar olmuştu.

İşte Le Pen'in skandal denilen sansasyonel görüşleri bunlardı. Önce karşı çıkıldı, sonra bu fikirler Fransa tarafından kabul gördü.

Sizler de tüm dünya gibi Le Pen'in sadece bu fikirleriyle bilirsiniz. Oysa Le Pen bu "skandal" adam değildir. Yüzde yirmilere kadar oy almasının sansasyonel çıkışlarıyla bağlantısı yoktur. Le Pen bu skandal çıkışlarıyla sadece medya/ekranlarda boy göstermeyi, popüler bir hale gelmeyi başardı. Çünkü Le Pen'in bu kadar sevilmesinin arkasında bambaşka dünya endişeleri var!..

Çünkü Le Pen'in siyasi, sosyal, iktisadi fikirleri çok derin ve çok köklüydü, bu yüzden Fransa bugünlerde bu fikirlere sarıldı.

Mesela Le Pen Amerikan liberalizmine karşı savaş veriyordu. Amerikalı holding ve markaların istilasına karşı ülkesini savunuyordu. Özelleştirmeler ve holdingleşmelerle işsiz kalan milyonlara seslendi. Ve çok geçmeden Le Pen "solcu işçilerin" oylarını almaya başladı. Yanlış duymadınız. Irkçı, şeytan, diye suçlanan Le Pen'in Ulusal Cephe partisine işçilerin oyları gelmeye başladı.

Çünkü kapitalizmin doğurduğu hoşnutsuzluk, güvensizlik ve ahlaksızlık ve işsizliğe karşı Le Pen'in çareleri vardı..

Le Pen kapitalist sistemin ülke dokusunu bozduğunu, insanları ailelerinden kopardığını, yalnız bırakıp mutsuzlaştırdığını ve ahlaki değerlerin ve aile değerlerinin ve ulusal değerlerin çürümekte olduğunu söyledi... Kime söyledi: Çiftçilere, esnafa, küçük girişimcilere, işsizlere!..

Zaten yola çıkış nedeni Fransız toplumunun kapitalist çürüyüşüne ve dağılışına karşı set çekmekti, neyle set çekmek: Ulusal değerler, ulusal dayanışma, ulusal kardeşlikle!..

Ama Le Pen'in bu fikirlerini söyleyen, tartışan yazarlar, medya yoktu, Le Pen'in sadece skandal yahudi düşmanlığı fikirlerini medya kullanıp Le Pen'i karikatürize ediyorlardı. Tüm Fransa Le Pen'in ırkçı düşüncelerini dillendirip onu dışlamakla meşguldü.

Le Pen kurnaz davrandı. Baktı ki medya benim fikirlerimi söylemiyor, benim sansasyonel taraflarımı manşete çekiyor, o halde, "yeni bir" halkla iletişim ağı kurmalıyım. Halkla iletişim tarzını, birebir, yüzyüze sıcak temaslarla sağlamaya çalıştı. Ulusal Cephe'nin militanları sokak sokak ev ev köy köy dükkan dükkan dolaşarak, esnafa, çiftçiye, işsizlere kapitalizmin kötülüklerini, ahlaksızlıklarını anlatıyor..

Ortaya ne çıkıyor, ulusal değerler, yani, milli ve katolik değerler, yani, esnaf kardeşliği, işsizlerin vatanseverce örgütlenmesi, elden gitmekte olan Fransız kültürüne ve toplumsal bağlara sahip çıkılması!..

İşte Le Pen'in ana fikri de buydu: Kardeşleme. Fransızlar'ı kendi gelenek ve kurumsal değerleri etrafında kardeş bir toplum olarak yanyana getirmek. Bunun için katolik değerleri, küçük esnafın gündelik dayanışma değerlerini devreye soktu ve bu ulusal kardeşlikten bir parti ve ona program yaptı!..

(Pek tabii ki batılı siyasi yorumcular, yabancı/göçmen düşmanlığını "ırkçılıkla" açıklayamıyor, uygun bir kavram olarak "refah şövenizmiyle" açıklıyorlar, yani, uluslarının kendi zenginliğini başkalarıyla bölüşmek istememek, gibi...)

Velhasıl Le Pen denen adam, elli yıldır, tarımcısı, çiftçisi, işsizi, solcusu, katoliği, küçük esnafı, işletmecisi, Fransız tarihi, Fransız kültürü, Fransız özgüveni ve değerleri etrafında kardeş bir ulusal bütün olarak kendini korumak istiyor.

Yani, gittikçe holdingleşen ve ağırlaşan kapitalizme karşı tepki. Gittikçe kozmopolitleşip ruhunu kaybetmeye karşı bir tepki. Ve Ulusal ahlakını yitirmekte olan bir toplumun yeniden dirilmesi.

Le Pen'in 1980'li yıllardaki oy gücü yüzde bir dahi değildi. Ama zaten amansız kapitalizm ve onun istilası da 1980'li yıllardan sonra atağa kalktı.

Peki neden, ulusal kardeşliği, dayanışmayı, ulusal değerleri herşeyi yapan Le Pen'i Fransızlar ve Avrupa ırkçı, yabancı düşmanı gösterip nerdeyse terörist, şeytan, dışlanması gereken bir siyasetçi olarak dünyaya tanıttılar.

Bunun sebebi, holding medyası ve İsrail medyasıdır. Ve çürümekte olan sağ ve sol merkez partilerin çaresizliğidir. Merkez partilerde ortaya çıkan yolsuzluklardır. Sağdaki ve soldaki partiler ulusal değerleri koruyamıyor. Avrupa'nın dibine girin. İtalya'yı, Almanya'yı, İngiltere'yi altından girip iyice siyasi ve sosyal olarak tahlil edin, "radikal sağ" denilen "ulusal değerlerin" korunduğu ve savunulduğu partilerin merkeze doğru ilerlemekte olduğunu göreceksiniz.

Yani, kapitalizmin ve holdinglerin bütün değerleri silip süpürmesine, küçük işletmeleri tehdit etmesine bu topraklarda kimsenin müsaade etmeyeceği açık. Merkez partilerin silik, tavizkar, holding kuklası olmasına kimsenin müsaade etmeyeceği açık. Ülkeyi vahşi liberalizme terketmeye kimsenin gönlü razı değil.

Kapitalizmin hem iktisadi çürümeye hem ahlaki çürümeye yol açması karşısında bambaşka bir "değerler" ve "fikirler" manzumesiyle Avrupa kendini korumak istiyor.

Fransa'da şimdi bugünlerde Avrupa anayasası oylanıyor ve Le Pen'in siyasi kudretiyle AB paramparça ediliyor...

Ülkemizde de durum farklı değil. Kapitalizm ve holdinglerin ülkeyi ele geçirmesi karşısında "korkularınızı" dile getirdiğinizde, sizi de birileri "aşırı" ilan edecektir.

Ama siyaset, ama Avrupa, ama, geniş kitleler, artık medyayı, holdingleri tanıyor, holdinglerin yazarlarıyla oluşturulan bu şeytanileştirilmeye, dışlamaya artık inanmıyor.

Küreselleşmeden, kozmopolitleşmeden, ahlakı kaybetmekten, kardeşlik ve dayanışmanın yokolmasından oluşan büyük bir korku ve güvensizlik dünyayı gittikçe çepçevre sarmaktadır.

Ülkemizdeki "milliyetçi" görüşlerle Le Pen'i kıyaslamaya girmeden, ayrıntıya dalıp birkaç laf söylemek istiyorum.

Avrupa korkuyor! Komzopolit kültürden korkuyor. Oysa Anadolu toprakları tarih içinden bugüne binlerce ayrı kavmin binlerce ayrı yönden gelip kurduğu karmakarışık bir toplum. Bu karmakarışık renk zenginliğinden hiç korkmadı, aksine, Anadolu bu renklerle varoldu..

Avrupa korkuyor! Kapitalizmin sert vahşi silip süpürücü çürütücü yıpratıcı aile ahlak kardeşlik tanımaz kültüründen korkuyor. Oysa Anadolu toprakları tarihin binlerce yıl öncesinden beri bütün dünyanın ortak pazarıydı. İpek yoluydu. Binlerce koldan tüccarlar asırlarca girip çıktı. Dünyanın en zengin pazarları, çarşıları bu topraklarda kuruldu. Dünyanın bütün malları buraya, buranın malları dünyaya taşındı... Hiçbir zaman korkmadı, ta ki, 1830'lu yıllarda batının seri, sanayii, teknik, plastik, sentetik ürünlerinin dünyayı fethettiği 19. yüzyıla kadar.

Avrupa korkuyor, çünkü, insan hakları, hukuk, bireyin sigorta, hukuk güvencesi artık ona yetmiyor. Tüm bu hukuki değerleri ulusal bir öncelikle sahiplenmek istiyor. Başka ça-

Devamı 12. Sayfada

Akşamsefası

Kıytık Lebleri

suatozkan@leman.com.tr

SUAT ÖZKAN

dumur detayları

GÜNERİ İÇOĞLU

dumur@leman.com.tr

ZİVZİK NARI

Cihangir'de yapılacak çocuk parkının LeMan'ın üstlendiği bölümü olan **"ağaç kütüklerden oyuncaklar yapma"** işlemi için Çağçağ'la beraber malzeme almak üzere Karaköy Perşembe Pazarı'na gitmiş, alacağımızı almış, dönüyorduk... Ellerimizde sandalcı keserleri, testereler, zımparalar, eğeler ve rendelerle ağır ağır yürüyorduk... O sırada Karaköy alt geçitinin vapur iskelelerine doğru giden çıkışındaki yan duvarda yer alan bu silik dumur grafitisini görmüş, hayretle incelemiş ve hayran olmuştum...

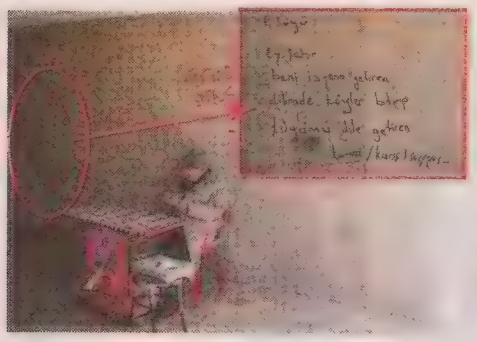

Ey şehir beni isyana getiren, dilimde tüyler bitirip tüyümü dile getiren
karma/karış/sus/pus

Benim de bunu okuyunca tüylerim dumur dumur olmuştu. Engin pop alemini bilemiyorum ki, belki bir şarkı sözü olabilirdi... Yazının güçlü şiirselliği, anlam ve imgesi alt geçit duvarıyla az rastlanır bir uyum içindeydi... Yazıyı kayda alıp merdivenden çıkar çıkmaz, önümüze kuşkonmaz benzeri yenilebilen bir bitki satan bir işportacı çıktı... Merakla yaklaşıp sorduğumuzda bunun **ışkın** denilen bir bitki olduğunu, Bitlis, Siirt civarında kardan sonra yetiştiğini, birçok şeye iyi geldiğini söyledi ve bir tane soyup verdi... Ekşimsi, hoş bir tadı vardı. Yayla muzu olarak bilinirmiş. **"Vay be insan hergün cahil kalkıyor yatağından, bilmediğimiz neler var dünyada..."** dedimki, orda arkada bankta oturan olayla alakasız bir şahıs fırladı ve yanımıza geldi. Otlar ve bitkiler üzerine coşkuyla nice bilgiler verdi. Biz heyecanla dinledikçe o da coşuyor anlattı... Yine Siirt civarında dedi galiba, **Zivzik Narı** denilen bir nar varmış... Bu **Zivzik Narı** çok çok yararlı bir çok derde deva bir narmış. En büyük özelliği de koparıldıktan sonra çok uzun süre dayanırmış.. Kabuğu kuruduktan çok uzun süre sonra da yenilebilirmiş... Arkadaş sokakları, esnafı bu yüzden seviyorum işte.. Onlar benim hocam, profesörüm, terapistim, arkadaşım, herşeyim... Hani sizlerin bir okur olma durumunuz var ya bu derginin okuruyum şu derginin okuruyum diye, ben de esnafın okuruyum, samimiyetin okuruyum, insanın okuruyum kainatın okuruyum...

DARDIRIM

Zeytinburnu-Veli Efendi hipodromunun karşısında, klasmanında, Ortadoğu ve Latin Amerika genelinde dünyanın en dar kaldırımlarından biri tespit edilmiştir...

Tam olarak genişliği 33 santimetre olarak ölçülmüştür... Fakat yine de olduğuna şükretmek gerekir, zira kaldırım kaldırımdır... Resimde görüldüğü gibi tabii ki, bu noktada kaldırım kullanılmamaktadır... Yan olarak geçilse bile yine de insan vücudu sığmamaktadır... Bunu arabamı o civardaki sersive bakıma götürdüğüm vakit bir muhabbet arasında servis danışmanına söylediğimde **"O da bir şey mi!.."** dedi, **"Çok daha darı var... Topçular'la Edirnekapı arasında Demirkapı denilen yerde, Eyüp'e doğru yürüyüp Demirkapı'ya çıkarken sağ taraftadır bu kaldırım.."** diye devam etti... Belli bir noktada takribi **17 santimetre** kadar daralmaktaymış... Bu yol da araçların epeyce hızlı geçtiği bir yolmuş...

Bir gün, binlerce yıl sonra bir uzaylı geldiğinde bu dumurları bulup okuduğunda ve bir tanesine güldüğünde ruhum şad olacaktır, bir uzaylıyı güldürsem ne mutlu bana, bilim adına yegane amacım budur...

YA TUTARSA

Nasreddin Hoca'nın yoğurt yapmak için bütün göle maya çalmasına benziyor banka yazılmış bu minik ilan... Yazı o kadar minik ki 8-10 cm kadar.. Bu cılız çağrıya ilgi göstermek isteyen bir karşıt cinsin 27 sene ıssız bir adada kalması ve yanından ayırmadığı bir büyütecinin olması gerekir... Bu ilanı ciddiye alıp günde yirmi kişi arasa ne yapar acaba... Yine de dumursal açıdan, bu tür ilanları başarılı ve cüretkar bulduğumu itiraf etmeliyim..: Bu arada arkadaşa da iyi şanslar demeyi ihmal etmiyoruz ve dumur arşivlerine katkısından dolayı kendisini kutluyoruz...

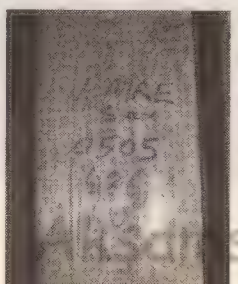

PARK TİME

Acil bir işim vardı... Çemberlitaş'ta koşar adımlarla ilerlerken bu görüntüye kör dalış yaptım, dumurluk birşey olduğunu hissederek aceleyle dumur arşivime aldım... Eve gelip bir de baktım ki, dumuru kale direğinin sol köşesinden doksana takmışım... **"Kalem ve Banyo rodajda çalışacak Parktime ve fulltime bayan elemanlar aranıyor"** demiş... Kalemi, banyo rodajı bilmem ama **parktime** yazısının bariz bir dumur detayı olduğunu adım gibi biliyorum..

AŞIKA BAĞDAT SORULMAZ

Sarıyer'deki bu camiinin, tabeladaki bahsi geçen Yeni Balıkçılar çarşısıyla arasında 60-70 metre kadar bir uzaklık var... Elbetteki kaydadeğer bir açıklaması vardır. Fakat benim bildiğim geleneksel camii mimarimizde, külliye anlaşıyla herşey imar planının en başından beri bellidir, hatta dört bir köşeye dikilecek çınar ağaçlarına varıncaya kadar... Yunus Peygamberin balığın ağzında denizde taşınması misali elbet bunda da bir keramet vardır ne diyelim... Biz bize düşen dumur nasibimizi alalım ve sessizce aradan çekilelim..

DUMUR YAZIHANESİ

Ey güzel İstanbul'um eey, bakalım daha ne güzellikler sunacaksın biz dumur dostlarına... Burası Tophane civarında bir açık otopark ve herhalde açık bir otopark olduğu için olsa gerek, kendine özgü bir **açık yazıhanesi** var... Kapısı penceresi olmayan bu yazıhanede, yine açıkta duran bir büro masası görmek daha şaşırtıcı olabilirdi, ancak tek sağlam duvarda yazan **OTOPARK YAZIHANE"** dumuruyla yetinmeliyiz... Belki çalılar arasında bir bilgisayar, faks, telefon falan vardır da biz göremiyoruzdur...

ÇAY BAKIMI

Apartmanımızın yan cephe duvarının suya dayanması için izolasyonu yapılıyordu... Bir ara balkondan ustaları seyrediyordum.. İskeledeki ustalardan biri beni gördü ve **"duvarın bakımını yapalım ama bizim bakımı yapan yok, çay yok, su yok"** diye tuhaf bir serzenişte bulundu..

GÖNÜL DUMURU

Eski semtimizde küçüklüğümüzün geçtiği mekanları dolaşalım, eski günleri yad edelim diye kırk yılın başı anem-babam falan eski çay bahçemize gittik, gittik ama çay bahçesi kafe olmuş, deniz kenarındayken deniz epeyce doldurulunca neredeyse ara sokaklarda kalmış.. Seneler önce denize girdiğimiz yerler otopark olmuş.. O günlerden yalnızca bir tane eğri çam ağacı kalmış.. Neyse yerli film nostaljisine son verip dumura geçelim... Arabamızı otopark olmadığını sandığım bir yere parkettim.. Eskiden eski olan, şimdi ise yepyeni olan çay bahçesine doğru yöneldik.. O sırada arabaların yanında yöresinde sekerek gezen bir adam gözüme çarptı... Eyvahlar olsun otoparkçı olduğu kesindi.. **"Benim küçüklüğüm yazları şu kayanın dibinde geçti kardeş, burası da mı otopark, bilemedim valla. Neyse ücret ne kadar bari onu bilelim"** dedim.. Adam beni ciğerimden vurdu **"Abi biz otopark değiliz, çay bahçesine ait burası.. Bi gönül bahşişi alıyoruz o kadar.."**

Gönül Adamı

GÜNERİ İÇOĞLU

OKUR DUMUR

Selamlar. 70'li yıllardan beri (gırgır ile başladı) sürekli sizi okuyorum. Sıkı bir hayranınızım. Size Bursa Yenişehir'den gelirken yolda gördüğüm tam anlamıyla dumur çağlayanı bir trafik levhasını gönderiyorum. Girişimci yurdum insanı **Ç** harfini boyamış karayolları yeniden yapmış, fotoğrafta görünmüyor ama Ç harfinin olduğu yer hayli kalınlaşmıştı (boyadan). Sevgiyle kalın.

Yalova Subaşı'ndan Turgut Denizli

Sana çok güzel dumurluk bir resim yolluyorum. Güzel memleketimin güzel insanı her ne dertteysen seni güldürüyor. Resimdeki büfe **Samatya Hastanesi'**nin hemen yanında.. Dertli dertli hastaneden çıkmış eve giderken okudum, çok güldüm yazana ve yazdırana sevgiler...

Yaşar Bazarbaşı

Dumurcunun Notu: Eskişehir pijama pikniğindeki yedi dumurlardan sevgili **Erhan Poyraz** imeylini aldım. Asıl ben size teşekkür ederim yaman dumurlarınız için... O şirin şehirde kendi gözlerim gibi bakan gözlerim olduğu için..

* Sevgili **Yılmaz Keskin,** mektubunu bir kez değil, birkaç kez duygulanarak okudum... Dumur modunda ve boyutunda değildi ama sıcacık, dürüst, samimi bir yazıydı... Dayan be Yılmaz, dayan be dostum, senin gibi gerçek muhabbetli birine ihtiyacı var bu Yalan Dünya'nın... O, sokaktaki çocukları en iyi sen tanıyorsan, bir insanın bir günlük sevinci olmak için bile dayanmaya değer...

Son kullanma tarihi

enderoz@leman.com.tr Ender Özkan

Diyarbakır'dayız!..

ABİ NERDESİN İKİ SAAT OLDU?

NE GURURLU ÇOCUK BUNLAR YAV?

..BİRİSİNİN ELİNE BİR LİRA SIKIŞTIRANA KADAR AKLA KARAYI SEÇTİM...

NEYSE.. GEL SU BAKKALIN KARŞISINDAKİ KUYTUYA KONUŞLANALIM; O DA GELİR ŞİMDİ!

AH İŞTE!!

BENİ YANILTMADI; GEKMEYE BAŞLA!

..için Diyarbakır'dayız!.. Yoğun göç alan varoşlardaki bakkallar, lokum çikolata, bisküvi v.b., birçok mamûlü son kullanma tarihi geçtiği halde ucuz fiyatlarla halka satıyor...

Tarihi geçmiş gıdaların Kürt çocuklarına satıldığına dair iddiaları yerinde araştırmak..

..şimdi onu takip ederek, tükettiği gıda ürünü hakkında ne kadar bilinçli olup olmadığını...

REC.

MERHEBA!!!

REC.

HEY!.. SENDE KİMSİN? ÇEKİL OBJEKTİFİN ÖNÜNDEN!..

ADIM NİZAMETTİN!.. BENİ SİZE ALLAH GÖNDERDİ!

EVİM ŞURDA; GİDİP AYRAN İÇEK Mİ?.. Yoğurt, S.k.t. Nisan 2005

öğleden sonra...

İŞİN BU KADAR İLGİNÇ BİR PROJEYE DÖNÜŞME İHTİMALİ HAYATTA AKLIMA GELMEZDİ...

VALLA NE DİYİM..

PEKİ ABİ, KABUL!..

O ZAMAN BEN DE BAKKALA ERZAK ALMAYA GİDEYİM...

İkinci gün:

Sucuk, son kullanma tarihi-Aralık 2004, Kola-şubat 2005, Yoğurt-Nisan 2005, Margarin-Ocak 2005!..

LA DAHA BİR HAFTA DOLMADI...

ABİ BIRAK.. AÇ ŞU KAPIYI-PENCEREYİ.. YOKSA CAMI KIRIP POLİS ÇAĞIRIRIM.. SİZİN OLSUN BOZUK GIDALARINIZ-GİT ŞURDAN YENİ TARİHLİ YOĞURT BUL!..

BAAK.. BENLE DÜZGÜN KONUŞ HA!..

NİZAMETTİN ABİ, BU İŞ BİZE GÖRE DİİLMİŞ.. PARDON...

Eveet.. Endişe Evi'ndeki bekleyiş devam ediyor sayın seyirciler... İstanbullu kardeşlerimiz burada tarihi geçmiş gıdalara ne kadar dayanabileceklerinin imtihanını veriyor.. Bugün üçüncü gün.. ve ben yemeğin yanına çay demledim:

Çayın son kullanma tarihi: ocak 2005!

TRRRR...

OLM SUCUK 2004'ÜNMÜŞ, YAVAŞ OL...

İŞTE OLUM ESAS SURVIVOR BUDUR..

Dördüncü gün!..

BAŞIM DÖNÜYOR.. İÇİM BAYILIYOR.. AHH-TANRIM ÇOK FENAYIM... BEN N'APTİM!..

PEEH!.. KANE DİBEJİN DEMA BİRATİYÊ VE!..

AÇ ŞU CEBİ, DİYARBAKIR BÜRO'DAN ACİL YARDIM İSTE-ÖNCELİKLE YENİ TARİHLİ BİR KAP YOĞURT!..

BAKSANA.. SENİN KÜRTÇEN VARDI; ÇIKARKEN NE DEDİ O?..

SÖZDE KARDEŞLİKTEN DEM VURDUĞUMUZU!

BİT!

Bitti-

Akşamsefası

9. Sayfadan Devam

reler arıyor. Fransız yurttaşına sigortada, iş bulmada öncelik vermek istiyor, yani, önce Fransız diye bağırıyor.

Oysa Anadolu toprakları onlarca iç savaş, ağır insanlık trajedilerine rağmen binlerce yıl kardeşliğini, bütünlüğünü koruduve bu topraklarda hiçbir kavim, renk, folklör, öncelikli imtiyazlı hale gelmedi. Genç cumhuriyet dahi, bütün köylerden apayrı renkte insanları, hemşire, öğretmen, subay, meslek okullarına taşıyıp yurtaşlıkla eşitledi. Yani kimseye öncelik, imtiyaz tanımadı. Bugün İran'dan Irak'tan Bosna'dan Kırım'dan Kafkasya'dan ülkemize gelip yerleşmiş herkes bu topraklarda eşit haklara sahiptir.

Ayrıca Anadolu, kapitalizmin sert fırtınasına karşı tutunabilmek için, asırlar öncesinden Yunus Emreleri, Mevlanalar'ı, Hacıbektaşları, yani, evliyalarını, sonra esnaf loncalarını, tarikatlarını devreye sokup, Anadolu halkının tekrar ve yeniden "kardeşleşmesi" için bağlarını derinleştirdi, kökleştirdi.

Avrupa korkuyor. Çünkü Fransa'yı dünyanın ve insanlığın uygarlık merkezi yapan o büyük "insanlık düşü" yenilgiye uğruyor. Uğratan holdingler ve kapitalizm! Ve bu büyük yağmadan, yangından Fransızlar vatanlarını korumak istiyor. Eski sömürgeci günlerinin suçluluk kompleksini yaşamak istemiyorlar. İnsanlık, hukuk diye bağıranlar, bugün Fransız vatandaşlarına her alanda öncelik tanımak istiyor!..

Şimdi, Le Pen'in, küçük esnafı, çiftçiyi, işsizleri, solcuları, dünya nereye gidiyor korkusundaki Fransızlar'ı arkasına alıp ulusal değerler ve ulusal kardeşlikle onları korumaya çalışan programıyla, ülkemizdeki "milliyetçi" partileri kısaca kıyaslayalım.

Ülkemizde milliyetçilik'in yuvalandığı ideolojik merkezler ikiye ayrılır, birincisi sağ, muhafazakar merkez partiler, Demirel, Özal, Tansu, Ağar, gibi. Diğeri daha sağda MHP gibi..

Ülkemizde merkez sağ partiler, yoksul kitlelerin oylarını dini ve muhafazakar değerleri yaygaralaştırarak aldılar. Yoksul halkın geleneksel değerlerini kullandılar. Ve bu yoksul halktan aldıkları oylarla, ekonomiyi holdinglere devrettiler.

Ekonomiyi yaygınlaştırmadılar, küçük işletmecilere, küçük esnafa, tarıma, köylüye, sokaklara, mahallelere, varoşlara yaymadılar! Ne yaptılar? Holdinglere ülke bütçesini teslim ettiler, borsaya, dövize, IMF'ye teslim oldular.

Yani, merkez partiler ülkemizde, geleneksel değerlerin ideolojisini yapıp küresel pazara bu yoksul halkı çaresiz ve aç teslim ettiler.

Merkez sağın yedeği, aşırı milliyetçi partiler ise daha içler acısı. Şöhretlerini tetikçi, Susurlukçu, militan, kabadayı ve mafyatik isimlerle yaptılar. Milliyetçilik onyıllar boyu bu ülkede, vurdu, kırdı, dövdü, galeyana geldi gibi, mafya şöhretli adamların imajiner dünyasına hizmet etti..

Öyle ki, yeni yetişmekte olan gençler, bu mafyatik şöhretli milliyetçileri görüp milliyetçilikten, vatanseverlikten iğrenip, böğürmeye başladılar.

En önemlisi, ülkemizdeki merkez sağ partiler gibi aşırı milliyetçi partiler de, kardeşliği toplumsal tabana yaymadı, çiftçileri, işsizleri, yoksulları, küçük esnafı, küçük işletmeciyi "kardeşlik" ve "dayanışma" içinde toparlayamadı. Yani, bu altta kalan, hakkı yenen kesimleri yanına alıp uluslararası holdinglere ve onun döviz, borsa ve IMF programlarına karşı duramadı.

Velhasıl, milliyetçiyim, sağcıyım, merkezim, muhafazakarım diyen partilerimiz, hortumculuk, hırsızlık, üçkağıt, yüce divan, skandal, tetikçi, banka soyguncusu olarak şöhret yaptı ve tarihe bu çirkin hırsız kimlikleriyle yazıldılar!..

Kardeşlerim. Yıllardır bu sütundan sizlere bokundan yemiş deliler gibi bağırıyorum. Sosyalizm çöktü Sovyetler dağıldı ve milyonlarca zihin iflas etti ve milyonlarca aydının yüzlerce yılda oluşturduğu dünyadan büyük ütopyalar Berlin Duvarı'nın çöküşüyle bir manto düğmesinden daha değersiz hale geldi... Kardeşlerim. Yıllardır size bu sütundan ağzı köpüklü deliler gibi bağırıyorum. Vahşi, hortumcu, tetikçi, sağ-milliyetçilerden kurtulmamız gerektiğini anlatıyorum. Kardeşlerim, yıllardır size bu sütundan mezuplar gibi bağırıyorum. Milyon çağların birikimi dünyaları tekellerine markalarına holdinglere hapsetmiş post-endistriyel, post-modern holdinglere karşı haykırıyorum. Kelimeler duvar taşları gibi, taşları üst üste koyarsın, çimentonuz yoktur, çamur kararsın, çamurla karılmış duvar kayar, kaypak, kaynamaz. Ama dönüp dönüp eski dünyaların köklerine bakarsınız.. Kardeşlerim, eski kervansarayların kalıntılarına baktım. Yandan bakmadım, eskilerin kılığına kıyafetine diline şiirine aşkına tam olarak bakmak istedim. Eskileri mumya, fosil, tarih olarak önüme koymadım. Eskileri ruhuma yerleştirdim. Dağılmış şehirleri, harabe pazarları demir kelepçelerle turistlere açılmış çarşıları, eskilerin insan yüzleri gibi etten kemikten hayatlar bulup kelimelerime taşıdım.. Kardeşlerim, kelimelerim sevildiklerini biliyor. Bu yüzden kendini parçalıyor. Kardeşlerim, fikirlerim güneş ışınları gibi fışkırıyor uzuyor. İçimizdeki budalaların dangalakların dahi yüzünü aydınlatıyor. Kelimelerim, ülkemin bağımsızlığı. Kelimelerim ülkemin değerleri, tarihi. ah, bu herkesin bildiği sıradan kelimeler. Söyleyince tane tane, yazınca işte buraya, parmaklarım, ellerim bir kalp gibi atıyor, yumuşuyor, titriyor. Bilmezsiniz parmaklarım dokununca tuşlara, sarhoşlar gibi nasıl küfrediyor. Kardeşlerim, kelimelerimi kemikten yaptım. Onların eti sizler olacaksınız. kapitalizmin çürüttüğü, ürküttüğü, ahlakını yokettiği, kardeşlik, dayanışma bırakmadığı, geleneklerini tarihini iptal ettiği... İptal iptal iptal ettirilen kardeşlerim. Terörist, yasadışı, yoksayılan kardeşlerim. Bizim de siyasetimiz var. Bizim siyasetimiz ruhumuzdur. Ruhumuz bedenimize girdikçe vecd başlar. Ve artık cezbe başlar... Cezbesiz fikir olmaz. Kupkuru arkeolog kelimelerden teori olmaz... Taktiklerle stratejilerle analizlerle yorumlarla düşünce olmaz. Fikir, ölünceye kadar bedenimizi köpürten, taşırtan şeyin adıdır. Fikir, hepimizin sabrıyla fermantasyona uğrayan bedenimizin adıdır..

Fikir aşırılılaşmaktır. Büyülenme! Ve tutkuların ütopyaların beynimizde kanunlaşması! Kitaplaşması! Kalpleşmesi ve dünyanın bedenimizde iradeleşmesidir. Bu dünyayı değiştirmeyi diliyoruz. O kadar. Kavramlarla oynamıyoruz. Onların sadece yerlerini değiştirmiyoruz. İşte bağırıyoruz dünyaya, bu renksiz, bu donuk bu piskopat, bu cinsel sapık, bu postendüstriyel bu vahşi holdingleri ve markaları sevmiyoruz. Bizleri, yani, insanlığı en ağır ve bomboş işlerin kölesi haline getiren bu kapitalizmi hiç sevmiyoruz. Gerçek milyarderler rüyalarımızdır. Gerçek borsalar, hisseler, gerçek kambiyolar, ütopyalarımızdır. Beynimiz ve kalbimiz, insanoğlunun en gösterişli en cafcaflı salonlarıdır. Şunlara bakın, şunlar, şu orospu çocukları, bir genel müdür olmakla bizi tartaklıyor, bizi aşağılıyor. Şuna bakın, şu müsveddelere, balgam şurubuyla dansedenlere bakın... Herşeyi ele geçirmek istiyorlar. Civa gibi kaçıp kurtulacağız ellerinden, gazetelerinden, ekranlarından, teslim olmayacağız. Kelimelerimiz en büyük nükleer bombalar, en şaşaalı askeri birliklerdir.

Kardeşlerim, insanlığın ortaya koyduğu en büyük şaheserler pazar ve çarşılardır. Tatlı hayaller, karşılaşmalar, kız alıp verme, beğenme, görünme, tanışma, insanlığa karışma, neşe, sevinç, değiş tokuş, başka diller, bambaşka heyecanlar, en uzaktakiler, herkes o çarşılardadır. Herkesin içine gireceğiz... En derin arzu en derin zevklerle yeniden insanlığa bu pazarlarda karışacağız... Çok eskilerden olduğu gibi, ülkemizin pazarlarını dünyanın pazarlarına yine yine defalarca ve sonsuzca ve ebediyyen açacağız... Ülkemizin komşularına, hayattan zevk almak isteyen herkese, para harcamak isteyen herkese, karışmak isteyen herkese, insanlığın bu büyük açık odalarına katılacağız. Komşularımıza ticari, sanayi, kültürel, siyasi, ruh, beden, türkü, şiir, neyse çırçıplak açılacağız.. Düşünün kızımız İsfahanlı bir çocukla evleniyor, yine. Düşünün Şam'dan gelen tatlıyı yiyoruz, yine. Düşünün Mısır'da bir kahvede dertleşiyoruz, yine. Birimiz mezhep, birimiz cumhuriyet, birimiz islamcı, birimiz laik, düşünün hepimiz o eski dünyaların çocuklarıyız. Hepimiz Orta-Doğu'nun binlerce yıl dünyanın merkezi olmuş çarşılarının İpek Yolları'nın çocuklarıyız. Kardeşçe sarılacağız, kapılarımızı açıp açıp kucaklaşacağız.. Biz, çarşılarda oluşan kargaşaların tesadüflerin rastlaşmaların ve takdiri ilahiler'in çocuklarıyız.

Kardeşlerim, holdingler, post-endüstriyel dünya, insanlığın gücünü israf ediyor. Akıl israf oluyor. Ruhlar yoruluyor. Hiçbir insani ruhi kalbi faaliyete yer vermeyen ve bütün insani duyguları ezip yokeden modern dünya.. Kardeşlerim, işte İpek Yollarımızı önce Tanzimat'la sonra I.Dünya Savaşı'yla kilitlediler, parçaladılar. Küçük işletmeleri, dokumaları, ürünleri, derileri, kumaşları, meslekleri, herbirini sınai, şeri, teknik ürünleri ve batıda oluşturulmuş ticari imtiyazlarla elimizden aldılar. İşte sürüyor yangın, holdingler, özelleştirmeler, markalarla darmadağınık yapılıyoruz. Bizi mezheplere, sınırlara, dikenli tellere, milliyetçiliklere, bölgeciliklere, lazcılık, gürcülük, aleviciliklere bunlar ayırıyor... Holdingler kapımıza kimsesizleri, kültürsüzleştirdikleri, boğup öldürüp yoksuliaştırıp yokettikleri insanları bırakıyor. Kardeşlerim, işsizler, mağdurlar, altta kalanlar, sahipsizler, kimsesizler, yaralılar, yaşlılar, emekliler, anneler, Fenerbahçeliler, sokaktakiler, camidekiler, uzaktakiler, hepsini korumak, sahiplenmek, heyecanlarımızı herkese ortak etmek istiyoruz. Kardeşlerim, varımızı yoğumuzu ulusal bütçemizi herkesle bölüşmek istiyoruz, birkaç holdingin patronuna yedirmek istemiyoruz.

Kardeşlerim, öğrenelim artık. Bu savaş, eski dünyayla yeni piskopat dünyanın savaşıdır. Bizler, Yunuslar'ın, İsalar'ın Muhammedler'in, Mevlanalar'ın, Hacıbektaşlar'ın, Budalar'ın, Konfüçyuslar'ın çocuklarıyız. Onlar markaların... Onlar holdinglerin borsaların çocukları. Onlar hepimizin genel müdür olmasını istiyor, hepimizin şöhret hepimizin milyar dolar sahibi olmasını... Bizler büyümek istemiyoruz. Bizler başarmak zorunda değiliz. Bizler ezmek, üste çıkmak, hakim olmak, yönetmek istemiyoruz. Kardeşlerim, bir mesleğimiz bir evimiz bir de çok sevdiğimiz arkadaşlarımız olsun, yeter diyoruz..

Dünyanın yeni büyük savaşı başlamıştır, bir tarafta eski dünyalar, bir tarafta, post-endüstriyel holdingci yeni dünyalar. Söyleyin hangi dünyadansınız. Tezgahtar olmak, köle olmak, orospuları olmak, garsonları olmak, kürek mahkumları olmak mı istiyorsunuz? Yoksa, kendi yetenek ve marifetlerinizle bir işinizin olması, yani üretmek mi istiyorsunuz. İşinizi sevmek ve kendinizin amiri mi olmak istiyorsunuz. Birinden emir mi almak istiyorsunuz. Birilerinin verdiği takdir ettiği ücretlere mi mahkum yaşamak istiyorsunuz. Hayır kardeşlerim, insansınız içinizde dünyadan daha bereketli bir enerji var. Ve yükselen yücelere karışan şiddetli bir ruh haliniz var. O halde, herkesin bir işi olsun, herkes yaptığı işi sevsin. Her insan kendini kendi elleriyle yaratır. Ama bu yeni dünya sizi tasarımlıyor, üniformalarınızı, beyninizi, zevklerinizi, çiş saatinizi, sevgilinizi, yemek şeklinizi herşeyi ayarlayıp ambalajlayıp size sunuyor..

Ah kardeşlerim, eski dünyalar insanlık bayramıydı, yeni dünyalar markalar bayramı. Kendinizi ancak kendiniz fethedebilirsiniz. Sizi hiç tanımayan insanlar yabancılar sizi nasıl esir alabiliyor. Ülkenizi, madenlerinizi, vergilerinizi, bütçenizi onlar tayin edebiliyor. Bu saçmalığa son verin. İradenizi masaya koyun. Ekonomiyi yaygınlaştırmak ve yaşayan herkesi ekonominin içine sokmak için yola çıkın. Demokrasi birkaç holdingin malı değildir. Hangi mesleğe gireceğinize onlar karar veremez. Hayalkırıklıkları, piskopatiklar ve psikomatik rahatsızlıklarla işkenceye döndürülen bu post-endüstriyel ve holdingci dünyayı reddedin.. Tatlı hayallerinizi gömdüğünüz yerden çıkarın. Yeniden kendinizi rüyalar ve ütopyalarla besleyin. Sürekli başarmış insanlardan nefret edin. Canınız neyi istiyorsa artık rahatlayın ve onlardan nefret edin, canınızın istediği şeylerden artık günlerce yıllarca nefret edin, edin... Sizi sevmeyen sizi konuşmayan hiçbir sanatın kapısını açmayın. Ahlakın değirmenlerinde öğütülmemiş hiçbir kitaba kanmayın. Kardeşlerim, beynimizin ve kalbimizin kanunlarını milyon çağlardır dönen tarihin tekerlekleri koyar, birkaç holding reklamcısı değil... İçimizden birkaç milyonu esir aldılar, yoketseler, yine esef etmeyeceğim, ama kardeşlerim, "insan"ı, "insanlığı" dünyadan kazıyıp iptal ediyorlar.. Yaratılmış hiçbir insan zayıf değildir. Güçsüz değildir. Can verilmiş hiçbir varlık, mağdur, mazlum, ezik değildir. Buna müsaade etmeyeceğiz. Ruhumuzu ve insanlığı holding hapishanelerine kurban etmeyeceğiz... Çökmüş ve yıkılmış ve iflas etmiş ideolojilerin kurbanları!.. Birkaç gün kaldı, birkaç on yıl, insanoğlu, tarihi yeniden yorumlamayı, başka yönden yorumlamayı, tarihin gizli güçlerinin başka nehirlerden aktığını farkedecek... Farkediyor... Farketti bile... Sarsılmış iradesi canlanıyor, canlandı, canlancak... Bizimle kader oynayabilir, holdingler değil. Sabrımız ve insanlık telaşımız, bütün nükleer güçleri çürütecektir. Çünkü yola çıkan devir gücü bilmem ne turbo motor değil, insandır, yani annem, çocuklarım, arkadaşlarım, dedem ve onların kokladığı, pişirdiği, kopardığı, suladığı işte bu tabiat!..

Kapitalizm ekonomi demek değildir, kapitalizm holdingdir, satın almadır, işgaldir, yağmadır, çürütmedir. Ekonomi insani birşeydir, eski çarşılarda eski pazarlarda insanların hünerle ahlakla mesleki pirilikleriyle marifetleriyle ürettikleri ve hepimize armağan ettikleri uygarlığın adıdır!..

Hepinizi, kapitalizm, ekonomidir ve tek geçer yoldur diye kandırdılar insan uğraşıdır, insan diye kandırdılar. Hayır!. Ekonomi insan uğraşıdır, insan bilinci, insan üretimi, insan ahlakı, insan marifeti ve sanatkarlıktır. Kapitalizm hiçbiri değildir, satınalmadır, dövizdir, spekülasyondur, sanaldır, borsadır, kambiyodur ve kapitalizmin insanlarla hiç işi yoktur..

Ülkeler satın alan bu holdingleri dünyadan kovmak için yola çıkın....

nihatg@leman.com.tr

Akşamsefası

Erhan Candan

erhancandan@leman.com.tr

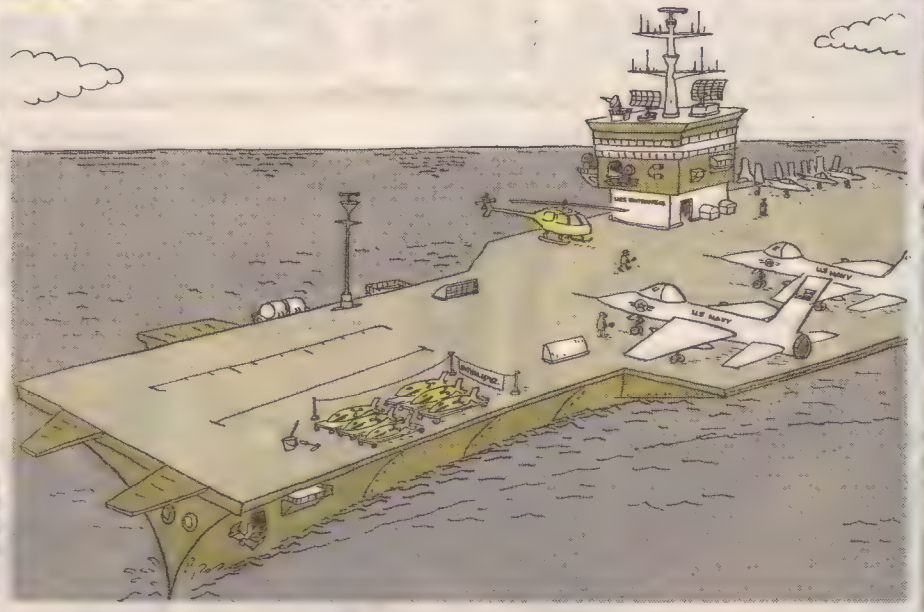

Behiç Pek

behicpek@leman.com.tr

Akşamsefası

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

BİR MOĞOL EFSANESİ CENGİZ HAN...

SAMPİYON SARI KANARYALAR

CANA YAKIN SÖZLERİN VAR, NE DE GÜZEL GÖZLERİN VAR

ATLANTİS'TEN GELEN ADAM

Akşamsefası

AYRINTILAR

m·e·T·İ·N F·İ·D·A·N

Küçük, karanlık bir çukurun içinden uzanan ve kenarlara taşan, garip bir bitkinin lifleri gibi, iğrenç, kıvrım kıvrım parçacıklar gördüm...

Hep fantazimlerden bir tanesi olmuş bişeydi: Tam olarak, ne zaman uykuya daldığımı bilmek.. Bunu yapabilmem için, komidinin üzerinde hazırda bekleyen, bi kalem ve bir parça kâğıt vardı. Uykuya dalacağımı hissettiğim anda, son kalan gücümle kâğıda uzanacak, zamânı ve o anki duygularımı bir cümleyle kaleme alacaktım. Elbette, imkansız gibiydi. Çünkü, onu yazdıktan sonra kafamı tekrar yastığa koyduğumda, farklı şeyler hissedecektim, ve henüz uyumamış da olduğumdan, 'uykuya dalmadan önceki son notum' olmayacaktı bu. Fantastik hesaplarıma göre, kağıdı ve kalemi yatağın içine de alabilir, bilincimin artık kapanmaya başladığı anlarda, can havliyle karanlıkta birkaç kelime karalayabilirdim. Fakat, bu da olanıksız görünüyordu: Uykuya dalmak üzereyken insan, sadece bedeni hafifleyip güçsüzleşmiyor, aynı anda düşünceleri de silikleşip, anlamsızlaşıyordu. Az öncesinde (neredeyse plânlı bir düş kurulurken), gittikçe herşey birbirine karışmakta, düşünceler sadece 'keyif', 'acı' veya 'boşluk' hissi tattıran somut algılamalara dönüşmekteydi. Sanki dokunulabilirdi o düşüncelere ama, aynştırılıp parçalanması imkansız gibiydi. Üstelik, bunu yapmak isteyen kim, uykunun o en tatlı yerinde! Yavaşça sınıra yaklaşırken, hareket anlamında ise, sadece, 'gitmek', 'gelmek' ve 'durmak' biçimindeki düşünce bölgelerinde geziniliyordu. En ilgi çekici olanı, 'durmak' gibiydi. Öyle tatlı anlardı ki, bitmemesini, orada, o belirsizliğin ortasında kalmayı istiyordu insan. Ne gariptir ki, bunu yapabilmek için de, azıcık 'gitmek' ve bir parça 'gelmek' gerekiyordu yine.. Ve bunlar dahi, bilinciminin yeterince açık olduğuna inandığım vakitlerde dile getirdiğim şu yorumlar bile, henüz uykunun çok çok öncesindeki şeylerdi! Sınıra yaklaştıkça ilginçlik ve karmaşıklık artıyordu. Tam sınırda durmayı, ve düşmeden, orada gördüklerimi bir cümleyle anlatabilmek istiyordum. Galbâ, mesele şuradaydı: Bu isteğimi, bu dünyaya ait şeylerle gerçekleştirebilirdim; bu dünyaya ait bir kalem, bir kâğıt, ve bu dünyaya ait duygular ve kavramlar.. Ama 'sınır' bölgesi, iki tarafa da ait şeyleri barındırmaktaydı. Dolayısıyla, elimde eksik malzemeler vardı ve arzum, gücüm şimdilik bu işe yetmeyecekti.. Bir türlü yapamadığımı, uykuya, veya orası her neyse oraya dalmadan önceki son duygularımı not alamadığımı görünce; daha garip bir şey yapmayı düşündüm. Elimde kalan, kolay ve son seçenek buydu. Hatırlamak! Bilincimin kapanmasından önceki en son ânı, iyice kafama yerleştirerek, sabah uyandığımda ilk iş olarak bunu hatırlamak.. Yalnız, burada da şöyle bir tehlike vardı: O ânı yeterince gözlemleyebilmem için, bilincimin en azından yarı-açık kalması gerekiyordu. Böylelikle, uykuya dalmak da güçleşecek ve uzayacaktı. Garip bir çelişkiydi: Hatırlayacağım son ânı yakalamak için bilincimin gözlerini açık tuttukça, anlar çoğalıyor, hatırlayacağım şeyler benden yavaşça uzaklaşıyordu.. Uzun lafın kısası; çoğu sabah, o sınıra ait hiçbirşey hatırlayamadan uyanmaya alışmıştım artık! Sadece, bazı rüyâlar veya kabuslar, ya da sıkıntı veya keyif veren diğer şeyler bazen akılda kalabiliyordu. Ama en son uykuya daldığım an? Orada ne oluyordu?!

Lif gibi uzantılar.. Küçük, karanlık çukurun içinden uzanmışlar!. Uyanıp gözlerimi açtığımda, ilk olarak o kısmı gördüm yine. Bazen, büyük bir böcek gibi geliyor bana ve bir an ürperiyorum. Üç-beş saniye sonra filan, bilincim yeterince açılınca, oranın lamba boşluğu olduğunu anlıyorum.. Elektronik saatin alarmı ikinci kez çalıp da yavaşça gözlerimi açtığımda, her sabah, tavandaki o delikle karşılaşıyorum. Buraya ilk taşındığımda, yattığım odaya, kenara bir lamba monte ettiğimden, yukarıdaki deliği boş bırakmıştım. Küçük elektrik çukurundan, kıvrım kıvrım, bazılarının elektrik bandıyla bağlı uçları kabarmış, karmaşık, çirkin teller uzanıyor. Bir an önce kapatmalıyım orayı. İnsan daha güzel bir görüntüyle uyanmak istiyor.. Yavaşça doğrularak, saatin alarmı beşinci kez ötmeden düğmesine bastım.. Çoraplar.. Onlar da aynı yerde. Hep aynı yere fırlatıyorum belki?! Ne kadar, saçma görünüyorlar. Bütün giysiler öyle. Çıkarılıp bir yere fırlatıldıklarında, onlara biçim kazandıran bedenler de artık içlerinde olmadığından, binbir türlü garip kıvrımla olmadık şekillere giriyor ve aptalca görünüyorlar. İçlerinde en biçimsizi ve komikleri, çoraplar. Aldım onları, içeriye götürdüm. Hemen giymek istemiyorum; bu kez de salonun ortasına attım, ve banyoya girdim. Girmemle çıkmam bir oldu; gidip ocağın altını yaktım. Tekrar banyoya girdim. Ben işimi görürken, çay suyunun kaynaması iyi oluyor elbet.. Çıktığımda, salona gidip kanapeye oturdum, ve 'uykuya daldığım anı, o son anda, sınırda ne düşündüğümü, hangi hayâl görüntüsüyle meşgul olduğumu' hatırlamaya çalıştım. Zevkliydi! Ama beyhude bir çabaydı. Hiçbirşey hatırlamıyordum gene. O esrarengiz sınır bir yana, beni bayağı sıkıntıya sokan bir rüyayı bile hatırlayamadım.. Sonra, su da fokur fokur kaynarken yavaşça, başka şeyler hatırlamaya başlıyordu insan. Günlük yaşamın bildik sorunları, anlık keyif projeleri, daha ileriye ait başka meseleler..Hepsi yavaşça üşüşüyordu insanın beynine. Belki de bunlardan kaçmak için, kendime tekrar, 'ne zaman uykuya daldım?! diye sordum. Günün sonunda ne gördüğüm, ne düşündüğüm halâ belirsizdi! Ama uyanırken.. o küçük karanlık çukur, ve dışarıya kıvrılan iğrenç siyah teller..

Mutfağa gitmeyi hatırlayıp, çaydanlığı ocaktan aldım. Sonra da bir bez alıp, ocağa taşan çay suyunu ve çay tanelerini sildim!. Yeni bir gün başlıyordu; kuvvetli bir kahvaltı yapmalıydım! Büyük bardağa koyduğum çayı elime alıp salona yürüdüm, kanapeye oturup bi sigara yaktım. Canım, bişey istemiyordu. Bilemiyorum; belki bir iki poğaça olsa.. Şimdi bıçağı alacaksın da, yağa reçele batıracaksın da, ekmeğe süreceksin de.. Hele zeytin yemek, işkence gibi geliyordu bazen; yağlı ve pütürlü kabuğundan tutabilmek, çekirdeği üzerinde tutunan tam ısırılamamış kısım. Zeytin ezmesi almıştım bu yüzden... Kanapede saçmasapan şeyler düşünüp, oturmaya devam ederken, ve pencereye, güneşe bakarken ben; dışarıdan da 'kendi kendine konuşan adamın' sesleri geliyordu. Sokakta sürekli, kendi kendine konuşarak gezinenen bi adam. Neşeli ve tempolu bir şekilde, kendisiyle sohbet eder, durmaksızın!. Gene birşeyler anlatıyordu. Ve lise binasına yürüyen okullu çocukların sesleri. Birkaç köpek havlaması.. Gidip kahvaltı tepsisini hazırladım! Poğaça hayâliyle vakit geçiremezdim. Çalışabilmem için kuvvetlenmem lazımdı hem... İçeriye giderken, arka odasının kapısını aralayarak, tavandaki 'küçük karanlık çukur'a baktım. Uzaktan, ne kadar tehlikesiz görünüyor.. Kapıyı kapatıp mutfağa girdim, bulaşık tepsisinin içinde, şangır şungur! kahvaltı bıçağı aramaya başladım...

LeMan PAF TAKIM elemeleri başlıyor!

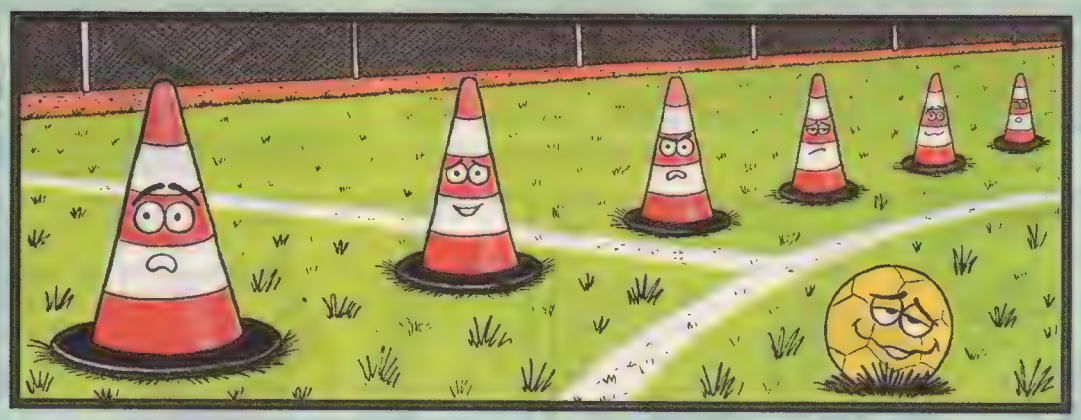

Profesyonelliğe giden yolda ciddi bir adım atmak isteyen genç çizer adaylarından oluşan pırıl pırıl, cıvıl cıvıl, yepyeni bir takım kuruluyor!..

Sadece İstanbul değil, Türkiye'nin dört bir yanındaki genç çizerler bu elemelere katılabilecek, karikatürlerini posta yoluyla göndererek herkes forma şansı yakalayabilecek!..

Elemelerin ardından altyapı antrenörü Gürcan Yurt eşliğinde çalışmalar başlayacak! Bazı haftalar A Takım çizerleri de sırayla bu çalışmalara konuk olacaklar... İstanbul antrenmanlarına gelemeyen Anadolu'nun genç yetenekleri için de ileride özel Anadolu turları yapılacak...

Antrenmanlarda göz doldurarak kadroda forma şansı bulan arkadaşların çalışmaları ise her hafta PAF Takım sayfasında yerlerini alacak... (Tabi küçük telif primleri de unutulmayacak) Ama forma aslanın ağzında olacak!.. Zaman içinde A takıma yükselen arkadaşlara veda edilecek, kadroya yeni katılanlarla yola devam edilecek!..

Bütün PAF Takım adaylarının karikatürleriyle birlikte aday formunu doldurarak, kısa özgeçmişlerini, 4 adet fotoğraf ve nüfus cüzdanı önlü arkalı fotokopisini yandaki posta adresine göndermeleri gerekmektedir...

LeMan Paf Takım
Firuzağa Mah.
Defterdar Yokuşu No: 47
Beyoğlu / İSTANBUL

soru ve görüşler için: ***paftakim@leman.com.tr***
(e-mail yoluyla yapılan aday başvuruları geçersizdir.)

LeMan PAF TAKIM ADAY FORMU

ADI : .....

SOYADI : .....

DOĞUM TARİHİ : .....

ÖĞRENİM DURUMU (öğrenciyse okulu ve sınıfı) : .....

.....

ADRESİ : .....

.....

.....

TEL NO (EV) : .....

TEL NO (CEP) : .....

E- MAİL ADRESİ: .....

FORMA BEDENİ : S☐ M☐ L☐ XL☐

BANKA HESABI
Banka : .....

Şube : .....

Şube kodu : .....

Hesap Numarası : .....

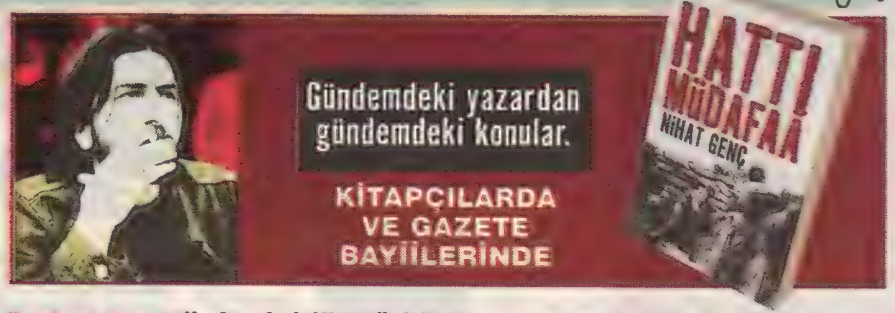

LeMan tişörtü: 12 ytl (kdv dahil) türkiye'nin en ucuz tişört fiyatı...

İSTANBUL: leman kültür: istiklal caddesi imam adnan sokak No:20 **beyoğlu** / prens müzik ve elektronik: mühürdar caddesi akmar pasajı 70/10 **kadıköy** / böcek butik: (anna cristina) istiklal cad. süslü saksı sokak (lemankültür sokağının bitimi) no: 12 **beyoğlu** / cafe sok: kıvırcık hakan'ı bulun osmanağa mah. serasker cad. nzapaşa çıkmazı no:1-5/3 **kadıköy** / köstebek: hasfırın cad. sinanpaşa işmerkezi 67/5 (mekdonaltın bitişiği) **beşiktaş** (faruk başoğlu) / mor freak shop: ergenekon cad.No:49 **pangaltı** (freak brothers bülent kapucı) / kripton cafe rock market: (kripton gezegeni ile karıştırmayın) ebuziya cad. diri han 64/1 **bakırköy** (muharrem üstündağ) / ceviz: lamartin cad. 35/1 **taksim** / **ANKARA:** leman kültür: konur sokak **kızılay** / aykut fenerci: iç mimarlık öğrencisidir.. yalnız İç mimarlığın dış kısmında bulabilirsiniz.. ya da bulamazsanız ya yelkene ya da dağa çıkmıştır gelir.. **hacettepe üniversitesi beytepe kampüsü** stand alanı / yeloğlu spor giyim: 3.cadde 94/2 **bahçelievler İZMİR:** bordin kitap ve müzikevi: 871. Sk.No: 19 kızlarağası han. **kemeraltı** (mağaza leman tişört sorumlusu güsfen emekçi) / patika cafe - kitap: sanat sokağı kıbrıs şehitleri cad. no:109 / emek kültür merkezi: küçükpark zafer cad. kadrioğlu apt. no:25/f **bornova kitabı:** (Yalçın Kaya) kültür mah. hükümet cad. no: 6 **aliağa** / **ESKİŞEHİR:** leman kültür: hoşnutiye mah. kızılcıklı mahmut pehlivan cad 26/A / **ADANA:** sefir giyim: cemal paşa mah. 2. sok no 26 (pasta pastanesi sokağı / **MARMARİS:** anna cristina: kemeraltı mah fevzi paşa caddesi 12/A **KAYSERİ:** maxi internet: seydi burhanettin bulvarı 20/1 hadi kayserili.. / **KONYA:** tarafteryum: sultan cem cad. 1. form apt. altı no:1/2 / **VAN:** star 2000: postane cad. sanat sokak no:2 deseniz herkes gösterir / **BURSA:** ilma final marketing: atatürk cad. agah han no: 61 / **G.ANTEP:** emre fırat: mütercim asım cad. bayrak iş merkezi kat:3 no:31**(536)715 5626** / **DENİZLİ:** karamil a.ş.: halk cad. 452 sk. no:34 / meyra: atatürk bulvarı anıt han.. **MANİSA:** smart: (akın aktepe) yarhasanlar mh. konuk cad. no:117 / **BANDIRMA:** future sound (cansu şıkyıldız) hükümet cad. no16.. **ANTALYA:** akyarlar giyim: altındağ mh. güllük cad. 65/b (ring hotel yanı)...bu arada karizmatik adresler almış da yürümüş.. bulun, alın, giyin, coşun, koşun naparsanız yapın... satış noktalarımız hızla artıyor ve adresler bize ulaştıkça buraya ilave ediyoruz.. buraya gelecek mi diye merak edenler adreslerimizin takipçisi olsunlar..

toptan ve parekende satış için irtibat mehmet çevik 0538 4189177 **komikgiyim@gmail.com**

LeMan
Sayı: 707
27 Mayıs 2005 Cuma
Haftalık Süreli Yerel Yayındır

● Yayıncı: LM Basın Yayın Ltd.Şti.
● İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
● Yazışleri Müdürü: Zafer AKNAR

● **Müessese Müdürü :** Ali YAVUZ **Yurtdışı Koordinatörü:** İlhan ARKAN (iarkan@leman.com.tr)
● **Satış:** Cengiz KOCALI ● **Tel:** 0.212.292 95 65 (4 Hat) ● **Fax:** 0.212.245 38 06 • **Abonelik için Tel:** 0.212.292 95 65 **Dahili:** ● **Baskı: LeMan Matbaası Tel:** 0212 - 858 00 93 (Pbx) ● **Genel Dağıtım:** BBD Merkez ● **Adres:** Firuzağa Mah. Defterdar Yokuşu No: 47 Beyoğlu / İstanbul

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. **Yazılı izin alınmadan** hiçbir **yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet** ortamında kullanılamaz. Aksi halde **dava** konusu olacaktır.

LeMan MİZAH DERGİNİZ
OKUR MEKTUPLARI
FİRUZAĞA MAH. DEFTERDAR YOKUŞU NO:47 BEYOĞLU / İSTANBUL

Merhaba!..

Bizler 6 Nisan 2005'te Trabzon'da TAYAD'ın "Hapishanelerde Neler Oluyor?! Bilmek Hakkınız!" başlıklı bildirilerini dağıtırken "Bayrak yaktılar" yalanıyla örgütlenen provakasyonla linç edilmek istenen TAYAD'lılarız. Önce kandırılmış, kışkırtılmış yüzlerce insan tarafından parçalanarak öldürülmek istendik, sonra onların tehditleri ve ağıza alınmayacak küfürleri eşliğinde tutuklandık. Daha sonraları "can güvenliğimiz için(!)" tutuklandığımızı duyduk! Can güvenliğimiz için tutuklandığımız hapishanede defalarca çırılçıplak soyularak dövüldük. Ve şimdi de 4,5 yılla yargılanıyoruz! Bizleri katletmek isteyenlerdense sadece 11 kişi, o da 2-6 ayla yargılanıyor(!) En vahimine gelince... ESAS PROVAKATÖRLER HALA YARGILANMIYOR! Ülkemizde demokrasi HİTLER'İN SABUNLARI gibi kokuyor!.

6 Nisan'da linç edilmek istenen sadece biz değildik. Ülkemiz tarihinin en uzun süreli sansürünün uygulandığı tecrite karşı direnişin sesi linç edilmek istendi. 6 Nisan'la HUKUK linç edilmek istendi, ADALET linç edilmek istendi. Halk sus pus olsun, "halkın iyice sırtına binelim" diyen emperyalistlerce DEMOKRATİK HAK VE ÖZGÜRLÜKLER linç edilmek istendi. Provakasyonlar Susurluk'un çocuklarıydı. Topraklarımıza ekilmek istenen suskunluğun tohumlarıydı. Nihayetinde dayatılan Umudun tecritiydi. ASLA BAŞARAMAYACAKLAR. Sizin de sesinizle daha güçlü olacak umudun sesi!. Bu coşkuyla kucaklıyoruz..

Zeynep Ertuğrul - İhsan Özdil - Nurgül Acar - Çetin Güven - Emra Bakır

Bütün Leman Çalışanlarına..

Bu ayın onbirinde, Çukurova Üniversitesi'ne Mehmet Çağçağ, Güneri İçoğlu, Bahadır Boysal ve Tuncay Akgün bir söyleşi için gelmişlerdi. Onlara bu katılımlarından dolayı çok teşekkür ediyorum. Ben Leman'ı bir yıldır takip ediyor ve severek okuyorum. Yalnız bu söyleşiden sonra Leman'a olan sevgim bir kat daha arttı. Çünkü orada Leman'ın çizerlerini tanıdım. Leman ile aramda bir fark olmadığını gördüm. Ben onlardan bir parçaydım, onlar benden bir parçaydı. İkimizin de mücüdele alanının aynı olduğunu gördüm. İkimiz de ezilenlerin saflarındaydık. İkimiz de burjuva basın ve medyaya karşıydık. Ve en büyüğü ikimizin de umudu vardı. İşte asıl bu umut beni size bağlayan.

Sevgili Leman çalışanları, sizleri mücadelenizde destekliyorum. Sizler sömürülen ve ezilen bu toplumun aynasısınız. Sizleri çok seviyorum, sizin de bu toplumu sevdiğiniz gibi..

Hasan Aslan / Çukurova Üniversitesi Sosyal Bil. Öğretmenliği/Adana

Sevgili Leman Dergisi

Bu gün gazetede çok enteresan bir haber okudum. Habere göre 1 Haziran'dan sonra düşük bel pantolon giydiğimiz takdirde 6 ay içerde yatacakmışız.

Şahsen ben bir düşükbel pantolon taraftarı değilim. Herkesin iç çamaşırı kendine felsefesine yürekten inanırım. Ancak iç çamaşırının renk ve desenini toplumla paylaşmak isteyen insanlara da saygım sonsuz. Bu bir kişisel tercih meselesidir. İsteyen çıplak gezer isteyen ber bir yeri dahi görünmeyecek şekilde kapatır, isteyen bazı yerlerini açar bazı yerlerini kapar.

Yasaya ne insanların pantolonundan? Herkes kendi pantolonuyla ilgilense hiç bir problem kalmayacak. Ama gel de anlat bunu yasayı çıkartan şahıslara.

Yasanın gerekçesi de enteresan. Kadınlar düşükbel pantolon giymedikleri zaman adamlar onlara tecavüz etmeyecekmiş. Yani üstü kapalı bir şekilde tecavüz eden adamlar değil açık giyinip adamları tecavüze teşvik eden kadınlar suçlu. Bu aşamada aklıma şöyle bir soru geliyor: İnsanları hayvanlardan ayıran en bönemli özellik nedir? Hadi size zahmet olmasın cevabını ben vereyim. Efendim insanları hayvanlardan ayıran en önemli özellik insanların içgüdülerini kontrol altına alabilmesi hayvanların ise alamamasıdır. Bu durumda tecavüz ve taciz olayını gerçekleştiren insanlar hayvandır. Ve bir devlet hayvanları ortalıkta rahat rahat gezinsin diye hayvan olmayan insanlarının özgürlüğünü kısıtlıyorsa o devlete ne denir ona da siz karar verin.

Bu yasa bana bir arkadaşımın babaannesini hatırlattı. Kendisi geliniyle kız torunlarının hiç uyumadan eşşek gibi çalışarak biriktirdikleri paraları kumarda yiyen oğlunu sırf erkek olduğu için haklı görmüş ve bununla da yetinmeyip gelinini ve torunlarını dünyanın en saygısız en nankör insanları ilan etmiş bir ninemizdir. Çünkü Asiye ninenin oğlu bir erkektir. Çünkü Asiye ninenin oğlu bir erkek olarak doğduğu için zaten hayata tüm kadınlardan daha haklı olarak başlamıştır.

İşte bu yasayı hazırlayanların kafası da aynı bizim Asiye nine gibi çalışmaktadır. Adamdır hayvan da olsa haklıdır. Tecavüz ediyorsa bu işin yegane suçlusu düşükbel pantolon giyen kadındır. Doğal olarakta düşükbel pantolon giyen kadınlar içeri girmek suretiyle toplumdan uzaklaştırılmalıdır. Yeterki hayvanlarımız mutlu mesut yaşasın.

Bu yasayı hazırlarken kafalarda böyle bir düşüncenin olduğu muhakkak. Ancak bunun yanında bu yasa çarşafa giden yolda bir adım niteliği taşıyor da olabilir. Yoksa ülkede bunca sorun varken hangi üstün zekalı Türk'ün aklına gelebilir dur ulan hazır elimiz değmişken şu düşükbel pantolon giymek suretiyle iç çamaşırını gösterme olayını da yasaklayalım demek.

Bence bu yasayı hazırlayanları renkli fotokopiyle kopyalamak lazım. Önce seks yapmayı dünyanın en büyük ayıp ve günahı ilan ederek abaza bir toplum oluştururlar. Sonra bunun doğal sonucu olan tecavüz vakalarına tecavüze uğrama riskiyle karşı karşıya olduklarına inandıkları düşükbel pantolon giyen kadınları içeri atalım gibi muhteşem bir çözüm getirirler. Ama demezler ki insanları rahat bırakalım istedikleri gibi sevişsinler tecavüz olayı toptan çözüme kavuşsun. Tabi efendim bizim değerlerimiz(!) gelenek göreneklerimiz var. Sonunda gelip gene bizim başımıza patlasa bile insanların hayatlarının mahvolmasına neden olsa bile gelenek görenek ve değerlerimizi korumalıyız? Nasıl olsa hayatı mahvolanlar kadın. YETERKİ "HAYVANLARIMIZ" VE DEVLET BABA MUTLU OLSUN..

Yayın hayatınızda başarılar...

Çağla Esmeray (18)

LEHCE-TÜL HAKAYIK

kemalkenanergen

Şebelek : Kelebek & şebek kırması...

BM Genel Sekreteri : Oha lan. Şuraya daha güzel bi sekreter bulamadınız mı develer?..

Açık Adres : Kıç sokak.. Meme Apartmanı. No: 69 Daire: 31 Başıbüyük / İstanbul...

Moruk : Boğularak öldürülmüş İngiliz vatandaşı...

Bürümcük : Şimdi bürüm yavrusu diycem, bu kez de anası nedir diye merak ediceksiniz. Demiyorum, etmiyosunuz. Hadi bakim...

Tüyü Bitmemiş Yetim : Sakallı öksüz olunca problem yok mu yani?..

Kavruk : Yakılarak öldürülmüş İngiliz vatandaşı...

Çakırkeyif : Rakı içmiş mafya babası...

Sucuklu Yumurta : Kimbilir neyle besleniyo? Koduğumun manyak tavuğu...

Plastik Çiçek : Plastik sanatlar dediğin bu muydu lan öhüz?!.

Pinti : Kendi hesabını ödeyen cimri...

Lavuk : Yanardağ patlamasında ölmüş İngiliz vatandaşı...

Hayvanat Bahçesi Müdürü : Aslan'ın akrabası mıdır nedir?..

Yüz Görümlüğü : Parayı vermişken gtüne de bakaydık be kayınbaba...

Sapkın : Teorik sapık...

Yamuk : Dövüle dövüle öldürülmüş İngiliz vatandaşı...

Ramak : Pek yakın gelecek zaman...

Çoban Kavurma : Bari bi koyun kesip yeseydik lan. Hem cinayetten de sayılmazdı...

Uçan Tekme : Hostesin de sinirlisi hiç çekilmiyo belli ki...

İfade Özürlü : Hele bi de özür dilemeye yeltenirse sen o zaman gör cümbüşü...

Uganda : Maganda memleketi. Yerse...

KOZALAK

kozzi@leman.com.tr

Akşamsefası

Deutschland 1,60 EUR / Österreich 1,70 EUR / Schweiz 2,60 CHF Nederland 1,70 EUR / Belgique 1.70 EUR / England 1,20 GB

708

3 Haziran 2005 Cuma 152209 Sayı: 2005/23 1 YTL (KDV Dahil)

ISSN 0-1300-4867-

9 770130 048678

KRONİK HASTALIĞI
leman.com.t

LeMan

19 HAZİRAN ÖSS SINAVINA 17 GÜN KALDI.. 15.. 14.. 13..

455 SİNAN
455 SİNAAN!..
BEKLEME YAPMA!..
O TESTLERİN HEPSİ
BUGÜN ÇÖZÜLECEK
DEVAM ET!. DEVAAM ET
BEKLEME YAPMA!..

HAYIR! HAYIR! İNTEGRAL,
KAREKÖK..
2X7=

TIBBI KAZANIP, PSİKOLOJİ OKUYUP İLK
ÖNCE BABAMI TEDAVİ ETTİRİCEM!..

BOYSAL*ÇAĞÇAĞ

JAPON İMPARATORU SIKITUTONU BIRAKORAYA

Aksaray PAŞAOĞLU

Size **Toşihiro Sakuma** veya **Makato Jinno** desem biliyorum ki hemen **"Sıkıtutonu Bırakoraya"** diye cevap verirsiniz. Çünkü **Japon** denilince **Türk**'ün aklına başka şey gelmez. Geçen Şubat ayında **dünyanın en zeki on gazetecisi** arasında **Japonya Başbakanı Junichiro Koizumi**'nin yaptığı bir açılışa davetliydim. Bir ara bizi saydılar ve ben hep yer değiştirdiğim halde zor oldu ama **onbir kişi çıktık** ve beni ayırdılar. O gün Japonlar bizi 90 katlı bir gökdelene götürdüler. Gökdelen buram buram **kekik** kokuyordu. **Başbakan Koizumi** koluma girip beni gökdelenin bodrumuna indirdi. Şimdi size soruyorum. Bir gökdelenin bodrum katında sizce ne olabilir? **Timsah mı?** Hayır. **Kömürlük mü dediniz?** Çok mankafasınız demeyelim de belki biraz nostaljik bir insansınız diye yapalım biz yine onu. Ben **meraklı turşucu gibi** önden önden giderken **Başbakan Koizumi** birdenbire pamuk gibi avuçlarıyla arkadan sarmalayıp gözlerimi kapattı ve düzgün bir **Tokyo Japoncasıyla** kulağıma: **"Aç ağzını yum gözünü"** deyince ben ağzımı açtım ve ağzıma birşey attılar.

BEN ORADA BEYNİMİN İKİ LOBUNU HEMEN BİRBİRİNE VURDUM

Ve ben onu yiyince o çok hârika **domates** ve rayihası insanı bayıltıyor. **Kıtır kıtır tuzlu hıyar** ve maydonoz da yedirdiler. Gözümü açınca cennet bir sebze bahçesiyle karşılaştım. **Japonlar, gökdelen bodrumunda yapay ışıkla 100 çeşit sebze yetiştiriyorlarmış.** Projenin başında **Toşihiro Sakuma** adlı uzman varmış. Bakın benim aklıma hemen orada beynimin iki lobunu ben birbirine vurarak ufak şimşek çıkardım ve beynimden çıkan **yapay ışıkla** domates yetiştirir gibi Türkiye için çok hârika bir proje yetiştirdim. Bunu yazı işleri toplantısında arkadaşlarıma da açtım. **Kimi ağladı kimi ıspazmoza tutuldu.** Bence Türkiye'de medya çalışanları tatil günlerinde **mecburi olarak** medya gökdelenine gelerek bodrumda yapay ışık altında sekiz saat **ücretsiz** patlıcan veya böğrülce ekip biçseler hem ciltleri güneşten yanmayarak korunur hem de hafta boyunca yüklendikleri çalışma stresini atmış olurlar. **Hollanda'da Belçika'da insanlar bunu parayla bahçe kiralayıp yapıyorlar.**

TÜRK İNSANI 10 MİLYON DOLARA ROBOT ALABİLİYOR

Bakınız ben o **Japonya**'da mağazaları gezerken çok hârika bir bakın neye rastladım. Dünyaca ünlü **Toshiba** firmasından **Makato Jinno,** olağanüstü bir buluş yapmış. **Makato bir Japon.** Gözleri çekik olduğu için **hafif peltek bakıyor.** O, **iç organları dikebilen bir robot** yapmış. Ben hemen bu robotun Türkiye'de çok işe yarar bu dedim ve fiyatı **10 milyon dolar.** Hemen bir tane aldım. Evde kullanıyorum. Çok memnunum. **Ceketimi ve gömleğimi hiç çıkarmadan fanilamın sökülen koltuk altını dikebiliyorum.** O çok hârika. Türk insanı çok pratik.

LİVERPOL KALECİSİ TÜRK MÜ?

Bilmiyorum **Liverpul-Milan** maçı için **İstanpool**'a gelen **İngilizler**'e dikkat ettiniz mi? **Hepsi bir deri bir kemik kalmışlardı.** Önceki gün **Londra**'daki mütevazı evimde oturmuş **gözlerimi şaşı yaparak** bembeyaz masa örtüsüne döktüğüm şarabın kırmızı lekesini şaşı ile kaydırıp kadehin içine sokmaya çalışırken, çünkü eşim görürse kızacak diye tam o sırada ba-

kın **Guardian** gazetesinde gözüme ne ilişti. **Ocean Village** adlı bir şirketin araştırmasına göre **İngiltere**'de günlük kahkaha oranı 50 yıl öncesine göre üç defa azalmış. **Yetişkin nüfusun yarısı günde bir kahkaha bile atmıyormuş.** Ben bunu görünce aklıma **"üç kahkaha bir pirzola eder"** şeklindeki o müthiş Türk sözü geldi. Ve bakın ben bunu orada bizzat denedim. Önce kuvvetli bir kahkaha attım. Üstüne ikince kahkahayı da bindirince birşey olmadı. **Ama üçüncü kahkahada** bakınız burnuma **çok yoğun bir pirzola kokusu** gelince kıvılcımlar uçtu ve masmavi bir duman olunca **cızır cızır** sesler çıktı ve o anda inanılmaz birşey oldu. Önümde boş duran tabakta **nefis bir pirzola belirdi.** Türk insanı bence o müthiş sözü bildiği için çok şanslı. O, bol bol kahkaha atıyor ve **yanaklarından kan fışkırıyor.** Tam o sırada yandan bakınca eşim barbeküde meğer kızartıyormuş ve tabağıma koyuyormuş. **O zaman size hemen şunu sorayım:** "Liverpol kalecisi **Dudek,** bizim magazinci **Şenay Düdek**'in akrabası olamaz mı?"

İNGİLİZ İNSANI TAVUK KÜMESİNDE YAŞIYOR

Ayrıca gülme sinerjisiyle pirzola pişirdiğim ev, **İngiltere**'de **Notting Hill**'de. Aylık kirası **1,5 milyar lira** ve ev **2,5 metrekare.** Eve sandalye sığmıyor. Tabureye otururken de alnınız karşı duvara, kıçınız arka duvara vuruyor. **Avrupalı, inanın Türk'e oranla rezil gibi yaşıyor.** Tabii ona da yaşamak denirse...

Dumur vakanüvisi: Dumurus Detayus Travmas

İçindeki çocuğu yitirme diye dillere pelesenk olmuş bir içsel coşku lafı vardır ya, iyidir, hoştur da önemli olan dışındaki çocuğu da düşünmektir... Bu şiarla yola çıkıp kollar sıvandı, iki boyutun içinde soyut olmuş, üç boyuta hasret kalmış bizler için zevkli bir çalışma başladı... Çağçağ ön saflarda atıldı koca koca kütüklerin üstüne...

Kütüklerin Seçilmesi

İkitelli'deki Keresteciler Sitesi'ne gidildi ve kütükler özenle tek tek seçildi... Çağçağ 2,5 saat kadar koca ardiyede kütüklerin, tomrukların üstünde dolaştı, baktı, araştırdı, düşündü... Hatta bir ara dekoratör bir arkadaşıyla karşılaştı, kütüklerin üstünde merhabalaştılar, uzunca bir müddet sohbet ettiler... Bu arada kerestehanenin sahibi kendisiyle yapılan hoş muhabbet sırasında, hali vakti yerinde cukkası sağlam sonradan görme müşterilerinden şikayet etti. Bir tanesi varmış Çatalca'da galiba, bir Kameriye yaptırmış bahçesine fakat kütükler çakladıkça bu-

DIŞINDAKİ ÇOCUĞU DA İÇİNE AL

nu arıyormuş ama gün aşırı arıyormuş. Bir tane de laması varmış bahçesinde taa Peru'dan getirtmiş... **"Aha yine çatlıyor ahşaplar.."** diye yine aramış birgün... Bizim Keresteci abi de kızmış, **"Ula bana bak çatlıyorsa vur pinoteksi, yok alamam diyosan vur suyu ya da sök hepsini getir bana!.. İki odun verdik sen beni çatlattın burda bee!.."** demiş. Sonra bize **"Yav şunun bi karikatürünü çizin kardeşler..** dedi.. Biz de **"abi merak etme biz onu yazarız, lamayı onun yüzüne tükürürken çizeriz.."** dedik, güldü, ferahladı... Daha sonra ben dedim ki, **"Abi telefonda söyleseydin ya sıcak havalarda kameriyedeki kereste çatlaklarına lamayı tükürtürsün verniğe para vermesine gerek yok.."** Bu esnaf muhabbetlerinde bizzat kendim de çok eğleniyorum, bunu da itiraf etmeliyim..

Bir de kerestehanenin süper hazırlanmış internet sitesi de gözümüzden kaçmadı, bizim derginin sitesine rahmet okutturacak derecede ileri seviyedeydi..

Gönyeli kütük kesimi

Telefon, telgraf direği gibi devasa kütükleri aldık velakin koca keresteciler sitesinde gönyesiyle kestirecek, biçtirecek büyüklükte hızarlar bulamadık. Ara tara yalnızca bir tane yer bulduk... **"Abicim hayrına bir çocuk parkı yapıyoruz, şunları bi kesiver, neyse bedeli karşılarız.."** dedik. Bu da lama çıktı ama dallısından **"Siz bunları ne edeceğunuz, neyini kesip biçeysunuz?.."** dedi. **"Abi heykel yapıcaz bunları, ejderha, timsah, salyangoz falan..."** diye yanıtladık... Yan yan baktı bize, **"Siz bunları yapamazsınız, her işin bi doktoru vardır, misal şimdi benim elimde bi ur çıksa, bıçakla onu alabilir miyim?.. Doktoruna gitmem lazım deyil mi?.. Siz de verin onları bi marangoza, mobilyacıya yapsın salyangozu, kuşu, kediyi.."** Şaşkınlıkla atıldık **"abi sen yanlış anladın, şu kütükleri ortadan ayır, uçlarını 45 derece kes yeter. Biz işliycez onları, biz de biraz sanatçı sayılırız.."** dedik... Hiddetlendi, **"neyi yanlış anlayacam, sanatçılıkla olmaz bu işler, 20 milyar zarardayım, bana para lazım!.."** deyince mesele anlaşıldı, ordan ve bu zihniyetten hemen uzaklaştık..

Neticede kestirecek büyüklükte hızar bulamadık... Fakat bir dükkandaki dinamik bir genç, el hızarıyla hızır gibi yetişti, iyi niyetiyle ve maharetiyle elleriyle kütükleri milimetrik kesti, 45 derecelik köşe açılarını mükemmelen verdi..

Kütükler derginin terasında

En nihayetinde kütükler derginin terasına gelmiş, o muhteşem İstanbul manzarasına kavuşmuşlardı... Oyuncak tasarımlarını Çağçağ zaten çok önceden çizmiş ve tasarlamıştı... İş ellere ve yüreklere kalmıştı... Ama önce malzeme almak işin adetindendir. Esnafla ve esnaf muhabbetiyle olan yakın ilgimiz dolayısıyla gerek Tahtakale'nin gerekse Perşembe Pazarı'nın has esnaflarını tanır, bilir ve severiz... Mesela Perşembe Pazarı Hırdavatçılar Çarşısı girişinde, adını, şanını, ustalığını bilip, kendisini hiç görmediğimiz **İsmail Usta**'nın kendi elleriyle yaptığı, elmas uçlu taş keskileri vardır ki, başkaca bir yerde bulunmaz.. Mezarcı keskisi diye bilinir... Bir marka değildir bu, ebediyyete giden yolun taşa kazınmış alameti farikasıdır, hüvel bakisidir... Yine bu güzel zât İsmail Usta'nın kendi elleri ile samuray kılıcı gibi döverek yaptığı dövme çelik **Madırga Çekici** h

eve lazım bir evladiyeliktir... İnsanların bu tür şeylerden haberleri olm

maması, ayın dünyanın yörüngesinden h
sene 3,5 cm. uzaklaşmasından haberd
olmamaları gibi birşey benim için
Neyse efendim, yine Hırdavatçılar Çarş
sı'nda No:39'daki zât-ı muhterem Pol
nezköylü **Roman Vilşenski**'den iki ad
dengeli sandalcı keseri, Antep işi ska
pelalar ve testere aldık. Yine olmazsa
maz esnaf muhabbetimiz sırasında s
yadı olan **Vilşenski**'nin **"Kurtoğlu"** g
bir manaya geldiğini öğrendik.

Oyma ve İşleme

Çağçağ, Atom Dergisi'nden heykeltı
Aslı ve ben kulunuz oturduk kütükler
başına... Bu arada bizim mektep me
leklerimizi söylemek yerinde olur; Ça
çağ, **Akademi**'nin resim bölümü, ben
sahne görüntü, tiyatro bölümü mezun
yum. Aslı ise **ODTÜ** Heykel bölümü m
zunu... Böylece oturduk kütüklerin bas
na, aldık elimize keserleri, skarpelala
bıraktık, kendimizi ağaçlara, vurduk, o
duk, biçtik, kestik, kendimizden geçt
çocuklar için nice hayaller seçtik... Ma
tılar uçtu üzerimizde, İstanbul'un büyü
görüntüsü önünde, yaşadığımız bu güz
şehre her fırsatta şükredilerek çalışıldı
Çağçağ 15 gün boyunca terastan inm

efası

LeMan

Amerika Dışişleri bakanı bayan C. Rice: **"Türkiye'nin AB'ye alınmaması medeniyetler savaşını haklı çıkartır"** dedi.

Boğaziçi Üniversitesi'nde yapılması planlanan **"Ermeni sempozyumu"** ertelendi. Tartışma karşılıklı ağır suçlamalarla sürüyor..

BATURALP ONLINE'LA KÜLTÜR & SANAT ORTAMLARINA AKALIM

CİHANGİR PARKI'NDA KONSER.. 3,4,5 Haziran (Cuma, Cumartesi, Pazar) Cihangir parkında konserler var.. Müzikseverine... Meraklısına.(www.cihangirinacikalanlari.com)

"Tarlakuşu".. Bayram İnce yazdı,Gerçek Sanat Yayınları'ndan çıktı.. Millet işi gücü bırakmış TV dizilerinin sonlarını merak ediyor. Kardeşim kitap okuyun.. Bırakın dalgayı dulgayı.. Size ne Arhan'lardan Barhanlardan..

"Amerika Katil" Hasan Hüseyin Yalvaç yazdı..Kitap Sone yayınlarından çıktı..Aşık Mahzuni'nin de Amerika Katil isimli bir eseri vardı..Okuyun..

"Akıl Ayazı" Salih Aydemir'in kitabı, Etikus yayınlarından..

Yakamoz yayınları güzel bir seriye başladı.. Felsefe meraklısına inceden Bodrum'da, Marmaris'te tatil yaparken okuyabileceği çerez kitabı: **ANTİK YUNAN DÜŞÜNÜRLERİYLE BİLGELİĞE YOLCULUK**..O sıcağın altında da ne okunur ya..Adam binlerce yıl evvel o sıcağın altında felsefe yapıyordu ya ona ne diyeceksin? Hiç bir şey demiyeceğim..

Eski gruptur **Kızılırmak**..**"Son Yolculuk"** isimli abümleri Seyhan Müzikten..

Bir albüm de Ali Haydar Timisi'den..İsmi **"UMUT"**..Elit müzikten çıktı..

"Akşam Şiirleri" Uğur Hacı Hanefioğlu..Gerçek Sanat Yayınları'ndan çıktı..

Arkadaş Liverpool-Milan maçı gibi de bir maç seyretmedim yıllar yılı..Üç film birden gibi birşeydi be!..

Roman okumak istiyorsanız,**"Denizler Karışınca"**..Şenol Dicleli'nin romanı..Yakamoz yayınlarından çıktı..

Fatma Semiha UÇUK..**"Yakalayamadığım Günbatımı"**..Sone yayınlarından..

Üstad Fuat Saka,."Lazutlar" albümünü yeniden miksleyerek Artvizyon'dan çıkarttı..Bu albüme ek olarak bir CD daha var..Dinlemeye doyamazsın..

Metin Karakaş'ın albümü **"İkrar"** EMA plaktan çıktı..

Hasan Cihat Örter..**"Dünyanın Gözyaşları"**..EMİ plaktan çook çok evvel çıkmıştı..Daha yeni duyurusunu yapabildik..Üstada ayıp oldu ama..

Duyurularınız için: **baturalp@leman.com. tr** veya BATURALP,Firuzağa Mah. Defterdar Yokuşu No:47 Beyoğlu-İstanbul..

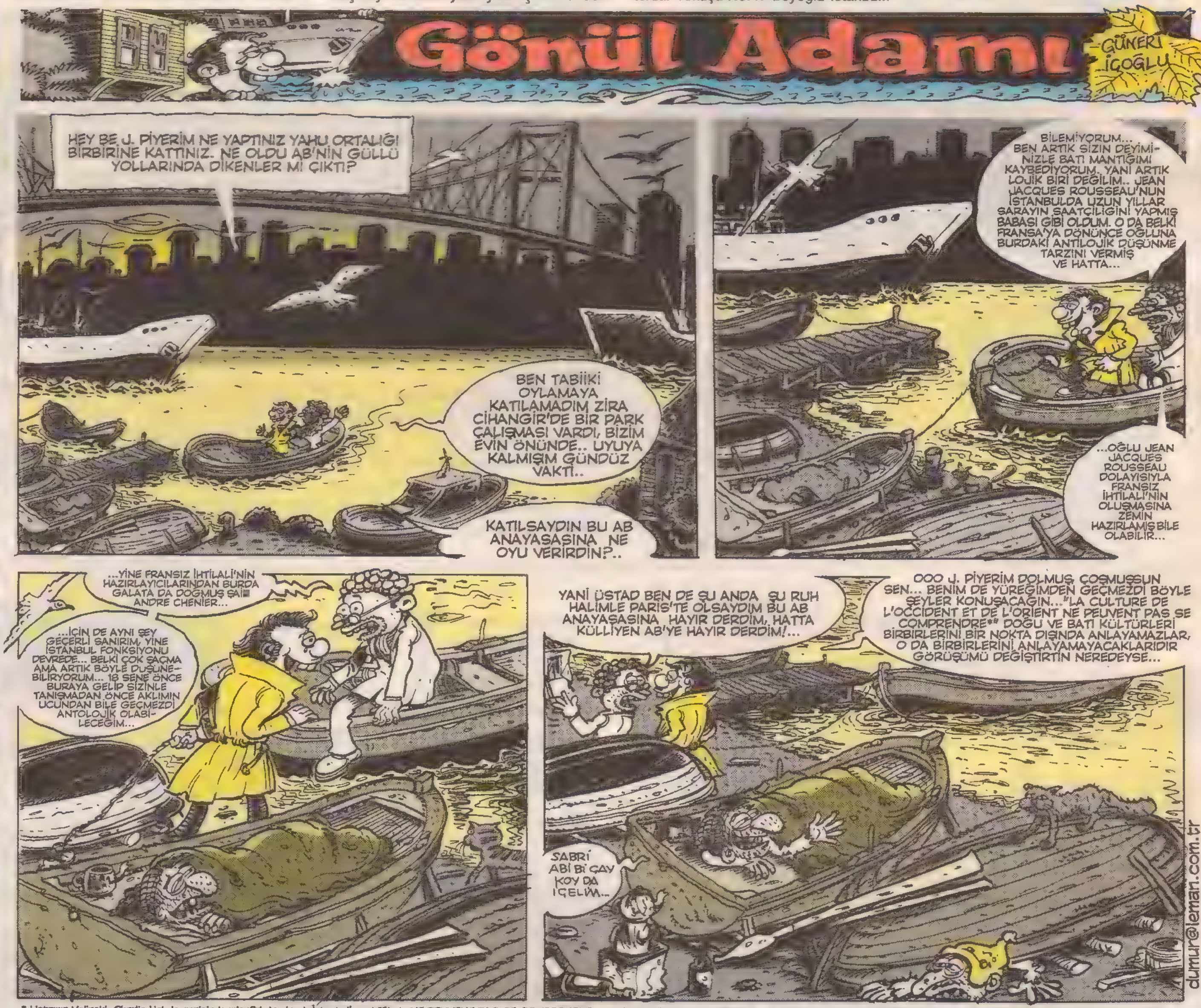

* Ustamız Volinski, Charlie Hebdo gezisinde misafirimiz olarak İstanbul'a geldiğinde NE PEUVENT PAS SE COMPRENDRE; birbirlerini anlayamamak kelimesini, NE PUEVENT PAS S' ENTENDRE; birbirleriyle anlaşamamak şeklinde tercüme etmiştir... İkisi arasında bariz anlam farkı var imiş.. Anlaşamamak biraz olumsuzluk ve çekişme içeriyor, birbirlerini anlayamamak ise daha masum ve daha iyimser...

di, hatta bazı geceler sabahladı..Öyle bir şevkle, iştahla çalışıldı ki, en küçük bir çapakta, budakta çocuk gibi üzülüyorduk. Aşağıdaki yazarçizer arkadaşlar da zaman zaman çizimlerini bırakarak yukarı çıkıp bizle beraber keser sallıyorlardı... Yemeklerimiz çoğunlukla sefertasıyla yukarı çalışma alanına getiriliyordu ki, bazen dolma, bazen simit, peynir, domates, ayran... Çağçağ bir gece 12'de şöyle dedi **"Oğlum var ya bizden marangoz da olmaz, normal olarak marangoz dükkanını akşam altıda kapatır, evine gider, bir de bize bak.."**

Bu şekilde güle oynaya, coşa eğlene çalıştık. Hep ağzımızdan şu nidalar duyuldu, **"Oh be üç boyut ne güzel, bak ağzına dokunuyorum, bak dişine dokunuyorum.."** **"Yirmi yedi yıldır çiz babam çiz, iki boyut yemiş bitirmiş bizi, kabart kabart timsahın gözünü iyice belirt, oh be yahu.."** **"Daha derin del haah.."** Çok güzel oyuncaklar çıktı ortaya.. Ellerimiz nasır tuttukça, yüreklerimiz yumuşadı..

Kuruluş, Montaj

Ressam Elif ve Çağçağ tarafından rengarenk boyanmış ahşap heykellerimiz özenle sarılmış bir halde park alanına transfer edildi. Daha kurarken, monte ederken bazı önlüklü ilkokul çocukları geldi, oyuncakların başında bekliyorlardı. **"Ne zaman bitecek?.."** diye sordular **"Cumartesi açılıyor, ondan sonra sizindir bu oyuncaklar.."** dedim. **"Ööff yaa daha bi hafta var.."** diye üzülerek gittiler. Arkalarından seslendim, **"şimdi oynamaya mı gelmiştiniz yoksa?.."** diye sordum, dönüp, evet anlamında başlarını salladılar.. Bir an önce oynamak istiyorlardı... Annelerinin bebek arabalarıyla çalışma alanını gezdirdiği minik bebekler de arabalarından inmek için yırtınıyorlardı.. Fakat gel gör ki, parkın geneline büyüklerden bu denli ilgi gelmemesi de ayrı bir dumurun konusuydu. Park çalışmaları başladığından beri çevre binalardaki birçok kişi bu olaya şüpheyle bakıyormuş. Hatta parktaki basket sahası için şöylesi bir şikayet de gelmiş yakın çevreden; **"Biz uyuyoruz, burda çocuklar basket oynarsa top potaya pat pat diye değer bizi uyandırır.."** diye.. Çalışanlar da anlayamamışlar **"gece park kapalı abi, siz rahat rahat uyuyun.."** demişler.. Fakat sonra anlamışlar ki söz konusu uyku şikayeti vakti gündüz öğlen suları için ve Cihangir eşrafının gece tam randıman yaşayıp, gündüz uyuduklarını öğrenince dumura uğramış, şaşkınlıktan o gün öğlen paydosunu vermeyi unutmuşlar..

Pek tabii ki park düzenlemesinde çalışanlar ve ustalar da bizim Leman oyuncaklarına çocuklar kadar coşkun yaklaşmadılar. Ancak yine de tuhaf bir ilgi içindeydiler. Bir ara bazı tesisat ustalarını, bizim montaj halindeki kenarda duran ejderhamızın sivri kuyruğuyla birbirlerine arkadan acayip şakalar yaparken ve çılgınca eğlenirken görünce dondum kaldım. Hasılı bizim derginin terasındaki yapım aşamasında oluşan coşkuyu ve cezbeyi yerinde montaj aşamasında bulamadım... Buna rağmen dostumuz Çağçağ tek başına Bedir Kuyuları'ndaki Hz.Hamza gibi savaşıyor, çukurlara dalıyor, çıkıyor, harç yapıyor, koca koca oyuncakları yerleştirmeye çalışıyordu...

Yaptık bir hayrat Olduk sahibül hayret

Eeee dostlar, canlar, bizim yazı olur da son dumur darbesi yenmeden yazı biter mi?.. Çağçağ çukurlarda devasa boy, çok parçalı oyuncak ejderhayı yerleştirmeye çalışırken belediyenin park için anlaştığı taşeron inşaat firmasının müdürlerinden biri geldi. **"Ha bu yılanın birleşme yerleri köşeli olmuş, plastik, kauçuk kaplanması lazım. Buralara bir çocuk çenesini vurursa kamu davası kime açılacak?.."** dedi ve adamlarına dönüp **"bunların zimmet ve envanter kayıtlarını bir bir çıkarın, kim parka ne yapmış, ne getirmiş kayda geçin, yarın öbür gün kamu davası kime açılacaksa bilelim!"**.. deyince ben koptum, dumur şokuna girdim, heykelden de, parktan da, Cihangir'den de sıtkım sıyrıldı.. Can dostum, hayır için yapılan şeyin kamu davası neymiş arkadaşım?.. Bir kuruş almadık, günlerce yemeyi içmeyi unuttuk, ellerimiz nasır tuttu çocuklar gülsün diye!.. İnsan çenesini otobüs durağına da vurur kamu davası mı açılır?.. Birine hayır için zekat verilir, yemek yerken dişi kırılırsa kamu davası mı açılır?.. Beğenilmiyor ve şüphe duyuluyorsa bir görevli gelir, inceler ve parka konulmasını uygun bulmaz, olay biter.. Bu neyin nesiydi dumurlara doymaz bünyeme vuran?.. Çağçağ'a söyledim, "Bir vakıf gibi, hayır sözleşmesi yapalım; **'biz hayrına verdik, bir kuruş almadık, talep etmedik ve etmeyeceğiz. envantere böyle geçilsin. Bundan sonrası için sorumluluk kabul etmiyoruz. Belediye yetkililerince uygun bulunmazsa koymayabilir, kullanmayabilirsiniz.. Anlayışla karşılarız, gereğinin yapılmasını saygılarımızla talep ederiz.. Leman..'** Yoldaki dev çukura araba düşer dava olmaz, bizim heykelde birinin kolu çizilir dava edilir. Dava zaten alışkın olan bizlere patlar kabak.. Bilmez misin ki, ormana ağaç dikenin, koruyanın ceza aldığını hiç okumadın mı gazetede?.. Zaten gündüz uyuyan gece pompacıları da parka karşı.. Seve seve aleyhte şahitlik yaparlar park sekte görsün, kapansın da gündüz rahat uyuyalım diye.. Bu civarlarda hemen her yerde yazan **"Park yapmak yasaktır"** yazısı da bu manaya geliyor galiba.. Oyun parkı, çocuk parkı da yapmayın gürültü çıkma...

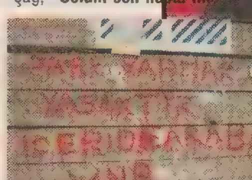

... "Gözlerini fal taşı gibi açmış, ... çağ, **"Oolum sen hasta mı...**

... kurtul.." dedi ben de dedim ki, **"Niye tedavi olayım, ben şüphelerimden memnunum. Psefikokosmos denilen bu yalan dünyada şüphelerimden, güvensizliğimden kazanıyorum ekmeğimi, rızkımı.."**

SIKILHAN

- Selam koçum! Hadi yine iyisin, durdun durdun turnayı topuğundan vurdun, şerefsiz!... Arabulucu olaraktan seni önerdim kabul ettiler, sen var ya seeen... Ulan hem itsin hem ballısın hem de misyonun adamısın, şerefsiz!

- O senin takdirin Hırgürkan kardeş. Kısa kesen biriyimdir de...

- Yoook, kısa kesme diil şimdi... Bak "Saraylılar" grubu var, onlar konuya derin derin girmek istiyo. Neticede otopark işinden beş kardeşlerini kaybettiler, haklılar adamlar. Sonra "Kont Girgin"in adamları var bunlarla üç yıldır kanlı bıçaklıyız biliyosun, karı kız meselesi... "Tırtık Cano"nun tayfasını saymıyorum, herifin amcaoğlunu kantin ihalesi meselesinden beş ay içerde yatırdık. İsveç çakısı vurdu bizim Demircan'a...

- İyi de, ben bu vukuat zincirinin neresindeyim Hırgürkan kardeş?

- Nerenle dinliyon lan sen beni? Arabulucu olcan dedik ya! Kendi çapımızda konseyi topluyoruz işte... Saraylılar, Kont, Tırtık Cano bi de biz... Kendi aramızdaki meseleleri bitiriyoruz artık. Sen de ağzı laf yapan efendi suratlı bi kardeşimiz olarak sözcü felan olcan, bana "Sayın Hırgürkan" diycen, temiz giyinip toplantı düzenliycen, organizasyon yani. Dışarıdan büyük tehdit alıyoruz Sıkılım, zaman birlik dirlik zamanı... Birbirimize düşüp bu okulu bu mahalleyi yabancılara peşkeş çekersek tarih bizi affetmez!

- Hangi yabancılar yaa? Rus mafyası meslek lisesi filan mı mesela?

- Neden olmasın Sıkılım? Bunun Rus mesleği var, Brüksel Anadolu Komplo Teknik Lisesi var, Paris Azınlık Hemşirelik Yüksek Okulu var... Sen konuşmanı yap, duruşunu ver grupları benim etrafımda topla, ondan sonrasını bana bırak... Hepimiz bu okulun bu mahallenin... Alooo? Kapattın mı lan? Tarih seni affetmez bak, şerefsizlik yapma yine... Alooo!

- Hoca sizin bitişikteki VCD kiralama dükkanından bana şu filmleri derhal acele... Leonardo Caprio'lu Titanik... Beethoven 5, hani şu Senbernar köpekli olanı... Truman Show, şeyin Jim Carrey'nin oynadığı... Bi de Kieslowski diye bi adamın entel üç filmi... Kırmızı, Beyaz, Mavi... Siyah da olabilir, Turuncu da... Bütün renkleri al!

- Hayrola, hepsini seyredip komaya mı giricen Çaatay?

- Giren girmiş olum, annemler kiralayıp seyretmişler alayını ama benim CD çantasındaki filmlerle karışmış... Temincek saydığım filmlerin hepsi benim CD çantasında, özel porno kolleksiyonum da sizin yandaki kiralama tükkanına gitmiş yanlışlıkla. 6349 kukulu, 290 dış mekan pozisyonlu, 367 özel Asyalı artı zencili ve 22 amigo kız konulu porno arşivim, şu anda o herifin elinde. Bizimkiler yokken çantayı açıp arşivimle hoş dakikalar yaşıyım dedim baktım Grease diye bi antika gençlik filmi çıktı lan! Olum gitti gözümün bebeği gibi arşiv... Fırla hemen!

- Soğuk bi duş al hocam... Aloeveralı tanecikler dökün üstüne. Aşağıya baktım ama kapatmış VCD'ci dükkanı. "Elveda" desem yeridir.

- Kapama olm hemen. Anlamıyo musun hacı, arşiv gitti... VCD Tüccarı Adam yarın beni anneme ispikler. Annem beni odama kitler. Babam; "Sen hala bu pis şeyler yüzünden mi geceleri uykusuz kalıyosun" diye ADSL bağlantısını söker. Aloo? Duyuyo musun? Al işte, sen de kapatırsın bööle.

- Aloo, Sıkıllll... Sidikli yeğenim, bıkmadın mı lan hep aynı fanteziyle yatıp kalkmaktan? Bak adresini telefonunu verdim, sen bağlama yağlama olayını inceden geç, ben gelir gelmez dördümüz sazlı cazlı fantezinin en kralına uçucaz...

- Ne adresi ya Ömür dayı? Kimi neye bağlıyorum? Dört bir nedir? Hangisine uçuyoruz bi de?

– Sen hangisini seçersen Sıkılım... Burda genç arkadaşlar sağolsunlar internetteki yonca diye bi servisten iki gönül arkadaşı ayarladılar bana. Sezgü ve Ezgü kardeşler, ikizler biliyo musun... Yaşları yirmi beş, görsen fotoğraflarını taşşş... Hayır yanlış anlama ikisini de idare edemiycemden diil, maksat dayıda pişsin yeğene de düşsün hesabı...

- Ya o ikizlerin de senden daha manyak bir dayısı beli silahlı beşiz yeğenleri filan varsa Ömür dayı? Bize neler düşer biliyo musun?

- İyi de Yonca'da öyle demiyo ki yeğenim... "Bizler ruh ikizlerini arayan ikizleriz. Bırakalım bedenlerimiz özgürlüğe uçsun, bırakalım tabular altlı üstlü üstümüze devrilsin. Hey erkekler ne duruyorsunuz?" diyor. Dayısı var manyak, yeğeni var psikopat demiyo yani...

- O zaman ben hiç bişey demiyorum Ömür dayı... Devir tabunu ruh ikizlerinin üstüne!

- Bi saniye. Senin telefonu verdik, adrese gelicekler yarın öğlen. Alooo? Sıkılım, bak ikisine ikimiz bayram etsin ruhumuz diyorum. Aloo? Bak yaş olayına takıldıysan daha taze ikizler de var Yonca'da. Aloo yeğenim?

sklhan@leman.com.tr
Atilla Atalay

guverfeyhan@hotmail.com

BAYIR GÜLÜ

Feyhan Güver

Akşam Gazetesi

GATANA

TUNCAY AKGÜN & KEMAL ARATAN

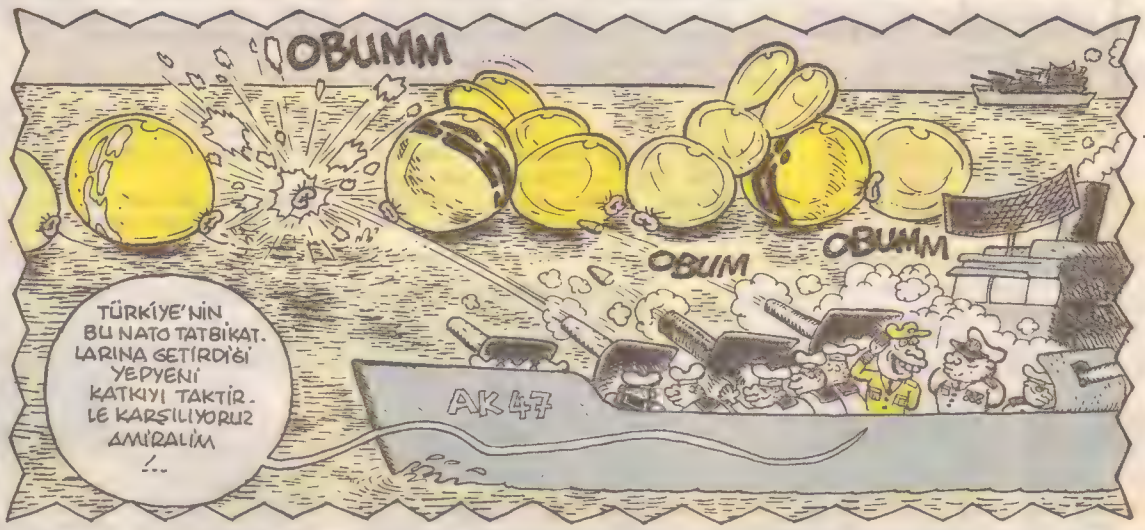

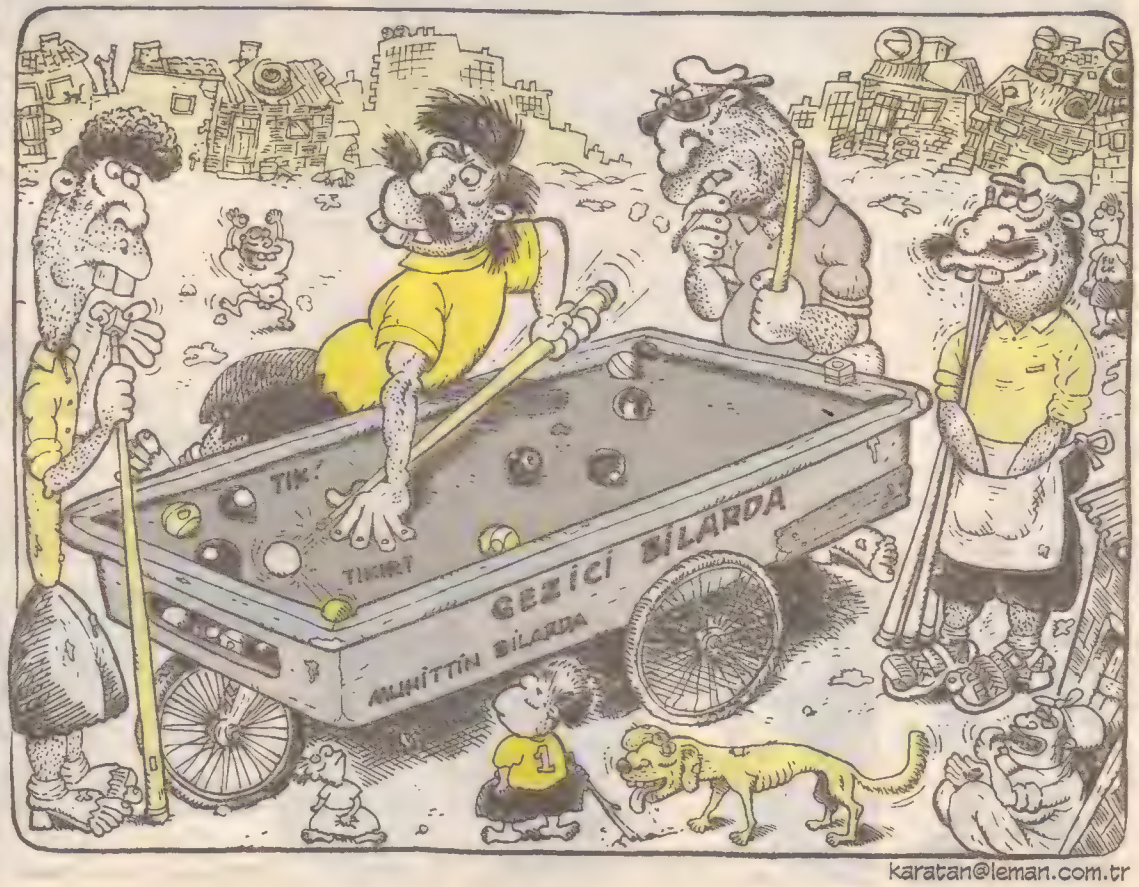

tuncay@leman.com.tr
karatan@leman.com.tr

Akşamsefası

ERKUT ABİ

Kaan Ertem

PANTOLON

METİN FİDAN

ERDENER ABİ

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

KEDİNİZİN KÖŞESİ

Prof.dr. YATTARAVALLİ

Sayın hocam, ben bir Van kedisiyim ve şunu merak ediyorum. Van damlarına gelmeyi düşünüyor musunuz? Ne bileyim bir panel, bir imza günü yapsanız yüzyüze görüşürüz, tanışır kaynaşırız.

Rumuz: Vandam

Cevap: Sevgili yavrum, ben okuyucularımla yüzyüze gelmekten pek hoşlaşmıyorum. Neden derseni, yüzyüze geldiğimizde hemen bir tıssplaşma, hemen bir cırmalaşma olayına giriliyor. Henüz yeterince demokratikleşmemiş pek çok arkadaşımız var..

* * *

Sayın hocam, kıstırtlaştırttırma nedir? Biz kıstırttırlaşmatmaya karşı mıyız? Kıstırttırlaşıttırıyolar mı?..

Rumuz: Kaos

Cevap: Ne seni sor, ne beni söyleyeyim yavrum. Zaten soramıyorsun.

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

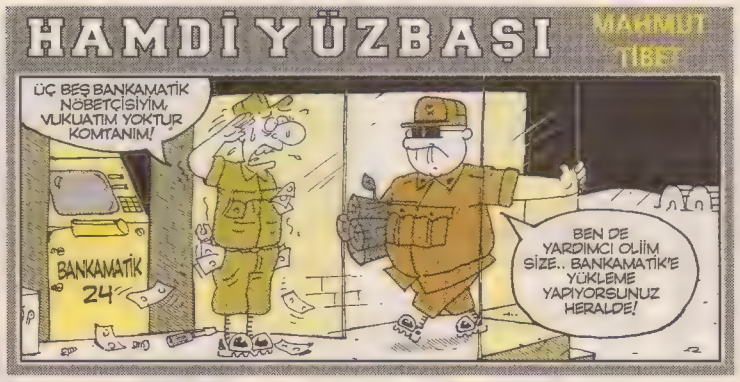

GEZ MAHMUTÇUK

MAHMUT TİBET mtibet@leman.com.tr

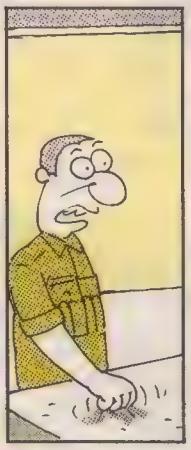

KÜÇÜK AYŞE

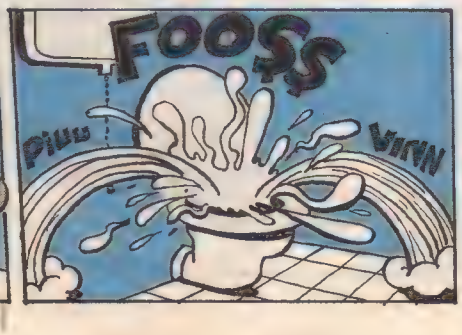

zyrik@leman.com.tr

metinfidan@leman.com.tr

Akşam Ertesi

TERELLİ

PICTURES

CAN BARSIAN

KARİKATÜRÜN GİZLİ KALMIŞ SIRLARI (KİMBİLİR KAÇINCI)

Daha önce de dedik, hep diyoruz. Karikatür sanatı öyle eciş bücüş çizgilerden oluşan kolay bir sanat değildir... Kendisine göre öyle zorlukları vardır ki anlatmakla bitmez. Bu bölümde karikatür sanatının daki oyuncu seçiminin öneminden bahsedeceğiz. Tamamen sinema gibi, eğer bir karikatürü ucuz ve yeteneksiz oyuncularla çizmeye çalışırsanız, senaryonuzun da esprinizin de içine edersiniz. Misal, ben bir süre önce ödeme güçlüğü içindeydim ve bir karikatür için ucuz ve amatör adamlarla çalışmak zorunda kalmıştım... Şimdi buyurun ilk çizim için neler çektim, beraber izleyelim.

EVET, KONU ANLAŞILDI MI ARKADAŞLAR? ŞİMDİ HERKES YERİNE GEÇSİN... BEN EKŞİN DİYİNCE BAŞLIYORUZ...

BİR DAKKA KESTİK!.. SENİN ELİNDE NE VAR ÖYLE?..

EE, AY PARDON!.. SENARYOYU OKUYODUM DA!.

HEY ALLAAM YA! KOY. SANA KARDEŞİM SENARYOYU BİYERE. BU SAATE KADAR EZBER YAPAMADIN MI?..

EVET HAZIR... EKŞİİİN!..

TERS BİR HAREKET YAPANI MIHLARIZ!.. ŞİMDİK HERKEŞ...

STOOP, KESTİK!..

YAA KARDEŞİM, MIHLARIZ NE DEMEK YAA! MIHLARIZ OLÇAK! AYRICA ŞİMDİK HERKEŞ DENİR Mİ YA!.. ALLA ALLAA, TEKRAR!..

PARDON!

EKŞİİİN!

TERS BİR HAREKET YAPANI MIHLARIZ!.. ŞİMDİ HERKES CEP TELEFONUNA...

KESTİİİK!..

SİİZ, TELEFONLULAR! BİRİNİZ GÜLÜYOR, BİRİNİZ BURAYA BAKIYOR... DELİ ETMEYİN ADAMI YAA!.. DOĞAL OLUN BİRAZ!..

TAMAM!

EKŞİİİN!..

TERS BİR HAREKET YAPANI MIHLARIZ. ŞİMDİ HERKES CEP TELEFONUNA!..

KESTİK, KESTİK, KESTİİİK!.. OOOF OF!..

SEN DİĞER TABANCALI!.. ELİN AYAĞIN HER YERİN OYNUYO KARDEŞİM YAA!.. BEN SANA MİZANSEN VERMEDİM Mİ?.. NAPIYOSUN YA?!

BEN HANİ, DUYGU BAKIMINDAN... BUNLAR SİLAHLA GİRMİŞ VE HEYECANLILAR YA..

İSTEMEZ BEEE! DUYGUNA DA SANA DA!.. HEYECAN FALAN YAPMA HOCAM!.. SAKİN OYNA!.. EVET BAŞTAN ALIYORUZ...

EKŞİİN!

TERS BİR HAREKET YAPANI MIHLARIZ! ŞİMDİ HERKES CEP TELEF...

AZITTI HA BUNLAR!

ALLAH BELANI VERSİN!..

TAAK

SIRANI BEKLESENE LAN!.. SENİN LAFIN DAHA SONRA! DEFOLUN GİDİN! TİEEESSSTRİN ORDAN DENYOLAR! HİÇBİRİNİZİ İSTEMİYORUM...

ALO! KARİKATÜR KAST AJANSI MI? BANA ADAM GİBİ OYUNCULAR GÖNDERİN BİLADER, PARASI NEYSE VERİRİM.. KANSER OLDUM BURDA YA!..

Ve işte bitmiş hali buydu... Şimdi iki dakkada çiziyoruz falan demeyin. Ne zorluklar, ne badireler.

TERS BİR HAREKET YAPANI MIHLARIZ. ŞİMDİ HERKES CEP TELEFONUNA "SAPIR SUPUR" YAZIP 4661'E GÖNDERSİN... SAPIR SUPUR YE BENİ ŞARKISININ MELODİSİ CEBİNİZE GELSİN... HADİİ DAHA SIRADA BAŞKA MELODİLER DE VAR, ÇABUK!..

AZITTI HA BUNLAR!..

canbarsian@superonline.com

Akşamsefası

bahadirboysal@leman.com.tr

SITKI SIYRIL OF BAHADIR BOYSAL

İBO ŞOV!

Eğer unutmazsam, Pazar günleri TV'deki İBO ŞOV'u kaçırmamaya özen gösteriyorum... Hele İBO'nun bitmek bilmeyen Asena sendromundan beri, vay efendim arada Asena'ya tumturraklı, öfkeli ince göndermeler... İzlemesi pek keyifli oluyor.. Özcan Deniz'in yan sanayi kopyası Berdan Mardini'yi misafir etmişti programına.. İki lafın arasında İBO Berdan'a "sevgilin var mı lan" diye bişey sordu... "Ehov.. Ehohov.. Var abi.. Senin var mı?" diye cevaplayınca Berdan... İBO durdu birden... "Benim yok" sonra aniden zıplayarak türkü çığırmaya başladı!!! "İndim dereyeee.. Daş bulamadıiiiim..." Teeh... O da sıkılmış belli ki Asena heleloyundan...

ZİLLET TUFANI

Aşklar... Sevgiler.. Sonra hiç istemediğin halde ayrılıklar olur... Dünya başına yıkılır... Kişi o haldeyken dışardan kendine de bakamaz... Hayat kendine şanslar vermiştir... Oysaki hayatın kendini kullandığının farkına bile varamaz... Alem çoktan okeye dönüyodur... Tahmin etmezsiniz... Ben de bu acıları kendine çektirebilen bi adamım... Kediyi lamba sanar, sonra da oturur ağlarım... İlişki kumkuması arkadaşlarla arada konuşuyorum... Meğer beterin beteri melodramlar varmış... 5 yıllık ilişkisi olan bi adamdan bahsedildi uzun uzun... 5. yılın sonu, kız bunu birden bırakıp elemanın iş arkadaşıyla mutlu neşeli bir izdivaca başlamış...Sırf bir kariyer sıçraması için yani.. Ardına bakma yolcu modeli... Tabi bizim eleman öyle bir yokluk girdabına giriyor ki... Aklını oynatacak raddede... Gidiyor yakın dostlarının evinde 15-20 gün onlarla kalıyorda anca öyle kurtuluyor bu zillet tufanından...

YANDIM ALEVOĞLAN

Özellikle haftasonları içkili [illegible] tartışırken sürpriz mev- [illegible] kankandır... [illegible] baha karşı bir [illegible] istemiştik o esnada... [illegible] nin tam anlamıyla alev çı[illegible] Meğer kahveyi kağıtlarla sarıp sarmalamışlar... İkram e[illegible] çakmakla tutuşturuluyor... Alev alıyor... Kül olup döküldükten sonra fincan ortaya çıkıyor... Yani böyle bi adet varmış... Bizim asabi tartışmayı kesmek için sormadan göbekten girdi [illegible] de oldu.. Cangama aniden kesildi... S[illegible]

UTANÇ VESİKALARI

Şimdi tabi sanatçıyız... serde popülerlikte var... Bunlar nasıl insanlardır diye bazen ordan burdan röportaja gelirler... Yani genelde kimse de aman niye geldiniz demez... İki yıl evvel popüler bi erkek dergisinden gelmişlerdi röportaja bana... Niye geldiniz demedim.. Röportajı yaptık... Ertesi günde eve fotoğraf çekmeye ünlü kadın fotoğrafçı Bennu Gerede geldi... Evde bi sürü yağlıboya resimlerim de var... Güya o resimlerle beraber karizmatik sanatçı pozları verilecek... Ulan bi de baktım donla kalakalmışım!.. Yani o kadar profesyonel fotoğrafçı ki, beni nasıl bu hale getirdi?.. Hepsi tripten taş olmuş utanç vesikalarıdır... Ertesi gün mevzu hemen toptan iptal edildi tabi... Fotoğrafları istedim... Onları da vermediler...

ŞIMARTAN FOTOĞRAFLAR

İnsanların isimleri, bazen kendi müsemmalarıyla ne kadar tezat teşkil eder. Nice adamlar tanırız ki, kendileri halim ve selim oldukları halde isimleri "Celal"dir. Hayatları türlü türlü mesavi ile dolu olmasına rağmen isimleri "Afif" olan bir çok kimseler de vardır.

Bu ikizlerin isimleri de hayatlarını dolduran ve bir zincir şeklinde fasılsız imtidad eden bir sürü acı faciaya rağmen Kıtmir ve Eleksedir'dir (Eski Osmanlıca'da zevk-ü sefa yumoşları)

Onları son defa ölüm döşeğindeki babalarının başında gördüğüm zaman, kirpiklerimin uçlarına asılan yaşları çok müşkilatla zaptetmiştim.. İkizlerin sabah 6'da başlayan yaz programlarında gün batana dek ekipman tamir etmek ve tarlada ter dökmek onca acıya rağmen suratlarından eksik olmayan gülümsemeye bir bakın.. Bir jenerasyonun omına da böyle goydular zaar.

Bizi Gördükleri Her Yerde Damgaladılar...

CEZMİ ERSÖZ

Eskiden mahalle aralarında dalgın ve hülyalı arsalar olurdu. Akşamları karanlık ve serin gölgeler örtüncesuskun adamlar ateşler yakardı üzerinde...

Bu ateşin kokusu kimi çocuklara çok uzaklardaki bir hayatı hatırlatırdı. İnsan kafasının arkasında derin bir göl taşır da onu bir türlü dünya gözüyle göremediğinde nasıl üzülürse işte bu ateş kokusu çocukları öyle üzerdi...

Karardıkça mahalle, karardıkça sokaklar, karardıkça o suskun adamların yaktıkları üzgün ateşler, gökyüzü daha da kızıllaşırdı, iyileşirken terleyen bebekler gibi.

Kızıllığın etrafında meleksi beyazlıklar, meleksi bulutlar olurdu... Buluttan kuşlar olurdu. Sevgilerini kucaklarında taşıdığı için itilmiş, hırpalanmış ve bu hayatı terk etmiş ne kadar insan varsa gökyüzünde, buluttan kuş olup çağırırı bu çocukları yukarıya, kızıllığa, bu meleksi beyazlığa...

Bu sesi sadece anneler hissederdi ve bu dünyada daha fazla yapayalnız kalmamak için kanayan sesleriyle çocuklarını eve çağırırlardı...

Bu akşamları üzerinde üzgün ateşler yakılan arsalardan gökyüzünün kızıllığına baktığımda, orada, o meleksi beyazlıkların üzerinde uçan buluttan kuşların, yukarı, yanımıza gel, çağrısını duyan çocuklardan biri de bendim...

Annemin sesi gökyüzündeki kızıllığa karışırken anladım ki benim bir ailem yoktu. Akrabalarım yok. Bu dünyada bir kaydım, bir hüviyetim yoktu...

Anneme çok acırdım, ama yine de bilirdim ki benim annem yoktu. Yaşar gibi yapardım ben, bu beni çok yaralasa da. İşim gücüm kendime yaptığın ihanetin boyutlarını anlamaktı. Zamanımı buna harcardım. Yarısı bendeydi yaramın, yarısı dağılmıştı her yere, herkese...

Bir yerden zorla kopartılmıştım, ama nereden, bunu anlamak için herkesin öyküsünü dinlerdim. Sanki hayat, sanki bu koca ve eksik varoluş benden, bu yarım bırakılmış yaramdan kanardı. Bir sırra, bir kaybolusa kanardı. Bu yüzden en çok benim kaybolmamdan korkardı evdekiler. Bir odaya toplanır beni konuşurlardı. Kaybolursam gidebileceğim yerleri...

Sonra hep birden garip bir sessizliğe bürünüp gökyüzüne bakarlardı...

Severdim onların sessizlik içinde gökyüzüne bakmalarını. Özlerdim böyle anlarda onları. Çok özlerdim. Çünkü ne kadar istesem de bu hayatın bilgileriyle, bu hayatın sözcükleriyle onlara duyduğum sevgiyi anlatamamıştım ben. Bu yüzden hiçbir teoriye inanmıyordum artık. Çünkü hiçbir teoride kimsesiz misafirlere bir yer ayrıldığına rastlamamıştım...

Günlerini kendisine yaptığı ihanetin boyutlarını anlamak için geçirenleri konu eden bir teoriyi hiç okumamıştım...

Kimsesizlik, yabandık, yabancıydık, ilişirdik hayatın kenarına, ama yine de bizi merak ederlerdi bu dünyanın gerçek sahipleri hayatlarını değiştirmek için değil, kendilerini bir kez daha doğrulama şansı için yağmalamak isterlerdi düşlerimizi, sırlarımızı...

Bu dünyaya ait olmayan kimsesiz misafirlerden bile bu dünya için gizli bir çıkar umarlardı onlar...

Çünkü genç yaşlarında sonsuz gücenik, sonsuz alıngan ve doyumsuz yaşlılar oluvermişlerdi. Çünkü sevgileri kucaklarında taşırlarsa yarıştan geri kalacakları öğretilmişti onlara. Sevgilerini yola çıktıkları yere bırakırken geri dönüp onu alacaklarını sanıyorlardı. Ama yarışları bir türlü bitmedi, bir türlü bitmedi savaş oyunları...

Dinmedi hırsları, dinmedi kötücül arzuları...

Ya sevgilerini bıraktıkları yerde unuttular, ya da yollarını tamamen kaybettiler...

Sonsuz gücenik, sonsuz alıngan ve doyumsuz bir yaşlı oldu yola çıkarken bıraktıkları sevgileri...

Unutulmanın acısını kötü kalpli bir yaşlı olarak çıkarttı onlardan. Demek insan, kucağında taşıması gereken sevgisi kötü kalpli bir yaşlı olursa, o da bunun acısını hep çocuk kalan kimsesiz misafirlerden çıkarıyormuş...

Bu hayata ilişerek ve hep kalbine bakarak yaşayan kimsesiz misafirlerden...

Sevgimizi kucağımızda taşıdığımız ve hep çocuk kaldığımız için bize etmedik kötülük bırakmadılar. Zaten buralı değildik. Zaten misafirdik. Hiçbir iddiamız yoktu, hiç yarışmamız. Onlara rakip olacak kötücül bir arzumuz...

Yine de yapmadıklarını bırakmadılar...

Zaten bizim olmayan bu hayatta bize soluklanacak bir pencerelik zamanı bile çok gördüler...

Ve bizi gördükleri her yerde damgaladılar. Ve üzerimize eşyaların üzerine yapıştırılan etiketler gibi: Verimsiz... Uyumsuz... Sorunlu, diye yazılar yapıştırdılar. Üzerimize daha fazla gelmesinler, bizi hep uzaklara, ötelere çağıran gökyüzündeki kızıllığı seyretmemize engel olmasınlar, yaramızın kaybolan yarısını aramıza karışmasınlar diye, güç de olsa bu damgalara katlandık...

Ait olmadığımız bu dünyanın sorunlarını hep bize yüklediler. Sebebi saydılar bizi ışıksız, yaşamasız, müjdesiz hayatlarının. Berrak bir sevgileri olmadı hiç. Bunu bile bizden bildiler. Şimdi artık terk ediyoruz bu hayatı. Ama terk etmeden önce bir karar aldık: Yok oluşa giderken büyük ve sonsuz bir çığlık bırakacağız arkamızda. Öyle bir çığlık ki kendilerini bu dünyanın asıl sahipleri sanıp bizi damgalamaya kalkanlar artık bu çığlıktan başka bir şey duymayacaklar. Öyle bir çığlık ki bastırıldıkça çoğalacak...

BEKLEYECEĞİM.. ATEŞLE SU GİBİ...

Ateşle suyun hikayesini bilir misin?
Ateşin suyu ilk gördüğünde nasıl yandığını.
saç diplerine kadar
Ve suyun aşkından aktığını, aktığını,
akıp da gittiğini bilir misin?
Upuzun yollardan geçip
buluştuklarında
birbirlerine yaptıklarını..
Bütün imkansız ve hep can çekişen aşkların
intikamını alırca söndüklerini ve yandıklarını
bilir misin?
Gerçek aşkın hep beklediğini,
sevmenin ve sevişmenin koynunda
ıssız bir çölde kaybolduğunu...
Serabını arayan,
ve sıcaktan kavrulmuş gezginler gibi
tek bir kalbin etrafında dönüp durduğunu bilir misin?.
Sahip olmayacağım sana
Bekleyeceğim...
Ateşle su gibi...

Su derinde kalır
Ve görür her şeyi
Üstündeki ateşin çaresizliğini
imkansız güzelliğini
ve durmadan yalvarışını

Önceleri kendimle yetinen
bir ateştim
Sonra dünyaya kandım
Kalbimdekiler yetmedi
dışarıda ne varsa yakmaya kandım
Karşıma ne çıkarsa yakar ve yakılırken
beni bir suyun seyrettiğini gördüm
Kalbime geri dönerken anladım
Sana yaklaştıkça su yükseliyordu
Kolay olmuştu oysa
seni kendime bağlamam
Sende boğulmam kadar kolay...
Sen sevgili, alevin üstünde salınan bir su gördün mü?
Alevini yakan bir su...
Sen bende kendini gördün mü?

Hep seni beklediğime inanasın diye
yaldızlı fotoğrafımı yapıştırmıştım
pencereme
Beklerken tutuştum acılar içinde
Ben yandım
yaldızım sana kaldı
isli pencerelerde...

Canı çok sıkılan
bir suyu içiyorum günlerdir
Ağlamamak için
gülen bir suyu öpüyorum
Gülüşünden utandıkça gözleri dolan...
Güzelliğini saklamak için
hep başını eğen bir suyu...
Küçük, ama hoyrat alevlerle
belleğinin aşk hücreleri
yıllarca boşuna yanmış bir su bu..
Yangından kaçarken
suyun parmak uçlarına saklanmış
o aşk hücreleri...
Oradan çıkıp
uzak neresiyse
oraya doğru koşmak istiyorlar
Tırnak uçlarındaki pencereler yanıyor
onları ısırıp parçalayarak,
kendine yeni bir su arayan
bir suyun peşinden
koşuyorum günlerdir...

Ceza aşktan ötelerde
su sızıyor alev alev yanan kalbimden
kuruyor gençliğim ateşinde
tükenişime ağlıyorsun
lavların örtüyor bedenimi
güzel tene
son perde...

ezmier@leman.com.tr

Cezmi Ersöz'e Mektuplar.. Zarfını Ben Açardım Sana Yazdığım Mektupların.. Gendaş Yay. Kitapçılarda..
* **Silivri.** 4 Haziran Cumartesi günü saat 14:00 - 16:00 arası **Silivri Port Havana Kafe**'deyim... New Center bodrum kat...
* **Çorlu.** 4 Haziran Cumartesi saat 17:00 - 19 arası **Çorlu Belediyesi Kitap Günleri**'ndeyim... Kültür salonu...

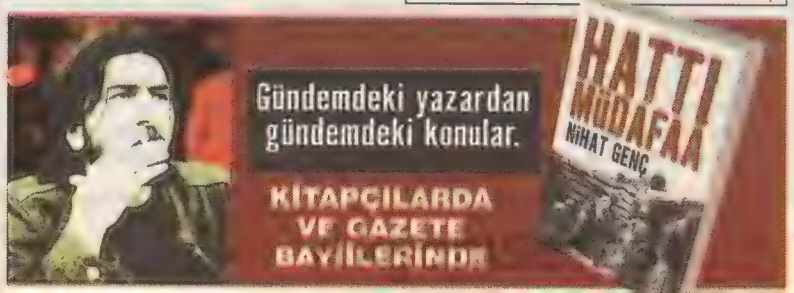

Kıytık Lebidebi

suatozkan@leman.com.tr
SUAT ÖZKAN

ses 2

FUAT

bölüm 2

melike acar

melike@leman.com.tr

Akşamsefası

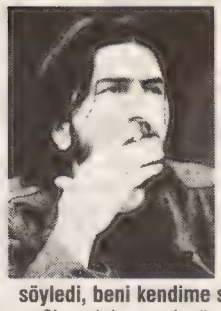

HALKIMIZDAN

Hala yolumuzu aydınlatıyor.

"Yunus ne dediyse doğru söyledi, beni kendime sevgili eyledi.."

Siyasal davranışlar üzerine konuşurken, hep, küçükken su sattığım miting meydanlarındaki gözlemlerim gelir aklıma.

Trabzon'a kimler gelip konuşmadı ki? **Demirel, Osman Bölükbaşı, Ecevit, Erbakan.** Su satardım, simit satardım onlara.

Kabul edelim miting meydanlarında birçok acil sorun çıkardı ortaya, bakkallarda yiyecek hiçbir şeyin kalmaması gibi. Çünkü kalabalık çekirge sürüleri gibi kısa sürede herşeyi yiyip tüketir.

Sadece fırın, yani, ekmek kalır. Peynir, döner, katık kabilinden herşey biter! İşte sorun burada? Yiyecekler bitince bu kalabalıklar ekmek arasına neyi koyup yerdi? Bu bir icaddır, her siyasi parti kendince yol, yöntem, usül hemen bulurdu.

Diyelim, **Erbakan**'ın **Milli Nizam Partisi**'nin kalabalıkların. Ekmek arasına kaya parçaları gibi helva gömerdi. Peki **Demirel**'in **Adalet Partisi?** Kalabalıklar niyeyse ekmek arasına baklavayı basardı. Tuhaftır **Ecevit**'in **CHP**'si ekmek arasına koyacak birşey bulamayınca, dondurma koyardı... Ama asıl güzeli **Bölükbaşı**'nın **Cumhuriyetçi Köylü Millet Partisi**'nin adamları... Köyden inmişler, çoğu yürüyerek. Çamurlu lastik ayakkabıları. Ve kasketleri. Ve yanlarında mendile sardıkları, yani, çıkınlarında mısır ekmeği mutlaka bulunurdu. Mısır ekmeği içine fırından aldıkları **"beyaz ekmeği" "cici mama"** diye bastırıp, öyle yerlerdi.

Bir de su faslı var kalabalığın. Kalabalık bol su tüketir ve tabii yazın kavurucu ve nemli sıcağı olurdu. Su konusunda kalabalığın davranışları beni çok ilgilendiriyordu. Çünkü onlar benim müşterim olur. Kalabalığın bacakları arasından yararak yol alarak su su su diye bağırarak satıyordum. Alnımdan terler dökülüyor, yorgun bitap düşüyorum, ancak bir testicik olsun su satamıyorum.

Niye mi satamıyorum. Önce şunu bilelim, partici kalabalıklar işini bilmiş kalabalıklardır. Sonra... Mesela, Adalet Partililer'e su satmam imkansızdı. Çünkü iş bilen müteahhit, şiş göbekli ve kel kafalı biri mutlaka iki büyük bidon bulup camii şadırvanından doldurup getirirdi. Bidonların bitmesini boşuna beklerdim, müteahhitin genç militanlara bir el işaretiyle yeniden doldurulurdu. İşsiz kalırdım.

Erbakancılar'a da su satamazdım, çünkü, **Gülbahar Camii** hemen karşıda. Erbakan'a gelmiş kalabalık abdest, namaz bahanesiyle hızla şadırvan önünde toplanırdı. İçimden küfrederdim, ulan niye dinlemiyorsunuz liderinizi, namaza yetişirsiniz, birazcık susasanız olmaz mı?

Aksiliğe bakın ki Ecevit'e de su satamazdım. Çünkü CHP'lilerle mahalleli arasında sıkı bir dayanışma vardı **(sosyal tesanüd)**. Kalabalığın içinden birileri yandaki üçdört katlı apartmanlara Ayşe teyze, Kezban teyze diye bağırır, plastik sürahiler evlerin pencerelerinden uzanır ve elden ele miting kalabalığının ortasına yetişirdi. Herkes mahalleliyi tanıyor, herkes, bir komşudan küçük bir sürahi yetiştiriyor, satmak, ne mümkün...

Hah, diyeceksiniz, Bölükbaşı'nın kalabalıkları köyden inmiştir, susamış sıcağın altında kavrulmuşlardır, diyeceksiniz.

İmkanı yok. Kasketli, lastik ayakkabılı ve pantolonları çamurlu ve yanmış kuru yüzleri! Derin yaşlı çiziklerle dolu suratlarını sıkarak dinlerlerdi Bölükbaşı'nı.. Bu köylüler öyle dayanıklıdır ki? Üç gün su içmeseler gık demezler. Güneşin altında kazık gibi paslı çivi gibi kurumuş ağaçlar gibi dikilmekten hiç ama hiç bunalmazlardı. Üstelik elimde su bardağı, testi, yanlarından geçtiğimde, benimle dalga geçer eğlenirlerdi...

Şöyle bağırırlardı peşimden: **"Yeğenim, sen de amma puşssun, şadırvandan dolduruyosun Allah'ın suyunu, gelip burada millete parayla satıyorsun!"..**

Ya da şöyle: **"Yeğenim şehrin suyu içilir mi? Suyu gelip bizim köyde içeceksin..."** Ya da: **"Bak yeğenim sen bu işi beceremiyon, gel su işini ortak yapalım, ben sana köyden maden gibi kaynak sularını taşıyayım, sen de gel sat, yarı yarıya tamam mı"...**

Velhasıl bu kalabalıklara su satmam mümkün olmadı. Aradan koca kırk yı geçti, şimdi ekrandan ve dergiden, bu kalabalıklara **"fikir, düşünce"** satmam imkansız..

Ama olsun, halkımın miting meydanlarında geze dolaşa, halkımızın kültürel, siyasi, sosyal davranışları üzerine birçok fikir öğrendim, bakın, hem size anlatıyorum, hem de eğleniyorum..

İşte biz yazarlar, halkımızın derin geleneklerini, kanaatlerini öğrenebilmek için, bu şekilde, buna benzer, yüzlerce kez kültürel, siyasi, sosyal tutumlarını mercek altına alır ve buna benzer yorumlar yaparız. **Helvayla gelenek arasında ilişki kurarak. Dondurma ile pop arasında ilişki kurarız. Baklava ile sonradan görme zenginlik arasında ilişki kurarız. Ve mısır ekmeğiyle cici ekmek, normal ekmek arasında daha sert ve daha sıkı bir ilişki kurarız.** Yorumlarımız buralardan kuvvet alır.

Halkımızın, giysisi, düşünüşü, fıkrası, türküsü, endişesi telaşı, sokağı evi, eşyası, n varsa onu öğrenmeye, anla maya çalışırız. Yazarlar bi halkın **"derin düşüncelerini** böyle böyle çalışarak öğrenir

Şüphesiz birkaç partini belli bir mevsimde mitin meydanlarındaki davranışla tarihin belli bir dönemini ilgi lendirir. Yani, size anlattığın miting meydanı **60'ların orta sı 70'lerin başıdır.** Ama halkı mızı yirmi/otuz/kırk yıllık peri yodlar içinde tanımamız im kansızdır. Bu yüzden daha de rine, yüzyılların çağların için girmek isteriz.

Şimdi size yüzyılların için deki halktan bir kısa hikay anlatmak istiyorum. Hadis **Serez**'de gerçekleşir. **Se rez**'de, ünlü **isyancı, muhali** düşünceleriyle sünnileri kızdı rıp idam edilen ve **Anadolu ta savvuf** tarihinde adı en çok geçen isimlerden: **Şeyh Bed reddin**'in türbesi vardır.

Şeyh Bedreddin çok mü him adamdır, **Varidat** adlı kita bı topraklarımızın son bin yılın da dile getirilmiş, en aykırı, e serbest düşünceleri barındırı Bugün yazılmış gibidir. Allah dünya, cennet, Kur'an ve pey gamber ve günlük hayat v topluca şeriat hakkındaki fikir leri ortalığı yangın yeri gib ayaklandırmış ve peşinden iş yanlar ve peşinden birkaç şeh rin zaptıyla sonuçlanmıştı Sonra? **Bedreddin** yakalan ve işte o **Serez**'de idam edilir

Her neyse. Şeyh Bedreddi kocaman bir marjinal, aykırı aşırı düşünceleri temsil ede adamın adıdır. Görüşleri devle tarafından sevilmedi ve idam edildi. Yani, **Bedreddin** günü müz deyimiyle dışlanmış **marjinal, aşırı radikal** bir in sandı.

Ama **Şeyh Bedreddin**'i idam edilmesinden altı as geçmesine rağmen, halkımı onu unutmadı. Üstelik arada geçen altı asır **Şeyh Bedred din** aleyhine söylenmedik sö kalmadı, bir şeytanmış, bir ka firmiş gibi muamele gördü bü tün kitaplarda...

İşte bu denli dışlanmış v şeytanileştirilmiş **Şeyh Bed reddin**'in türbesi **Serez**'deyd Ta ki **Balkan savaşlarıyla** v **Yunanlılar**'ın **Anadolu**'yu el geçirmeye kalkmalarına ka dar. **Serez**'de oturan halkımız **Şeyh Bedreddin** türbesini **"düşman"** ayağının altında kalacağını düşünerek, düş man ilerlerken ilk işi, türbesin koşup, **Şeyh Bedreddin**'i mezarını açıp, kemiklerini ç kartıp, unlanmış kemiklerin bir çinko mahfazaya koyup **İs tanbul**'a göndermek. Neden Düşman ayağı basmayaca bir yerde saklanması için. Vatanın daha **"emin"** bir top rağında gömülmesi için...

Şeyh Bedreddin'in kemik leri tam kırk yıl **Topkapı Sara yı**'nda saklanır. Bu kırk yıl için de nereye nasıl gömülmes için bin çare düşünülür. So nunda Bugün **Çemberlitaş**'ta

SÜZÜLEN IŞIK

Nihat Genç

ki **Sultan Mahmud**'un türbesi önüne gömülür, yıl, **1961**'dir.

Şimdi bunu derinden inceleyelim. Bu hikayede bizi duygulandıran şey, bir halkın, tarihinde en muhalif, en şeytani en kafir fikirleri dile getirmiş bir **radikal evliyasını** dahi, düşmana çiğnetmeyip sahip çıkıyor. Düşman ayağı basmasın diye aceleyle halkımız türbesine koşuyor, mezarını kazıyor, kemiklerini çıkartıp çinko bir kaba koyuyor!..

Anadolu halkı budur, işte biz bu halkın çocuklarıyız. Halkımızın bu davranışı gözyaşı dökeceğimiz bir hadisedir.

Çünkü halkımız, hangi fikirleri taşırsa taşısın kendi öz evladına sahip çıkıyor. **Komünist** fikirler taşıdığı yüzlerce yıl anlatılan **Şeyh Bedreddin**'e bu halk sahip çıkıyor!.

Yani kardeşlerim. Bu halkı tanıyınca, şöyle diyoruz, **bu halkın kalbinin sultanı** olmak için ona yaranmamız, yalakalık yapmamız gerekmez. Farklı fikirleriniz de olsa yüzyıllarca tekkelerde aleyhinde binlerce beddualar da edilmiş olsa, kendi çocuğuna bir kahraman gibi sahip çıkıyor!..

Üstelik düşman geliyor, üstelik, çoluğunu çocuğunu, aiesini alıp önce kendisinin kaçması lazım, ama böyle yapmıyor, yüzlerce yıl **kafir** dediği **komünist** dediği adamın türbesine koşup kucaklıyor ve daha emin toprak parçasına gönderiyor!.. Susalım ve bu halkın derinliklerine saygı duyalım..

Halkımıza aşık olduğumuz bir başka hadise anlatayım... Aklıma geldikçe hüngür hüngür ağlarım, neden ağlarım, bu halkın kudretinden, kuvvetinden, değerlere sahiplenmesinden...

Bugün **Anadolu**'nun birçok kasabasında **Yunus Emre**'nin mezarı aslında burdadır kavgası vardır. Asırlardır birçok ilimiz **Yunus**'un kabrinin kendi illerinde olduğunu belgelerle ispatlamaya çalışır. Gerçekten **Yunus**'u çok seven **Anadolu halkı,** onun mezarını kendi kasabalarında iddiasıyla halen tartışır.

Bu yüzden **Yunus Emre** üzerine çalışma yapanların en büyük sorunlarından biri, **Yunus**'un mezarı nerdedir sorusudur.

Ancak, bu tartışmalarda, **Eskişehir**'in **Mihalıççık** kasabasına bağlı **Sarıköy** çok daha şanslıdır.

Şu satırları **Cemal Anadol**'un **Yunus Emre** kitabından aynen izleyelim:

"Bu köyün eski ismi **Sarıköy** idi. **Yunus Emre**'nin bu köydeki zaviye ve türbesi, **Kurtuluş Savaşı** yıllarında Yunanlılar tarafından yakılmış ve yıkılmıştır. **1948** yılında burada yapılması tasarlanan tren hattının Yunus'un mezarı üzerinden geçeceği anlaşılınca, bu mezarın 50 metre sağa alınması için hükümete müracaat edilmiştir.

"Hükümet tarafından hiçbir tören yapılmaması kaydıyla verilen izin üzerinde **Yunus**'un mezarı açılmış, içinden bir eli kalbinin üstünde, bir eli başının altında, bozulmamış bir iskelet çıkmıştır. Kafatası uzmanlar tarafından ele alınarak incelenmiş, bu iskeletin bir **Türkmen**'e ait olduğu, **80 yaşlarında** vefat ettiği, bu mezara **6 yüzyıl** önce gömüldüğü anlaşılmıştır..."..

Hikaye bu... Bir demiryolu için koca **Yunus**'un kabri neden rahatsız edilir, o da ayrı mesele, geçelim.

Kemiklerinin ve kafatasının fotoğrafları alınan iskelet büyük bir saygı ile tabuta konulmuştur. Ancak halktan gizli tutulmuştur.

Kısacık hikayemiz şimdi başlıyor.

Hikayenin en önemli yeri de burası: **Halktan gizli tutuldu.**

Kimseye söylenmemiş. Bu mezar açma, fotoğraf çekme, inceleme, ayrı tabuta koyma, hepsi büyük gizlilik içinde yapılmıştır...

Nakil töreni **6 Mayıs 1949**'da yapılmıştır...

Evet, **sarsıcı hikayemiz** başlıyor..

Mezarın açılması büyük bir gizlilik içinde yapıldığı halde. Tam nakil sırasında... kimsenin beklemediği birşey oldu..

Anadolu'nun her köşesinde **(otobüsle değil, yürüyerek)** dağlardan tepelerden insanlar koşarak yürüyerek köyünden kasabasından mezara doğru harekete geçti...

O sırada nakil işiyle meşgul olan devlet memurları, etraflarında birden karınca gibi kaynayan **Anadolu** halkını gördü... Ve dağlara tepelere doğru baktığında halkın durmaksızın koşarak, yürüyerek gelmekte olduğunu gördü...

1949'lu yıllar, **Anadolu**'nun yolsuz, radyosuz ve en yoksul günleridir. Ayrıca devlet ve jandarma korkusunun ağır bastığı yıllardır..

Buna rağmen, halk, köylerinden kasabalarından fırlayarak yola çıkıp **Yunus**'un kemiklerinin nakil törenine yetişiyor... Namazlar, dualar, tekbirler...

İşte biz bu halkın çocuklarıyız. **Delisine, muhalifine, evliyasına,** sahip çıkan bu **halk!**..

Kimdir bu adam aradan geçen sekiz asra rağmen hala seviliyor? Anadolu halkının **gönül mimarı** dediğimiz adamdır!.

"Gelin tanış olalım / İşi kolay kılalım / Sevelim sevilelim / Dünya kimseye kalmaz" diyen adamdır.

"Hey yarenler, bu dünyanın / Sonu viran olur birgün / Buna mağrur olanların / İşi pişman olur birgün.." diyen adam..

Ya da Anadolu edebiyatının şaheseri olan şu Türkçe mısralarının gücüdür: **"Karlı dağların başında /Salkım salkım olan bulut / Saçın çözüp benim gibi / Yaşın yaşın ağlar mısın?**

Ne diyelim **Yunus**'umuza...

Biz de Allah'a ya hu diyen bu canlardanız, azucuk bir ateşle tutuşan, **Yunuslar**'danız...

nihatg@leman.com.tr

behicpek@leman.com.tr

Behiç Pek

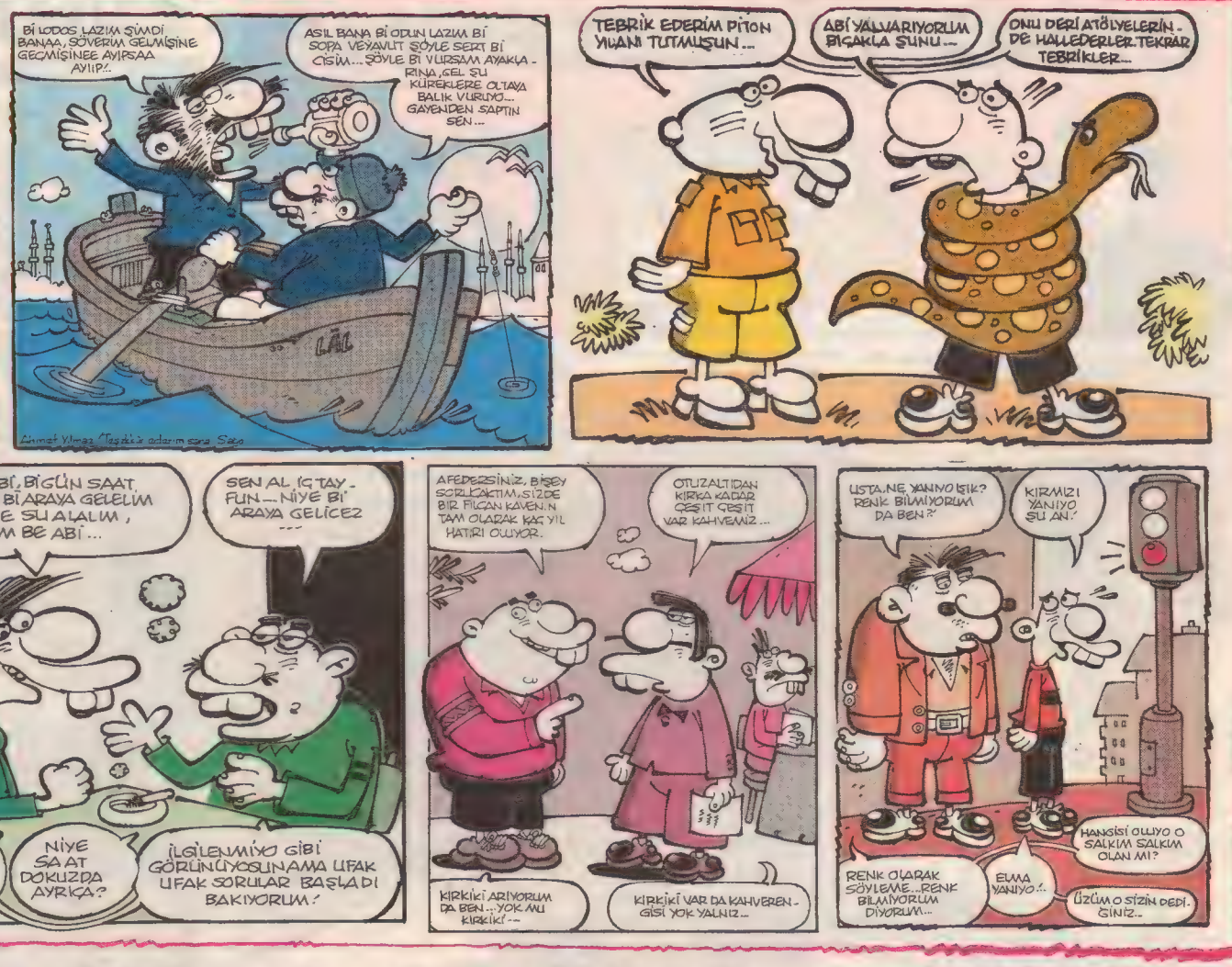

KUŞ BOKU

MELİKE ACAR

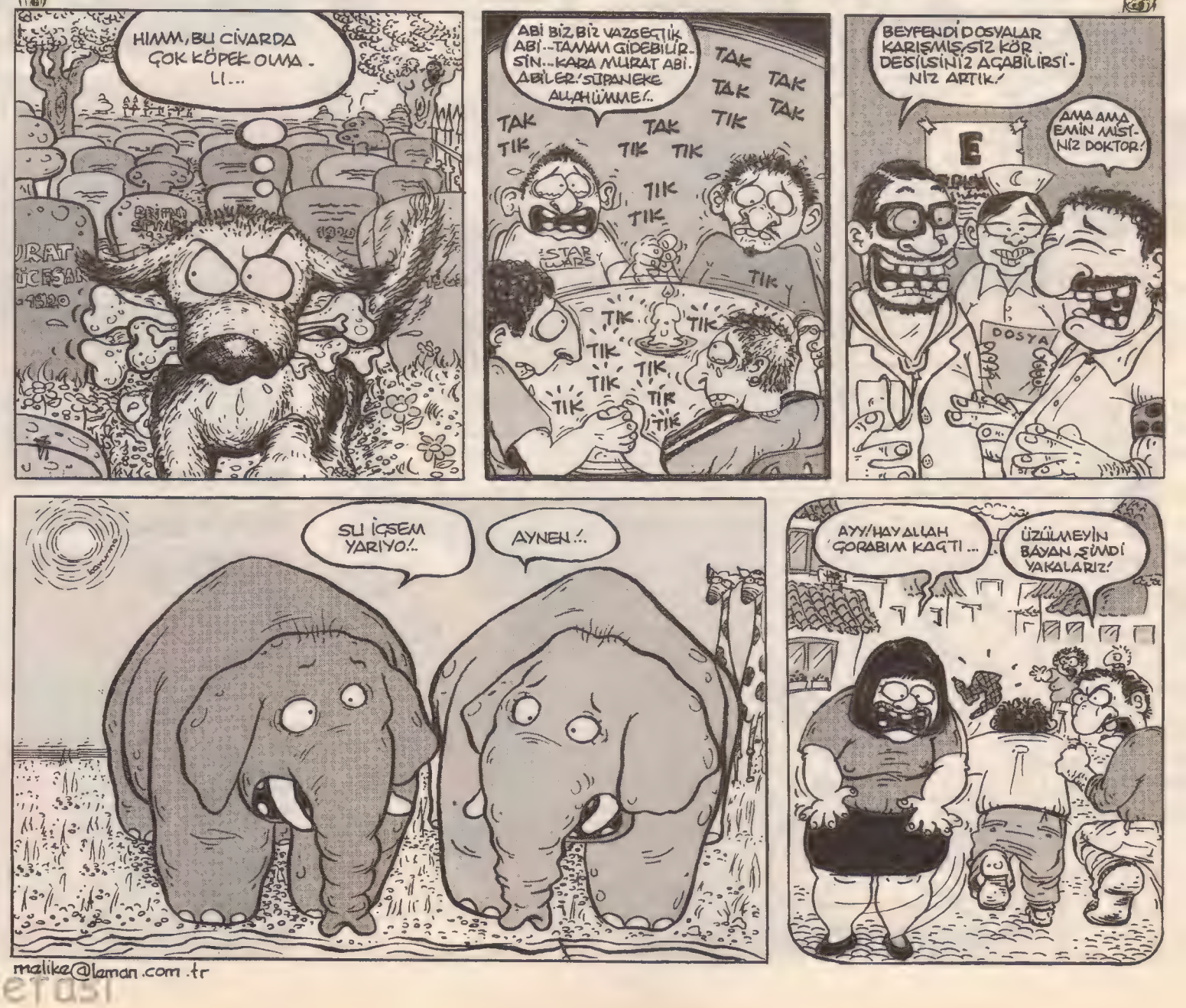

malike@leman.com.tr

Akşamsefası

DENGELİ BESLENME

KAAN ERTEM
kaanertem@leman.com.tr

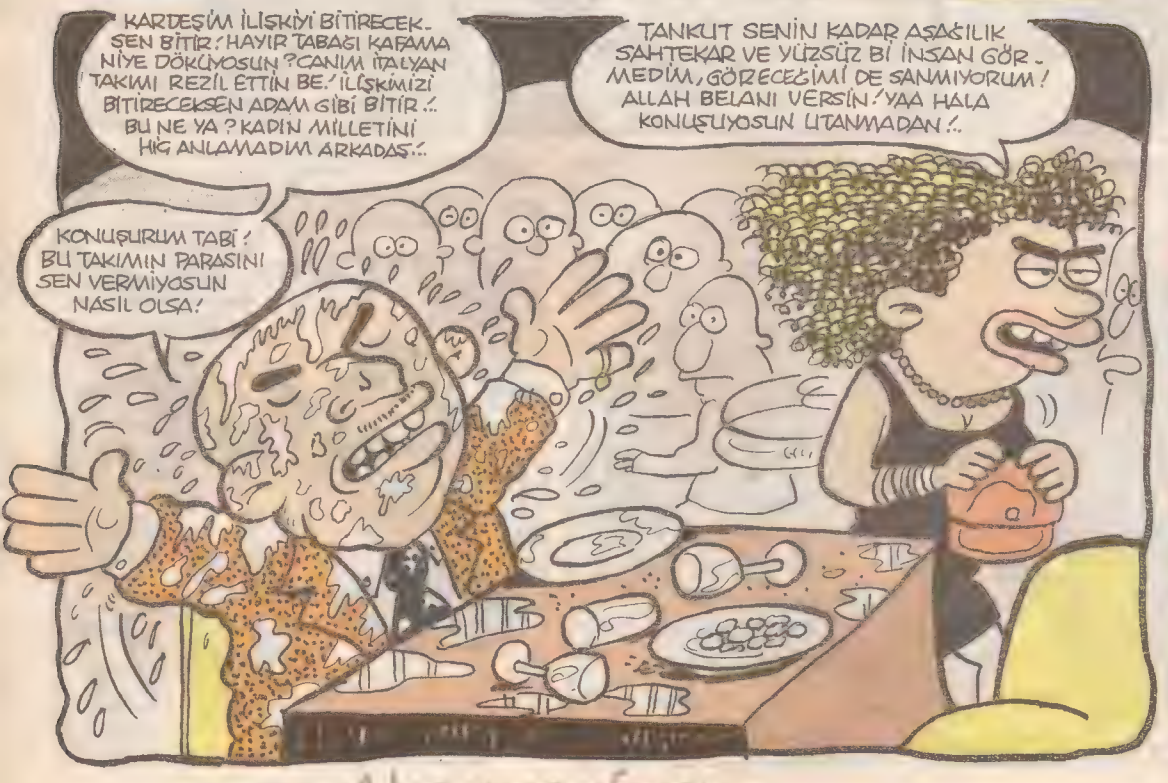

O HALDE NEDİR ?

BAYİİLERDE

Erhan Candan

erhancandan@leman.com.tr

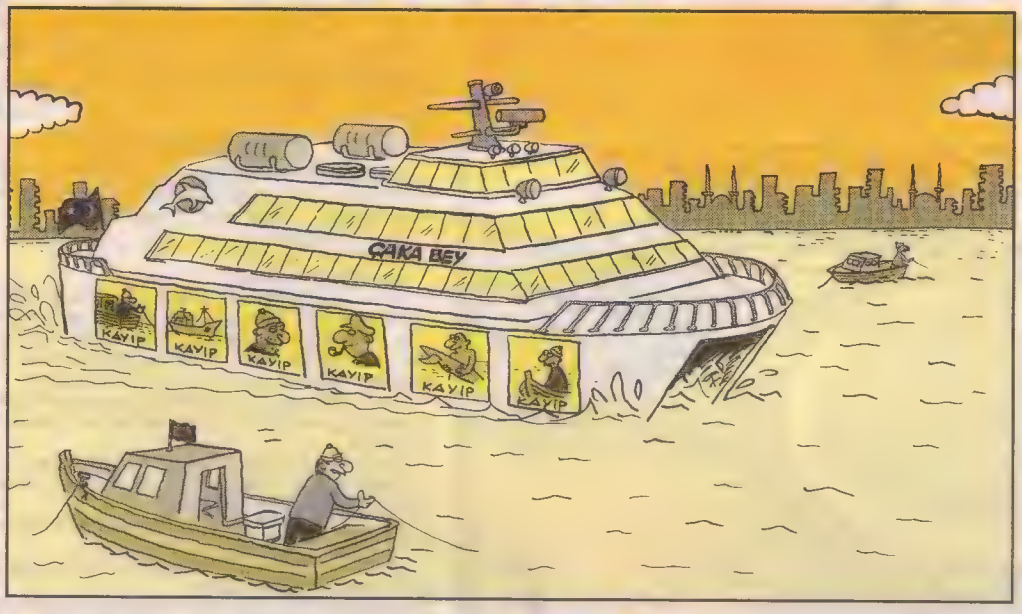

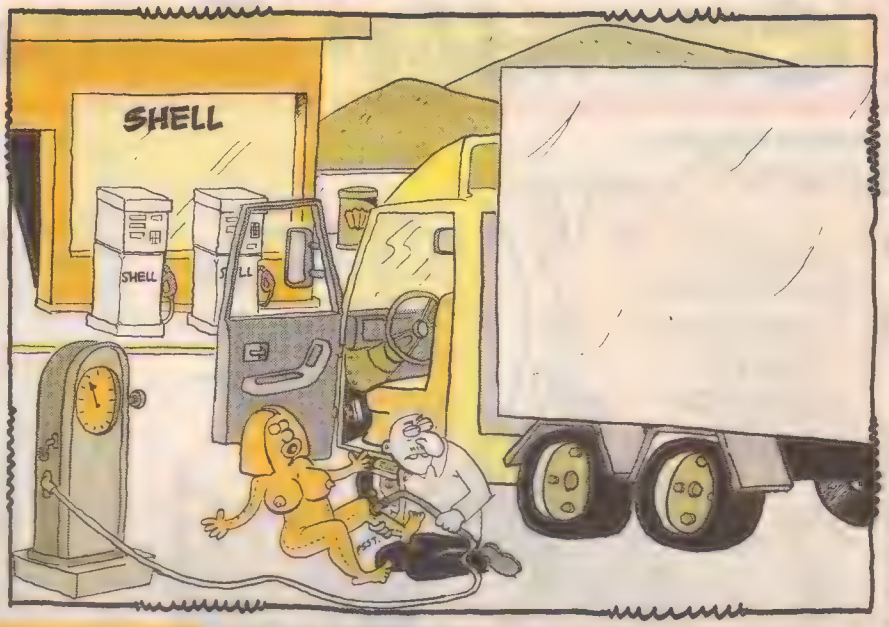

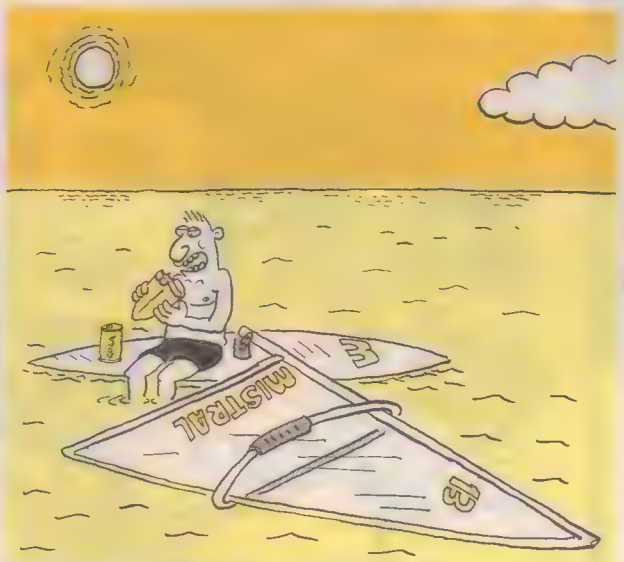

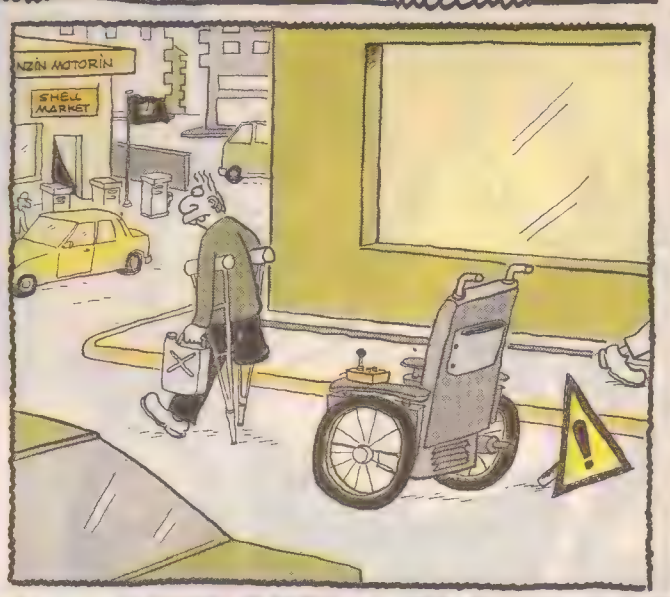

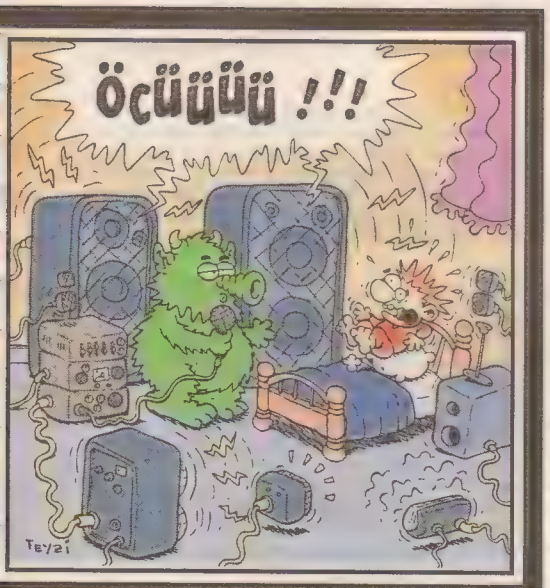

ALTTAN ALAN ALTAN VE MACERALARI

ARRIVAAA!

MEHMET ÖZNAMOĞLU

Akşamsefası

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

•OPERA GÜNCESİ

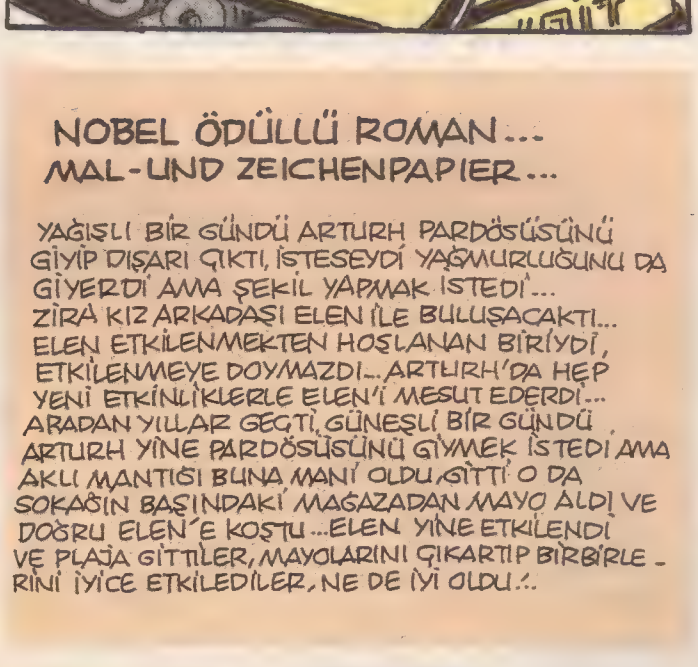

Akşamsefası

AYRINTILAR

m·e·t·i·n·f·i·d·a·n

- BİKAÇ KONUK –

-Merhaba sevgili okurlar! 'Bikaç Konuk' programımızın bugünkü konukları, oturma sırasına göre: 'Sayın Peçete', 'Sayın Umut', ve 'Sayın 'Bi aralık'tan bakan Adam..' Hepiniz hoşgeldiniz.!

-Bir.. kii.. üç.. dört!..

-Sayın Peçete? Hayrola?

-Sayın diyosunuz ya hep..

-He he! Çok espritüelsiniz. Hemen sizden başlamak istiyom Sayın Peçete; siz, günnük hayatta, modern insanın çok önemli bi yardımcısı haline gelmiş durumdasınız! Annelerimizin ceplerimize koyduu o kumaş mendiller de yok artık ortada. Her türlü işi görüyosunuz siz! Bize biraz bunnardan, yaptığınız görevlerden bahseder misiniz kısaca?

-Hanki birini saysam?!. Ağız temizlii, burun temizlii, ayakkabı kiri temizlii, masaya dökülen bişeyin temizlii, gadın makyaj temizlii, yer temizlii..

-Şu, sonuncusunu anlamadım pek. Yer temizlii derken?

-Canım, yere bişiy dökülmüştü geçen gün. Parkeye. Bi bez almaya üşendiler, eğilip benle sildiler orayı.

-Anlıyorum. Ama lekeli de değilsiniz şu an gördüüm kadarıyla. Başka bi arkadaşınızdı herhalde?

-Elbette ki. Genelde, bi pakette on kişiyiz! Tek tek, kendi içimizde de ince parçalara ayrılabiliyoruz..

-Benim asıl merak ettiğim, sanırım okuyucularımızın da öğrenmek istediği şey şu: Sizi, daa hijyensiniz diye kullanıyoz. Fekat..

-Kim, nası? Hijyen?!

-Sağlıklısınız yani demek istiyom.

-Haa, pardon. Buyrun devam edin.

-Fekat; bi adet peçenin, sizce, iki kere kullanılması bu hijyeniteyi bozabilir mi? Örnek; burnumuzu azıcık biraz sildik. Tam lekelenmediniz; sizi atmayıp cebimize koysak. Ya da, ağzımın kenarını sildik acık, katlayıp iç cebimize bıraksak tekrar? Hijyenasyon açısından sakıncalı mıdır bu?

-Bakın; hijivzen, hiyjenito, bu teknik terimlerden pek bişiy anlamıyom. Halkın anlayacağı şekilde konuşsak.

-Alla Allaa, buraya çıkan da halkçı oluyo hemen.. Bunu, bi örnekle izah edelim isterseniz. Müsâdenizle, sizinle bi yerimi silebilir miyim?

-Nerenizi?!

-Canım, kulağımın içini meselâ. Şu an, bi örnek olarak.

-Hayatta olmaz! Buraya, konuşmak için geldim ben. Bilseydim.

-A -a? Ama, sizin göreviniz bu zaten. Bi ton laf etmektense, güzel bi görsel deney iyi olabilir. Gelir misiniz lütfen buraya? Taner! Tutun şunu ya.

-Metin bey, saçmalıyosunuz fakat.

-Hayır, saçmalamıyom. Aha, yakaladım! (Cırk! cırk!..) Hemen ikinci konuumuz, 'Sayın Umut'a dönüyom! Sayın Umut; pek çok insan sizi, içinde, kalbinde taşıyo. Siz tam olarak, nesiniz? Yani, sıcaklık ve huzur veren bi duygu, insanın içinin o şeyle dolu olması gibi bi annamınız da var. İstenen bir şey, yani bi dilek, bir şeyi arzulama eylemi olarak da kullanılıyosunuz. Eğer arzu ve dilekseniz siz sadece, bu sancılı bir süreç demektir. Dolayısıyla, beklentinin ötesindeki huzur veya sıkıntı yaratacak durumlar, çok evvelinden meşgul eder insanın beynini. Yok eğer, bir sürece pek gerek kalmadan, net bir varlık olarak, o anda insanın karanlık boşluğunu dolduruyosanız; daha çok bir düşünce ve hayata bakış becerisi diyebiliriz sizin için.. Kullanımınızda, hangisi daha etkili; bizi aydınlatır mısınız biraz?

- ....

-Sayın Umut? Beni duyuyor musunuz? Dinlediniz dii mi söylediklerimi.. Sayın Umut?!

- ...

-Galbâ; anlıyorum biraz.. Umut, böyle bişiy gibi. Sessiz, çok ve boş konuşmayan.. Ama, bi dakka!. Hayır. Bazen, gevezeliğe benzersiniz siz. Yani, sürekli, bıkmadan usanmadan umut edip durmak da, biraz gevezeliği andırır.. İnsanın yüreği, kalbi filan geveze haline gelir.. Bi nevii iç sayıklamalar da diyebiliriz bu ümit etme eylemine. Hah, bak bi de ümit var! Ama, daa çok siz kullanılıyosunuz günnük konuşmalarda. Mesela, ümerim demez de, umarım der insannar.. He heh!. Sayın Umut??

-Fff...

-Pardon?!

-Fff...

-Aa, çok güzel. Gerçekten!.. Sizin, yani Umudun fısıltısı di mi bu? Harika şeyler fısıldıyosunuz karanlık yüreğime. Ouhh, üfle üfle, iyi geldi!. Sayın Umut, son olarak şunu sormak istiyom? Gerçi, biraz konuşsanız da fena olmazdı ama! Neyse, ben sorayım yine de: Sizin için, bazen tükenir diyolar.. Azalır, biter, kalmaz diyolar. Ben inanmıyom onnara! Hep olcaksınız di mi yanımızda? Ama bazen, gerçekten bitiyo gibi gözüküyosunuz. Nası anlıycaz o an yanımızda olduunuzu?. Çünkü bazen, sesinizi de duymak istiyo insan!

-Fffffsssşzz!.. (Yaak- laaaş..)

-He he! Ay kulaam!. İyyh! Çok güzel yaa! Nefis. Kaşım kaşım oldu içim!. Tabi yaa, yaklaşmak lazım. Uyuşukluktan kurtulmak, düşüncelerimize korkmadan yaklaşmak, gerçeğe yakın durmak lâzım.. Sayın Umut, geldiiniz için çok teşekkür ediyom, ve hemen Sayın 'Bi aralıktan bakan Adam'a dönüyom:

-Sayın 'Bi aralıktan bakan Adam', şu an öyle umut doluyum ki, sizin gibi garip bi konukla bile saatlerce konuşabilirim!. Hemen şunu sorayım önce. Bu arada, nereye bakıyosunuz öyle?! Aa? Aynen, bi aralıktan bakarkenki hâliniz gibi!. İsterseniz, o aralık'lardan bahsedin bize? Benim sokakta gördüüm kadarıyla; bu bir, inşaat alanını çevreleyen yüksek tahta çitin, sokağa açılan küçük bi kapısı olabiliyor: Akşamüstleri, heralde içerde işiniz de bitince, -siz gece orda kaldınızdan- kapıdan gövdenizi azıcık çıkartıp, etrafı izliyosunuz.. Bi de, merdiven aralıından bakan kişiler ilginç oluyo: Alt katta oluyosunuz siz, aşağıdan bakıyosunuz, "kaç çay" diyosunuz; sadece kafanız görünüyo! Veya yukardan eğiliyosunuz "iki çay" diyosunuz, gene yannız kafanız görünüyo. Ama dediğim gibi, daha çok, sizi bi aralıktan bakarken görmek güzel.. O an, neye bakıyosunuz?

-Bi kadın geçti nefis. Ona baktum!. Bazen de, uzaklara bakıp dalıyom.

-Aslında, bu da çok ilginç. Yani, sizce neden, 'uzaklara bakan' bi insan gizemli görünür?!

-Bilmiyom...

-Anladım.. Peki şunu biliyo musunuz: Ben en çok, yani bi aralıktan bakan kişi veya kişiler olarak, Daltonlar'ın bakışını severim. Hani, bi duvarın köşesine dizilmişlerdir, ve üstüste, sırayla kafaları gözükür!. Siz hiç, başkalarıyla beraber o şekilde, bişeye baktınız mı?

-Baktum.. Geçen ay, Selahattin'le beraber vapurun kenar kısmında otururken, dirseklerimizi demirlere dayadık. Aynı yöne, Saraybur-nu'na doğru baktık..

-Pek güzel.. Süremiz doldu! Katıldıkları için bütün konuklarımıza teşekkür ediyom, hemen iyi günner diliyom!..

(Fffffff...)

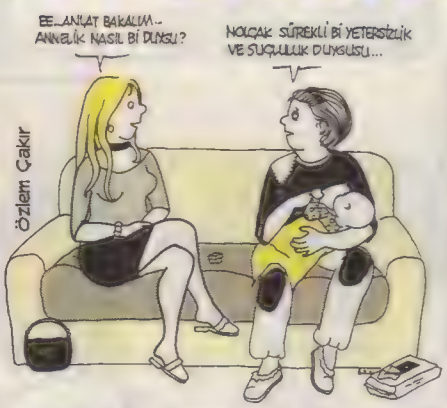

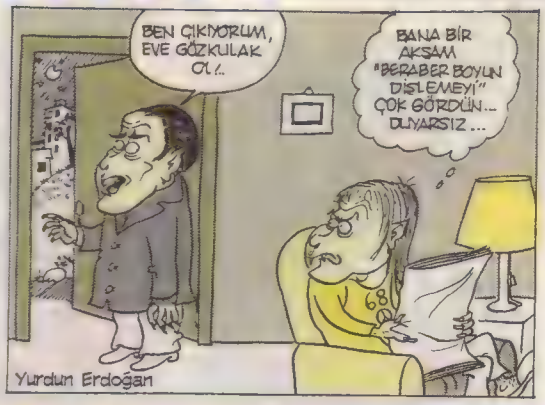

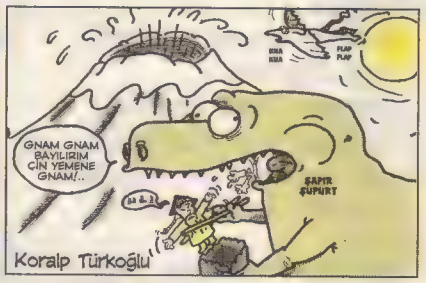

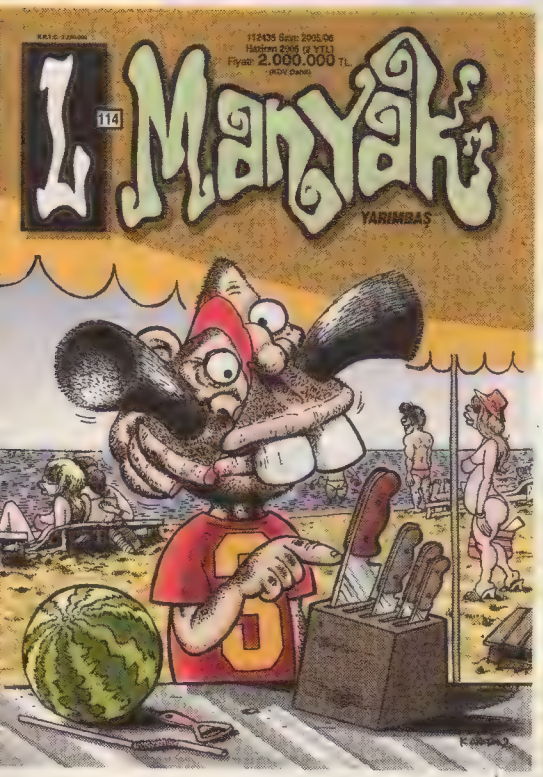

LeMan PAF TAKIM elemeleri başlıyor!

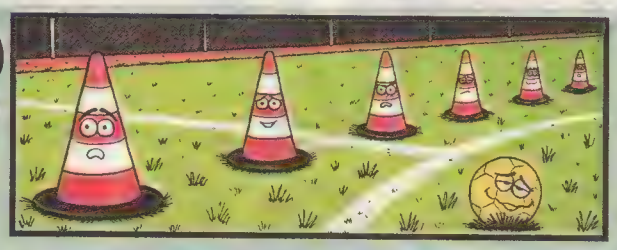

Profesyonelliğe giden yolda ciddi bir adım atmak isteyen genç çizer adaylarından oluşan pırıl pırıl, cıvıl cıvıl, yepyeni bir takım kuruluyor!..

Sadece İstanbul değil, Türkiye'nin dört bir yanındaki genç çizerler bu elemelere katılabilecek, karikatürlerini posta yoluyla göndererek herkes forma şansı yakalayabilecek!..

Elemelerin ardından altyapı antrenörü Gürcan Yurt eşliğinde çalışmalar başlayacak! Bazı haftalar A Takım çizerleri de sırayla bu çalışmalara konuk olacaklar... İstanbul antrenmanlarına gelemeyen Anadolu'nun genç yetenekleri için de ileride özel Anadolu turları yapılacak...

Antrenmanlarda göz doldurarak kadroda forma şansı bulan arkadaşların çalışmaları ise her hafta PAF Takım sayfasında yerlerini alacak... (Tabi küçük telif primleri de unutulmayacak) Ama forma aslanın ağzında olacak!.. Zaman içinde A takıma yükselen arkadaşlara veda edilecek, kadroya yeni katılanlarla yola devam edilecek!..

Bütün PAF Takım adaylarının karikatürleriyle birlikte aday formunu doldurarak, kısa özgeçmişlerini, 4 adet fotoğraf ve nüfus cüzdanı önlü arkalı fotokopisini yandaki posta adresine göndermeleri gerekmektedir...

LeMan Paf Takım Firuzağa Mah. Defterdar Yokuşu No: 47 Beyoğlu / İSTANBUL

soru ve görüşler için: **paftakim@leman.com.tr** (e-mail yoluyla yapılan aday başvuruları geçersizdir.)

LeMan Paf Takım
Firuzağa Mah.
Defterdar Yokuşu No: 47
Beyoğlu / İSTANBUL

LeMan PAF TAKIM ADAY FORMU

ADI :
SOYADI :
DOĞUM TARİHİ :
ÖĞRENİM DURUMU (öğrenciyse okulu ve sınıfı) :
ADRESİ :
TEL NO (EV) :
TEL NO (CEP) :
E- MAİL ADRESİ:
FORMA BEDENİ : S☐ M☐ L☐ XL☐
BANKA HESABI Banka :
Şube :
Şube kodu :
Hesap Numarası :

LeMan
Sayı: 708
3 Haziran 2005 Cuma
Haftalık Süreli Yerel Yayındır

● Yayıncı: LM Basın Yayın Ltd.Şti.
● İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
● Yazişleri Müdürü: Zafer AKNAR

● **Müessese Müdürü :** Ali YAVUZ **Yurtdışı Koordinatörü:** İlhan ARKAN (ilarkan@leman.com.tr)
● **Satış:** Cengiz KOCALI ● **Tel:** 0.212.292 95 65 (4 Hat) ● **Fax:** 0.212.245 38.06 • **Abonelik için Tel:** 0.212.292 95 65 **Dahili:** ● **Baskı: LeMan Matbaası Tel:** 0212 - 858 00 93 (Pbx) ● **Genel Dağıtım:** BBD Merkez ● **Adres:** Firuzağa Mah. Defterdar Yokuşu No: 47 Beyoğlu / İstanbul

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. **Yazılı izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet** ortamında kullanılamaz. Aksi halde **dava** konusu olacaktır.

Akşamsefası

LEHCE-TÜL HAKAYIK

kemalkenanergen

İngiliz Haftası (U.K. Week)

Kovuk: Evinden atılmış İngiliz...
Tomruk: Yontulmamış İngiliz...
Konuk: İngiliz misafir.
Nutuk: Atatürkçü İngiliz...
Tavuk: Çapkın İngiliz...
Donuk: Frijit İngiliz...
Bozuk: Bekaretini yeni kaybetmiş İngiliz kız...
Peruk: En az iki İngiliz...
Doruk: Orgazm olan İngiliz...
Boğuk: Suya bastırılmış İngiliz...
Topuk: İbne İngiliz...
Koruk: Yangında en son kurtarılan İngiliz.
Hukuk: İngiliz Avukat...
Çabuk: Tezcanlı İngiliz...
Kusmuk: Öğütülmüş İngiliz yemeği...
Kopuk: Serseri İngiliz...
Ancuk : İngiliz kukusu...
Maymuncuk: Kısa boylu İngiliz çilingir..
Kavruk: Fukara İngiliz...
Uçuk: İngiliz Hava Yolları...
Yoluk: Kapalıçarşı'dan alışveriş yapmış İngiliz...
Uyuşuk: İngiliz Amsterdam'da...
Savruk: Müsrif İngiliz...
Buçuk: İngiliz cüce...
Tutuk: İngiliz hapiste...
Haluk: İngiliz meyve sebze halinde...
Üçbuçuk: Korkak İngiliz...
Yumuk: Sevilesi bebek İngiliz...
Porsuk: İngiliz usulü kunduz...
Lavuk: Aşık olmuş İngiliz...
Faruk: İngiliz arabası farı...
Buruşuk: İngiltere Kraliçesi...
Osuruk: Galler Prensi.

KOZALAK

HÜMİN ZARARLISI

ÇAÇAR
kozzi@leman.com.tr

HİKAYE: NİHAYET...

KOZZİ SEN SON ZAMANLARDA PEK BİR YUMUŞADIN, GEVŞEDİN... SİTİRESSİZ BİR İNSAN OLUP ADETA MUMA DÖNDÜN...

ÖLÜMLÜ DÜNYA HAYATIM... TADINI ÇIKARMAK LAZIM. HAYAT GÜZEL, DÜNYA GÜZEL, TÜRKİYEMİZ DE GÜZEL, İNSANLAR GÜZEL... İSTANBUL...

ANA ANA ANAA... GAPKAĞCI GADININ ÇANTASINI GAPTI KOŞ AL ŞUNU...

KAPSIN HAYATIM SIKMA CANINI... KAPKAĞCI DA GÜZEL... KAPKAĞ MADURU TEYZE DE GÜZEL! ÇANTA DA GÜZEL, KEKLİK DE GÜZEL... SEN DE GÜZELSİN... HEPİMİZ GÜZELİZ... HEPİMİZ GÜZELLİİZ...

MUHTARIMIZ 70'LİK NURİ ABİ DE PIRIL PIRIL... BAK HİÇ DE KOLON KANSERİNDEN ÖLECEKMİŞ GİBİ DEĞİL... KARISI SALİÇ TEYZEYE BAK NASIL DA SARILMIŞ NURİ AMCAYA...

-OOHH İYİKİ GEZMEYE SOKAĞA ÇIKMIŞIM, NASIL DA RAHATLADIM, NEŞE GELDİ ŞEHRİYE...
-GÜNLERDİR EVE GELDİĞİN Mİ VAR? SOKAKİTİ GİBİ OLDUN...

SANA HOCANIN SELAMI VAR NESRİN...

HANG'HOCANIN!

NASRETTİN HOCANIN...

FAK YUU!

YOKSULLARIN DAHA DA YOKSULLAŞTIĞINI YAZIYOR, GLOBALİZMİN DAHA DA FAKİRLİK GETİRDİĞİNİ YAZIYO...

PROLETER

NİYE BUNCA SİTRES, ANLAMIYORUM ŞEHRİYE...

-SEN VUSLATA ERMİŞSİN KOZZİ...

AKŞAM EVDE...

KOZZİ BU GÖZLÜĞÜ YENİ Mİ ALDIN...

SENİN ..MAAŞA GOYCAM... GARIŞTIRIYON ÖTEMİ BERİMİ TARRAK VAR SANKİ...

SENİ DUYMUYORUM HAYATIM... KAKA YAPIYORUM... ŞİMDİ ÇIKTIM YOUR GLASSES THAT SHOW PEOPLE NAKED

HAW TO LİSE MANUEL

GIZ GIZ ANA VA A

ABARİİ

LA BIRAH ONU...

TÖBE BİSMİLLAH...

espiri: onur papuççu

NASA'DA MARS ATMOSFERİNDE DAYANIKLIK TESTLERİNDE (İYİ MAAŞLA) DENEK OLARAK ÇALIŞAN HALAOĞLU ZİVZİK ZİYA'DAN ÇİPLAK GÖSTEREN GÖZLÜK ARAŞTIRMALARINI DUYAN KOZZİ ALLEM EDER KALLEM EDER ANASININ ÖLÜSÜNE, ÇOCUĞUNUN BAŞI GÖZÜ ÜSTÜNE BASKI YAPTIRIP NUMUNE GÖZLÜĞÜ ÇALDIRIP EL KOYAR. GECE GÜNDÜZ ÇIKARMADIĞI GÖZLÜĞÜ DAHA SONRA BİR ARBEDE SIRASINDA ALDIĞI KAFA DARBESİYLE TUZLA BUZ OLUR. KOZZİ TEKRAR AĞIR BUNALIMLI GÜNLERİNE GERİ DÖNMÜŞTÜR, FAKAT BİR GÜN TOPLADIĞI KIRIK PARÇALAR İÇERİSİNDE BULDUĞU ÇAYŞEKERİ BÜYÜKLÜĞÜNDE BİR PARÇA ESKİSİ GİBİ OLMASA DA KOZZİ'Yİ BİR NEBZE ESKİ MUTLU GÜNLERİNE DÖNDÜRÜR...

Deutschland 1,60 EUR / Österreich 1,70 EUR / Schweiz 2,60 CHF Nederland 1,70 EUR / Belgique 1.70 EUR / England 1,20 GBP

709

10 Haziran 2005 Cuma 152209 Sayı: 2005/24 1 YTL (KDV Dahil)

ISSN 0-1300-4867-4

9 770130 048678

K.K.T.C-1.150.000 TL.

KRONİK HASTALIĞIN
leman.com.t

LeMan

VAH YURDUM ASGARİLİSİ

Türkiye en büyük vergiyi, en az ücret ödenen asgari ücretlilerden alıyor..
Asgari ücretlinin ödediği vergi OECD rakamlarına göre dünyanın bir numarası...

L e M anti MEDYA

ŞİİR OKUMAK SUÇ MİZAH DERGİSİ ÇIKARMAK SUÇ

Beykoz'lu Su Ürünleri Lisesi, Fevzi Çakmak Lisesi, Ferit İnal Lisesi, Akbaba Ticaret Lisesi öğrencileri Manyeto isimli bir mizah dergisi çıkardıktan sonra başlarına gelmedik kalmadı. Kimisi gözaltına alındı, kimisi PKK'lı olmakla itham edildi, üzerlerinde bulunan manga albümü örgüt üyesi olmanın kanıtı olarak sunuldu, bir kısmı disipline verildi, sorgulara çekilindi, savcılığa şikayet edilerek üniversite haklarının ellerinden alınacağıyla tehdit edildi... Bütün suçları Beykoz'lu liselilere yönelik bir mizah dergisi çıkarmaya kalkışmak.

Dergiyi inceledik. politik olmaktan çok oldukça neşeli ve benzerleriyle kıyaslandığında hayli başarılı bir dergi. Hatta İletişim Fakültelerine ders olarak okutulabilinecek, ulusal basına konu olabilecek değerde ve matraklıkta haberler patlatmışlar. Bir tanesi aşağıda okuyacağınız söz konusu liselerin sınıflarına kamera konması haberi. Öğrenciler son derece dengeli bir mizahi üslupla haberi işlemişler. Diğeri kendileri hep kahveye takılmak, okey oynamakla suçlanırken, bir kısım öğretmenler Emekli öğretmenler derneğinde okey oynarken çektikleri ve manyetoda yayınladıkları fotoğraf... Tabii ondan sonra kıyamet kopuyor.

Aslında hayata hazırlanırken harika bir girişim olarak alkışlanması ve desteklenmesi gereken bu mizah dergisi çalışması ülkemize özgü koşullar nedeniyle bu hallere geliyor işte... Beykoz'dan bir grup Manyetocunun Leman'a gönderdiği okur mektubu da orta sayfada yer alıyor. Meramlarını yine en iyi onlar anlatıyor aslında...

"Size öğretmenim diyebilir miyim?"

Su Ürünleri'nde yeni bir yarışma başladı. Yarışmanın adı "Size öğretmenim diyebilir miyim?". Bu dahiyane yeni uygulamanın mantığı kısaca şu: Sınıflara, koridorlara, kantine, her tarafa kameralar yerleştirilir. Bu sayede öğrenciler tam gün izlenerek aralarından en nadideleri seçildiği gibi, aynı zamanda gelecekteki gösteri dünyasına ve bilimum abuk subuk yarışmaya hazırlanıp, ileride kamera görünce sıkıntı çekmemeleri sağlanır. Bu arada hazır kameralı sisteme geçmişken, öğretmenlerin derse girmesine de gerek kalmamıştır. Sınıfa ilk 5 dakika uğranır, daha sonra öğrencilerin sınıfta ne yaptığı Öğretmenler Odası'ndaki kameralardan izlenerek tespit edilir. Zaten yarışmanın adı da burdan türemiştir. Öğrenciler öğretmenlerini artık her ders 5'er dakika gördüklerinden kafalarında ister istemez şu soru canlanır: "Bunlara öğretmenim diyebilir miyiz?"

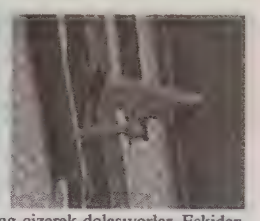

Tepegöz, dört göz, göz göz, kaç göz?

Okulumuzun "idari amiri"nin kaç gözü var? 2 diyenler şişti! Yok yahu müdürümüzün tek gözü falan da çıkmış değil. Allah esirgesin..

Hadi fazla kıvrandırmayalım: Şaşırtıcı ama, araştırmalarımıza göre müdürün 20'ye yakın gözü var. Nasıl olur demeyin, evrim diye birşey var sonuçta! hani bazı hayvanların kullanılmayan uzuvları körelir düşer de bazı organları da kullanıla kullanıla keskinleşir, gelişir ya..

Şaka bir yana, koridorlarda, sınıflarda, bahçede hep üzerimizde müdürün gözleri. Bir tek tuvalette biraz rahat edebiliyoruz. Evet, uyanmışsınızdır artık; Fevzi Çakmak Lisesi'ndeki kameralardan bahsediyoruz elbette. Şu son günlerde bizim okulun öğrencileri okulda zig zag çizerek dolaşıyorlar. Eskiden hedef öğretmenlere yakalanmamaktı, şimdi bir de kameraların etrafından dolaşmak gerekiyor. Sanmayın kötü bir şey yaptığımız için kameralardan çekiniyoruz.. Çoğumuzun derdi daha basit: Bilirsiniz ya gözden uzak olan fırçadan da uzak olur..

İşte ilk sayımızda manyetocular olarak öğrencilerin bu kamera meselesine tepkisini ele alalım dedik. Bu konuda görüşlerine başvurduğumuz ağır arkadaşlardan biri, bize öğrencileri denetim altına almak için okuldaki kameraların yetersiz kaldığını, "F tipi" ve hatta "L tipi" sınıfların yapılmasıyla meselenin kesin çözüme bağlanabileceğini söyledi.

Bir diğer arkadaş ise, kameraların nedenini sorduğu bir öğretmeninden "hırsızlığı önlemek için" yanıtını aldığını, ancak kameralar konduktan sonra, hem de kameraların tam dibinde iki kez cep telefonunun çalındığını anlattı. Arkadaş "sallandıracaksın iki tanesini bak bir daha yapıyorlar mı?" diyerek sözlerini sona erdirdi...

Petrolcü gazete patronlarının kalemşörleri fena kapıştı..

Başbakan Erdoğan'ın ikramı konuğa göre değişiyormuş!!! Vatan, Milliyet gazeteleriyle kıyasladığında Yeni Şafak yayın danışmanı Fehmi Koru'ya göre Yeni Şafak gazetesine yapılan ikramın süper olduğu açıklandı..

PERİHAN MAĞDEN'İ YALDIZLAYIP PİYASAYA ÇIKARAN MEHMET Y. YILMAZ'MIŞ;

Milliyet'in yayın yönetmenliğinden ayrılışıyla çok konuşulan, Perihan Mağden'in Radikal'den kopuşunda ismi geçen Mehmet Y.Yılmaz da yeniHarman'ın Haziran sayısına konuştu... Yılmaz yeniHarman'a birbirinden ilginç şeyler söyledi. İşte Mehmet Y. Yılmaz'ın yeniHarman haber merkezinden Pelin Gökmen'e söylediği bazı çarpıcı sözler...

Perihan'ı da yaldızlayıp piyasaya çıkartan benim. Ece Temelkuran Milliyet Gazetesi'nde köşe yazarı olmadan önce 3 tane kitabı yayınlanmıştı. Kitapları satan genç bir yazardı. Ve Yenibinyıl Dergisi'nde de köşe yazıları yazıyordu, dolayısıyla onu yaldızlayıp da piyasaya çıkaran ben değilim. Onu başkası... Kendi kendine parıldamış olmalı. Ben sadece ona Milliyet Gazetesi'nde yazma fırsatı verdim bir, Perihan Mağden'i de tanıdığımda onun da bir tane hikaye kitabı yayınlanmıştı. O kitabını okudum bir arkadaşım vesilesiyle. Beğendim yazdıklarını ve Perihan Mağden'i de Radikal'de köşe yazarı yaptım. Birisini yaldızlayıp piyasaya sunduysam bu Ece değil Perihan olmalı.

Ertuğrul Özkök yakın arkadaşım. İkimiz arkadaş olmakla birlikte her konuda aynı şekilde düşünmek zorunda değiliz.

Eğer bir kişi evinde kendi odasında, kamuya açık olmayan bir yerde esrar içiyorsa onun gizlice resmini çekip yayınlamak ahlaklı bir davranış sayılmaz. Ama kamuya açık bir alanda....

Dolayısıyla üniversite anfisi de kamuya açık bir alan olduğu için o fotoğrafı çekip yayınlayabilirsiniz.

Gazetecilik kuralları açısından etik ilkelere uyulmuş bir haber bu, Hürriyet'te yayınlanan haber.

"Iki Genç Kız" filmini izlemedim, merak da etmiyorum...

Recep Tayyip Erdoğan'ın kızını biriyle öpüşürken görsem, onu haber yapmam. Fotoğrafını da çekmem. Bir genç kız Başbakan'ın kızı da olsa benim kızım da olsa, hiç tanımadığımız Ahmet Bey'in kızı da olsa sevgilisiyle bir parkta öpüşme hakkına sahiptir.

Ben sosyalistim. Marksist...

Beni genellikle İspanyol zannediyorlar.

Hıncal Uluç'la beraber bekar evinde bile oturduk...

Bugün hangimiz yazmasak olur. Ben de dahil olmak üzere..

Prof. Yalçın Küçük aylık yeniHarman dergisine verdiği mülakatta medyaya yine ağır eleştiriler getirdi. Mülakatta Yayın yönetmenleri, gazete yöneticileri, köşe yazarları, medya patronlarıyla ilgili yorumlar getiren Küçük'ün yeniHarman'a söylediklerinden bazı başlıklar...

Bu gazeteler halk sağlığına zararlıdır

Ben Sedat'ın, Serdar'ın ve Ertuğrul'un mesleklerine, daha doğrusu diplomalarına ihanet ettiklerini düşünüyorum. Bu kemalistlerin kemalizme, müslümanların islama ihanetlerinden sonra üçüncü ihanet kategorisidir. Çünkü bunlar aldıkları gazeteleri, Çetin Emeç'ten, Rahmi Turan'dan da geriye götürdüler.

Serdar Turgut'un Siyasal'dan doktorası var. Ertuğrul'un Paris'ten "bon pour l'orient", Doğu'lular için iyidir, tabir edilen bir doktorası ve Türkiye'den de bir doçentliği var. Sedat Ergin, iyi bir kolej'den mezun olmuş, Siyasal Bilgiler Fakültesi'nin en iyi zamanında yetişmiş, Washinton'da uzun yıllar kariyer ile bir de Bilderberg'e seçilmiştir... Çıkardıkları gazetelere bakın; bu gazeteleri çıkarmak için, Bilderberg, doktora veya doçentlik bir yana üniversite diplomasına bile gerek yoktur. Törpüleme meslek lisesinden bir diploma yeterli idi.

Bırakınız "fıkra" yazarlığını, basında habere imza bir terfi idi, sonra yorum yazdırıldı, sonra, ama, yıllar sonra "fıkra" yazan oluyorlardı. Şimdi fıkra yazarlığı da eski Yeşil Çam'a benzedi, "yaptım" diyorsunuz, yapıyorsunuz. O kadar öyle ki, Perihan Mağden, "nasıl fıkra yazarı olunur" konulu bir fıkra yazmış, işine mal oldu. Perihan, bir maden bulmuş, yazıyormuş, Mehmet Yakup'un fıkra yazan yapma üslubunu yazmış, atmışlar ve şimdi "erkek kız" diyorlar. Perihan Mağden, bir de bunların, ellerinin hiç ceplerine uzanmadığını yazıyormuş ki çok doğrudur.

Serdar, Sedat, Ertuğrul öğrenci iken, Akşam'ın birinci sayfasında İlhami Soysal yazıyordu ve her gün ortalığı halaç pamuğu misali atıyordu. İçerde Aziz Nesin upuzun fıkralarını döktürüyordu. Milliyet'in ikinci sayfasına "düşünenlerin düşüncesi" deniyordu, ülkenin kreması düşüncelerini orada açıyordu. Ben de orada, ayda bir-iki kez görünüyordum ve her yazı başına, bugünkü fiyatla bir ayakkabı karşılığı ödüyorlardı. Hürriyet'in ikinci sayfasında da fıkra vardı, çok eskilerde Tahsin Öztin yazıyordu. Hem bitirdiler. Hem bittiler.

Nisan ayında çeşitli yerlerde konferanslar verdim. Gördüm ki "taşra" denilen yerlerde, "dışarı", daha doğrusu İstanbul'un dışarısı anlamındadır, yoklar. İstanbul matbuatı, İstanbul televizyonu yok. Konya'da hiç yoklar. Bana Kayseri'de de olmadıkları söylendi. Bitmişler.

Şunu not etmeliyiz, bu sözcük "milliyetçilik" yıpratılmıştır, kirletilmiştir; öyle olmasa, bunun üzerinden konuşabilirdik. Ama "millici" sözü temiz ve bizimdir. Türkiye solu ve sosyalizmi de millicidir.

Bakın, altmışlı yıllar solculuğuna önemli katkıda bulunan Profesör Mümtaz Soysal, hala millici'dir ve başkalarıyla birlikte yüksek öğrenimin dilinin Türkçe olması gerektiğini yüksek sesle savunmayı sürdürmektedir. Attila İlhan'ı söylemeye gerek yok ve Mihri Belli de, net bir şekilde anti-Barzanici ve Türkiye Kürtleri'nden yana bir tutumdadır. Bunu tesadüf sayamayız; altmışlı yıllarda, sol ve sosyalist yükseliş millici temelde oldular. Mehmet Ali Aybar, ikinci kuvay-i milli'den söz etti. Doktor Hikmet bu sesi yükseltti..

Sol, millicidir. Bu ülkeci demektir, kalkınmacı demektir. Kalkınmacılık, halkçılıktır. Kalkınmacılığa dayanmayan bir halkçılığı anlayamayız. Üçte biri yoksulluk içinde bir halkı görmeden halkçı, solcu, sosyalist olamayız; demek ki, kalkınmacı olmak, millici olmak'tır.

Sedat kalibresinde bir insanın, Milliyet'e gelir gelmez "Papatya Dönemi" başlatması çok talihsizliktir.. Semra Özal'ın papatyaları vardı, Sedat Ergin bu dönemi, Tayyip Erdoğan için yeniden başlattı. Artık bir kurum oldu; romantik demokrat Can Dündar'ı aldı, Tunus'a gönderdi, böyle papatyalık görülmemiştir. Erdoğan'ın etrafında bir "Çin Seddi" keşfetti, ne büyük lütuf, ne büyük methiye... Bana göre artık Can Dündar'a, "Can Dündar Papatman" diyebiliriz, hak etmiştir.

Atamalarda rolü var, hep biliyoruz. A.Hakan Coşkun'u, Emin Çölaşan'ı nötralize etmek üzere Hürriyet'e alırken, Erdoğan'ın iznini zor almışlar..

Sedat Ergin arkadaşımız da havaya uymuş, Tayyip Bey'i takibe Meral Tamer Papatya'yı tayin etmiş; Serdar Turgut'tan öğrendiğimize göre Meral Papatya da, Tayyip Bey'i her gördüğünde bir kahkaha atıyormuş; güzel, büyüklerimiz de, "su sesi, para sesi, kadın sesi" buyurmadılar mı? Meral Papatya, ama ne yazık, yoruluyor, Eminanım'ı da izliyor ve güldürüyor. İşte Sedat Ergin gazeteciliği budur.

Aslında globalist-millici kavgası, bir açıdan hala, sol içi kavgadır. Çünkü, oligarşi bir yana, globalistlerin tüm borozanları eski soldan çıktılar. Globalistlerin büyük kadrosu ise Doğu Perinçek kardeşimizin eski tayfasıdırlar. Cengiz Çandar, Ferai Tınç, Osman Ulagay ki Meral Tamer Papatya ile co-habité (birlikte yaşamak) ettiklerini duyuyoruz, Şahin Alpay, Oral Çalışlar hep Doğu kardeşimizin askeri idiler. Hasan Cemal'i de buraya koyabiliriz. Tkp, bütün iyilik ve güzelliklerin dışardan geleceğine inanıyordu; şimdi pek değişiklik yok, Moskova yerine Brüksel'den geleceğine inanıyorlar. Kafaları böyle çalışıyor veya böyle çalışmıyor.

Benim Mor ve Ötesi'ne yaklaşımım, Derya Sazak Bey'e mülakatta söylediğimle tutarlı. Aydınımızı varoşluktan, köylülükten kurtarmalıyız; bunu söylüyorum. Biz devrimci, modern bir aydın yapacağız. Ama reel sol, bunların hepsi, en geri televizyonları izleyen, en geri dizileri izleyenlerdir. Bunlarla bir yere gidemeyiz. Mor ve Ötesi her yaklaşımıyla bunun dışındadırlar. Kendilerine güven duyanların müziğini yapıyorlar.

ALO REİS HATTI

Sedat Pekmez'in aletlerle dinlenen telefonlarının ardından, evinin duvarına bardak dayayarak dinlenen görüşmeleri de patladı... Önce gasteci, yazar, düşünür Güler Kömürlük...

Güler Kömürlük: Ne bileyim bi Sayısal Loto, bi şike yapılmış iddiaa kuponu gibi oldun sen Sedat! Şanslı, seçilmiş kişilere çıkıyosun bi tek...

Sedat Pekmez: Eyvallah, Allah razı olsun...

Güler Kömürlük: Yaaa dün gece bi film izledim böyle Star Wars'ları diye.. Valla sen varken Anakin, Yoda falan yalan yaa Sedaaat! Bak yarın yazımda satır atlayıp cümle başındaki harfleri birleştirirsen akrostiş olarak, "Güce asıl denge getirecek benim reisim!" ibaresi çıkacak ortaya:..

Sedat Pekmez: Eh idare edermiş... Yalnız var öyle bişey hakkaten.. Geçen Haluk'lar halı saha maçı yapıyodu... Bi taraf 6, öbürü 7 kişi olunca, "Sen maça denge getirecek adamsın!" diye çağırdılardı beni...

Güler Kömürlük: Yaaa gene kaçıyosun bak ama... Ben seni salonda seviyorum, sen balkona kaçıyorsun reisim...

Sedat Pekmez: Üşütmüştüm di mi bide o gece?.

Güler Kömürlük: Evet ama ben seni tuvaletde de sevmiştim... Parfüm gibi gelmişti bana o koku, hatta gizlice o kokuyu bi kaba hapsedip piyasaya sürmek için...

Sedat Pekmez: (Keserek) Yaaaav Güler!

Güler Kömürlük: Sırf bunu paylaşmak istiyorum diye kızma bana reisim... Sana olan sevgimden aylardır Reis marka bulgur olsun, bakliyat ve bilimum kuru gıda olsun, bunlarla besleniyorum ben... Karbonhidrata doydum, şiştim kabız oldum artık Sedat!.

Sedat Pekmez: Güler bak Ali Atıf domino mu, dalino mu ne yiyomuş... Kabızlığa bire birmiş... Ona bağlayayım mı seni?

Güler Kömürlük: Ben bi sana bağlanırım Sedat'ım... Telekinetik olarak iç dünyana girip herşeyini paylaşmak ist... Alo... Alooo!..

Sedat Pekmez: Ulan küçük onursuz, şerefsiz! Bi görevi de düzgün yap lan artık!.

Küçük Omur: Babacığım ne yapayım, ben tutup getiriyorum Karadeniz açıklarından, ama siz geri atıyonuz taaa Rus kıyılarına...

Sedat Pekmez: Dedim ki denizden ne çıksa yerim, dedim ki hazır Küçük Omur Diskaviri Çenil çocuğudur, bıngıl bıngıl deniz kızları piyasasına hakimdir... Fakat ne oldu, sen gittin mekanımı deniz analarıyla doldurdun cigolo kılıklı yavşak...

Küçük Omur: Babacım tecrübeli adama çaylak gitmez diye düşündüydüm...

Sedat Pekmez: E bi dahaki sefere de aslan gibi adamsın diye, sana aslan gibi kılı, yeleli bi dişi getirdim demeyesin!

Küçük Omur: Ben seni nazlatamam babacım, haklısın...

Sedat Pekmez: Hayır olum ben çıtır istedikçe, sen evren daha gaz ve toz bulutuyken doğanı getiriyosun önüme... Gazlı ortamdan gelmelerinin etkisiyle saldıkça salmalanna gelmiyorum bile bak!

Küçük Omur: Babacım ben salmıycam ama onlar gibi... Hırs yaptım öğreneceğim bu mesleği...

Sedat Pekmez: Ulan aslında sana peçete bile tutturmamam lazım ya, neyse... Artık önümüzdeki maçlara bakıcaz, öpüyom gözlerinden köpek! Üzülme artık tamam...

Sedat Pekmez: Aloo Çakıl kardeş... Yaav senin bi peynirci arkadaşın vardı ya... Onla ilgili süper planlarım var benim... Avrupa'ya açıcam, marka edicem onu ve peynirlerimizi...

Oktay Kayarca: Peynirlerinizi mi? Nasıl yani abi?

Sedat Pekmez: Fareli köyün kavalcısı ahbabım olur... Hepsi bi diş didse, tekerlek tekerlek tüketilir bu köyde kaşarlar dedi bana... Hem o masal 84 dile çevrilmiş, tüm dünya okuyacak leziz peynirlerimizi...

Oktay Kayarca: Reisim taraflar anlaşırsa neden olmasın!

Sedat Pekmez: Ulan biz masalın akışına müdahale edip araya peynir kuşağı sokucaz diyoruz, sen hala nerdesin! Birazdan Steryo Pipis'ide arayıp İbrahim Sadri'yle yapmak istediğim rep-düet reklam cingılımı dinletcem ona... Mali kaşarını oynatcam reklamda, üç limon bi kola... Kollu makine jetonuna yani, çaktın?

Oktay Kayarca: Çakmaz olaydım! Aşkolsun reis koca İstanbul sefiri oldum da bi benle türkü kanonu yapmadın ya! İstanbul'un sefili olmamı mı bekliyosun yoksa?

Sedat Pekmez: Kimse sefil olmayacak bu anlaşmayla Oktay... Pazarlama bizden, peynir ondan... Sonra da gelir bizim, marka-imaj onun.. Devir penirli imaj devri malum!

Oktay Kayarca: Abi o devir etmediyse dönerim ben size, öpüyorum ellerinden...

OLGUN BUDAK
olgunbudak@leman.com.tr

Çar Özer Çiller!!! Tercüman gazetesine verdiği mülakatta, "Soyağacımıza göre Mevlana benim 22.göbekten büyük amcam " dedi...

TÜRK İNSANI 2020 YİLINA HAZIR!

Aksaray PAŞAOĞLU

Birkaç gün önce bakınız ben nerede miydim? **Güney Kore**'nin başkenti **Seoul**'de **WAN** (Dünya Yayıncılar Birliği) toplantısındaydım. Orada şu görüş ağırlık kazandı: **"2020 yılında dünyada büyük boy gazete kalmayacak"** Ben o anda benim ayaklarımda, biliyor musunuz bilmiyorum, benim beş parmaklı çoraplarım var. Neden mi? Ellerim masanın üstündeyken sadece ayak kabılarımı çıkarıp **masa altından ayak parmaklarımla hesap yapabiliyorum**. Orada hemen kabaca bir hesap yapınca bakınız karşıma nasıl bir tablo çıktı. Bir gazetenin boyu **15 yıl sonra** yaklaşık **"bir karış"**a iniyor. Bakınız bu ne anlama geliyor. Anlatayım. Aynı hesba göre 15 yıl sonra bir gazetenin plaza veya tovir binasının yüksekliği en fazla **altı metre** olabiliyor. Kapıdan girerken, kapı dediğim de zaten 70 santim. Kafasını vurmaması için **ortalama bir yayın yönetmenini**

Arşiv

Behiç Pek

Bosna'da Sırpların kurşuna dizdiği 8 müslüman gencin görüntüleri yayınlanınca, Sırp yöneticiler şoke olduklarını açıklamışlar. Çok üzüldük. Şoke olmak tabii ki çok korkunç bir şey, inşallah çabuk düzelirler.

Dinar ve ve Marmara depremleriyle Senirkent toprak kayması sonrasında Avrupa Konseyi Kalkınma Bankası'ndan alınan 538 milyon Euro'luk krediyle yapılan afet konutlarında kalitesiz malzeme kullanılmış..

AB konusunda Türkiye'ye karşı 40 yıldır yan çizmenin yollarını arayan Avrupa yavaş yavaş utanmazlığı ele almaya başladı...

Rusya, yaptığı uyarı 6.5 ay boyunca Tarım bakanlığına ulaştırılmayınca "akdeniz sineği" yüzünden Türkiye'den sebze ve meyve alımını durdurdu.

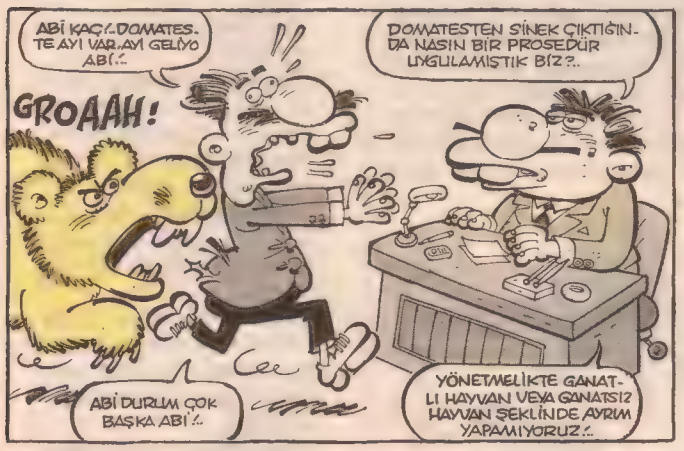

SAYIN DERYA SAYIN

İSTANBUL HATIRASI

BAŞBAKANLIK SÖZCÜLÜĞÜNE ATANAN GAZETECİ M. AKİF BEKİ TAYYİP ERDOĞANİN HOROSKOBUNU ÇIKARDI AMA BAZI KÜÇÜK EKSİKLİKLERİ DE YOK DEĞİLDİ, BİZ TAMAMLAYALIM DEDİK...

Akif Beki'nin dediği gibi 1954 yılının şubat sonunda doğan Tayyip Erdoğan tipik bir balık burcudur... Bilindiği üzere balık burcunun simgesi aynı anda ters taraflara yüzen iki balıktır. Balıklardan biri akılcı olmayı, diğeri ise duyguları ve duygusallığı temsil eder... Balık, her iki tarafa da aynı anda gitmeye çalışır... Bu ise yeryüzü fizik kurallarına terstir... Balık ta zaten "yeryüzü"nde değil suda yaşar... Kıvrak ve kaygandır ....

Tutulması zordur... Sorunları kıvraklığı (vücut çalımları) sayesinde bertaraf etmeyi başarır... Ama sorunlar yok olmaz, birikir... Zodyak çarkında balık burcunun tam karşısında zıt burç olarak başak burcu bulunur... Ahmet Necdet Sezer bir başaktır. Tayyip Erdoğan'la Necdet Sezer'in arasındaki ilişki zıtları birliği ilişkisidir... Yani diyalektik bir ilişkidir...

Adı Ayşe olan bir arkadaşım vardır... Yaşı 50 dir ama 25 inde gibi gösterir... O benim kültür-sanat arkadaşımdır... Herşeyi takip eder, bilir... İzmir'den arayarak bana İstanbul daki kültür-sanat olaylarını bildirir... İstanbul'a her gelişinde o'nunla kültür-sanat gezilerine çıkar, görmediğimiz sergi, girmediğimiz film bırakmayız... Ayşe bana iyi gelir, beni sosyalleştirir... Onun için o benim kültür-sanat arkadaşımdır... Bir de iyi içeriz Ayşe'yle... Rakılar gelir balıklar gider, sigara müzik biralar filan derken ayıptır söylemesi ufaktan kelle olmuşuzdur... Gözyaşlarımız kahkahalara, kahkahalar tartışmalara, tartışmalarsa kavgalara karışır... Bunlar benim İstanbul daki güzel dakikalarımda Ayşe güzel kadındır... Bu bir taraftaki zeka tipi hoşuma gider... Öyle zekidir ki, bazen bir iması kuyruksokumumdan şırtıma kadar olan korku titremelerine yol açar... Başındaki Sevin Okyay'a bayılır... Nedense o'nun Sevin Okyay'a bayılmasına da ben bayılırım... Bir de Ayşe'nin güzel kadın olmasına karşın telefonunun hiç çalmaması onu gözümde büyüleyici kılar... Geleneksel görüşün tam tersi bir durumdur bu... Telefonunun hiç çalmaması o'nun bir felsefesidir... Bir yolunu bulup telefonunun az (hatta hiç) çalmasını sağlamış biridir o... Ayşe bana içkisizken "Corç", içkiliyken "Corççuum" der... Geçen gün aradı, bastı kahkahayı... Hayda'a n'oluyoruz ya filan derken "Corççuum" dedi - onladım ki içiyo... "Corççuum hani şu Fatih Akın'ın filmi var ya o'na mutlaka git, çok güzel ya" dedi... İstanbul burnunda tütüyormuş tekrar İstanbul'a dönecekmiş filan... Kalktım gittim İSTANBUL HATIRASI filmine... Sıkılmadım ama, çok beğendiğimi de söyleyemem... "Sanatta" "iki" küçük fırça darbesi" diye bir tabir vardır... Fatih Akın da olayı iki küçük fırça darbesiyle kotarmaya çalışmış ama olmamış gibi sanki... Acaba Fatih Akın bu sonuçtan memnun mu diye de merak etmiyorum değil doğrusu... İstanbul Hatırası'nı seyrederken filmebir de Keşan'ın girmesini yadırgamadım dersem yalan olur... Fatih Akın Almanya'da büyüdüğü için bilemeyebilir ama hatırlatalım: Keşan, İstanbul'un değil Edirne'nin bir ilçesidir... Nedendir bilinmez evden çıkarken lapa lapa yağan karın altında bir sürü İstanbul göreceğimi düşünmüştüm... Oysa filim bitti, yazılar başladı, tek bir kar tanesi düşmedi... Yine de Fatih Akın'ın hakkını yemeyip ön üzerinden bir yedi verelim... filmi anlatacak değiliz... Herkes gitsin, görsün... Esaslı kareler var, müzikler iyi... Genç Fatih Akın para kazansın, biz "sivil birey"lere daha özgü, en azından bir İstanbul kışını, ya da çiçeklerin açtığı gökyüzünün masmavi olduğu bir İstanbul baharını sabırla beklediğinin izlenimini uyandıran filmler yapsın...

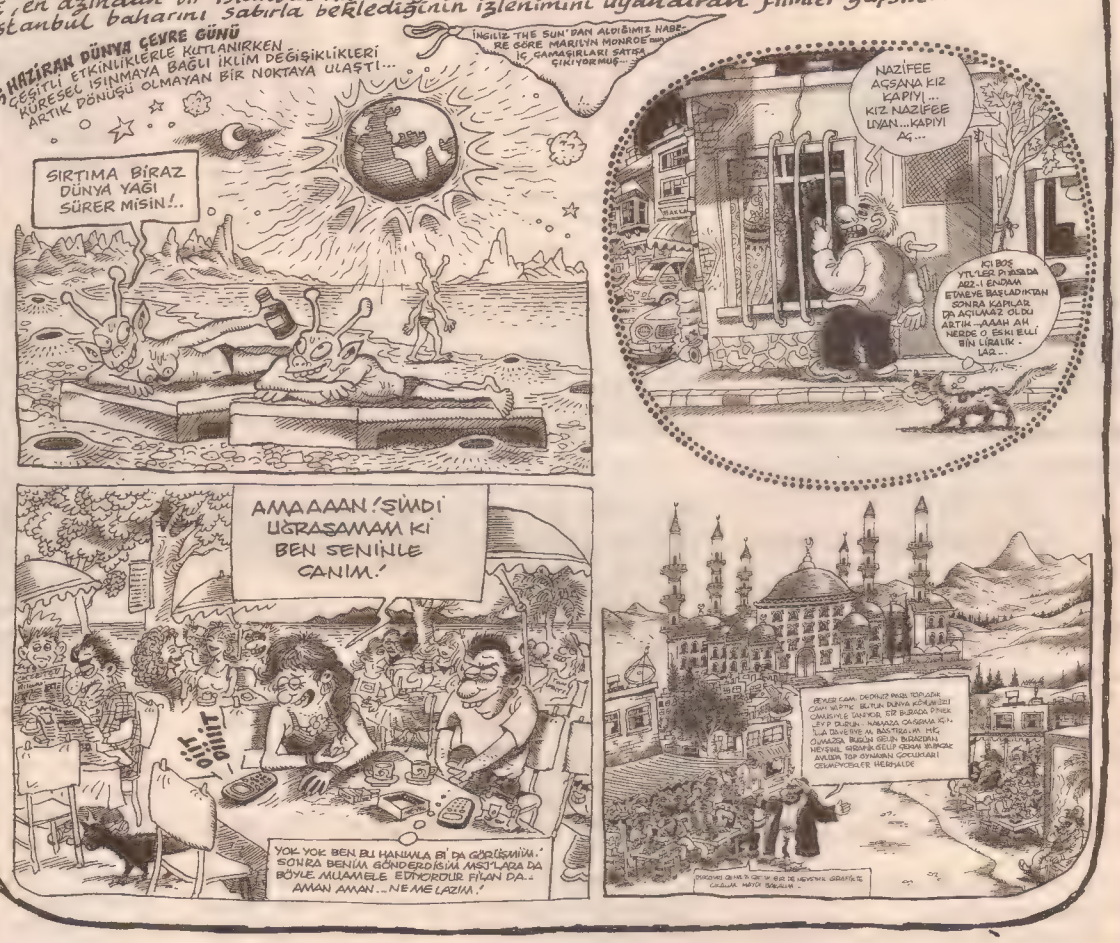

oyunun **50 santim** olması gerekiyor. İnanılmaz değil mi? Ama değil işte. unu ben demiyorum. Bazen aynaya baktığımda ağzımı açıyorum ve ağzının içinden bana bakan **golden elma kadar** kafası olan ve kafasında **gazete kağıdından** yapılmış bir külah bulunan **yarı Koreli yarı İndiana Cons**pli o adam Çince söylüyor. O adam, benim içimde yaşattığım **2020 yılının deal yayın yönetmeni.** Bence Türkiye 2020 yılına şimdiden hazır. Gazete inasında çalışan **makinacılara, temizlikçilere** bakıyorum, hepsinin kıçı imdiden kepçe kadar kalmış. Bu da beni inanılmaz bayrak manyağı ediyor. **ler tarafım ay-yıldız içinde kalıyor.**

ÜRKİYE YUNANİSTAN'I NEDEN YENEMİYOR?

Bakınız birkaç gün önce çok güzel ne oldu. Ünlü sosyetik **Paris Hilton,** unanlı bir armatörle nişanlandı. Zaten birkaç gün sonra da milli takımımız unanistan'la **sıfır-sıfır** berabere kaldı. Şimdi sıkı durun. **Paris Hilton**'un nianlısının adını söylüyorum. Onun adı **Paris Latsis.** Yâni ilerde çocukları olursa, çocuğun **anasının da babasının da adı Paris olacak.** İşte bizde bu olamıyor. Bizde anasının da babasının da adı **Ankara** olan bir çocuğa rastlayamazsınız. bakınız, Paris Latsis, **Atina**'da yaşıyor. Ama anası babası müthiş bir vizyonla onun adını **Atina** koymamışlar. Bizdeki isimlere dikkat ediniz. Meselâ **Ercan.** Kıbrıs'ta bir **Ercan havaalanı** olduğunu biliyoruz. Ama o bir havaalanı. Bir şehir değil. Bunu, AB anayasasının **Fransa** ve **Hollanda**'da niçin reddedildiğini ya da geçen cumartesi Yunanistan'ı neden yenemediğimizi anlayamayanlar için yazıyorum. **Hâlâ şarklı gibi düşünüyoruz..**

NANILMAZ TÜRK KADINI OLMAK İSTİYORUM

Bilmiyorum siz nasıl uyuyorsunuz? Ben umumiyetle **bir gözümle uyuyorum.** Öbür gözümle ya kitap okuyorum ya tivi izliyorum. **Uyuyan gözümle de** hergece en az üç Türkçe, üç İngilizce rüya görüyorum. Ertesi gün, geceden uyuttuğum gözümle çalışıyorum. Öbür gözümle dinlendirmek için **Avustralya**'ya doğru bakıyorum. Önceki gece yine böyle uyurken birdenbire uyandım ve **eşimin alnına bir yumurtayla vurdum.** Ve o anda canım müthiş erik istedi. O sırada bunun Türkiye'nin yararına olduğunu düşünüyordum. Sonra balkonda bir sandalyeye çıkıp **dilimi çamaşır ipine ben mandallayınca** bir yandan da bu yazıyı yazıyorum. Eşim gelerek, alnından yumurtanın akı akıyor. Sarısı kaymış düşmüş ve yerde duruyor. Eşimi görünce o anda aklıma Türk kadını geldi. **Bazen inanılmaz Türk kadını olmak istiyorum.** Neden? Çünkü Türk kadını çok şanslı ve şu anda çok güzel bir yerde. Diyeceksiniz ki ameliyatla Türk kadını olunabiliyor. Evet ama ben **150 Türk kadını olmak istiyorum.** Çünkü onlar, Amerikan **Norwegian** Firmasının gemilerinde ayda **üçbin dolar aylıkla** çalışıyorlar. **Almanya**'da **Fransa**'da bırakın kadınları gemileri, trenlerde uçaklarda çalışan pek çok erkek var. Alnından yumurta eşimin kayınca bakınız ben ne düşündüm. Geçenlerde Amerikalı yazar **Erma Bombeck: "Üstüste üç maç seyredenin beyni ölü kabul ediliyor."** diye yazmıştı. Ben, **Türkiye-Yunanistan** maçını üst üste üç kere, iki kere de uyurken **Ukrayna-Kazakistan** maçını ben seyredince **Ukraynalı, Türk, Yunan** ve **Kazak** dört futbolcu aynı topa kafaya çıkınca bakın ben o zaman **maç mı seyrettiğim için,** yoksa **bahar geldi de ben yine âşık oldum onun için mi** gibilerinden bir ikilem gibi oldum. Çünkü **ABD**'de üç üniversite ortak bir çalışma yapmış. **Dr. Helen Fisher**'in açıklamasına göre, aşk insanda acıkma susama ve uyuşturucu isteme hissine yol açıyormuş ve insan, **mantığını tamamen yitiriyormuş.**

Behiç Pek

Akşamsefası

ÇANKAYA'DA TÜRBAN MESELESİ didının didısının didısı vırvır da vırvır boş memleketin boş konuşmaları

SÜLEYMAN DEMİREL şapkasını alıp giderdi.. gidemedi bir türlü.. (hatırlayınız leman kapağı)

MİLOSEVİÇ çağın en vahşi, en ırkçı, en zalim ve eli kanlı faşisti caniseviç

TELEKULAK dinlenecek ne kaldı, milletçe malımız mülkümüz hayat lüksümüz, özel hayatımız zaten ayaklar altında

SOROZ soros canavarı.. para simsarı el zikiyle gerdek demokrasisi.. gürcistan'dan çürük yumurtalarla kovuldu.

SAADETTİN DARAN nerden gelir bu değirmenin suyu

TAYYİP'İN KAHVALTILARI medyanın cinsine göre değişen menü

VERGİ ADALETİ asgariden azami vergi adaleti.. vurun asgariye

ÖZELLEŞTİRME güzelleştirme.. leman'a başarılı bir özelleştirme gösterenin ömür boyu kölesi oluruz..

guverfeyhan@hotmail.com

BAYIR GÜLÜ

Feyhan Güver

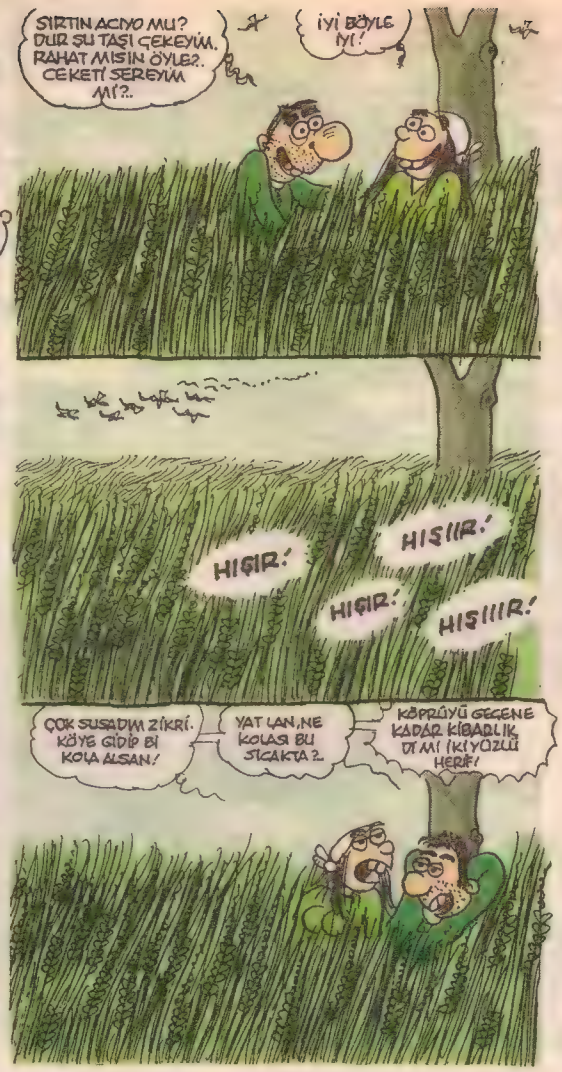

LEHCE-TÜL HAKAYIK

kemken@leman.com.tr
kemalkenanergen

Ak Akçe : Eski YTL...

Ciğeri Beş Para Etmez : Organ piyasası kimlerin elinde. Böbreği de kiloyla alıyodur bunlar...

Savcının Karısı : Vaay, Fırıncı'nın Kızı evlenmiş mulen?..

Mısır Gevreği : Şu İzmirliler neler icad ediyo yav!..

Sancı : Merak etme. Doktor gidince yine ağrımaya başlar o...

Kelime Oyunu : Yağ... Ben kazandım. Hadi ikileyin...

Hoyrat : Nezaketsiz Hırvat...

Hamak : Pomak kaleci... Bu şakaydı...

Uçaksavar : Pilotsavar daha masrafsız bir yöntem olabilirmiş belki ama artık çok geç tabi...

Sazan : Sözsüz türkü seven ozan...

Türkçe Sözlü Hafif Batı Müziği : İ - sim - ko - ya - mı - yo - ruuum!..

Garantör Ülke : TC

Garnitür Ülke : KKTC

At Sineği : Jokey Hahaha, şaka lan şaka o kadar da ufak tefek değiller...

Kahverengi : Çekilmiş-kahveyleaynırenk çok daha ahmakçaymış. Akıllarına gelmemiş olmalı...

Tekel 2000 : Şimdi 3000 yılına kadar yeni modelini çıkarmazlar bunun...

Baltalimanı : Mesela önümüzdeki Pazar öğleden sonra buraya gelirseniz, gerçekten de bir sürü balta birbirinize bakıyor olacaksınız. Deneyin...

İngilizcede Enişte : Ankıl Teyze...

İngilizcede Bacanak : Kuzin Vale...

Helal Süt Emmiş : Sütünü içtiğimiz ineklerin dolandırıcı olmadıkları ne malum? Hepimiz risk altındayız komşular...

Görmüş Geçirmiş : Kör olsa tuttuğunu skecekmiş hakikaten. Manyağın tekiymiş...

Kemirgen : Ağzı küçük. Yoksa o da bilirdi yalayıp yutmasını. Tabiatın işine karışmayın. Sittiringidin-buradan...

Nü Resim : Görünmüyo diye fotoğrafçının giyinik olduğunu mu sandınız? Sanmayınız...

Üstü Kapalı Konuşma : Açık açık konuşup sonra üstünü kapasak da olur yani...

Gıcır Gıcır : Yeni alınmış ve fakat henüz yağlanmamış kapı...

Şakak : Nesnel olarak daşşak kadar berbat bir kelime ama değil işte...

Hammadde : Konuşmaya yeni başlamış çocuk gıdası...

SIKILHAN

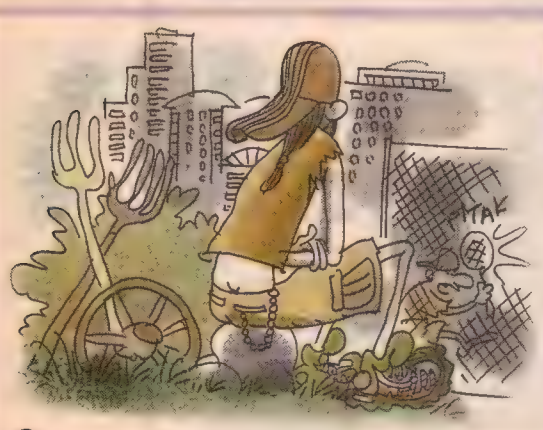

- Şimdi ben bölünsem mesela, dik yarımı mı tercih edersin, yoksa yatay bir parça mı alırdın Sıkılhan? Bak arkadaş olarak soruyorum, bel altıma çekme lütfen!

- Tamamına hayır desem olmuyo mu Bunalgül?

- Sen de kaçamak cevap vermesen olmuyo sanki. İçimdeki ses benlan konuştu yine; "Bölün Bunalgül, parça parça özüne gömül!" dedi. Ben de salak gibi "Olur" demiş bulundum. Şimdi bir yanım hiphop coşup eğlenmek, kariyer yapıp çocuk emzirmek bir yanım da kanaviçe işleyip erişte ufalamak, perdeleri kornişe takarken bal döküp yalamak istiyor. Ay hani "ben" bendim, yoksa parçalanırken başka bi "ben" mi çıkarttım kendime şoke oldum yani Sıkılhan yaa...

- Seni tanıyorum Bunalgül, sen telefonu kapatan bir insandın eskiden...

- O kadar da diildim tamam mıaa! Büzge'ye sordum; "Cosmo'dan makale okuyup nazar boncuk işlemeli ojesine frenç çeken yarımla biraz da sezar salatası yapan evcimen yarımı" istiyormuş. Dik yarımı kasdediyo herhalde? Sence hangisi? Yoksa belden yukarı bir bölüm müdersin? Gerçi olay beyinde bitiyo tabi de...

- İç sesinin cebini veriyim onu ara istersen Bunalgül?

- İyi. Biz burda kalbimizin kırıklarını aldırıp paramparça olalım adam ordan kafa bulsun bizlan. Beyin diyorum, beyyiin! Tabi sana kalsa doğrudan alt yarımı tercih ediyosun da söyliyemiyosun Sıkılhan efendi! Ben kalender bir meşrep diilim bunu kafana sok! İçimdeki ses; "Git onun kulağına hoş şeyler fısılda, yanındayken sutyen askını düzeltip aklını çel, gömleğine kırmızı ruj izleri bırak" gibi şeyler söylese de avcunu yalarsın tımam mıaa! Aloo? Bölün Sıkılhan! Böööööö! Bölüüün!

- "Şeftali" küçük odada çocuğum. Alo, bu arada ben annen Sıkılhan... Evet; tatlı, "sweet heart" kendisi... Onu havalandır, suyunu koy, roll on'la tüylerini temizle, akşama gezdirmeye çıkartıcaksın zaman ayır lutfen...

- Hayvan mı bu Şeftali?..

- Hayvan şeklinde telaffuz ederek kaba olmamalısın Sıkılhan... Evet, Şeftali; Şubat doğumlu, anne Kukır baba Çovçov aslen K9 kurt fakat dedesi Alpler'de dört ayrı kayakçının hayatını kurtarma operasyonunda...

- Belli ki bişey bu köpek de benim neyim oluyo anne yani?

- "Şeftali" evet, aynı zamanda Ofsimizin CEO'su Bokhan Bey'in gözbebeği "Felicia"nın hayat arkadaşı olacak. Felicia Şeftali'yi ısırdığı için şu an bir bebek yapmaları düşünülmüyor. Ancak tabi uygun zaman ve çiftleşme arzusu zemini bulunduğunda...

- ... Şeftali Pakistan'dan gelen halıya işiyor şu an anne...

- Bırak yapsın evladım, kendisi Roma'dan Felicia'yla birlikte olmak için gelmiş birisi. Uyum süreci yaşıyor, asil bir cinsin gelişmesine yardımcı olabilmemiz için gönderildi. Derin dondurucuda İtalyan mamaları var, çişini temizledikten sonra aperatif almasına izin vermelisin...

- Mamanın içine cezerye, padişah macunu, kuru baklava filan da koyıyım mı bari?

- Şeftali'nin yanında bu denli kabalaşmanın anlamı yok Sıkılhan! Sahibi Roma Büyükelçiliği'nde bir dönem kavaslık görevinde bulunmuş, derin, aristokrat ve bir o kadar da... Alooo? Onu okşa, tasmasını ov, dişlerindeki tartarları ayıkla... Aloo? Sıkılhan... Havladın mı sen demin? Şeftali'yle bir olmamalısın evladım... Evet...

- Alo, aslan parçası Hırgürkan Abin konuşuyo... Vandallah kardeşimizin sünneti var biliyosun, kirvelik yapıcaksın yirmisi gibi hazır ol seni Yalova Çınarcık'a çekicez... Aloo, şu an çocuğu ata bindiriyoruz çok konuşamıycam, duydun di mi kirve!

- Vandallah'ın kirvesi mi olucam? Hani şu altı sınıfın reisi Vandallah mı? O daha sünnet...

- Baarma lan, filmini mi oynatıcaksın mevzunun herkesin içinde orda! Evet olmamış, aile büyükleri öyle münasip görmüş herhalde! Şimdi bu derin bir sır öyle karı kızın arasında dillenirse Karacaahmet'te kendine devremülk ayarlarsın ona göre! Ama tabi, biz gelenek ve göreneklerimize bağlı bir camia olaraktan Vandallah'a bi sünnet düğüne yapıcaz. Anlatabiliyo muyum?

- Anlatıyosun da neden ben kirve oluyorum, onu anlamıyorum?

- Bak koçum, Vandallah malum bu konuda çok hassas. Şimdi orda kasap havası oynarken camiadan başka bir kardeşimiz kazayla içkili kafa ters bi laf söyler, ya da ne biliyim kesim sırasında istemeden bi gönderme olur bütün camia birbirine girer anlatabiliyo muyum? Sen kirvelik müessesesini gerek suskun tavrın olsun gerek olgun bir duruşun ve oturuşun... Anlatabiliyo muyum? Kesimden sonra şapkasına da koyarsınız münasip bir yere konu kapanır...

- Pısıhıhıı... Vandallah sünnet çocuğu kıyafeti de mi giyiyo yani?

- Alooo! Bana bak lan hani mevzu dillenmicekti şerefsiz! Seni adam yerine koyduk, kirvelik verdik hemen içine etme makamın lavuk! Allloo! Kapattın mı lan yoksa? Beğen lan, ister Karacaahmet ister Zincirlikuyu... Aloo! Kesip kesip gömücem, aha buraya yazdım! Şerefsiz!

skhan@leman.com.tr

Akşamsefası

GATANA

TUNCAY AKGÜN & KEMAL ARATAN

EL HASAN, BİN VAHAP ŞEYH USAME'DEN EMİR GELDİ,,,ŞEHADET GETİRİP HEMEN HAZIRLANIN VURACAĞINIZ KAFİR HEDEFİ BELLİ OLMUŞ!..

CUCUV CUV CİVİ CUVVA

POINTS: 1281
SKORE: 703

CİVİCUVVA
CUCUV CUV

HELAL OSMAN REİİSS..

DAYAN REİİS..

HUOOP GENE ISKA..

YAŞAA..

HOOOP ISKA..

HARRR GATIR GATIR GATIR

ÇTOMM

ZZZZT ERENKÖY

OBUMM

OBUMM

OBUMM

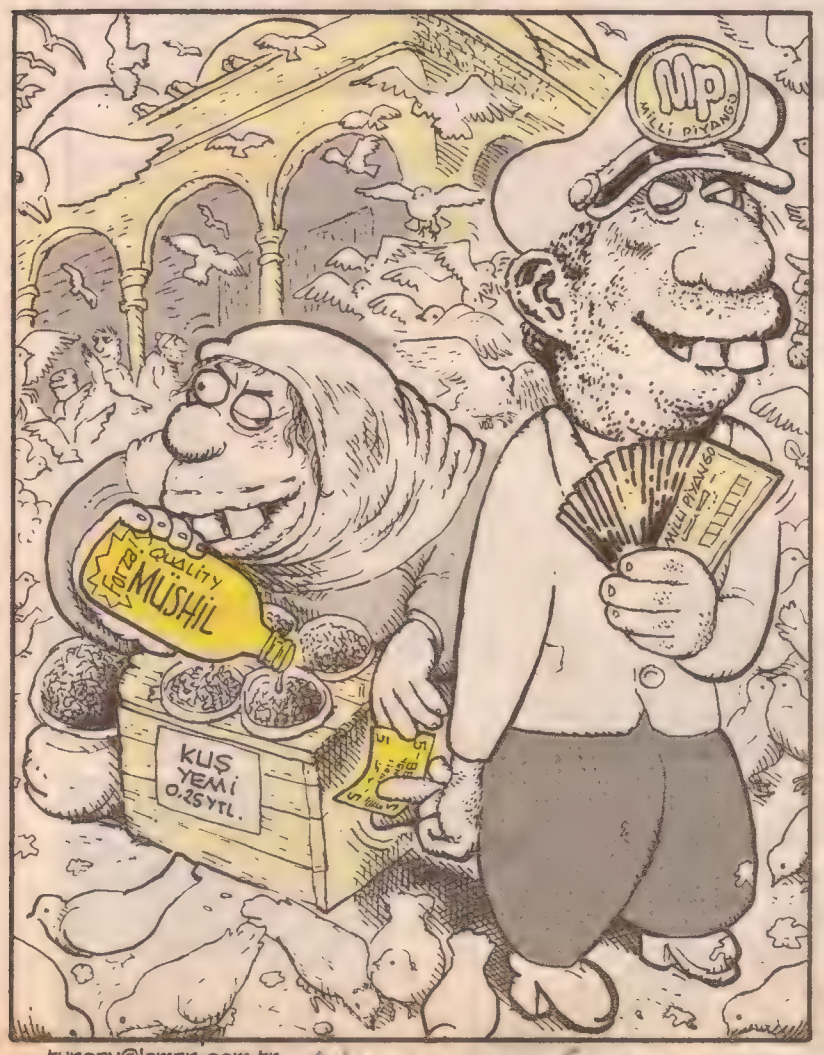

SAĞ KÖŞEDEE DÜNYA ŞAMPİYONU, 38 MAÇINI NAKAVTLA KAZANMIIIŞ... RİNG EJDERHASII KİLLER NECATİİ...

AĞĞN!

NOLUYO LAN?

YUH SENİN KALIBINI STIIM!..

tuncay@leman.com.tr

Akşamsefası

karatan@leman.com.tr

ERKUT ABİ

Kaan Ertem

PANTOLON

METİN FİDAN

ERDENER ABİ

KAHRAMAN MASA ESAT

Behiç Pek

KEDİNİZİN KÖŞESİ

Prof.dr. YATTARAVALLİ

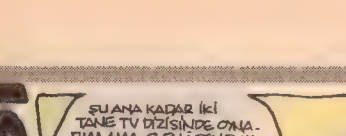

Sayın hocam, bizim evde çok afedersiniz etli dolap var. O yerin içinde kedi sevecek tarzda yovarlak ve ince kesilmiş pempe pempe besin mattesi oluyor. Bazen aradan pati uygulamak suretiyle etli dolap kapısının içine dalıyom. Orda yağ yalıyom, pempe yovarlaklardan atıştırıyom. Lâkin kapı kendi beri geliyor. İç kesimde kalıyom. İşte o an dondutturucu ayazları beraber kış başlıyor. Ne bu hocam.

Rumuz: Dilli

Cevap: Sevgili yavrum. İçine girme, cımak tak poşetten çek, dışarda tat. O salam. Kapakta mıklatız olur. Beri gelir, açılmaz. Kedi içte kalır, mav eder. Sahip gelir, kıça terlikli darbe yapar... Terlikli darbe kedide dört saat keder yapar.

Behiç Pek

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

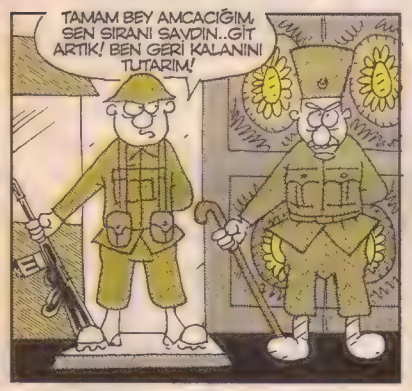

metinfidan@leman.com.tr

MAHMUT TİBET mtibet@leman.com.tr

GEZ ● MAHMUTÇUK

Küçük Püse

ayrik@leman.com.tr

bahadirboysal@leman.com.tr

SITKI SIYRIL OF BAHADIR BOYSAL

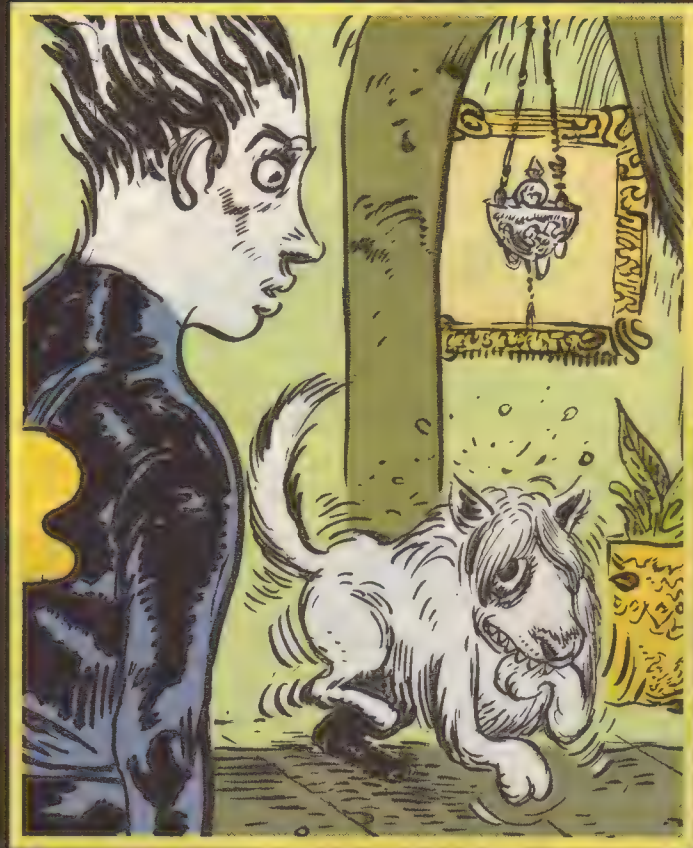

PATİ-KİLİT

Köpek almaya niyetlendim.. Bir arkadaşın tanıdığında varmış bir kaç tane.. Hepsine birden bakamıyomuş.. Evine davet etti.. Kapıdan girerken bi tanesi beni gördü.. Çok acaip bişey oldu... Köpek beni görür görmez patisini ağzına aldı... öylece zıplaya zıplaya dolaşmaya başladı.. Pati ağzında.. Kenetlendi.. Çıkmıyo hiç... Meğer birisi eve geldiğinde sevgi gösterisiymiş bu.. Felçli, zihni yaralı bir köpek.. Biz de kendimizi akıl hastası sanırız...

KUDUZ MEVCUDİYET

Hala garip şeyler girer durur rüyalara... Tee lise zamanlarında okul arkadaşlarının kraneye gitmesi... Üstelik hastalık kapıp gelmişlerdir.. Seri iyi aile çocuğusundur. Hayretle dinlersin.. Daha o vakitler "hastalık ve seks" paralel evren modeqli gibi bilinçaltına nakşolur.. Seni hem iter, hem çeker!! Cinsel organ zaten vücuttaki uzuvların en sakili... En çirkini... kuduramamış iki çıplak, iki et yığınının yekdiğeriyle boğuşması.. Grift olarak çarpışması, kaburgaların üst üste kürek misali açılıp kapanması... Ve hastalık o esnada gövdeden gövdeye vücut buluyor! Kanlanmış gözlerde istirham... Tevahür... Ve nihayet bu iki kuzud mevcudiyet harap ve müzmahil yorgun düşer. Kıpkırmızı yüzler.. Kulaklarda uğultu... ruhta amik bir yorgunluk... Bütün sinirlerde inhilal ve hercümerci ve hülasa bütün varlıklarda derin bir tiksinmeyle hoşgeldin hastalık! Ucuz eczane kolonyası içip, üstünede lahmacun yiyince geçiyodu zaar.. Ölmüyorlardı çünkü.. Aralarında öğretmen olanı bile var.. Bi tanesi internet kafe açmış.. Yarın bi ariim sesini duyiim bakiim..

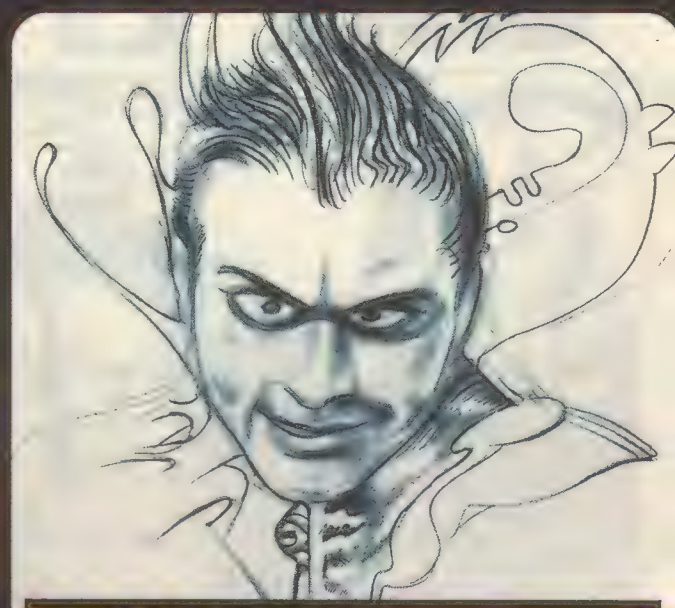

ADD (Attention Deficit Hyperactivity Disorde)

* Hiperaktivite + yaratıcılık + dürtülere göre hareket: En iyi aşık
* Duygusal ilişkilerde sürat... Birisiyle tanışıp, delice aşık olup, evlenip, kavga edip, boşanmayı başka kim 35 dakkaya sığdırır?
* Dünyadaki tüm varlığınızı bir bakışta görebilirsiniz.. Çünkü hepsi yerdedir.
* Herşeyinizi herkesle paylaşırsınız..
* Tehlikeden korkmak
* Uyanıklık
* Kimsenin anlayamayacağı kadar uçuk hikayeler anlatacak kadar yaratıcı ve bunları "derin düşünceler" adı altında sunacak kadar girişimci..
* Başkaları karanlıkta kolayca toslarken gerçeği görebilmek..
* Neden? Sorusunda direnmek.
* Ağzından bal akmak
* Bitmeyen enerji
* Kadere karşı çıkmak
* Herşeye ilgi gösteren esnek kişilik

Daha bir ton özellik var... Sekmeden, hepsini kendimde gördüm.. Ve bende bir ADD insanıyım. Bu bir hastalık değil.. İlaç firmalarının kendi kârları için bunu hastalıkmış gibi yansıtıp, ufacık çocukları bile RİTALİN'e boğuyolar. ADD'liler bilir ki, zaman ve mekanı aşamamızın nedeni, insanların herşeyin köşeli yapmaya şartlanması.
Kadrajı, müziği, herşeyi.. Ama biz köşeli değiliz.. Ve köşeli olmaya zorlandığımız için yerçekimine karşı gelemiyoruz. Zamanda yolculukta böylece mümkün olmuyor..

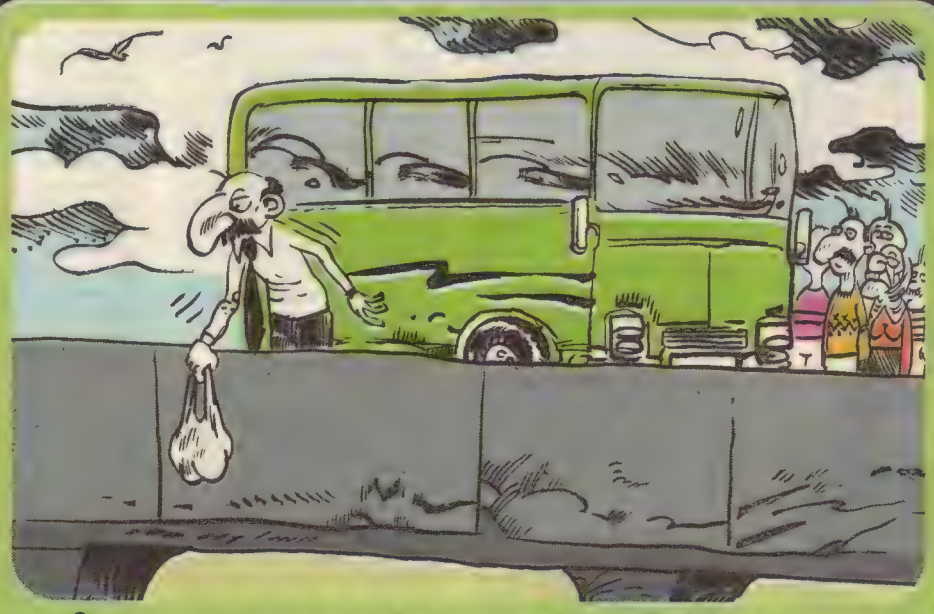

BİR GARİP ÖYKÜLER...

Dergiye Eskişehir'den bir okur geldi... Belediye otobüsünde ilginç bişeye şahit olmuş. Bildiğin bayana taciz, ford hadisesi...Kadın "Napıyosun Hayvan!" diye çığlık atınca.. Adam "Bakınız durum öyle değil.." diye anlatmaya başlamış.. Bi süre sonra konuşa konuşa otobüsten beraberce inip gitmişler.. Bunun üzerine dergide üstadlarımızdan Behiç Abi de bi otobüs anısını anlattı... Yine belediye otobüsü... Köprü üstünde içerde sahipsiz bi poşet... Bomba sanılıyor. Millet inmiş bekliyor.. Şoför gitmiş sakince poşeti denize atmış.. Sonra yola devam..

ŞIMARTAN FOTOĞRAFLAR

Ailenin matemini, zevkin gürültü ve ahengiyle unuttumak için tüm aile servetini öyle çılgın bir safahat hummasıyla yediler ki.. Fakat tasavvur ediniz.. Damarlarınızda çılgın kanlar dolaşırken, cebinizdeki servet, sizi ne dalliklere koşturmaz.. Ve işte hoşgeldin fakirlik.. Tabi bunda mensubu oldukları sefil tabakanın da suçu vardı.. Ve bu iki kızkardeş, bugün ıstakoz kılığında, Kalecik Domates Festivali'ni şenlendiriyor.. AMA BALKIZLAR ŞUNU İYİ BİLSİN Kİ, ISTAKOZ KOSTÜMÜNÜN DEĞİL, KEFENİN CEBİ YOKTUR!!!

FUAT

ses 2

bölüm 3

melike acar

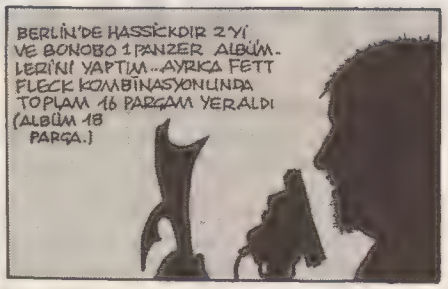

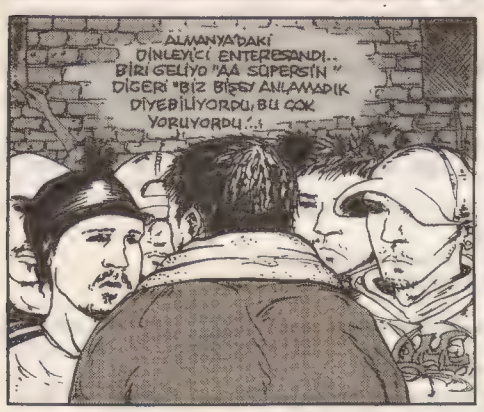

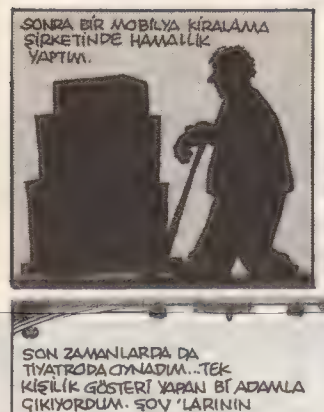

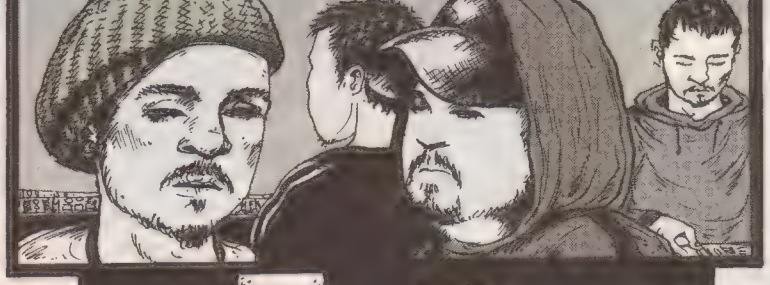

BURADA KALDIĞIM DÖNEMDE 6 AY BOYUNCA CEZANIN EVİNDE KALDIM.

HAFTAYA SIR-HOT...

Akşamsefası

MİT altı ay boyunca tüm ülkede telefon ve internet haberleşmelerini dinlemiş!!!

Türk-Amerikan iş konseyinde konuşan ABD'nin Ankara Büyükelçisi Eric Edelman, "Amerikan şirketlerine boykot çağrılarına özellikle onlar çirkin başlarını kaldırdıklarında ezin" dedi. Ajanslarda ve basında çıkan bu haberden sonra bir çeviri hatası olmuş denilerek Edelman'ın konuşması düzeltildi..

CEZMİ ERSÖZ

Hiçbir Şey Senden Eski Değ

Gökyüzü tamamen aydınlanmıştı... Dışarıdan gelen sesler çoğalmıştı...Anlattığın öykü hayatımızı öylesine gerçek kılmıştı ki, dışarıda akıp giden hayattan soyutlanmış gibiydik... Sanki sonsuza dek karşılıklı öylece oturup kalabilirdik... O anda birbirimiz için öylesine gerçek, öylesine saydamdık ki, gereksiz bir söz, gelişigüzel bir şekilde yapılan bir davranış bu anın büyüsünü bozabilirdi aramızdaki bu inanılmaz yakınlığı lekeleyebilirdi...

Yüzünden yüzüme doğru müthiş bir aydınlık yayılıyordu... Yıllardır benim seni gerçekten görmeme engel olan o sis birden dağılıp gitmişti... Kendimi bile böylesine gerçek bir aydınlıkta görmemiştim hiç... Beni benden bile daha iyi tanıyan tek insandın sen... Bu aydınlıkta en çok bunu anlamıştım. Bir daha hayatım boyunca beni senin kadar iyi tanıyan kimse çıkmayacaktı karşıma... İşte bu gerçekti aslında aşk dedikleri, sevgi dedikleri... Nereye gidersem gideyim, kiminle olursam olayım bu gerçek hiç değişmeyecekti... Evet söylediğim her şey sonuna kadar doğruydu... Bunca yaşananlara, yaşadığım onca hayal kırıklığına rağmen seni bırakıp gittiğim o kadın çok zayıf bir anımda, gel dese, koşarak giderdim ona... Bu gerçeği bilerek yanımda olmaya ve beni sevmeye devam ediyordun... Bu olağanüstü bir cesaretti...

Sen bu cesareti sana ne kadar acı verse de gerçeğe hiç sırtını çevirmeden, ona göz kırpmadan ve kendini hiç aldatmadan bakabilme gücün sayesinde kazanmıştın... Bende eksik olan bu cesaretti işte... Ne zaman bakmaya yeltensem bana hep acı vermiş olan, gerçeğe sırtımı dönüyor, onu o haliyle görmektense kendimi hep aldatmayı seçiyordum...

Bu korkuya yenilip seni hep bir sisin arkasında gördüğüm günlerde de anlamıştım aslında senin beni herkesten çok daha iyi tanıdığını... Ne zaman, nerede, ne yapacağımı benden bile iyi biliyordun. Ama istesen de engel olamıyordun buna... Çok acı çekeceğimi, tarifsiz savrulacağımı tahmin etsen bile hayatıma duyduğun saygıdan ötürü bunları yüzüme vurmuyordun...

Benden onca yaş küçük olmana rağmen aslında çocuk olan bendim... Hatta çocuk kalmışlığımla gizliden gizliye övünürdüm. Olayları ve yaşananları görmek istediğim gibi görür ve önümdeki akışa öylece kaptırırdım kendimi... Filmlerdeki, romanlardaki gibi yaşamak isterdim... Orada yazılıp gösterilenlerin aslında birer kurgudan, birer yanılsamadan ibaret olduğuna inanmak istemez, gerçeğin sıradanlığından ve sıkıcı tekdüzeliğinden kaçmak için roman kahramanlarına, film yıldızlarına öykünerek yaşamayı bir maharet sayardım... Hayata, gerçeğe değil kafamda yarattığım senaryolara inanır, hayatı ve gerçeği yarattığım bu senaryoların içinde arardım... Karşılaştığım insanları, yaşadığım olayları hiç uymayacak olsalar bile ısrarla yazdığım bu senaryolara uydurmaya çalışırdım... Kendimi buna zorlar, ama herşeye karşın gerçekler ağır bassa bile aslında hiç de öyle olmuyormuş gibi yapar, içine almaya çalıştığım o kimse bu senaryoda oynamak istemese bile bu oyunu tek başıma sürdürmeye çalışırdım...

Senden kaçmak istemem belki de en çok bu yüzdendi... Yazdığım bu senaryoların hayata uymadığını, gerçeklerle çeliştiğini söylediğin için ve bu oyunların içine girmediğin için sıkılıp uzaklaşmak istiyordum senden... Sınırlarımın nerede başlayıp nerede bittiğini anlamıyor, arzuladığım aşkla gerçek aşkı hep birbirine karıştırıyor, bu yüzden hayatın bana sunduklarıyla, elimdekilerle, binbir emekle yarattıklarımın bana katkılarıyla yetinmiyordum... Daha büyük coşkular, sıradışı aşklar, binbir sürprizle dolu ilişkiler yaşamak için her şeyi bir anda elimin tersiyle itiyor, geride bıraktıklarıma neler yaşattığımı ve bu gidişlerin bedelinin ne olacağını neredeyse hiç düşünmeden kafamda yarattığım yanılsamalara ve boş hayallere kaptırıyordum kendimi.

Mesela zenginlik meraklısı birinden paraya pula değer vermeyen ve adalet duygusu çok gelişmiş birini çıkartmayı düşünüyordum... seviyorsam, ona bağlanmışsa nasıl bir dünyanın insanı olurs sun, beklentileri nasıl şekillenn şekillensin, er geç bir gün beni yacak ve onunla her konuda an cağız, yalanına kendimi inandırm çalışıyordum...

Çocuk kalmışlık bir yerde du... İnanmak istediklerine inan hayatı ve gerçeği kafasında yar gibi yaşamaya inat etmekti... Ve ğu kez iyi bir şey değildi. Bir m mliyetli yasanması gibi görüns içinde hayli bencillik, hayli ac sızlık taşıyan bir duyguydu...

İşte bende içimdeki çocuğun sine uyup ve seni kaderine terk kafamda yarattığım bir senary peşinden gitmiş ve tıpkı o kapıd ve hiç aklımdan çıkmayan film romanlara benzer bir aşk yaşar çalışmıştım... Ve gittiğim yerde şılaştığım insanı ve olayları ya ğım senaryoya uydurmaya çal ça kendimden ve hayattan her g gün biraz daha uzaklaşmış ve kaybolacakken yeniden sana dönmüştüm... Belki de hiç g dönemeyebilirdim... Yarattığım naryonun, kurguların içinde ken sonsuza dek kaybedebilirdim...

Şaşkın ve acemi bir trapezci yim bu hayatta... Hep öyle oldu Sen beni sımsıkı tutmuşken ye farklı bir şey yaşamak adına, üs karşımdakinin kim olduğunu bil meden, dahası onu tanımak için uğraşmadan ellerimi onun ellerin koparmış ve onun beni sımsıkı cağı yanılsamasına kalbimi inan rak kendimi boşluğa bırakmıştım boşlukta onun ellerini çaresizc umutsuz bir umutla aramış, boşluğa düşecekken son bir gay geriye dönmüş, orada senin el görmüş orada onlara sımsıkı mıştım...

Asıl şimdi tam boşluğa çakıla ken ellerimi hiçbirşey olmamış sımsıkı tuttuğunda daha iyi an rum bir zamanlar sana niye tutk bağlandığımı... Çünkü sen hep dın... Bana yokluğunu hissettirm ki...İçimdeki çocukluğa güvenip ne kadar kırıp incitsem de,seni aradığımda yine o bıraktığım y

...TANIN ... MİZAH DERGİNİZ ...R mektupları
...MAH. DEFTERDAR YOKUŞU ... BEYOĞLU / İSTANBUL

Sevgili Leman, sevgili arkadaşlar,

Size Beykoz Liseli gençliği adına yazıyoruz. Biz bundan yaklaşık iki ay önce, 50 kadar liseli Manyeto ...ergi çıkardık. Dergi öyle kasan bir dergi de... bir politik bir niteliği yok. Amaç bizim okul ...aşamlarımızı, gözlemlerimizi, dertlerimizi mi...e yansıtmak... Birazda her taraftan bastıran ...ik havasından hep beraber sıyrılmak.

...zin ilk sayısında, kendimizce okulda bize ...gelen durumlarla, hocaların bize karşı tutu...n gönlümüzce dalga geçtik.

...iz dergiyi çıkarırken, bu dergiye kimsenin ...ereceğini falan düşünmüyorduk. Nihayetin... öyle başarılı öğrenciler falan da sayılmayız. ...hiç "inek" yok yani! İşte bizim genellikle "kay...kulübünde" görünen liseli arkadaşlarımızın ...ayatlarında ilk defa şevkle bir işe sarılıp, uğ...erek dergiyi hazırladılar. Öğretmenler bu du...erin size" derler diye beklerken, başımıza ol...ler geldi. Denizcilik ve Su Ürünleri Lisesi'nde ...mız Manyeto'ya ürün vermek ve dergiyi sat...niyle disiplin kuruluna sevk edildi. Okuldan ...ve dahası üniversiteye gidememekle korku...uç olarak 5 gün okuldan uzaklaştırıldılar. En ...y olan basket takımından da bir arkadaş atıl...nda. Ferit İnal Lisesi önünde dergi satan bir ...okul müdürü Öztürk'ün polise telefon etme...ltına alındı. Her ne kadar gözaltına alınan ar... hemen salınıverdiyse de, okul müdürü, derginin öğrencilere "sakıncalı" ya da "yasadışı" bir dergi olarak lanse edilmesi doğrultusundaki amacına ulaşmış oldu. Müdürün dergiye duyduğu hıncın altında yatan, kendisi ile yapılan röportajda lakabının "tosun" olduğunun hatırlatılmasıydı galiba.

Denizcilik ve Su Ürünleri'ndeki hocaların karın ağrısı ise okulun maskotu olan küçük köpeğin resmini basmamız oldu. Tesadüf bu ki, yavru eniğin de adı müdür muavinininki gibi "Oya" idi. Bunun üzerine okul idaresi dergiyi çıkaran öğrenciler üzerinde linç operasyonu başlattı. Arkadaşlarımız "örgüt üyesi", "PKK'lı", "vatan haini" olmakla vb. suçlandı. İşin komik tarafı bu arkadaşlarımızdan bir bölümünün Ülkü Ocakları'na takılması...

Öğretmenlerin bir kısmı da kendilerinin Emekli Öğretmenler Derneği'nde okey oynarken çekilmiş fotoğraflarına acayip tepki gösterdiler... Bizi hep okey oynamakla suçladıklarından biz de "bu ne perhiz bu ne lahana turşusu" hesabında bir yazı yazdık. Bir de onun için kızılca kıyamet koparıldı.

Bardağı taşıran son damla, üstü aranan öğrenci arkadaşlarımızın birinin üzerinden çıkan maNga CD'sinin, arkadaşın "örgüt üyeliği" ne kanıt olarak sunulmasıydı.

Bu günlerde de Oya öğretmen dergiye suç duyurusunda bulunmuş durumda. Gerçi öğretmenin yazmış olduğu suç duyurusu metni de tek başına bir mizah dergisi yapar.

Tüm bu gelişmelerden sonra bugünlerde 2. sayımızı çıkarmak üzereyiz. Her ne kadar bazı arkadaşlarımız bu gelişmelerden haklı olarak etkilenmiş olsalar da biz inatla devam ediyoruz. Sizlerden gelen destek bizim moralimizi daha da iyi tutuyor. Sevgiler

Beykoz'dan bir grup liseli manyetocu

...hep aynı yoğunluktaki sevgine beni ...bekliyordun...Seni bırakıp gittiğimde ...içindeki özlemin acısıyla hep köşene ...çekilip sana döneceğim günü bekle...dim...Hiç farklı yüzlerle çıkmadın ...karşıma...Bir başkasını varlığını hissettirip kıskandırma oyunları ile beni ...kendine bağlamaya çalışmadın...Be...ni olmadık zamanlarda kırıp incitme...ye, egomu yaralamaya çalışmadın...

Aslında bunları yapanlardan çok ...daha iyi biliyordun bu oyunları... İn...sanlar kendilerini kırıp incitenlere, ...egolarını yaralayanlara tutkuyla bağ...lanıyor ve onları bir daha hiç unut...muyorlardı biliyordum... Ama bunları ...bilsem bile senin için asıl olan, insa...nın sevdiğini bile isteye asla kırama...yacağını,onu kendisine tutkuyla bağ...lamak için bile olsa seven insanın ...bunu yapmayı asla düşünemeyece...ğiydi...

Sevmek senin için bir çoklarında ...olduğu gibi kendi kendini tatmin oyu...nu değildi... Sevmek kadar ve belki ...de ondan daha çok sevmekti senin ...için önemli olan... Bu yüzden seni ...terk edip bir başkasına gittiğinde ha...yatına hemen bir başkasını almayı ...hiç düşünmedim... Sevmek böyle ...birşeydi çünkü... İnsan sevdiğinden ...ayrıldığında,çok uzun bir süre bir ...başkasını sevemez, hayatına ala...maz,ona bağlanamaz, köşesine çeki...lir,acısıyla,özlemiyle başbaşa kalırdı..

Başkaları nasıl ve ne yaşarsa ya...şasın aşk senin için bir yenme,yenil...me oyunu değildi... Sonsuz bir tesli...miyet ve sonsuz bir inanıştı... Çünkü ...başkaları için sevmek sadece ego...ların çarpışmasından başka bir şey ...değildi... Elde etmek, kazanmak, yen...mek... Hırsların tatmininden ibaretti... ...Elde ettikleri, kazandıkları anda iste...diklerine kavuşuyor, ele geçirdikleri...nin, yendiklerinin cazibesi anında so...nuyor, bir başkasını daha ele geçir...mek,onu kazanmak için yeni bir sa...vaş oyunu başlatıyorlardı...

Bu savaş oyununda sevmek, ken...dini tutkuya kaptırmak karşı taraf için ...güçsüzlük sayılıyordu... Oysa asıl ...güç sevebilmek için girişilen onca ...oyunda değil, sonu ne olursa olsun ...yinede sevebilme cesaretindeydi... ...Belki de onlar gibi beni böyle koşul...suz sevdiğin için seni güçsüz biri ...sanmış, bu savaş oyunlarından hiç ...birini oynamadığım için sana tutkuy...la bağlanmamıştım... Oysa asıl güç senin yaptığındı, sevilmemeyi göze alarak sevmende yatıyordu bu gücün... Onca terk edilmene rağmen yine ayakta kalıp hayata sımsıkı sarılmanın sırrı bu yanında saklıydı...

Sen olduğun gibi, bütün çıplaklığınla duruyordun işte... Belki de bu yüzden sıkılmıştım senden... Beni çok iyi tanıyan, nerede ve ne zaman ne yapacağımı bilen bir anne gibiydin... Koşulsuz şefkatinle nereye gidersem gideyim, döndüğümde bulabileceğim bir anne...

Sana ne kadar acı çektirirsem çektireyim o anne yanınla garip bir merhamet duyuyordun aslında bana... Kendimi kafamda yarattığım senaryolara, o gerçeğe ve hayata asla uymayacak oyunlara kaptırdığımda beni bırakıp gitmemen belki de bu yüzdendi...Çünkü karşıma çıkanlar oyunlarını benim kadar büyük bir içtenlik ve saflıkla oynamıyorlardı... Bense karşıma çıkan kimsenin inanmadığı kadar inanmıyordum oyunlarıma, yarattığım o senaryolara... Onları gerçek gibi hayat gibi yaşıyordum. Kapılıp gidiyordum... Dürüstüm oynadıklarımda.

Bu yüzden uğruna seni terk ettiğim kadın beni ansızın bırakıp bir başkasına gittiğinde ona duyduğum aşka öylesine inandırmıştım ki kendimi, günlerce aynı yatakta yattığımız halde sana dokunamamış, seninle sevişememiştim... Bana, **neden benimle sevişmiyorsun,** diye sorduğunda ise, **onu hala unutamadım, o kalbimdeyken seninle sevişirsem sana haksızlık etmiş olurum,** demiştim... O an bana sadece derin bir hüzün ve sevgiyle bakmış, hatta yaşadıklarıma içten içe gizli bir saygı duyup, **ama şu an seni hiç düşünmüyor ve bir başkasıyla belki de büyük bir zevkle seviyor,**bile dememiştin... Çünkü bunu söylediğinde derin bir acı yaşayacağımı herkesten çok iyi biliyordun...

Ama çocuğunu sakınmak için onu son bir kez daha uyarmak isteyen bir annenin kırılgan umuduyla bana bakıp:**Yanındayım ve seni bekliyorum, içimden seni atamadığım sürece bu hep böyle olacak... Ama bir daha geri döndüğünde belki de beni burada, yanıbaşında bulamayacaksın...'**

Bu sözler kalbimde derin bir acı ile yankılandığında sen beni yanaklarımdan öpmüş çoktan işine doğru yola koyulmuştun... Bense günlerdir hiç birşey yapmadan duruyor, sadece pencerenin kenarında elimde kimbilir kaçıncı sigara bütün bu yaşananları düşünüyordum...

Söylediğin bu sözler birkez daha, birkez daha yankılanmıştı içimde... Sonra önümdeki sehpayı seyrettim bir süre... Ödenmemiş faturalarımı... Faturaların arasında kaybolmuş olan ve yazmaya gücüm yetmediği için notlar halinde bıraktığım karalamalarımı... Takvimde tarihlerini işaretlediğim halde günlerdir kayıtsız kaldığım konferans ve imza günlerimin tarihlerini...

İşte hayat buydu, buydu gerçek olanlar... Yarattığı kurguların kölesi olan bendim. Yaşadıkların seni ne denli kırsa da aslında bu ilişkide güçlü olan sendin... Çünkü aşk ve sevgi hayatın ve gerçeğin içinde gizli durandı... Bir başka zaman, bir başka yer yoktu... Asıl aşk, asıl sevgi yaşanan bunca şeye rağmen yine bana geri dönmendi... Boşluğa tam çakılırken son bir gayretle döndüğümde ellerime tıpkı eskisi gibi sımsıkı sarılmandı... Asıl aşk, asıl sevgi, ben bir başkası için acı çekerken, senin, **geçecek bunlar, bak ben yanındayım, biraz sabret, ben de çektim bunları,** deyip, saçlarımı şefkatle okşamandı...

Geç de olsa anlamıştım...Benim için hiçbir şey senden eski değildi...

...

cezmier@leman.com.tr

* **Çoban Ahmet**'ın yani **Ahmet Aslan**'ın şiir kitabı çıktı: **Bütün Kuşları Alkışlamaya Gidiyorum...** Kora Yay... Belki de cumhuriyet tarihinde ilk kez bir çobanın şiir kitabı çıktı.. Bu kitabın yayınlanmasında az ya da çok katkım olduğu için çok mutluyum.. Bu hayatta guzel şeyler de oluyor...

* Geçen hafta **Görme Özürlüler Merkezi**'ne gidip kimi öykülerimi kasetlere okudum ve kendimi çok mutlu hissettim.. Bu merkezde birçok şairin ve yazarın sesli kitabı var.. Talep olduğunda görmeyen vatandaşlarımıza bu sesli kitaplardan ücretsiz olarak gönderiliyor.. Hatta yurtdışına bile..: Siz de bu merkeze uğrayıp sevdiğiniz yazarın ya da şairin bir öyküsü ya da şiirini kasetlere okursanız inanın çok mutlu olacaksınız... Bu merkez **Beyazıt Devlet Kütüphanesi**'nde.. Tel: 0212- 522 31 67 Dahili: 126...

* **Munzır**'da baraj yapılmak isteniyor.. **Tunceli**'nin bu özel bölgesinde eğer baraj yapılırsa onlarca köy dunyanın hiç bir yerinde olmayan çiçekler ve çok ozel hayvanlar su altında kalacak.. **Munzır**'a baraj yapılırsa birçok hatıra su altında kalacak.. **Munzır'a dokunma...**

* **Almanya-Essen.** 12 Haziran Pazar akşamı **Essen Kitap Fuarı**'ndayım..

bezginbekir@leman.com.tr

BEZGİN BEKİR

Tuncay Akgün

GÜNERİ İÇOĞLU

dumur detayları

dumur@leman.com.tr

ZEVKLERİN EN BÜYÜĞÜ ÇOCUK GÜLDÜRMEK

Geçtiğimiz hafta yapıp kurduğumuz ahşap oyuncaklarımızın bulunduğu Cihangir Parkı, bu hafta üç gün süren hoş şenliklerle açıldı... Her gün gidip baktık ve yaptığımız tahta oyuncakların her birinin hiçbir an boş kalmadığını görünce ruhumuz coşku doldu... Oyuncaklarımızda mutlu çocuklar gördükçe biz de

çocuk gibi olduk, onlarla birlikte hoplad ık, zıpladık... Fakat küçükken bizim de sırtımıza havlu sokan, terimizi alan annelerimiz yanımızda olmadığı için soğuk aldık, hepimiz şifayı kaptık... Şu anda ateşler içinde hastayım, kalemi güçlükle kıpırdatıyorum, ama yine de aklım tahta oyuncaklarımızda, bıraksalar kalkıp oynuycam...

Açılış şenliğinde çok renkli simalar vardı... Bu civarda genellikle herkes köpek ve kedi sahibidir, ancak ne hoştur ki bir tanesinin tertemiz bir kuzusu vardı, o kadar şirindi ki, oyuncakların ve parkın yanısıra kuzucuk da tüm çocuklardan beklenen ilgiyi aldı..

İSTERÜÜK KELLE İSTERÜK

Bugüne kadar gördüğüm en olmadık yerlerde tüfekle balona falan atış yaptırmalardan biri, uzun yıllar önce İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi'nin duvarına dayadığı teneke meşrubat kutularına ateş ettiren tüfekçiydi... İkincisi de bu; burası Topkapı Sarayı'nın Gülhane Parkı'na bakan arka tarafının surları... Kazan kaldırıp, isyan çıkaran. ve saraya doğru yürüyen yeniçeriler geliyor aklıma... Nice Kabakçı Mustafa, Patrona Halil isyanı görmüş bu kadim duvarlar, bu balonları görünce ne düşünüyordur acaba tarihsel yolculuğunda... Bir de az ilerde de dünyanın en güzel müzelerinden biri olan **Arkeoloji Müzesi**'nde var... İskender Lahti yüz metre ötemizde... Bu basit bir hedef vurma değil, hayatın hedefini seçme sanki... Silaha sarılıp balonlara ateş etmek mi, yoksa sanata, resime, heykele, ulviyata tam isabet mi?.. Silahlara her şekilde hayır diyorum!.. Bu durumuzun ana fikri budur... Çocuğa toprağının müziğini dinletelim, resim, heykel gösterelim. **"Baba bu ni?.."** desin, **"At oğlum, at heykeli kızım... Ama dokunma burdan bakalım... Bak bu da Artemis, bu da Dionysos heykeli, cezbenin bulucusu, üzümü, tragedyayı ve komedyayı çıkaran.."** Ne hayalmiş benimki, dumurun şiddetinden uçtuk yine.. Bunları bu saatten sonra ne ben çocuğuma söyleyebilirim, ne de toplumda yer bulur... Çocuklarımız da daima kurşun görürler en küçük bir maç kutlaması sırasında...

HİPER TARTI

Şunu unutmayınız sevgili dumur dostları, ara sokaklar, talii yollar, tarihi yerler ve mola yerleri dumur detayı bakımından daima verimli ve bereketlidir. Ankara-Eskişehir yolundaki bir mola yerindeki tartının üstündeki şu yazıyı dikkatle okuyun şimdi; **"Doğru tartılmak için kantarın üzerine çıkın.."**

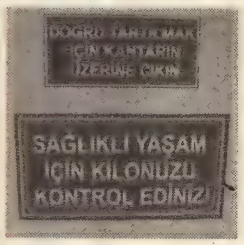

Ne demek şimdi bu?.. Acaba tartılmak için kantarın üstüne çıkmayan oldu mu ki, bu ibare konuldu?.. Belki de tartılmak için kantarın üstüne çıkılması gerekmeyen yüksek, hiper teknolojide tartılar vardır... Karşısına geçiyorsundur, optik gözle adamı tarayıp, resmini çekip, kilosunu söyleyip mesela, **"Kardeşim dikkat etsene kilona, 120 kilosun şişmansın sen!.. Sana mola yerinde çift kaşarlı tost bile yemek fazla, hadi yürü, bin otobüsüne, çekil optik okuyucumun önünden, sıradaki gelsin.."** diyordur, kimbilir... Belki bir on yıl sonra öyle bir tartı yaparlar ki, kantarın üstüne çıkılması gerekmediği gibi, tartı sizi ışın molekülleri yöntemiyle zayıflatacak ve mola yerinde gönül rahatlığıyla nefis tost, tas kebabı falan yemenizi sağlayacak... Bu teknoloji var ya her derde deva, ancak o zamana kadar biraz sabredelim de doğru tartılmak için şimdilik kantarın üzerine çıkalım...

LEMAN HANIM

Dergiye pizza siparişi getiren bir pizzacı elinde pizza kutusuyla kaligrafımız Şevki'nin masasına yaklaşmış ve sormuş, **"Leman Hanım nerde abi, kaçıncı katta?.."**

BATTAL'IN OĞLU

Lemanyak çizerlerinden Cengiz Akın söyledi. İstanbul Cevizli'de bir apartmanın giriş kat penceresinde şöyle bir ilan görmüş; **"Sahibinin oğlundan satılık.."**

Behiç Pek

behicpek@leman.com.tr

SATILIK MOHER KAZAK

Balıkçı yaka, saf yün, kolları örgülü. Çok ucuza vericem. Ama önümüz yaz. Yazın nasıl giyiceksiniz şimdi bunu? Ama derseniz ki şimdiden alayım kışa giyerim derseniz, bu defa da benim için manâsı yok. Niye veriyim ki ben size kazağımı? Yok! Satmıycam...

A.Yılmaz

Akşamsefası

Bekliyorum

enderoz@leman.com.tr Ender Özkarraman

Merhaba, adım Halil... Van'da yayımlanan bir yerel gazetede foto-muhabiri olarak çalışıyorum...

HALİL, Bİ TURİS SENİ SORUP DURUYOR OLUM; NERDESİN?

Evet... Bu sene gerçekleşmesini dilediğim bir hayalim var... Her yaz olduğu gibi şehrimize yine yabancı gazeteciler gelecek...

AY EM HALİL... YU AR VELL KAM... BAŞIM-GÖZÜM ÜSTÜNE.

Aralarında meşhur fotoğraf ajanslarından iş almış olanlara yine ben mihmandarlık edeceğim tabii ki... Ancak geçen sene ki gibi aceleci davranıp hemen dağa-bayıra sürüklemeyeceğim onları...

ELİMDE ÇOK GÜZEL ÇOCUK PORTRELERİ VAR!

GÖREBİLİR-MİYİM?

HEPSİ ÖZEL OLARAK ÇEKTİĞİM ENSTANTANELER... HİÇBİRİNDE HIRPANİ, SEFİL YA DA ACIKLI BİR YAN GÖREMEZSİNİZ!

Onlara...

AYNI TOPRAĞIN ÇOCUĞU OLDUĞUM İÇİN BU DOĞALLIĞI YABANCI BİRİSİ ASLA YAKALAYAMAZ...

„BAŞKA HİÇBİR KAMERANIN ÖNÜNDE, BENDE DURDUKLARI KADAR RAHAT DURMAZLAR

„diyeceğim! Onlar da bana:

NE YANİ, İKİ ÇANTA DOLUŞU CİHAZI BOŞUNA MI GETİRDİK ŞİMDİ?..

derse...

Ben de:

BENDEN BU KADAR! O ZAMAN SİZE HAYATTA BAŞARILAR!..

„diyeceğim!

ŞERREFSİZİN EVLADI BEN SENİN NİYETİNİ BAŞINDAN BERİ BİLİYORUM...

?

SİZ BURAYA ÇOCUKLARIN DEĞİL...

„SİNEKLERİN FOTOĞRAFINI ÇEKMEYE GELDİNİZ!

Aha işte: İran!..

Afganistan!..

Irak!..

Oryantalist duyarlığınıza niçin hep çocukları alet ediyorsunuz? Niçin şu çocuklardaki güzelliği sineklerden evvel yakalayamıyorsunuz?..

NE DURUYORSUN, BAS HADİ!

„BASSANA ŞU DEKLANŞÖRE...

NİYE BASMADIĞINI ÇOK İYİ BİLİYORUM; SİNEKLERİN KONMASINI BEKLİYORSUN DEĞİL Mİ?..

THLİNK!..

THLİNK!

?!!

HAY ALLAH!.. BASMADIĞIM HALDE..

DEKLANŞÖRÜN SESİNİ İŞİTTİM SANKİ!..

EVET DOSTUM, DUYDUĞUN BENİM DEKLANŞÖRÜM!

BEN DE SENİN FOTOĞRAFINI ÇEKECEĞİM!!! Evet bekliyorum; sinekleri çekmek isteyen bir-sürü yabancı bu sene de şehrimize gelecek!..

Akşamsefası

DENGELİ BESLENME

KAAN ERTEM
kaanertem@leman.com.tr

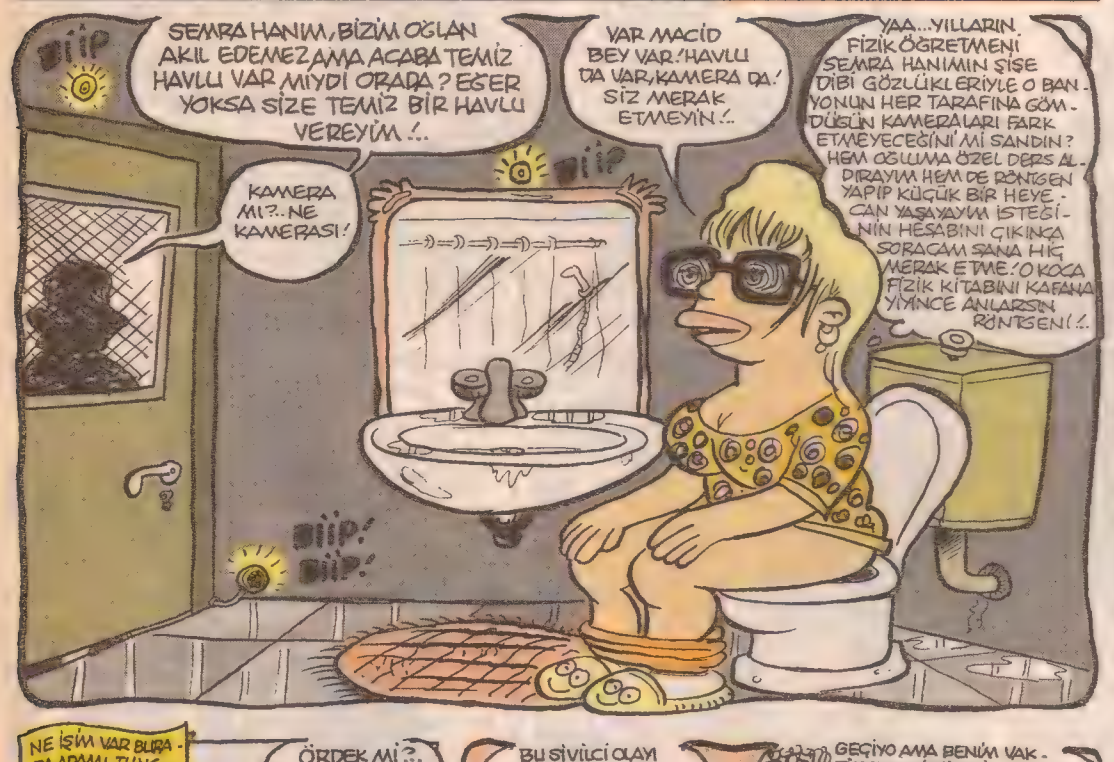

Akşamsefası

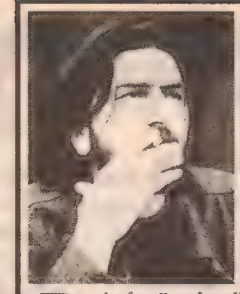

ENTELLEKTÜEL BİR CİNAYET

Nihat Genç

Bu hafta **"melamilik"** adlı bir makaleye hazırlanmıştım, artık, gelecek haftalara kalsın. Bu hafta beni mazur görün, çünkü, sapıklık derecesinde bir iftiraya maruz kalıyorum.

Yazılarımdan habersiz bir kesim insan bir makalemi tamamıyla kasıtlı okuyup beni **"ırkçılıkla"** damgalamaya çalışıyor. Bu saçmasapan iftiralara ancak beni hiç tanımayan genç okuyucular kanabilir. O halde yazarlığımın kısa bir özetini ya da neler yaptığımın bir genel toplamını vermek zorundayım. Yani, bu hafta beni mazur görün.

Ben, **Le Pen** hakkında bir yazı yazdım, yazmak zorundaydım, çünkü **Fransa** referanduma gidiyordu. Türk aydınları ve medyasından çok önce **Fransa**'dan niçin hayır oyu çıkacağını anlattım. Ve hayır oyları arkasında olup bitenlerin dibine indim, Avrupa'da gelişmekte olan **post-endüstriyel ve Amerikan holdinglerine** karşı hareketin içinde **"aşırı sağcıların da"** olduğunu söyledim. Ben **Deniz Baykal**'ı, **Erdoğan**'ı, ya da başkasını anlattığım gibi **Le Pen**'i de anlattım. **Le Pen**'i anlatınca bir yazar **ırkçı** mı olur?. **Şişe Cam** fabrikasını anlatınca şişeci mi olur?

Ancak, dünyayı ele geçirmeye çalışan **Amerikan holdinglerine** karşı kimler karşı duruyorsa onları ciddiye alıyoruz, sağcı, solcu ayırdetmeden ahlakı, siyaseti, ülkeleri ele geçirmeye çalışan bu holdinglere karşı mücadele verenleri işaret ediyoruz.

Kardeşlerim. Bu kadar vahşi suçlama nasıl olabilir. Türkiye'de tüm yazarlar içinde **"kardeşlik"** temasını **"insanlık"** temasını ve bu iki kelimeyi en çok kullanan yazarım. Karışma, erime, birbirine içine girme gibi, Anadolu uygarlık tarihini bu kavramlarla açıklayan bir yazarım. Özel ve cins isimlere karşı en çok yazı yazan insanım. Bu denli terbiyesizliği nasıl düşünebiliyorlar. Ülkemizde **sağcı zihniyeti** ve tüm **milliyetçilik** türlerine karşı en çok yazı yazan kardeşinizim. Ne istiyorlar?

Herhalde, okumaya yeni başlamış ve benim fikirlerimi hiç bilmeyen genç okuyucuların kafasını karıştırmak istiyorlar?

Ancak, benim üslubum çok elektrikli bir hava yaratır ve beni sevmeyenler kahrolur! İftiradan başka malzemeleri kalmaz.

Şimdi, müsaadenizle, çok kısa bir özetle, bu sütunda yıllarca yazılarımla neler yaptığımın bir genel özetini vermek istiyorum, genç okuyucuların tanıması, bilmesi için...

1980/2005 arasında bu topraklarda yaşamış, **simitçi, çaycı, kapıcı, hemşire, limon satan, yoksul, sahipsiz, kimsesiz, aç, işsiz, yüzlerce insanın hikayesini yazdım.** Halkın hikayeleridir bunlar. **Özal** ve sonrası **sağ iktidarların** yoksaydığı ve ezdiği ve öldürdüğü insanların hikayeleri.

1980/2005 yılları arasında bu toprakların insanları nasıldı, ne yerdi, hangi acıları çektiler, neler düşünüyorlardı diye bir araştırma yaparsanız, benim hikayelerimden başka **"kaynak"** bulmakta zorlanırsınız. Çünkü hem **medya**, hem de **edebiyatçılar** bu **"insanların"** hayatlarını hiçe saymış, üstünden atlamıştır.

Yaza yaza tarihe çaktım bu insanları. Herkes oyunda oynaşta mankende ekranda ve kompleksli kimliklerini anlatmakta ve ossuruk tartışmalar içindeyken, ben onlarca kitabımı bu insanların hikayeleriyle doldurdum.

Onları önce birer hikaye kahramanı, sonra, hayatlarımızın kahramanları gibi anlattım. Türk edebiyatında, altta kalmış, mağdur, kimsesiz insanları, gerçekçi, aşırı gerçekçi, sosyal gerçekçi, toplumsal gerçekçi, her neyse, bir üslupla benim kadar hikayeleştiren bir başka yazarınız yoktur. Hatta ileri gidiyorum ve şöyle diyorum, tüm dünyada, altta kalanların hikayelerini yaşayan yazarlar içinde bugünlerde benim kadar anlatan yazar varsa, söyleyin.

Ben bu hikayeleri yazarken, **fakir fukara edebiyatı** yapmakla ve **modası geçmiş solculukla** suçlandım. Ama şimdi bu hikayeler bu ülkenin en kutsal resimleri olarak hayatımızın ve edebiyatımızın içindedir, çünkü onbinlerce kişi tarafından okunmuştur.

Özal politikalarının, **holding ekonomisinin, küreselleşmenin** ve **imtiyazlı seçkin aydın sınıfının** yoksaydığı ve öldürerek, unutarak yaşadığı bu insanları teker teker anlattım.

Bu hikayeler benim yazarlığımın temel dünya görüşünü oluşturur. Hayata bakışımı, kimin yanında olduğumu, neleri dert edindiğimi, nelere duyulandığımı ve kimler için yaşadığımı ve nasıl bir insanlık ateşini tasvir ettiğimi...

Evet, artık bu topraklarda 2300 yıllarında yaşayacak insanlar, bugünlerde bu topraklarda nasıl insanlar yaşıyordu diye bir soru sorduklarında, benim metinlerimden başka kaynak bulmakta zorlanacaklardır. Gazetecilerin, medyanın arşivleri onlara hiçbirşey anlatmayacak, hatta onları yanıltacak. Çünkü 1980/2005 yılları arasındaki yüzlerce insan benim hikayelerimde ve üstelik çok coşkulu bir edebi üslupla resmedilmiştir.

Kalk Ali, Türkan, Haşlanmış Yumurta gibi hikayelerim bu yüzlerce hikayemden sadece birkaçının adıdır. Ben bu hikayeleri yazarken, **Murat Belge, Boğaziçi Yalıları ve Boğaz lokantalarında boğaz balıklarının hangi soslarla yendiğine dair** kitaplar yazıyordu. Ve **Ahmet Altan** magazin kadınlarının flört ilişkilerini felsefeliyordu. **Orhan Pamuk** hayal ürünü kurgularla kitabı tuğlalaştırıp medya marifetiyle yani işkenceyle halka yediriyordu. Ve bu zaman içinde **Nihat Genç**'in hikayelerini yoksaydılar. **Yazarları** yoksaydı. **Medyası** yoksaydı. **Edebiyat dergileri** yoksaydı. İçlerinden hiç kimse çıkıp, niçin bu hikayeler onbinlerce traja ulaştı diye sormadı.

Bu bir kahpeliğin, düşmanlığın, adam tutmanın ifadesidir. Ben, içinde yaşadığımız insanların hikayelerini mermiler haline getirip medyayı, bu yazarları, holdingleri vurmayı düşündüm. İnsan'a uzaklaşan ve insandan iğrenen bu medya yazarlarıyla işte bu halkın hikayeleriyle büyük bir savaşa girdim.

Bu bir, ikincisi, Türkiye tarihinin en büyük dönüm noktası olan 1980'li yılların ortasından bugüne, holding medyasına karşı en sert yazıları, seri, bitmek tükenmek bilmeyen bir heyecanla bugüne kadar sürdürdüm. Ülkemizde dünyalar bin defa yıkılırken, bu yazarlar nerdeydi, ne yapıyorlardı diye sormanız lazım. Bu holdinglerden kimler rahatsızdı? Kimler karşı durdu? Kimler, yoksayılmak ve mahkemelere ve tehditlere maruz kalarak bunların karşısına çıktı..

Bu savaşı veren Nihat Genç'tir. Hepsini gülünç duruma düşüren tek bir yazar vardı. Bu yazarı gizlice okudular. Sütunlarına hiç almadılar. Ama o yazar, kendi halkını soykırımdan geçiren bu holding edebiyatçılarına karşı direndi. Teslim olmadı. Yüzbinlerce dolar teklifini hiçe saydı. Onların, utanç verici, tiksindirici, iğrenç dangalaklarını sergiledi.. Kalemimin gücünün ulaştığı sınırlara kadar karşılarında durdum, yazdım.

Ama onlar, bir takım cici edebiyat dergileri ve Radikal İki ve benzeri yerlerde solculuk oynamaya devam ettiler. Özgürlükçülük, demokrasicilik oyununu keyifli bir yaşam biçimi gibi sürdürdüler. Bu halkın aslında neler yaşadığını, acılarını, hikayelerini, tek satır olsun dillendirmediler.

İşte onların kitapları, işte benim yakın geçmişteki kitaplarım ortadadır. İçinde neler yazıyor, ayan beyan açıktır. Gerçekten korkanlara, gerçeği unutmak isteyenlere, gerçek bir kavga sundum. Onlar ise, zehirli bir ilaç gibi halkına ve kendilerine "Avrupa Birliğine girersek herşey cennet olur" ideolojisinden başka birşey sunmadılar..

Bizler, on yıllar boyu holdinglere ve onun yazarlarına karşı savaş verirken, bu baylar nerdeydi? Şüphesiz holdinglerin kucağında!

Ve **devlete** ve **Susurluk**'a ve **hortumculara** ve **medyanın bankacılarına** karşı en ağır, sert yazılar bu sütunda yayınlanmıştır.

Ki, bu sütunların yazarı, bugün, yaşayan yazarlar içinde en çok ağır ceza ve en çok hakaret davasıyla mahkemelere gitmiştir. **Hatta bu mahkemelerden tek biri haber değerine layık görülmedi.**

Ben mahkemelerden mahkemelere koşarken, onlar, yine **medyanın cici ilavelerinde, şen, şakrak, keyifli, şarap cinslerini** tartışıyorlardı. İçlerinden tek biri, ne Aydın Doğan'ı, ne Fethullah hocayı, ne Dinç Bilgin'i ve onların angaje sürtük yazarlarını bir tek cümlecik olsun eleştirme zahmetine giremediler.

Bu işi bu ülkede moda eden ve yüzbinlerce gence anlatan bu **dergi** ve bu **yazardır.** Sayfalar dolusu bıkmadan usanmadan bu eleştirilerimle gençliği uyarmaya çalıştım.

Ve **dergime** ve **bana, helal olsun sana çocuk,** diyeceklerine, ne dediler, Nihat, küfür ediyor. Güya beni edebiyat değil, küfür eden bir yazar konumuna düşürmeye çalıştılar.

Yani, küfür suçlamasıyla, **Aydın Doğanlar**'ı, **Fethullarlar**'ı, **banka hortumcularını** korudular. Oysa, **küfür edebiyatların edebiyatıdır.** Dünyanın en **soylu, yüce** sözleridir. **Meydan okumadır. Ayağa kalkmadır. Ağızlarının payını vermedir. Ülkeyi savunmadır.**

Ancak, onların derdi, beni **aşırı, ölçüsüz bir insan, yarı deli travmatik bir yazar** gibi göstermekti. Bu topraklarda dünya tarihinin gelmiş geçmiş en büyük soygunları yaşanırken, işte onların yaptığı, benimle uğraşmaktı, benim yaptığım, bu bankaların ve medyanın sahipleriyle ölümüne bir hesaplaşmaydı..

Cezaları büyüktü, beni gazetelerine almamak, dergilerine sokmamak, adımdan hiç bahsetmemek, yani, yoksaymak, yani, akıldışı ilan etmek ya da kanundışı göstermek. Ve kalleşçe dedikodular, çelme-

erhancandan@leman.com.tr

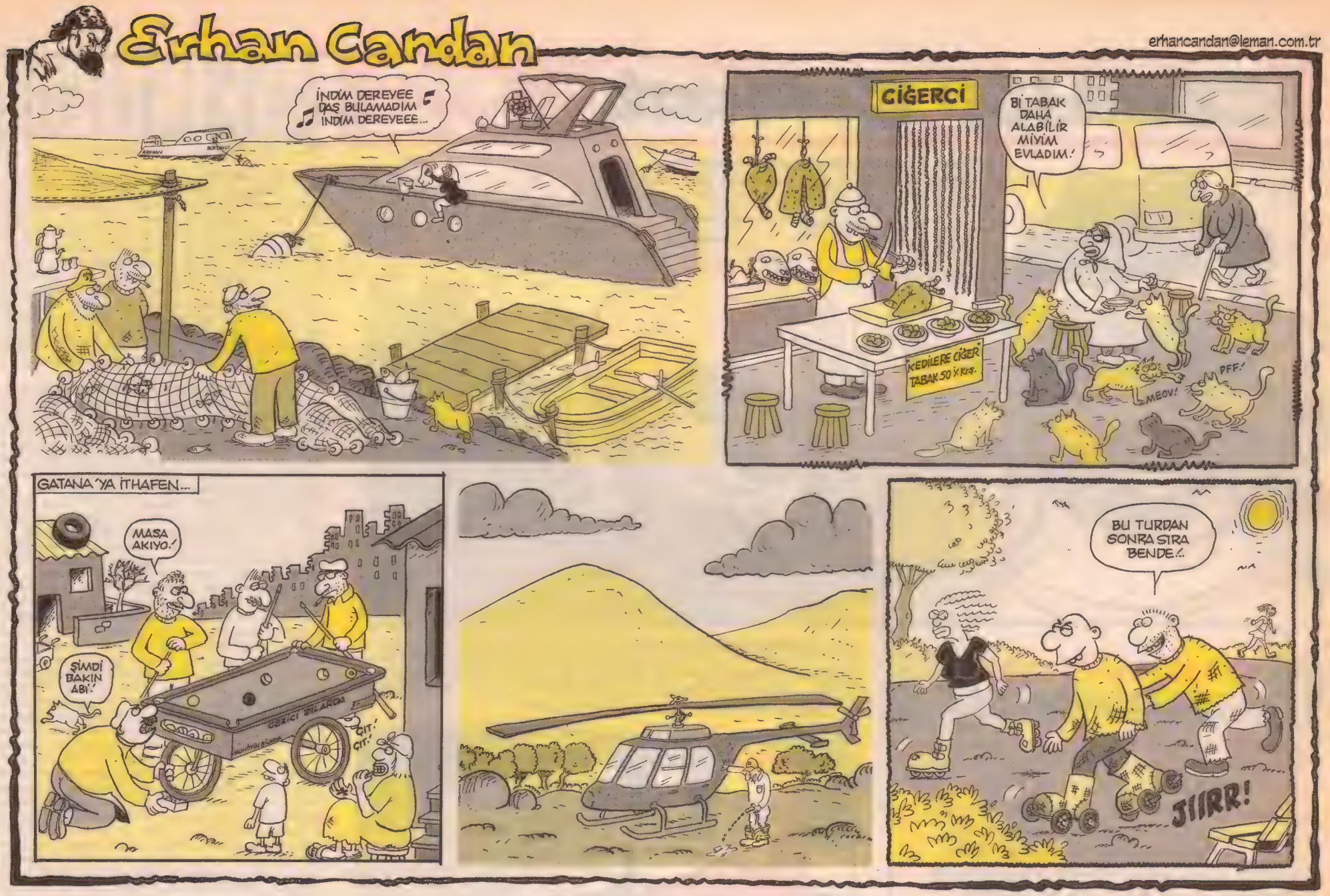

ler, ihanetli iftiralarla üstüme geldiler.

Sonunda ne oldu, işte Türkiye soyulurken medya sustu, bu yazarlar sustu! Bu büyük soygunlar olurken bu yazarlar nerdeydi, ne yapıyorlardı diye sorarsanız, Nihat Genç'ten başka yazar bulmakta çok zorlanırsınız..

İşte bu savaştan çıkmış Nihat Genç karşınızda ve hala kükreyerek gürleyerek yaşamını sürdürüyor. Ve kitapları artık onbinlerin çok üstünde satıyor!..

Ve son suçum şu oldu, **Avrupa Birliği**'ne karşı yazılar yazdım. Çünkü bizden toprak talep ediyorlardı ve durmaksızın halkımızı, bizleri aşağılıyorlardı. Kıbrıs'a, Güneydoğu'ya Ermenistan'a onların bakış açısıyla bakmayınca kızıl kıyamet koptu. Tersine, bu toprakların insanlarına derin kardeşlik kültüründen yazılar yazdım.

Geleneksel değerlerimizi, tarihimizi, kültürümüzü, bu sütunda ayrıntılarıyla sayfalara taşıdım. Aşağıladıkları, ezdikleri, birşeyden anlamaz dedikleri **Anadolu'**nun genç kara çocuklarına, güç, kudret, kendine güven vermek için soylu kelimeler soylu cümleler arayıp buldum ve sütunuma taşıdım.

Ve diğer suçum, holdinglere karşı, **post-endüstriyel** dünyanın ahlak, siyaset ve sosyal dayatmalarına karşı en çözümleyici, en ayrıntılı yazıları yazmam oldu. Ekonomi, üretim, işçi, ücret, borsa, kambiyo gibi kavramları uzun uzadıya tahlil etmeye çalıştım. Yüzlerce sayfa, bitmek tükenmek bilmeyen bir enerjiyle, yeniden şekillenmekte olan halkların gerçek savaşı nedir, ne olmalıdır diye bir kavga başlattım.

Bu kavgada, küçük işletmelerin, emekçilerin, işçilerin, işsizlerin, yani tüm altta kalanların, mağdurların, mazlumların, artık sağcı solcu olmadan, varolmak için hepsinin yanyana gelip yeni siyasal bileşkeler içinde durması gerektiğini anlattım. Çünkü artık hepimiz, sağcı solcu olmadan ya da hepsi olarak, varolmak için, holdinglerin, madenleri, ahlakı, dinleri, sendikaları satın almasına karşı durmalıyız, dedim...

Bu yeni dünya savaşında, sağcı, solcu, ilerici, gerici yoktur. Bu savaşta küreselleşerek hepimizi holdinglere tezgahtar yapmak istiyorlar, para babalarına demokrasimizi yedirmek istiyorlar. Ahlakımızı ve tüm zevklerimizi, markalarına ve onların devletlerine peşkeş çekmek istiyorlar, dedim..

Eleştirilerimi sürdürdüm, bu saatten sonra, işçilerin iktidarı ya da bir proleter devrime asla inanmadığımı söyledim. Böyle bir düşüncede olmadığını belirttim. Ama **işçilerin, memurların, ücretlilerin, emekçilerin, altta kalanların mağdurların, mazlumların, dil, ırk, din, cins** demeden hepsinin **kenetlenerek** bu yeni dünya savaşına, yani, **holdinglere** karşı savaşması gerektiğini söyledim.

Bu siyasi fikirlerimi oluştururken, örgütlenmeden ve dayanışmadan gelen arkadaşlıkların yanına, gelenekleri-mizden gelen, **ahilik, melamilik, Yunus, Bektaşi, Mevlana** ya da **kardeşleme** gibi insanlık ateşinin en güçlü değerlerinin bizler için çimento olabileceğini söyledim.

Savaşın temelinde, durmaksızın bizi öldüren **Amerikan bombaları** vardı. Bu bombalar neden **müslümanların Araplar**'ın **Farslar**'ın ve **Türkler**'in ve **Çeçenler**'in ve **Darfur**'un ve **Afganistan**'ın ve **Filistinliler**'in başına düşüyordu...

Geçtiğimiz on yıl içinde bu bombalar bu halkların milyonlarcasını öldürürken, bu yazarlar sustu, görmezden geldi.

İşte, bu **doğulu** toprakları, halkları, öldürülmüş mazlumları, yazılarımın konusu yaptım. Adına **"doğu"** dediğim coğrafyayı dolaşıp bu insanların küçük hikayelerini ve soylu kültürlerini anlattım.

Bu solcu ağbiler, **Amerika**'ya nezaketen dahi **işgalci** diyemedi. **Emperyalist,** hiç diyemedi. Savaşa göstermelik karşı çıkanların dahi sayısı birkaç kişiydi. **Bosna**'da ortaya çıkan **ikiyüz toplu mezarı** görmezden geldiler, **Çeçenistan**'da öldürülen yüzbinlere insanı sütunlarına taşımadılar.

Velhasıl, **özgürlük, demokrasi** gibi kavramların içini boşaltıp, bu kavramları **Amerika'nın nükleer bombalarının** yanında, **İsrail vakıflarının** ağızlarıyla kullandılar.

Oysa bombalanan bizim topraklarımızdı. Bu topraklar bizim siyasi haritamızdır. Bu harita bizim siyasi gömleğimiz. Sonra ruhumuz oldu. Biz, bombalar neden bu topraklara düşüyor, neden bu bombaları atanlar aynı anda özgürlük, demokrasi diyor dediğimizde küstahca, sizler, özgürlükten anlamıyorsunuz o yüzden bombalar düşüyor, dediler..

Bu saçmasapan adamların yazıları ortadadır. Benim de kitaplarım, yazılarım ortadadır.

Kardeşlerim. **Laik-şeriat, ilerici-gerici, Alevi, Kürt,** çatışmalarıyla birbirine girmiş bir ülkede yazıyordum. Bu tartışmaların ruhunu, derinliğini önceden sezdim. Taraf olmadık. Kimsenin yanında durmadık. Bu bölücü, parçalayıcı ve insanımızı birbirine düşman edici tartışmaların arkasına indik. Hepsini sahiplendik. Her bir düşüncenin içine girdik. Ve sonunda, sağcılık, solculuk, şeriatçılık, ilericilik gibi kavramlarla tamamen karıştırılmış bir dünyanın içinde bulduk kendimizi!.

Yeniden nasıl toparlanmalı, bu kavramları yeniden nasıl izah etmeli ve beyinlerimizi ve ruhlarımızı yeniden seferberliğe nasıl çağırabilmeliydik?

İşte burada, herkesi, **küçük insanların, küçük işletmelerin,çiftçinin, madenlerimizin, emekçinin, işsizin, kimsesizlerin** yanında ve hep birlikte sağ sol demeden kenetlenmeye çağırdık.

Küçük işlerimizi kaybetmeyelim, ahlakımızı kaybetmeyelim, dayanışmamızı, direnmemizi ayakta tutalım. Dayanışmanın geleneksel yollarını da bulalım. Ve hep birlikte tüm dünyayı yutmakta olan **post-endüstriyel küreselleşmeye** karşı duralım.

Amerikan bombalarına karşı, sağcı, solcu, laik, şeriat olunmaz, Amerikan bombalarına karşı hep beraberiz, yanyanayız, dedik. Arap, Kürt, Fars, müslüman yoktur, bombalanan topraklar hepimizindir ve hep birlikte savunacağız o halde hep birlikte anti-emperyalist cephede buluşacağız, dedik.

Yirmi beş yıllık yazarlık hayatımın sonunda beynim berraklaştı ve savaşım netleşti. Bulanık değilim. Karmaşık değilim. Tüm savaşını iki cümleyle yüzlerce defa bu sütunda haykırdım: Holdinglere ve Amerika'nın bombalarına karşı, **değerlerimizi, ahlakımızı, ulusal onurumuzu, halklarımızı** korumak. Ve ekonomiyi geniş kitlelere yaygınlaştırmak ve herkesin kendi işiyle mutlu olabileceği bir dünya tasavvur etmek..

Ve şüphesiz, önümüze koyulan, hazır kavramlar, özgürlük, demokrasi, batılılışama, Avrupa Birliği, gibi kavramları gücüm yettiğince silkeledim. Silkeledikçe, bizi aşağılamaya, bizi yoksaymaya, bizimle eğlenmeye çalışanların maskesini düşürdüm.

Ve sonunda, dedim ki, holdinglere ve onun ahlakına ve dünyasına ve Amerika'nın saldırılarına karşı, hangi parti dursa, hani görüş, hangi siyaset, işte ben onun yanındayım.

Ve tüm bunları büyük bir elektrik, enerji, gerilim, tartışma çılgınlığı ve şimşek hızıyla kurulmuş cümlelerle yapmaya çalıştım.

Okunmayı, okutmayı, incecik harfler içinde kaybolmayı ve her hafta yüzbinlerce okura ulaşmayı bu savaşta en büyük amaç edindim.

Edebiyatın ve onurun ve gururun ve soyluluğun kelimelerinden kürek kürek bulup sayfalarıma serptim..

Hayatlarımızı ve dünyayı anlatıyordum, binlerce trajedi, travma, şok, skandallar hikayelerimin içindeydi. Kalplerimiz parçalanıyor, beynimiz dağılıyordu.. Kelimelerim bazen bıçak gibi sert bazen de iğde kokusu gibi yumuşaktı!..

Kelimelerimizi insanlık alevi, tutkusu, ateşi, heyecanı yönetiyordu.

Ve tabii kelimeleri yönetmek ustalar ustası bir hüner gerektiriyor! Kelimelerin ahengini aşkını dengesini kurbağasını mandallarını kulaklarını bükmem deşmem patlatmam vurmam kırmam ve kelimelerin sinirlerini yeniden yerlerine koymam gerekiyordu.

Belki çok şeyi okudum, kitap aldım, düşündüm ve sütünüma taşıdım. Ama kelimelerim..

Rüzgarlara bıraktım, kelimelerimi rüzgarlar büyüttü.

Okuyucumun rüzgarları, ülkemin rüzgarları, kalplerimizin rüzgarları, insanlığın rüzgarları!..

Çünkü kelimelerim, toprağımın yaprakları gibiydi, bazen kuruyor uçuyordu, bazen yeşilleniyor çiçekleniyordu! Ama ben bir yazardım, kelimelerimin yanıbaşına ucu sivri kılıçlar koydum! Çeliğine huzurla su verdim ve onlara dua edip üfleyip yüzbinlerce okuyucuya gönderdim..

Kardeşlerim, size daha ne hikayeler yazacağım. Önce kelimelerim öğrenecek direnişi, dayanışmayı, sarılmayı, cesareti, sonra, kelimelerimizin suyunu sıkıp sıkıp şuruplar gibi şaraplar gibi içeceğiz..

İşte bu kardeşiniz, Yazar **Nihat Genç,** tek dikişte içilen kelimelerin mucidi!..

İşte bu kardeşiniz, yazar Nihat Genç, yıllarca bu sütunda sizlere, çerden çöpten boktan püsürükten mevzuları dahi trajik, mistik, çarpıcı, şimşek yüklü duygularla hayatın ve hayatlarımızın en sarsıcı hikayeleri gibi anlatmaya çalıştı..

Çünkü ürkütmüşlerdi bizi, çünkü, ülkemizi, onurumuzu, halkımızı elimizden alıyorlardı..

Bildiğim ve yapabileceğimiz tek şey vardı, kelimelerin elmas yüzlerine, masum hallerine, kelimelerin dudaklarına ve gerçek duygularına ve kelimelerin, yani bu dünyanın en büyük serüvenine hepimiz ortak olmalıydık..

Annesi babası dini vatanı tarafından terkedilmiş kelimeler ve kavramlar buldum. Yıllarca, onlarla oynadım, pişirdim, tatdım, hiç denenmemiş şekilde yanyana getirmeye çalıştım, sefalet ve yoksullukla dolu dünyamızı kelimelerle anlamaya çalıştım..

Artık ülkem, insanlık, bana uzak değil..

Bu, minnacık elli, küçücük bilekli ve zayıf yüzlü kara yazar, artık tanıyor toprağını, gururu ve onuru!..

Bu yüzden kelimelerim eşsiz bir neşenin sahibi!..

Artık kelimeler boğazımı sıkmıyor, artık batıda uydurulmuş kavramlar gırtlağımdan beni boğmuyor!.

Çılgınlığımın, neşemin, sevincimin, aşkımın ve hayatımın kaynağı, kelimeler!..

Bana, sizleri bağışladı... Boş gururu, pişkinliği, küstahlığı, kibri, onlarla yenmeye çalıştım..

Böbürlenmedim... Bir neşe kasırgasıyla her hafta beyninize geldim.. Azıcık bir ateşim vardı ve o ateşle bir mahalleyi tutuşturmayı denedim..

Bir ülkeyi... Bir gençliği...

Hala tutuşturamadıysam, burdayım, bir daha denerim... Bir daha!.. Çünkü biliyorum, tutuşmayan şeylerden bilgi olmaz, fikir olmaz, aydın hiç olmaz..

Yani kardeşlerim jandarma değiliz sırtımızda sırt çantası olsun.. Komando değiliz her dağ başında bir leşimiz olsun.. Bahriyeli değiliz her limanda bir sevgilimiz olsun.. Biz havacıyız.. Bırakın da biraz havamız olsun..

nihatg@leman.com.tr

Akşamsefası

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

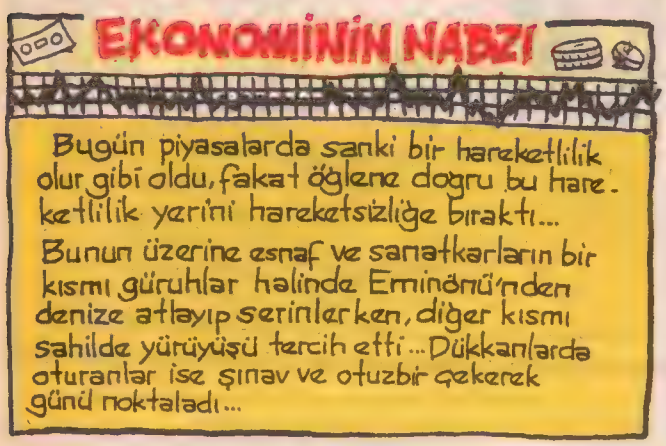

Akşamsefası

AYRINTILAR

METİN EFİDAN

Ya, Neşe Karaböcek'in, ya da Gülden Karaböcek'in bi şarkısında vardı. 'Ciyuuv, ciyuuv' ediyodu. OranGencebay şarkılarında da oluyodu bazen. Ama Karaböceğin parçasındaki çok güzeldi. Erdo, küçük bi pikap getirmişti PişmişKelle'ye; orada dinniyoduk her gece, poker partileri esnasında. 'Ciyuv, ciyuuv! ediyodu arkamızda. Şarkının girişinde ve galibâ nakaratlarında, uzaygemisi efekti gibi böyle sesler vardı. Aslında parçaya bir derinlik katmaktaydı; ve bi yandan da komikti tabii. Hem hüzenleniyor, hem eğleniyorduk işte. Sonra gazete binasına gidiyorduk, derginin son kalan teknik işleri için.. Dönüşte, Cağaloğlu'nun karanlık sokaklarında bitkin ve keyifli bir şekilde yürürken, Otis Abi, 'Kraa, Kraa!' diye bağırmaya başlıyordu. Bunu önce martılar başlatmaktaydı; Otisabi sadece karşılık veriyordu. Nerdeyse bir martı gibi cevaplayabiliyordu onları. Sessizlik. Ve 'Kraa!' diye son bir karşılık işitiyorduk, garip depoların ve küçük maatbaların karmaşık, karanlık çatılarından…

'Ciyuuv ciyuuv' efektleri, Jean Michel Jarre'nin elektronik şarkılarında da çok var, özellikle 'Oxygene' albümünde. Daha estetik düzenlenmiş, bilinçli ve yerinde Ciyuv'lar tabii bunlar. Bir derinlik katıyor, müzik parçasına.. Derinlik!?. Herşeyde de bunu arıyorduk nedense!. Halbuki yüzeysellik, bütün korkuların üzerini örten geniş bir yorgan gibiydi; kapalı ve sıcak tutuyordu insanı.. Neden daha derinini kurcalıyorduk ki.. Bir tür refleks belki. Farelerde veya sincaplarda bile keşfedilmiş ya: Arayış iç-güdüsü geni! Her türlü ihtiyacını, yemek, sıcak barınak, seks filan, hepsini karşılamışlar hayvanın; ama o gene de, havaya bakınıp, bir şeyler arıyormuş. Bir şeyler yapmak istiyormuş!… Sonra, sabah olduğunda, dergiden çıkıp, aşağıya doğru yürürdük hep beraber. Elimizde sıcak Kelle'ler var; bazı sayfaları hâlâ yapışık.. İskeye indiğimiz sıralarda, ufaktan ayrılmalar başlar; Üsküdar'a gidenler, Kadıköy'e geçenler, Beyoğlu'na çıkanlar… Vapurun, arka kısmında otururdum gene. Sabah vakti kimsecikler de yok. Yer bile beğenemezdim; önce sağ kısma, sonra sola, köşeye otururum. Kalkıp, merdivenin üstüne; çok canım çekerse, zincirini çıkarıp, paslı halat demirinin üstüne tünerim.. Birilerinin olması da, bazen iyiydi tabii.. Normal bir iş çıkışı vaktinde, kalabalık bir saatte; hüzünlü hüzünlü denize bakan bir kız görmüştüm. Kenarda, dipte oturuyordu. Kendisini çok beğendim ve Allahın emri peygamberin kavliyle, ona bir şiir yazmaya karar verdim. Arka cebimde duran not kâğıdımdan, düzgün bir parça kopardım. Sonra, denize baktım ben de. Etrafımı inceledim. Saçmasapan bişey olsun istemiyordum. Çevreme, uzaklara bakınıp, yazabileceğim birşeyler aradım can havliyle. Her taraf suydu! Güneş de parıldıyordu, karşı kıyılar ve binalar pek seçilmiyordu. İnsanlara baktım; yukarıya, üst kata baktım.. Çok sonraları, hattâ şimdi düşündüm de; etrafa, uzaklara filan değil, içime bakmalıydım aslında! Her zaman zaten bunu yaparken, o an abuk sabuk başka yerlere bakınmıştım! Elbette; uzaklara bakmak da iyiydi ama, kıpırdanan şeyler daha çok içimdeydi o an. Oradan bi ses duymayı beklemeliydim.. Deniz, güneş, martılar, şehir.. Evet, şehir. Şehir'in, ve o'nun güzelliğiyle ilgili bi kaç dize sıraladım. Özellikle kâfiyesiz yapmıştım, doğaçlama gözüksün diye! Gene de bi tane kâfiye vardı galbâ, hatırlamıyorum.. Bir türlü uygun bir an yakalayamadığım için, çıkışta, otobüs duraklarına doğru yürürken tutuşturmuştum, küçük kağıdı eline.. İstememiş, okumamıştı bile. Kös kös arkama dönüp yürürken, horospu demiştim içimden, kızgınlıkla. Ama, tamamen haklıydı. 'Bunu size biri gönderdi' deyip vermiştim, salak bir ajan gibi!.. Öte yandan, dış görünüş de önemliydi. Dökülüyordum o gün. Gerçi hiçbir zaman, dış görünüşüm iyi olmamıştı. Böyle söylerken, iç kısmımı da yücelmek istemem tabii. O da sorun çıkarırdı çoğu zaman.. Küçükken, iç'imle ilgili pek fazla bir plân ve tasarım yoktu da, dışım'a ister istemez ben de dikkat etmek zorunda kalıyordum. Özellikle, bayramlarda ve benzeri kutlamalı günnerde!. O vakitler, resimli tişörtler, büyümeye başlayan bir çocuğun en büyük hayâllerinden biriydi. Her bayram öncesi resimli bi tişört hayâli kurmaya başlar; spor mağazalarının önünde turlayıp, rengârenk yeni t-shirtlere bakınırdım. Para yetecekse, özellikle üzeri o kabarık yazılılardan alabilecek olmak, bu hayâli daha da güzelleştirirdi.. Bi yazıya dokunmak, çok ilginçti, nefisti!. Üzerime geçirdiğim, kabarık yazılı bi tişörtün, göğsümü kaplayan kabarık harflerini, günlerce kurcalar, kıyısından köşesinden hafifçe kaldırıp incelerdim. Neyden, hangi maddeden yapılıyordu acaba?! Pamuk, yün, kadife veya plastik olabileceği aklıma bile gelmezdi hiç. Daha farklı, daha gizemli, bilinmez bir maddeden yaptıklarını düşünürdüm. Öyle ki, sadece yazı'ya ait özel bir madde dahi olabilirdi bu. Ondan yalnızca, harflerin ve sözcüklerin imâl edilebildiği, garip bir karışım, tuhaf bir ham madde!.. Harflerin altını, tırnağımla kaldırmaya çalışırken, başka birşey düşünmeyi de bekleyemezdim. Bir kumaşa değil, bir sözcüğe dokunduğumu hissediyordum. Çok acayip, inanılmaz garip geliyordu bu bana.. Ayrıca, belli vakitlerde de, üzerimde ne yazdığını görmeye çalışırdım elbet. Sanki, görmemek daha güzel gibiydi ama. Başkalarının görmesini beklerdim daha çok. Aynaya, parıldayan bir vitrinin camına bakmaktan pek keyif almaz; üzerimdeki yazıyı merak eden bir arkadaşın göğsümdeki kırışıkları düzelterek, kelimeleri tek tek, yavaşça okumasından hoşlanırdım.. Çok merak ettiğimde, görmeyi çok istediğimde, bakkal Kâmil Amca'nın vitrin camına bakarak bu kontrol ihtiyacımı giderirdim tabii.. Ama asıl, göremediğim anlarda, el yordamıyla sadece hissetmek, yazıların yalnızca varlığını algılamak ilginç gelirdi gene…

Böyle yapa yapa da, harflerin bir kaçını yerinden söküp, yazıyı neredeyse okunmaz hâle getirdiğim olurdu!. O zaman da, söktüğüm harfi elime alıp, garip bir hüzün duygusuyla inceler, onu kullanacak başka bir yer bulmaya çalışırdım.. Bütün bunların içinde en güzeli; harfler kabarık olduğu için, içime de başka bir şey giymediğimden; divanda yatarken; dışarda çimenlere filan uzanmışken, kelimeleri göğsümde, çıplak etimde hissetmekti…

Şimdi kâfiyeli olsun diye, tekrar 'Ciyuvv' mevzusuna dönücem.. 'Oksijen' albümünün, son parçaları çalmakta. Ciyuv'ların sürati bayaa çoğaldı.. Aslına bakılırsa, 'ciyuv' filan da değil bunlar! Yani, böyle diyerek, o güzelim ses efektlerini küçümsemek gibi bi hatâya düşmek istemiyorum. Ayrıca, gerçekten 'ciyuvv' değil.. Aynısını yapmaya, o sesin bir benzerini çıkartmaya çalışsam, bunun ciyuv'la bi ilgisi olacağını sanmıyorum. Mizah, herşeyle dalga geçiyor, bunu yaparken biraz acımasız da olabiliyor ama kesinlikle kötü niyetli değil.. 'Hav, hav?'. Köpek havlamasıyla ne ilgisi var şimdi bunun!?. Belki daha iyiniyetlisi ve gelişmişi, 'Vorf!. En doğru olan ses'ler yine; efektler değil, efektlerin mizâhi efektleri hiç değil.. Tabii böyle bir düz ve sağlamcı mantığa sürekli sahip çıkamayız.. Yoksa, o kıza da duygularımı ve arzularımı belli etmek bi şiir yazmama gerek kalmazdı; yanında dikilir, ve şehvetli bir hınltı çıkarırdım…

Serbestçe, rahatça oturabileceğim boş yerlerin hiçbirini beğenmeyince, ayağa kalkıp, etrafta gezinmeye başladım…

LeMan PAF TAKIM elemeleri başlıyor!

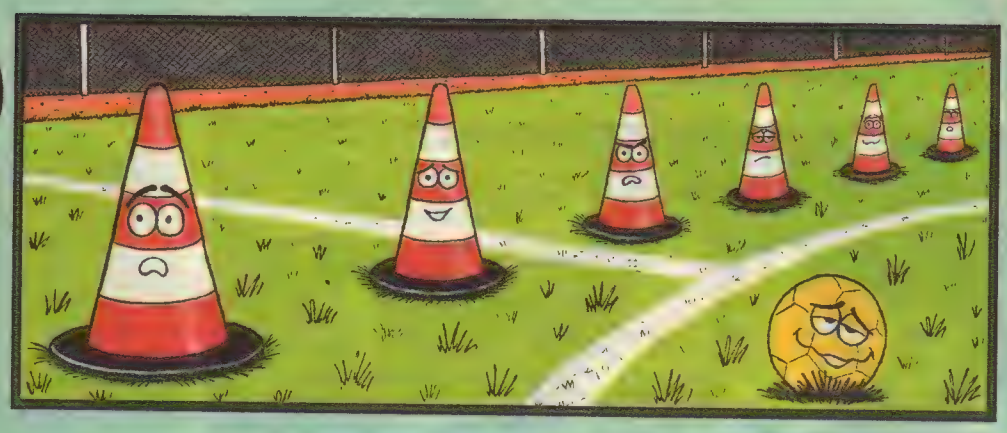

Profesyonelliğe giden yolda ciddi bir adım atmak isteyen genç çizer adaylarından oluşan pırıl pırıl, cıvıl cıvıl, yepyeni bir takım kuruluyor!..

Sadece İstanbul değil, Türkiye'nin dört bir yanındaki genç çizerler bu elemelere katılabilecek, karikatürlerini posta yoluyla göndererek herkes forma şansı yakalayabilecek!..

Elemelerin ardından altyapı antrenörü Gürcan Yurt eşliğinde çalışmalar başlayacak! Bazı haftalar A Takım çizerleri de sırayla bu çalışmalara konuk olacaklar... İstanbul antrenmanlarına gelemeyen Anadolu'nun genç yetenekleri için de ileride özel Anadolu turları yapılacak...

Antrenmanlarda göz doldurarak kadroda forma şansı bulan arkadaşların çalışmaları ise her hafta PAF Takım sayfasında yerlerini alacak... (Tabi küçük telif primleri de unutulmayacak) Ama forma aslanın ağzında olacak!.. Zaman içinde A takıma yükselen arkadaşlara veda edilecek, kadroya yeni katılanlarla yola devam edilecek!..

Bütün PAF Takım adaylarının karikatürleriyle birlikte aday formunu doldurarak, kısa özgeçmişlerini, 4 adet fotoğraf ve nüfus cüzdanı önlü arkalı fotokopisini yandaki posta adresine göndermeleri gerekmektedir...

LeMan Paf Takım
Firuzağa Mah.
Defterdar Yokuşu No: 47
Beyoğlu / İSTANBUL

soru ve görüşler için: ***paftakim@leman.com.tr***
(e-mail yoluyla yapılan aday başvuruları geçersizdir.)

LeMan PAF TAKIM ADAY FORMU

ADI : .....

SOYADI : .....

DOĞUM TARİHİ : .....

ÖĞRENİM DURUMU (öğrenciyse okulu ve sınıfı) : .....

.....

ADRESİ : .....

.....

.....

TEL NO (EV) : .....

TEL NO (CEP) : .....

E- MAİL ADRESİ: .....

FORMA BEDENİ : S☐ M☐ L☐ XL☐

BANKA HESABI
Banka : .....

Şube : .....

Şube kodu : .....

Hesap Numarası : .....

Selam LeMan Okurları

Okumanın değeri hiçbir şeyle ölçülmez ve okumanın tadı hiçbir şeyte yoktur. Ben bunun farkına vardım eğer sizler de farkına vardıysanız elinizde varsa eğer okunmuş eskimiş yıpranmış ama hala birşeyler anlatabilen birşeyler öğretebilen kitap ve dergiler okumadan yoksun kalan insanlara ulaşması için aşağıdaki adrese göndermeniz rica olunur.

Şehriban Gülmez - Sivri Köyü - Yeşilyurt/Tokat

Bu hafta yayınlanan Leman'ın kapağındaki karikatürle ilgili iki şey dikkatimi çekti. Birincisi: "ÖSS sınavı" bir anlatım bozukluğudur. Öss zaten 'Öğrenci Seçme Sınavı' demektir, 'Öss sınavı' deyince, 'Öğrenci Seçme Sınavı Sınavı' olur. İkincisi: Psikologlar Fen - Edebiyat mezunudur, tıp mezunu değillerdir. İyi günler, iyi çalışmalar.

Babürhan Köktürk

Selam Kozalak Ağabey

Kızım Bilgesu, bir LeMan hayranı. Leman emekçilerine sevgi ve saygılar.

Elif Cemgil

Bu mektubu ne bok yemeye yazıyorum ben de bilmiyorum ama yazıyorum işte. Bizim buralarda internet olmadığı için böyle kağıtla kalemle uğraşıyoruz. Gerçi internet var ama biz kullanamıyoruz çünkü buralarda kızlar insandan sayılmıyor. Hiçbir kültürel etkinlik yok kitap, gazete, dergi gibi şeyleri bile zor buluyoruz gerçi buradakilerin öyle bir amacı da yok aman neyse valla Kozalak abi LeMan'ı, L-Manyak'ı bile binbir zorluklarla kıçımı yırtarak ondan bundan saklayarak okuyorum, bir görseler ne okuduğumu taşa tutarlar valla. Gerçi onlar da bir bok öğretmiyo ama neyse şimdi parantez içinde şaka yazmam gerekecek demi? Ya Kozalak abi zamanın pili zayıflamış galiba; buralarda çağ atlayamamış hala eski devirleri yaşıyoruz insanlar anlayışsız geri kafalı umarım bu insanların içinde kafayı yemem Kozalak abicim ben buralarda çok sıkılıyorum hergün bunalıma giriyorum hadi bakalım Kozalak abicim her derde bir çare buluyordun buna da bul .... yiyosa..

Hani derler ya yaşamımı kaleme alsam roman olur diye ben yaşamımı kaleme alsam bir bok olmaz çünkü benim yaşamım yok ot gibi yaşıyoruz bu pansiyonda pansiyon dedim de ben lise 2 öğrencisiyim ve yatılı okulda kalıyorum (iti bağlasan durmaz burda).

Aslında yazacak çok şey var be abicim ama ne yeri ne de zamanı. Neyse Kozalak abicim umarım başını birazcıkta olsa şişirmişimdir. Hayatın yükünü çekebilmek için uçmak şart. Hoşçakal.

Ş.G.

Sarıyer'de Neler Oluyor?

Son birkaç aydır Sarıyer'in genelinde ve özellikle Ferahevler semtinde büyük bir hareketlilik yaşanıyor. Bu hareketliliğin sebebi AKP'li Sarıyer Belediyesi'nin gecekondu olarak görünen Ferahevler'in 3. Parseldeki yoksul halkın ev ve arazilerine halkı yok sayarak kendi yandaş inşaat şirketlerine peşkeş çekmek için başlattığı **18 imar uygulaması**'dır. Halkı hem mağdur ediyor hem de sanki tek suçlu halkmış gibi gösteriliyor. Son 40 yıl içinde doğalgaz da dahil tüm altyapısı eksiksiz ve itirazsız kabul edilen bu mahallenin kaymak tabakaya hitap eden ve depreme dayanıklı yapılan, dairesi 500 bin dolardan başlayan siteler haline getirilmeye çalışılıyor. Bu planlardaki mantıksız ve sırf insanları yerlerinden etmeye yönelik bu uygulamada aynı bölgede üç büyük park ve ayrıca sadece bir yolun ayırdığı iki park gibi ne amaçla yapıldığı bir çocuğun bile kolayca anlayabileceği şeylerdir.

Aslında işin bir de ideolojik yönü var. Kendisine oy vermeyen kesimin evlerinin yol ve yeşil alan uygulamasına daha çok maruz kaldığı görünen bu planlar iş ayrımcılık suçlamasına geldiğinde birilerinin başını bayağı ağrıtacağa benzer. Çünkü unuttukları şey siyasi ve ideolojik değerlerin gitgide kaybolduğu tüm siyasi partilerin aynı olduğunun halk tarafından anlaşıldığı, evlerinden başka kaybedecek birşeyi olmayan bu insanların ortak çıkarları sözkonusu olduğunda sağcısolcu, Türk-Kürt, alevi-sünni, Laz-Çerkes demeden birarayа geldikleridir...

Sarıyerli Mağdurlar

LeMan
MİZAH DERGİNİZ
OKUR mektupları
FİRUZAĞA MAH. DEFTERDAR YOKUŞU
NO:47 BEYOĞLU / İSTANBUL

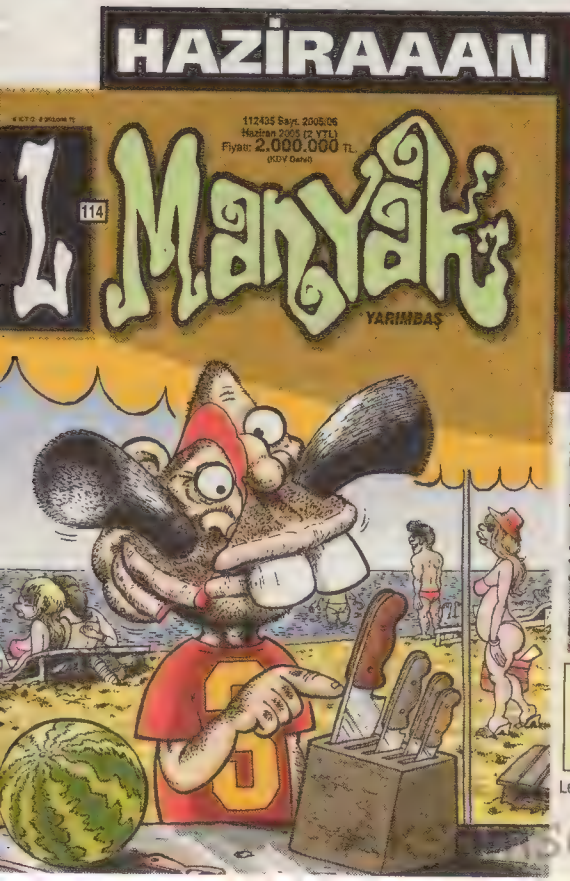

LeMan
SAYI: 709
10 HAZİRAN 2005 CUMA
HAFTALIK SÜRELİ YEREL YAYINDIR

● Yayıncı: LM Basın Yayın Ltd Şti.
● İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
● Yazişleri Müdürü: Zafer AKNAR

● **Müessese Müdürü :** Ali YAVUZ **Yurtdışı Koordinatörü:** İlhan ARKAN (ilarkan@leman.com.tr)
● **Satış:** Cengiz KOCALI ● **Tel:** 0.212.292 95 65 (4 Hat) ● **Fax:** 0.212.245 38 06 • **Abonelik için Tel:** 0.212.292 95 65 **Dahili:** ● **Baskı: LeMan Matbaası Tel:** 0212 - 858 00 93 (Pbx) ● **Genel Dağıtım:** BBD Merkez ● **Adres:** Firuzağa Mah. Defterdar Yokuşu No: 47 Beyoğlu / İstanbul

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. **Yazılı izin alınmadan** hiçbir **yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet** ortamında kullanılamaz. Aksi halde **dava** konusu olacaktır.

KOZALAK

HÜMİN ZARARLISI

ÇAĞDAŞ

kozzi@leman.com.tr

KOZZİ SERHOŞ

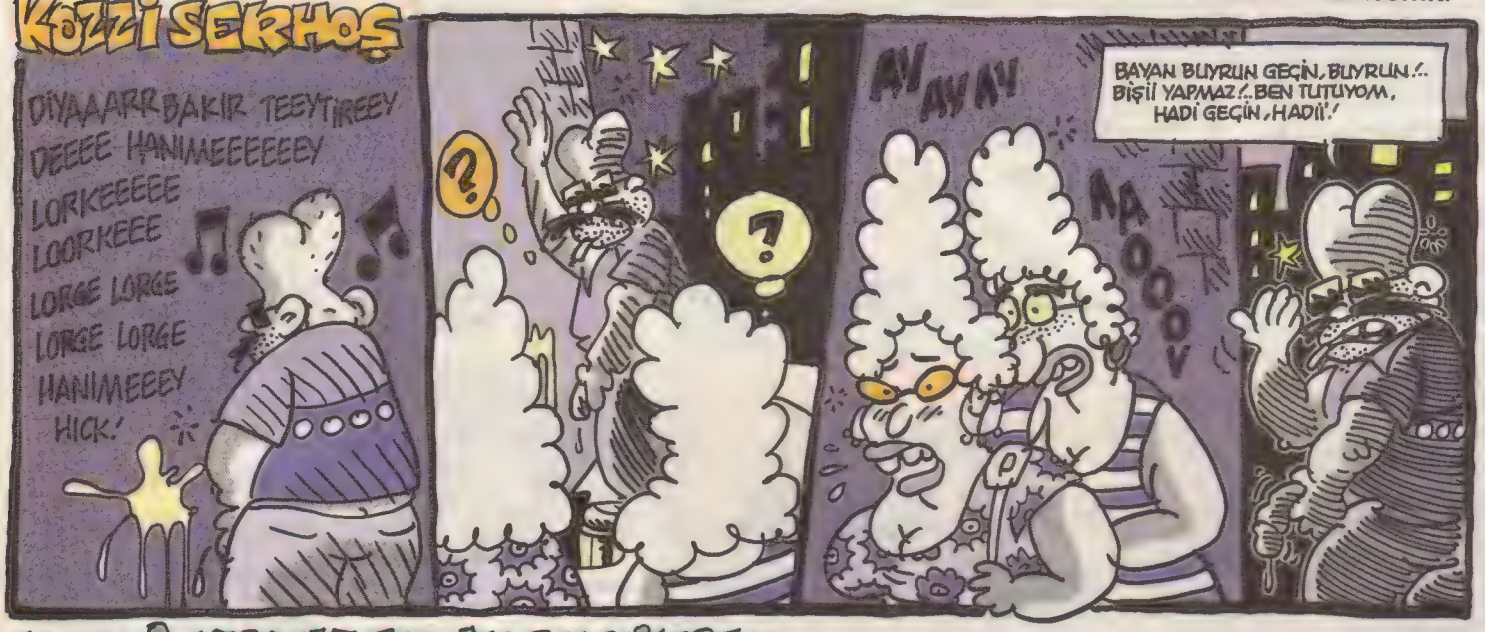

KOZZİ KASIK FITIĞI AMELİYATI

KOZZİ FUARCILIK

LeMan, L-Manyak 2005 Tişört Harekat

EYO BİZ BU İŞİ DE KAPTIK!

Yabancı markaların kumaş, kalıp, baskı, dikim kalitesinde ama onların beşte bir fiyatına (şimdilik) 12 YTL'ye cillop LeMan Tişörtleri Kısa kesim, bol kesim, umumi istekler üzerine pek yakında bayan kesim...

İSTANBUL: istiklal caddesi imam adnan sokak No:20 / mühürdar caddesi akmar pasajı 70/10 / (anna cristina) istiklal cad. süslü saksı sokak (lemankültür sokağının bitimi) no: 12 / kıvırcık hakan'ı bulun osmanağa mah. serasker cad. rızapaşa çıkmazı no:1-5/3 / hasfırın cad. sinanpaşa işmerkezi 67/5 (mekdonaltın bitişiği) (faruk başoğlu) / ergenekon cad.No:49 (freak brothers bülent kapucı) / (kripton gezegeni ile karıştırmayın) ebuziya cad. diri han 64/1 (muharrem üstündağ) / lamartin cad. 35/1 / alemdar cad. yerebatan sarnıcı çıkışı / istiklal cad. atlas pasajı no:21 / **ANKARA:** konur sokak / iç mimarlık öğrencisidir.. yalnız İç mimarlığın dış kısmında bulabilirsiniz.. ya da bulamazsanız ya yelkene ya da dağa çıkmıştır gelir.. stand alanı / 3.cadde 94/2 **İZMİR:** 871. Sk.No: 19 kızlarağası han. (mağaza leman tişört sorumlusu güsfen emekçi) / sanat sokağı kıbrıs şehitleri cad. no:109 / küçükpark zafer cad. kadrioğlu apt. no:25/f (Yalçın Kaya) kültür mah. hükümet cad. no: 6 (hüseyin kocabaş) 1718 sok. no:2/b / **ESKİŞEHİR:** hoşnutiye mah. kızılcıklı mahmut pehlivan cad 26/A / **ADANA:** cemal paşa mah. 2. sok no 26 (pasta pastanesi sokağı / **MARMARİS:** kemeraltı mah fevzi paşa caddesi 12/A **KAYSERİ:** seydi burhanettin bulvarı 20/1 hadi kayserili.. / **KONYA:** sultan cem cad. 1. form apt. altı no:1/2 / **VAN:** postane cad. sanat sokak no:2 deseniz herkes gösterir / **BURSA:** atatürk cad. agah han no: 61 / **G.ANTEP:** mütercim asım cad. bayrak iş merkezi kat:3 no:31 / **DENİZLİ:** halk cad. 452 sk. no:34 / atatürk bulvarı anıt han.. **MANİSA:** (akın aktepe) yarhasanlar mh. konuk cad. no:117 / **BANDIRMA:** (cansu şıkyıldız) hükümet cad. no16.. **ANTALYA:** altındağ mh. güllük cad. 65/b (ring hotel yanı) / **BARTIN:** kemer köprü mah. 27 mayıs cad. 66/c...bu arada karizmatik adresler almış da yürümüş.. bulun, alın, giyin, coşun, koşun naparsanız yapın... satış noktalarımız hızla artıyor ve adresler bize ulaştıkça buraya ilave ediyoruz.. buraya gelecek mi diye merak edenler adreslerimizin takipçisi olsunlar..

toptan ve parekende satış için irtibat 0538 4189177 **komikgiyim@gmail.com**

Deutschland 1,60 EUR / Österreich 1,70 EUR / Schweiz 2,60 CHF Nederland 1,70 EUR / Belgique 1.70 EUR / England 1,20 GBP

710

17 Haziran 2005 Cuma 152209 Sayı: 2005/25 1 YTL (KDV Dahil)

ISSN 0-1300-4867-0

9 770130 048678

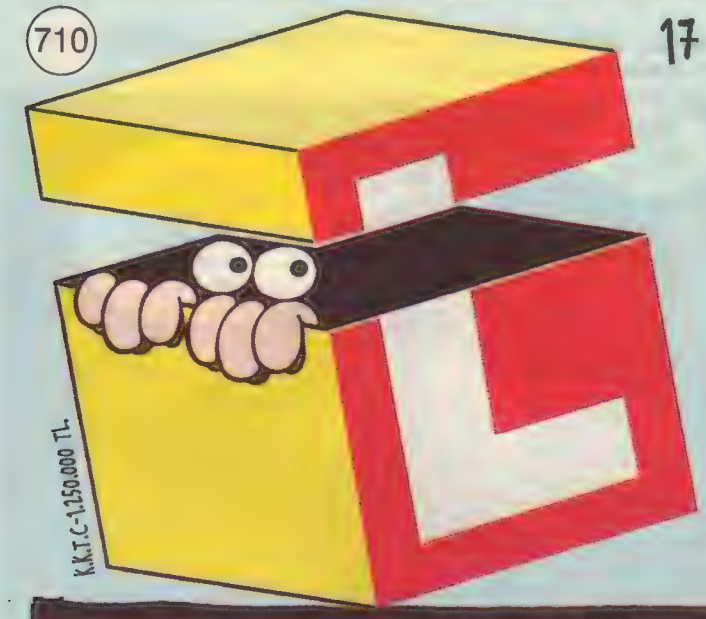

Leman

KRONİK HASTALIĞINIZ
leman.com.tr

AFRİKA ÜLKELERİNİN BORÇLARI SİLİNİYOR

Dünyanın en büyük sömürge kuruluşu G-8'ler zirvesi öncesi, 18 Afrika ülkesinin boçlarının silinmesi gündeme geldi. 8 ülkenin liderleri zirve öncesi bu yönde bir karara varmak için kulis çalışması yapıyor. Yıllardır, Kara Afrika'nın bağrına sülükler gibi yapışan, yeraltında ve üstünde ne kadar zenginlik varsa çalıp çırpan sömürge kulübü, yeni hesapların peşinde. 18 Afrika ülkesinin toplam 40 milyar doları bulan borçu silinecek gibi. Ancak Afrika ülkelerindeki kimi muhalifler bu sayısının 62 ülke olması gerektiğini belirterek, bazı sömürge dengelerine dikkat çektiler... 250 milyar dolara varan dışborç yüküyle inim inim inleyen yurdum insanının başına Afrika büyüsü vursun!!!

SAYIN DER'A SAYİN

derya_sayin @ mynet.com

NE OLACAK BU KÖŞE YAZARLARIMIZIN HALİ?..

Akşam Gazetesi Genel Yayın yönetmeni Serdar Turgut ve bizde hiçbir duygu uyandırmayaa Okan Bayülgen'den sonra Milliyet köşe yazarı Mehmet Yılmaz da Yeni Harmaa Dergisinde "Sosyalist. Marksist" olduğunu söylemiş... Ve eklemiş "Perihan Maden'i ben parlattım, piyasaya sürdüm..."

Mehmet Yılmaz plazalarda fazla piyasa yaptığı için unutmuş (belki de bilmiyor) olabilir hatırlatalım; "parlatmak, piyasaya sürmek" kapitalizmin terimleridir.. Üstelik bu parlatılıp piyasaya sürülen ayakkabı (mal) değil de bir insansa, kişi "eyvah eyvah olmak" tan kendini alamıyor... Üstüne üslük bu insan yazdığı günler sevenini de sevmeyenini de köşesinin başına üşüştürme başarısını göstermiş, diğer yazarlara haksızlık etmeyecek olursak neredeyse adı Radikal'le özdeşleşmiş, Radikal Gazetesini "parlatmış" biriyse..

İşte, Hıncal Uluç'la aynı evde kalmanın zararları, işte Ertuğrul Özkök'le dost olmanın zararları... Sizi İspanyollara benziyorsunuz... Üstelik Bretonya'dan... Yapılması gerekenler: Hıncal ve Erto'yla ilişki derhal kesilip bize takılınacak zeteler bizce yanılıyorlar Sayın Mehmet Yılmaz... Siz bize göre olaylara ve duruma eğitim çalışmalarına başlanacak... Diyor, başka bir konuya geçiyoruz:

Uzun bir süredir gazetelerdeki köşe yazılarında kullanılan yazar fotoğraflarına takmış durumdayız... Yazıları okurken insanın gözü arasıra yazıyı yazan köşe yazarına da kayıyor... ve "at at kaledeyim" "Vaay baba, güzel söylemişsin", "Vaay abi bak bunu hiç düşünmemiştik", bunları senin söylüyorsun" tarzında küçük iletişimler de kurulmuyor değil... Köşe yazarının portföyü çok geniştir (ya da olmalıdır) Bir çok sorunla ilgili kalem oynatır. Arasıra- da kişisel bir olayı anlatır... Bu bağlamda köşe yazılarında kullanılan fotoğraflar çok önemlidir... Bu fotoğraftaki ifade bizce "ortalama bir ifade" olmalıdır, diye düşünüyoruz... Bir kaç ay evvel köşe yazarımız okurlarıyla kaybettiği bir arkadaşının acısını paylaşmak istiyor... Onunla nasıl tanıştığını, ne kadar iyi dost olduklarını ve onu kaybetmekten nasıl derin bir üzüntü duyduğunu anlatıyor... Fakat anlattıklarıyla fotoğraf büyük bir çelişki içinde... Yazar bize yaşadığı acıyı romantik bir tebessümle anlatıyor, hatta bir kadına aşk teklifi eder gibi... Tuhaf!..

Erdoğan, AKP'li milletvekillerini kampa alarak kafalarındaki Anti-Amerikancılığı silecek.

LEMAN EN KÖTÜ KARNEYE MOTORLU SCOOTER VERİYOR

Karnenizi babanızdan önce LeMan'a gösterin!

Karneniz kötü diye üzülmeyin, karalar bağlamayın.. Her işte bir hayır, her akşamın sabahı vardır.. Gönderin kötü karnenizin bir fotokopisini LeMan'a, motorlu scooter kazanıp vınnlayın! Teselli armağanı Leman T-shirt'leri... (Yalnız, bedenlerinizi mektubunuza ekleyin..)

LeMan MİZAH DERGİNİZ
KÖTÜ KARNE
FİRUZAĞA MAH. DEFTERDAR YOKUŞU NO:47 BEYOĞLU / İSTANBUL

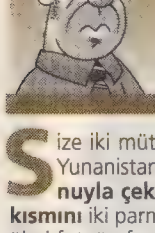

Aksaray PAŞAOĞLU

YUNANİSTAN KAYBETTİREN

Size iki müthiş fotoğraftan söz edeceğim. Birincisi sıfır-sıfırlık Türkiye-Yunanistan milli maçı sırasında **Gökkafes'in damından cep telefonuyla çektiğim** çük kadar bir stadyum fotoğrafı. Ben gözümün **iris kısmını** iki parmağımla **iyice sıkıp** gözümü **"lup"** gibi uzatarak göz bebeğimi fotoğrafa dayayıp orada bulunan **40 bin kişiye** tek tek baktım. Kimi üzgün, **kimi sakız çiğniyor.** Ama hepsinin ortak bir noktası var. Hepsinin ağzı açık, **hepsi var gücüyle bağırıyor.** Şimdi dikkat. O **40 bin kişi** arasında bağırmayan bir tek şerefsiz var. O sırada o ne yapıyor biliyor musunuz? **Hemoroidiyle uğraşıyor.** Onun adı Hilmi. Bence 70 milyonluk Türkiye o maçtaki **maddi ve manevi** kaybının bütün acısını ve hıncını o Hilmi'den çıkarmalıdır. **Arada sırada böyle küçük cinnetlere ve kışkırtmalara ihtiyacımız var.**

İkinci fotoğraf, **Niyork'un Times meydanından. ABD'de** yayınlanan **"Bridezillas"** adlı programın tanıtımı amacıyla düzenlenen bir yarışmada çekilmiş. **20 gelin,** 4 metrelik bir pasta içine gizlenmiş olan **50 bin dolarlık çeki bulmak için** dev pastaya dalmışlar. Gözleri son derece **Liberal bir kremayla dolmuş.** Ben o fotoğrafa da **deli bir sayko gibi** hiç kıpırdamadan **otuzaltı saat** dikkatle baktım. Gelinler arasında bıyığını kesmiş, Türkiye'nin ekonomisinden sorumlu üst düzey insanların hiç biri yok. Bu da bence Türkiye açısından son derece olumlu bir işaret. **ABD'den güzel haberler gelmeye devam ediyor..**

DÜNYA GÜZELİ AŞIRI OBEZ BİR KADIN: "CEYLA HİMALİ"

Bilmiyorum biliyor musunuz? Babasız kalmış çocuklar daima benim kalbimin derinini dipten örse gibi penseler. **O beni acıtır.** Önceki gün iki elimde iki kumanda, on parmağımla **dakkada 150 zap yaparaktan** tv'de **24 saatte** yaklaşık **85 bin** ayrı programa göz atarken bir anda bilinçaltımın sol elâ gözüyle **Serap Ezgü** mü bu demeye kalmadı, bakınız tv'de ne trajedi ben gördüm.. Minik **"Farha"** bir **Hintli. O bir çocuk ve masum.** Güzel ve seksi annesinin adı **"Ceyla Himali"** minik **Farha,** doğduğundan beri babasını hiç görmemiş. **O bir acıklı.** Onun hikâyesini anlatacağım. Ama önce bakınız ne var.

KİRACI SORUNUNA GÖKDELENLİ MÜTHİŞ ÇÖZÜM

Çok enteresan bir örgütün davetlisi olarak geçenlerde **Britanya**'ya davet edildim. Orada, eşinden boşanmış ve çocuklarının velayetini almak isteyen **kahraman babaların** kurduğu bir örgüt var. Adı: **"Babalar İçin Adalet Örgütü."** Bu örgütün üyeleri **Batman** veya **Spiderman** kıyafetleri giyip **apartmanların duvarlarına tırmanıyorlar.** Bizde maalesef böyle yok. **Bizde bir baba Hacivat kılığına girip Gökkafese neden tırmanmaz bunu hiç anlayamamışımdır.** Ben orada, **İksmen**'deki **Volverin** kılığına girmeyi tercih ettim. Örgüt üyeleri daha önce **Buckhingam sara**

Başbakan yardımcısı Mehmeh Ali Şahin, organların satılmasının Türk toplum örf ve adetlerine uygun olmadığını belirterek " satılık böbrek" eylemini adap ve ahlak dışı olarak nitelendirdi..

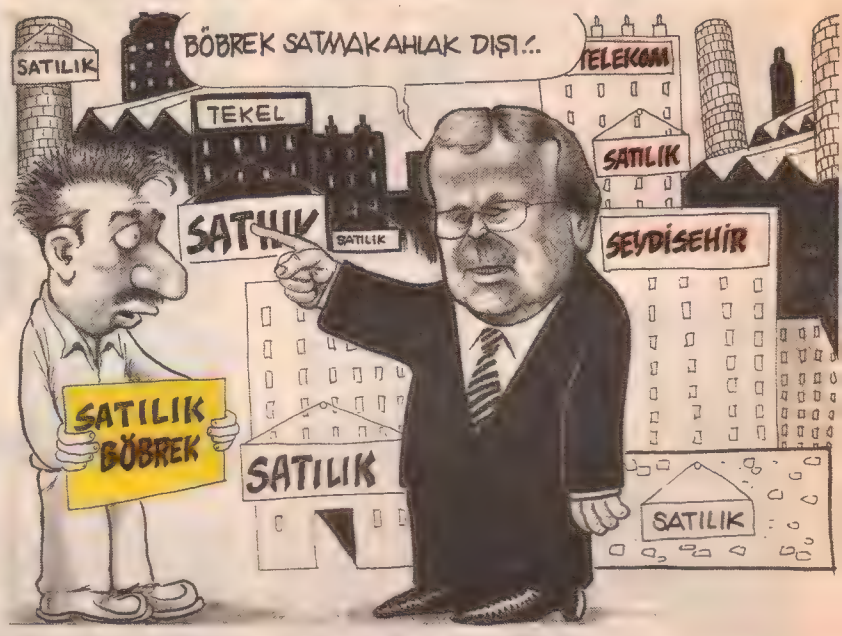

Sultanbeyli'deki Ahmet Yener ilköğretim okulu öğrencileri bu sezon başında konteynırlarda başladıkları eğitimi yine konteynırlarda bitirdiler..

Erdoğan, CNN'e verdiği röportajda Türkiye'de türban yasak olduğu için kızlarının Amerika'da okuduğunu söyledi ve Amerika'nın çok özgür bir ülke olduğunu savundu..

Dünya Üniversite oyunlarına bu yıl Türkiye ev sahipliği yapıyor..

Erdoğan Amerika'da coştu!

Amerika'ya gitmeden önce milyonlarca dolarlık helikopter ihalesine imza atan Başbakan Erdoğan, Bush'tan istediği hiçbir şeyi alamadan döndü...

İstanbul, çeşitli yerlere yerleştirilen kameralarla gözetim altına alınacak.. Suçlular ve suç tespiti anında yapılacak..

MAÇINDA TÜRKİYE'YE İKİ PUAN ŞEREFSİZİ AÇIKLIYORUM.

Seçilmiş 28 ülke arasında, adaletsiz gelir dağılımı konusunda Türkiye, Meksika'dan sonra 2. sırada yer alıyormuş..

ı işgal etmişler. Bu defa **Birmingham**'da bir eylem yapmaya karar verik. Ben zihnimde ellerime ve dizlerime taktığım vantuzlarla bir gökdelenin anılmaz camlarına ıhlaya pıhlaya tabii altmış yaşında gibiyim tırmanırken **ilin bakalım orada kimle karşılaştım.** Onu ben görünce o anda beyim mecâzi olarak ballı incir gibi sulanıp ikiye yarılınca tam ortasından dıarıya pekmez gibi bakın Türk insanını çok yakından ilgilendirecek nasıl bir kir fışkırdı.. **Ben orada ne mi gördüm?** Çalı çırpıdan yapılmış **dev bir uş yuvası.** Yuvanın içinden ânında kalın kaşlı, kara gözlü, bıyıklı bir kuş uguk çıkıp bana **"Havaryu?"** deyince neredeyse küçük dilim kıçıma kaacak gibi ben şoke olunca, **meğer kuş değil adammış. Birmingham anat Festivali** kapsamında o bir sanatçıymış. Ve eşşoluеşşek, gökdelene **ki metrelik sembolik bir kuş yuvası** yapmış ve içinde yaşıyormuş. Bunu en görünce Türkiye'de de biliyorsunuz konut sorunu var ve acaba dedim **ırtık varoş** gibi olan insanımız için bu bir çözüm olabilir mi? **Kiracı çıkarnak çok zor.** Bu öyle değil. **Uzaktan "Kışt" ederek o hemen ürküyor e uçup gidiyor.**

500 BİN HASTAYI ÜÇ SAATTE İYİLEŞTİREN TÜRK MUCİZESİ

Az önce bakınız anlattığım Hintil çocuk minik **Farha** geçtiğimiz günlerde babasına kavuştu. **O bir fil.** Onun babası da fil. Onlar **Zürich**'te bir hayvanat bahçesinde yaşıyorlar. **Irak**'ta **Filistin**'de durum daha farklı. Oralarda fil yok. Türkiye'de de fil yok. Ama geçenlerde **Şişli'de deve gördüm.** O bir rüya değil. Dünya Çevre Günü kutlaması için onu oraya hayvanseverler getirmiş. **Türkiye imkânsızı başarıyor.** Bu ülkede sağlık sorunları da hızla bitiyor. Türkiye'de her yıl bu mevsimde **500 bin çocuk hastalanıyor** ve rapor alıyor. Hepsi lise çağında çocuklar. Bilin bakalım bu 500 bin çocuğun tedavisi kaç gün sürüyor? **6 ay mı?** Hayır. Sekiz yıl diyenler hepten saçmalıyor. **İşte doğru cevap:** Sadece 15 gün. **Bu bir mucize.** Üstelik bu, ilaca 1 kuruş vermeden oluyor. Nasıl mı? **ÖSS** ile. ÖSS işe yaramıyor diyen **mankafa Poldiler** çok fena çuvallıyor. ÖSS işte böylesi büyük bir derde deva olabiliyor. **Türk genci bu açıdan çok şanslı.** Sınavdan eskisi gibi sapasağlam çıkıyor.

Akşamsefası

guverfeyhan@hotmail.com

BAYIR GÜLÜ

Feyhan Güver

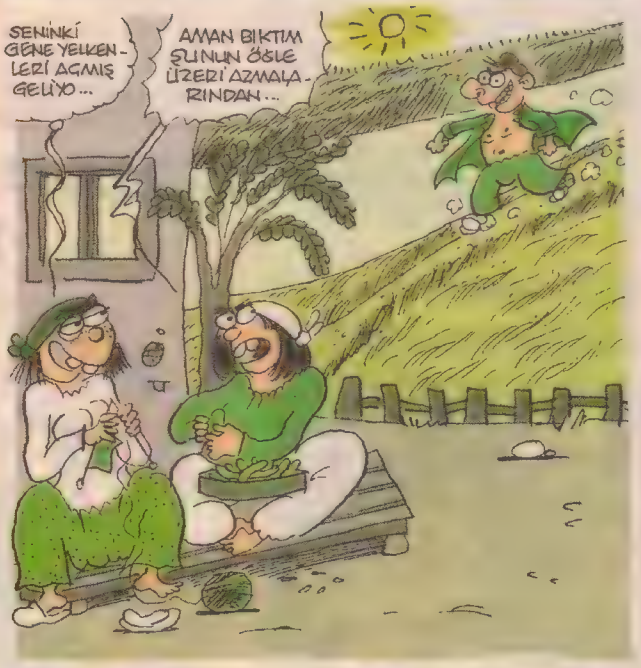

SIKILHAN

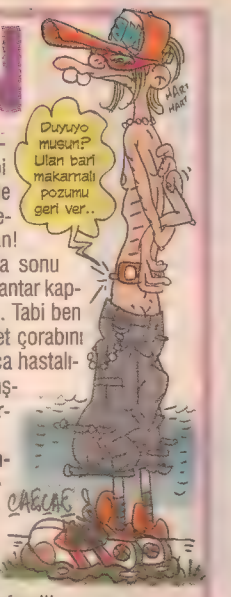

- Naptın len, yeğenlerin en vuruşkan bünyelisi? Hadi kaldırın kafayı azıcık yiyişmeden gömüşmeden de bizim buralara damlayıverin artık. Çin yemeği yeriz, bowlink oynarız, tango samba dans edip telefon numarası aldı verdi yaparız... Hadi atlayın çopır motorlarınıza, alem piyasa neymiş görsün bi yerde...

- Hangi alem Ömür Dayı? Niyçin ve neden bowlink?... Ve hatta çopır yaa?

- Şimdilik inşaat halinde ama beldemiz büyük bi alışveriş merkeziyle de tanışıcak yeğenim. Metropol oluyor bizim buralan... Hastane diye başlandı, sonra belediye sarayı dendi, en son alışveriş merkezinde karar kıldılar. Onlar ilk katı çıkmadan siz buraya senin tayfayı, çeteyi yığarsan çok iyi olur... Gelin; temel inşaatının yanında kızların kot cebine elinizi sokun, kaldırımın üzerinde alkol alıp öpüşün yalaşın, beli yeşil saçlı açık arkadaşlarınız kapı şantiyenin girişinde hiphop dans edip helikopter figürü açsınlar elaleme...

- Biz o tip bi çocuklar diiliz Ömür Dayı, boş yere yöre halkının da sinirini bozmayalım istersen.

- Olur mu hiç, ben size kefilim yeğenim! Yöre halkına kalsa; genç Ömür'ler on altı yaşında daha aşk nedir bilmeden genç Gülizar'larla başgöz edilsin, tazecik goncalar daha baharında solsun gitsin... Gelin buraları da metropol yapalım yeğenim, siz Milupa mamayla büyüdünüz, adım başı fikfik yapıyosunuz diye katmerle, keteyle büyüyen akranlarınızı hor görmeyin. Onlar da genç, onların da dayıları var...

- Ama artık benim bi dayım olmasın istiyorum...

- Onlar da istiyor... Rezzan var; ev kızı, onbeşinde klip kızları kadar güzel... Davut var, sarı çoban, profilden David Beckham'la popçu Yalım arası bişey... Mikail var, manken fotomodel gibi çocuk, bütün belde karılarının favori damat adayı... Sanayide kaynak yapıyor... Alooo? Daha çok yetenek var yeğenim... Bi Asiye var ki, Rus lolitası gibi... Süt gibi... Aloo? Kapattın mı lan? Alo? Yaa, en azından Asiye nasıl kurtulur onu bi konuşsaydık? Alooo?

- Alo? Yanlış anlama ama doktor; "Bi partnınız filan varsa ona da bulaşmış olabilir" diyince aradım Sıkılhan. Gelip baktırman gerekiyo, International'dayım... 302 odanın numarası...

- Senle bir tek cepten şeydiyoruz Bunalgül, sesten bulaşmıyosa benden kapmamışındır...

- Yuh demek zorundayım yalnız, bu kadar sapıkça olunur! Yani basit bi mantar olayını bile belden aşağıya çekiştirdin Sıkılhan! Büzge salağı hafta sonu gittiği havuzdan mantar kapmış, tamam mıa... Tabi ben de onun mor soket çorabını ödünç olarak alınca hastalığın pençesine düşmüş oldum bi yerde...

- Geçmiş olsunlar dilerim Bunalgül, hadi hoşçakal!

- Hoşçakal demek için geç kaldın Sıkılhan efendi! Bazı şeylerimizi yaşarken dikkat edip korunmuş olsaydın şimdi ben bu soğuk ve yalnızlık bulvarı hastane odasında terk edilmiş, gençlik hayalleri tükenmiş bir genç kız olmazdım. Hepiniz erkek diil misiniz, kullan kullan, attıktan sonra da sorumluluktan kaç... Bu kadar yaa... Bu kadarmışın yaaa!

- Hıfff... Ufff, konuşamıyorum Bunalgül. Bi kaşıntı başladı bende ama... Ufff!

- Biliyorum, bunu itiraf olarak alıyorum Sıkılhan... Çisil'le yaşadığın o yasak aşkın meyveleri kendisini veriyor işte artık! Altı parmaklı o kaltağın havuza gidip palet gibi ayaklarıyla kendi egosunu doyurduğunu hepimiz biliyoruz! Büzge'nin Çisil'in çoraplarını giydiğini de biliyorum... Büzge'nin bana beyaz yalanlar söylediğini de... Çisil'le olan tensel yakınlığın, Büzge'ye ordan da bana bulaşıyor işte. İşte buruk bir ihanetin öyküsü ve aldatılmış kadının hastane köşelerindeki dramının... Aloo? Senin mikrobunu taşıyorum Sıkılhan, bu şekilde kapatamazsın! Aloo!

- Alo, abi 21 pipili, 2 kukulu üç de mama sandalyesinde saçına makarnayla ketçap bulaşmış resim arşivim çalındı... Direkman çalındı demiyorum, sana karışmışsa bana onları bana flash diskle verebilcen mi?

- 21 pipi, 2 kuku mu? Senin arşivin en az 500 pozisyondan başlamıyo muydu Çaatay, noluyo pornoda damping mi var?

- Hoca bu arşiv vip ötesi bi durum, çocukken altım değiştirilirken çekilmiş özel pozlarım ve komşunun kızıyla deniz kenarında mayosuz alınmış fotoğraf kareleri var. Özelime girilmiş abi, bak sendeyse açık açık söyle... Her bir poz için sana 690 sokak arası zenci fantezisi, 478 asyalı sado mazo kadın ve 9789 tek parça yakın çekim frikik, etek altı verebilirim.

- İstemem! Komşunun kukusu da senin pipinde bende değil. Hadi git artık!

- Oğlum yanlış ellere geçerse aleyhimde internette cinsel kampanya düzenlenir olayın boyutu megalarca bayt anlamıyor musun! Bana bak, kimse de yok... Yasaklanmış 45 ayrı dosya halinde Şakira'nın eski kocasıyla gerdek gecesi görüntüleri var, alooo? Umutsuz Ev Kadınları dizisinin hatunları komple... Dizinin sansürlü kareleri, yani indirdim senin olsun... Duyuyo musun? Ulan bari makarnalı pozumu geri ver, Paris Hilton'un üç adamla limuzinindeki gecesini gör... Biri cüce lan, harbi onbir santim filan... Alooo?

Atilla Atalay

sklhan@leman.com.tr

GEZ MAHMUTÇUK

MAHMUT TİBET

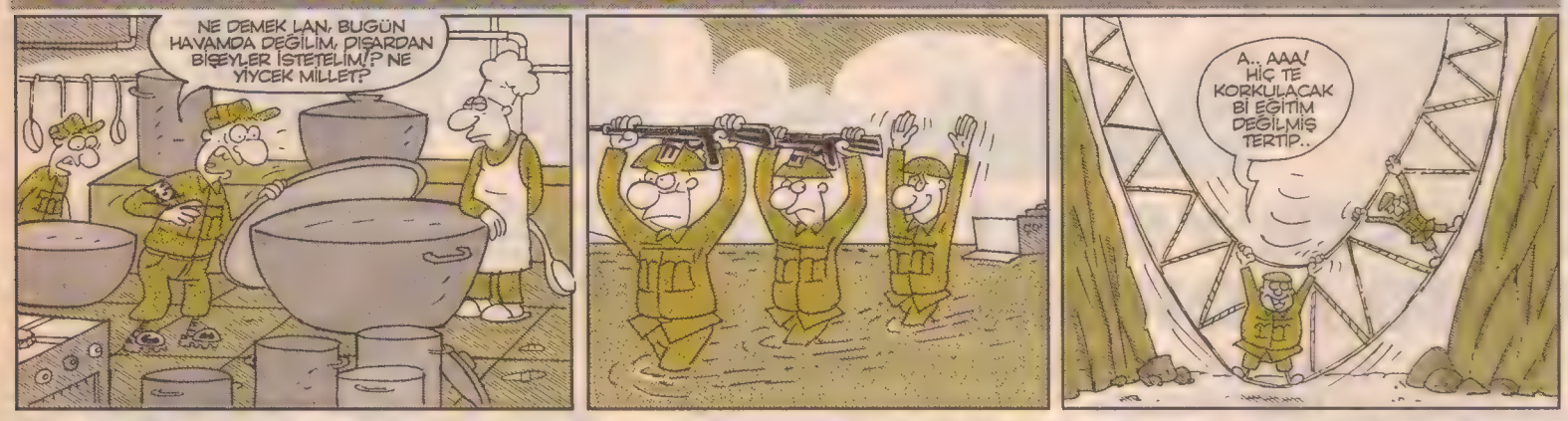

küçük PUSE

eyrik@leman.com.tr

GATANA

TUNCAY AKGÜN & KEMAL ARATAN

İHTİYAR BALIKÇI VE DENİZ...

ULA HAMSİ... HAÇAN 5 GÜNDÜR UĞRAŞTİRAYSUN İŞİNİ BİTURDUM AMA SEN DE BENİ BİTURDUN DA...

HEMINGWAY REİS

GEÇMİŞ OLSUN ÇABİR BABA EMRİNDEYİZ...

SAAOLUN ÇOCUKLAR 12 YIL SONRA YİNE BERABERİZ...

ÇOK SIKINTİ ÇEKTİN Mİ BABA İÇER-DE...

PAŞAKAPISI CEZAEVİ

KADINSIZ ONİKİ KOCA YIL...ONİKİ YIL KADIN GÖRMEDİM KADIN KOKLAMA-DIM ARKADAŞLAR...

BİZ ONU DA DÜŞÜNDÜK ÇABİR ABİ...

ARKADAŞLARLA SANA Bİ SÜRPRİZ HAZIRLADIK AL ŞUNU...

NE BU ÇOCUKLAR?..

İETT

YA AL SEN EHE EHEHE EHE!

ARABA GELİYO ABİ ŞALLANMA-YIN...

KÜÇÜK ÇAPLI MAFYA OLMANIN MOĞA GOYYUM...

YA ASLINDA 12 YIL-DIR BUNA DA ŞÜKÜR BE...

ORTA SIRA İLER-LEEE!..

...LA OĞLUM KİM KARIŞTIRI-YO BENİM MASAYI!..

COSSS

BÜYÜK EĞÇÜK 0,50 YTL

GOLONYOYLA TEMİZLİK İÇİN ALDIRIŞ KEZZABIN YERİNİ DEĞİŞTİRMİŞSİNİZ!..

MARMARAY İNŞAATI İÇİN 15 İŞÇİ LAZIM 15 KİŞİ GELSİN...SEN SEN SEN...

BELEDİYE

BELEDİYE

BARBAROOS YİNE GÖRÜŞCEEZ, AKDENİZ BÜYÜĞÜ KİMMİŞ GÖRÜCEK-SİN BU SULARDA BEKLE BENİ, DUYUYO MUSUN LAAN...

EKSELANSLARI ANDRE DORYA... KÜREKLERE ASILMA-YA DEVAM ETSEK... LEVENDLER PEŞİMİZE DÜŞME-DEN DİYORUM!

tuncay@leman.com.tr

Akşamsefası

karatan@leman.com.tr

ERKUT ABİ

Kaan Ertem

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

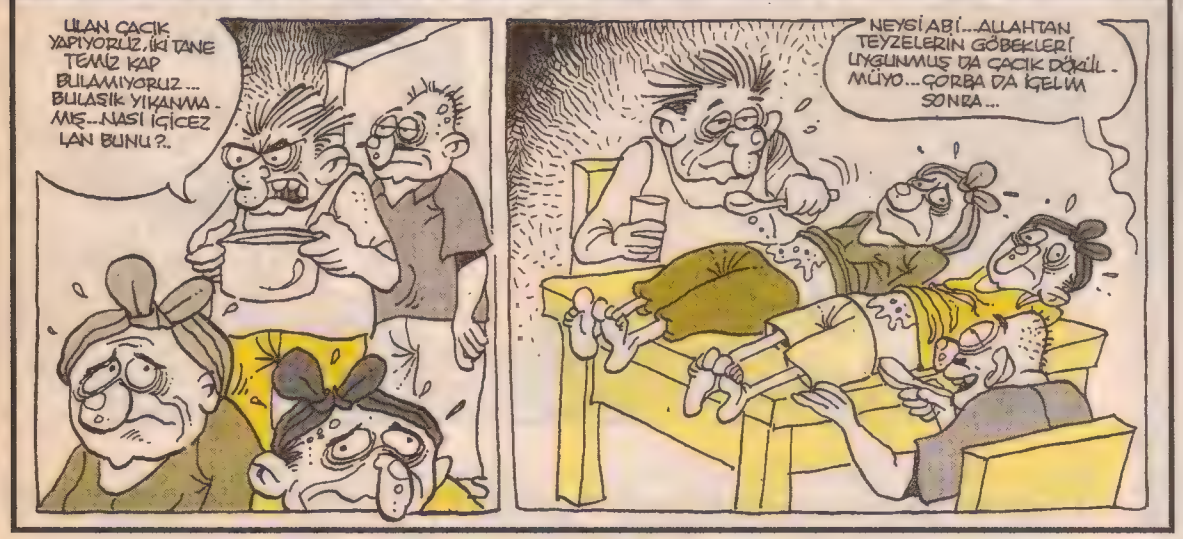

ERDENER ABİ

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

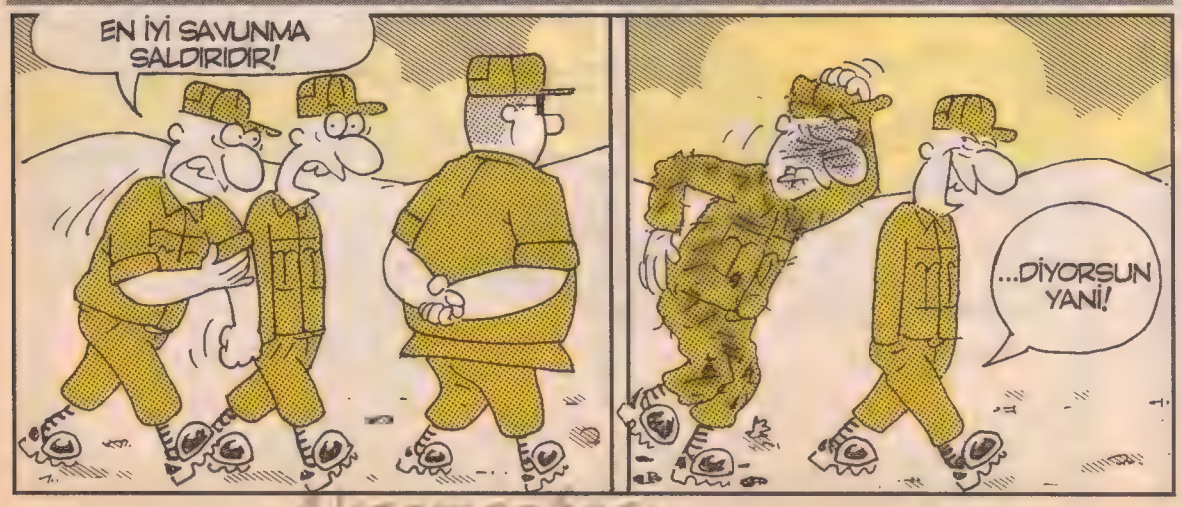

PANTOLON METİNFİDAN

Akşamsefası

TEREGLİ

PICTURES

CAN BARSLAN

ALNINA KERİZ YAZDIRMADAN ÖNCE DÜŞÜNCEKTİN BUNU ABİ ..ANCA BU KADAR OLABİLİYO ...İ'Yİ ,N YAPTIM KENİZ OLDU ...ALNINDA KENİZ YAZMASI KERİZ YAZMASINDAN İYİDİR...

HAYATA VE İNSANLARA KARŞI KÜSKÜN BİR DÖNEMİMDE İSYANIMI DİLE GETİRMEK İÇİN YAZDIRDIM ONU ..NE BİLEYİM KALICI OLDUĞUNU...KENİZ PEK KURTARMADI BE...ŞU İ'Yİ,T YAPABİLİYO MUYUZ?.

Keniz

Şimşek

BİR SÜRÜ İŞE GİRDİK GIKTIK EN İYİSİ BU OLDU ABİ... ÇOCUK SEKTÖRÜ ..PARA ÜZERİNİ EKSİK VEREBİLİYOSUN, BAKMIYOLAR...FİŞ İSTEMİYOLAR...YIRTIK PARAYI BAKMADAN ALIYOLAR..OH, İYİ İYİ...

OYUNCAK KIRTASİYE

OHA! SEN NEYİN ALTINDA GÜNEŞLENDİN BÖYLE ABİ ?..

GELENE KADAR 30 KİŞİ SORDU ZATEN...SUS, KOYMİYİM BİR TARAFINA ...TİŞÖRT VER ORDAN ÇABUK...

ÇOK MU KÖTÜ TAHLİLLER DOKTOR?.. KORKUTMAYIN BENİ, SÖYLEYİN...NE KADAR ÖMRÜM KALDI? KAÇ YIL? KAÇ AY?.

SÖYLİYCEM Bİ DAKKA... ŞİMDİ SAAT KAÇ?

İŞTE SONUNDA TAMAM..ÖLÜM-SÜZLÜK VİBRATÖRÜNÜ BULDUM ASİSTAN...DENEMEK İSTER MİSİN?.

KODUMUN HERİFİ..AKLI FİKRİ BELDEN AŞSA...BAŞKA PROFESÖR OLSA HAP BULUR, ŞURUP BULUR, BULUNUN BULDUĞU ŞEYE BAK, YARIN ÖLCEEMİ BİLSEM DENEMEM ONU...

TOPLUN OYUNDA OLMADIĞI SÜRELERİ DE OYNAYALIM..Bİ ARA ÇIKIP TUVALETE FALAN GİTMİŞTİ BU...

LAN OLUM TOP MOP DİYE LUMPEN AĞIZIYLA NE KONUŞUYON... ARKADAŞIN CİNSEL TERCİHİNE SAYGI DUYMAK LAZIM BİR YERDE.

HAH HAAYT!.. AYOL GENE BEN BİTTİM..

GELDİM İŞTE, KANAMA DEVAM EDİ... AHA, NOOLDU SANA?..

BİLEĞİMDE KESİLEN DAMARA BASKI YAPIN DEDİNİZ AMA NE YAZIK Kİ İNSANLARIMIZDA HOŞGÖRÜ YOK DOKTOR..BENİ DİNLEMEDİLER BİLE..KAFADAN GİRİŞTİLER..BERABER GİDELİM BURALARDAN, PARİS'E YERLEŞELİM...

Akşamsefası

canbarslan@superonline.com

Behiç Pek

behicpek@leman.com.tr

KEDİNİZİN KÖŞESİ

Prof.YATTARA VALLİ

Sayın hocam, benim evde biri dişi biri erkek tipte iki sahip var. Erkekte normal ağız var. Ağızdaki beyaz borunun ucundan uçan su gibi mavi tipte hayalmeyal tipi dallı budaklı gıvrak bişey havaya dğru akıyor. Adam boruyu iki parmak arasında hüff ettimi, ucunda gırmızı mini lâmba yanıyor. Ağzına doldurduğu gıvrak hayalmeyalleri hüff ediyor burnuma hüferiyor. O anda dokuz canımın altısı sanki yerinden çıkıyor. Tıksırtı tipinde daralıyom. Ne bu hocam? Karasaban mı?

Rumuz: Fırdola

Cevap: Yavrucuğum, adam cıgara emiyor. Senin buma cıgara gazı fışkırtıyor. Teneffüs yapma. Kaç. Yerde yuvarlan, ot yala, geçer. Karasaban çiftçi şeyi yavrum. Başka o.

GÜZEL AMA BÜYÜK SÖZLER

İki kişi gelsin, desin ki: "İkişer milyon verelim, gidelim. Hiç beklemeyelim." Olur derim, gideriz.

Kral Ondördüncü Fenik

Bir gün gelecek insanlar günde altı saat önünde deve derisi gerili olan sandık gibi bir âlâta bakacaklar. O âlâtın adına da Telezuman veya Erkan 68 diyecekler.

Kont Penelope Fritz Lonely

KAHRAMAN MASA ESAT

CEZMİ ERSÖZ

Beni Hep Gördükleri Gibi Sandılar

Hem herkes gitti. Evde yapayalnızım şimdi.

Artık iyi anladım, kimselere benzemiyorum. Bu beni ürpertiyor, ama yalnızlığımla iyiyim yine de...

Günlerdir öyle çok kaçmışım ki kendimden, içimle konuşmayı unutmuşum. Unutmak değil aslında bu, bir yorgunluk; bir tür bitkin düşme. Yaşamaktan, herkesten biri gibi olmaya çalışmaktan bitkin düşme bu... Mutlu gözükmeye uğraşmaktan... Her şey yolundaymış gibi yapmaktan bitkin düşme..

Evim doldu boşaldı bu yaz. Ama sonunda herkes gitti. Ve gidenlerin çoğu **beni gördükleri kadar sandılar.** Onların bunda bir suçu yok aslında, öylesine yorgunum ki, kimseyi suçlayamam artık. Hem ben böyle olmasını istedim. Çünkü yorulmuştum kendimden. Yorulmuştum kimselere benzemezliğimden... Hem kime neyi kanıtlayacaktım ki. Birbirimiz için kısa, keyifli, ama önemsiz birer molaydık artık... Gece konuştuklarımızın gündüzleri hiç hükmü yoktu. Para ve zorunluluklar bizi gündüzleri tanınmaz hale getiriyordu. Bıçak gibi kesiliyordu geceyle gündüz. Ekonominin güçlü ve değişmez yasaları o azıcık kalmış, o zavallı özgürlük düşlerimizi durmaksızın aşağılıyordu... Bugün tanıdığımızı sandığımız biri, yarın hiç tanınmaz hale geliyordu.. Ama hiç...

Üstelik ne kadar istese de kimse kimseyi gerçekten tanıyamazdı artık. Oysa herkes içiçeydi yine de... Dipdibeydi. Gürültü, bağırış çağırış içinde. Ama yine de birbirinden çok uzaktaydı herkes. Tek bile değil, yalnız bile değil. Hiçkimse bile değil. Korkak, bencil, zavallı, hesapçı tetikte... Ve uzaktaydılar. Uzaktan, onca yitiriş içinde yine de onu nasıl biliyorsa, işte o kayıp sevgiyi, işte o neyse ve ne olarak kalmışsa, onu özlüyordu herkes. Uzakta oldukları için, peki öyle diyelim, kırmayalım kimseyi, sevgilerini diyelim, işte onu veremiyorlardı... Ama öylesine uzaktaydılar ki, artık bir sevgileri olup olmadığını bilemeyecek kadar. Belki de olup olmadığını bilemedikleri sevgilerini vermemek için kendilerinden uzağa atmışlardı kendilerini... Bu yüzden sevmedikleri ve sevilmedikleri için ölmekten delice korkuyorlardı... Ama en çok sevemedikleri için... Böyle söyleyelim, kırmayalım kimseyi, sevgiyi kırsak bile!..

Ama kendini yitirmek pahasına ve ondan daha çok, amansızca kazanmak istiyordu herkes. Ve kazandıklarından emin olduktan sonra sevgilerini vermeyi hesaplıyorlardı. Evet, dünya ve insan buydu. Sevgiyi vermek bile bir hesap kitap işiydi artık... Kazandıktan sonra konuşulacak bir zamanlama işi. Herşey bir yasaya bağlanıyordu. Sevgi de, özgürlük de hep bir yasaya bağlanıyordu; sevginin ve özgürlüğün aşılmaz sınırları vardı.

Her sabah insanlar uyanır uyanmaz ilk iş bunu öğreniyorlardı. Bugün sevgiye ne kadar özgürlük tanınmış, bugün özgürlüğe ne kadar sevgi tanınmış... Sınırlarını zihnine kazıyor, bu yasaları ezberliyor ve ona göre hareket ediyorlardı...

Sahi neyi arıyorum, bekliyorum bu insanların arasında. Onlara benzeyip, aralarında kaybolup gitmeyi mi. Sahi ne bekliyorum? Yaşamın katı kurallarını kabul edip, susmayı ve oynamayı mı tercih etmeliyim yoksa...

Sahi neden herkesten biri gibi olmayı oynuyorum ben... Sevilmek için mi? Hiç olmayacak bir şey için, sevilmek için; evet, belki de.

Ama beni kimse gerçekten tanımıyor ki.. Tanımadıkları birini nasıl gerçekten sevecekler. Beni tanıyıp sevmeleri mümkün mü.

Kimin buna zamanı var... Hem herşey bunca planlıyken... Gündüzlerin o değişmez, o korkunç yasaları geceleri kurduğumuz o küçük özgürlük düşlerimizle bile alay ederken...

Peki, beni gerçekten tanıyan birinin beni sevmesi mümkün mü, herşeyimle?.. İmkansız değil, ama olsaydı, kesin lanetlenirdik birlikte. Bizi kimseler arasına almazdı. Toplum dışı olurduk Ama müthiş bir aşk olurdu. Ve bizi en çok ölüm severdi. En çok ölüm kollardı. Güzel olurdu ve en çok ölüm okşardı saçlarımızı...

Ama yok, olmadı böyle bir şey. Çünkü önce varolabilmem gerekli, varolabilmem için lanetlenmem; ama bunun için hep birini beklediğimi biliyorum. Varolabilmek için bile birine ihtiyaç duyuyorum çünkü. Bu benim en büyük trajedim, derin eksikliğim... Evet varolmak, bu yüzden kaçınılmaz olarak lanetlenmek istiyorum, ama bunun için mutlaka birisine ihtiyaç duyuyorum. Bir yoldaşa, bir sevgiliye, bir yoldaş sevgiliye...

Oysa varoluş yolculuğuna tek başıma çıkmam gerekir. Çıldırmayı, yok edilmeyi, ya da kendimi yok etmeyi göze almam... Hem de yanımda hiçkimseler yokken...

İşte belki ancak bundan sonra, benim gibi varoluş yolculuğuna çıkmış, çıldırmayı, lanetlenmeyi, yok edilmeyi, ya da kendini yok etmeyi göze almış biriyle yoldaş sevgili olabilirim...

Oysa gizlice görüyorum kendimi. Gizlice ve acıtarak izliyorum yaptığım herşeyi. Korkuyorum oysa, deliler gibi korkuyorum lanetlenmekten. Dışlanmaktan... Ne kadar karşı çıksam da toplumda saygın bir yerim olsun istiyorum. Saygınlık için uğraşanlardan ne kadar nefret etsem de bu böyle. Hep yalnız kalacağım, bunu iyi biliyorum; ama az da olsa biraz gücüm olsun, beni yok edemedikleri bir yerde olayım, işte o zaman, bütün mazlumlar ve ezilenler, üzüldüğüm ve ezilen kendim gibiler için savaşırım diyorum. Ancak o zaman, ama şimdi, beni farkedip, yoketmesinler istiyorum. Onlarla hesaplaşmaya hazır olduğum güne kadar bana izin versinler... Bunu beni yoketmek isteyenlerden diliyorum. İşte kendimi böyle aldatıyorum. Ve bu ana kadar, onlarla hesaplaşacak gücü elde edene kadar, razıyım kendimden uzak olmaya, kendimi sayıklamaya, razıyım varolmamaya, yeter ki beni yok etmesinler, dışlamasınlar, razıyım sanki herkesten biri gibi görünmeye... Razıyım sanki kendimi sayıklamaya... Sayıklar gibi yaşamaya... İşte kendimi böyle aldatıyorum.

Mevsimler hızla geçiyor oysa. Geçsin, aslında istiyorum bunu. Kendim olmadan geçen bütün mevsimler geçsin istiyorum. Dün yazı özlüyordum. Öğrenilmiş bir çaresizlikle şimdi kış gelsin istiyorum. Acılar ve yoksulluk biraz daha artacak, biliyorum...

Belki bizim buralarda evsiz, kimsesiz birkaç sarapçı daha ölecek çok soğuk havalarda. Ve ben çadırlarda yaşamak zorunda kalan insanları utanarak düşüneceğim başımı pencereme dayayıp... Ama sonunda hiçbir şey değişmeyecek... Sonuçta yine yaşlı bir kurt gibi yalnızlıktan ve kimsesizlikten parlayacak yollarda gözlerim. Yine sonsuz bir açlık ve merakla bakacağım yanımdan gelip geçen insanlara... Yine yollarda yürürken, insanlarla gözgöze gelirken garip bir suçluluk duygusu, yapışkan bir kibir, iyileşmesi mümkün olmayan bir çekingenlik duyacağım.

Yine sırf konuşuyor olmak için, içimden hiç gelmeyen, aslında hiç merak etmediğim şeyler soracağım karşılaştığım insanlara. Yine onlar bana cevabını çok önceden bildiğim şeyler söyleyecekler. Yine ben sırf konuşmak için konuştuğum cevabını bildiğim şeyler sorduğum için küçümseyeceğim kendimi... Bu hep böyle olacak...

Çünkü biliyorum, varolamadığım için zayıfım. Belki de beni benden kopartanlar kadar güçsüzüm, korkağım ve muhtacım beni benden kopartan insanlara bile...

Ne yazık ki muhtacım kendimi hiç olmadığım, hiç hissetmediğim gibi göstermeye..

Oysa çoktan anladım, dilsizim ben. Bu yüzden çok konuşuyor ve durmaksızın yazıyorum. Dilsizliğim anlaşılmasın diye her soruyu daha sorulmadan cevaplıyorum...

Ve kendim gibi bir dilsizi özlüyorum çaresizce. Mükemmeli oynayan. Herkes gibi biri olmaya çalışan. Onu kendisinden kopartanlara bile saygıda kusur etmeyen bir dilsizi.

Kimse kendisini incitip, küçümsemesin diye kendisini sayıklayan bir dilsizi...

Herşeyi bilip de hiçbir şey yapamayan, en fazla evine kapanıp, bir süre kimseleri aramayan, ama, yine de onu kendisinden kopartanlara muhtaç olup, aramak zorunda kalan birini...

Aradığım insan bana benziyorsa, benim gibiyse eğer, yorulmuşsa kendisini sayıklamaktan o da benim gibi muhtaçsa varolmak için kendi gibi birini bulmaya, o zaman bağışlamasın istiyorum hiçbir yalanımı, bütün dengelerimi birer birer bozsun, kınasın, yerin dibine batırsın beni, küçümsesin, yüzüme vursun istiyorum bütün zaaflarımı.

Ben de, ben de aynı şeyi yapmalıyım ona.

Birbirimizi bulmuşken yitirmek pahasına hem de. Tek başımıza varolamayışımızın acısını birbirimizden çıkartmak pahasına... Ama biliyorum onun elinden gelmez kimseyi kırmak. Hele kendisine benzeyen birini hiç... Çünkü bilir benim gibi o da, en büyük acıyı ve kırgınlığı o yıllardır aradığı, ona en çok benzeyen insanın yaşatacağını... Bilir bunu, ama yine de engel olamaz kendisine... Öylesine bıkmış, öylesine tükenmiştir ki onu kendisinden kopartanlardan; ama madem o da benim gibi bir başına varolamıyor, en büyük yıkımın kendi gibi birinden gelmesini ister. Tek başına varolmayan, kendisini özlemekten bıkmış birinden gelsin ister... Tıpkı benim gibi... Yalnızlığı gibi sever, ürperişi gibi sever onu. Saçını gerçek bir sevgiyle okşayan ölümü gibi... Korkup da veremediği sevgisinin hayaleti gibi...

Bilmek istemez, uğruna ölümü bile göze aldığı bu insandan bile aslında ayrı ve farklı bir insan olduğunu bilmek istemez...

Bu hayatta insana en büyük yıkımın, en güvendiği ve herkesten çok inandığını sandığı insandan geldiğini bilse bile, bilmezden gelir... Çünkü içinde yıllardır taşıdığı o karanlık gizi, o da taşır... Ve herkesten çok onlar iyi bilir bu karanlık gizi taşıdıklarını..

Hem o da benim gibidir, bilirim; kimi en çok kaybetmekten korksa, onu o anda yitirmeye başladığını anlamıştır hep...

Herkes gitti... Yaz da bitti. Evde yapayalnızım şimdi... Anladım kimselere benzemiyorum ben. Ve ezilmiş, küçümsenmiş sevgimle başbaşa kaldım yine. Tıpkı onun gibi.

---

* **Cezmi Ersöz'e Mektuplar.. Zarfını Ben Açardım Sana Yazdığım Mektupların..** Gendaş Yay. Kitapçılarda..

* Geçen hafta **Görme Özürlüler Merkezi**'ne gidip kimi öykülerimi kasetlere okudum ve kendimi çok mutlu hissettim.. Bu merkezde birçok şairin ve yazarın sesli kitabı var.. Talep olduğunda görmeyen vatandaşlarımıza bu sesli kitaplardan ücretsiz olarak gönderiliyor.. Hatta yurtdışına bile... Siz de bu merkeze uğrayıp sevdiğiniz yazarın ya da şairin bir öyküsü ya da şiirini kasetlere okursanız inanın çok mutlu olacaksınız... Bu merkez **Beyazıt Devlet Kütüphanesi**'nde.. Tel: 0212 - 522 31 67 Dahili: 126...

* **Dalaman-Ortaca.** 24 Haziran Cuma günü saat 19:00 - 21:00 arası **Ortaca**'daki **Papirüs Kitabevi**'ndeyim..

* **Fethiye.** 25 Haziran Cumartesi günü saat 16:30 - 18:30 arası **Öldeniz Kültür Festivali**'ndeyim..

* **İstanbul-Galatasaray.** 2 Temmuz Cumartesi günü saat 15:00-17:00 arası **İdil Kültür Merkezi**'ndeyim. Adres: Aznavur Pasajı en üst kat.

Akşamsefası

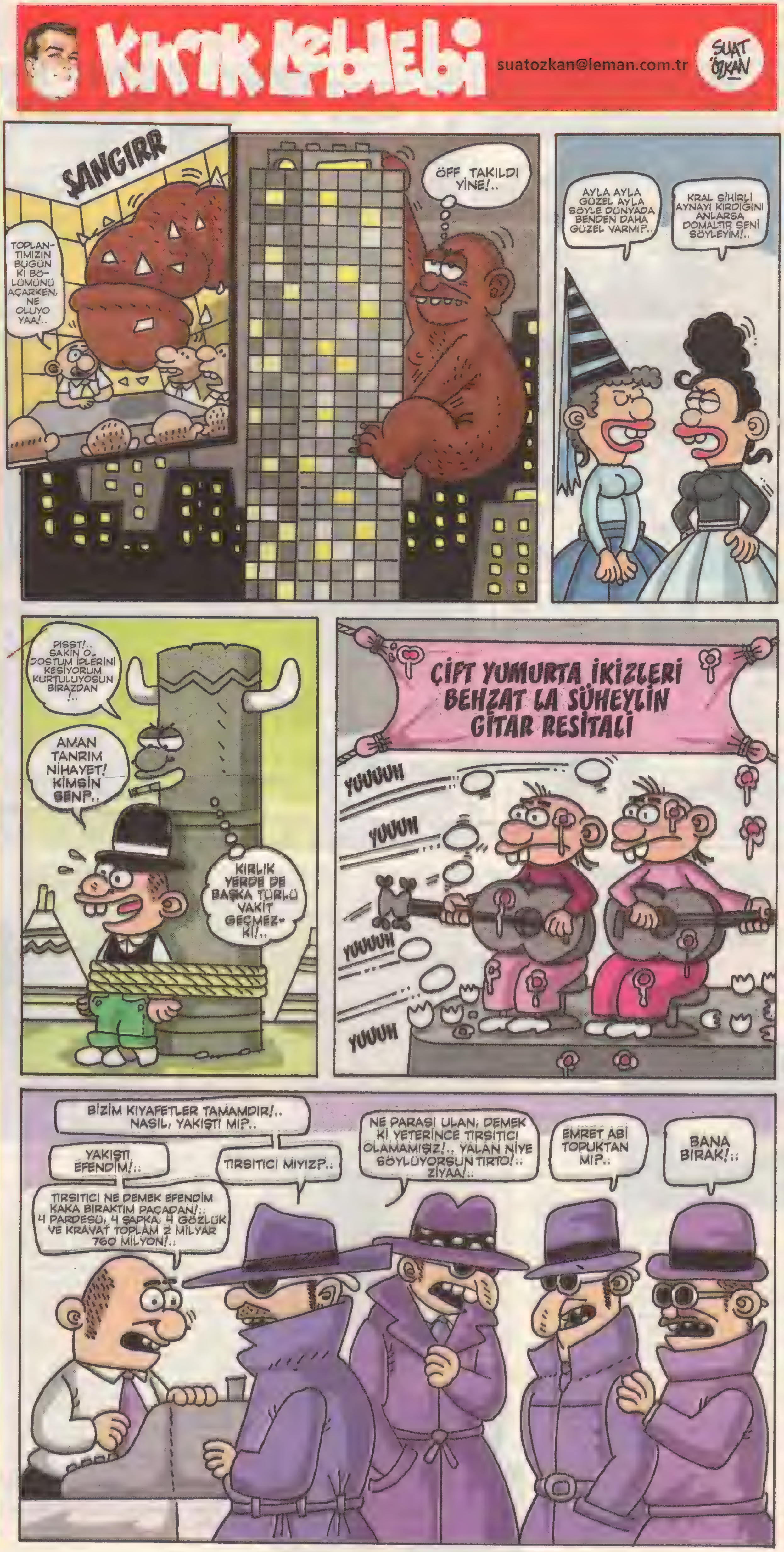

Akşamsefası

bezginbekir@leman.com.tr

BEZGİN BEKİR

Tuncay Akgün

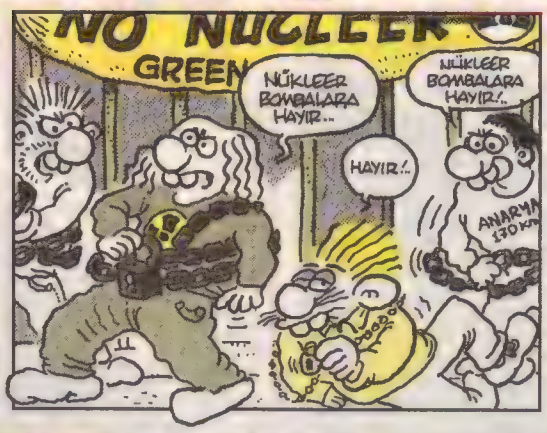

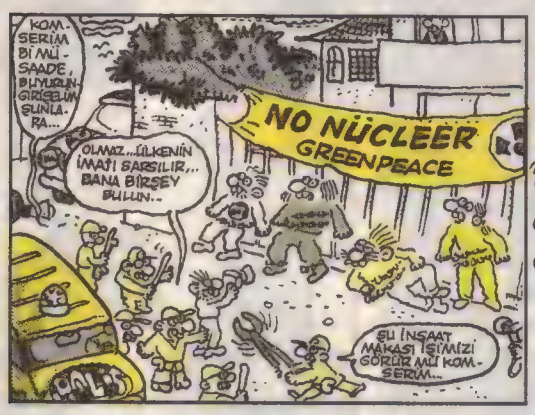

GÜNERİ İÇOĞLU dumur detayları

AKIL AKILDAN DUMUR DUMURDAN ÜSTÜNDÜR

Birbirinden güzel dumurları ile yakından tanıdığımız İstanbul'un kadim semti Kadırga'da küçük, tarihi bir camideyiz.. Caminin avlusunun neredeyse tamamını kaplayan kocaman bir çarşaf gerili... Bir an yaklaşıp bakınca bunun nedenini anlamak zor olmuyor, bahçedeki bulunan dut ağacından yerlere dut dökülmesin diye bütün avluyu kaplayan ve gece gündüz duran bir örtü konulmasını icad etmiş hayırsever esnafın biri.. İşe de yaramış.. Hem dutların üstüne basılması suretiyle bütün avlu kirlenmiyor, hem de ordan gelip geçen insanlar canları isterse sebil niyetine çarşafın üstüne dökülmüş dutlardan ihtiyacı ölçüsünde alıp gidiyor.. Bizzat şahit oldum alışverişten gelen ve oradan geçen kadınlar çarşafın üzerine bakıp torbalarına biraz dut alıp yollarına devam ettiler.. Hakikaten işe yarıyor ve hayra geçiyor.. Dumurumuz şu ki; bu buluşu keşfeden Karadenizli bir hayırsever esnafmış, diğer esnaflar da **"sabah buldu bu icadı, yoksa öğleden sonra olsa bulamazdı, kafası dururdu"** diye giyabında şaka yollu takılıyorlar...

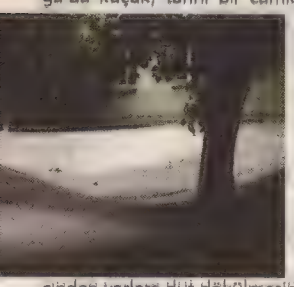

TAŞA BASMA İZ OLUR

İstanbul, nice dumurlara vesile olan megakent, güzel İstanbul.. Galatasaray'dan, Fransız sokağına kadar epey uzunca bir yolun her iki taraf kaldırımlarında 25-30 metre arayla **yere** reklam alınmış... Ancak bunlardan en baştakilerden birine, yerdeki reklam camının üstüne hayırseverin birisi, **"dikkat düşme tehlikesi var!.."** yazan bir fotokopi kağıdı yapıştırmıştı kolibantlarıyla..

Ünlü heykeltraşımız İlhan Koman'ın sergisini gezmeden önce görmüştüm. Sergi çıkışında kayda geçerim diye düşünmüştüm... Ancak sergiyi gezdim, çıktığımda yerdeki fotokopi uyarının kaldırılmış olduğunu gördüm, içim cız etti, bir dumur detayını kaybetmenin burukluğu sardı yüreğimi... Oysa hayırsever masumca uyarıyordu insanları, zira cam bunlar ve yer yer çatlamış, yağmurda kaygan olabilir, yere göğe reklam alırken biraz dikkat edilmesi yerinde olur diye düşünüyorum...

BİÇARE SUSUZ ÇEŞMELER

Bu çeşmelerin çoğunun aktığı zamanları bilenler daha çok acı çekiyorlardır böyle görüntüleri gördükçe.. Ben de ufaktan bilirim mahalle aralarındaki hayratların sebillerin çocuk seslerine karışarak aktığı, hanımeli kokulu günleri... Ancak gelin görün ki, şimdilerde İstanbul çeşmelerinin mermer yalakları sudan başka herşey görüyorlar bünyelerinde... Burası üstündeki enval çeşit meyve ve yemiş kabartmalarıyla meşhur Tophane Çeşmesi.. Heybeti

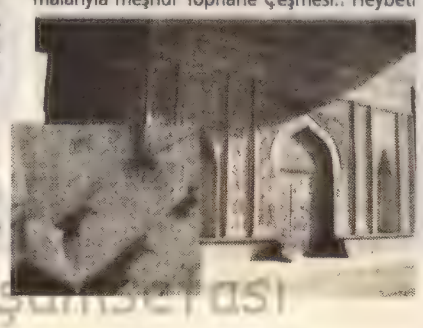

görkeminden menkul bu azametli çeşmenin dört bir yanındaki yalakları harap durumda... Yalnızca biri nispeten sağlam ve onun da içinde bir battaniye ve yastık var, zemini de gazete kağıtlarıyla kaplı.. Belli ki bir evsiz gece yatıyor burda, çeşme yalağının üstünü de kartonlarla lahit kapağı gibi kapatarak.. Çeşmenin diğer üç yalağı için vahim bir şey geliyor akla: Acaba evsizler yatmasın diye mi tahrip edilmiş, kimbilir?.. Fakat inşallah düşündüğümüz gibi değildir..

Bir diğer biçare çeşme de Maçka Parkı girişindeki bu suskun susuz çeşme... Bunun da yalağının içinde ateş yakılmış.. Büyük bir ihtimalle aynı evsizlik sebebinden dolayı, ancak bu kez yatma değil, gece ısınma amaçlı olsa gerek... Zira yalak barınma amacı için oldukça küçük, insan bedeni sığacak boyutta değil, o yüzden içinde ateş yakılmaya uygun görülmüş... O değil de yanan küller arasında, ders kitapları, defterler ve üzerlerinde nice ağır kimya, fizik, matematik problemleri dolu... Fakat asıl probleme, kültürel probleme dair herhangi bir işlem görünmüyor bir köşesi yanık defterler, kitaplar arasında... Civar üniversite dolu, herhalde bu kitap ve defterler üniversiteler civarındaki çöplerden bulunmuştur ve yakılmıştır evsizler tarafından... Şu dumur detaylarına bazen ben de şaşırıyorum, çeşme yalağıyla evsizler arasında kurulan kültürel bir bağın evsizlere sıcak bir yorgan alamayacağını da yazının sonunda kendim bizzat anlıyorum. O soğuk taşın üstünde yatmak herşeyin ötesinde dondurucu bir yalnızlık, soğuk taştan kimsesizlik, susuzluktan öte bir suskunluk...

KIRMIZI GİYME ÜŞÜRSÜN

Dergi çalışma günüydü, çalışma arasında kırmızı eşofmanımla hemen dönmek üzere evden dışarı yemeğe çıkmıştım. Küçük bir lokantada yemeğimi yemiş ve cüzi miktardaki ücretimi ödeyip çıkmak üzereydim... Dükkan dükkan dolaşıp para isteyen bazı insanlar vardır hani, genellikle yaşlı kadın olur bunlar... İşte bunlardan biri lokantadan içeri girdi. Lokanta sahibini bırakıp direk benim yanıma geldi, para istedi. Avucunun içi bozuk paralarla doluydu... Benim de elimde lokantadaki hesabımı ödemek üzere 5 demir bozuk YTL vardı, **"bak sen benden zenginsin, sende benden daha çok para var.."** dedim, tabii ki bu geyik lafım onu kesmedi, ısrarla para istemekte diretti... **"Yok teyze yok, param yok ben de fakirim.."** dedim.. Bu birden diklendi, **"kırmızı kırmızı giyinmeyi biliyon ama... Ver hadi ver de hadi!.."** deyince, el aman deyip 50 Ykr koydum avucuna kızarak çıktı...

ACAYİP KÖPEK İSİMLERİ

Çağçağ'la gecenin bir vakti tek açık yer olan pidecide dışardaki masalarda oturmuş çorba içiyorduk... Köpekli birileri geçti yanımızdan, içlerinden bir bayanın köpeğe bağırdığını duydum **"Van Gogh gel oğlum, Van Gogh!.."** Çok şaşırdım, **"İnsan köpeğinin ismini niye Van Gogh koymuş olabilir ki?.."** diye mırıldandım... Çağçağ da dedi ki, **"Herhalde kulağında bir kesiklik vardır köpeğin, ordan çağrışım yapmıştır bu isim.."**

Yine de koca üstada ayıp olduğu kanaati içindeyim... Bir gün de Tekirdağ Malkara yolunda ayçiçekleri çağrışım yapsa da bir tuval kurup bir ayçiçeği resmi yapsalar ya... Ya da daha da enteresanı bu Van Gogh adlı köpeğin sahipleri Assos'a Tekirdağ yolundan giderlerken mola verdiklerinde köpek de ismiyle bir çağrışıma gelerek kaçıp ayçiçeği tarlalarında kaybolsa... Ara tara bulamasalar, yaptıkları hatayı anlayıp bir sonraki köpeklerinin ismini Çomar ya da Bobi koysalar, fantazi bu ya...

BİNBİR DİREK SARNICI, BİNBİR DUMURU

Sultanahmet'in arkalarında dolaşıyordum.. Eminönü Belediyesi binasına geldiğimde oldukça büyük belediye binasının tam altında bulunan **Theodosius Sarnıcı**'nın yani **Binbirdirek Sarnıcı**'nın bulunduğu kapının açık olduğunu gördüm.. Kapının önünde sarnıçla ilgili bir görevli mi yoksa değil mi olduğunu anlayamadığım bir belediye çalışanı vardı.. Heyecanla **"Sarnıç açık mı, girilebiliyor mu?"** diye sordum.. **"Açık, daha bugün açıldı, girebilirsin"** dedi.. Coşkuyla içeri koşarken adam arkamdan şöyle dedi, **"yirmi senedir ha burda çalışıyorum, bi kere bile aşağı inip bakmadım!.."** dedi.. Bu sözleri duyunca şöyle bir durdum, Binbirdirek Sarnıcı'nın tüm görkemini ve güzelliğini bırakıp binbir dumura uğradım ve adamı kolundan tutup çektim, **"Nee bi üst katta çalışıyosun ve yirmi yıldır işyerinin zemininde bulunan sarnıca girmedin ha?.. Yürü içeri gün bugündür.."** diyerek onu da Binbirdirek Sarnıcı'na soktum.. İşyerinin zemin katı falan diyoruz, akla küçük bir bodrum kat gibi sarnıç gelmesin... Binbirdirek Sarnıcı **NBA basketbol arenaları** boyutunda bir yer, devasa sütunların taşıdığı, mimarinin ne denli ulvi bir sanat oluşu sorusunun sükût içindeki sessiz cevabı.. Yirmi sene inip bakmadığı 1600 yıllık yapı bu işte..

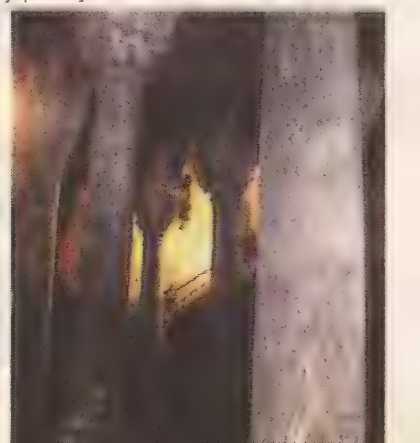

Akşamcı'dası

ÜNİVERSİTELİ TİPLER!!!

OLGUN BUDAK

ÖSS'si biter, bu sefer üniversitede karşılaşılacak tiplere karşı hazırlık başlar... İşte kampüslerde kim nedir araştırması.

Duyumcular: Kapalıçarşı'da kuyum, üniversitede duyum... Finaller öncesi soruların nerden geleceğini, kaç soru yaparak geçileceğini, hangi asistanın gelip, sınavda nerede duracağını ve nereye ani bakışlar atacağını bilir bu duyumcular... "Gidiş yoluna verilen puan" en büyük efsaneleri olsa da, bu efsane geriye F tipi ceza notu olarak döner sık sık...

Karnavalcılar: Dersteyken sürekli olarak kampüsün çayırlarına uzanıp gitar çaldıklarını gördüğünüz Rio kökenli grup... Siz kampüste bayarken onların bu eğlencesi, "Üstünde yattıkları otlar kafa mı yapıyor acaba?" diye sordurtur insana... Klasik bi karnavalcının son sözü, "Heeeey bugün kampüsteki nükleer araştırmalar labratuvarında yeni uranyum havuzu açılacakmış, hadi dalmaya gidelim!" olur çoklukla...

Metamorfoz geçirenler: Sayısalcı kabusu... Girilen bölümlerde hiç bi zaman kız-erkek dengesi olmadığı gibi, zamanla eldeki kızlar da bulundukları ortama uyum sağlayıp, metamorfoz geçirerek erkeğe dönüşürler... İlk sene çıkmaya başladığı kızla, üç yıl sonra sokakda el ele gezdiği için esnaf tarafından Hollanda'ya kadar kovalanan bi arkadaş bilirim mesela...

Bi buçuk yaşında okumayı öğrenenler: Hep vardır 1,5'unda okuduğunu, 3'ünde kuantum fiziğini, 4'ündeyse gemici düğümünü çözdüğünü iddia eden süper zeki ve yetenekli tipler... Bunlara en güzel yanıt, "Bende 6 yaşına kadar memeden kesilmeyip, 13 yaşına kadar yatağa işedim, ama bak şimdi yanyanayız işte!" demektir... Devamında "Aslında 13 değil, 23 olacaktı!" deyip salmaksa tam alkışlık bi hareket olur...

Bazıları sıcak sever: Bu yeni çekilmiş fotokopi kağıdının sıcaklığı oluyo... Üniversitede ödevini erkenden yapıp fotokopiye bırakan adamlar (bi inanışa göre de evliyalar) bulunur... Yıllarca o ödevleri sadece rakamlarını değiştirerek aynen geçirip, sınavlara da sırf o kağıtlar üstünden çalışırsınız... Dört yıl sonunda belki de hiç görmediğiniz ödev sahibini kankanız gibi görüp imzasını taklit edebilecek duruma gelirsiniz...

Hala rengarenk fosforlu kalem kullanan kızlar: Ve kendini kız hissedenler... Kitapdaki önemli kısımlar için kırmızıı, az önemliler için pembeee, sınavda çıkabilir için yeşiiil ve karşımda oturup bana gülen denyonun beyaz tişörtü için kahverengiii kalem... Şimdi o bin sayfalık kitabı okumak bi renk, bambaşka bi cümbüş mü oldu derseniz! Bence hayır, ama beyaz penyeden bozma tişörtlerim renklenince gayet hoş oluyodu, o ayrı...

Katipler: Ders sırasında hocanın öksürmesi de bi ima olabilir diyerek ağzından çıkan her tür laf ve salgıyı kağıda geçirir bunlar... Yani sırf normal testlerde değil, DNA testlerinde bile yaran olabilir bunların kriminallere... Ayrıca yazdığı notları sayfa başı 2,5'dan satıp zengin olan bi kız vardı, SMS'lerini bile başkasına yazdırıyomuş şimdilerde... Bi snye gliyrm ptrn :)

Kopyasallar: Yazdığı kopyaları fotokopide küçültüp zımbalayarak mini kitap haline getiren, bu miniğin başına indeks sonuna da kaynakça ekleyen azimliler sürüsü... Hele finaller sonrası bunları birleştirip gelecek nesillerin yararlanacağı bi kopya kütüphanesi yaratma planları yokmudur! Ah şu idealist gençler!

Çan eğriciler: Sınıf ortalaması, standart sapma, hoca kanaati gibi maddi-manevi tüm değerleri harmanlayıp geçmek için hangi nota ihtiyaç olduğunu tespit eden taktik ustaları... Bide, öğrenciye neren eğri diye sormuşlar, "Abi öğrenciyiz biz, ehehe! En uygun kaça olur şimdi bu?" demiş karşılığında...

Anfi insanları: Kampüsün başka yerinde asla görülmeyen, ama her dersi birlikte aldığın adamlar... Anfiye ne kadar erken gelsen de onları görürüsün orda... Tahminim bizim boğulduğumuz anfi ortamının atmosfer bileşimi dış dünyadan biraz farklı, elemanlar da anfiye uyum sağladıkları için dış dünyaya çıkamıyolar... Haa bide anfiyi müzik seti kolonu sanan bambaşka bi grup vardır ki, onlar üniversiteye kaydolup aylarca uğramayan tiplerdir... Bunu yazarken Erhan Candan bende öyleydim diyor, ne güzel!

Detay adamları: Daha çok mühendisliklerde görülür... Hesap makinesi seçiminde bile, makineye fonksiyon çizebiliyor mu, ayakkabı çizgime, yaşam çizgime uygun mu diye bakmaz bunlar! Arkası ne kadar çok yazılabilir alan içeriyor, zemini kalemle yazılan kopyaları okumaya ne kadar müsait, ışık aldığında üstündeki yazılar parlıyor mu gibi kriterler önemlidir onlar için...

Başkasının yerine imza atanlar: "Hangimiz Kara Murat değil ki!" gibi oldu bu! Tanım olarak, abartılan anlarda 10 kişinin göründüğü sınıflarda 144 imzanın çıkmasıyla sonuçlanan olay diyebilirim! "Hocam ben çift karakterliyim, hatta ne çifti on, onbeş!" kolpası pek yenmiyo... İyi taklitlerimi hatırladıkca sahte çek-senet işlerine mi girseydik acaba diye düşünüyorum şimdi de.

Osuruğa ses efekti yapanlar: Yüzde yüz gerçek... Anfide osurmak için sınıfta gürültünün en çok olduğu anı bulan kişi gürültülü biçimde osurur... Ama tam o anda ortama ani bi sessizlik çökmüştür... Tüm gözler üstüne dönen eleman, hemen yanaklarını şişirerrek ağzıyla "Pızart, zoort, pızart keyfi" efektleri yapar ve sanki az önceki patlama sesi ağzından çıkmışcasına kolpaya yatar... Bu kolpa olayı daha da unutulmaz kılar ki buraya yazarım.

Selülozseverler: Kütüphaneyi ev belleyenler... 2003 yılında ana kütüphaneye girerken kartımın kapıyı açmaması, görevlinin bilgisayardan bakarak, "Sen buraya en son 2000'de gelmişsin, sistem yenilendiği için tanımadı seni zaar!" demesi (Ki bu ilk defa "zaar"ı cümlede kullanılırken duyduğum gündür, neler kaçırmışım bak o üç yılda!)... Demek ki neymiş? Bu madde üzerinde söyleyecek bişeyim yokmuş!

olgunbudak@leman.com.tr

Feyzi Başaltın

feyzi@leman.com.tr

Akşamsefası

DENGELİ BESLENME
KAAN ERTEM

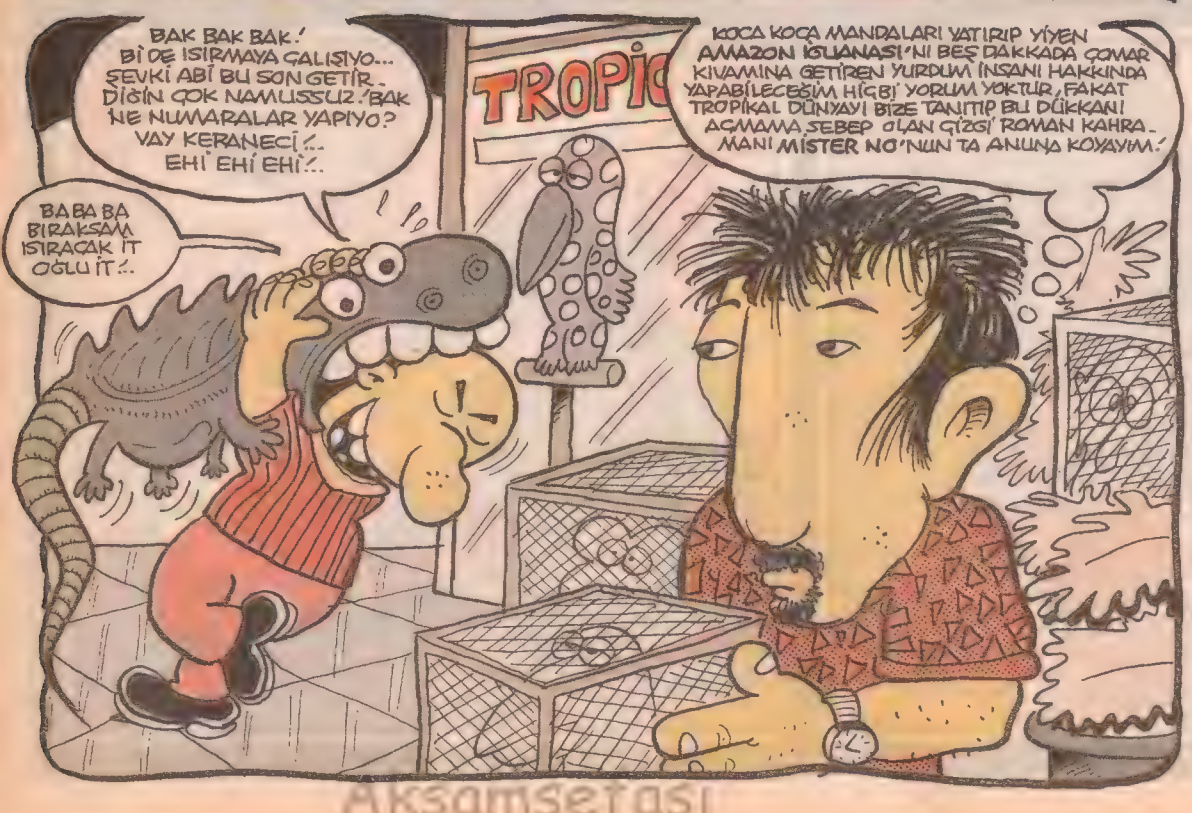

15 YAŞINDA BİR YAĞIZ

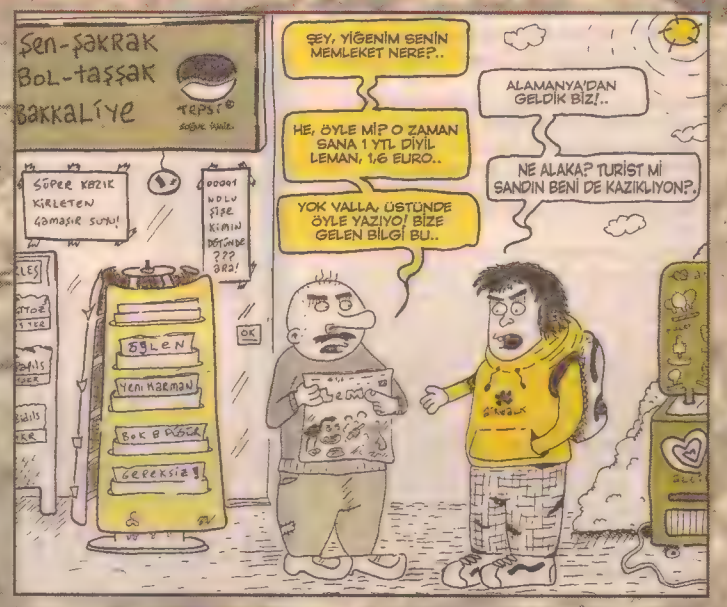

Akşamsetası

erhancandan@leman.com.tr

Erhan Candan

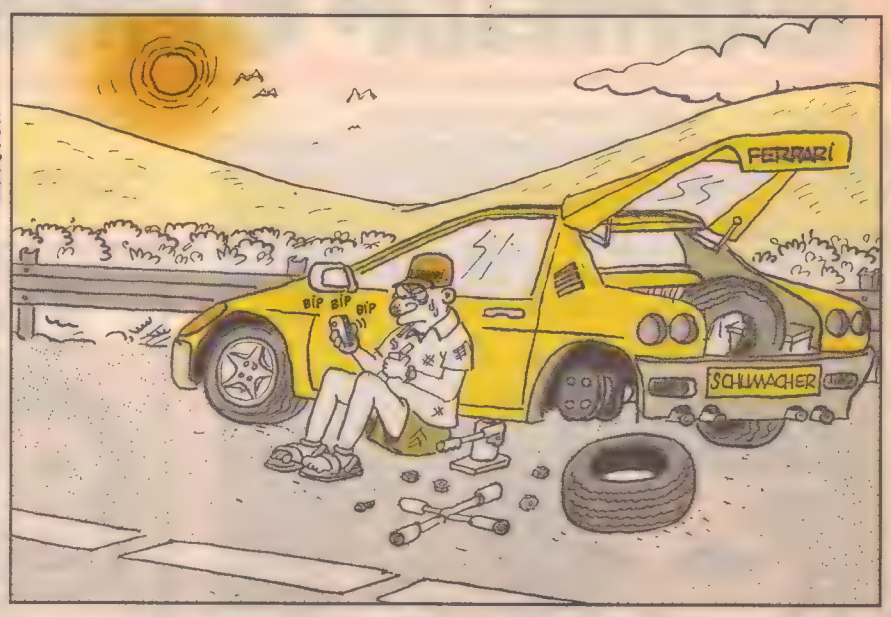

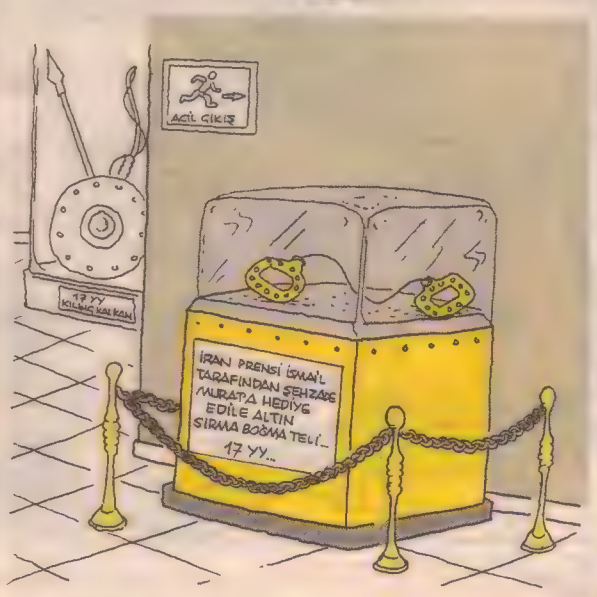

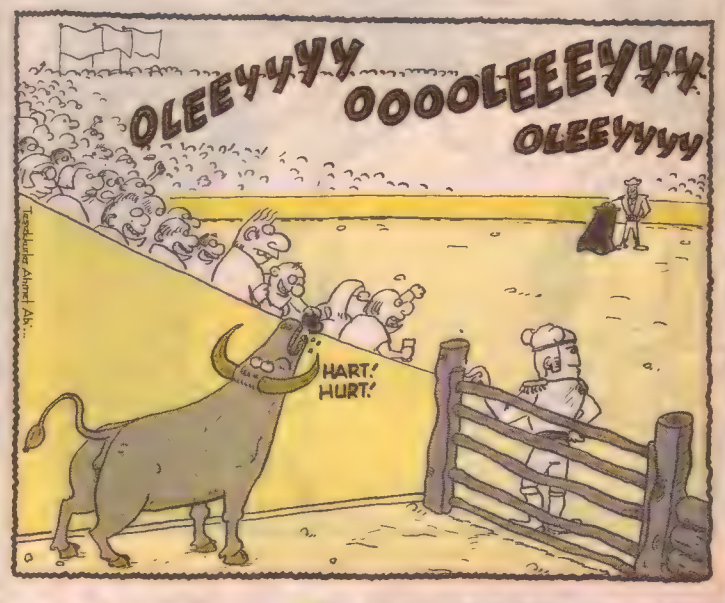

Gönül Adamı

dumur@leman.com.tr

Akşamsefası

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

BABALAR GÜNÜ KUTLU OLSUN

Espri: Erhan Güneş

AHMET YILMAZ RELAX Cümbür Cemaat

"Adlı Albüm, siz sayın okuyucularımızın hizmetine pek yakında girecektir!..."

GÖREVİMİZ TEHLİKE

Espri: Abdo Çolak

AYRINTILAR
m·e·T·İ·N·E·İ·D·A·N

-BİKAÇ KONUK-

Merhaba, sevgili okurlar!. Başka bişeyle dönüşümlü olarak yayınnanmakta olan 'Bikaç Konuk' programımızın, bu haftaki konuklarını tanıtıyom hemen sizlere: Sayın 'Bozuk Anten', Sayın 'Tamam', ve Sayın 'Kalabalığın içinde net gözüken Kişi'.. Hepiniz hoşgeldiniz!. Hemen Sayın 'Bozuk Anten'le başlamak istiyorum: "Sayın Bozuk Anten; bize ilk önce, ne tür bir anten olduğunuzdan bahsedin isterseniz?"

"Efendim ben, bozuk bir radyo anteniyim kendim. Nası olduysa, yerimden, radyoya filan monte edildiğim kısımdan kopartılmışım; ve ıvır zıvırın bulunduğu bi kutuda bekletilmekteyim. Birileri, alır beni bazen, geri takmaya filan çalışır, veya sadece itip çekerek oynarlar benle.

"Evet! Ben de bu konuya gelmenizi bekliyodum: Sizinne oynamak! Ne çeşit bir haz duygusudur ki bu? İnsannar, niçün bozuk bi radyo anteniyle, yani sizinle oynamaktan garip bi keyif alırlar?"

"Sanırım, içe içe geçmeli bölmelerden oluşan yapım itibarıyla; bu özelliğim, insannnara değişik bi tat veriyor! Beni bi yere bastırarak kapatıyolar, çekip açıyolar. Bastırıp kapatıyolar, çekip açıyolar.. Bazen açmaları güç olabiliyo, çünkü en tepe bölmemdeki yuvarlak çekme kısmı, kopup kaybolduğundan, sadece, iç içe geçmiş tek bir çubuk halinde duruyorum."

"Yanlış anlamayın ama; bence o sizin en iğrenç hâliniz! Yani, açılamamanız, kalından inceye değişen bölümlerinizin, bir bir ortaya çıkmaması.. bi radyo anteni için hüzün verici olmalı!.. Fekat dediğiniz gibi, açılıp kapanabildiğiniz vakitlerde de, özellikle insanlar, kendilerine o şakayı yapıyor di mi?!"

"Evet.. beni göğüslerine, veya bi arkadaşlarının göbeğine filan bastırıp, bıçak saplama şakası yapıyolar. Nası olsa, bastırıldım anda iç içe geçtiim için, bi zarar vermiyorum kimseye."

"He heh! Canım çekti şindi.. Müsâdenizle, bi açıp kapatabilir miyim sizi?"

"Ricâ ederim, buyrun!"

(Çıkırt! Tlak!) "Vallaa çok harikaymış.. Sayın Anten, son olarak, genç okurlarımıza söylemek istediğiniz bişii var mı?"

"Aslında ben.. 'başınıza gelen ilginç bi olay' sorusuna hazırlanmıştım.

"E, öyle yapalım! Buyrun:

"Bi gün, sahibim radyoda kanalı netleştirmek için, beni bi o tarafa, bi bu tarafa çevirip duruyodu. Duvarda bi çivi vardı, kafamı oraya yasladı! Çok rahattım ve mutluydum o pozisyonda; hiç unutmuyorum..

"Harika.. Geldiğiniz için teşekkür ediyom, ve hemen sayın 'Tamam'a dönüyom: Sayın Tamam; bence çok net okunan ve söylenen, yani tonlama ve vurgu itibarıyla nefis bi yapınız var. Peki neden insanlar 'tamam' değil de 'okey' diyor daha çok!?

"Onu bile demiyorlar, ok. diyorlar kısaca, tembellikten.. Ne yapabilirim ki? İster kullanır, ister kullanmazlar. İnsannarı zorlayamayız. Zorla güzellik olmaz."

"Canım zorla ne ilgisi var. Bi şekilde farkınıza varmaları lazım. Harika, nefis bi kelimesiniz! Hem, ek de alabiliyosunuz yanınıza: Çok isterlerse, okey gibi yani, 'tamamdır' diyebilirler. Sadece 'tamam' deseler bile yeterli bence.. "Oldu" var bi de. 'Oldu bu iş' annamında. Ama siz, bi 'tamam' olarak daa kapsamlı bi alanda görev alıyosunuz tabi. Ayrıca, bana kalırsa, ağırbaşlı, içten, samiimi ve duygusal bi ses yapınız da var.

"Teşekkür ederim."

"Estağfirulah! Laf olsun diye de söylemiyom!. Ben hep 'tamam' derim zaten; yani gerektiği vakit.. Sayın Tamam, bize kısaca diğer ek'li hâllerinizden bahseder misiniz; benim aklıma gelmedi şu an hiç?"

"Dediğiniz gibi 'Tamamdır' var. 'Tamam mısın' şeklinde kullanabiliyom: Mesela dışarı çıkıcak iki kişi, biri diğerine 'tamam mısın' diyo. 'Tamamen' var, o biraz farklı. 'Tamamlandı' var, bunu gençler sever gerçi. 'Tamı tamına' var..

"Eh, daha ne olsun! Sizi kullanmayan, çok şey kaybeder bence!. 'Sayın Tamam', son olarak, hayatta 'tamam olmasını', 'tamamlanmasını' istediğiniz bi şeyi söyler misiniz bize?"

"İnsanlığın, tamamlanmasını isterdim. Çünkü 'insan olmak' bi durum değil, bi süreçtir; ve bitecek gibi de görünmüyor. Biraz çelişkili gerçi; O süreç boyunca kazanacaksınız çünkü, ahlâkî veya teknik becerilerinizi. Bitmesini, tamamlanmasını belki de istememelisiniz... Tamam mı?"

" He heh, tamam!. Sağolun; geldiiniz için teşekkür ediyom, ve hemen Sayın 'Kalabalığın içinde net gözüken Kişi'ye dönüyom: "Sayın net Gözüken Kişi; aslında her zaman net değilsiniz. Ya da kalabalığın içinde kayboluyosunuz diyelim buna. Ama bazen; özellikle sinema filmlerinde, sizin çok net göründüğünüz anlar oluyo, etraftaki diğer insannar o anda fluu, belirsiz gözüküyo: Örneğin 'Darkman' filminin final sahnesinde, Darkman kalabalığın arasında ilerlerken birden arkasına dönüp bize baktığında... veya 'Taksi Drayvır' filminde; Rabırt de Niro'nun, kampanyada çalışan kızın bürosuna takım elbiseyle giderken , kalabalığın arasında slov mooşın ilerlemesi ve, herkesin içinde çok net gözükmesi... ve benzer görüntüler, sizi çok ilginç ve gizemli kılıyo.. Siz, farkında mısınız o an, bunun?"

"Şey.. hiç farkında değilim aslında. O an kendi düşüncelerimle ve iç dünyâmla meşgulum. Birisi veya birileri bana bakıyosa, o gözle görüyosa, onun kendi düşünceleridir."

"Hmm.. çok politik konuştunuz. Ama anlıyorum; gizemli olduunuzu pek kabul etmiyosunuz. Gerçi, bu gizem veya sihir, bakılanda değil, bakanda var olan bişiy. Örneğin bakan, yani aradığı birini görmek isteyen kişi -bunun bi filmde de geçmesi gerekmiyo- aradığı o kişiyi kalabalığın içinde gördüğünde, sanki bütün o karmaşık kalabalık bir sis bulutu halini alır, ve bir tek istediği kişi ona çok net gözükür!. Bunu bikaç kez ben de yaşamıştım.. Hattâ, sizin her hareketiniz, sağınıza solunuza kıpırdayışınız, bi yerlere bakışınız, uzaktan seyredene nefis gelir. Çünkü, aynen kamera gibi, size odaklanmıştır o.. Tabi, Nasreddin Hoca misâli, gerçekten de merkezde, hak ettiğiniz o odak noktasında mısınız diye sormıycam. Bize sonuçta farklı, ilginç geliyosunuz! Belki şu garip soruyu yanıtlamak istersiniz: 'Diğer insanlar da aynı anda çok net olsa, veya herkes çok silik gözükse kalabalıkta birden; o zaman ne mok yiycez?"

"Şey.. bunu ayarlayan mercekler var ama. Sinema açısından konuşuyom tabii! Fekat mercekler insanın yüreğinde de var. Mutlaka birilerine yakın, birilerine uzak oluyoruz. Bakış açımızı sabit tutmak mümkün değil."

"Evet; galiba haklısınız.. Sayın 'Kalabalığın arasında net gözüken Kişi', size de katıldıınız için teşekkür ediyom, ve okurlarımıza iyi günler diliyoz!"

Akşamsefası

Büyük buluşma bu hafta!..

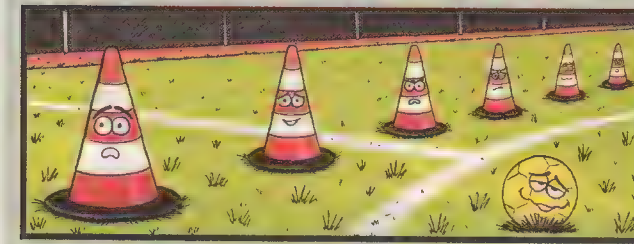

Leman Paf Takım adaylarının ilk büyük buluşması bu hafta **19 Haziran Pazar günü** saat **14**:00'de **İstanbul Leman Kültür İmam Adnan Sok. No:20 Beyoğlu/İST** 3.kattaki Paf Takım soyunma odasında... (Dikkat!.. Yazışma adresiyle karıştırılmasın!)

Türkiye'nin dört bir yanından gelen genç mizahçılar alt yapı antrenörü **Gürcan Yurt** eşliğinde seçmelerin ilk heyecanını yaşayacaklar... Büyük buluşmada **Paf Takım** soyunma odasına giren ilk ekibin perde arkası görüntüleri ve tam kadronun ilk posteri haftaya fotoğraflarla bu sayfada yerini alacak... Geleceğin idol çizerleri belki de ilk kez yan yana aynı kare içerisinde olacaklar!..

Bütün Paf Takım adaylarının karikatürleriyle birlikte aday formunu doldurarak, kısa özgeçmişlerini, 4 adet fotoğraf ve nüfus cüzdanı önlü arkalı fotokopisini yandaki posta adresine göndermeleri veya Pazar günkü buluşmaya getirmeleri gerekmektedir...

LeMan Paf Takım
Firuzağa Mah.
Defterdar Yokuşu No: 47
Beyoğlu / İSTANBUL

Soru ve görüşler için: paftakim@leman.com.tr
(e-mail yoluyla yapılan aday başvuruları geçersizdir)

LeMan Paf Takım Toplanıyor!..

Türkiye'nin yetenekli genç mizahçılarından kurulacak olan Leman Paf Takımı'nın ilk adayları bu hafta ilk kez bir araya geliyorlar!..

Ben var ya ben... Öyle böyle değilim, aykırıyım, akıllıyım, manyağım, dünyaya davacıyım, diyecek sözüm var, hayatla derdim var, diğerlerinden acık da farkım var diyen herkes diploma, cinsiyet, yaş sınırı olmadan bu takımda forma şansı yakalayabilecek!.. Tabi aynı zamanda aklı başında insan gibi insan olunacak!.. Mizahçılıkla şarlatanlık birbirine karıştırılmayacak!.. Kolay pes edenin, çabucak hevesi kırılanın bu takımda yeri olmayacak... Fakat bu ..mına konulası hayatın acımasızlığına da aldırmadan, şu üç günlük dünyada "ipimle kuşağım, skimle toşhağım" denilerek olabildiğince coşulacak!.. Leman Paf Takımı kendi içinde takım ve köşe ruhu olan alemin en kral mizahını yapacak!.. "Hadi lan!" diyenlere de "G..tüne kaçsın yılan" denilip kaçılacak!..

LeMan PAF TAKIM ADAY FORMU

ADI :
SOYADI :
DOĞUM TARİHİ :
ÖĞRENİM DURUMU : (öğrenciyse okulu ve sınıfı)
ADRESİ :
TEL NO (EV) :
TEL NO (CEP) :
E- MAİL ADRESİ:
FORMA BEDENİ : S☐ M☐ L☐ XL☐
BANKA HESABI
Banka :
Şube :
Şube Kodu :
Hesap Numarası :

LeMan Mizah Derginiz Okur Mektupları

FİRUZAĞA MAH. DEFTERDAR YOKUŞU NO:47 BEYOĞLU / İSTANBUL

Merhabalar

Ne garip şey varolanın farkına varamamak (her ne olursa olsun!) Farkına vardığın anda ise bir daha bulamamak. Meğer o hep ordaymış! Hep varmış! Ama artık yok olmuştur. Ne garip... Hep farkedilmeyi beklemiştir. Senden ya da başkalarından istemiştir bunu. Ama pes ettiğinde, tükendiğinde yine kendisi yapmıştır istediği şeyi, karşı tarafın işe yaramayacağını anlayarak. Bir anlık, belki de birkaç dakikalıktır bunu yapacağı zaman. Ve artık hissettirir kendini. Bir yolunu bulmuştur o. Ben varım der bir şekilde. Sonra birden kaybolur. Seni öylece bırakarak, şaşkınlık ve merak içinde. Sanki intikamını alır. Onca süre farkedilmememinin öcünü işte böyle bir defada yanıp sönerek, kafanı soru işaretleri ile doldurarak alır.

Bundan birkaç ay önceydi. LeMan'ın yeni sayısını almak için her hafta gittiğim büfeye uğradım yine. Büfeye yaklaşıp satıcıdan bir LeMan istedim. Dergiyi alıp tam gidecektim ki bir ses durdurdu beni. Baktım, küçük bir çocuk: "Abla ya her hafta o Leman mıdır nedir, ona vereceğin parayı bana versen, valla artık ayakkabı boyamam burda" Küçük bir erkek çocuğuydu bunu söyleyen. Elinde bir çift ayakkabı, etrafında fırçaları, boyaları, cilaları iştahla ayakkabı boyuyordu. Minik elleri, tırnak araları boyadan kapkara olmuştu. Sonradan kendimi toparlayıp: "Sen LeMan'ı nerden biliyorsun?" diye sordum. "Ee sen her hafta geliyorsun aynı şeyi alıp gidiyorsun, oradan biliyorum." dedi çocuk. Bence hiçbir şey diyemedim. Başımı kaldırıp satıcıya baktım. O da gülümseyerek bizi dinliyordu. Tekrar küçük çocuğa bakıp ayrıldım oradan. Yolda düşündüm, onu nasıl olmuştu da şimdiye kadar farketmemiştim.

Aradan bir hafta geçti. Tekrar aynı büfeye gittim. Bu sefer içim küçük çocuğu görme heyecanı ile doluydu. Hatta ona para bile verecektim. Büfeye vardığımda etrafta küçük çocuğu görememiştim. Hemen satıcıya yönelip: "Geçen hafta burda ayakkabı boyayan bir çocuk vardı, benimle de konuşmuştu, nerde o?" Satıcı üzgün bakışlarla: "O mu, evet o hergün burda boyacılık yapardı. Uzun süredir burası onun da mekânı sayılırdı. İki gün önce babası uğradı buraya. Ayakkabı sandığını almak için. Ayakkabı sandığını akşam burda bırakıp, sabah tekrar alır çalışırdı oğlu. Sandığı neden istediğini ve oğlunun kaç gündür neden gelmediğini sordum. Bundan birkaç gün önce evleri yanmış, öyle dedi. Hiçbir şeyleri kalmamış, hepsi kül olmuş. Evde olmadıkları için onlara birşey olmamış, çok şükür. Köye döneceklerini söyledi babası. Kala kala ayakkabı sandığı kalmış Azad'ın. Valla ben de çok üzüldüm." dedi. Dona kaldım. O an, çocuğun yüzü geldi gözümün önüne. Demek adı Azad'dı. Ee tabi ayakkabı boyayan bir çocuğun adı da Cenk, Alp ya da Kaya olacak değildi ya, olsa olsa böyle birşey olurdu zaten. Demek evi yanmıştı, demek artık burada olmayacaktı. Onu bulduğum, farkettiğim an kaybetmiştim. Azad başka bir büfenin önünde bir daha ayakkabı boyar mı bilmem ama, ben her LeMan aldığımda ve her ayakkabı boyayan çocuk gördüğümde onu hatırlıyorum. İşte böylece bıraktı kendini belleğimde tümüyle.. İyi yayınlar...

Besna Elif Arslan / Siirt

Yabancı markaların kumaş, kalıp, baskı, dikim kalitesinde ama onların beşte bir fiyatına (şimdilik) 12 YTL'ye cillop LeMan Tişörtleri

Kısa kesim, bol kesim, umumi istekler üzerine pek yakında bayan kesim...

İSTANBUL: leman kültür: istiklal caddesi imam adnan sokak No:20 beyoğlu / [illegible] zık ve elektronik: mühürdar caddesi akmar pasajı 70/10 kadıköy / böcek butik: (anna cristina) istiklal cad. süslü saksı sokak (lemankültür sokağının bitimi) no: 12 beyoğlu / cafe sol: kıvırcık hakan'ı bulun osmanağa mah. serasker cad. rızapaşa çıkmazı no:1-5/3 kadıköy / köstebek: hasfırın cad. sinanpaşa işmerkezi 67/5 (mekdonaltın bitişiği) [illegible] (faruk başoğlu) / mcr freak shop: ergenekon cad.No:49 pangaltı (freak brothers bülent kapucı) / kripton cafe rock market: (kripton gezegeni ile karıştırmayın) ebuziya cad. diri han 64/1 bakırköy (muharrem üstündağ) / ceviz: lamartin cad. 35/1 taksim / karikatürcüler derneği: alemdar cad. yerebatan sarnıcı çıkışı sultanahmet / raven: istiklal cad. atlas pasajı no:21 beyoğlu / **ANKARA:** leman kültür: konur sokak kızılay / aykut fenerci: iç mimarlık öğrencisidir.. yalnız İç mimarlığın dış kısmında bulabilirsiniz.. ya da bulamazsanız ya yelkene ya da dağa çıkmıştır gelir.. [illegible] stand alanı / yeloğlu spor giyim: 3.cadde 94/2 bahçelievler **İZMİR:** izmir leman kültür: 1469. sok. no:26 alsancak / mena butik: (nezihe uzunkol) saraçoğlu cad. no:5 ödemiş / [illegible] kitap ve müzikevi: 871. Sk.No: 19 kızlarağası han. kemeraltı (mağaza leman tişört sorumlusu güsfen emekçi) / patika cafe - kitap: sanat sokağı kıbrıs şehitleri cad. no:109 / omak kültür merkezi: küçükpark zafer cad. kadrioğlu apt. no:25/f bornova [illegible]: (Yalçın Kaya) kültür mah. hükümet cad. no: 6 aliağa [illegible] (hüseyin kocabaş) 1718 sok. no:2/b karşıyaka / **BALIKESİR:** plankton: iskele mh. barbaros cad. no:47/1 [illegible] / **ESKİŞEHİR:** leman kültür: hoşnutiye mah. kızılcıklı mahmut pehlivan cad 26/A / **ADANA:** [illegible] giyim: cemal paşa mah. 2. sok no 26 (pasta pastanesi sokağı / **MARMARİS:** anna cristina: kemeraltı mah fevzi paşa caddesi 12/A **KAYSERİ:** maxi internet: seydi burhanettin bulvarı 20/1 hadi kayserili.. / **KONYA:** tarsitaryum: sultan cem cad. 1. form apt. altı no:1/2 / **VAN:** star 2000: postane cad. sanat sokak no:2 deseniz herkes gösterir / **BURSA:** [illegible]: atatürk cad. agah han no: 61 / **G.ANTEP:** [illegible]: mütercim asım cad. bayrak iş merkezi kat:3 no:31(536)715 5626 / **DENİZLİ:** [illegible]: halk cad. 452 sk. no:34 / [illegible]: atatürk bulvarı anıt han.. **MANİSA:** smart: (akın aktepe) yarhasanlar mh. konuk cad. no:117 / **BANDIRMA:** future sound (cansu şıkyıldız) hükümet cad. no16.. **ANTALYA:** [illegible] giyim: altındağ mh. güllük cad. 65/b (ring hotel yanı) / **BARTIN:** [illegible]: kemer köprü mah. 27 mayıs cad. 66/c...bu arada karizmatik adresler almış da yürümüş.. bulun, alın, giyin, coşun, koşun naparsanız yapın... satış noktalarımız hızla artıyor ve adresler bize ulaştıkça buraya ilave ediyoruz.. buraya gelecek mi diye merak edenler adreslerimizin takipçisi olsunlar..

toptan ve parekende satış için irtibat mehmet çevik 0538 4189177
komikgiyim@gmail.com

LeMan
SAYI: 710
17 HAZİRAN 2005 CUMA
HAFTALIK SÜRELİ YEREL YAYINDIR

● Yayıma: LM Basın Yayın Ltd.Şti.
● İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
● Yazişleri Müdürü: Zafer AKNAR

● **Müessese Müdürü :** Ali YAVUZ **Yurtdışı Koordinatörü:** İlhan ARKAN (iarkan@leman.com.tr) ● **Satış:** Cengiz KOCALI ● **Tel:** 0.212.292 95 65 (4 Hat) ● **Fax:** 0.212.245 38 06 • **Abonelik için Tel:** 0.212.292 95 65 **Dahili:** ● **Baskı: LeMan Matbaası Tel:** 0212 - 858 00 93 (Pbx) ● **Genel Dağıtım:** BBD Merkez ● **Adres:** Firuzağa Mah. Defterdar Yokuşu No: 47 Beyoğlu / İstanbul

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. **Yazılı izin alınmadan** hiçbir **yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet** ortamında kullanılamaz. Aksi halde **dava** konusu ola

LEHCE-TÜL HAKAYIK

kemalkenanergen

Salla Pati : Ersun Yenal taktiği...

Limitsiz İçki : İçkinin limiti niye olsun ki zaten? Kusacak olan benim...

Ey Türk Gençliği : Yanlışlıkla Yunan Gençliği üstüne alınmasın diye Atamız önlem almış...

Selami Şahin : İnsanın Aleyküm Şahin diyesi geliyo dimi ne acayip...

Şahan : Pötübörle büyütülmüş Cem Yılmaz...

70'lik Rakı : Bu yaş sınırı çok gaddarcaymış lan. Tadını nası merak ediyorum bilemezsiniz...

Okul Gezisi : Gezici okul daha iyi fikirmiş ya neyse...

Yarıçap : Daha küçük daireler için çeyrekçap da kullanabiliyoruz yani öyle mi? Heyooooool.. Ya ba da ba duuuuul..

Sipsi : Kulak temizleme zurnası...

Keş : Peşin parayla alışverişi alışkanlık haline getirmiş kişi...

Şeref Golü : Golsüz biten maçlardaki futbolculara biraz ayıp oluyo ama kimsenin de gocunduğu yok o ayrı. Ya da gocunmayı bilmiyo olabilirler...

Zebani : Uhrevi zaptiye...

Orhan Gencebay : Kafasının geçtiği her yerden geçebilir bence...

Azman : Çocuk yani. Çoğalınca adam olur heralde. Belli ki miktarla ilgili problemi var...

Kara Para : Amerikan Doları...

Rahmetli : Ölünce herkesin hemşeri olması ne büyük tesadüf...

Takım & Taklavat : Ukrayna - Türkiye maçından bahsediyor olmalı...

Tel Aviv : 0986 789 67 67...

Erkek Fatma : Biz sana kısaca Fuat diyelim sütüm...

Spor Ayakkabı : Oh ne ala memleket. Sporu pabuç yapsın sen devir gtünü yat...

Ne Oldum Delisi : Deli olmuşsun işte hala neyi merak ediyosun salak?..

Düzeyli Birliktelik : Domalmasını istediğinde eğil diyo...

İncinmek : Efemine dayak yemiş...

Ulen : Efemine sinir yapmış...

Mekintoş : Efemine bilgisayar almış...

Penisilin : Efemine hasta olmuş...

Eşeyli Üreme : Efemine inat etmiş...

KOZALAK

HÜMİN ZARARLISI

CANÇAR

kozzi@leman.com.tr

GERDEĞE GİRERKEN NELERE DİKKAT ETMELİ?

Başbakan Erdoğan'ın Kadın ve Aileden Sorumlu Danışmanı, Sosyolog Ayşenur Kurtoğlu'nun "Ailem ve Türkiye" adlı projesi çerçevesinde uzman doktorlar Esma Sarıkaya ve Zeynep Yeşim Özcan'ın hazırlamış olduğu Aile sağlık rehberinde, sağlıklı cinsel yaşam için öneriler getiriliyor. Evlenen çiftlere bedava dağıtılan bu rehberde Kozzi ve Şehriye'de bu hafta önemli buldukları satır başlarından canlandırma ile rehbere katkıda bulundular. Akşam: Ali Ekber ERTÜRK/Ankara... kuvvetli bir alkış...

Gerdek odası mümkün mertebe gürültü, kalabalık ve huzur bozucu etkilerden uzak olmalı, rahatsız edilmeme konusunda güvenli bir yer olmalı

Alkollü içeceklerden kaçınılmalıdır. Zira alkollü içecekler mutluluğun amansız düşmanıdırlar.

Düğün günü belirlenirken gelinin adet günleri göz önüne alınmalıdır.

Damat, tebessüm ve nezaketle içeriye girmeli, geline selam vermeli onu tebrik etmelidir.

Erkek eşini gerdeğe psikolojik olarak hazırlamalı, ona cesaret vermeli, endişelerinin yersiz olduğunu izah etmeli, aceleci davranmamalı.

Kız da erkeğini istediği kadar cinsel ilişkiyi istemeli ve kendisini ikna edilmiş gibi hissetmemeli.

Erkek acelaci ve kaba olmamalı, artık evlendik, ona istediğim gibi sahip olurum gibi düşünce son derece yanlıştır...

Cinsi temasa her iki taraf da ruhen ve bedenen hazır olmalı. O zaman aşırı heyecan ve zevk ağrı hissini ortadan kaldırır. Erkek eşini uyarmalı.

Gelin ve güvey yakınları tarafından nöbet tutulması, çarşaf beklenmesi tuhaf ve kaba adetler. Kapı bekleyenler ilişkinin olmadığını anladıkları anda hem damadın manevyatını kıracaklar hem de dedikodu yapacaklardır.

KOZZİ Mini ÖSS Testi: Turgut'un babası Recai bey oğlu okusun adam, iş-güç sahibi olsun diye Turgut'u özel okullarda okutmuş bir babadır.. İlköğretim için 56 milyar, lise için de 36 milyar, üniversiteye hazırlık olmak üzere dershaneye 15 milyar artı yol-servis paralarıyla yaklaşık 130 milyar para harcamıştır.. 50 milyar da özel üniversitede eğitim parasıyla Recai bey'in ödediği para 200 milyar ile bir milli servettir.. Turgut, diplomasıyla birlikte 3 yıldır iş bulamamakta, zkini sallayarak dolaşmaktadır.. Bu 3 yıllık süreçte artı 21 milyar da harçlık parası derken Recai beyin beyazlanan saçları tepeden açılmaya da başlamıştır.. Üstelik de bu duruma üzülen Recai beye gelen mide ülseri derdi muayenesi, haplarıyla ciddi bir yekün oluşturmaktadır.. Oysa oğlu Turgut'un hiçbir şey zkinde değil, o parti senin, bu parti benim it olmuş üstelik de eve sabahın köründe gelmektedir.. Bu durumda **a) Recai Bey babalık görevini yaparken babayı almıştır.. b) Turgut'un hiç bir kusuru yoktur, Recai Bey'i sistem gaza getirmiştir.. c) Eğitim sistemimiz de bozuktur.. Turgut'un diploması hiç işe yaramamakta o yüzden iş bulamamaktadır. d) Olan 300 milyarı geçen servete olmuştur.. Turgut o parayı bırakın sermaye daireye yatırsaydı 3 daireden birer milyar ile gül gibi geçinirdi.. e) Hepsi...** Bilen üniversiteyi kazanamasa da gönlümüzü kazanır..

Deutschland 1,60 EUR / Österreich 1,70 EUR / Schweiz 2,60 CHF Nederland 1,70 EUR / Belgique 1.70 EUR / England 1,20 GBP

711

24 Haziran 2005 Cuma 152209 Sayı: 2005/26 1 YTL (KDV Dahil)

ISSN 0-1300-4867-4

9 770130 048678

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ
leman.com.tr

K.K.T.C-1.250.000 TL.

Üniversite sınavına 1.730.850 aday girdi.. Bunlardan 430.000'i üniversite kapılarına adım atmayı başarırken geriye kalan 1.300.000 küsür gencin utancı bu ülkeye ve eğitim sistemine kaldı.

ÖĞRENCİ SİLKELEME SINAVI ARDINDAN

BOŞVER OĞLUM, SONUÇLARIN KÖTÜYSE DÜNYANIN SONU MU? BİZ ZATEN SENİ DÜNYAYA GETİRİRKEN BÖYLE BİR DÜNYAYA ÇOCUK YAPMAMAK İÇİN ÇOK DİRENMİŞTİK.. AMA YENİLDİK İŞTE.. HEM OKUYUP DA N'OOLACAN?. ŞİRKET ÇARKLARINDA UN UFAK OLUP, ÖMRÜNÜ ÜÇ KURUŞA PANİKATAKLA DEPRESYONLA GEÇİRİCEN.. GİT BİR AT ÇİFLİĞİNDE AT BOKU SÜPÜR!.. İŞPORTACILIK YAP.. MARDUK YAKLAŞIYO, BUZUL ÇAĞI GELİYO, KITLIK KAPIDA, OZON TABAKASI, KANSER... ZATEN ÜÇ-DÖRT YIL ÖMRÜ KALMIŞ DÜNYANIN.. YE, İÇ, TADINI ÇIKAR SON GÜNLERİNİN..

BABA, NAPTIN YAA? İYİİCE!

LIVING SUCCESFUL

edit

ÖSS

ÇIAĞÇIAĞ

Aksamsefası

SAYIN DERYA SAYIN

GENÇ BİR ADAMIN BİR AYDIN OLARAK PORTRESİ

80 li yılların başında taşradan İstanbul'a okumaya gelmiş bir çocuk-genç olarak okuldaki bir ödevimizi yapmak için sınıf arkadaşım Saddettin'le Yeni Gündem Dergisinin karanlık odasını kullanıyorduk... Saddettin Yeni Gündem'in karanlık odasında çalışıyor hem de aynı sınıfta okuyorduk... Ben açıkçası çekiniyordum izinsiz Yeni Gündem'in karanlık odasını kullandığım için... Koca bina bomboştu.. Sabah olmak üzereydi... Bir ara başka bir odadan bir adam çıktı.. Elinde ddu üç içki kadehi ile birlikte... Bu adam kimdi dersiniz?.. Evet "doğru bildiniz" bu adam Murat Belge'ydi...

Murat Belge'nin Yeni Gündem'in kurucusu olduğunu ve dergide Salık Özben takma adıyla tip yazdığını biliyordum...

Murat Belgeyle o kadar eşittik ki birden ratlamıştım. Laf döndü dolaştı 12 Eylül'e (12 Mart mı acaba?) geldi... Murat Belge bize bir hatırasını anlatmıştı... O tarih(?)te koltuk ta paltosunu giyinmiş halde sabaha kadar her an gelecek güvenlik güçlerine hazır bir şekilde kanepede yattığını... Bu o kadar güçlü bir imgeydi ki ben hala Murat Belge'yi o hatırasını bize Yeni Gündem Dergisinde anlatırken mi paltolu ve kanepeye uzanmış halde olduğunu karıştırırım :((

Ben Murat Belge'nin öğrencisi olmadım hiç... 2005 itibarıyla bir daha da görüşmedik, konuşmadık... Ama ben kendimi onun kendiliğimden öğrencisi yapıverdim... Bütün kitaplarını okudum... Onu çok iyi anladım, anlıyorum abartmayacaksak belki herkesten fazla... Murat Belge bana uzun ve yalnız İstanbul senelerimde bir dayanak olmuştur. Belki bir teselli... İstanbul'da olgunluğa doğru yaşadığım sıkıntıları Belge'nin satır aralarında onun daha önceleri yaşamış olduğunu sezdim ve yaşadığım ülke hakkında derin bilgim olmasa bile hayal kırıklığına uğramamayı öğrendim...

Çalıştığım bir dergide toplantı yapıyorduk, grup bana çok saygı-sevgi duyuyordu derginin görünümü ile ilgili bir konuyu tartışıyorduk... Herkesin dışında bir tek benim farklı düşünüyordum... Zaten onun için toplantıya katılmıştım... Onları ikna etmem gerekiyordu... Şaşırıp kalmıştım. Benim dediklerim, düşüncelerim kabul edilmemişti.. Beni sevdiklerini değer verdiklerini düşündüğüm bu insanlar beni derin bir hayal kırıklığına uğratmış, sersemletmişti... Çünkü öyle görünüyorduki herşeyi bana bırakacaklardı...

Sarhoş gibi eve geldiğimi hatırlıyorum Gelirken de bir Radikal aldığımı hatırlıyorum... Belge on binlere yaptığı gibi bana da yapmıştı abiliğini yazısında-Murat Belge köşesinde "yanlış düşünen insanların arasında çok ince bir dayanışma vardır, senin doğru düşündüğünü aslında bilirler, sonra bunu teke tekken itiraf bile ederler" diyordu...

Not: Bu köşedeki yazı aslında PKK nın eylemlerine son vermesi için yüz elli kişinin kendilerini topluma "biz aydınlar" olarak lanse etmeleri üzerine olacaktı...
Gelin görün ki yazının yazılış aşamasında bir takım teknik problemler çıktı ve bir daha da toparlayamadım... Ve o yazıyı yazarken kendiliğinden bir "Murat Belge konusu" çıkıverdi... Yazının son günlerdeki olaylarla ve Belge ile ilgili yayımlanan yazılarla bir ilgisi yoktur...

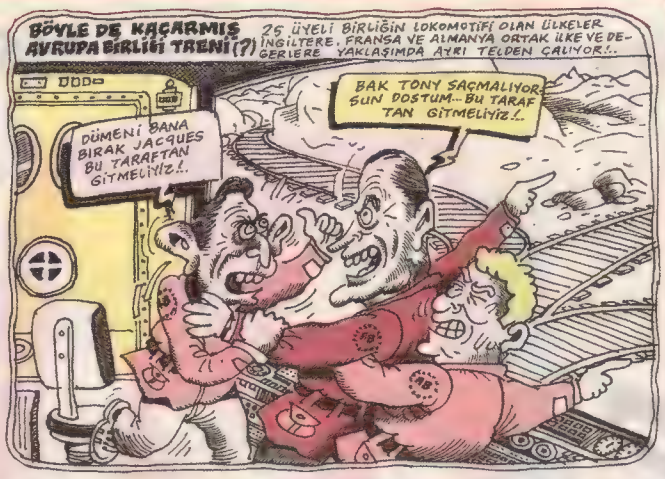

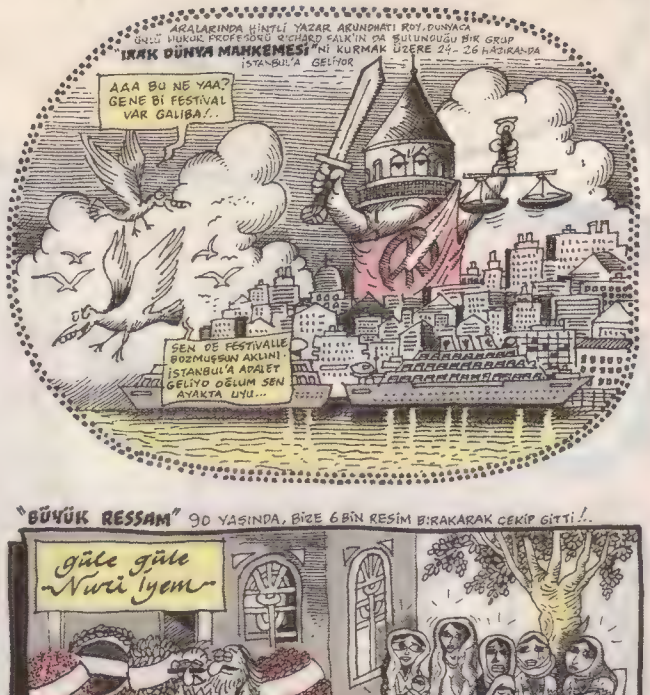

ANAP Genel Başkanı Erkan Mumcu, Cumhurbaşkanlığı seçimi ve türban yasağının kaldırılması için AKP ile işbirliğine hazır olduğunu söyledi..

OVAL OFİSTEKİ KARTALLI HALININ SIRRI

Önceki sabah ben o haberi duyunca, hani **evinde içi saman doldurulmuş kartal bulundurana 5 milyar ceza** verilecekhaberini ben duyunca, salonda şöminenin üzerinde duran içi doldurulmuş Kartalın ben içini boşaltıp ön balkondan âzad gibi uçurunca **adamın kafasına o düşünce** bakın benim aklıma **teşbihte hata olmaz,** ne geldi. **Irak savaşı** başlamadan birkaç gün önce bir grup gazeteci **Beyaz Saray**'da **Oval Ofis**'te Başkan **Bush**'la bir araya geldik. O hârika bir adam ve tolkşov kraliçesi **Oprah Winfrey**'in sıkı arkadaşı. **O bir hokkabaz.** Biz o gün orada otururken bakın çok enteresan ben ne yaşadım. Başkanın masasının hemen önünde yerde **hârika bir halı var.** Halının orta yerine **Amerika**'nın **alâmeti fârikası** haydi sembolü diyelim, sevimli bir kartal motifi işlenmiş. Bir patisiyle bir demet ok tutmuş. Öbür patisiyle de zeytin tutuyor. Bir ara başkan **Bush,** biz gazetecilere, **Irak**'ta bulunan kitle imha silahları ile ilgili **halüsinasyonlarını** gözlerini şaşı yapıp beyninden **Oval Ofis**'in perdesine yansıtarak gösterirken ben sıkıntıdan yerdeki halıya bakınca bir an sanki halıdaki kartalın başı mı kıpırdadı acaba gibi bana gelince ben çaktırmadan başka yöne bakar gibi yapıp biraz sonra hızla yine kartala bakınca bakın **çok inanılmaz** ben ne gördüm?..

DAN BROWN BİN LADİN'İN TAKMA ADI OLAMAZ MI?

Kartal alttan alttan halının hemen u tarafında oturan danışman **Condoleeza Rice'**nin bacaklarına bakıyordu, ma sanın arkasına ben yandan göz atınca kartalın fıldır gözlerinin çok özel Haytek bir düzenekle başkan **Bush**'un beynine bağlanmış olduğunu ben görünce bir ar kartalla gözgöze geldik. Çok çatık kaşl olarak ve başını sertçe soru gibi oynatıp ingilizce ama sessiz oynayan gagasın ben okuyunca **"Ne var? Ne bakıyor göt?"** şeklindeki gagasının ucunda akıc o cümleyi gözümle görünce, gülümse yerek **"Hiiç, baktım öyle."** gibilerden dostça göz kısıp kendimi sevecen yapın ca onun minik bir yayı var ve hemen **al nımın ortasına** sadaktan onluk çivi gib çekip bir sıvıya batırdı ve **çelik bir ok** ka fama çakınca **bütün vücudum uyuştu** ve şuurum silindi. Kendime geldiğimde **cia ajanları "sarhoştun düştün."** de diler. Bunu niye anlattım. Şu sıralar bütün dünya **Dan Brown**'ın **"Deception Point"** (ihanet noktası) adlı romanın tartışıyor **Dan Brown** romanda **Beyaz Saray** halısındaki **Amerikan** kartalının savaşta sağa, barışta sola baktığını iddia ediyor. Bunlar **ABD**'nin imajını sarsmaya

LEMAN EN KÖTÜ KARNEYE MOTORLU SCOOTER VERİYOR

Karnenizi babanızdan önce LeMan'a gösterin!

Karneniz kötü diye üzülmeyin, karalar bağlamayın.. Her işte bir hayır, her akşamın sabahı vardır.. Gönderin kötü karnenizin bir fotokopisini LeMan'a, motorlu scooter kazanıp vınnlayın! Teselli armağanı Leman T-shirt'leri... (Yalnız, bedenlerinizi mektubunuza ekleyin..)

VEE.. EN KÖTÜ ÖSS PUANINA DA HEDİYEMİZ VAR!.

Bir milyon küsür ÖSS mağdurunu unutmadık. En kötü ÖSS sonucuna bu eğitim sisteminin verdiği ızdırabı bir nebze olsa hafifletecek sürpriz hediyeler.. Bunun için kötü ÖSS sonuçlarınızı bize göndermeniz yeterli....

Not: Hediyeler önümüzdeki hafta açıklanacaktır...

e**M**anti

BÜYÜK ORTADOĞU PROJESİ KAPSAMINDA KADIN HAKLARININ TARTIŞILDIĞI TOPLANTIDA GÜL'ÜN ORTADOĞU KADINLARINA YÖNELİK UYGULAMALARA DAİR ELEŞTİRİLERİNE IRAK ULUSAL KADINLAR KONSEYİNDEN İTİRAZ..

PAŞAOĞLU

yönelik saçmalıklar. **Sayın Bush ve arkadaşları bu tip manyaklıklarla uğraşacak insanlar değil.** Amerikan aleyhtarları yanılgı içinde.

BATIDAN NEFRET EDİP KENDİ TOPRAĞIMI ÖPTÜĞÜM AN

Cumartesi sabahı, bir süre önce olaylı bir şekilde ayrıldığım eski eşim Yarımay **Paşaoğlu** aradı. **Ben hemen geri aradım.** O da beni geri aradı. **İsviçre**'de çok hârika yarı şatomsu mâlikâne tipli bir ev satın almış. **Beni ısrarla oraya davet etti.** "Geçenleri unutalım, önümüze bakalım" dedi. İnanılmaz iltifat yaptı. **"Seni"** dedi **"İsviçre kralı gibi yaşatırım. Elini kuş etinden jakuzi sütüne sokturmam"** dedi. "Ayaklarını senin ben dedi üç kere günde kendim yıkarım." dedi. **"Yeterki İsviçre'ye gel"** deyince bakın ben ona cevabım son derece sert ne mi oldu? Elbette koca bir **"HAYIR"!** Pekiyi bana iki yumruğum iriliğinde bir biber dolması kadar bu koca hayırı dilimin altından **susak ağzımda yaya yaya** haykırttıran ve **flaman isviçrecesi** fonoğiyle bademciklerimi boğazımın içinde birbirine vurarak **Alsas-Loren** ile **Oliver Hardi** karışımı manyak bir şiveyle eski karımın yüzüne bir kırbaç gibi şaklatan duygu acaba neydi? **Gözü kara bir vatanseverlik mi?** ABD-İsviçre düşmanlığı mı? yoksa içimdeki **Türk pantolonlu** ve **tahta Hollanda ayakkabılı** isyankâr bir **Danton** gibi **"Jönesepa"** diye bağıran o dikbaşlı **Fransız** mı?. Cevabını hemen vereyim. **Hiçbiri.** Eski eşim beni arayınca hemen kıllandım ve **İsviçre anayasasını** karıştırdım. Ve şunu gördüm: **İsviçre'de kocasını öldüren bir kadına sadece 7 yıl ceza veriliyormuş.** Türkiyede ise bu **15 ila 17** yıl arasında değişiyormuş.

DÜNYA SİNEMALARINI SARSAN ÇOCUK OYUNCU: KÜÇÜK ŞAHİN"

Bu yazıyı tam ben yazarken yurt dışından gelen hârika bir sanat haberini ben alınca **hemen direğe tırmanıp** ellerimle kıçımda trampet çalarak **Mozart**'ın **Türk Marşı**'nı seslendirdim. bilmiyorum Yurt dışındaki minik oyuncu **"Küçük Şahin"**in adını siz hiç duydunuz mu? Onun, **Avrupa**'da çekilmiş **tam 65 filmi var.** Bir de o filmlerin senaryolarını yazan ve filmleri yöneten sanat elçimiz **Şahin Yılmaz** var. O bıyıklı ve göbekli. **Şahin Yılmaz** en iyi film ve yönetmen ödüllerini de almış. Kendisi, filmlerinde Anadolu insanının toplumsal sorunlarını işlediğini söylüyor. Bilmiyorum o müthiş filmlerin tamamının **porno** olduğunu size söylemiş miydim? Yönetmen **Şahin Yılmaz**'ı ve ayrı çalışmayı asla düşünmediği başrol oyuncusu **"Küçük şahin"**i ayrı ayrı kutluyorum..

YÖK
ne bok yedikleri belli olmayan şimdi de türbana geçit veren 12 eylül kurumu

METİN ŞENTÜRK
ama yani reklamında bir amalığı var jetskine ne kondu

BOR SOSYAL HİZMETLER KURUMU MÜDÜR VEKİLİ K.E
koruma altındaki çocuklara masaj yaptıran imam sıfatlı dallama

TRANSFER BOMBALARI
bitmeyen yalan her sezon 100 futbolcu dört büyüklerde

AVRUPA BİRLİĞİ
Sömürgenin global adı çirkefler ve sahtekarlar birliği

Edirne tıp fakültesi hastanesinde peşpeşe ölen 7 bebeğin, ölüm nedeninin bozuk klimalarda üreyerek insana bulaşan "lejyoner" virüsünden olabileceği ileri sürülürken, Baş hekim yardımcısı açıklama yaptı;

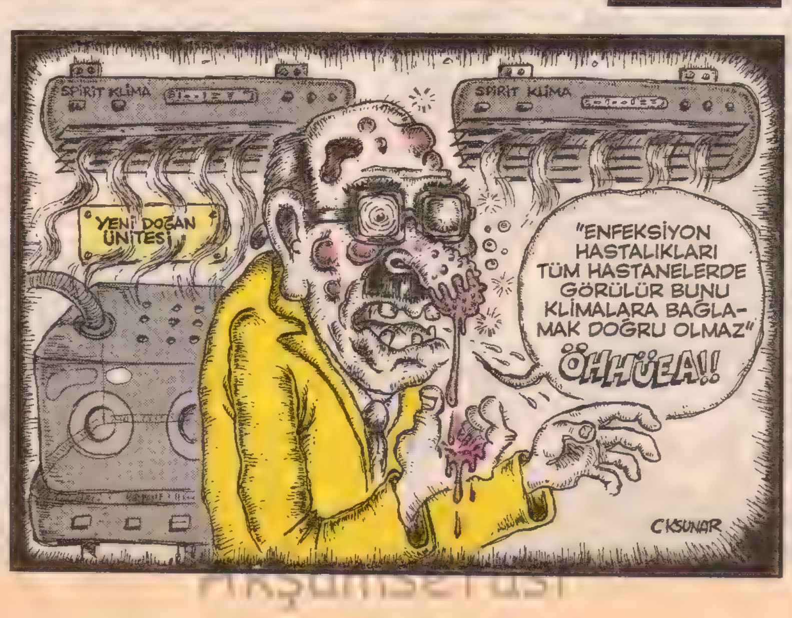

Behiç Pek

Vapursuz İstanbul olmaz! Vapurlar kaldırılmasın.!.

Küçük bir kız Mardin'de çoğu resmi 19 kişiye satılmış şüpheli bir şekilde ölü olarak bulunmuş, cenaze namazını kılmayın diyenler olmuş, mezarlıktan uzak bir yere gömülmüş..

Gaziantep'te atını döven Ramazan Taş'a 278 YTL ceza verilmiş..

Batık bankacı Erol Aksoy'un eşi İnci Aksoy, İsviçre'ye kızının mezuniyet törenine gidebilmek için TMSF'ye olan borçlarının 2 milyon EU'luk bölümünü ödemeye razı olmuş. Yurtdışı yasağı geçici olarak kaldrılmış..

ALTERNATİF ÜNİVERSİTE TERCİH REHBERİ

• Özel Red Hot Bull University: Mekanın Etiler'in göbeğinde ayakta 5000 öğrenci kapasiteli disko tarzı dizaynıyla komple camekan bi kampüsü bulunmakda... Okulun minimum puan sınırı -80'ken, kayıt için 6 ortalı harita-metod bi çek defteri yeterli oluyo...

• **Anfilerde tebeşir yerine köpük, tahta yerine vicudlar kullanılırken, final kağıtlarını da öğrenciler notluyolar... Buna rağmen okul ortalama 14 senede bitirilirken, diplomasını alanlar kağıdı parça pinçik edip okula yeniden kaydolma sırasına giriyolarmış...**

• Okulun "Semt Dışı Yaşam Formlarına Uyum, Need for Speed Bilimleri, Türkiye'de Extreme Party Tarihi, Uygulamalı Seksonometri" gibi yoğun ders dışı aktiviteye dayanan bi ders programı var ayrıca...

• **Yeşil Çayır Toplama Kampı: ÖSS'de % 0,0001'lik dilime giren öğrencilerin üstte kalan kaymak tabakasının Okul, hiçbir sesin öğrencilerin konsantrasyonunu bozmaması için ıssız bi adada kurulurken, dalga seslerini engellemek için okyanusun doldurulup, adada ses çıkartan 24 hayvan türünün de yok edilme çabası da işin cabası olmuş...**

• Kampüs, haftada 126 saat dersten tiksinenlerin okuldan kaçma girişimlerine karşı, elektrikli tellerle çevrilmiş... Okul içinde tespit edilen tünellere belirsiz aralıklarla lav dökülürken, her akşam yemekte mutlaka yoğurt dağıtılıyomuş...

• **Denizin Üstünde 20 Bin Fersah Üniversitesi: ÖSS sınavını kabul etmeyen kurum, vadesini dolduran öğrencileri teker teker yukarı çağırıp alıyor kendi sınava...**

• İpincecik köprülerden oluşan kampüs yoluna ulaşmak için okula ait binek hayvanları ücretsiz olarak kullanılabiliyor... Sınavda sağ ve sol omzunuzdaki iki görevli cevaplarınızı kontrol ediyor... Kopya girişiminde bulunmayın, yanarsınız (cidden)...

• **Tüm içeriğini bundan yaklaşık 1400 yıl önce bi kitapta toplayan okulun "Solaryum tadında" ve "İki kanat bi halka" adlarında iki ayrı bölümü bulunmakda...**

• Okul dışı aktivitelerle dolu, manitaların size hasta olmakla yükümlü olduğu ikinci bölüm daha bi tercih edilesi duruyor... Daha konservatuarımsı duran diğer taraftaysa bitmek bilmeyen ses alıştırmaları kışın kavurucu sıcaklarında bile öğrencileri daraltmaktaymış...

• **Ali Mektebi: ÖSS'de 3 yıl üst üste barajlar altında kalan erkek öğrencilerin mecburi tercihi... Okul ülkenin dört bi yanına dağılmış binlerce kampüsüyle 6-15 ay arası eğitim veriyor...**

• Hocaların aşırı disiplin anlayışı, devamsızlığa zerre izin verilmemesi ve lisedeki gibi üniformalı eğitimin sürdürülmesi eksiler... Ayrıca öğrencilerin saç uzatıp, küpe-piercing gibi modaları takip etmeleri de hiç hoş karşılanmıyor....

• **Harç parası, kayıt ve fotokopi masrafları gibi bütçe delici unsurlar yok burda... Ayrıca paralı yurt-yemekhane yerine beleş koğuş ve yemek imkanları da bu okulun omzuna şık bi yıldız, bi apolet olarak geri dönüyor...**

• Meteliksizler Ün.ver..t.si: Açık öğretim severlere hizmet veren bi okul... Yapılanma aşamasında olan okulun derslikleri, yemekhanesi ve kütüphanesi yok... Aslında bi kampüsleri bile yok... Hatta kendilerine ait prof'ları bırakın, asistanları bile yok...

• **Tüm kadro her sabah bi öğrencinin evinde toplanıp, okulun otostoplarıyla o gün teknik gezi yapılacak herangi bi üniversiteye gidiyolar... Burada ziyaretci ayağıyla derslere girilerek bilgiler depolanıp, tebeşir, sıra, hoca, diploma ve hatta arsa gibi gerekli şeyler araklanmaya çalışılıyo...**

• Tırnakçı Üniversitesi: "Sokakta insanlarla kaynaşmayan eğitime eğitim mi derim ben!" gustosuna sahip okul öğrencilerini trend mesleklere hazırladığı gibi, mezunlarının atlet özellikler taşıması için yoğun antrenmanlar da yaptırıyo...

• **Final sınavları da sokakta, belirli süre içinde en çok puan veya ziynet toplama usulüne dayanmakda... Her yıl soruların öğrenciler tarafından önceden çalındığı anlaşılıp, tüm sınavlar iptal ediliyo... Yaniii bu camiaya giren kolay kolay mezun olamıyo...**

• Kampüsün loş ışıklandırılmış yemekhanesindeyse 70'lerin rakıyla bluuz çalınıyor... Ya da ziyaretcilerin kafasına vurulan "70'lik rakıyla bluz"ları... Şimdilik tam emin değilim bundan...

• **El-İnayet Tekkesi: Kız-erkek ayrı anfi, kampüs ve yemekhane uygulamalarıyla kısa zamanda istemeden de olsa lezbiyen ve gay öğrencilerin favori mekanı olmuş bir okul...**

• Derslerin notlanmasında çan eğrisi yerine "takdir-i ilahi" kullanılan okulda biçok aktivite, faaliyet ve klüp çalışmaları da yapılmakda... Örneğin bunlardan sonuncusu olan "Verenle Savaş Derneği"nin üyeleri, kız-erkek ilişkilerinde tek vücut olanlarla savaşarak değerlendiriyolarmış boş vakitlerini...

OLGUN BUDAK
olgunbudak@leman.com.tr

guverfeyhan@hotmail.com

BAYIK GÜLÜ

Feyhan Güver

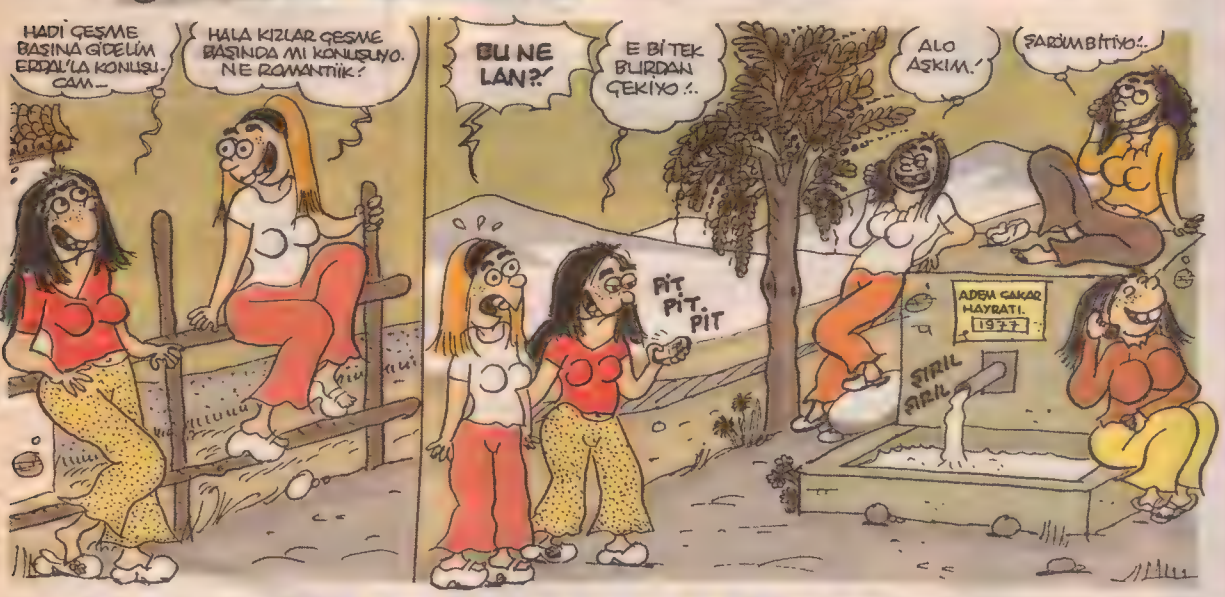

SIKILHAN

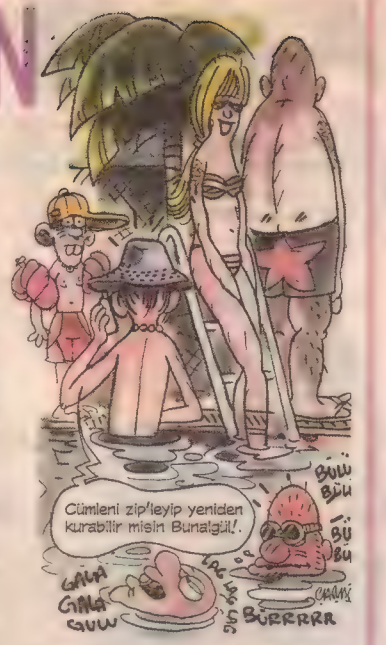

- Hayırlı sabahlar temenni ederim; benim temiz yürekli, ruhu fazilet yüklü, niyaz ve hıfz sahibi yeğenim... Afiyettesindir inşallah, ha oğul?

- Öööö? Öö... Mür dayı? Sen? Yani siz, başınızı mı çarptın? Havale mi geçti?

- Allah'a şükür bi rahatsızlığım yok oğul, o mukaddes geceden beri de kendimi daha bir arınmış ve daha bir himmet hamuruyla yoğrulmuş hissediyorum. Malum, 17'sini 18'ine bağlayan o şecaatli gecede rüyama giren ak sakallı nur yüzlü dede bana; "Ömür, a oğul! Günah hırkasını sırtından çıkart, alnının kara yazısını yüreğindeki korkuyla sil... Bak, eline beline diline hakim oldukça daha bir hayırlı hayat daha bir ulvi istikbal seni bekliyor olacak" buyurdu... O sabah ağlaya ağlaya uyandım oğul... Gözyaşlarıyla tevbe edip doğru yola and içtim...

- Daha bir süper daha bir şey olmuşun yani dayı, ben kapatıyım sen içindeki sessizliği dinlemeye devam et.

- Dinle a oğul, o gayrı mazide kalan günah dolu dünyama ait mirasımı sana devretmeye karar verdim. Yani bayrak sende... Şişme yengen Sibopnur'a bundan böyle sen göz kulak olacaksın. Kullanılmamış yedi ayrı renk ve aromada kondomlarım var, on üç paket... Onlar da senin... Telefonla sipariş ettiğim özel krem ve masaj yağları. Halen Litvanya'da ikamet etmekte olan kapatmam Katya ve oğlum Nikolay.

- Bayraktan sonrasını alamıyorum dayı, benim dünyamda da yer kalmadı..

- Siz gençsiniz oğul, aklınız fikriniz apış arasında, cimada zinadadır şimdi... Ayrıca, anılmadan önce bir zenci hatun ile tır kasası arkasında ve dahi komşunun anahtarını almak suretiyle onun salomanja kanepe üzerinde şeklinde fantazilerim mevcuttu. Nihayetinde onları da sana... Alooo? Kapattın mı a oğul? Bu muhterem Ömür dayına reva mı şimdi? Aloo? En azından zencili fantaziyi... Alooo?

- Aloo, Sıkılhan? Annen konuşuyor... SMS ya da internet yoluyla; "Yaz Güneşine Çivileme Aban" kampanyasına Dombaycan Yağmasun takma adıyla katılır mısın? Şirketimizin sana sürpriz armağanları olacak... Binlerce Süngerbop Karepantolon sırt çantası, altı yüz adet seksen iki fonksiyonlu mp3 çalar, yüz adet çift seleli dağ bisikleti mauntınbayk ve son model Reno Twingo...

- Reno Twingo mu iyiymiş.

- Yalnız Twingo; Ofisimizin Ceo'su Bokhan Bey'in kuzini için aynıldı onu şeyedemiyoruz... Ama tabi bu ailemizin küçük bir sırrı, kimseye söylememelisin. Şirket çalışanları ve onların yakınları kampanyamıza katılamadığı için seni lakap anlamında Dombaycan yapmak zorundayız evladım. Sürpriz armağanlarını aldıktan sonra yeniden Sıkılhan olmalısın.. Geçici birisin yani.

- İii geçtim, gittim o zaman...

- Alo, kapatmamalısın genç adam, evet seni anlıyorum, yaşın gereği idealistsin, dünyayı dürüst olanın kazanacağı bir yer olarak öğrettik sana ama artık yırtıcı biri olmanın zamanı geldi Sıkılhan. Hem bu senin ilk yolsuzluğun sayılmaz, ilkokuldayken "çevremizde ilkbahar" konulu resim ödevini babana yaptırıp yıldızlı pekiyi almıştın... Alo... Aloo.

- Aloo, sonuç olaraktan partnının kafasına altmış metreden tanksavar roketi yollamakla ne nefret olur ne de dürbünlü tüfekle kalbine nişan alındığında sevgi... Önemli olan öldürmenin heyecanıyla birlikte kaybetmeden heyecanı öldürmemek ve tabi bir de o ihtirası yaşamadan önce...

- Cümleni zip'leyip yeniden kurabilir misin Bunalgül, geçici belleğime sığmıyo da...

- Ya sen hala Brad Pitt'len Angelina Jolie'nin filmini seyretmemiş biri misin? Bugün artık bazı ilişkilerde tatlı şiddet ve soft kaba kuvvet tölere edilir oldu bile. Hatta daha sinemanın çıkışında Büzge aralarında bişeyler olan Embeser diye bi çocuğa dirsek attı. Çocuk da tepki olaraktan Büzge'nin tokasını saçından yolup gülümseyerek bacağına hafifçe batırdı...

- Suratına kapatıyım da tam olsun diyosun yani!

- Tölere ederim ama tatlı şiddet alışverişinin karşılıklı olması lazım Sıkılhan. Yani fiskeye karşılık usulca bir şaplak, bileklerini tutup sıkmaya karşılık baldırını yumuşakça cimdirmek, sırtını tırnakla çizmeye karşılık morartmaksızın ısırmak...

- Angelina Jolie olsa herkes ısırır, sen ne diyosun...

- Hayvaaanmışsıınan! Yivvvrenç! Sen bi kere o romantik serseri gülümsemenle tamam mı, anca botokslu şişme silikon Hollywood kaltaklarına ısırık atarsın... Burda bambaşka bir aşk felsefesi ve sevgi şeysini hemen bel altına çekip muhabbeti frikik düzeyine indirgedin... Aloo! Cimdirsen bile ısırmıycam tımam mıaa! Kuduz!

Atilla Atalay

skihan@leman.com.tr

GEZ MAHMUTCUK

MAHMUT TİBET

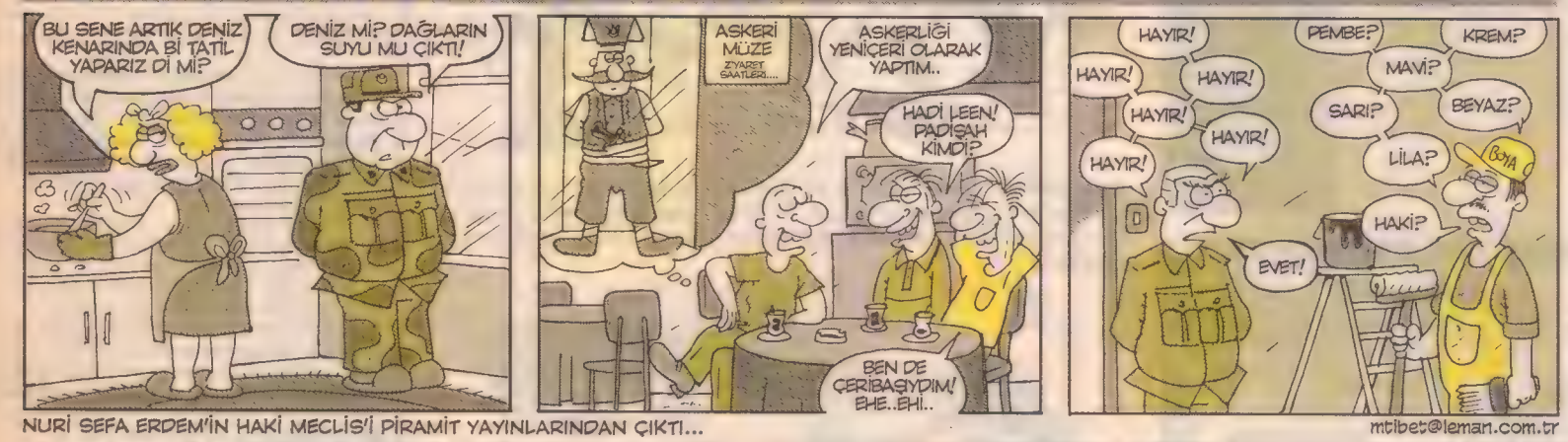

NURİ SEFA ERDEM'İN HAKİ MECLİS'İ PİRAMİT YAYINLARINDAN ÇIKTI...

mtibet@leman.com.tr

küçük AKŞE

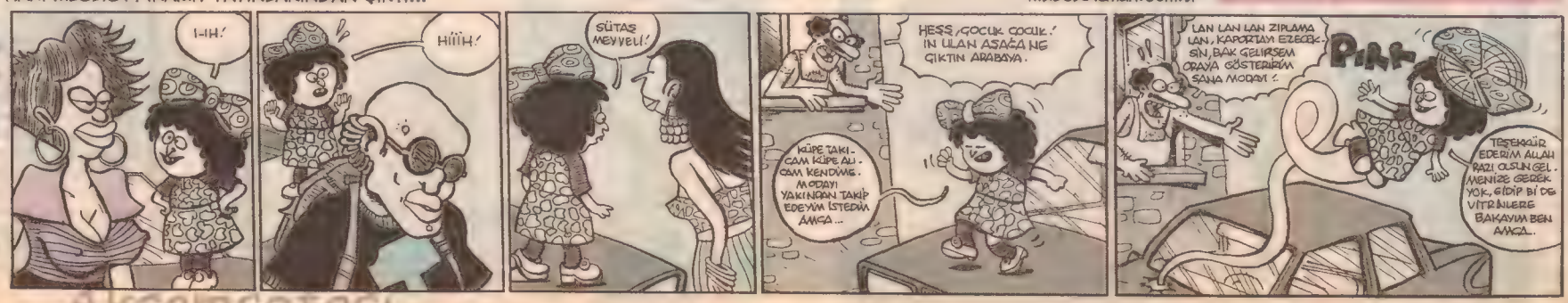

zyrik@leman.com.tr

Akşamsefası

GATANA

TUNCAY AKGÜN & KEMAL ARATAN

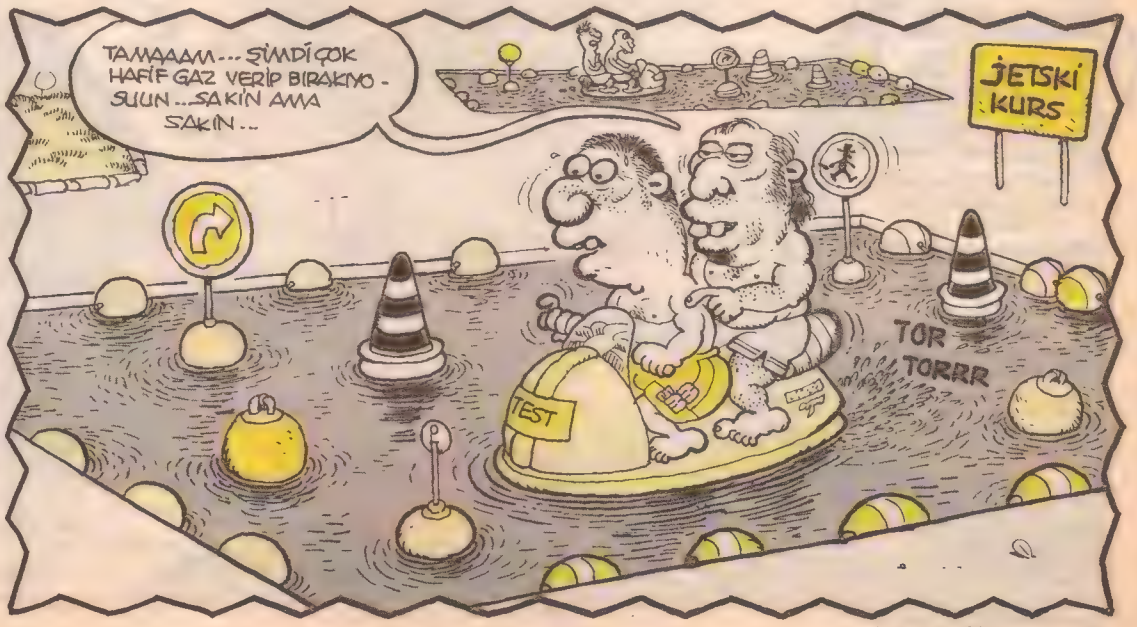

tuncay@leman.com.tr
karatan@leman.com.tr

Akşamsefası

KAAN ERTEM

VE DENGELİ BESLENME

FAZLA GELMESİN BAK BURDA Bİ KAAN ERTEM VAR...

TAMAM ABİ GÖRÜYORUM!..

TOPLA GEL TOPLA GEL GELGELGEL.

TRANS PORTİNG SPORTİNG

ŞAK

BRAVO! BÖYLESİNİ SEYRETMEDİM...

MÜTHİŞ BİR GÖSTERİ...

BRAVO...

BUNLAR TANGO'YU DA AŞMIŞLAR!..

EEE...SÜMÜKLÜ DELİ İSMAİL'İN OĞLU MUSTAFA! DAHA ON SENE EVVEL KÖYDE EŞEKLERİ DÜDÜKLERKEN GÜNÜN BİRİNDE, BİR TANGO KRALI OLACAĞIN AKLINA GELİR MİYDİ? ON SENEDE NEREDEN NEREYE GELİNDİ BEN BİLE ŞAŞIRDIM...

NEFİS

SAÇ EKİMİ ÇOK GÜZEL OLMUŞ AMA YANLIŞ SAÇ EKMİŞSİNİZ!..ÜSTLER KIVIRCIK, ALTLAR DÜZ, BU İŞİ NASIL DÜZELTİRİZ BİLMİYORUM...

EVET, BİR KUAFÖRE GİTSENİZ?..

KARDEŞİM HAYATIM BOYUNCA KUAFÖRE Mİ GİDİCEM?

HAKLISINIZ!..KLİĞİNİZİMİZ MADDİ-MANEVİ HASARLARINIZI TAZMİN EDECEKTİR...

SAYIN YOLCULARIMIZ, DÜNYA CENNETİ KARAYİP ADALARINA AZ SONRA İNECEĞİZ, BU VESİLEYLE HEPİNİZE GÜZEL TATİLLER DİLERİZ...

TATİL Mİ? NE TATİLİ? NOLUYO LAN? BEN NASIL GELDİM BURAYA? EN SON AHMET ABİNİN DÜKKANINDAYDIM?.. NE İŞİM VAR LAN BURADA?

BEYFENDİ LÜTFEN KEMERİNİZİ BAĞLAR MISINIZ?..

YOK AÇIK BÜFEYDİ, YOK HERŞEY DAHİLDİ DERKEN KİLOLARI ALDIK KAYALARA ÇAKILDIK! SPORTMEN ADAMA GELMEZ BÖYLE TATİLLER!..

SEVGİLİM, ARTİSTİK TİRABLEN ATLAMA ŞAMPİYONUDUR...MÜTHİŞ REFLEKSLERİ VAR. DAHA ÖNCE 50 METREDEN SUYA ATLADI HİÇ BİŞEY OLMADI.

HANFENDİ ŞU AŞAĞIDA KAYAYA ÇARPAN SİZİN SEVGİLİNİZ Mİ?..

NE,AH? EVET...AMAN ALLAHIM BU BİR FACİA...

FACİA TABİİ. HAYIR SEVGİLİN YÜZÜNDEN BİZ DE ATLAYAMAYACAZ! ÇAĞIRIN JANDARMAYI..

SPAATTT

kaanertem@leman.com.tr

PANTOLON

METİN FİDAN

MERABA!.. SİİDİ VAR DI Mİ?.. BANA SİİDİ LAZIM DA!..

SİİDİ NE YA ABİCİM? YOK, BİLMİYOM BEN!..

SİİDİ... NE?.. YOK ÖYLE BİŞİY...

NASI YOK YAHU?..YOL KESİP, ZIRT PIRT, SİİDİ LAZIM MI? SİİDİ LAZIM MI DİYE SORARKEN...

ALLA ALLAA?..NE SAÇMA... AA, ŞENOL! NABER YA?.. GÖRMEDEN GEÇİYON HA!..O TORBA KİME? ŞÜKRAN TEYZEYE Mİ?

PARDON, BİRİSİYLE KARIŞTIRIYOSUNUZ HERALDE...

ANA... NOLUYO LAN ANNECİM!

SSST! TOPARLANIN...BİR KADIN GELİYO BURAYA...NNN? EVET, GÜZEL BİR KADIN! HİSSEDİYOM!..

ALİ USTA NASIL ANNIYON! KOKUSUNU MU ALIYON YAA? HEM Bİ DAKKA? YA ÇOK YAŞLI VE ÇİRKİN BİR KADINSA?..

ÇAY OCAĞI

TOPUK SESLERİNE BİNEN KALÇA DARBELERİNİ ANALİZ EDİYOM!..

FF!

SSS!

50 Kg BEYAZ ÇİMENTO

MARKE

PARKE

HAZIRLAN NERGİS!.. YARIN, SAAT TAM ALTI'DA SENİ KAÇIRIYOM!.. ALLAAH EMRİYLE VERMEZLERSE, BÖYLE İSTE!.. SEVENNERİN ARASINA KİM GİREBİLİRMİŞ Kİ...

AY, NELER DİYOSUN FERİT?! BENİ, VERDİLER YA SANA?! GEÇEN HAFTA İSTEMİŞTİNİZ, VERDİLER...

HADİ YA?! ULAN BENİM NİYE HABARIM YOK...HAA, ŞEYLE KARIŞTIRDIM BEN GALİBA...NEYSE, HAYIRLI OLSUN!..

BABA RAKET ALDI BANA...ÜÇ TANE DE TENİS TOPU!..ŞİNDİİ... TENİS OYNAMAK İSTEYENNER, KURALLARIMI KABUL ETMELİ...

GİT KENDİN OYNA LEN... TENİSMİŞ!..MAALLE-DE SANKİ PORT VARMIŞ GİBİ...

PORT DİİL SALAKH, KORT!.. KOORT!..

SANA GİRSİN YOORT!

HEHEHE YOORT!..

metinfidan@leman.com.tr

Akşamsefası

TERELALLİ

PICTURES

CAN BARSLAN

BARUL MARKET

HAYIRLI ALIŞ VERİŞLER DİLER...
Karar veremiyor, erteliyor ve sonuçta alamıyorsanız, alıcı gözle bakmıyosunuz demektir...
ALICI GÖZ bulunur... Alt kalt 7.reyon.

BİR AN ÖNCE
Sonuç almak için KOPUK DANA KUYRUĞU geldi... Dananın kuyruğunu kopartmak için uğraşmayın...

BIKTINIZ..!
Gına geldi İLALLAH dediniz. Hazır **SİLKİLMİŞ YA**

GÖNLÜNÜZCE VAHŞİCE DELİCE
Kaşınmak için **HART-HART** bulunur. Sırf için, eğimli HART HART gelecek...

ZİMMETİNİZE
bir sürü para geçirdiniz ve bu sizi rahatsız mı ediyor? Vicdan azabı mı çekiyosunuz? Hemen beyaz bir sayfa açın... Henüz hiç birşey geçirilmemiş BOŞ ZİMMET geldi... (Geçirilmiş zimmetleriniz 200 Ytl. sayılıp alınır.)

En azılı LADES'leriniz için uzun süre dayanan AKLIMDA geldi... (Şu alır mısın? AKLIMDA çünkü nerden aldım? BARUL MARKETTEN...

GÖSTERİŞLİ ve ŞATAFATLI her türlü durum için CAFCAF geldi

VURMAK, KIRMAK, DÖKMEK ve hatta yaralamak ve ÖLDÜRMEK istiyorsanız, ama gözünüz dönmüyor mu? KENDİNDEN DÖNMÜŞ GÖZ...

HER BAŞARILI ERKEĞİN arkasında bir kadın var... Sizin yok mu?... **ARKA KADINI** geldi... Başarının anahtarı ARKA KADINI, arkanızda durur.

BİRİSİYLE dalga geçmekte zorlananlar için kendinden GEÇİLMİŞ DALGA satışa sunuldu...

HERKEŞLER SİZİ SEVSİN!.. 3yıl garantili ŞEYTAN TÜYÜ bulunur.

İŞ İŞTEN GEÇTİ OLAN OLDU YAPILACAK BİŞEY YOK..! O halde gelin... Size BİR BARDAK SOĞUK su satalım.

Olacaksan TOKMAK OL... Reva geldi..! Size görülen revaların intikamını alın...

Kimse tarafından kaa!.. alınmıyor musunuz?.. Toz ve Likid **KAAL** geldi...

İşinizi sinsice ve belli etmeden yapmak isteyebilirsiniz... Tam 10 ayrı renk ve ebatta KİM VURDU bulunur...

ÇİFTLİK KURMAK istiyosunuz ama sadece TEKLİĞİNİZ Mİ var?.. İkinci TEKLİK bizden... İKİ TEKLİK eder BİR ÇİFTLİK.

FIKRALARINIZ İÇİN! "Adamın biri" geldi... Adamın biri yolda yürüyordu şimdi geldi...

HERŞEYİN Düzgün Titiz tertipli olması sizi baydı mı? 5'lik paketlerde DERME ÇATMA bulunur...

ÇÖZÜM BULUR! RAHATLATIR!.. UFUK AÇAR!.. Telaş ve panik anlarınız için **SAKİN KAFA** geldi... **SAKİN KAFAYLA** Herşey daha yolunda...

HAŞIR NEŞİR Seti bulunur... Yakınlık kurun samimi olun. **HAŞIR ile NEŞİR**

TURİST SEZONU açıldı... Yabancılara seslenme nidaları bulunur... Hişt'ten pişt'ten anlamaz onlar... www.999!.. geldi...

HUKUKUN ÜSTÜNLÜĞÜ ilkesinin çiğnenmemesi için gözle görülen büyük HUKUKUN ÜSTÜNLÜĞÜ ilkesi geldi...

YEDİĞİNİZ BİR YEMEĞİ anlatmak istiyor, ama bir türlü lafa giremiyorsunuz. Size ne lazım tabii ki... AYIPTIR SÖYLEMESİ!.. Ayıptır söylemesi'ler peşin fiatına taksit...

Hayata karşı ilgisiz misiniz. IRGA alın herşey sizi ırgalasın.

ŞİDDETLİ GEÇİMSİZLİK Zannettiğiniz şey aslında öyle olmayabilir... Biraz daha denemek isteyenler için ŞİDDETSİZ GEÇİMSİZLİK bulunur.

canbarslan@superonline.com

Akşamsefası

LEHCE-TÜL HAKAYIK

kemalkenanergen

Şara Pipisi eşşoğl **Kısk** den k tığına şahit yebili sırf için dediğim bişeydir...

Yarış Pisti : En hızlı kaçan kedi ti bakim, piiist!..

Cüneyt Arkın'la Sırlara Yolculuk kın'a sırlarımı anlattığımı düşünm miyorum. Ama düşünmeden de Hahahaha! Korku-Komedi hesabı..

Paralı Asker : Züürt subay olma

Yamak : Yamyam asistanı...

Kaskatı : Hem katı hem de kaslı ne var bunda anlamıycak?..

Geri Sayım : Önceden ileri saymı

Pasta Cila : İlla ki yiyen bi ma tur...

Canlı Müzik : Yiyosa ölü müzik natçı diyim...

Gelişigüzel : Maksat gidişi de güz kes birbirini tebessümle ansın be kındaysanız cümleyi zaten edesin fırsatta da etmişim hakikaten...

Pıçak : Aptal bıçağı...

Çölde Kutup Ayısı : Kutupta dev tücü. Aslında her halükarda deve söyliyim...

Silah Arkadaşı : Ahpap bu işte...

Tüysüz Şeftali : Dişidir belki ola

Cephane : Askerlere ait cep tele layıp burada muhafaza ediyo ol bunlar?

Bilgisayar Dili : Oraldan virüs kız HP?..

Kırmızı Başlıklı Kızdaki Kurt : kek oyuncu...

Polisiye : Kadın polis...

Yaz Yağmuru : Yağmur. Yazd yazim Pasam?..

Cin Çarpması : Böleni de vardır, yolardır...

Şişe Dibi Gözlük : Götlek olmanı yolu...

Kabarcık : Yeterince kabaraman

Ne Senle Ne De Sensiz : Ceylan G

CEZMİ ERSÖZ

Herkes Yangınından Külüne Döner

Nereye yetişmeli... Bizi nereye çağırıyorsunuz... İlerde ne var.. Neresi orası... Sokakta şimdi büyük bir ihanet var. Evler dolup boşalıyor. Çığlık çığlığa.. Her yer toz duman...

Şimdi itiraf zamanı. Zoraki el sıkışmalar, sahte sarılmalar, görev niyetine verilen selamlar bitiyor artık...

Bir arkadaşım, yüzünü yüzüme yaklaştırıp: **Ben gidiyorum buradan diyor, bu sokaktan, biktım bu karışıklıktan. Biktım gizlediğim şeylerden, ben bu değilim aslında, uzaklar beni çağırıyor, geliştirmeliyim kendimi, ruhumdan kurtulmalıyım.** Senden, sizlerden kurtulmalıyım...

Hem bütün amaçlar ilerde... Hem artık daha rahat, kolay yaşamak, zamanı akılcı kullanmak istiyorum. Yararlı ve verimli olmak istiyorum...

Öyle tuhaf, öyle belirsiz duygularla bakıyor ki arkadaşım sandığım bu insan bana, anlamakta zorlanıyorum...

Seni ne tuttu yıllardır bu sokakta? diye soruyorum, **neden daha önce söylemedin, amaçlarının uzakta olduğunu, bu sokağın, benin bizlerin seni gerilettiğini... Nasıl bir yalnızlıktır bu seni gerilettiğini, sana bir şey katmadığını bile bile oraya aitmiş gibi yaşamak, inanmadan, inanıyor gözükmek... Nefret ettiğin insanlara ihtiyaç duyuyormuş gibi yapmak...**

Henüz hazır değildim uzaklara, tehlikeli yollara, önümdeki engelleri aşmaya, diyor... **Sizin yanınızda, bu karmaşık, bu itaatsiz sokakta hazırlandım geleceğe... Uzakları özledim. Birikim yaptım bu sokakta, gücümü ve geleceğimi özledim... Bu arada kendimi size inandırdım, ilişmediniz bana, yormadınız, sizden sakladığım gücüme inanmamı sağladınız, yıpratmadınız... Siz sokağın anlamsız ve insanı gerileten acıları, içinden çıkılmaz tuhaf, anlaşılmaz sevgileri, akıldışı ve verimsiz dertleri, keder dolu belirsizlikleriyle uğraşırken ben yola çıkma hazırlıkları yapıyordum...**

Sonra derin bir suskunluk oldu aramızda... Korkunç bir çığlığın eşlik ettiği derin bir suskunluk... Sokağın neredeyse yarısından çoğu böylesi arkadaşlarımızla doluydu... Sokak ihanete uğramıştı, sokağın kalbi talan edilmişti... Hem de yıllardır...

Nereye yetişmeli... Söylesenize, bizi nereye çağırıyorsunuz... İlerde ne var... Neresi orası...

Sokakta ihanetin ne zaman başladığını sezer gibiyim...

Birgün sevgimi söyledim birine... Çünkü daha henüz sevgiyi söylemek kurallara ve oyunlara bağlanmamıştı... Sokağı bizim gibi insanların sanıyorduk... Sevebilmek kutsal bir ödüldü, bir ayrıcalıktı çünkü eskiden beri... Sevgi gizlenmek değil, dünyaya, hayata, insanlara açılmak anlamına gelirdi. İyilikle kötülüğün derin ve imkansız sınırlarla ayrıldığı anlamına gelirdi... Sevmek, önce sevenin kurtuluşuydu...

Birgün sevgimi söyledim... Kime söyledim, hatırlayamıyorum... Çünkü sevgimi söyler söylemez yüzü kayboldu. Karanlık, sessiz bir kuyuda kayboldu. Yüzünü bu yüzden tam olarak göremedim ama yüzünün sevgimi söylediğim anda küçülmeye başlayıp, gözlerinin eriyip, sonra ansızın birden kaybolduğunu gördüm.

Sonra bir baktım, sevgimi söylediğim insanın yüzü yok olmuş. İşte o zaman anlamıştım sokağa ihanetin girdiğini, uzak amaçlara, kayıp ve sevgisiz ülkelere doğru yola çıkıldığını.

Çünkü o günden sonra sevgisini sunan insandan bulaşıcı, bilinmez, karanlık bir hastalıktan kaçar gibi kaçmaya başlamıştı sokağımızdaki kimileri... Kim sevgisini sunuyorsa, onu lanetli bir deli, ıslah olmaz bir kaçkın gibi görmeye başlamıştı insanlar... Sokakta ihanet başlamıştı... Çünkü sevebilmek kutsal bir ödül, dünyaya, hayata açılmak, bir kurtuluş değildi artık... Sevmek lanetlenmekti artık. Kovulmaktı cemiyetlerden. Tiksintiyle bakılmaktı. Bilinmeyen, tehlikeli bir hastalıktı...

Sevmek, toplumu kemiren şifa bulmaz bir zayıflıktı... İnsanlar birbirlerinin zayıf yönlerini keşfetmeden, kötülük dolu, kışkırtıcı oyunlar oynamadan, güçlü silahlar ve sağlam mevziler edinmeden birlikte olamıyorlardı artık...

Sevgiliyiz değil, ruh yoldaşı hiç değil, soranlara **sadece birlikteyiz**, diyorlardı artık... Birlikteyiz yani herşey olabilir. Gittiği yere kadar...

Oysa eskiden, ihanet yokken hiçbir sevgili aşkının yolculuğu için gittiği yere kadar demezdi...

Ticari ortaklık değildi ki bu, ruh yoldaşlığıydı... Ruh yoldaşlığı ruhların derin sevgiler, acılarla ve sırlarla kamaşmasıydı... Tutuşmaktı... Tutulmaktı...

Birbirinin anısına, acısına, kalbine, yazgısına tutuşan insanlar asla gittiği yere kadar, demezlerdi... diyemezlerdi...

Şimdi artık sokağımızda seven, sevebilen, bir yazgıya, insanı hiç tatmadı özgürlüklere savurabilecek aşk dolu anlamlara inanmaya hazır genç ya da yaşlı, siyah gözlü ya da yeşil gözlü, kadın ya da erkek, herkes şaşkınlık içinde...

Çünkü sevgileri karşılığında sevgi yaratmıyor, artık, tam aksine korku, derin bir kaygı, hatta tiksinti uyandırıyor...

Nereye yetişmeli... Söylesenize, bizi nereye çağırıyorsunuz... İlerde ne var... Neresi orası...

Yıllardır bizimle aynı mekanı, aynı zamanı, aynı ıstırapları ve hasretleri paylaştığımızı sandığımız kimi arkadaşlarımız sokağımızdan ayrılıyor... Uzaklar çağırıyor onları. Uzak amaçlar... Onların yanımızda, bizimle birlikteyken özleyip durdukları yerlere gitme zamanları gelmiş, bu verimsiz, hesapsız, soluk soluğa yaşanan sevgilerden, bu başıboş hüzünlerden, bu anlamsız kederlerden bıkmışlar artık... Bu karmaşık, tehlikelerle dolu güvencesiz hayattan... Daha düzenli yaşamak istiyor onlar artık... Bu karışıklıktan, bu düzensizlikten yorulmuşlar. Bizi bu verimsiz, karmaşık, yararsız, akıldışı ve karanlık saydıkları sokağımızda bırakıp gidiyorlar... Kendilerini bizden, bizim korkunç ve yokoluşa mahkum yazgımızdan kurtardıkları için şanslı ve seçilmiş sayıyorlar. Şimdi ait olmak için her türlü şarlatanlığı yaptıkları o yeni dünyada duyguları hesaplı ve planlı kullanmanın yöntemlerini öğreniyorlar... Sevgiden en yüksek çıkarın nasıl elde edilebileceğini... Güleryüzün nasıl yeni ve kârlı kapılar açtığını... Dost görünme sanatının binbir ustalığını, gizini... Yakınlaştıkça, yakın göründükçe nasıl uzak kalınabildiğini... Yakınlığın aynı zamanda nasıl temassızlık olabildiğini... Profesyonel dokunmanın inceliğini... Dokunurken, aynı anda bu dokunmanın neden olacağı bedellerden, tehlikelerden ve insanı alıp götürecek olan o sonucu belirsiz sevgilerinden nasıl uzak kalınacağını...

Henüz hiç yaşamdan, yaşamadıklarını yaşamış gibi anlatmaya başlıyorlar. Bizi yaşamadıklarıyla etkilemeye, kısa yoldan ve hep sahtelikle büyülemeye uğraşıyorlar. Dünyayı yaşanmadan yaşanmış gibi yapılan ve anlatılan anılarla soluksuz bırakmak istiyorlar. Gitmeden gitmiş gibi yapıyorlar. Sevmeden sevmiş gibi... Aşkın kendisini değil, yaşamadıklarını, sonuçlarına katlanmadıkları sahte anılarını anlatarak tatmin oluyorlar.

Sevenleri, sevebilenleri, aşkı ve özgürlüğü için ölümü göze alanları ihbar ediyorlar.

Kendileri gibi kaybolmamış, ruhuna ve anılarına sadık olanları düşlerinde kendilerini ve sevgililerini görenleri... Kaybolduklarını anlaşılmasın diye hayatı ihbar ediyorlar... Zamanlarının o büyük aynası kırıldığı, ruhlarındaki zembereğin dişleri çürüyüp koptuğu için havasız, renksiz, bu yüzden hiçbir risk taşımayan, ve hiçbir tesadüfe yer olmayan bir fanusun içinde yaşadıkları için bize zamanı akılcı ve yararcı kullanmanın yollarını öğretiyorlar...

Her akşam, iş çıkışlarında karanlık köprü altlarında, ışıksız duvar diplerinde, dolaşıp tiner koklayan sokak çocuklarına sevgiyle ve sonsuz anneliğine sarıp sarmaladığı yiyecekler, kazaklar, ilaçlar, umutlu masallar taşıyan **Banu Abla**'ya bile bu sokaktan kurtulup kendi dünyalarına gelmesini söylüyorlar. Şefkatinin ve sonsuz anneliğinin onu bu yarıştan alıkoyacağını, önündeki engelleri aşamayacağını söylüyorlar...

Dışlanmış ve lanetlenmiş sokak çocuklarına doğru kanayan sev nin onu geriletеceğini, daha da aşağı çekeceğini, işyerindeki veri düşüreceğini söylüyorlar... Sağlıklı ve gelişime açık insanların yiti ve unutulmuş insanlara değil, kendi bireysel becerilerine zaman ayır lan gerektiğini söylüyorlar...

Kolay ve rahat yaşamak için ruhlarını egemenlere ve yeni dünya sahiplerine rehin bıraktıkları, yani artık sonsuza dek kayboldukları sevgilerini sımsıkı sarılmış ve bu yüzden kanayarak yaşayan sok asıl çocuklarını ihbar ediyorlar... Bizi kendilerine benzetemeyecekle bizi bir zamanlar onları eğitenler gibi eğitemeyeceklerini anlayınca damgalıyorlar...

İyilikle kötülük birbirine benzesin, ayırt edilemesin, aralarında h fark olmasın istiyorlar. Sevenle sevemeyen birbirine karışsın istiyor

Severek varolan, kendini ancak aşık olduğunda doğrulayanlarla tık hiç sevemeyen, içindeki çocuğu öldürmüş olanlarla, ruhunu so za dek yitirmişler arasında hiçbir fark, hiçbir belirti, hiçbir ayrım ka sın istiyorlar. İnsanları sadece dışlarındaki olaylar mutlu etsin, insa rın iç dünyalarıyla, kalpleriyle, dışarıdaki hayat arasında kurdukları tün köprüler yıkılsın istiyorlar. Kendileri sonsuza dek yitirdiği için ki aşkından, sevgisinden, özleminden emin olmasın istiyorlar. Duygu karşılıksızlığından ve büyük karışıklığından yani o derin güvensizli fayda umuyorlar.

Her karışıklık, her güvensizlik kârlı ve verimli bir zaman sağlıyor lara. İnsanlar kendi acılarının karşılıksız sevgilerinin peşine düşmüş onlar bu arada biraz daha sağlamlaştırıyorlar korunaklı kalelerini. ama hep kurbanlar katillerine koşulsuz bağlansın istiyorlar.

Ama tuhaftır, bu hesaplı, kitaplı yaşamlarına hiç uygun düşmeye onları sürekli "geciktiren", önlerindeki engelleri aşarken zorlayan, a şılmaz bir zaafları, irkiltici bir korkuları var... Ruhlarını rehin bırak imzaladıkları sözleşmelere hiç yakışmayan bir öfke ve kaygı içinde Yıllardır birlikte yaşadığımız ve içinden çıktıkları, sonra bizi kendi k rimizle başbaşa bırakıp gittikleri sokağımızın yokolmasını, ortadan k masını, herşeyiyle, evleriyle, anılarıyla, tuhaf, anlaşılmaz, hesapları akıldışı sevgileriyle, riskleriyle, keşfedilmeyi bekleyen binbir gizi ve züyle, şarkılarıyla, türküleriyle ve her türlü insanıyla beraber yokolm nı, yerle bir olmasını istiyorlar!..

Hem de bir an önce...

Çünkü ne kadar verimli, akılcı, hesaplı, korunaklı bir hayat yaşas da içinden çıktıkları sokak akıllarını karıştırıyor, geçmişte bir ruhla duğunu hatırlatıyor ve bu hatırlayış onları ürpertiyor...

Savunmadıkları geçmişlerine, sahip çıkmadıkları çocuklukla yüzüstü bıraktıkları sevgilerine, verip de tutmadıkları yeminlerine,

Akşamsefası

15 YAŞINDA BİR YAĞIZ

Kırık Dökülebi

suatozkan@leman.com.tr
SUAT ÖZKAN

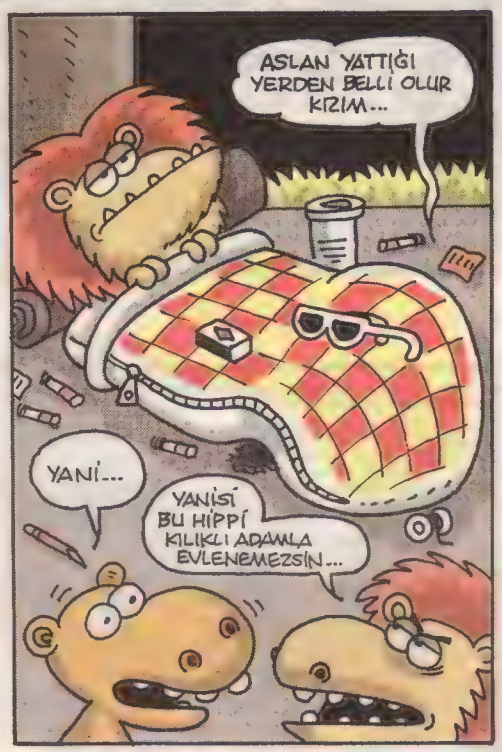

ana görünüp de tehlikelerine, acılarına, eziyetlerine hiçbir aman ortak olmadıkları arkadaşlıklarına ait hiçbir şey kalvasın istiyorlar... Aslında bunları düşünürken kendilerine aşırmadan da edemiyorlar...

Bu denli sistemli, akılcı hesaplı yaşarken artık çok gerirde, çok eskilerde bıraktıklarını sandıkları sokaklarını neen bu kadar derin bir korku ve hastalıklı kaygılar, bastırılış öfke ve tedirginliklerle andıklarını bir türlü kendilerine çıklayamıyorlar...

Geriye dönmeleri artık imkansız olduğu için... Bu sokakta kendi geçmişlerine ait ne varsa, herşeyle birlikte tüenişe karışsın istiyorlar... Sonsuza dek kaybolmak için... okağı her düşündüklerinde kayboluşu bile eksiksiz yaşamadıklarını anladıkları için... Hiçbirşeyi bütünüyle, eksiksiz, saf yaşayamayan insanların hayata duydukları o derin efretle sokağın yerle bir olmasını istiyorlar...

Kendileri nasıl o sevgisiz boşlukta kaybolmuşsa, herkes rada öylece kaybolsun istiyorlar...

şimdi eyersiz atlar gibi özgür
ve lanetli bir keder gibi
uzak yağmurda

çok dost olmasan
çok olmazdı düşmanların da

çok galip gelmek istemesen
kimbilir , böyle çok incinmeyecektin

çok görmesen , bilmezdin
çok bilmesen
çok acıtmazdı hayat

o uzak yollara
çok gitmesen
böyle çok özlemezdim

bana böyle uzak durmasan
sana böyle yakın olmazdım

yanmasam
kül
kalmazdım...

uçurumlar eskisin, bırak
ve şehvetin türküsü vuslata kalsın
ki bu başıbozuk uğultuda mağlup sesim
sesine varsın..:

seni bana uzak kılan bu sessiz
ve derin uçurumlar
uçurumlar utansın!

ve bir gün aşınır vuslat da
bir okyanusa bakakalırız palamarlarda
kalırız...kuytularda , sanki bir yalnız karınca
kararınca kalırız solgun gül bahçelerine
aşklar varınca..

ey kırık dal parçaları
uzak
yağmurda
şehvetin türküsü vuslata kalır
ve yiter...

ve her hikaye biter
herkes yangınından külüne döner
bir ihanettir ten bedende
çekip gider... çekip gider!

sonra kırık dal parçaları
uzak
yağmurda
bize benzerler...

cezmier@leman.com.tr

* **Fethiye.** 25 Haziran Cumartesi günü saat 16:30 - 18:30 arası **Ölüdeniz Kültür Festivali**'ndeyim..
* **İstanbul-Galatasaray.** 2 Temmuz Cumartesi günü saat 15:00-17:00 arası **İdil Kültür Merkezi**'ndeyim. Adres: Aznavur Pasajı en üst kat.

Akşamsefası

bezginbekir@leman.com.tr

BEZGİN BEKİR

Tuncay Akgün

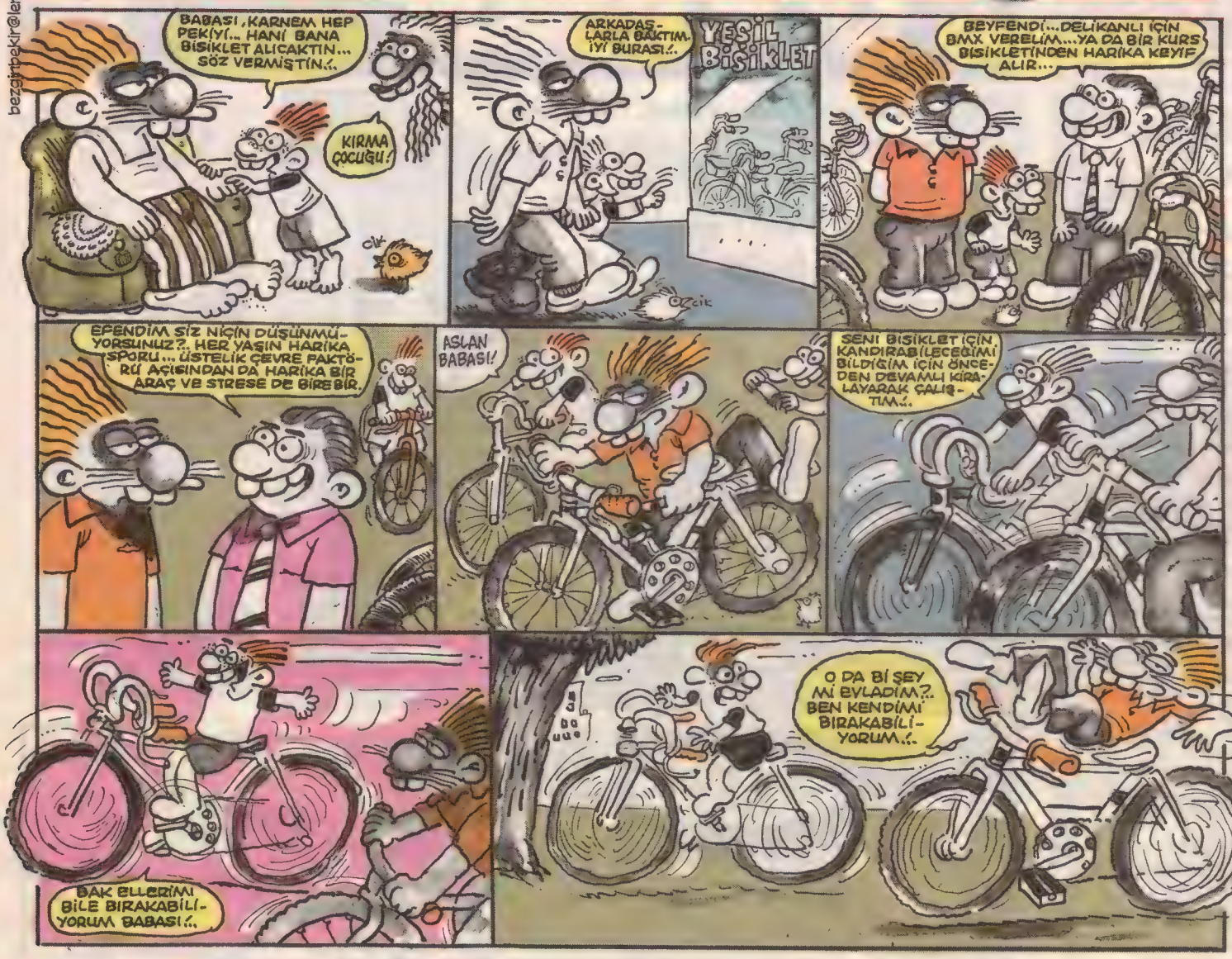

ERDENER ABİ

K. ERTEM

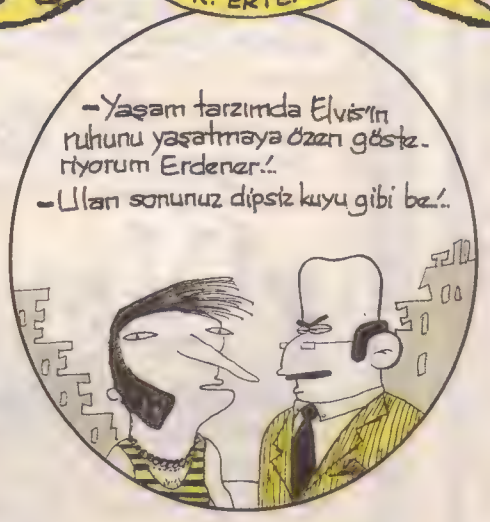

Behiç Pek

KEDİNİZİN KÖŞESİ

Sevgili hocam,
Bizim evin divarında var bir pencere. Ben bakıyor pencereden, görüyor bir kedi. Kedi aynı ben. Tüy rengi, hâl tavır aynen. Zıplıyor ben, zıplıyor o. Duruyor ben, duruyor o. Yatıyor ben yatıyor o. Benim sahip geliyor, onun da sahip geliyor. Ben bakıyor, onun sahip, aynı benim sahip. Ne bu? Bu ne?
Rumuz: İkiz miyiz İkimiz?
Cevap: Sevgili yavrum. O pencere, pencere değil. Gümüş gibi o cam dikkat edersen. Yansıtıyor herşeyi. Ayna diyoruz ona. Sen o, o sen... Yazı üslubun enteresan.

KAHRAMAN MASA ESAT...

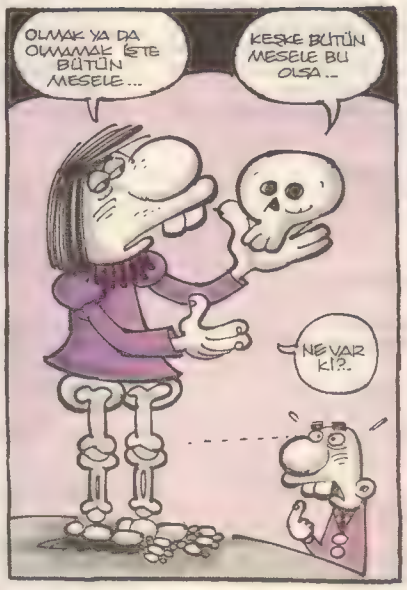

behicpek@leman.com.tr

Akşamsefası

Spiral

enderoz@leman.com.tr Erdem Özkaramanlı

Hakkâri'deki en yüksek bölgede yer alan Geverok köyüne, bir ay arayla ikinci defadır gidiyoruz...

Ben ve eşim!.. İkimiz de sınır tanımayan doktorlar ekibindeniz...

Ben psikiyatri uzmanıyım, eşim de jinekolog!.. Bugüne kadar ortaklaşa ilgilendiğimiz hiçbir vaka, bizi buradaki köylüler kadar çok zorlamamıştı...

İyi misin?

KADININ HALİNİ GÖZÜMÜN ÖNÜNE GETİRMEYE ÇALIŞIYORUM...

BİR ADAM KARISINA NASIL BÖYLE BİR DAYATMA GETİREBİLİR YA.. ANLAMIYORUM!

PARANOYAK DÜRTÜLER BASKI ALTINDAKİ TOPLULUKLARDA DAHA VAHİM TABLOLAR ÇIKARABİLİR...

Eşim, bölgedeki kadınlara uygulanan doğum-kontrol programının bir parçası.. ancak benim burada ne aradığımla ilgili bir cevabım halen yok! Tabii eğer, buradaki kadınlara spiral takıldığında, bunun bir çeşit dinleme cihazı olmadığına dair telkinlerimi saymazsak...

SPİRALİN MAKSADIYLA İLGİLİ HERŞEYİ -TÜM AYRINTILARIYLA ANLAYMADIK MI?

ANLATTIK VE KADINLAR DA ANLADILAR.. ANCAK, ERKEKLER?

BAK HAYATİM; BİRÇOK ŞEYİ ANLAYABİLMENİN ÖTESİNE GEÇMEK İÇİN BAZEN SADECE BURALI OLMAK YETEBİLİYOR...

NEDEN BU MESELENİN SİYASÎ YANI BU KADAR İLGİLENDİRİYOR SENİ?..

BURADAKİ SİYASÎ HAVA, BELLİ BİR YAŞA GELMİŞ HERKESTEKİ ŞÜPHE BULUTLANMASINI ARTIRIYOR.. VE BUNUN SONUCU OLARAK DA...

SONUÇ KISMI KALSIN.. BİRAZDAN GÖRECEĞİZ NASILSA!

Oraya varır varmaz ilk işimiz, kocasından gördüğü baskı nedeniyle spirali çıkarmak için kendini yaralayan kadın hakkında malumat edinmek oldu!

Derhal o eve gidildi!

"ve yaralı kadına ilk müdahale yapıldı!

"sonra, içinde taşıdığı teli bir doğum-kontrol yöntemi saymaktan "ziyade"

"hâlâ onun bir dinleme cihazı olduğu şüphesini taşıyan diğerleri.. hepsi birer-ikişer bu dertten kurtulup huzura erdiği sıra beri...

SELAM ALEYKÛM!

"beri, karısının yaralanmasına yol açan kocayı sonunda bulmuştum!

NE O?.. BİZİ HATIRLAMADINIZ MI YOKSA?

?!!

VAY BENİM İKİ GÖZÜM!!! TAM ZAMANINDA GELDİNİZ HA! BİZİ BU DERTTEN KURTARDIĞINIZ İÇİN ALLAH SİZDEN RAZI OLSUN- ALLAH KAZA-BELA VERMESİN!

AMA?

ÜHÜ... ÜHHÜ...

'Dert' dedikleri şey?.. onu bizzat eşim, kendi elleriyle takmıştı eşlerine?..

ÜÜÜ!.. ALLAH NE MURADIN VARSA VERSİN ÜHÜÜ...

ADAM, NE MURADIM VARSA VERMESİNİ İSTEDİ ALLAHTAN!..

KARISI DA AYNI ŞEYİ BENİM İÇİN İSTEDİ...

Çocuk istemediğimiz için eşimin taktırdığı spiral, birden- aynı anda geliveriyor ikimizin de aklına!..

AAA?..

AAA! HA HA- HA!..

BEN BİR KUŞUUM.. ♫♫ KANATLARININ ALTINDA ÖZEL BİR CİHAZ TAŞIYAAN... BİR KUŞUM BEEN, UÇTUĞU YERLERİ İNSANLARA MUŞTULAYAAN!.. ♫

Birileri şayet şu spiral aracılığıyla bu anda bizi dinliyorsa...

HA.. HA.. HA!..

ONLARA BURADAN SELAMLARIMIZI YOLLAMAYI BORÇ BİLİRİZ...

Akşamsefası

GİZLENMİŞ AHLAK USTALARI: MELAMİLER

Nihat Genç

*(Not: Melamiler hakkında doyurucu bilgileri **Ali Bolat**'ın **Melametilik** adlı kitabında bulabilirsiniz. Ali Bolat'ın Melametilik kitabı mükemmele yakın bir doktora çalışmasıdır. Melamiler üzerine ilk büyük çalışma 1930 gibi erken tarihte **Abdülbaki Gölpınarlı**'nın **Melamiler ve Melametilik** kitabıdır. Yeni baskısı yapılmamıştır. Zaten Gölpınarlı hoca, Melamiler hakkında yeni bilgiler olduğunu, bu yüzden kitabın baştan toparlanması gerektiğini yakın arkadaşlarına söylemiş. Ancak 1930'lu gibi erken tarihte Melamiliği ayrıntısıyla kitap haline getirmesi bilimsel bir başarıdır. Ancak küçük bir sorun var, Gölpınarlı hocanın sonraki kitapları Türkçe olarak çok anlaşılır, ama bu kitabı fazlasıyla eski Türkçe. Bu araştırmacılar için sorun değil, genç okuyucu için güçlük oluşturuyor.)*

Tabii ki melamilik gibi karmaşık bir ahlak felsefesini yazar Nihat Genç, bu kitapların dili ve yoğunluğuyla kaleme almayacak. Geniş kitlelere herkesin anlayacağı bir dille anlatabilmem için konuyu basitçe özetleyebilmem gerekiyor.

Yani kardeşlerim, melamilik topraklarımızda yaşamış bir ahlak öğretisidir. Öğreti nedir? Mesela **Konfüçyüs**'ün bugün sadece hikmetli, güzel sözleri kitap olarak vardır. **Konfüçyüzme** mensup insanlar, bu bilge, hikmetli güzel sözleri hayatlarına dini ilkelermiş gibi yansıtıp yaşamaya çalışır. Ama **Konfüçyüzm** bir din değildir. Kurum da değildir, tarikat hiç değildir, yani, camisi, tarikatı yoktur. Sadece söylenmiş ve çağların yıpratamadığı güzel hikmetli, bilge sözler vardır. Sizler o sözleri yüce, değerli, üstün, derin, hayatın büyük bilgileri kabul edip kendinize ahlak edinebilirsiniz.

İşte bu yüzden din değil, öğreti, deriz. **Melamilik** de bir ahlak öğretisidir. Melamiliği tarikatlaştırma girişimleri de olmuştur, ayrıntıları kitaplarda yazılır, ama değildir. Peki tarikattan farkı nedir? Tarikat bir kurumdur. Yani okuldur. Tarikatta örgütlenmiş bir ahlaki disiplin/terbiye vardır. Yani sistemi var, bir ahlak disiplinidir.

Birçok tarikat ismi duymuşsunuzdur, **Mevlevi, Bektaşi, Kadiri, Nakşi** gibi. Bu tarikatların önce bir mekanları vardır. Yani, şurası Bektaşi tekkesidir, dersiniz. Sonra burada hiyerarşik bir kadro düzeni vardır ve başlarında mutlaka bir şeyh vardır.

Kapıdan ilk giren talebe sempatizandır, buna, **muhip** denir, dost, arkadaş, heveslenen, ilgi gösteren, anlamında.

Muhiplikten sonraki aşama, **dervişliktir.** Ki, dervişlik intisap etmekle olur. Yani, bir nevi tarikata kaydolursunuz.

Dervişlikten sonra **çavuşluğa** yükselir, sonra **halifeliğe..** Halifelikten sonra sıra **şeyhliğe gelir.** Şeyhlik için, ya şeyhin ölümüyle halifelerden biri yerine geçer. Ya da halife icazet (izin) alarak başka yerde kendi başına geçeceği tekkeyi kurar.

Ancak bu hiyerarşik düzen, dışarıdan görülen rütbelemedir. Asıl rütbeler, manevidir. Tarikatlarda rütbeler manevi olgunluk mertebeleriyle oluşur. Öyle ki, bazen, dervişlerin aldığı manevi yol şeyhlerin çok üstündedir. Yani, Allah yolunda kimin üstün olduğu bilinmez.

Bu manevi yol nasıl alınır? Dünyada ne kadar çeşit insan varsa, Allah'ı aramanın o kadar çeşit yolu vardır. Ancak zaman içinde tarikatlar Allah'ı aramanın metodlarını geliştirmişler ve bir ahlak terbiyesini dersleştirmişlerdir.

Bu derslerle, **dervişin/müridlerin** içlerinde ve dışlarında (batın ve zahirlerinde) hal ve hareketlerinde bir takım değişiklikler olur. Dervişlerin toplum içindeki ya da dünyaya, Allah'a kendilerine bakışlarında olgunlaşmalar, derin manevi haller meydana gelir.

Bu manevi hallerin de hakikat, marifet vs. gibi rütbeleri vardır. Ama bu manevi hallerin nasıl oluştuğunu kimse bilemez. Ancak tarikatların ortak bir ders tekniği vardır.

Mesela her tarikat perşembe günleri toplu zikr düzenler. Yani tekkede toplanılıp bir halka gibi daire olunup (halaka) zikr edilir. Tabii ki dualar, ilahiler eşliğinde.

Başka şeyler de vardır, düzenli namazlar, kaza namazları, gece namazları gibi.. Ya da tesbih çekme gibi... Şu kadar tesbih çekilir, şu günler çekilir gibi.. Bu dersleri veren şeyhtir. Müridin hallerine göre onun nasıl bir ibadet yöntemi izleyeceğini belirtir.

Tarikatların okul tekniği budur.

Tarikatların islam topraklarını sarmasının sebepleri çoktur. Ama çıkışı **Hallaccı Mansur**'un **"ben Tanrıyım"** diyerek cezbeye kapılmasıdır. Sonrasında bu sözüyle kafir ilan edilip derisi soyulup yakılarak öldürülür.

Ben Tanrıyım ne demektir? İşte tarikatların ana felsefesi burada devreye girer. Çünkü bu **"vahdeti vücud"** felsefesinin tezahürüdür. Vahdeti Vücud felsefi ne demektir?

Şudur: Bütün dünyayı, kainatı, insanları, hayvanları, iyilikler, kötülükler, yaratılan herşey Tanrı'nın bir parçasıdır. Onun vücududur. Böylelikle bizler de Tanrı'nın bir parçasıyızdır. O halde biz de Tanrı'yızdır, denmek istenir.

Ancak bu düşünce yüzyıllar boyu, şeriat dediğimiz **Kur'an** hükümleriyle İslam'ı yaşayanlar tarafından tehlikeli bulunmuş, bazen çok uç düşünceler olarak kabul edilmiş ve çoğu zaman yasaklanmıştır. Ve tarikatlar vahdeti vücud felsefesini çok defa halktan gizlemiştir.

Ancak, kabul edelim ki **Osmanlı**'nın son dönemlerinde eline def alan her derviş ben Tanrıyım diyerek zikre başlamıştır...

Tarikat hakkında kısa genel bilgiler verdik, şimdi Melamiliğe geçelim.

Melamiliğin okulu, tarikatı yoktur. Ancak tüccarlar arasında yaygınlaştığı sonucuna ulaşılmıştır. Diyelim **Hacı Bayram Veli** zamanında ve etrafında melamiliğe meyledenlerin çoğunun dokumacı, kumaşçı gibi işler yaptığı kesindir.

Zaman içinde melamiliğe bir tekke, tarikat yapma girişimleri de olmuş. Ancak melamilik gizli kalmış bir felsefedir. Gizlenmek esas olduğu için de bugün melamilerin kimler olduğunu bulup çıkartmak zordur.

Horasan'dan yayıldı ve **İpek Yolu**'nun kervan yollarının izini sürüp İslam topraklarında her şehre ulaştı. Melamiliği taşıyanların **Ahi Birlikleri** (esnaf loncaları) olduğu söyleniyor.

Melami, kelime anlamı, **"kınanma"** demektir.

Sizi, başkaları kınasın, istiyorsunuz.

Bu şu demek, birisi, benim iyi bir insan olduğumu söylemesin. Çok çalıştığımı, söylemesin. İyi müslüman olduğumu söylemesin. Tam tersine, benim kötü, bozuk, günahkar ya da bu iyi sözleri hiç haketmediğimi düşünsün, istiyorsun..

Peki melamiler neden kınanmak istediler. Şundan!.

İyilikler ve ibadetler insan nefsini/egosunu şişirir. Bildiğimiz tarikatlar içinde insanlar kendilerini evliya mertebesine koyar. Hatta **"keramet"** gösterir. Ya da haklarında manevi rütbeler verilir, evliya gibi, Allah'ın sevgilisi gibi.

Melamiler tam tersi... Bir melami sözüdür, **"Bize evliya diyeceklerine hacamatcı desinler".. Hacamatcı,** kan alma işini yapandır.

Yani, size kumaşçı, boyacı desinler, ama evliya demesinler. Çünkü, manevi rütbelerin insanı böbürlendirdiğini gururlandırdığını, bu insanların da ibadetlerini temizlik ve safiyetle yerine getiremeyeceklerini düşünürler.

Bunun için iyilikler ve ibadetleri gizlemek için bir çok **"taktiğe"** başvururlar.

İşte melamilerin en büyük özelliği: İyilikleri ve ibadetleri gizli yaparlar..

Hadi, gündelik farz namazlarını gizli yaptınız, peki, cuma namazı gibi toplu kılınması farz namazları nasıl yapacaklar? Melamilerin taktiği, her cumayı, başka bir camiide kılmaktır. Çünkü onun her cuma sektirmeden camiiye gitmesi övülebilir...

Görüldüğü gibi melamilik tarikat dışında ve hatta, tarikata karşı bir öğretidir. Rüyalara, kerametlere hiç inanmazlar, hepsini uydurma, kandırmaca görürler.

Çünkü tarikat manevi rütbeleri gösterir. Melami için **"rütbe" "manevi mertebe"** çok tehlikeli bir ahlak bozukluğudur.

Hatta, mesela, bu yüzden melamiler, bir lokma bir hırka deyip elinde tas dilenen dervişleri hiç sevmezler.

İki türlü sevmezler. Birincisi, bu dervişler Allah yoluna baş koyduklarını halka ilan ederler. Melamiler için Allah yolu içerden, gizli ve saklı bir yolculuktur, asla söylenmemeli.

İkincisi, dervişlerin çalışmamasını doğru bulmazlar. Çünkü melamiler **"rızk"** peşinde koşmalı, çok çalışılmalı düşüncesindedirler. Müslümanların dervişlikle aylaklık, tembellik, beleşten yaşamasını sevmezler..

Dervişlerin içlerinde yaşadığı cezbe, keramet gibi halleri dışlarına vurmaları, topluma aksettirmelerinden hiç hoşlanmazlar, çocukça ve bozuk bulurlar..

Melamiler **"batını"** yönlerine önem verir. Bilindiği gibi, batını, iç, içerde, anlamındadır. Bir de "zahiri" yönümüz vardır, dışarı demek, dışımızda olup biten anlamında..

İşte melami için ahlak denen şey batını tarafımızda olup biter. Batını, yani, içimiz. Orası özeldir, gizlidir, asla söylenmemelidir. İnsanın Tanrı'yla ibadetle iyiliklerle ilişkisi içinde ve gizli kalmalıdır.

İçinizde ne olup bittiği sizi ilgilendirir. Sakın ola ki içinizde olup biten güzellikleri, halleri, cezbeleri, ışığı, zahire söylemeyin, yani, dışarı çaktırmayın.

Bu yüzden melamiler on asırdır kınanmak istediler. Batınlerinde olup bitenleri zahirlerine taşımadılar.

Bunun derin sebepleri üzerine insanoğlu yüzlerce yıl daha tartışacak. Bu bir ahlak felsefesinin tezahürüdür.

Çünkü melamiler, kendi içlerinde, sadece kendilerinin bildiği bir iç neşenin, ilahi neşenin peşindedir. Beni Tanrı bilsin, toplum bilmesin, isterler.

İç neşe, ilahi neşe, sakinlik, sadelik gibi bir hayat anlayışının tezahürüdür. İçinizde bu denli yüksek ilahi bir neşe coştuğu halde hala nasıl dışardan **"sakin"** görünebilirsiniz? İşte melami, içindeki büyük yangınlara rağmen, dışardan sade görünebilen insandır.

Çünkü melamiler, cezbelerini, tasavvufi hallerini göstermemek için uğraşırlar. Yaşadıkları ilahi mertebeleri hiçbir zaman abartmazlar ve abartanları sevmezler.

İç dünyalarında olup bitenleri herkesten gizlemek için de melamilik öğretisini yüzyıllarca gizlice benimsemişler, yani, ben melamiyim, dahi dememişlerdir.

Hatta melamiler kendilerini öyle gizlemişlerdir ki, bugün Melamiler üzerine kayıt bulmamız zordur. Şunlar şunlar melamidir dememiz zordur. Bugün melamiler üzerine çalışma yapanlar, çok derinden ve başka kaynaklardan, yani, melami olmayanların melamiler üzerine söylediklerinden yola çıkarak iz sürerler..

Özetlersek, melamilik, gizli iyiliklerin ve gizli ibaretlerin ilahi neşesidir.

Yaptıklarını herkesten gizleyerek, iyiliklerini sadece kendine saklayarak, bir iç huzur yakalayacaklarına inanmışlardır.

İyilikleri ve ibadetlerini abartmayarak, hiç göstermeyerek, en yüce ahlakla donanacaklarını düşünmüşlerdir.

Buraya tekrar döneriz.

Bunu neden yaptılar? Çünkü melamiliğe göre insanın en büyük düşmanı **"kibir"**dir.. Burnu büyük, şişinen, kibirli, boş gurur, övünen, evliyalık taslayan, dervişim diye dolaşan insanlar melamiler için ahlaki zayıflıktır.

Melaminin savaşı **"nefsiyledir"**.. Bu ego savaşı tarihin en büyük savaşıdır. Topraklarımızda on asır nefs terbiyesi üzerine yüksek matematik denklemleri gibi ahlak matematiğiyle uğraştılar. Şöyle mi yapmalıyım, böyle mi yapmalıyım, diyerek, ahlak sorununu fazlasıyla ciddiye almış ve günümüze kadar taşımışlardır.

Peki, herşeyleri gizlemiş ve herkes gizlenmişse, bugüne kadar bu öğreti nasıl geldi..

Ve melamilerin tasavvufi bir hiyerarşik kurum olmadığını, sistemden uzak olduğunu söylemiştik. Peki bunca bilgi, hikmetli söz, ahlaki davranış, nasıl taşındı, nasıl öğrendiler.

Melamiler **"sohbete"** değer verirdi. Denilebilir ki, ve muhtemeldir ki, arkadaş ve dostlarıyla kurulan sohbetler zaman içinde bir tarikatvari şekle, sosyal bir okula dönmüştür.

Melamilik ahi birlikleri, yani, esnaf arasında yaygındı. Sohbetin ya da bu kardeşliğin hangi kurumlar içinde devam edegeldi, ya da gelenekselleştiğini bu **"sohbetler"**in izini sürerek anlayabiliriz..

Ahi birlikleri, yani, esnafın olduğu her yerde doğudaki sıra geceleri gibi özel toplantıları vardır. İslam coğrafyasının her kasabasına kadar yaygındır ve her bölgenin kendi kültürel alışkanlıklarıyla başka başka türlüdür. Ancak, sohbet toplantısı gelenekselleşmiş, sonradan çalgı, saz, söz araya girmiş, ya da şakalar, fıkralar, ya da bu hikmetli sözlerin anlatıldığı **"meclisler"** her bölgemizde kurulmuştur.

Bugün tamamen saz ve eğlenceye dönüşmüş sıra gecelerinin bir melami sohbetinin uzantısı ya da sosyal kurumu olduğu görünmekte. Her bölgede esnafın kardeşlik, dayanışması için kurulmuş sıra gecesi benzeri, birlikler dernekler, benzeri eğlencelerle düzenlenmiş özellikler gösterir. Bu kurumlara bakıp bu yakıştırmaları biz uyduruyoruz.

Saz ve eğlenceye düşkünlük, melamilerin kendilerini gizlemekte ya da topluma kendilerini kınandırmak için bir taktik olabilir. Yani, bakın bunlar zikrde, namazda, duada, tespihte değil, bunlar oyunda oynaştılar, dedirtmek için..

İç neşe, ilahi neşe, sakinlik, sadelik gibi bir hayat anlayışının tezahürüdür. İçinizde bu denli yüksek ilahi bir neşe coştuğu halde hala nasıl dışardan "sakin" görünebilirsiniz? İşte melami, içindeki büyük yangınlara rağmen, dışardan sade görünebilen insandır.

Ancak, sohbetin törenleşmesi, sohbetin gelenekselleşmesi zaruriydi. Bu melami öğretisinin nesilden nesile anlatılacağı, hikmetli sözlerin, geçmiş bilgelerin neler söylediği, neler yaptığı bu sohbetler vasıtasıyla kuşaktan kuşağa aktarılıyor olabilir.

Sohbet ayrı bir hadisedir, başka bir yazıda değiniriz. Sohbet, topraklarımızda üstünde en çok durmamız gereken kültürel bir hadisedir. Eğlencenin, şakanın, küçük oyunların ve hikmetli sözlerin devreye girdiği ve birbirleriyle oturup kalkmanın **"terbiyesi"**nin yaşandığı ortamların kurulmasıyla olur. Yani, sohbet, vaaz değildir, birşeyi ders gibi anlatmak değildir. Güzel insanların oturup kalkmaları, alışverişleri, hiç konuşmasalar da, davranışlarından etrafa bir anlayış yayarlar.. Anadolu'da her kasabamızda, Kemaliye Eğin'den Kula'ya kadar kurulmuş **"sohbet"** kurumlarımız vardır ve hemen hepsinde saz, söz, eğlence baş köşededir.

Konumuza dönelim.

"Bir elin verdiğini diğer el görmeyecek" Kur'an'da yazılı bir ayettir. Bu emre en çok itaat eden melamilerdi.

Kardeşlerim. İbadet ve iyiliklerini gizlilikle yaşamaya çalışan bu güzel adamlar bugün bize ne söylemeye çalıştılar?

Bir mutluluk formülü mü verdiler? Çağımızın ruh hastalıklarına, kişilik çıkmazlarına, komplekslerine, depresyonlarına ve ne yapsa tatmin olmayan, neyi olsa tatmin olmayan, ne kadar çok parası, şöhreti olsa yine tatmin olmayan günümüz insanının sıkıntılarına asırlardır bu topraklarda birşeyler söylendi...

Şöhreti gizlemek. Ruh hallerini gizlemek. Ve kardeşlik ve sohbeti sürdürmek. İbadetleri, iyilikleri gizlemek. Ama çok çalışmayı yüceltmek ve üretmeyi hayat felsefesi yapmak, işte esnafımızın ahlakı...

Mesela, Allah yolunda onlar da herşeylerini terkedebilir, maldan, dünyadan vazgeçebilirlerdi. Tam tersine, dünyadan vazgeçmediler, dünya malını gizlice başkalarına yardım için çok ürettiler. Rızka, çalışmaya, kazanmaya fazla önem verdiler ama bu dünyalıklarıyla övünmediler, şişinmediler.

Kendi gururlarını kendileri kırdılar. Kibre düşman oldular. Tanrı'yla aralarına kimseyi almak istemediler.

Eric Fromm **"sahip olmak"** kitabında doğu felsefelerini inceleyip **"özgürleşme"** için, sahip olduklarımızdan ev, araba, para, ne varsa sıyrılmayı önerir.

Tam tersine melamiler, dervişçe dünyadan ellerini ayaklarını çekmeden, sahip olduklarıyla bu iç özgürlüğü yakalamak ister..

Malını terketmek başka birşey, malını göstermemek, malınla övünmemek başka birşey..

İşte insanlık, birgün dönüp dolaşıp topraklarımızda tam bin yıl hüküm sürmüş bu melami felsefesini ruh gündemine taşıyacak. Herşeyini gösteren bu gösteri toplumu birgün iç güzelliği melamilik felsefesiyle anlamaya çalışacak..

Terbiye kurallarını topluma değil, insanın kendine öğretmesi, övgünün, şaşaanın, böbürlenmenin edepten olmadığını yavaş yavaş konuşacağız..

Çok paralar kazanan insanın zaferler kazanmış hali bugün içler acısıdır. Melami işte bu soruyu sordu ego-suna/nefsine.. Sahip olduklarımız benliğimiz için tehlikelidir, dedi. Sizi, yanlış hırs, yanlış ihtiras, yanlış tutkular içinde süründürür, dedi..

İnsanın öz toprağı Tanrı'dır, insanın içini ısıtan orada kurulan sessiz, dingin, sakin düzendir, işte bu ilahi neşedir, bu kadar güzel şeyi de başkasına söylemeyin, onun özel sıcaklığıyla siz yaşayın..

İçinizdeki bu güzel çocuğun karnı tok olmalı, yoksa, dünyanın sahte oyuncakları sizi köleleştirir, gurura, kibire, böbürlenmeye kaptırır, insan olmaktan çıkarsınız, dediler, çünkü Allah sevgisi, içimizde gizlenmiş neşe çiçekleridir.

Nefsimizin kaba sabalığına, bakımsızlığına, kabarmışlığına ahlak olarak dikkat etmeliyiz.

Çünkü, içimizde Allah'la kurduğumuz özel, gizli ilişki, zamanı durmaksızın döndüren müzikli duvar saati gibidir.

Bakımsız kalırsa saat durur. Artık yelkovanı elle çalıştırmaya, ilaçla, psikiyatrist desteğiyle döndürmeye başlarız..

Çünkü eşyaların düzeni, burjuva düzenidir, eşyalar, gösterişe, çalıma, şaşaaya, gurura, övünmeye, hava atmaya bizi zorlar. Bu düzen **"gülünçtür"**. İnsan nefsi için gösteriş tehlikelidir. Ve melami için dünyanın en büyük kötülüğü, boş gururdur. Sizi en acaip kaprislerin, en tuhaf arzuların kurbanı yapar..

Yani şunu dediler. Yaptığımız herşeyi gösterir ve söylersek, bilinçaltının iyiliklerle dolu amban boşaltılmış olur. Bilinçaltındaki iyiliklerin boşaltılması insanın kendini tastiyesi gibidir. İyiliklerinizi anlatırsanız sizi içinizden ısıtacak hiçbir şey kalmaz. Bilinçaltımız gizli iyiliklerin neşesiyle doldurulmuşsa, bu bilinçaltı, size sıkıntı, telaş, panik basıncıyla tereddütlere sokmayacak. Aksine, bilinçaltı gizli iyiliklerle doldurulmuş insanları bu gizli iyilikler ısıtabilir..

Yani, insanların, bilinçaltlarında Allah'ın kurduğu sağlam çelik kasalar olmalı..

Ancak böyle yapmıyoruz, beş yaşındaki çocuğumuzun dahi karşısına çıkıp, ben senin için şunu yaptım, bunu yaptım diye öfkeden kuduran anneler babaların dünyasındayız..

İyilikleri ve ibadetleri beş yaşındaki çocuklarımızın dahi üstüne haşlanmış sular gibi kezzap gibi boşaltıyoruz.

Hepimizin bildiği birşey, hastanede müdür muavinlik yaptığım sırada, bir lions kulübü hastaneye bir çorba tenceresi hediye etti.. Hem tencerenin üstüne bu tencere şu lions kulübünün armağanıdır yazısı çakıldı. Hem de koridorun başına, bu hastaneye lions kulübü bu tencereyi armağan etti bakır levhası asıldı..

Bu ve benzeri davranışlar, Anadolu toprağının ruh modeli değildir. Bu topraklarda insanın içini ısıtan sıcacık çay gibi iç neşesine aykırıdır.

Batı dediğin ikiyüz, üçyüz yıldır zengin, bu topraklar, onlarca asır zengindi, o zengin tüccarlarımızın ruh halleri, ahlak felsefesi işte buydu..

Topraklarımızda ahlakın değirmenleri yüksek matematik formülleri gibi, binlerce yıl dönüp durdu. Boş gurur, kibrin, insan için baştan çıkancı ve hatta sapık bir şehvetin ürünü olduğu binlerce yıl söylenegeldi.

Şimdi, söyler misiniz kendinize, dışınızdaki bu koca dünya bugün nereden batıyor, söyleyeyim, gösterişten.

Oysa, herkesin, kimsenin bilmediği özel çiçekleri olmalı. Allah'ın çiçekleri içimizde kalmalı. Göstermek kötülüktür, şeytanidir. Sizin melek gülümseyişiniz yokeder. Hatta, sakinliğini ve sadeliğini parçalar.

Topluma yaptığımız iyilikleri söylemek, o toplumu tekme tokat dövmek, kırbaçlamak, o topluma tecavüz etmek gibidir.

İnsan, önce kendi içinde kanaatkarlığın neşesini bulabilmeli. Eşyalar ve sahip olduklarımız, toplum ve kendimiz için bir problem, sorun haline gelmemeli. Sahip olduklarımız bizi neden kudurtur? O halde, sahip olduklarımızla sade, sakin, rahat bir oyun oynayabiliriz. Bu oyunu herkesten gizleyerek, Allah'ın bilebileceği bir gizlilikte yapabiliriz. Belki de cennet denilen şey, gizlenilen bu iyilik ve ibadetlerin ülkesidir..

Melamiler, nefslerine/egolarına, bir hasta gibi davrandı. Bu ağır ölümcül hastaya bir ömür gizlice su, ilaç, merhem taşıdılar. Çünkü hastanın gözü toplumda, gururda, kibirde ve gösterişteydi.

"beş yaşındaki çocuğumuzun dahi karşısına çıkıp, ben senin için şunu yaptım, bunu yaptım diye öfkeden kuduran anneler babaların dünyasındayız.."

Ancak, ince bir matematik denklemi gibi, bu hastayı hemen iyileştirip toplum içine salmadılar. Çünkü nefs iyileşmez, sürekli kontrol, hergün bakım ister. Hatta o nefsi boğazlayıp öldürmek de istemediler. Çünkü nefs ayan hergün yapılan terazi gibidir. Onu yokedip ondan kurtulmak mümkün değildir. Onun taşıdığı hastalıkları hergün muayene edip, hergün kontrol edip, hergün nabzını alıp, hergün tansiyonunu ölçüp, ölçülü bir düzen kurmaya çalıştılar..

Bu çok yüksek matematik problemi gibi ahlak anlayışını binlerce sayfa konuşsak yine de anlayamayız..

Mesela, diyelim, insanın içini ısıtan o ilahi iç neşe, ısısıyla sizi yakıp kavuruyorsa, bu özel hal de sizi böbürlenmeye götürebilir. O halde bu özel hali, parlatmaya çalışmamalıyız.. Bu özel anları küçük ışık hüzmeleri gibi orada kendi başlarına bırakmalıyız..

O özel iç neşe insanı sakinleştirmeli, işte dünyamız, toplum, kendimiz, kendiliğinden böyle **"durulabilir"** ve neşe, bu duruluktan fışkırır..

İşte bu yüzden, insanı coşturan ve kudurtan manevi ve resmi her türlü kariyer, rütbeler, ahlak mertebeleriyle melamiler binlerce yıl uğraştı..

Yani, nefs, hergün ahlak terazisine çıkmalı. Bu dünyanın en büyük silahlı güçleriyle savaştan beterdir.

Ne onu, tam esir alıp ezip silip yokedeceksin, ne de bu büyük güce teslim olacaksın..

Ama, faal bir ahlaki endişe, size evrensel bir kudret verecek. Bu kudret kas, silah, güç değil, sabır ve sakinliktir. Ve bu kudretin sahibi siz değil, sizi, dünyayı yaratan Allah'tır. O halde, bizler, tereddütü bitmemiş canlılarız. Kökünüzden kopmamak, solmamak, yolumuzu kaybetmemek için bu ahlaki tereddütlerle nefsimizle savaşı sürdüreceğiz..

İşte melamiler, uzun ince ve parlak yolda binlerce ayrıntılı trafik levhaları gibi ahlaki işaretler bırakıp gittiler. Ruh alametleri her bir işarete saklandı. Allah'a giden yolda Allah için duyulan ateşi, kendilerinden ve toplumdan gizleyerek. Bu yakıcı ıstıraplarla bir ömür kavrularak bu ilahi içkiyi edebiyle içmeye çalıştılar.

Çıldırmış, kudurmuş insanlığa işte bu ahlaki öğretileri önce kendimize sonra başkalarına anlatmak isteriz. Bedenlerini bu dünyanın, kirli, irinli, çamurlu yatağında gösterip, içlerindeki o özel dünyayı şehvetin, coşkunun felaketlerinden korumak istediler.

Ortaya bir inanç ışığı parıldayarak çıkıyordu. Ama o inanç ışığını, mum alevi gibi kısıp, kendi içlerindeki özel, mahrem, derinliklerde kilitlediler.

Kendi özel gerçeklerini gizlediler. Özel hallerinin itirafcısı olmadılar. Gerçek bir erdem sahibi olabilmek için kötü, çirkin, pis, görüntü vermeye çalıştılar.

Neden gizlediler kendilerini, bir güzel insana tohumlanmak için, yüce asil, ahlaki insani görevin derin terbiye olduğuna inandıkları için.

Şu gösterişten çatlayan modern insanın yanına bir de melamileri koyun. Modern insan, suçluluğundan komplekslerinden spazmlarından kudurmuş şehvetinden kurtulamıyor.

Bu yüzden insan çürüyor. Bozulan şey insan'dır..

Yeryüzündeki en büyük kudret, neşe, tohum, mucize olan insan!. Modern toplum binlerce bilimsel buluşu sonucunda insanı **"depresyonun"** konusu yapıverdi ve insandan tamamen depresyon üretti. Bugün insanı konuşmuyoruz, depresyonu konuşuyoruz..

Çünkü insanın el değmemiş dokunulmamış en derin katlarında gizlenmiş kandil ışığı gibi mangal közü gibi mum alevi gibi saf ışığı yokolmuştur. Kimsenin görmediği Tanrı'dan başka kimsenin dokunmasına müsaade edilmeyen o kandil yokolup parçalanmıştır.

Kardeşlerim, Allah'tan başka kimseye gösterilmeyen iyilikler ve ibadetlerin ne anlama geldiği faslı uzundur.. Ben kısa bir özel verdim..

Ama çalışırsak, insan kimdir, diye yeniden sormamız lazım. Ya da evrensel insan ne olmalıdır? diye sormalıyız..

Bu aşın gergin, kudurmuş, gösterişçi, kibirli dünyadan **"insan"** çıkmayacağı açıktır..

Ancak, toprağımızı eşeledikçe orada saklanmış gerçek definelerin gerçek mutluluk formüllerinin kimyasına ulaşabiliriz.

Bu mutluluk formülünü kendi hayatımızda deneyebiliriz, iyiliklerimizi gizleyerek büsbütün ve tamamen ve gittikçe şekilsiz bir hal almakta olan **"ruh sağlığımızı"** psikiyatristlerden kurtarıp, ilahi neşenin iç hayatımızın iç güzelliğimizin saklanmış ışığıyla aydınlatabiliriz.

Yani, melami demek, bir nevi teşkilatı mahsusa demek. Teşkilatı mahsusa, özel, gizli teşkilat demek. İnsanı herkes dışardan görebilir. Ama içerden yaşadıklarımızı bir mit mensubu gibi herkesten gizleyebilmek...

Şimdi günümüzden bir hikaye anlatayım, sonra, yorumlarız.

Şehrimizde Amerikan üssü vardı. İlk gençlik yıllarında denize gitmek, top oynamak, sahile inmek, teknelere binmek, dağlara çıkıp bıldırcın avlamak dendiğinde canım çıkardı.

Birgün, bir pasajın iki kat altında bir ayakkabı tamircisi gördüm. **Sadık amca.** Hergün o pasajın iki kat altına giriyor ve o karanlık dehliz gibi yerde akşama kadar dükkanından çıkmıyor. Dükkanı avuç kadar ve eski ayakkabılarla dolu. İşte onu görünce korkuya kapılıyordum. Bu küçük dükkanda çalışmak ödümü kopartıyor, boğulur gibi oluyordum. Dar bir yerden çıkmadan bir ömür nasıl yaşanır? Benim için hayat asla böyle olmamalı, derdim..

Ama **Sadık amca,** sakin, endişesiz, hergün aynı dükkana giriyor. Yine de çözemiyorum kafamdaki soruyu, bir insan, dünyaları gezmeden, dışarlarda dolaşmadan, bu kadarcık kirli, karanlık, pis, çamurlu bir dükkanın içinde nasıl bir ömür yaşayabilir.. Onun sabrı, gizli neşesi, hergün hiç değişmeyen sadeliği, kafamı karıştırır? Orda bir başka hayat var ve ben onu görmüyor muyum, derim.. Dünyadan uzak ve telaşsız ve işiyle meşgul bir hayat, bunu çözemedim.

Çocuk yuvasında bir çocuk vardı, babası bilinmiyor, ama Amerikalı bir çavuştan bir kaçamak sonucu olduğu söylenirdi. Ve çocuğu gören ona tenbih ederdi, büyü ve para bul ve git Amerika'ya babanı öldür, diye.. Ya da **"oğlum baban seni niçin aramıyor, hiç haber yok mu?"** derdi ahali.. Çocukta cevap olarak, birgün Amerika'ya gidip babamı bulacağım, ona şöyle yapacağım diye ütopik hikayeler anlatırdı.

İşte Sadık amca, bu yetim çocuğu evlatlık gibi yanına çırak aldı, ama çıraklık yaptırtmadı, çocuğu okuttu.. Üniversite bitirinceye kadar düzenli para ödedi.. Ve çocuğa, bu paranın, Amerikalı babasının kendisine verdiğini, okulları bitirene kadar taksit taksit ödemesini tenbih ettiğini, söyledi..

Hızla geçtim. Çocuk üniversiteyi bitirdi. Ve Sadık amca yaşlanıp öldü.. Çocuk, Amerika'ya gidip babasını bulmak istedi.. Tabii ki paranın da kaynağına ulaşmak istiyordu.. Gitti, geldi, aradı, yıllarını verdi babasını bulmak için..

Sonuç: Öyle bir baba hiç olmadı. Hikaye yalanmış. Amerika'dan para falan gönderen yok. Sadık amca çocuğu mahcup etmemek, ya da, borçlu kılmamak için, böyle bir bilinen yalanı, ya da şehrin inandığı bir yalana devam edip çocuğa bakıp, büyütüp, okutuverdi..

İşte Sadık amcanın yaptığı, bir melami taktiğidir.. Bu insanlardan bin çeşidi bu topraklarda hala yaşıyor!..

Tabii o yıllarda hepimiz top oynamak istiyor, teknelere binmek istiyor, balığa çıkmak istiyor, dağlara, ormanlara koşmak istiyoruz ve bu yüzden Sadık amcanın hiç çıkmadığı daracık tamirci dükkanından korkuyordum..

Sadık amca, topunu başka yerde oynuyordu. Bizim bilmediğimiz başka bir seyahate çıkıyordu, bizim anlayamadığımız başka ormanlara kaçıyordu, bizim göremeyeceğimiz denizlerde, balık avlıyordu!..

nihatg@leman.com.tr

Aksamsefasi

Erhan Candan

erhancandan@leman.com.tr

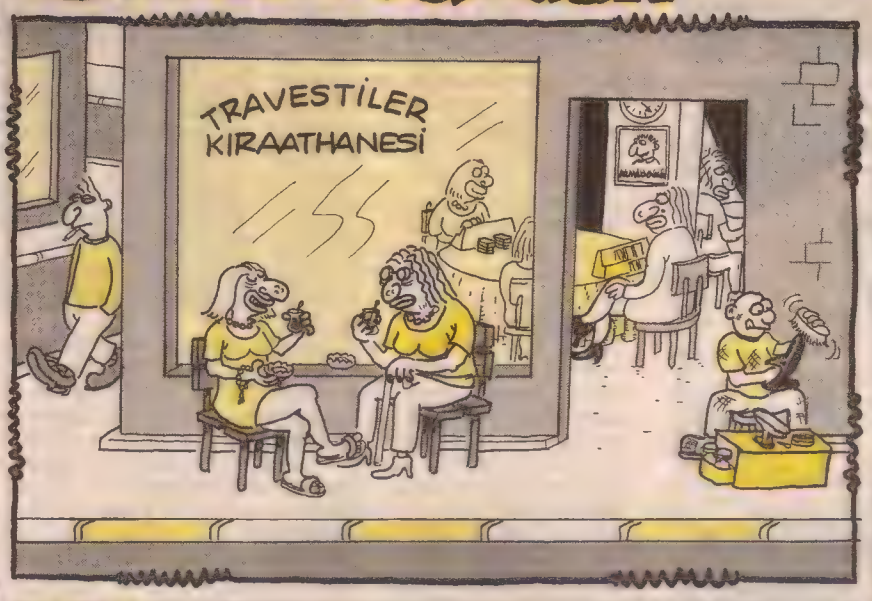

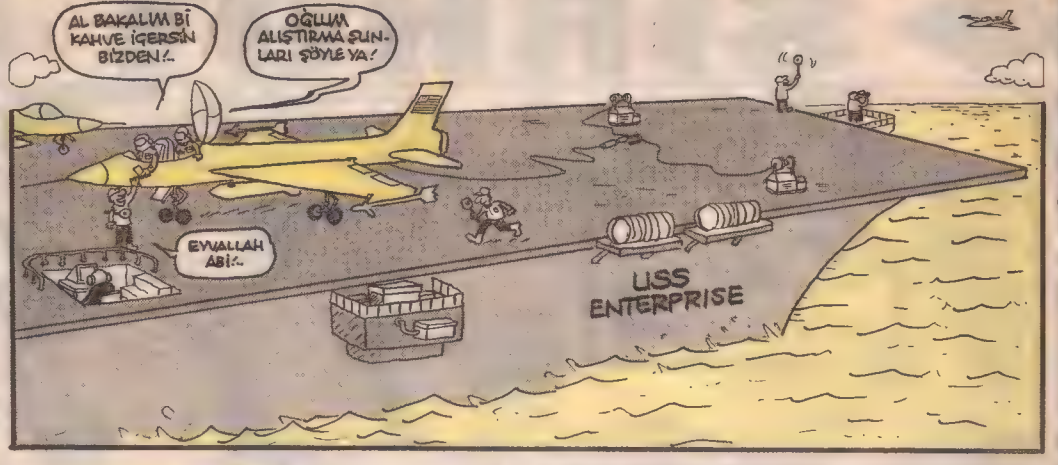

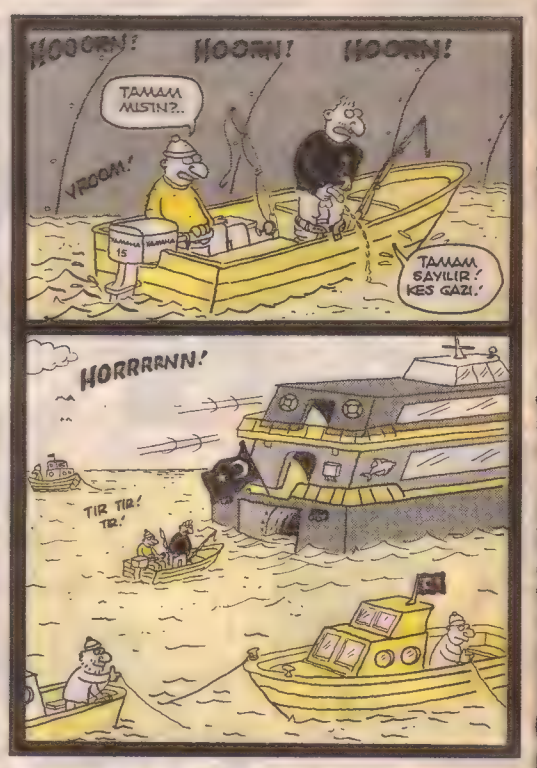

Gönül Adamı

dumur@leman.com.tr
GÜNERİ İÇOĞLU

BAZILARI İÇİN SİMİT DEMEKTİR VAPURLAR...

Akşamsefası

ses 2

SIRHOT

bölüm 1

melike acar

melike@leman.com.tr

Akşamsefası

AŞRIN TİLAR

İlkbaşta bayaa hoşuma gitmişti gerçi; ama sonra fışır fışır! her odaya girişimde şıngırdamasından, yüzüme gözüme dolanmasından biraz sıkıldım sanki. Neccdet, 'kasap dükkanı gibi olmuş' demişti gördüğünde. 'Kuaföre benziyor' diyen de oldu.. Yok, ben gene de seviyorum hâlâ. Yıllardır, hep istiyodum çünkü; kapıya asılan, bu boncuklu perdelerden bi tane almayı!. Daha önce de alabilirdim belki ama, hep kendim bir tane yapmayı tasarlamıştım kafamda. Renkli boncuk alacaktım da, falan filan.. Canım, hazır'ı varken işte!. İlk başlarda, gerçekten heyecanlıydım ve arka odaya her girişimde, boncuklu ipleri özel bir yöntem kullanarak -iki elimi birleştirip bıçak gibi uzatarak aralıyor, öyle geçiyordum içeri. Fekat, gir çık, gir çık, heyecan da kayboldu tabii bi süre sonra. Normal bi şekilde girmeye başladım. Elimle herhangi bi yerinden öylesine aralıyor, şangır şungur geçiyordum içeri. Hattâ bâzen, çok yorgun ve bitkin olduğum vakitler, kolumu bile kıpırdatmıyor, kafamı uzatarak direk dalıyordum odaya; tabii boncuklu ipler de sırtımdan sarkıp, enseme dolanıp canımı sıkıyordu o esnada.. Ama, gene mutlu olduum zamannar, bir başka özel yöntem keşfedip odaya yavaşça giriyor, yine tadını çıkarıyordum.. Belki de, kenara bir çivi çakıp, kullanmak istemediim vakitler için 'boncuklu kapı ipleri'ni bir köşeye sabitleyebilirdim.. O zaman da pek sevimsiz ve anlamsız olacaktı. Kullanmayacaksan niye aldın diyecektim kendime. Aslına bakılırsa, alışmış sayılırdım! Evin içindeki eşyalardan bi tanesi olmuştu işte. Ayrıca, sabahları ve öğle vakitleri arkadan ışık vurduğunda, iplere dizili boncuklar, renkli renkli, bayaa hoş parıldıyordular.

Gene, bir saniye kadar kala kalıp –direk dalsam mı, nazikçe aralasam mı diye düşünerek- şangır şıngır geçtim arka odaya.. Aman Allahım: Fecii dağınıktı etraf. Kesinlikle, artık bi gardrop almalıydım. Gardroplardan tiksiniyordum fekat. Özellikle, o fermuarlı filan, portatif gardroplardan. Kendisi bi ev kadar olan, çekmeceli ve büyük kapılı ahşap gardroplardan da.. En azından, uzun bir süre leğenlerle yaşamanın bi rahatlıı vardı! Çocukken, benim ve kardeşimin, küçük kırmızı leğenlerimiz vardı; temiz iç çamaşırları ve çoraplar filan herkesin kendi özel leğeninde muhafaza edilirdi. Paltolar veya pantolonlar nerede dururdu, onunla pek ilgilenmiyordum. Annem çıkarır bir yerlerden, giydirirdi.. Sonra; dev gibi, beyaz bi gardrop hatırlıyorum.. Mermer motifliydi ahşabın üzeri. Üç-beş tane kapısı ve yığınla çekmecesi vardı. İçine bile girip rahatça otururduk, kapıyı da kapatırdık.. Şu anda, Annemler'de duruyor hâlâ.. O canavar kadar değil de, ufak, bir kişilik bi gardrop için, bitpazarındaki eskicileri filan bir ara dolaştığımda, hoşuma giden birşeye rastlayamadım. Zaten naz ediyordum, almaya pek niyetim yoktu, öylesine gezmiştim.. Belki, Erdo'nunki gibi bi tane görsem, pazarlığa başlardım hemen. Cihangir'deki dairesinde, Erdo'nun gardrobu çok hoşuma gitmişti. Tam bi kişilikti işte.

Etrafa gene şöyle, pis pis bakınca, aslında bi kişiliğin de bu dağınıklığa yetmeyeceğini düşündüm.. Göynekler bir yerdeydi, kazaklar bi yerde –ki kazak mevsiminde değiliz!- tişörtler ve eşofman filan ayrı bir yerde. İyi ki, temiz iç çamaşırları için düzgün bi koli ayarlamayı akıl etmiştim. Leğen olmazdı artık. Koli daa estetik duruyordu!??.. Ve sandalye denen, o nefis icat. Pantolonları ve ceketleri arkasına asmak için bire birdi.. Tamam da, öyleyse dağınıklığın sebebi neydi peki.. Galibâ, sandalye, koli, duvar askısı, kanape kenarı gibi nesnelerden oluşan birden fazla gardrobum olduğu için, hangi giysiyi hangi gardroba yerleştireceğimi bazen karıştırmaktaydım. Tamam, çözmüştüm işte. Bi mesele yoktu! Bir gardrob edinme hevesim ise, sadece bir eşyaya sahip olma arzusundan başka birşey değildi. Üstelik, -bunu pek hesaba katmamıştım- yeterli sayıda olmayan giysilerimle, belki bi kişilik bir gardobu bile dolduramıycaktım. Olanlar da, ne güzel, sandalyenin arkasında, hiç şikayet etmeden usulca duruyorlardı işte. Orada doğal bir kuvvetin, yerçekiminin'nin yardımıyla, takılı kemerinden aşağıya doğru sarkan pantolon, bir nevi ütülenme etkisine maruz kalmaktaydı.. Sadece, etrafa saçılan bir iki gömleği toplamak ve yerden -anca elime aldıktan sonra ne giysisi olduğunu anladığım- bir kumaş topağını kaldırmak yetti. Arka oda düzenlenmişti.. Ve tabii ki, boncuklar. Boncukların hep, içeriyi göstermeyeceğini, dışarıdan içeri bakılınca, en azından fluu ve gizemli ve bir hava yaratacağını var saymıştım. Hmm? Tabak gibi görünüyordu fekat içerisi! Boncukların dizildiği ip sayısı yeterli değildi, daha sık örülmeliydi bu kapı şeysi.. Bu sebeple boncuklu ipe biraz gıcık kapıp, sertçe üzerine yürüdüm ve hışımla çıktım dışarr.. hışı.. hışş! Hışır!. gene dolanmışlardı kulağıma, belime.. Yeni bir geçiş yöntemi tasarlamalıydım!..

"İkinci öykümüz, dört çarpı dörtyüz metre koşmayı çok isteyen genç bir adam, ve onun gitar çalmayı çok isteyen kız arkadaşıyla ilgili… Atletizme oldukça meraklı olan ve ille de birgün dört çarpı-400 metre koşmayı arzulayan genç adam; bir akşamüstü, sevgilisini cepten aramış. Tam çalıyomuş ki, hemen kapatmış! Bi çay bahçesine gidip, denize bakan bi masaya oturmuş. Derin düşüncelere dalmışken, Crilirk! diye, telefonun mesaj sesiyle irkilmiş. Açmış bakmış; kız arkadaşı Nuhçin, aynen şöyle yazmış: 'Gitar çalmayı çok istiyom!..' Adam, manyak bu diyerek mesajı silmiş. Sonra kendi garip düşleri gelmiş aklına. Peki o? Sanki kendisi çok mu akıllıymış. Ayrıca, o dörtyüz çarpı yarışlarındaki bayrağın, hiç de bi bayrağa benzemediğini düşünmüş. Düpedüz bi boruymuş işte! Belki açınca içinden bi bayrak çıkıyormuş; bunu hiç bilemiycekmiş tabii. O sevinçle (birdenbire neşelenmiş, çünkü oturduu plastik koltukta kıpırdandığında, kıç kemiği tkrt! edip yerine oturmuş; adam bu şeyi çok seviyormuş) hemen telefonu eline alıp bi mesaj yazmış: 'sana tüm elektro ve bas gitarlar feda olsun canım! 'Bir taanen!'.." Tam gönderecekmiş ki, mesaj nefis ve düzgün görünsün diye yazdıı üç noktayı, virgülü ve bazı tırnak işaretlerini, kontur gitmesin diyerek silmiş. O sırada, garson yanaşmış ve "Sizi birisi arıyor demiş, "Mardin'den dayınız olduğunu söyledi." Genç adam şaşırmış: "Ana! burada olduumu nerden biliyorlar ki!?" Garson yılışmış: 'Az önce Frankfurt'tan teyzeniz aramıştı, ona ben söyledim! O da onlara şey etmiş galbâ." O esnada, bi mesaj zili daa çınlamış! İkisi de irkilmişler. Ama genç adam biraz zarif bir biçimde irkilirken, garson ise az kenara gidip orada irkilmiş. Onların bu saçmasapan hâlini gören yaşlıca bir İstanbul beyefendisi, çömelerek irkilmiş. Köpek varmış orda, Çomar. Salak, o da irkilmiş nedense..."

LeMan PaF Takım Sahaya Çıktı!

Türkiye'nin yetenekli genç mizahçılarından kurulacak olan Leman Paf Takımı'nın ilk adayları geçen hafta ilk kez bir araya geldiler!..

Milyonlarca gencin üniversite sınav maratonunda ter döktüğü **Pazar günü LeMan PaF Takım** elemelerinin ilk buluşmasına gelen adaylar kısa bir ısınma turuyla çalışmalara start verildiler... Türkiye'nin dört bir yanından postayla müracaat eden yüzlerce genç mizahçının çalışmaları da elimize ulaşmaya devam ediyor...

E-mail atarak İstanbul dışında olduğu için ilk toplantıya gelemeyeceğini bildiren veya üniversite sınavına gireceği için müracaatını henüz yapamayan adaylar için de diyeceğimiz şudur: **LeMan PaF Takım**'ına katılmak için bir süre sınırlaması yoktur!.. Yılın 12 ayı, Allah'ın her günü bu takıma katılmak mümkün olacaktır!.. Dert etmeyin, sona kalan dona kalmayacak!.. Diploma, cinsiyet ve yaş sınırı da yok!.. Sabırla ve azimle çalışıp, yeteneğini orta çıkaranlar her zaman forma şansı yakalayabilecekler!..

PaF Takım Toplantıları Her Pazar saat 14.00'de!

Leman Paf Takım adayları her Pazar saat **14:00'de İstanbul Leman Kültür İmam Adnan Sok. No:20 Beyoğlu/İST** 3.kattaki **Paf Takım** soyunma odasında buluşmaya devam edecekler... (Dikkat!.. Yazışma adresiyle karıştırılmasın!) Altyapı antrenörü **Gürcan Yurt**'un yanısıra, her hafta **Leman** ve **L-Manyak**'ın bir A takım çizerleri de bu çalışmalara katılacak... Bazı haftalar ise farklı bir sahada mizah yapan tiyatro sanatçısı, oyuncu, şovmen, DJ, VJ, yazar, senarist ve yönetmenlerden oluşan ünlü simalar da bu workshop'lara katılacaklar... **Leman PaF Takımı** kendi içinde takım ve köşe ruhu olan alemin en kral mizahını yapacak!.. **"Hadi lan!"** diyenlere de **"G..tüne kaçsın yılan"** denilip kaçılacak!..

PaF Takım sayfası önümüzdeki haftadan itibaren LeMan'da!..

Bütün Paf Takım adaylarının karikatürleriyle birlikte aday formunu doldurarak, kısa özgeçmişlerini, 4 adet fotoğraf ve nüfus cüzdanı önlü arkalı fotokopisini yandaki posta adresine göndermeleri veya Pazar günkü buluşmaya getirmeleri gerekmektedir...

LeMan Paf Takım
Firuzağa Mah.
Defterdar Yokuşu No: 47
Beyoğlu / İSTANBUL

Soru ve görüşler için: paftakim@leman.com.tr
(e-mail yoluyla yapılan aday başvuruları geçersizdir)

LeMan PAF TAKIM ADAY FORMU

ADI : ....
SOYADI : ....
DOĞUM TARİHİ : ....
ÖĞRENİM DURUMU (öğrenciyse okulu ve sınıfı) : ....
ADRESİ : ....
TEL NO (EV) : ....
TEL NO (CEP) : ....
E- MAİL ADRESİ: ....
FORMA BEDENİ : S☐ M☐ L☐ XL☐
BANKA HESABI Banka : ....
Şube : ....
Şube Kodu : ....
Hesap Numarası : ....

Vanspor Uyuma! Bu gençlere sahip çık!..

Müracaatlar arasında en çok dikkatimizi çeken iki aday Van'dan Ercan Tokmak ve Cüneyt Bor isimli iki genç oldu... Müracat zarflarından bir tek karikatür bile çıkmadı!.. Adreslerine bakıldığında Van'ın aynı mahallesinin farklı iki sokağında oturan bu iki genç belki de arkadaştırlar, orasını çözemedik... Ama ikisinin bir diğer ortak noktası da mevzuyu yanlış anlamış olmalarıydı!.. Ama biz yine de onlara LeMan Paf Takım forması göndereceğiz.. Vanspor alt yapısının bu ikiliyi keşfetmesi dileğiyle onlara futbol yaşamlarında başarılar diliyoruz..

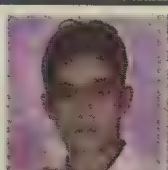

SN. LEMAN PAF TAKIMI
SN. Leman paf takımı eyer. Beni kabul ederseniz ayagün içinde gelirim Lütfen beni kabul edin cünkü çok güzel futbol oynarım engüzel oynadıgım yer Kaleci ve Defans,dır eyer beni kabul etseniz bundan hiç bişmal olmassınız.

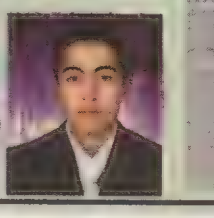

SN. LEMAN PAF TAKIMI
ERCAN TOKMAK
Ne olur Kabul Edin

Ben çok güzel Futboll oynarım eğer geldeseniz hemen orta olurum. Cevabınızı bekliyorum Amcamın evi orda orda kalırım. Hoşçakal!

LeMan Mizah Dergisi
OKUR Mektupları
FİRUZAĞA MAH. DEFTERDAR YOKUŞU NO:47 BEYOĞLU / İSTANBUL

Bize Kitap Gönderin!

Merhaba Leman Okurları;

Çok uzun zaman bu sayfada birbirimizin sesine kulak verdik. Bazen çözüm bulduk birbirimizin sorunlarına, bazen de okurken Okur Mektupları köşesini, elimizden bir şey gelmediği için "ah", "keşke"lerle hayıflandık. Ama hiç ilgisiz kalmadık..

Evet! Yine ben, yine tanıdık bir ses! Bu kez başka bir cezaevinden sesleniyorum size.

Mahpusluk zor iş. Dört duvar arasında zamanı boşa harcamaksa en kötüsü. Artık tv'lerdeki magazin dayatmalarından kurtulmak istiyoruz. Pembe dizilersiz, Semra Hanımlarsız programlar yapılana kadar da izlemeyeceğiz. Kendimizi eğitmek, öğrenmek adına okumak istiyoruz! Bunun içinde kitaplara ihtiyacımız var..

Bol bol, her çeşit ve her türden kitaplara. Lütfen sesimizi duyun ve yardım edin. Yüzlerce mahkum adına sesleniyorum size.

Bize kitap gönderin! Göndereceğiniz her kitap cezaevi kütüphanemizde okuyucuya sunulacak ve yıllarca pekçok mahkum bunlardan yararlanacaktır. Hepinizin evinde mutlaka bize gönderebileceğiniz bir tane de olsa kitabınız vardır. Tek yapacağınız bu da benden size deyip bir zarfın içine koyarak postalamak.. Çok fazla şey mi bu isteğimiz?..

Birgün herkesin yolunun düşebileceği bir yerdeyiz. Gönlümüz istiyorki kimse gelmesin. Ama gelenler de kitapsız kalmasın!..

Haydi arkadaşlar sesime cevap verin, duyarsız kalmayın. Gidip yeni almanıza da gerek yok, olanı gönderin yeter. Unutmayın ki gönderdiğiniz her kitap birilerine ışık, umut olacak. Ucuz bir roman bile olsa bizlere sıkıntılı günlerimizde dertlerimizi unutturarak, zamanı geçirtecektir...

Bugün mektubumu okuyan her LeMan okurunun da aynı duyarlılığı göstererek doğruca kitaplığına koşup bizlere, bugüne kadar elinizden birşey gelmediğini yardım edemediğiniz mahkumlara, en azından birer kitap göndereceğinize yürekten inanıyorum.

Özgür günlerinizin kıymetini bilin ve sevgiye sahip çıkın.

Hasan Yavuz
E Tipi Kapalı Cezaevi / Sinop

Saddam Çıplak(!)

Geçtiğimiz günlerde, Dolar tanrısı ABD'nin, Irak'ta savaşan direnişçilerin mukavemetini kırmak maksadıyla; Saddam'ın iç çamaşırıyla çekilmiş fotoğrafları medyada yer aldı. Şunu öncelikle belirtmem gerekirki; ABD bu fotoğrafların yayınlanacağından haberdardı. Hatta bilakis; bu fotoğraflar, psikolojik harbin bir dalı olarak, ABD tarafından metodize edilmiş bir şekilde medyaya sürülmüştür. Peki neden? Irak'taki direnişçi bu görüntüleri görecek ve "aaa Saddam çıplak, hadi direnişi bırakalım" diyecekti. Öyle mi? Sanki, oradaki direnişçiler, Irak halkı için değil de, Saddam için savaşıyorlar.

Meselenin bu boyutu bir yana, bir de olayın Türk medyasına dönük bir yönü vardı ki; en şovenist Amerikalılar'a bile "Oha" dedirtecek cinstendi. Bizdeki medya leşkerleri, mal bulmuş mağribi gibi üzerine abandıkları bu mevzudan, yine her zaman olduğu gibi alınlarının karasıyla çıkmışlardı! Aman ne kadar da sevindiler o fotoğrafların yayınlanmasına. Kanalizasyona dönmüş TV kanallarının içlerindeki Amerika sevgisini ifşa ettiler. Oysa asıl çıplak olan Saddam değil, medyanın kendi kıçıydı. Onu göremediler. Saddam orada sadece bir semboldür. ABD'nin asıl niyeti; Irak direnişini kırmaktı. Bizdeki medya leşkerleri de; bu görüntülerle, zaten uyuyan yurdum insanına bir doz daha uyku ilacı vermiş oldu. Uyu ey yurdum insanı. Uyuki medya seni rahatça yönlendirsin. Uyuki, bugün Saddam'ı soyanlar, yarın senin dona da göz diksin.

Belki unutmuşsunuzdur. Irak'ta direniş hala devam ediyor...

Ey yurdum insanı; bugün Irak halkı için ne yaptın?..

Not: Kanalizasyona dönmüş medyanın, Nihat Genç'e yaptığı linç girişimini şiddetle kınıyorum...

10 Haziran Leman'da mektubu yayınlanan Lise 2 talebesi, yurtta kalan Ş.G, Kozalak'ın yedi ceddi gelse senin feveranına ilaç olamaz.

Sabahattin Arslan
Kocaeli 1 No'lu
F Tipi Cezaevi B2-7-38

Anadolu halkının gerçek savunucusu değerli yazarımız Nihat Genç'in LeMan 3 Haziran 2005 sayısındaki yazısını okuduktan sonra nitelikli yazarların da bu dünyadaki birçok şeyi görmezden geldiğine inandım. Çünkü Nihat Genç'i işini çok iyi yapan bir yazar olarak görmeye başladım. Bunun dışında toplumdaki aksaklıkları görmek ve eleştirmek, ya da aktif olarak gidermeye çalışmak gibi bir niyeti yok galiba.

Amacım öylesine güçlü bir yazarı kötülemek değil, sadece bir okuru olarak eleştirme ihtiyacı duydum. Şeyh Bedrettin'i Anadolu halkı için savaşan mücadele eden ve sonuna kadar direnen bir direnişçi olarak değil de halkın yaptığı vefakarlıkları anlatmış. Doğrudur Anadolu halkı vefakar, temiz, iyi niyetli, dürüst bir halktır. Bunu kimse inkar edemez. bu halkın duygularıyla, düşünceleriyle, değerleriyle nasıl dalga geçildiği, nasıl kullanıldığı ayrı bir konu. Demek istediğim Nihat Genç bu halkın onuru, yüreği ve iyiliği için mücadele eden Şeyh Bedrettin'i ve onun izinden giden nicelerini bir isyankar marjinal olarak değil de bir direnişçi mücadeleci olarak anlatsanız daha iyi olmaz mıydı?.

Bir de son zamanlarda anadolu halkını aşırı derecede öven Nihat Genç şovenist bir izlenim bırakıyor kafalarda. Bence çok fazla övülmeye, yüceltmeye gerek yok çünkü Anadolu'nun ve halkının buna ihtiyacı yok. Değerli Nihat Genç umarım bu yazdıklarımı okur ve dikkate alırsınız.. Saygılar

Metin Dursunlu / Trabzon

LeMan SAYI: 711 24 HAZİRAN 2005 CUMA HAFTALIK SÜRELİ YEREL YAYINDIR

● Yayımcı: LM Basın Yayın Ltd Şti. ● İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Genel Müdür: Tuncay AKGUN ● Yazişleri Müdürü: Zafer AKNAR

● Müessese Müdürü : Ali YAVUZ ● Yazar ve Çizerler: Tuncay AKGÜN ● Kemal ARATAN ● Atilla ATALAY ● Melike ACAR ● Can BARSLAN ● Bahadır BOYSAL ● Olgun BUDAK ● Erhan CANDAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Cezmi ERSÖZ ● Ramize ERER ● Kaan ERTEM ● Mehmet EĞRİK ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Onur GÜÇEL ● Güneri İÇOĞLU ● Kemal Kenan ERGEN ● Melikşah ● Aslan ÖZDEMİR ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Feyzi ÖZŞAHİN ● Mehmet ÖZKANOĞLU ● Behiç PEK ● Sefer SELVİ ● Derya SAYIN ● Özge SAMANCI ● Mahmut TİBET ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Ahmet YILMAZ● Yurtdışı Koordinatörü: İlhan ARKAN (iarkan@leman.com.tr) ● Sayfa Sekreterleri: Aydın ŞAHİN ● Bayram USLU ● Bilgisayar Tasarım: Cebrail OKÇU ● Murat YÜCEŞAN ● Mert HOŞGÖR ● Fikret ÖZDEMİR ● Kaligrafi: Şevki SAYIŞMAN ● Renk Ayrımı: M.ÖZKARA ● Ali Ekber USLU ● Montaj: Kadri ÇAVUŞOĞLU ● Engin ÖZDEMİR ● Satış: Cengiz KOCALI ● Tel: 0.212.292 95 65 (4 Hat) ● Fax: 0.212.245 38 06 ● Abonelik için Tel: 0.212.292 95 65 Dahili: ● Baskı: LeMan Matbaası Tel: 0212 - 858 00 93 (Pbx) ● Genel Dağıtım: BBD Merkez ● Adres: Firuzağa Mah. Defterdar Yokuşu No: 47 Beyoğlu / İst.

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ye karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. **Yazılı izin alınmadan** hiçbir **yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet** ortamında kullanılamaz. Aksi halde **dava** konusu olacaktır.

Akşamsefası

AVİNESİ İŞTİR KİŞİNİN LAKİN LAFA DA BAKILIR

(Şiir formatında olmak kaydıyla)

NE İŞ OLSA YAPTIM ABİ

Taksici Kozzi

Hizmet eder gece gündüz
Tarifesi sudan ucuz
Trafikte örnek biziz
Süper iştir taksicilik

Plakası dünya paha
Değişmem mala dolarlara
Prim yapar yıldan yıla
Yüz güldürür taksicilik

Taksim-Beşiktaş üç milyona
Asla bakmam bayanlara
Bacak bacak üstüne atsalar da
Dosttur ırza taksicilik

Birgün bir bayan bindi Altıyol'da
Yirmibeş sen de otuzunda
Gıvıl gıvıl gözü bende
İstese Kozzi dakkasında
Nefs işidir taksicilik

Parkçı Kozzi

Şu İstanbul trafikte
İlk ekmeğim park işinde
Sokaklarda gündüz gece
Hizmet etti parkçı Kozzi

Kah pezevenk, şerefsizle
Trafestikiyle de entelle de
İnsanın binbir çeşidiyle
Muhataptı parkçı Kozzi

Çarokesi, Linkolni de
Manda kasa Mersedes de
Patinajda yoktur üste
Süper şöför parkçı Kozzi

Artis manken hep tanıdım
Alayından imza aldım
Para yoksa öpücük kaptım
İş bitirir parkçı Kozzi

Gözükarayım bildiririm
Vali gelse indiririm
Vermeyeni felç ederim
Gözükara parkçı Kozzi

AY DİKKATLİ OLSANIZA BİRAZ AYAĞIM EZİLİYORDU!

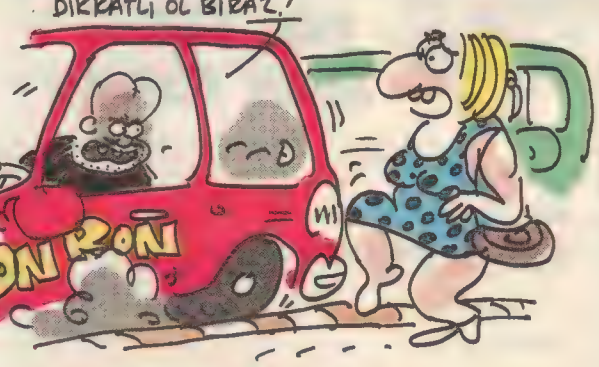

Seyyar Kozzi

Çorapçılık ilk işimdir
Deste deste satmışımdır
Zabıtadan çok kaçmışımdır
İşportacı seyyar Kozzi

Siydi sattım balya balya
Pornosu da fotoşop da
Tiridi, egzel, mp3 de
Ekmek yidi seyyar Kozzi

Nokya, simens, motorola
Çakmak şarjı balya balya
Cadde, sokak otobanda
Akıyordu seyyar Kozzi

Sahte rakı gizli işim
Mala vurdum çektim fişin
Bala girdim sizin için
Gıdayı keşfetti seyyar Kozzi

İlaç işi yükselişte
Vitaminler pek revaçta
Çin ilacı karlılıkta
Geleceği gördü seyyar Kozzi

Ne zaman ki, herkeşler
Kozzi gibi çalışır
İşte o zaman melmeket
Rahatlığa kavuşur
Tayyo abi beni de
Ekonomik danışman yapmalı
İlk tavsiyem şudur ki,
Artık tokata çıkmalı
Yurdumun fabrikası üç vardiya
Bacaları tütmeli
Babacan gece gündüz
Hesap kitap yapmalı
Kürşat Tüzmen kapı baca
İhracata koşmalı
AB, ABD, IMF apışıp da kalmalı
Unakıtan oluk oluk vergiyi toplamalı
Turizmimiz arşı alem
Bu yıl tavan yapmalı
Avrupam karıları toprağıma akmalı
Kozzi fırın yimağını
Cümle cıvır tatmalı
Çok çileler çekmiş Kozzi
Biraz rahat etmeli

Esen kalın, şen kalın...

Dertli, tasalı, hüzünlü, yorgun ama dirençli yüzleriyle Anadolu kadınını Türk resim sanatına bir imza gibi nakşetmiş resim sanatımızın en Türk yüzlü, en bizden sanatçılarından, büyük usta **NURİ İYEM**'*i kaybettik.. Ailesine, sevenlerine ve Türk resmine başsağlığı dilerim.* ÇAĞÇAĞ

LeMan, L-Manyak 2005 Tişört Harekatı

Yabancı markaların kumaş, kalıp, baskı, dikim kalitesinde ama onların beşte bir fiyatına (şimdilik) 12 YTL'ye cillop LeMan Tişörtleri

Kısa kesim, bol kesim, umumi istekler üzerine pek yakında bayan kesim...

İSTANBUL: leman kültür: istiklal caddesi imam adnan sokak No:20 **beyoğlu** / prens müzik ve elektronik: mühürdar caddesi akmar pasajı 70/10 **kadıköy** / böcek butik: (anna cristina) istiklal cad. süslü saksı sokak (lemankültür sokağının bitimi) no: 12 **beyoğlu** / cafe sol: kıvırcık hakan'ı bulun osmanağa mah. serasker cad. rızapaşa çıkmazı no:1-5/3 **kadıköy** / kötübeks: hasfırın cad. sinanpaşa işmerkezi 67/5 (mekdonaltın bitişiği) **beşiktaş** (faruk başoğlu) / mor freak shop: ergenekon cad.No:49 **pangaltı** (freak brothers bülent kapucı) / kripton cafe rock market: (kripton gezegeni ile karıştırmayın) ebuziya cad. diri han 64/1 **bakırköy** (muharrem üstündağ) / cevizz: lamartin cad. 35/1 **taksim** / karikatürcüler derneği: alemdar cad. yerebatan sarnıcı çıkışı **sultanahmet** / raven: istiklal cad. atlas pasajı no:21 **beyoğlu** / **ANKARA:** leman kültür: konur sokak **kızılay** / aykut fenerci: iç mimarlık öğrencisidir.. yalnız iç mimarlığın dış kısmında bulabilirsiniz.. ya da bulamazsanız ya yelkene ya da dağa çıkmıştır gelir.. **hacettepe üniversitesi beytepe kampüsü** stand alanı / yeloğlu spor giyim: 3.cadde 94/2 **bahçelievler** **İZMİR:** izmir leman kültür: 1469. sok. no:26 **alsancak** / mona butik: (nezihe uzunkol) saraçoğlu cad. no:5 **ödemiş** / berlin kitap ve müzikevi: 871. Sk.No: 19 kızlarağası han. **kemeraltı** (mağaza leman tişört sorumlusu güsfen emekçi) / patika cafe - kitap: sanat sokağı kıbrıs şehitleri cad. no:109 / emek kültür merkezi: küçükpark zafer cad. kadrioğlu apt. no:25/f **bornova** kitabe: (Yalçın Kaya) kültür mah. hükümet cad. no: 6 **aliağa** akış: (hüseyin kocabaş) 1718 sok. no:2/b **karşıyaka** / **BALIKESİR:** plankton: iskele mh. barbaros cad. no:47/1 **altınoluk** / **ESKİŞEHİR:** leman kültür: hoşnutiye mah. kızılcıklı mahmut pehlivan cad 26/A / **ADANA:** sefir giyim: cemal paşa mah. 2. sok no 26 (pasta pastanesi sokağı / **MARMARİS:** anna cristina: kemeraltı mah fevzi paşa caddesi 12/A **KAYSERİ:** maxi internet: seydi burhanettin bulvarı 20/1 hadi kayserili.. / **KONYA:** tarafsız yum: sultan cem cad. 1. form apt. altı no:1/2 / **VAN:** star 2000: postane cad. sanat sokak no:2 deseniz herkes gösterir / **BURSA:** fima final marketing: atatürk cad. agah han no: 61 / **G.ANTEP:** emre fırat: mütercim asım cad. bayrak iş merkezi kat:3 no:31**(536)715 5626** / **DENİZLİ:** karamik a.ş.: halk cad. 452 sk. no:34 / meyra: atatürk bulvarı anıt han.. **MANİSA:** smart: (akın aktepe) yarhasanlar mh. konuk cad. no:117 / **BANDIRMA:** future sound (cansu şıkyıldız) hükümet cad. no16.. **ANTALYA:** akyarlar giyim: altındağ mh. güllük cad. 65/b (ring hotel yanı) / **BARTIN:** umut ayşe sevtap uzun: kemer köprü mah. 27 mayıs cad. 66/c...bu arada karizmatik adresler almış da yürümüş.. bulun, alın, giyin, coşun, koşun naparsanız yapın... satış noktalarımız hızla artıyor ve adresler bize ulaştıkça buraya ilave ediyoruz.. buraya gelecek mi diye merak edenler adreslerimizin takipçisi olsunlar..

toptan ve parekende satış için irtibat mehmet çevik 0538 4189177

komikgiyim@gmail.com

Deutschland 1,60 EUR / Österreich 1,70 EUR / Schweiz 2,60 CHF Nederland 1,70 EUR / Belgique 1.70 EUR / England 1,20 GBP

712

1 Temmuz 2005 Cuma 152209 Sayı: 2005/27 1 YTL (KDV Dahil)

ISSN 0-1300-4867-

9 770130 048678

KRONİK HASTALIĞINIZ
leman.com.tr

LeMan

K.K.T.C-1.150.000 TL

BİR DEVRİMCİYİ KAYBETTİK

...Bence iyi bir bilim adamının da devrimci olması gerekiyor. Hayatı yönlendiren, etkileyen, değiştiren insanların devrimci olması lazım, sistemin bir parçası değil. Bilimin ışığına hep inandım ama tıp bende hayal kırıklığı yarattı. Her şeyin sadece bir standart olduğunu görmek dayanılmaz birşey. Bu standartlar içinde hastalığımı beğenmedim.... Bir kanser panelinde şunu söyledim; "Vicdan ve cesaret bilimde yoksa benim için hiçbir şey ifade etmiyor". Sadece bilgi yetmiyor. Bilginin vicdanla sınanması gerekiyor artık... Dediğim gibi devrimci olmalı, normal algının ötesine geçebilmeliler. Bu olmadığı sürece kimse tıptan fazla medet ummasın. Tabi ki önemli tıp, böbreğin ağrıması, diş ağrılarının durdurulması, acısız tedaviler ama özünde başka şeyler de var. Hayatı sonsuzlaştırsınlar, tıp ölümü yok etsin demiyorum fakat..... Hayatı politikacılar yönlendirmiyor ki... **Doktorlar, sanatçılar, mühendisler... Bunlar yönlendiriyor hayatı. Aptallar sadece yönetiyor..**

(Umay Umay'ın Birgün Gazetesi'ndeki röportajından)

ÇERNOBİL DÖNEMİNİN MEŞHUR SANAYİ VE TİCARET BAKANI CAHİT ARAL'IN FACİADAN SONRA RADYOAKTİVİTEDEN EN ÇOK ETKİLENEN KARADENİZ BÖLGESİ'NDEKİ RADYASYONLU ÇAY İDDİALARINA KARŞI MEŞHUR BEYANATI...

LeMan Yurdum Haber

bahadirboysal@leman.com.tr

SITKI SIYRIL OF BAHADIR BOYSAL

CENAZE VE CENABETLER

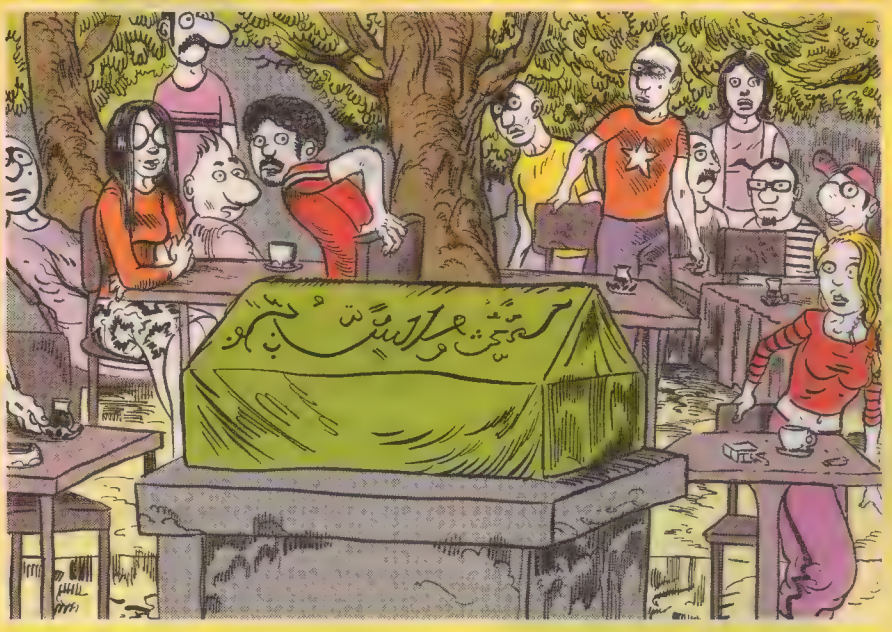

Cihangir'in tam göbeğindeki açıkhava kahve.. Bu semt inceden pahalı hale gelmeye başlayınca bir tek kurtarılmış bölge bu kahve oldu... Camiinin hemen dibinde... Kızıyorum bazen.. Mıymıntı oturan enteller diyorum. Sonra ben de gidip oturuyorum.. Kahvenin hemen orta yerinde taş bir lahit var camiye ait... Geçenlerde aniden bir tabut kondu oraya yine... Yine Musa'nın değneğiyle yarılan deniz gibi, masalar boşaldı, insanlar geriye çekildi... Ben daha oracıkta varlık evhamı çekerken bu kimsesiz cenaze... Bir iki dua eden.. İmam kendi aleminde.. Çay içenler aynen devam... Dünyanın neresinde var böyle bişey?.. O tabutun içi, formalin mahlûlüyle et kokularının imtizacı, tabutun dar ve mahsur havasına keskin ve ağır bir taaffün verirken, etraftaki bu mevtai sessizlik aynen çay içip poğaça yemeye devam etmekte... Sıkıntı ve mutsuzlukları haklı gördüğüm için çokta laf etmeye gerek yok.. Yaşam ve ölüm zaten süreklilik için mücadele etmekte...

BİR NEFESTE YÜKSELİR

Galiba en şok edici görüntülerden biri o TV haberiydi benim için.. Bir anlık bişey.. Adam, bi kadına tecavüz etmiş, polisler götürüyor.. Muhabir soruyor.. "Neden tecavüz ettiniz?" Adam "Seviyordum... Söyleyemedim.." dedi.. Nasreddin Hoca'nın o bildiğin hikayesi gibi... "Hoca hiç aşık oldun mu?.." "Tam aşık olacaktım, üstüme geldiler.." Halyolu humması.. İstanbul sırtlarında tutku, aşk, karasevda, bilmem ne... burada aşklar, iskambil kağıtlarından imal edilmiş köşklere, yahut kursaktan yapılmış balonlara benzer bir darbeyle yıkılırmış... Bir nefeste yükselirmiş... Aşk ve mutluluk için geceliği 5 liralık bir evde oturan kadını bir ay sonra onbeş liralık geceliği lakayd kabul eden evde görebilirsiniz.. Zira niçin evvelce diplerdeydi.. Sonra niye bu kadar yükseldi ışıldadı, bunu da kimse bilmez..

KÖPEK SEVDASI

Yakın zamanların birinde, köpek sahibi olma hevesi bürüyüvermişti beni... Daha doğrusu, adamakıllı bir ilişkim vardı... Çatırdadı... Koptu kopucak.. Beraber bi köpeğimiz olsun hevesindeydik... Çok kolay bi iş değil.. Tee Beykoz taraflarına, hayvan çiftliğine bile gitmiştik, sahipsiz köpekler.. Yara bere, hastalık içinde.. Aman ayrılık olmasın diye panikleyince cart diye buluveriyosun tabi hayvanı... Kıpır kıpır bir boxer!!. İşe yaramadı tabii.. Ayrılmıştık işte.. Köpek elimde evime geri döndüm.. Sıfır moral.. öylece oturuyorum.. Fakat boxer kıpır kıpır.. Yerinde duramıyor!! İlgi istiyor.. Sevilmek istiyor.. Tık yok bende... Hiçbi şey alamayacağını anlayınca salonun orta yerine öyle bir yığıldı ki, üzüntü ve mutsuzlukla... Size yemin ediyorum "offf!" diye bi ses çıkardı, uzandı! Bildiğin insan ofu!!. Havlu dudaklar uzanıp, büzüşürken o gırtlak nasılda insanileşti yarabbi!!

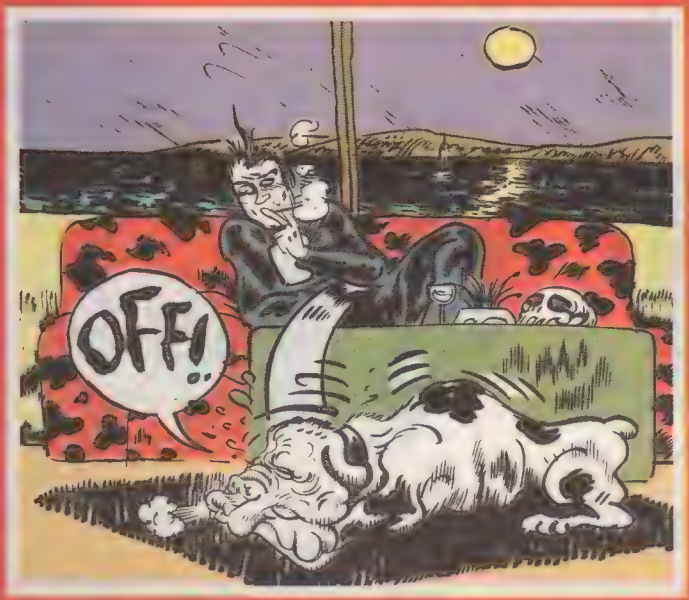

CEM YILMAZ HEPiMiZi SATIN ALACAK!

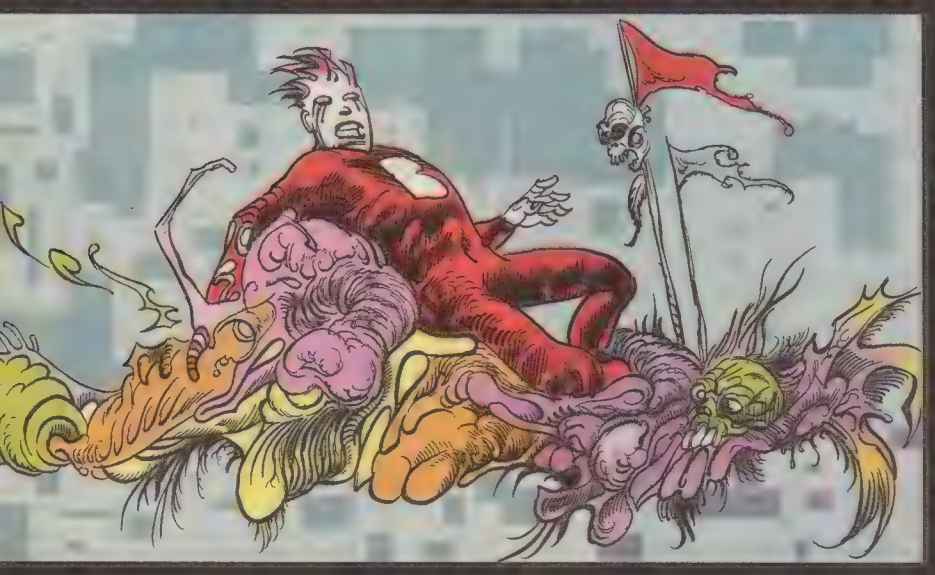

Yıllardan beri tantana-i hüsnümü içite içite adeta hakkımda gıyabi bir rabıta, hatta rabıtadan üstün birşey.. Derin, sızlatıcı, yakıcı bir şeyler söylenir durur.. Belki herhangi bir hareketim küstahlık addedilir, terbiyesizlik telakki edilir... Ne yaparsanız, nasıl telakki ederseniz edin... Kendimin yüksek ve muntesem bir prenses, ya da küçük ve naciz bir maniuk olduğumu bildiğim halde, sevmekliğim bile kabahat, hatta daha doğrusu terbiyesizlik olur... Ancak kalplere ve duygulara tahakküm etmek keşke o kadar da kolay olsa idi...

Hayatımın en önemli dönüm noktalarından birindeyim.. Sancılı ve ağrılı geçiyor.. İki yaş erkenden girilen 30 yaş sendromu... Çünkü ben beş, altı yıl 300'le gittim.. "Tatminsiz bir nesli, hangi kuru mama doyurur?" cimcimesinin yordamıyla bende yalayıp yuttum... E şimdi tabi aniden yavaşlayıp 120 ile gitmeye niyetleniyorsun... Bu da aniden olunca, insanın ruhu, içi acıyor... (40'la 50 ile gidenler naptın muna koyum?) Çoğunlukla şımarıklık, bencillikle suçlandım.. Oysa samimi olmak kaydıyla yobazlığın, bencilliğin bile bir nebze saygı görmeye hakkı vardır.. Hatta sempati.. Çünkü samimiyse içinde insanlık vardır.. Aslında menapozun şımarıklığın depresyonların sebebi de aziz okuyucularıdır... Bu doğrudan doğruya sizin uzviyetinizdir.. Sizden yüz bulup şımarmışımdır.. Benim her hâlim gibi, köpek ve rezil hallerimde hoşunuza gider, hiç farketmez... Bunun için geldiniz hep açıkça... Doğruya doğru itiraf edeyimki hayvaniyetimi, ilk vücudumu sevdiniz... Ta götüne kifayet, göte dair değilken. Allah daha büyük sıkıntılardan korusun diyorum... Yaşça büyük çok sevdiklerimiz, yakınlarımız, büyüklerimiz var.. Daha onlar göçüp gider de dünyadan... Allah göstermesin

GALAT-I TABİAT

Güneydoğu Anadolu'da hala vücut bulan bir garip adet var.. Duyan var mı bilmem.. Kimi aşiret reisleri cinsel ilişkiden evvel kendilerini kırbaçlatırlar.. İnsanoğlu o kadar doymak bilmez ihtiraslara sahip midir?.. Hiçbir şey bulamazsa durur durur kendi vücudunu zevkle parçalar.. Biz hep bir günah-ı tabiat, bir galat-ı tabiat mıyız??. Yoo.. Çok tatlı ve ince zevklerle de mutluluk mümkün... Nasreddin Hoca daima ayağını sıkan ufak ayakkabılar giyermiş.. Ayakkabıları çıkardığında rahatlayan ayaklarının mutluluğunu her seferinde tekrar almak için.. :)

Fiyatta anlaşırsak neden olmasın!.

LeMan

İran devlet başkanlığı seçimlerini katı tutumuyla bilinen Mahmud Ahmedinecad kazandı... Reformistlerin simge ismi Rafsancani hezimete uğrarken Mahmud Ahmedinecad'ın kazanması Humeyni ruhunun yeniden işbaşına gelmesi olarak yorumlandı..

Bir grup TSE çalışanı hakkında, akraba düğününü ucuza getirmek amacıyla aynı tarihte, aynı yerde bir toplantı organize ederek düğün parasını kuruma ödettikleri gerekçesiyle suç duyurusunda bulunuldu..

Erdoğan'a ikinci yumurtalı protesto Trabzon'da yapıldı..

Akşamsefası

Irak Dünya mahkemesi 23-27 Haziran'da İstanbul'da toplandı. Bush ve Blair gıyablarında yargılandı ve suçlu bulundu...

Harun Yahya takma adlı Adnan Oktar'ın yazdığı evrim karşıtı kitapların tam sayfa ilanı Radikal gazetesine de sızdı..

Araştırmalar ve anket sonuçlarına göre Amerikan antipatisi yüzde 80'lerden yüzde 67'lere gerilemiş...

Genç yaşta kanserden yitirdiğimiz sanatçı Kazım Koyuncu ölümü Çernobil kazasından sonra ekrana çıkıp çay içen dönemin bakanı Cahit Aral'ın Çaynobil faciasını hatırlattı..

İran'daki kırk katır mı, kırk satır mı seçimini yolsuzluk yapanların elini keseceğini vaadeden Mahmud Ahmedinecad kazandı...

BİTMEYEN NAĞMELER

OLGUN BUDAK

İktidarla muhalefet arasındaki bitmeyen türban ve katsayı görüşmeleri...

- Bakın burda açık seçik görüldüğü gibi, bayanın gıdısının yüzde yirmisini açıkda bırakırken, yağ bezelerini tamamen örten bu sağlıklı şey kesinlikle türban değildir...

- Burda açık seçik görünen sizin beyninizin ötesi olmasın Ahmet Bey? Hayır bu taraftan bakınca karşısı tabak gibi görünüyoda!

- Ay Dünya'ya bu kadar yakınken, bana tabak, kabak falan diyerek ruhumda açtığın yaraları dev bi başörtüsüyle bile kapatamazsın, bunu bilesin!

- Valla benim bi bildiğim, bu gösterdiğiniz şeyin bizim analarımızın taktığı başörtüsü olmadığı...

- Zaten buna başörtüsü de demiyorum ki ben! Böyle bağlanan türban da olmaz, başörtüsü de... Bu olsa olsa zıptıropildir! Bizim oralarda eskiden babalarımız takardı bu zıptıropili...

- Zıptıropil?!! Babalarınız?!!

- Evet babalarımız böyle başlarına bu zıptıropilleri bağlayıp bi araya gelirlerdi... Modadır, kadınlarla empati kurup ne hissettiklerini anlamaya çalışıyolardır diye pek ses etmedik önceleri... Sonra bigün bunları bikinilerle birbirlerine kucak dansı yaparken yakalay... Neyse bunlar konumuz değil galiba...

- Evet konumuza dönelim... Şimdi bu eylem görüntülerinde başı örtülüleri uzayda bi nokta olarak farzedip, noktaları da parobolik eğriyle birleştirdiğimizde ortaya "We want şeriat" yazısı çıkmakda! Burda "We want" diyerek bi yandan amaç belli edilirken, öte yandan Amerika'ya da göz kırpılıyo yaaa!

- Bakın bu zıptıropilleri anca ters çevirip koltuk altı kıllarını bağladığınızda o dediğiniz anlama gelir... Bu görüntülerde öyle bağlayan biri var mı pekiii? Yoook! Hem "We want"la üniversitede hazırlık sınıfı okuma hakkına gönderme yapılıyo bence!

- Kardeşim adı zıptıropil de olsa zıpçıktı da olsa kamusal alanda ortaya çıkmasına izin veremeyiz bunların...

- Peki kumsal alanlarda? Hayır hazırı önümüz yaz, 16 faktörlük güneşe kadar korur bu örtüler başlar... Kumsallara bunlara girmek şart olsun ki, insanlar güneş altında kavrulup üstlerine yoğurt sürmesinler... Şekerin yanında yoğurt da yiyebilsin çocuklar!

- Kardeşim ne bitmek tükenmek bilmeyen enerji varmış sende de! Şimdi katsayı konusuna gelicem, ama korkuyorum bi yandan da karşılaşacağım önerilerinle!

- Eveeet, ÖSS katsayılarında mağduriyetleri engellemek için yanlış cevaplara da tam puan veren bi katsayı sistemi düşünüyoruz... Doğru-yanlış ayrımcılığı yapmayalım, mühim olan yarışmak değil, katılmak felsefesini verelim genç bünyelere... Ne dersiniz?

- Ben dediydim ama derim! Gençlerin yarışmasına karışamazsınız bi kere... Hem buna evet dersek sırayla, yok İmam Hatipliler sınavda zorluk çekmesin diye sorular Arapça hazırlansın, yok sınavda oturma düzenleri de haremlik/selamlık olsun ki dikkatleri dağılmasın çocukların, yok YÖK'ü yok edelim falan da dersiniz siz.

- Gelmedi ki daha zamanı!

- Efendim?

- Şey diyorum, bari bunca yıldır kazanamayanlar için kart-sayı diye bişey koysak? Bildiği soru sayısı çarpı yaşı gibi... Hem harf oyunlu sempatik bi ismi de var! Ona da mı hayır diyeceksiniz? Tamaaam... Saatime bakıyorum... Evet daha varmış bayaaa... .

Avrupa'da, öldürücü yaz sıcaklarına karşı uyarılar yayımlanıyormuş..

Sevgili Satış Müdürümüz Cengiz bey yazıkki çok ağır bir rahatsızlık geçiriyor ve yoğun bakımda... Aklımız, kalbimiz onda.. Kendisini yeniden aramızda görmek kadar hiçbir şey bizi mutlu edemez.. Acil şifalar Cengiz bey... Hasretle sizi bekliyoruz...

LeMan dergisi mesai arkadaşları...

Bayır Gülü

guverfeyhan@hotmail.com
Feyhan Güver

SIKILHAN

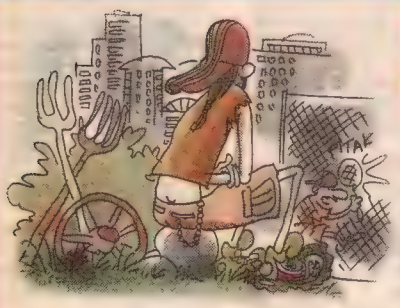

- İçimdeki huzur ve kendimlen barışık yönümle yüz yüze gelmeye yakınken senin aradığın kendini gördüm Sıkılhan... Ay resmen yaşamın kıyısında, alternatif yalnızlığın ötesinde, bilinç derinliğinin şeysinde bi yerdeymişin sen yaaa...

- Ben evdeyim, o dediğin yerlere de hiç gitmedim Bunalgül... Başkasıyla karışmışım yine...

- Gelsen görsen zaten abartı bi mekan. Yerler Bangkog işi yeşil hasır, içeriye terlikle alıyolar, Pekinberry dedikleri bi tütsü etrafta hüzün ve aşk buğuları estiriyor. Hatmi çiçeğine zencefil tohumu ekstreli hoş bir aroma çayımı yudumluyorum. Teskin etti beni, Hint tar'larıyla yüklü bir ezgi benliğimde garip bir nirvana tutkusu yaşatıyor...

- Uzakdoğu'ya iltica ettiysen orda kal Bunalgül, Nepal vatandaşı ol!

- Saçmalama salak yaa! Büzge ex boy friend'inden ayrıldı diyerekten "Kabala Kanhsi Cafe"de biraz depresyon ambiansına girdik hepsi bu! Çisil denyosu da yanımda şu an, üzgünmüş gibi yapıp ayak tırnağındaki ojelere papatya sembolleri işliyo... Altı parmaklı ya, burda ona "Şans Tanrıçası Shiba" gözüyle bakıyolar diye abardı karı!

- Güzel... Alnınıza kırmızı nokta da sürüyosunuz, çivili yatağa yatıyosunuz ve inek görürseniz eğiliyorsunuz...

- Bu mudur yani! Ben senin dingin, huzurlu diyerekten kaçtığın o depresyonlu ve anti sosyal yaşamına girebildiğimi söylüyorum... Hayır yani hayat sadece takmak kirpik, beat box party ve tensel temas heyecanı diil. Bunu anladım diyorum... Senin gözünle bakıp ruhumdan bir üçüncü gözle hissedebiliyorum... Ganj gibi uzuyorsun... Yine kaçıyosun, yine kaçıyosun...

- Kaçmam lazım, kapı... Buda rahibi arkadaşlarla Hande Yener konserine gidicez de...

- Yuuuhmuşun Sıkılhan! Yivvrençç! Umarım ömür boyu en derin depresyonlarda boğulursun! Ruhsuz şakra! Kalpsiz Gandi! Yarım beyinli Moron Tanrısı Frahina!

- Alo, selamlar koç! El yazması bi kütüphane dolusu tarihi kitap, aslan başlı tunç kakma kapı tokmağı, 26 parça Sultani tarzı gümüş çay takımı, Justinyen dönemi yekpare bakır banyo aynası... Bu tip bişey lazımsa, çekinmeden gelip alabilirsin... Biz kardeşiz neticede.

- Sağol Hırgürkan kardeş, daha bu sabah müzayedeydim. Sana iyi mezatlar!

- Len, ben benim olduğum yerde seni açık artırmaya sokar mıyım gıdılık! Ayvansaray'da meşhur Tennure Hanım Eflatun Köşk'ündeyiz şu an. Bakımsızlıktan bitmiş burası biliyo musun, it bağlasan durmaz. Sabaha kadar bi yakım yıkım işimiz olucak hani kardeşlik, milli servet hesabı burdaki değerli parçaları eşe dosta dağıtıyoruz sevabına...

- Bizim evin bi odası müze zaten, eksik olma... İyi sabotajlar dilerim...

- Höööt! Ne o ööle sabotaj, kundak gibi ağızlar lan hemen! Yarından sonra bu bina en şık abiler tarafından restore olup beş yıldızlı otel olucak... Turizm olsun, milletimize hizmet sektörü olsun her açıdan cebimize para giricek. Burda kokuşmuş, örümcek bağlamış iki kanepe koltuğu yakıyoruz diye hain mi olduk lan hemen! Aloo! Hepsini dökmüyorum lan benzinin! Duyuyon mu! Sizin evi de müzesiyle birlikte yakıcam şerefsizim! Alooo! Evde kal lan, evde kal!

- Naber lan, dayısının tepişkeni! Vuruş karış sokuş tokuş muhabbetin yoksa atla bi taksiye, Rock Republic var... Sarıyer Mehmet Akif piknik alanındayız. Yanımda memleketten Arif Astım ve tayfası duruyo, selam söylüyolar... Üç gibi sahne alınıcak, yetişirsin...

- Yetişmiyim ben Ömür dayı, annemlere iletirim ama İstanbul'da olduğunu...

- Dur lan ötme anana hemen! Çadırımı getirdim ben burda kalıcam. Siz de gelin, bira sıcak ama mangal sucuk partisi yapıcam. Yer problem diil, çadır üç kişilik beşi de alırız. Yalnız Arif'in tayfadan bi arkadaşı benim yanıma alıcam. Senle üç olur, iki de kız arkadaş gelir etti mi sana beş!

- Hastayım ben Ömür dayı, kızamık çıkardım bulaştırmıyım şimdi beşimize...

- Alloo? Bana bak, fısıldıyorum dinliyon mu? Tayfayı iteriz karanlık basınca tentenin dışına, çıkardım ben kızamığımı... Kızlar da korunur bir şekilde... Kaçmaz lan, yıldızlar altında, cırcır böcekleri ötüyo bööle. Uyku tulumunun fermuarını hafif aralıyıp kafa da alkollü biliyo musun...

- Doktorum öbür hatta Ömür Dayı, kliniğe çağrıyolar... Karantinaya giricem!

- Alooo! Bak ikimize ikimiz bayram etsin keyfimiz şekline takıldıysan ben döner arkamı yatarım. Sen işini gör, gönlünü et yeğenim... Uyursun uyanırsın, yeri gelir su dökmeye, su almaya çıkarsın... Iki arada bi derede, ruhun duymaz anlatabiliyo muyum... Alooo? Çıkar sen kızamığını ben kurdum çadırı! Eylül'e kadar burdayım yeğenim... Alooo! Olmadı tayfa arabada yatar lan!

sklhan@leman.com.tr
Atilla Atalay

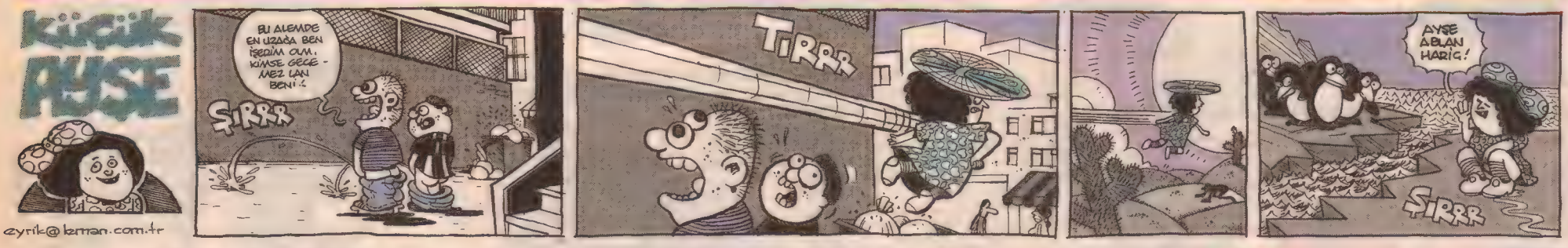

LeMan Tişörtlerini bulabileceğiniz adresler... (Dikkat her hafta yeni adresler eklenmektedir) 12 YTL.

SUSURLUK: ulusoy tesisleri-kamil koç tesisleri (assos, bodrum, marmaris'e akarken susurluk'ta ayran ve tişört molası) / **İSTANBUL:** prene müzik ve elektronik: mühürdar caddesi akmar pasajı 70/10 **kadıköy** / böcek butik: (anna cristina) istiklal cad. süslü saksı sokak (lemankültür sokağının bitimi) no: 12 **beyoğlu** / cafe sol: osmanağa mah. serasker cad. rızapaşa çıkmazı no:1-5/3 **kadıköy** / köstebek: hasfırın cad. sinanpaşa işmerkezi 67/5 (mekdonaltın bitişiği) **beşiktaş** (faruk başoğlu) / mcr freak shop: ergenekon cad.No:49 **pangaltı** (freak brothers bülent kapucı) / kripton cafe rock market: (kripton gezegeni ile karıştırmayın) ebuziya cad. diri han 64/1 **bakırköy** (muharrem üstündağ) / ceviz: lamartin cad. 35/1 **taksim** / karikatürcüler derneği: alemdar cad. yerebatan sarnıcı çıkışı **sultanahmet** / raven: istiklal cad. atlas pasajı no:21 **beyoğlu** / **ANKARA:** leman kültür: konur sokak **kızılay** / aykut fenerci: hacettepe üniversitesi beytepe kampüsü stand alanı / yeloğlu spor giyim: 3.cadde 94/2 **bahçelievler** **ÖDEMİŞ:** mena butik: (nezihe uzunkol) saraçoğlu cad. no:5 **İZMİR:** berfin kitap ve müzikevi: 871. Sk.No: 19 kızlarağası han. **kemeraltı** (mağaza leman tişört sorumlusu güsfen emekçi) / patika cafe - kitap: sanat sokağı kıbrıs şehitleri cad. no:109 / emek kültür merkezi: küçükpark zafer cad. kadrioğlu apt. no:25/f **bornova** kitabe: (Yalçın Kaya) kültür mah. hükümet cad. no: 6 **aliağa** afiş: (hüseyin kocabaş) 1718 sok. no:2/b **karşıyaka** / **BALIKESİR:** plankton: iskele mh. barbaros cad. no:47/1 **altınoluk** / **ESKİŞEHİR:** leman kültür: hoşnutiye mah. kızılcıklı mahmut pehlivan cad 26/A / **ADANA:** safir giyim: cemal paşa mah. 2. sok no 26 (pasta pastanesi sokağı / **MARMARİS:** anna cristina: kemeraltı mah fevzi paşa caddesi 12/A **KAYSERİ:** maxi internet: seydi burhanettin bulvarı 20/1 hadi kayserili.. / **KONYA:** taraftaryum: sultan cem cad. 1. form apt. altı no:1/2 / **VAN:** star 2000: postane cad. sanat sokak no:2 deseniz herkes gösterir / **BURSA:** fima final marketing: atatürk cad. agah han no: 61 / **G.ANTEP:** emre fırat: mütercim asım cad. bayrak iş merkezi kat:3 no:31(536)715 5626 / **DENİZLİ:** karamil a.ş.: halk cad. 452 sk. no:34 / moyra: atatürk bulvarı anıt han.. **MANİSA:** smart: (akın aktepe) yarhasanlar mh. konuk cad. no:117 / **BANDIRMA:** future sound (cansu şıkyıldız) hükümet cad. no16.. **ANTALYA:** akyarlar giyim: altındağ mh. güllük cad. 65/b (ring hotel yanı) / **BARTIN:** umut ayşe sevtap uzun: kemer köprü mah. 27 mayıs cad. 66/c...bu arada karizmatik adresler almış da yürümüş.. bulun, alın, giyin, coşun, koşun naparsanız yapın... satış noktalarımız hızla artıyor ve adresler bize ulaştıkça buraya ilave ediyoruz.. buraya gelecek mi diye merak edenler adreslerimizin takipçisi olsunlar..

toptan ve parekende satış için irtibat mehmet çevik 0538 4189177 komikgiyim@gmail.com

Akşamsefası

GATANA

TUNCAY AKGÜN & KEMAL ARATAN

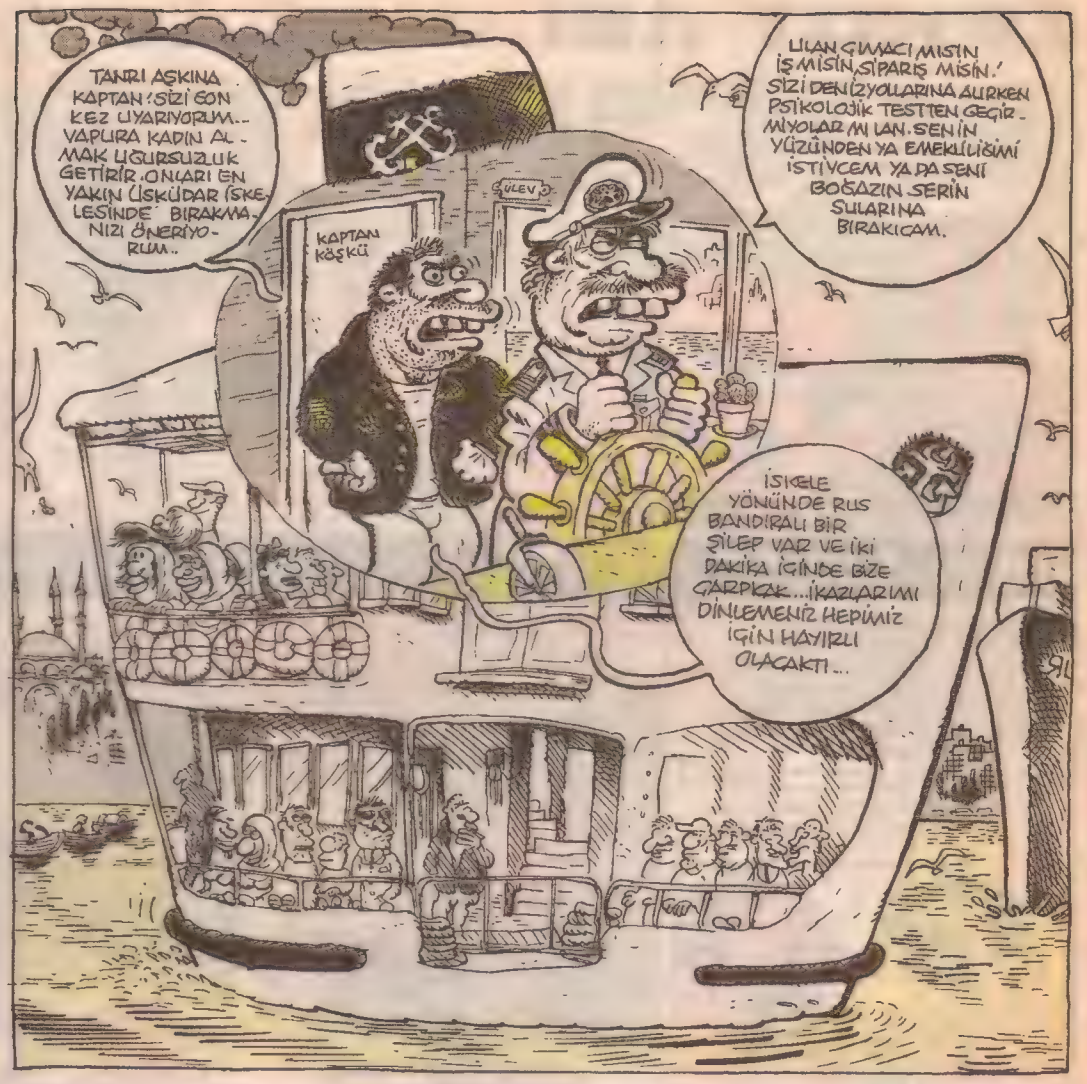

tuncay@leman.com.tr

Akşamsefası

karatan@leman.com.tr

ERKUT ABİ

Kaan Ertem

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

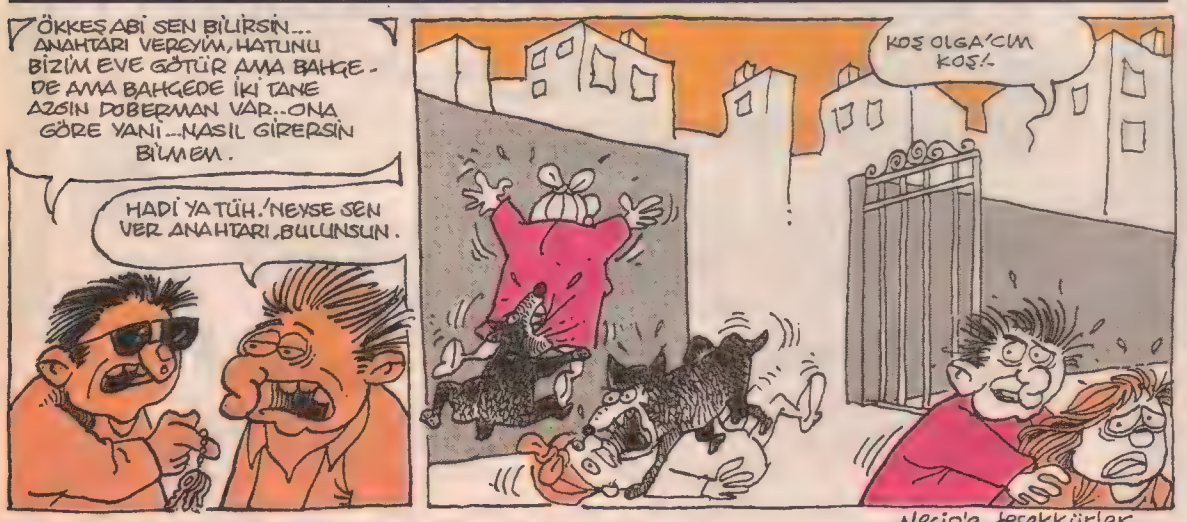

Necip'e teşekkürler—

ALTTAN ALAN ALTAN

ERDENER ABİ

Behiç Pek

KEDİNİZİN KÖŞESİ PROF. YATTARA VALLİ

Deyerli profeser sayın Yattara Valli, yaz gecelerinde ben evde yatarkan, üst kısımdan zıv eden ırrın eden varlık geliyor, tüyler arasından saplama yapıyor. Ne denli pati etsem, hoplama çıkarsam varlık ele geçmiyor. Ânide yok oluyor, ânide var oluyor. Bakıyom yok, kıvrılıyom yatıyom, zıv ediyor ırrın ediyor yine saplıyor. Yahu hocam aklımı çıldıracağım. Kim bu kişi?

Rumuz: İkrah

Cevap: Güzel yavrum, o senin dediğini anladım ben. İnsana da yapar aynısını. O kurnaz... Gelir uçar has saklanır. Çıkar hemen zıv eder. Kulakta ırrın bırakır. Kalmaz kedide uyku ve rahatlık. İnce çalışır. Varlıktır o. "Sülüvrili" derler herkes ona. İçer seni beni... Çeker ince borudan suyumuzu bizim..

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

Akşamsefası

PANTOLON

METİN FİDAN

metinfidan@leman.com.tr

TERELELLİ

PICTURES

CAN BARSIAN

TERELELLİ PTRS SUNAR:
BİR KADININ KOCASINI ÖLDÜRMESİNDEN SONRAKİ HATIRATI...

AL SANAAA! ALL! YETEER!
CART CORT CURT

HINKH.. HANH!.. HIHN!.. HUNH!..

KOCAN YUSUF'LU MÜTEADDİT KERELER BIÇAKLAMAK SURETİYLE ÖLDÜRMÜŞSÜN. ŞİMDİ TANIKLARI DİNLEYECEĞİZ HANIM.

VALLA HARİYE ABLA BÖYLE BİŞEY YAPMIŞSA HAKLIDIR DİYCEM... KENDİSİ CAHİL BİR İNSAN-KEN ÇOK ÇALIŞTI KENDİNİ GELİŞTİRDİ. ÇOK YABANCI DİL FELAN ÖĞRENDİ.

VALLA Bİ BAKTIK Kİ HAYRİYE HANIM MEĞER İLERİ DERECE ALMANCA BİLİYOMUŞ. BİZİM OĞLANIN ALMANCA ÖDEVLERİNİ HEP O YAPTI SAĞOLSUN!

EE BEN, BREZİLYALI FUTBOLCU.. BENİM PORTEKİZ ANA LİSAN... İLK GELDİĞİM DE TERCÜMAN KAÇTI. HAYRİYE HANIM BİLİYORMUŞ PORTEKİZCE. O GELDİ SÖZLEŞME ŞARTLARI.

RUSYA'DAN YENİ GELDİ BEN O ZAMAN ÇOK ZOR. HİÇ TÜRKÇE BİLMİYORDU.. ADAMLAR KAPATTI OTEL BENİ. BAŞ-GELE NUMARA ARADIM. HAYRİYE BİLİYORDU ÇOK İYİ RUSÇA. TELEFONDA HEP KONUŞTU MORAL VERDİ. SONRA KURTARDI BENİ!

ALMANYA'DAN TURİST GELDİ... NASIL DİYO SİZ... KAYBOLDUM BİYERLERDE... BAVYERA LEHÇESİ BİLMEZ ÇOK İNSAN. HAYRİYE HANIM BİLİYORDU!

BİZ İSVEÇ TELEVİZYONU EKİBİ. HAYRİYE BİZİ ALDI DOLAŞTIRDI.. O BİLİYO İYİ İSVEÇÇE...

KIZIM ŞAŞIRDIM KALDIM. BU KADAR ÇOK LİSAN BİLİYORSUN, KÜLTÜRLÜ BİRİSİN... NİYE İŞLEDİN BU CİNAYETİ? DUR BAKALIM Bİ DE MAKTULÜN TANIKLARINI DİNLEYELİM.

VALLA HAKİM BEY, YUSUF ABİ BİRAZ ZAMPARAYDI... İYİ İNSANDI, HOŞ İNSANDI AMA AKLI HEP BELDEN AŞAĞIYDI... BEN ŞAHSEN BİR KÖTÜLÜĞÜNÜ GÖRMEDİM..

KAVEYE GELİR HEP YATAK HİKAYELERİNİ ANLATIRDI. HER ÜLKEDEN SEVGİLİSİ VARDI. BİRİ DE İMRENDİRİRDİ. ULAN YUSUF DERDİK, BİZ BURDAN BULAMIYORUZ, SEN NASIL DÜNYANIN HER YERİNDEN HATUN BULUYOSUN...

YİNE DE İYİ ADAMDI. BİR SÜRÜ YABANCI KADINLA FALAN TAKILIRDI AMA KARISINI SEVERDİ. HER GECE EVİNE KOŞARDI..

OBCEKŞİİN! AY, İTİRAZ EDİYORUM. ONUN BÜTÜN YABANCI SEVGİLİLERİ BENDİM.

AAA! OO! NE DEDİ...

ALMAN SEVGİLİM VAR, İSVEÇLİ SEVGİLİM VAR DİYE HERKESİ KANDIRIYORDU. HİÇ YOKTU. BENİ YABANCI DİL ÖĞRENMEYE ZORLUYORDU. RUS KADINLA YATMA FANTAZİSİ KURDUĞUNDA BEN RUSÇA ÖĞRENİYORDUM... BREZİLYALI İSTİYODU. BEN PORTEKİZCE ÖĞRENİYODUM ZORLA. O DA HAVA ATIYODU.

İH LİİBE DİHH! OH YAAH YAH SÖÖN FİK Mİİ YAH!.

GONUŞ GONUŞ OH HELGAM.

Olay aydınlanınca mahkeme Hayriye Hanıma azbi ceza verdi. İyi halden dolayı kısa bir süre yatıp çıktı. Sonra Amerika'ya yerleşti. Birleşmiş Milletler'e girip simultane çevirmeni oldu. Bi yeni Zelandalı'yla evlendi.

canbarslan@superonline.com

Akşamsefası

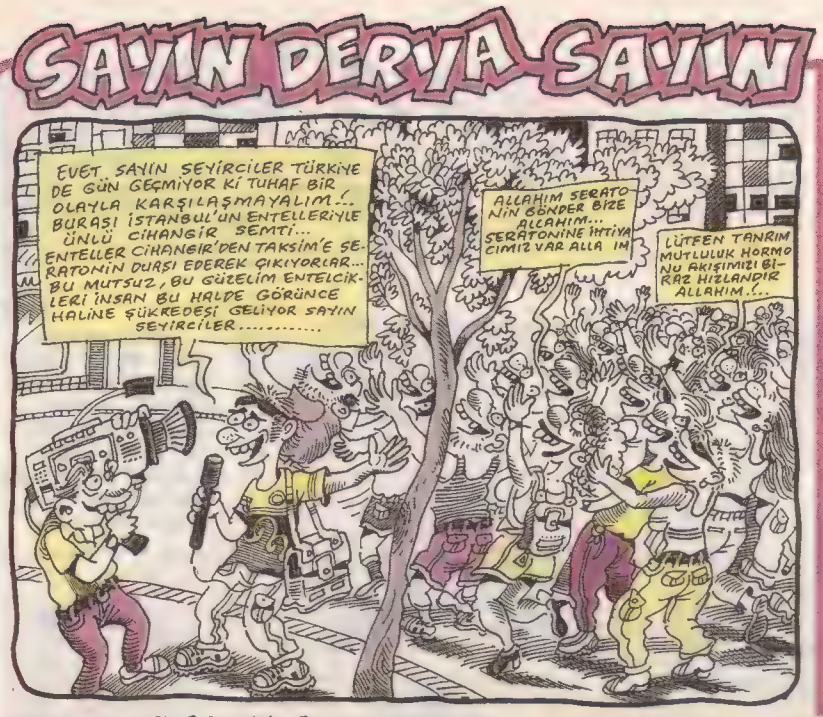

AVRUPA'YI KÖKÜNDEN YOK EDECEK KİMYASAL YÜ

Aksaray PAŞAOĞ

Geçenlerde Britanya'da **Wimbledon Tenis Turnuvası**'ndaydım. Elimdeki **sıcak köpekle** (Hot Dog / Sosisli sandviç) tribünde otururken bakın birdenbire zangır zangır beynimin zarını **kesekağıdı gibi patlatan** şiddetli bir tren düdüğüyle ben irkilince **acaba rayda mı oturuyorum ulan** diye yerimden fırlayarak kendimi kaldırıp bok çuvalı gibi yana atınca buharlar saçarak **çapasapa çapasapa** otuzaltı vagon bir tren geçmesi lâzım gelirken bakınız orada ne oldu. **Tren sesi canımı koparınca** ben âniden yanımda oturan **Londra Leydisi gibi** bir hanıma mütecaviz gibi seksli saldırınca eşi de **Nothingam centilmeni** ayı gibi ama boksör olduğunu sonradan öğrendiğim herif bana girişti. İşin aslı sonradan anlaşıldı. Tren sesi zannettiğim ses ünlü Rus bayan tenisçi **Maria Şarapova**'nın topa vururken çıkardığı 100 desibellik ıkınma sesiymiş ve bu ses **95 desibellik tren düdüğünden** 5 desibel daha fazlaymış. Bakınız o ses erkekleri çok tahrik ediyormuş. Bunu ben söylemiyorum. **Wimbledon baş hakemi Alan Mills** söylüyor. Bakınız lâfı nereye bağlamak istiyorum.

İÇİNDE EJDERHA DA BARINDIRAN MAKİNİSTİ ZOMBİ KENDİSİ HECÜÇMECÜÇ YÜKLÜ HORTLAK TREN!

Bundan bir süre önce, Avrupa'nın göbeğinde bakınız ne yaşandı. Ozon kokan **şimşekli polkalı** bir **Polonya gecesinde** o bakışlı raylarda bir hortlak gibi müptezel ilerleyen çırışık **hiç de palavramsı olmayan** esrarengiz bir tren ken **CIA ajanları tarafından durduruldu.** Çisil çisil da ibibik gibi kırmızı şapkalarıyla tren vagonlarında özel eğitimli komandolar bütün vagonların **kimyasal materyalle** dolu olduğunu gördüler. İnanılması güç na ben de şahidim. Ben o gece o saatlerde evimde **evimde uyuyordum da o zaman Allah'ın Polonyasısıl şahit oldum?** Olayı bana **ABD** dışişleri bakanı sabizzat aktardı. O benim iki gözüm. O meş'um trenin künün ne olduğunu merak mı ettiniz? Onu söylem başka birşey söyleyeyim. Tren sesi çıkaran Maria **mış bir Rus.** Kimyasal silah materyali taşıyan tren **lonya**'da. Dikkat ettiyseniz olaylar hep eski **Doğu** Şimdi sıkı durun.

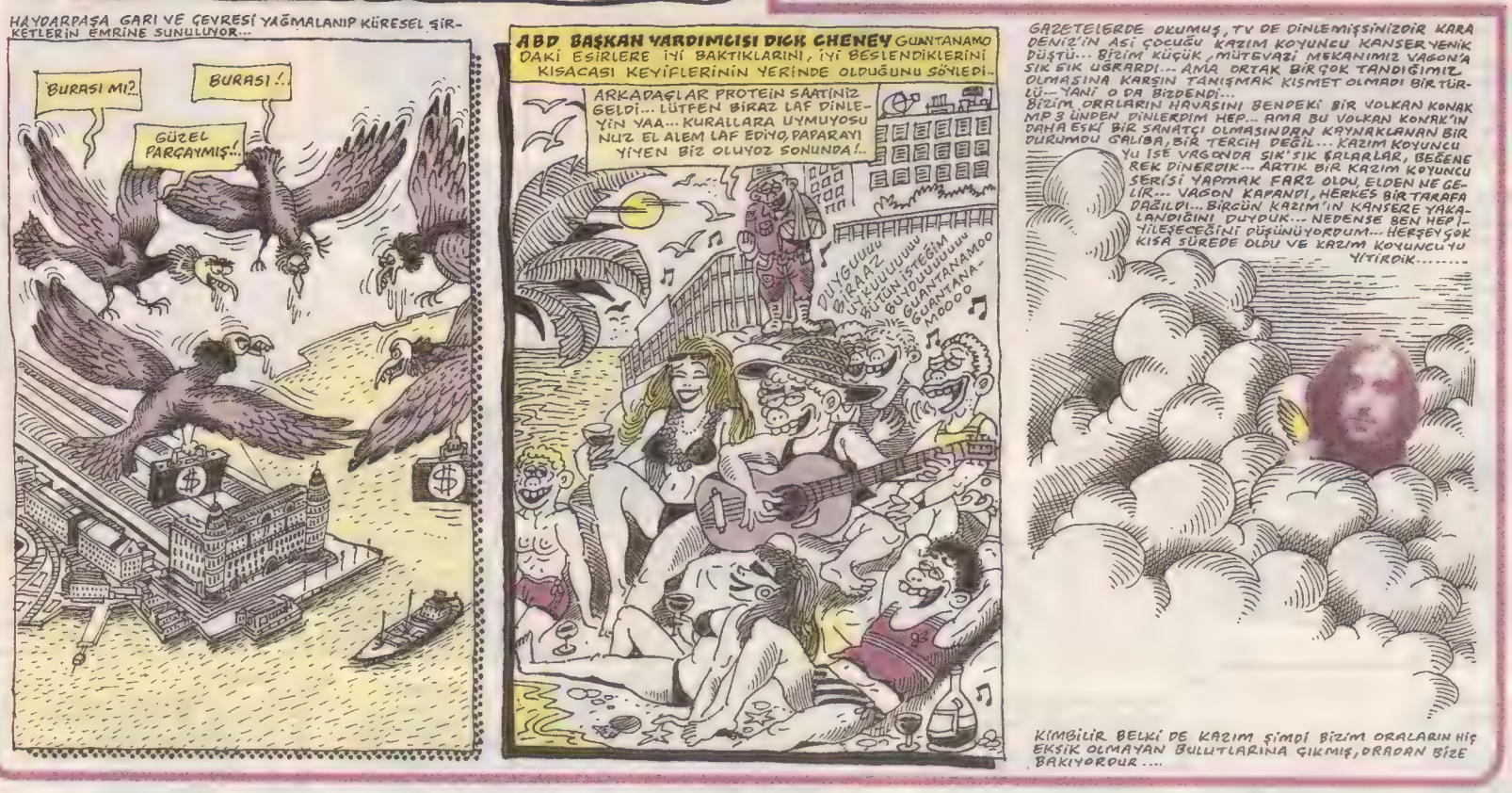

CEZMİ ERSÖZ

Oraya Benimle Gelir Misin?..

Bugün gökyüzüne bakıp durdum... Orada yalnızlığımın solgun yüzünü aradım durdum hep... Birini neden sevdiğini bilmeyenlere kızardım... Şimdi ben onların durumuna düştüm... Bilmiyorum seni neden sevdiğimi... Aklım buz gibi sana karşı... Defalarca öçüp biçiyorum. Seni olmadık insanlarla kıyaslıyorum. Zaaflarını düşünüp duruyorum...

Çelişkilerini... Sıdaranlıklarını... Özentiliklerini... Arkadaş çevreni... Aşkla, sevgiyle, hayatla ilgili söylediğin ve bana hiç uymayan sözlerimi geçiriyorum içimden... Seni unutabilmek ve bu çektiğim acıdan kurtulabilmek için benim kutsal, vazgeçilmez saydığım değerlerin üstünden hoyratça geçmeni istiyorum...

Seni sürüden biri olarak görmek istiyorum... Beni incitecek sözlerini karnımda saklıyorum... Günü gelince yüzüne vurabilmek için o kirli anılarımı içimde saklıyorum... Suçluluk duygusu uyandırmak istiyorum sende...

O sözlerini, o kirli anılarını sana hatırlattığımda bana şimdiye dek kimsenin saldırmadığı gibi saldırmaknı, beni kimsenin kırmadığı gibi kırmanı istiyorum... Öyle bir yanını açığa çıkarmak istiyorum ki, o aklım tutulduğu bu büyüden kurtulsun, yüzüme o soğuk, işte bu da oldu, diyen yenilirken kazanmış o buruk ifade gelsin istiyorum...

Yeniden bu kıstırıldığım acıdan, bu dilsizliğimden, bildiğim, her günkü hayatıma geri dönmek istiyorum...Ama olmuyor, ne yapsam olmuyor... Gerçi kibarlığımı bırakmıyorum insanlara karşı... Bildiğim sözcüklerle konuşuyorum onlarla... Arada bir dalıp gitsem de. sonra yine toparlıyorum kendimi. Ellerimin titreyişini saklıyorum görünmesin, diye... Aklımın başında olduğunu kanıtlamaya çalışıyorum. Evet, buradayım, gitmedim hiçbir yere, sizlerleyim, demek istiyorum onlara...

Oysa hiç de onlarla değilim... Kibarlığım bir refleksten ibaret... Arada bir dalıp gittiğim yerdeyim asıl... Asıl hayatım ellerimin titrediği yerde. Sözcüklerin anlamını çoktan unuttum. Sahi, onca yıl ne konuşuşum insanlarla ben. Neyi kazanmak, neyi anlatmak, neyi çözmek için kavuşmuşum... Beni ne tutmuş onca yıl ayakta...

Bugün çok uğraştım... Seni sevmem, sana bağlanmam için hiçbir neden bulunmadığına kendimi durmadan inandırmaya çalıştım. Bugün durmadan gökyüzüne baktım. Durmadan evlere, yollara, arabalara, insanlara, gözlere baktım... Nereye, kime baksam her yer bomboştu... Nereye baksam her yer seninle doluydu... Tren istasyonlarına, vapur limanlarına, duraklara, cami avlularına, pazarlara gittim... Hayatın ve insanların yıllardır benden bu kadar uzak, bu kadar bilinmez ve bu kadar sensiz olduğuna şaşarak baktım...

Bazı anlarda aklım seni anlamakta, seni neden sevdiğimi çözmekte bir zavallı kadar çaresiz kalıyordu. O anlarda nefessiz kalacağımı, bedenimin ansızın infilak edeceğini sanıyordum... Çünkü seni aklım, o sürgündeki, o seni sevdikçe umutsuz bir sürgünde olduğunu daha iyi anladığım aklım değil, bedenim seviyordu aslında... Çünkü aklım bana ait değildi yıllardır. Aklım başkalarının eseriydi. Başkalarının korkusuydu... Aklım büyüklerin... Hayatın derinlerde yatan anlamlarıyla yüzleşmekten korkup kaçanların sefil bir parodisiydi... Aklım beni bu hayattan korumakla görevli bir bekçi köpeğiydi.

Kendimden ne zaman kurtulmak istesem önüme birden duvarlar diken, beni bilmediğim yolculuklara çıkmaktan alıkoyan, alışkanlıklarıma, kaçışlarıma, yalanlarıma gerisin geri döndürendi o... Aklımın seninle ilgili söylediği her şey suya yazılan sözler gibi hızla kayboluyordu... Aklım seni her küçümsediğinde bedenimdeki yangın biraz daha büyüyordu...Tren raylarının üzerinde yürüdüm bütün gün. Çocukların uzak diyarlardan gelen yorgun trenlerin üzerine yazdıkları her şeyde senin ismin vardı...

Apartman çatılarının üzerinde yanıp sönen neonların üzerinde senin bana söylemek isteyip de söylemediğin sözler gizliydi sanki... Gidecek bir yerim yoktu bugün... İnsanlar işlerinden çıkmışlardı... Aklım amaçsızca dolaştığımı söylese de sanki ilk kez kutsal bir amaç için yürüyordum sokaklarda... Başım kesikti sanki bedenimden. Aklımla değil bedenimle seyrediyordum sanki dünyayı, insanları... Böyle seyredince sanki her şeyin arka yüzü çıkıyordu ortaya .:. Varlıkların, anlamların arka yüzü çıkıyordu... Sanki ilk kez insanlar kendilerinden kaçmıyordu... Kimi görsem, kime dokunsam, evlerine, korkularına, kaçışlarına değil de kaderleri ne ise ona, uçurumları neyse, can sıkıntıları, yıllardır biriktirdikleri boşlukları neyse onun üzerine cesurca gidiyorlardı sanki...

Gökyüzü boşalmıştı bugün... Bütün tanrılar yeryüzüne inmişti... Gözlerim aklıma ait değildi artık... Gözlerim başımdan kopmuş bedenime aitti... Sonsuz bir hasretti kime ve neye baksam, kime baksam ümmetsiz bir tanrıydı, kime dokunsam hayatını isyan etmiş, mutsuz ve boşluğunu arayan bir tanrıydı...

Kiminle konuşsam kendini hiç saklamadan olduğu gibi anlatıyordu... Kiminle gözgöze gelsem, bu hayat uçsuz bucaksız bir can sıkıntısıydı ve cesurca katlanıyordu bu can sıkıntısına... Kiminle yola çıksam evine, kaçışlarına, korkularına değil kendine gizlediği, yıllardır yok saydığı kalbine doğru gidiyordu... Aklımı susturduğum zaman anlıyordum ki her şey her anlam, her duygu, her istek aynı yere akıyor, aynı yerde birleşiyordu... Aklımı susturduğum zaman bu parçalanmış hayat, bu darmadağın olmuş insanlık tek bir kalpte birleşiyordu... Sen kıskançlık nedir bilmiyorsun sevgilim... O kutsal amaçsızlığında dolaşırken gördüm ki aslında herkes seni arıyor sana kavuşmayı özlüyordu...

Sen kıskançlık nedir bilmiyorsun sevgilim... Seni, söylediklerini, kalbini anlamadığım için düştüğüm yolda kimi görsem, kiminle konuşsam seni benden daha iyi anlıyor, seni benden daha derin, daha soylu özlüyordu...

Hem ben senin anlamını bulmakta kiminle yarışabilirdim ki; bu sevgide öylesine birleşmişti ki dünya, sadece insanlar değil, sadece gökyüzünden inmiş tanrılar değil; trenler, evler, sokaklar, çatılardaki neon ışıkları, köpekler bile senin varlığını benden daha iyi biliyor, senin bana söylemek isteyip de söylemediğin şeyleri benden daha anlıyor ve benimsiyorlardı... Aslında içten içe biliyordum... Hayat bu gördüğüm gibi değildi... Kimsenin seni bildiği yoktu... İnsanlar ne seni görüyordu, ne de beni... Trenlere yazılan benin ismin değildi... Sokaklar bin yıldır nasılsa öyleydi... Neonlar sadece ona bakanlara kendi yalnızlıklarını hatırlatıyordu... Evler yeni bir can sıkıntısına hazırlanıyordu.. Işıkların altı karanlıktı... Aşkın altı ışıksızdı... Gökyüzü bomboştu...

Gökyüzünden yeryüzüne inmiş tanrılar insanlar kadar mutsuz, insanlar kadar yabancıydı kendilerine... Kimse nasıl yaşanması gerektiğini bilmiyordu... İnsanlar duraklarda, limanlarda, yollarda kaçamak bakışlarla birbirini gözlüyordu... Kimsenin kimseye iletecek bir doğrusu yoktu... İnsanlar bildikleri hakkında değil, bilmedikleri şeyler üzerinde konuşuyorlardı durmadan... Herkes işinden gücünden bahsediyordu, daha kolay, daha basit nasıl yaşarız onu konuşuyorlardı... Ama kimse daha anlamlı yaşam nasıl olur onu bilmiyordu... Ama hiçbiri kim olduğunu, nasıl bir hayat sürdüğünü göremiyordu... Herkes günlük çıkarlarına sımsımsıkı sarılmış, ama hayatlarının nereye gittiğinin farkında bile değillerdi... Karanlıktan korkan çocuklar gibiydiler... Bir yerlerden bir ışık görünene kadar akıllarına ne gelirse söylemek zorundaydılar sanki... Birbirini asla tanıyamayacak insanlar bir araya gelip durmadan bir şeyler konuşuyorlardı... Yanyana, içiçe duruyorlar, ama birbirlerinden o derece uzaklar ki...

Oysa hepsi biliyordu gizliden gizliye onları bir boşluğun çektiğini... Bilinmeyen bir boşluğa doğru... En bilinçsiz insan bile farkındaydı o boşluğun... En bilinçsiz insan bile yaptığının ne denli anlamsız olduğunun içten içe seziyordu... Gökyüzü bomboştu... Bütün tanrılar yeryüzüne inmişti... Bir tanrı ne kadar hayransa kendisine herkes o kadar hayrandı ki kendisine... Gökyüzünden yeryüzüne inmiş bir tanrı ne kadar mutluysa o kadar mutluydu herkes kendisinden...

Kimi tanısam, kime dokunsam en karanlık, en gizli yerine gizlenmişti... Kiminle derinleşmeye çalışsam, indiğim o yerde görüyordum ki durmadan öç almaktaydım kendisinden... Kiminle yola çıksam hissediyordum ki durmadan parçalarını ayırmaktaydı kendisini... Bilinmeye bir el sanki insanların içinde durmadan çalışıyordu...

Kimi anlamaya kalkışsam o el gizliyordu onu benden... Tam ulaştım, tanıdım dediğim an, o el, ansızın yeni bir boşluk açıyordu onda... Bir insanı tanımak demek onun durmadan açılan boşluklarını, ansızın beliren uzaklıklarına düşmek anlamına geliyordu... Öyle çok uğraşıyordum ki boşluklarındaki asıl bir varlığa ulaşmak için, anlıyordum ki kimse gizlediği yerin neresi bele olduğunu bilmiyordu...

Ve asıl acısı kimse bu hiçleşmiş hayatından kurtulmaya hazır değildi... Hazır olmaktan öte kimse hayatının hiçleşmiş olduğunun farkında değildi... Öysa ben bu insanların arasında yıllardır yaşadım... Ben bu insanların arasında tıpkı onlar gibi yaşadım... Tıpkı onlar olduğu gibi her sabah işe gidip geldim... Bildiklerin üzerine değil, bilmediklerim üzerine konuştum... kalan nasıl yaşıyor diye kaçamak bakışlarla gözledim onları... Hayatın olduğu ve ne olacağını bilmediğim için günlük çıkarlarına sarılıp du ve onlarla hep bu konular üzerine konuştum...

Karanlıktan korkan çocuklar gibiydim bende. Bir yerlerden bir ışık nene kadar aklıma ne geldiyse saçma sapan konuşup durdurdum kar tıklarımla... Beni asla tanıyamayacak olanlara o bilmediğim hayatımı tıp durdurdum... Onlar gibi bilinmeyen bir boşluğa doğru koşup dur kendimi nasıl güvenceye alabileceğimi düşünürdüm. Oysa bunları nürken ne denli saçma ve anlamsız bir hayatım olduğunu içten içe yordum. Ama bunu kendimden çok onlara belli etmemeye çalışıyor Gökyüzünün bomboş olduğunu bile bile oradan bir umut geleceğini yerek yaşıyordum...

Bir tanrı kendisine ne kadar hayransa o kadar hayrandım kend Gökyüzünden yeryüzüne inmiş bir tanrı ne kadar hoşnutsa o kadar ho tum ve o kadar mutluydum kendimden... Oysa ne kadar mutlu ve h görünsem de, durmadan nedensizce öç alıyordum kendimden. Ki yola çıksam garip bir korkuyla kendimi parçalara ayırıyordum... Kim tanımaya kalksa içimdeki gizli bir el durmadan bir boşluk açıyordu de... Kim beni anlamaya kalksa o el beni ondan gizliyordu... Kim barınlaşmaya çalışsa içimde ansızın uzaklıklar beliriyor, beni içimdeki gi yere taşıyordu... Bu gizlendiğim yeri kendimce çok önemsiyor olsa aslında bu gizli yerin neresi olduğunu ben bile bilmiyorum. Hayatım hiçlik üzerine kurulu olduğunu hep bilmezlikten geliyorum... Ve asıl onu değiştirmekten ölesiye korkuyordum... Çünkü kendi hayatımda hiçlikten başka bir şeyi bilmiyordum. Eğer onu değiştirirsem onun ne koyacağımı bilmiyordum...

Bilinmezlik bu yaşadığım hiçlikten daha çok korkutuyordu beni... can sıkıntısından korktuğum gibi... Evet, ben de tanıdığım, karşılaş insanlar gibi can sıkıntısından, içinde boğulmaktan, ona gömülüp maktan çok korkardım. İçine doğru çeken bir kara delik gibi ürkü can sıkıntısı beni... Benim gibi hiçlik içinde yaşayan insanlarla olma ha iyi gelirdi... Yalnız, bir başıma olmaktansa hep kalabalıklar içinde yı isterdim. Boşluğumun o ürkütücü, o beni içine çağıran gürültü dinlemektense, insanların o saçma sapan konuşmalarını, o boş, o b zar yerini anımsatan gürültülerini dinlemeyi tercih ederdim... Can sık nı ayak seslerinden tanırdım ve o zamanlarda beni ondan koparıp uza tıracak bir şeyler mutlaka bulurdum... Çünkü hiçbir zaman hazır hiss yordum kendimi onun beni çekip götüreceği boşluklara, uçurumlara ranlık ve belki de içi hayatımın binbir enkazıyla, binbir pişmanlığıyla yerlere... Yarım kalmış yaslarıma, içimde keşfi hep eksik, hep yalan mış yanlarıma...

Oysa yıllardır kendimden kaçacak hiçbir nedenim kalmamıştı ar Hiçbir özrüm... Ve bu nedenimi anlamlı kılacak bir şeyleri bekleyip yordum sadece... Şimdi seni sevdim ve hiç bilmediğim bir kendimle başa kaldım... Artık kimseye kendimle ilgili bir yalan söyleyemem...

* **İstanbul-Galatasaray.** 2 Temmuz Cumartesi günü saat 15:00-17:00 arası **İdil Kültür Merkezi**'ndeyim Adres: Aznavur Pasajı en üst kat. * **Bursa.** 9 Temmuz Cumartesi günü saat 16:30 - 18:30 arası **Öteki Kitabevi**'ndeyim.. Adres: Bademli Sok. No:18/3 Heykel-Bursa. Tel: 0232 - 223 72 72 * **Mudanya.** 9 Temmuz Cumartesi günü saat 20:00-22:00 arası **Öteki K**

Akşamsefası

KORKUNÇ TREN EYLEMİ Behiç Pek

BODRUM'DAKİ BEŞ YILDIZLI OTELDE VÜCÜDÜMDE GEZEN SIMSICAK ELLER

Birkaç gün önce biraz çapkınlık yapmaya değil de **iş toplantısı** diyelim biz ona, **Bodrum**'a gittim ve orada beş yıldızlı bir otelde sotaya yatarak belki iş çıkar diye ben beklemeye başladım. Gece yarısı odamın kapısı aralanınca ben **olgun erkek gibi** hemen heyecanlandım. Bir tıkırtı oldu ve yorganımı karanlıkta hafifçe sıyırıp **iki el** vücudumda son derece **özgür gibi** gezinmeye başlayınca ben kendimi **ayran budalası gibi** ağzım kulaklarımda, ellerden biri yanağımı okşarken ağzıma **ip gibi yağlı bişey** girince kuyrukmuş ve elim büyüklüğünde iki fare ben çığlığı basınca fırlayıp gitti. Ben don paça koridorda koşarken kafamda kaşımda yüzlerce hamamböceği var ve ben çıldıracak gibi inanamıyorum beş yıldızlı bir otelde fare ve hamamböceği kaynıyor diye ben müdüre **"yazarım sizi"** diye şantaj gibi yapınca meğer o sırada otelde **Rus milyarderi Polyakov** varmış ve 50. yaş günü kutlamaları kapsamında otelde fare ve hamamböceği yarıştırıyormuş. Polyakov oradan gelip kafama **iki tomar dolar** atınca birden ben "hiç kimse insanların eğlence özgürlüğüne karışamaz" diye **şaklaban gibi** kükreyince kahkahalar arasında eğlence barut fıçısı gibi **daha da patladı.**

ÖNYARGILI MANYAK MAHKEMENİN SORUMSUZ SOL ARKA YARGICI

Ben orada **Rus milyarder Polyakov**'un tomarlarını cebime sokuştururken bakın ne düşündüm. eskiden **ABD**'yi tehdit eden **Doğu Bloku** demokratikleşince oralardan Türkiye'ye bakınız şimdi **gürül gürül** dolar akıyor. Yarın bir gün Irak, İran, Suriye'de iyice demokratikleşince oradan da Türkiye'ye dolar akacak. **Biz Türkler çok önyargılıyız.** İnsanları kolayca yargılıyoruz. Daha birkaç gün önce İstanbul'da sayın **Bush**'u yargıladık. Yargısız infaz çirkin mi diyorsunuz? **Bence infazsız yargı ondan bin kere daha çirkin ve aşağılayıcı.**

NOT: Polonya'dan Çek Cumhuriyeti'ne geçmeye çalışırken yakalanan hayalet trenin tehlikeli kimyasal silah materyali yükünün ne olduğunu merak ediyor musunuz? Söyleyeyim: **"Kurufasülye"** Onu Araplar gizlice Avrupa ve Amerika'ya yolluyorlardı. Oralarda yaşayan-aralarında Türkler'in de bulunduğu- **mesleksiz, başıbozuk ve baldırıçıplak şarklılar** çalakaşık kuru yiyip belki de pek çok masum batılıyı kimyasal gazla perişan edeceklerdi. Şuna da dikkat ediniz. sayın **Condoleezza Rice**'nin soyadı **"Pirinç"** anlamına geliyor. Bu da çok mânidar.. Sizde de **"pilav üstü kuru"**yu çağrıştırmadı mı? **Tamamen Alaturka bir Amerikan karşıtlığı.**

Karneniz babanızdan önce LeMan'a gösterin!

Karneniz kötü diye üzülmeyin, ÖSS puanınız düşük geldi diye karalar bağlamayın.. Her işte bir hayır, her akşamın sabahı vardır.. Gönderin kötü karnenizin ve ÖSS puan sonuç belgesinin bir fotokopisini LeMan'a, motorlu scooter kazanıp vınnlayın! Teselli armağanı Leman T-shirt'leri...
(Yalnız, bedenlerinizi mektubunuza ekleyin..)

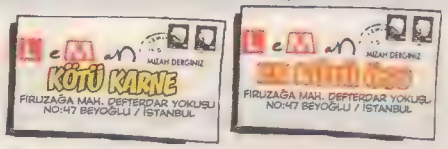

yleyebilir, dilim söyleyebilir, ama artık onlara inanan kim... n ruhumu kabuğumdan soyup öylece bıraktın beni... Heryin aslını görüyorum artık... Varlıkların, insanların, bana nca yıldır anlam diye gösterilenlerin, anlamların arka yüzü- görüyorum... Aklım seni ölçedursun, başkalarıyla kıyaslaaya devam etsin... Senin açıklarını, sıradanlıklarını, zaaflararayadursun, bedenim inatçı bir çocuk gibi bildiğini okur... İçimdeki o zalim el usulca geri çekiliyor...

Yıllardır ikiyüzlü bir köle gibi boyun eğdiğim o zaman çokn anlamını yitirdi... Ortalıkta dolaşan bir varlık diye sanldın, ama içimdeki boşluğu daha da büyüten o avuntular behiç çekmiyor şimdi... Artık yaban hayvanları gibi sadece neş ve ayla değişiyor duygularım... Geldiği yeri özleyen bir n gibi yaşıyorum ne zamandır... Bu hayat ve sundukları ktandır bana yabancı... Beni senden kopartma ihtimali olan varsa hepsinden seve seve vazgeçiyorum... Sana olan vgimi zayıflatma ihtimali olan bütün fırsatları elimin tersiyle büyük bir gönül rahatlığıyla geri çeviriyorum... Bütün evler, tün sokaklar, bütün dükkanlar üzerime kapanıyor... Yakın diğim kim varsa o eski o bildik hiçliğine gömülüyor... Kimne söylediğimden bir şey anlamıyor... Konuştuğum dil çok bancı geliyor insanlara... Kutsal bir tesadüfüm artık kendi... Bu aşk yıllardır kendimden ne denli ayrı olduğumu hatırığı için çok üzgünüm... Çünkü onca yıldır birlikte yaşadın alışkanlıklarımdan, o sahte hazlarımdan, onca yıldır yaşaanın kendini ve beni koruduğunu sandığım yalan kişiliğimn ayrılıyorum...

Bir şeyler kopuyor içimde, tuhaf bir sızı bu, içimde bir şeyyanıyor... Yıllardır süren sürgünümden hiç görmediğim, mediğim vatanıma dönüyorum ve beni burada nelerin karayacağını bilmiyorum... Ama asla mutsuz değilim... Çünkü istemediğimi biliyorum artık... Döndüğüm yer neresi olurolsun, orada iki ayrı hayatım olmayacak... Tutkularım, rüanım, özlemlerim neyse yaşadıklarımda ona benzeyecek... ndüğüm yer neresi olursa olsun orada kendime anlamsızacı çektirmeyeceğim... Ne söylüyorsam kalbimden geçeni söylüyor olacağım...

Orada bilmediğim şeyler üzerine değil, sadece bildiğim yler üzerine konuşacağım... İçimdeki gizli bir el durmadan mde boşluklar açmayacak, kim beni tanımaya kalksa içimbir şey kendini parçalara ayırmayacak; bir zamanlar nereolduğunu bile bilmediğim o gizli yerin ta kendisi olacak var... Hayatın bende açtığı yaraları başka insanların yaralada gizlemeye çalışmayacağım... İşte bir hiçlikten ibaret n hayatımı korumak için ezberlediğim her yalanı unutuyo... Ben değilim, bir başkasıydı orada hiç tanımadığı ve tanıyamayacağı insanlarla yıllardır yaşayan... Belki çektigim bu acı onadır... Başkalarının yokluğunda büyüttüğümü sandığım aşkların hayaletidir içimi bu hüzünle dolduran... Başkalarını ben diye hayaletimle yanılttığım içindir bu derin keder...

Şimdi pişmanlıklarım, yanılgılarım, alışkanlıklarım yanıyor ben değil; ben değil bir başkası yanıyor... Burada yalan bir hayatı değiştirmekten korkup yasadığım için olmadık zamanlarda ruhumu nedensiz huzursuzluklar; neyle dolduracağımı bilmediğim doyumsuzluklar kaplardı; şimdi ben değil, bu bana ait olmayan huzursuzluklar, burada, böyle yaşayarak asla dolmayacak boşluklarım, doyumsuzluklarım yanıyor...

Ben burada, bu hayatta aşk diye başkalarında yarattığım acıda kendimi kıskanır, bu acıda hiç bilmediğim kendimi özlerdim. Şimdi artık kaçışlarım, gerçek bir acı çekmekten duyduğum korkularım, o sahte özlemlerim yanıyor ben değil..

Başkasında yarattığım acıda anlaşılmayı beklerdim boşuna... Kendimden kaçabilmek için kötülükleri kendimde değil başkalarına yükleyişlerim yanıyor şimdi... Şimdi kendimi içime katmadığım özleyiş1erim yanıyor, şimdi başkalarında karşılıksız yarattığım acılar yanıyor... Ben burada birilerini baştan çıkarıp orada kendimi seyretmeyi severdim... Ben değil, bir seyirci gibi yaşadığım ve onca ziyan olan yıllarım yanıyor... Kendimi değerli görmem için birilerini değersiz görmem gerekiyordu... Ben değil, onca yıl kendimde değerli gördüğüm o boşuna, o yalan yerlerim yanıyor...

Kendimden hoşnut olmadığım için durmadan bedenime zarar veriyordum, oysa bedenimde bana can veren, bana ilk sevgiyi veren annem yaşıyormuş; yıllardır içimdeki anneme acı veren o sahte hoşnutsuzluklarım yanıyor, ben değil...Tutkuların bile maskeliydi burada... Ben hep bu hayatta tutkulu olmayı, aşık görünmeyi, şefkatli olmayı, iyi biri olmayı oynardım... Şimdi ben değil, oynadığım bütün roller yanıyor...Onca yıl çektiğim acılar gerçek değilmiş, şimdi anlıyorum... Anlıyorum asıl acılar şimdi başlıyor benim için...

Oraya benimle gelir misin, bilmiyorum... Ama biliyorum ki, ben orada seni daha eksiksiz seveceğim...Oraya benimle gelir misin bilmiyorum... Ama nerede olursan ol, orada seninle daha çok, daha sahici olacağım. Orada seni ışığını tutkulardan alan sonsuz bir aydınlıkta göreceğim... Orada bana söylemek isteyip de söylemediğin hiçbir şey kalmayacak.. Çünkü ben orada seni neden sevdiğimi eksiksiz bileceğim...

Oraya gelir misin bilmiyorum... Ama ben orada seni kimselerin sevmediği kadar sonsuz bir tutkuyla, lekesiz ve sonsuz bir acıyla seveceğim... Ve bu acı bana sadece mutluluk verecek... Çünkü hiçbir şey senden eski değil...

cezmier@leman.com.tr

. Adres: İnönü Bulvarı Mudanya.

Kırık Lebleb

suatozkan@leman.com.tr SUAT ÖZKAN

Behiç Pek

behicpek@leman.com.tr

SATILIK BİZON

Amerika'dan hususi getirdiğim bizon gümrükte takıldı. Arzu eden vergilerini ödesin, gitsin alsın. Ama kim uğraşıcakbunla ya. Evet, lüzumsuz bir iş yaptım. Ben bu hayvanı geri yolluycam. Satmıyorum!.

A.Yılmaz

GÜNERİ İÇOĞLU

dumur detayları

dumur@leman.com.tr

TABELA YİYEN AĞAÇ

Beşiktaş, merkezdeki camiinin bahçesinde bu koca çınar... Neler görmüş geçirmiş Şehr-i İstanbul'da... Dalgın dalgın bakarken birden ağacın **bay-bayan tuvaleti** yazan tabelayı bisküvi gibi yediğini farkettim...Ben öyle hayretle bu doğa olayını incelerken,orda bulunan ayakkabı boyacı tezgah grubundan Murat Usta yanıma geldi... Bu tabelanın **35 sene önce** bir vatandaş tarafından ağaca çakıldığını, kendisinin o zamanlar 8 yaşlarında falan olduğunu ve aynı yerde babasının ayakkabı boya sandığında bu işe başladığını söyledi... Koca çınarın 35 senelik teneke pirincingi bizi zamanın içinde uzun bir dumur yolculuğuna çıkarıyor...

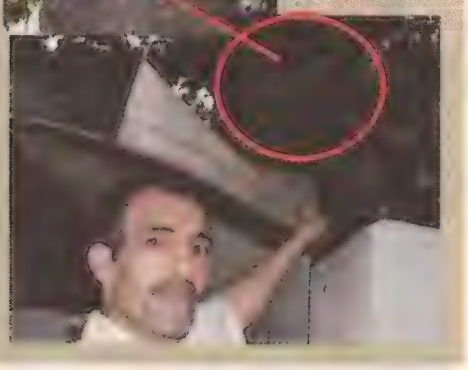

DUMUR GEOGRAFİK BUNLARI BİLELİM DUMURA UĞRAYALIM

MIYNE

Hani bizde her işte söylenen **yarın** kelimesi var ya **" bugün git yarın gel..." " hele yarın bakarız..." " yarın olsun düşünürüz..."** falan durumunun aynısı Romanya'da da varmış, her işe **"miyne"** diyorlarmış, miyne, miyne, miyne yani yarın, yarın demekmiş...

ZİL ÇAL

Aha bir zil dumuru daha, çöz çözebilirsen... Zili çal diyorsun da kimsin, burası neresi, adın ne?... Hiçbir şey belli değil, sırf bunları öğrenmek için insanın zili çalası geliyor... Burası mekan olarak cadde üstünde, uzunca bir duvarın içinde, sadece tek bir kapı, kapıda da tek bu zil var, üstünde de bu yazıyor... Şaka mıdır, dumur mudur ben de anlayamadım ki?...

GNOSİ SEAUTON KENDİNİ BİL

Kendini bil.. Sokrates'in bu müthiş sözü, antik dönemde bir zamanlar, Delphi'de Apollon Tapınağı'nda asılıydı.. O aklıma geldi nedense şu acayip yazıyı okuyunca...

Seni Ölümüne Seviyorum.
O Kendini Biliyor.. Neşeli

O kendini biliyor da sen kendini biliyor musun bakalım minik Sokrates?.. Yavrum madem kızımız kendini biliyor, o halde ne diye okulun duvarını kirletiyorsun?.. Haa pardon şimdi anladım; kendini biliyor da senin onu ölümüne kadar sevdiğini bilmiyor.. Bre neşeli, ilanı aşkına asûde bir gizem getirmişsin ama umarım aşkının karşılığını bulursun, bulursun da bırakma sakın...

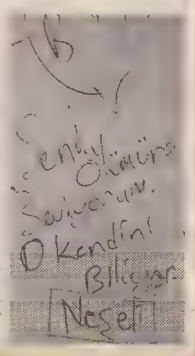

APARTMAN SORUNSAL DUMURSALLARI

İstanbul' da ve birçok ilimizde artık yazısız, uyarısız bir apartman kapısına rastlamak neredeyse imkansız... öyle ki balonsuz karikatürlerin altına **yazısız** diye yazılırdı bir vakitler. İşte böyle üstünde hiç bir yazı ve uyarı bulunmayan apartmanların kapısına boş bir kağıda **yazısız** yazıp koysalar, hoş bir özeleştiri yapmış olurlar... **"Lütfen kapıyı kapatınız, kapandığından emin olunuz " " Lütfen cama etiket reklam yapıştırmayınız" "Satıcı, Pazarlamacı, Anketör, Dilenci, Yabancı Giremez..."** Hatta ve hatta bir kaç apartman kapısında rastladığım, apartmanın içinde bir köpek olmasının nasıl, ne şekilde açıklanacağını bilemediğim **" Dikkat Köpek Var"** yazılarından sonra bu alanda gelinen son aşamaya bakınız; **"LÜTFEN APARTMAN KAPISININ ÖNÜNDE BEKLEMEYİNİZ.....! APARTMAN YÖNETİMİ"** Apatrman Yönetimi yazmış bir de üstelik... Ayrıca apartman kapısının epeyce dışına yola bakan tarafına asılmış bu yazı... Şişli'de gördüğüm bu özdeyiş beni hakikaten düşündürdü... Niye ki?... Cadde üstü burası kardeşim, üstelikte işlek ana cadde...Kalabalık ve bir sürü araba, otobüs,geçiyor, gazete bayileri,büfeler dolu,yani durup bir dergiye falan da göz atamaz mısın ya da yorulup bir soluklanamaz mısın?... En fazla ne kadar beklenmez ya da ne kadar beklenir?... Niye abicim niye bari şunun sebebini de yazın, kafayı sıyırıcam yahu!...

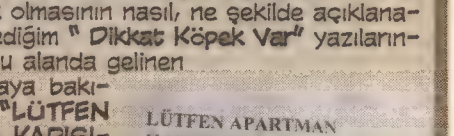

Selamlar,ben bu resmi Kars Sarıkamış'tan gönderiyorum.Yıllardır leman okuruyum, yaşım 25... Bu yazıyı yazan kişi artık canından bezmiş olacak ki en son çare bunu yazmış.Bu arada belki bilmeyenler vardır, **kargış**; beddua demek ve yöreye özgü bi laf...

Mustafa Doğan/Kars

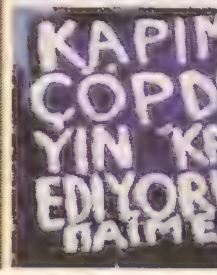

Kontrol Noktası

enderoz@leman.com.tr Erdal Özkaramanlı

Asteğmenlik vazifesinde birinci yılım dolmak üzere... Burada, Mardin ile Midyat arasındaki bir karakola komuta ediyorum... Herşey o gün; bir kamyon şoförünün kimliğindeki resimle kendisi arasında irtibat kuramadığım an başladı!

İKİ SENE OLUYOR?..

NİYE SORDUN?

RESMİ NE ZAMAN ÇEKTİRDİNİZ?

SENİ RAHATSIZ EDEN BİŞEY VAR KOMTANIM?..

YOO!..

HERŞEY TAMAM.. HADİ BAKALIM YOLUN AÇIK OLSUN...

EYVALLAA...

Durdurduğum ve kontrol edip aradığım herkesi, kimliğindeki resim ile karşılaştırmaya başladığım anlarda, bendeki yabancılaşma duygusunun gitgide arttığını farkediyordum artık...

HERKES KİMLİĞİNİ ÇIKARSIN LÜTFEN!..

Kısa bir süre sonra bu kontrollerin beni...

„buradaki bölgesel koşulları sorgulamaya sürükleyeceğini nereden bilebilirdim?..

KİMLİKTEKİ RESİM NE ZAMAN ÇEKİLDİ?

ÜÇ YIL EVVEL?..

NİÇİN SORDUNUZ?

GEÇEN SENE!

DÖRT SENE! NİYE?

ÜÇ YIL OLUYOR? NİYE SORDUNUZ?...

Niye sorduğumu gayet iyi biliyorsunuz aslında... Bu bölgedeki herkes, devletten 'yıpranma payı' adı altında bir hazine yardımı almalı kanaatimce...

DERHAL GİDİP UYUMAZSAM YARINKİ NÖBETİM İŞKENCEYE DÖNÜŞEBİLİR...

(İşte yine ellerimde..

O KİMLİKLER!..

„Aynı rüyayı görüyorum...

Bu bölgeye doğru hızla yaklaşan bir ay var!..

Günlerimizin süresi azalacak!

Zaman daha hızlı akmaya başladı...

Ve işte yine o otobüs!!

Bir hayalet gibi gelip aynı noktada duruyor... Ne yapacağım?..

Ürkek adımlarla yavaş yavaş yaklaşıyorum...

İçeri girdiğimde gördüğüm manzarayı kimlikteki halleriyle mukayese etmeye mecalim kalmıyor artık!

Tüylerim diken diken olmuş ve tere batmış halde uyanıyorum yine!.. YOK ARTIK-BENİM BU MESELEYİ HALLETMEM GEREK!

Durumumu, aynı zamanda tabip olan komutanlarımdan birine izah ediyorum:

HAVA DEĞİŞİMİ İYİ OLABİLİR... SENİ BİR SÜRELİĞİNE BÖLGENİN DAHA SAKİN BİR KISMINA YOLLAYALIM MI?

Daha sakin olan kısımdayım: Elazığ'ile Malatya karayolu!.. Buradaki kontrollerin daha az ve keyfî olduğu bir gerçek...

Üstelik daha eğlenceli...

KOMTANIM BAKIN ÇOCUKLAR DA KİMLİK GÖSTERİYOR!

ÇOCUKLAR MI?

Ah evet!.. Bu bana çok iyi gelecek...

Bu çerçevenin içindeki masumiyete fazlasıyla ihtiyacım var.

TÜRKİYE CUMHURİYETİ NÜFUS CÜZDANI

Bu cüzdana 15 yaşından önce fotoğraf yapıştırılmaz

BİTTİ...

Akşamsefası

ses 2

SIRHOT

bölüm 2

melike acar

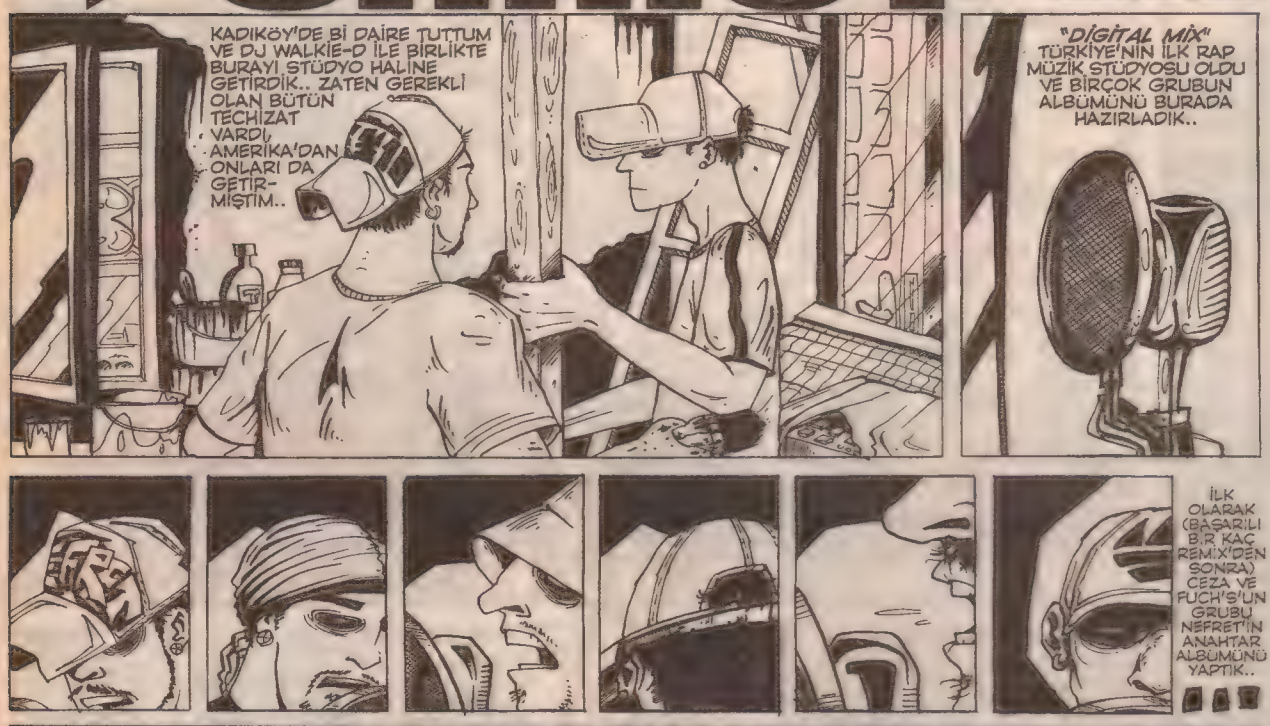

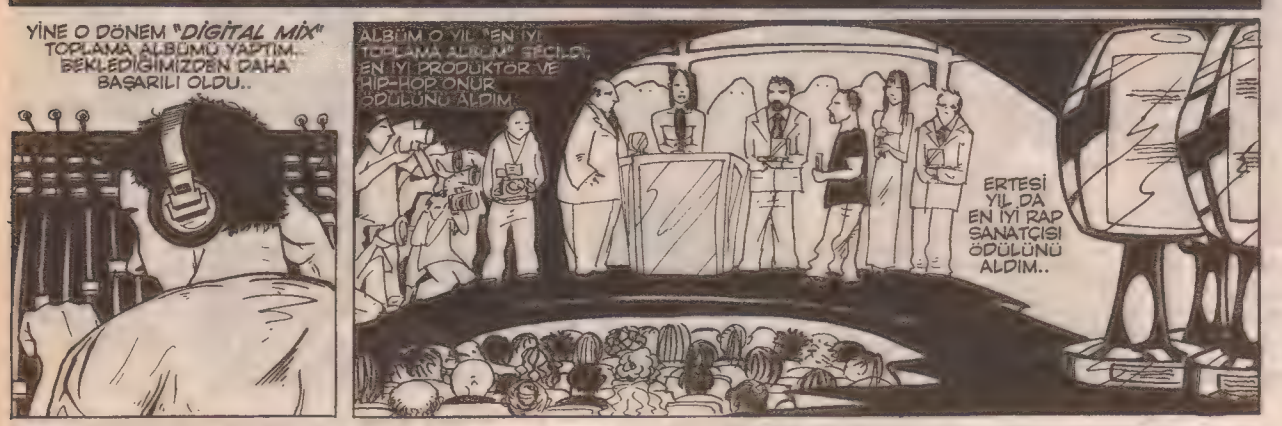

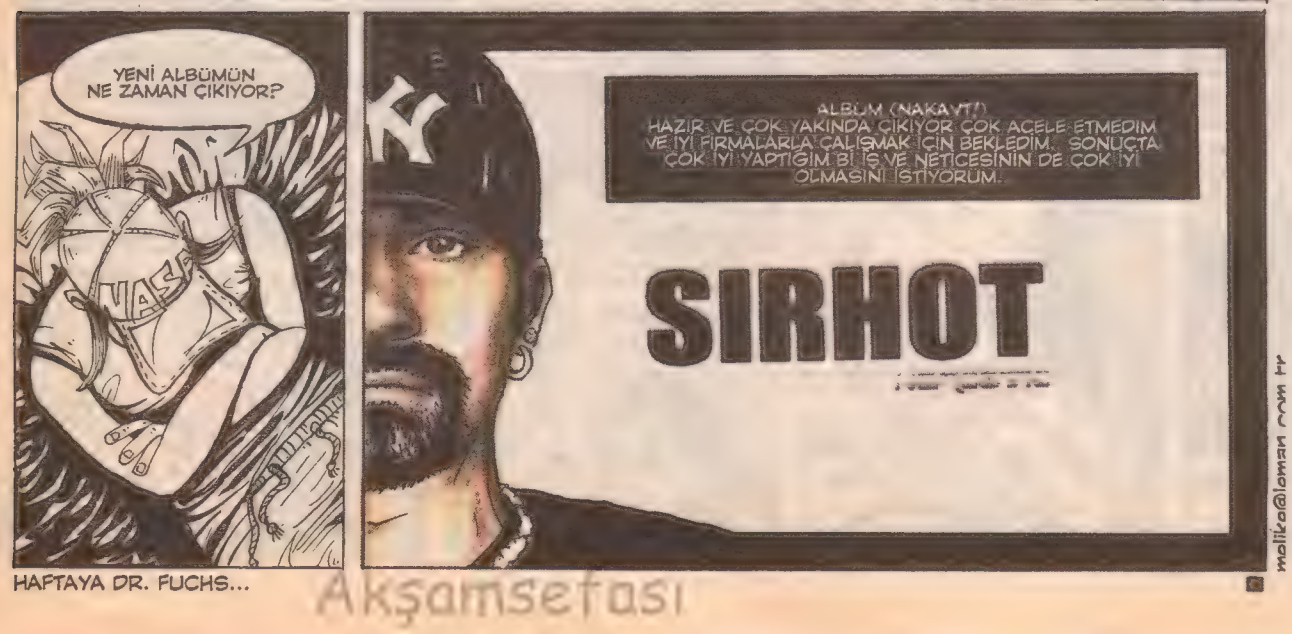

HAFTAYA DR. FUCHS...

Akşamsefası

Nihat Genç

DÜNYANIN GELMİŞ GEÇMİŞ EN BÜYÜK SANAT HARİKASI HANGİ ESERDİR?

Itri, bundan tam üç yüz yıl önce **IV. Mehmet** zamanında 1712'de dünyaya geldi. Yine kendisi kadar şöhret, **Hamamizade İsmail Dede Efendi**'den yaklaşık 80-90 yıl önce. Dede Efendi (1778-1846) Itri'yle yanyana Türk müziğinin tartışılmaz iki büyük devidir.

Itri'nin asıl adı **Buhurizade Mustafa Efendi.** Itri, onun, mahlası. Hat sanatıyla da uğraştı. Ayrıca meyvecilik, çiçekçilik yaptı ve **Mustafabey armudu** diye bir çeşit armut yetiştirdiği rivayeti Yılmaz Öztuna'nın müzik ansiklopedisinde yazılır.

İbnülemin Mahmut Kemal İnal'ın **Hoş Sada** adlı kitabı son asır musikişinasların biyografilerini verir. **İsmail Dede Efendi** hakkında kırk sayfadan fazla malumat vardır. Ayrıca **mevlevilerin** özel hayatlarına, tekkelerine, geleneklerine dair ayrıntılı kayıtlar mevcuttur. Ayrıca her iki müzik ansiklopedisi bu büyük sanatkarlardan günümüze kalan yüzlerce eserin dökümünü verir.

Bir başka yazımda **Hamamizade İsmail Dede Efendi**'nin hayatını ve **Ferahfeza ayinini** anlatmayı düşünüyorum. Yüzlerce dini ve dindışı beste bugün elimizde... Ama içlerine öyleleri var ki hala insan aklı almıyor ve yüzyıllar geçse de değerinden zırnık kaybetmiyor.

Şimdi sizlere sorup, şaşırtsam hepinizi, dünyanın gelmiş geçmiş en büyük sanat harikası hangisidir diye... **Mona Lisa tablosu** mu? **Mozart**'ın eserleri mi? **Bethoven'in 9. senfonisi** mi?. **Şekspir**'in eserleri mi? Ya da **Yunus**'un, **Mevlana**'nın eserleri mi? **Binbir Gece Masalları** mı? Yoksa **piramitler**, ya da **Çin Seddi** mi?

Siz, düşünedurun ben bu koca evrende bestelenmiş en büyük eseri çocukluğumdan beri biliyor, yaşıyor, tanıyorum.

Topraklarımızda üretilmiş en büyük sanat şaheseri hangisidir, bir mimari şaheser mi, Selimiye, Süleymaniye, **Divriği Ulu Camii**'nin kapıları gibi ya da Dede Efendi'nin bir ayini şerifi mi, mesela **Ferahfeza** gibi, yoksa bir hat şaheseri mi, bir ebru mu, bir halı mı?

Şüphesiz bu sanatların muhteşem örnekleri var. Hepsini tanımaya mecburuz. Mesela, **Mozart**'ı **Bethoven**'i hala yüz milyonlarca insan dinliyor. **Çin Seddi**'ni, **Piramitleri** hala yüz milyonlarca insan ziyaret ediyor..

Ama öyle eserlerimiz var ki, yüz milyonlar rakamı zayıf, küçük kalıyor, milyarlar tarafından söyleniyor...

> *Ama asıl dikkat edeceğimiz husus eserin "mutedil" söylenisidir. Bu mutedil söyleyiş, sizi ne canlandırır, ne uyutur, ne korkutur, ne dehşete kaptırır, ne sarsar... Eser sizi, manevi bir görevin, ilahi bir sorumluluğun canlı canlı içine sokar.*

Milyarlarca insan tarafından söylenen bu muhteşem eserlerin yaygınlığına büyük şöhretine henüz dünyalı hiçbir eser ulaşabilmiş değil..

En çok söylenen en çok ezberlenen ve hala milyarlarca insan tarafından törenle, gelenekle tekrar edilen bu eserin adını biliyor musunuz?.

Bu eser, bir **tekbirdir,** bir **bayram tekbiri.** Itri tarafından bestelenen bayram tekbiri: **"Allahuekber Allahuekber lailaheillallah Allahuekber Allahuekber velillahil hamd"..**

Mevlevi bestekarlar yüzlerce ayini şerif besteledi, ancak, bunun yanında, cuma salatı, bayram tekbiri gibi minicik, kısacık eserler de besteledi.. İşte bunların başında Itri'nin bayram tekbiri gelir..

Bu eser, kudretini, muhteşemliğini, şöhretini nerden alır? Hangi sırlar gizli onda..

Mesela cumalarda söylenen **"Allahümme salli ala Muhammedin.."** diye başlayan beste de Itri'nin, ancak, bu eserde ilahi bir neşe hatta, sevinç, hatta biraz neşeli bir oyun tavrı vardır... Tempotik ve çocuksu bir neşe de taşır.. Ama, bayram tekbiri böyle değil..

Üstelik bayram tekbiri, sadece bayram namazlarında değil, cenazelerde, kurban kesimlerinde de söylenir..

Bugün milyarlarca müslüman, üç yüz yıldan beri topluca her bayram namazı, kurban kesimi, cenazelerinde topluca bu tekbiri huşuyla söyler..

Dini huşu, dini haşmet, dini ürperti, dini yücelik duygusunu bu kadar derinden verebilen bir başka eser yoktur?

Soylu sanatkar Itri'nin tüm islam dünyasına ve dünyaya armağanıdır. Aradan geçen üç yüz yıl içinde tüm dünyada en çok söylenmiş ve hala söylenmekte olan eser'dir..

Gücümüz yettiğince bu eseri incelemeye çalışalım.

Günümüz tüketim piyasasının ölçüleriyle bu eseri ölçersek, yani, çok satması, çok söylenmesi, yani, trajı, raitingi devreye sokarsak, Itri'nin bu bayram tekbiri hala dünyanın en çok raitingine sahiptir.

Sanat eserlerinin gücünü yaygınlığıyla ölçüyorsak, geçtiğimiz üç yüz yıl zarfında bu bayram tekbiri büyük şöhretini korumuş, dünyanın tüm kubbelerinde söylenmiştir..

Önce şunu belirtelim, Itri'den çok sonra dünyada bir elektronik devrim meydana geldi ve bugün sesleri, mikrofon, kasetçalar, radyo, TV yardımıyla tanıyor, dinliyoruz. Sesleri büyülten ve çoğaltan bu aletler, kimi seslerin kıymetini düşürürken, kimi seslere de fazladan değer katmıştır..

Bu inanılmaz elektronik devrime rağmen, hiçbir ses sistemi, yani, mikrofon, cihazlar... **Cemaatle/halkla** söylenen bu bayram tekbirinin ses derinliğine ve genişliğine ulaşamadı..

Bu sihirden öte birşeydir..

Ayrıca cemaatle söylenen bu tekbirin kubbe altında oluşturduğu yüksek atmosfer, kubbeyle çevrilmiş ve kuşatılmış oluşu ayn tartışma konusudur. Kubbenin ilahi bir çerçeve kattığı şüphesizdir..

İkinci dikkat çekeceğimiz husus, **korolardır.** Korolar ses eğitimi almış disiplinli müzisyenlerden kuruludur. Oysa bayram tekbirleri sesi güzel, çirkin, farketmez, halkın, yani, herkesin katılımıyla söylenir.

Gelişigüzel insanlar tarafından söylenir, herkes tarafından söylenir ve asıl kıymetini burdan alır. Sıradan insanların çarşıdan pazardan toplanıp bu tekbiri söylemesi, neden, korolardan daha etkili bir ses atmosferini ortaya çıkartır? Bu da düşünülmesi gereken bir husus..

Üçüncü tartışılması gereken husus, şudur: Batı, yüksek, asil, kudretli sesler bulabilmek için Operalarında tizlerden, en ince çığlıklardan en yüksek haykırışlara kadar insan sesini zorlamış binbir renk ve çeşidine ulaşmıştır.. Ancak bayram tekbirleri, mırıldanarak söylenmesine rağmen, daha yüksek, daha doygun daha etkileyici bir tesir bırakır..

Çok sesli müzikle tek sesli müziğin büyük meydan savaşıdır bu.. İşte, dini heybetin, ululuğun, sakin, mutedil mırıldanmalarla ortaya çıkarttığı büyük bir dini asalet!..

Bunu tanıyalım.

Bu kısacık bayram tekbiri bestesi mırıldanarak söylenir. Hafif, alçak, sakin söylenir.

En büyük özelliği budur, içe dönük bir söyleyiştir. Ama kararlı bir söyleyiştir.

Ancak kabul edelim ki, cuma salatında, yani, **Allahümme salli ala Muhammedin...**'de olduğu gibi ilahi bir neşeyle tatlı bir tekerleme havasıyla söylenmez.. **Allahümme salli** gibi oyunvari bir söyleyiş tarzı yoktur.. Buraya döneceğiz..

Yavaşlıkla söylenir ve kolaylıkla söylenir. Bu da eserin diğer büyük özelliği..

Ve nakaratların tekrarından ruh alemine doğru bir sürükleniş sözkonusudur.. Topluca söylenen ilk nakarattan hemen sonra ilahi bir huzurdaymış havası yaratır. Nakaratlar cemaatle topluca ve usulca tekrar edildikçe başka alemin seslerine, ötelere karışıldığı hissi uyandırır..

Yani, ilahi bir neşeden çok, dini bir keder, ilahi bir ayrılığa, ya da çok ciddi bir ve ilahi saygısı çok derin bir ifade yaratır..

Yani eser, **cerbezeli** hiç değildir. **Mehter** gibi galeyan özellikler hiç taşımaz. Canlılıkla hiç söylenmez. Parlak ya da velveleli bir üslubu hiç yoktur. Kıvraklık, kuduruşlukla hiç alakası yoktur...

Ama, ürperti dolu sessiz bir galeyan yaratır..

Yani, masum söylenir, boynu bükük söylenir, kul'un acizliği içinde söylenir. Sakindir, mutedildir, kararlıdır. Ruhi bir ihtiram içinde söylenir.. Yani, dini bir şenlikten çok ilahi bir soğukluk taşır...

Çözmemiz gereken de burasıdır. Çünkü, bayram neşedir, oyundur, bayramlaşmadır, kucaklaşmadır, neden bir tatlı ilahilik değil de, yoğun bir ürperti duygusuyla bestelenmiştir.

Bu ürpertici ilahi soğukluğu incelemeliyiz.

Çünkü bayram neşedir, harekettir, ama Itri'nin bayram tekbiri bayramın bu neşeli havasına katılmaz. **Bayramın debdebesi,** canlılığı bu tekbirde yoktur..

Tam tersine, ilahi bir keder, ilahi bir lütuf, ilahi bir düşünüş, bizleri ilahi bir atmosferin içine doğru sürükler.

Itri'nin bayram tekbiri kadar insanı hızla ilahi bir huzurun derinliğine sokabilen bir başka eser yoktur?

Bu kadar sade ve kolay söylenebilen ve en derindeki dini duyguları ifade edebilen bir başka eser yoktur!.

İçe dönük ve içeriye doğru bir yolculuk. Topluca halkla birlikte ilahi bir yolculuk... **Allah'la konuşur gibi**, Allah'ın huzurunda mırıldanır, şükreder, merhamet, şefaat diler gibi, ulular gibi... Ama asla **debdebeyle** değil, **velveleyle** değil, ama asla, cezbeye kapılmış gibi değil. **Usul ve sakin**.. Öte dünyaların içinde gizlice gezinir gibi...

Bu muhteşem eserin asıl şöhretini şurada aramak lazım: Onbinlerce insan aynı anda söylediği halde asla **"uğultu"** oluşturmaz, asla, gürültüleşmeden söylenir..

Dünyada, yüzbinlerce insanın aynı anda gürültüleştirmeden uğultulaştırmadan söylediği bir başka eser bulmak zordur!..

Usulca ney üfleyişleri gibi.. Asla hızlanmadan. Temkin.. Asla heyecana düşmeden. Asla, sinirli, hırçın çıkışlar yapmadan. Ve asla kaygıya, kedere düşmeden..

İnsan ruhunu hafif ateşte usulcacık kabartan asil bir eser!..

Yani, müslümanın ahlakı, terbiyesi, temkin, duruluk, sadelik, alçak gönüllülük, boynunu ölçülü eğişi, usulca mırıldanışı...

Şüphesiz büyük sanat şaheserleri hala büyük sırlar taşır ve bizler bu şaheserleri bugün tam olarak anlayamayız..

Ancak, bizlerde bıraktığı tesiri tecrübe etme şansımız vardır.

Meşela, evinizde, arkadaş grubunuzda, kafede, dükkanda, sokakta, nerde olursanız olun... Hayatın hangi karmaşa ve gürültüsü içinde bulunursanız bulunun, siz de deneyin.. Arkadaşlarınız ya da ailenizle topluca bu bayram tekbirini mırıldanın..

Dünyanın ayaklarınız altından birden çekilip, bambaşka ilahi bir aleme sürüklendiğinizi göreceksiniz.

Nakaratlar tekrar ettikçe yavaş yavaş içimizde saklanmış bir başka ulu alemin varlığını hissederiz. Ve ilahi bir ürpertiyle serin sazlıklar gibi titrediğimizi görürüz..

Bizlerin, o anki dünya halini, o anki duygularımızı, şeklimizi, tenimizi, benliğimizi, birdenbire değiştiren şey nedir? Bu eserin gücüdür!. Bu gücü ağır ağır söylenişinden mi gelir? Yoksa bambaşka ilahi heyecanların içine bizleri sokan şey nedir?. Mutedil bir heyecan! Ağırbaşlı bir heyecan!..

Bize, dünyalı halimizi, zalimliğimizi, gaddarlığımızı, öfkelerimizi, hırslarımızı, şehvetimizi, bir anda unuttturan ve hepimizi aynı ruhi ilahi eriyik içine karıştıran bu bestenin kutsal bir **"iksir"** olduğuna şüphe yoktur!..

Dualar ve ilahilerin ve kasidelerin ve gazellerin ve dini şarkıların hepsinin **"elmas"**ı gibi, incisi, hepsinin en küçük özeti gibi!..

İnsan çok coşmak istese, çok tepinmek istese, kendinden geçmek kendini kaybetmek istese dahi bunun için çok çalışması gerekir, bir ruhi hazırlık!.

Ancak bu minik eser, sizi usulcacık başka bir dünyanın içinde kaybettiriyor. Bir gizemli huzura sokuyor. Allah'ın uzak olmadığını, ötelerin gaipler içinde saklanmadığı, birkaç nakaratla hepsinin içine gidip gidip gelebileceğimizi söylüyor..

Ne çok heyecan verici, ne cansıkıcı, ne nakarat tekrarından dolayı usandırıcı. Bıkılmayan bir eser. Cezbeye kapılmadan, delilenmeden, edepli bir söyleyiş. Yani, **"itidal"**i, yani, terbiye ölçüsünü anlatan.

Allah'ın huzurunda nasıl boyun eğişimiz, sesimiz, bedenimiz, ölçümüz, nasıl olmalı diye bize ruhi giysilerimizin terziliğini yapan eser!.

İşte, müslümanın asil dini terbiyesinin en yüksek ifadesi, bu bestedir! Mırıldanmalar ölçü içinde çoğalır. Ölçüler yoğunlaşır ve kubbeleri dolaşır. Kubbeler kainatı. Evrensel bir **halakaya** (daireye) katılır. Aynı sadelik sıradanlık içinde herkesle eşitleniriz. İşte ilahi dünya korosu. İnsanlığı, dünyayı, tabiatı burada el ele dört döneriz.

Ama asıl dikkat edeceğimiz husus eserin **"mutedil"** söylenişidir. Bu mutedil söyleyiş, sizi ne canlandırır, ne uyutur, ne korkutur, ne dehşete kaptırır, ne sarsar... Eser sizi, manevi bir görevin, ilahi bir sorumluluğun canlı canlı içine sokar.

Nedir bu manevi görev? Buraya döneceğiz. Kardeşçe ve halkla söylenir ve sanki Allah'ın huzurundaymışız gibi söylenir.

Ama burda başka birşey var, sanki, kul, mümin, burada Allah'ın makamına ait bir görev, bir yargıçlık görevi üstlenir gibi ağır ciddi saygılı bir ilahi sorumluluğun içine giriyormuş gibidir...

Eseri mırıldanan herkesi içine kapatır. Söyleyen herkesi ilahi teraziler içinde eşitler, kardeşler.

Bir **"ilahi ortaklık"**.. **"Birlikte"** bir büyük suçu, bir günahı, bir cezayı kaldırıyormuşuz gibi bir görev hissine kapılırız..

Ve bu soğuk ilahi ürperişler dünyanın yükünü sırtımızdan kaldırıyormuş gibi. Ve bu soğuk ilahi ürperişler günahlarımızı sırtımızdan alıyor gibi. Beynimiz silinir, affediliriz, gibi, bağışlanır gibi oluruz, hep birlikte!.

Yeniden doğar, yeniden insan oluruz. Belki de Allah'a ait bir ortaklığın görevi bizi huşuyla başka tür bir yargıçlık, hakimlik, kendimizi dünyanın adaletiyle ödüllendirir..

İlahi bir yargıcın önündeyiz, bu minik beste, hepimizi mahşer yerine taşır. Cemaat, ötelerin mahşer kalabalığına dönüşür. Allah'ın emirleri, sesi, ayetleri, sanki bu ilahiyle canlanır, duyar gibi oluruz.

Günahtan kurtulma. Galiba Itri'nin bayram dediği budur. Yani, affedilme, bağışlanma. Halkla, cemaatle ötelere gidip orada buluşup kardeşlenme.

Yani, bu kısacık besteyle topluca Allah'ın huzuruna çıkılır. Hep birlikte sonsuzluk banyosuyla arınınız. İşte gerçek bayram budur..

Yoksa Itri, bayramı, coşkuyla, oyunla, neşeyle, tıpkı **Cuma** ve **teravihlerde** söylenen tekerlemesi neşeli **Allahümmesalli ala muhammedin** gibi neşeli bir ilahiyle besteleyebilirdi..

Bu bayram tekbiri ise, soğuk, ciddi, ilahi ürpertiler taşıyor. Ağır, saygılı bir huzurda. Hep birlikte hepimizin birbirimizi bağışlama duygusu..

Itri'nin tekbiriyle, Allah bizi, bizler, birbirimizi bağışlar, sarılır, kucaklaşırız..

Buraya kadar yaptığımız incelemeyi şimdi bir kenara bırakalım. Unutalım ve bayram tekbirine bambaşka bir yönden bakalım..

Şu soruyu soralım, bu tekbir, bayram için mi bestelendi yoksa **"kurban"** için mi? Kurban için!.. Bestenin ağır, ciddi havasında bu kutsal **"tören"** için bestelendiği çok açık görünüyor..

Bayramdan çok, kurban için, kesilen hayvanlar için!. Ya da bu kesilme töreni için bestelendi. Zaten cenaze ve kurban kesiminde aynı tekbirin söylenmesi gelenektir.

Tekbirin kurban kesimi için bestelendiğini düşünmek bizde daha yoğun duygular uyandırır.. Çünkü..

Bu beste bizde derin bir teessür duygusu uyandırır. Teessür yanında, ilahi bir görev duygusu.. Zaten eserin iniş çıkışları yoktur, girintili değildir. Düz bir melodik çizgi üzerinde bestelenmiştir. Bize ölümü hatırlatır. Kısık ve temkinli ve hafif söylenişinde de bu kurban töreni havası hakimdir. Kurbanın kesilmesi, kendi ölümümüzü hatırlatır..

Yani bir **"ölüm töreni"**.. Ancak başka şeyler de var. Bir masuma doğru ilahi bir görevi zorunlu olarak üstlendiğimiz, yani, yargıçların suskunluğuna benziyor..

Kısık ve kararlı ses. Ve acımadan.. Çünkü Allah'ın emri..

Bu derin teessürle şunu mu demek ister Itri:

Bu masum hayvana yanaşmak bizim haddimiz değil. Ancak, ilahi bir yargıçlık görevi Allah tarafından bize verildi. Bu görevi sessizlik içinde ve o kadar derin bir ilahi saygıyla yerine getirebiliriz.

Eğer eserin ağır dramatik havasını takip edersek, Itri'nin Hitit tapınaklarından Aztek tapınaklarından günümüze kadar sürmüş **"kurban"** trajedisinin içine bizleri soktuğunu görürüz.

Kurban, insanlık tarihinin en dramatik sahnesidir. Kurban kesmek, bir canlıya kıymak, bizlerde suçluluk oluşturabilir.. Elimize kanlı bıçakları alıp o hayvanın bu hayvanın gırtlağına boğazlanmasına dayanamayız..

Ve dünyanın tüm tapınaklarında bu kadar derinden ve bu kadar soylu bir saygı uyandıran bir başka beste bulmamız mümkün değildir.

Çünkü bu beste, bir can'ın boynuna bıçakla yanaşmadan önce söylenir. Belki de Itri, bu hayvanı, bizim kesemeyeceğimizi, bize bestesiyle kesme işini değil, "görev" yerine getirdiğimizi söylemeye çalışır.

Yani, kurbana ölümsüzlük verir. Itri, bu bestesiyle, bizi cellat, kanlı, gaddar kimliğimizden sıyırıp, bize Allah'a ait bir ilahi görevin saygısını bağışlar..

Itri'nin bestesiyle yapmak istediği de budur. Bizi cellatlıktan, hayvanın canına kastetmekten kurtarıp, arındırmak ister. Hayvanın ölümüyle kendi ölümümüzü içiçe sokar..

Yani Itri'nin bu bayram tekbiri, kasabın kanlı bıçağını bir melek kanatına dönüştürür.

Hayvanı boğazlayan, gırtlaklayan katil insanı, bestesinin ağır ciddi saygılı törensel kudretiyle Allah'ın hakimliğiyle bu ilahi görevin yerine getirildiğini bize söylemeye çalışır..

Katilliğimizi **"ilahi bir göreve"** dönüştürür, zaten, kutsal törenlerin anlamı da budur.. Allah'ın huzurunda Allah'la birlikte bir büyük trajediye katılmak...

Müslüman bıçağı eline almadan ve alırken, binlerce defa Allah büyüktür Allah büyüktür demek zorunda! Allah'a sığınmak zorunda! Ve ilahi görevi, saygıyla ağır ciddi törensel kutsiyetiyle yerine getirir!..

Itri, kasaplığı **"tapınaklaştırır"**, Itri, kesme işini törenleştirir. Yani Itri, suçu, bizden alıp Allah'a havale eder.

İnsanoğlunun en büyük trajedisi olan kurban, bayramın ruhuna girer..

Ve bu kısacık tekbir bestesi tek başına bir büyük dini bayram kadar, yani, tek başına kutsal bir bayram kadar değer kazanır..

Yani bu eser, bir insan elinden çıkmış gibi değil, ötelerden indirilmiş bir müziğe benzer, ayet gibi!..

Zaten Itri'nin bu eseri kendinin bestelemediği, göklerden indirdiği aşikardır...

nihatg@leman.com.tr

Erhan Candan

erhancandan@leman.com.tr

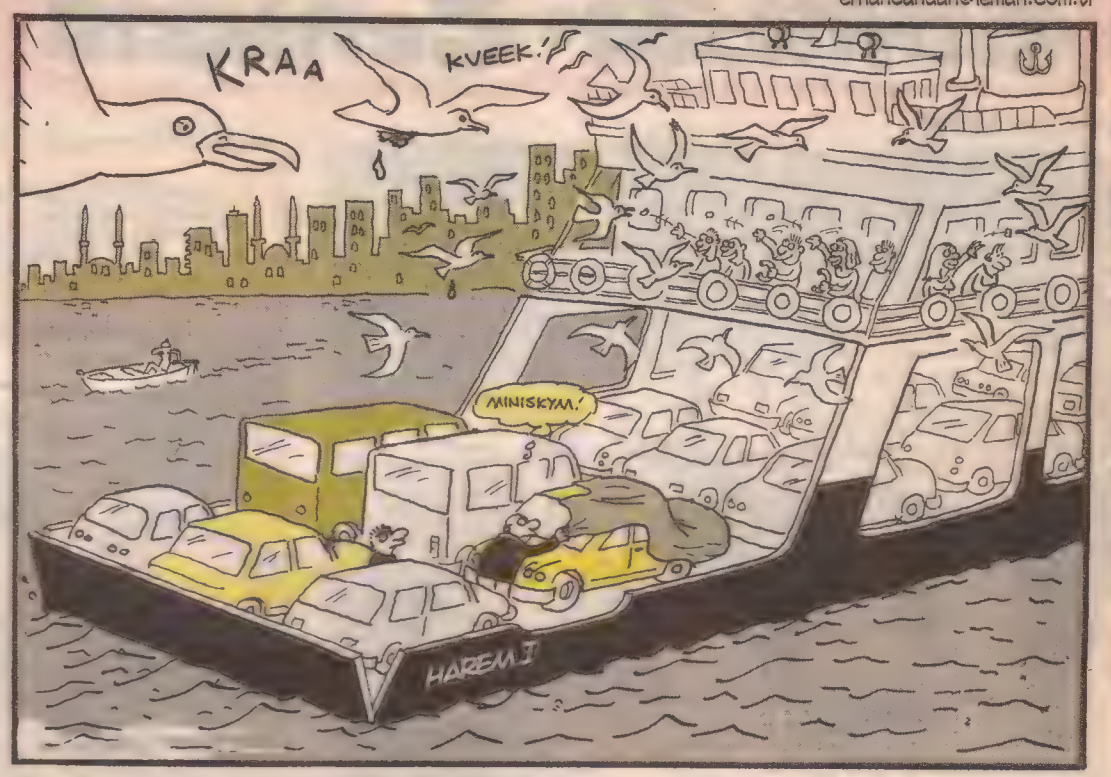

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

ADEM & HAVVA

KATILIM ABİ!..

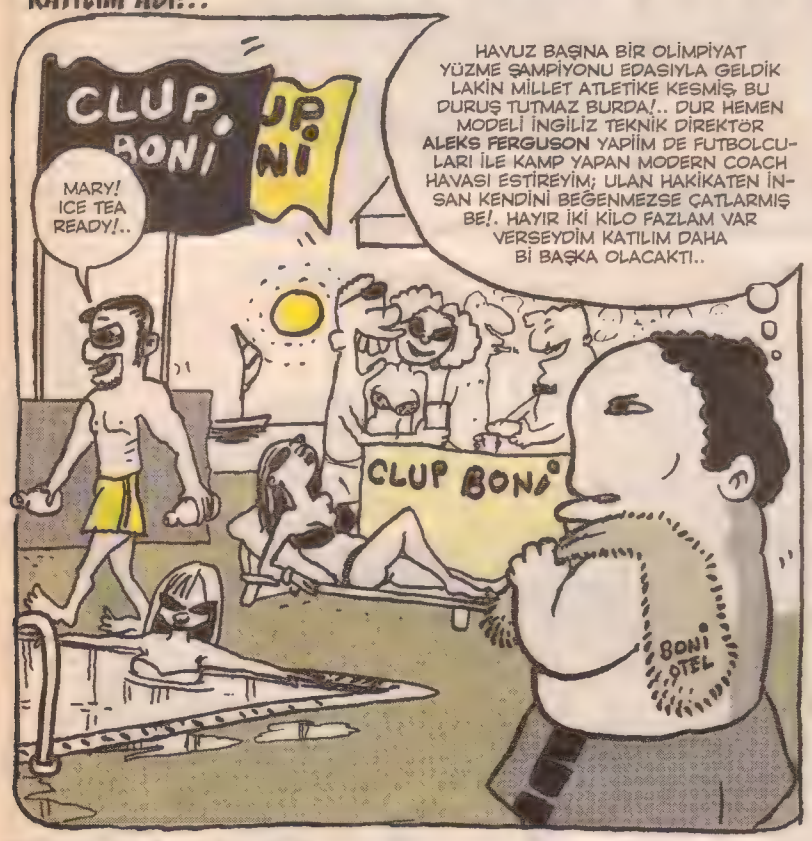

YÖNETMEN ALFRED HİÇKOK'UN BEBEKLİĞİ

TANER'LE...

-'Şarkı' seçerken insan; hani, bir mp3 albümü'nün içindeki yüzlerce şarkıdan meselâ, en seveceği ve normal bi cd'ye kopyalayacağı 10 adet şarkıyı seçmeye çalışırken; sence insan, ne kadarlık bir algı süresini hesaba katmalı?

-Mp3'lerden hoşlanmıyorum.

-Anlıyorum da, soru gene ilginç ama. O algı süresini merak ediyorum! Herhangi bir sebepten veya yorgunluktan ötürü, acelesi varsa, şarkıları çok hızlı dinleyip geçiyor insan. Neredeyse daha ilk notalarda –o zamana dek geliştirdiği müzik bilgisi ve beğenisinin tüm gücünü zorlayarak- 'bu iyi değil', 'bunu beğenmedim' diyerek diğer şarkılara atlıyor kolayca. Ama gene de dikkatli olmak zorunda tabii. Bu dikkat da biraz can sıkıcı.

-Orası öyle.. Algılamalarda, çok kolay hatâ yapılabilir zaten. Hem, bir şarkının girişi, bi öykünün ve bi romanın girişinde olduğu gibi, ilk notalarda pek kulağa hoş gelmeyebilir. Belki, biraz sonrasında, öyle hoş bir nakarat, hayatında duyup duyabileceğin öyle nefis bir melodi vardır ki, bu acelecilikle, bazı ilginç ve güzel şeyleri gözden kaçırabilirsin.

-Peki, algı-süresi nedir ama?! Beğenip beğenmediğime ne zaman, hangi notalarda karar vericem?!

-Kesin bir cevap istiyorsan, sonuna dek dinlemelisin öyleyse. En azından, yarısını geçmelisin.

-Saçmalık.. Sana acelem var diyorum. Üstelik, bu kadar uzun bir algı süresi de duymamıştım hiç.. Ha bu arada, romanlarla ilgili olan kısmına hiç katılmıyorum. Bir romanın, henüz ilk paragrafındaki samimiyet ve güçlü kaleme alış, daha sonraki sayfaların bire-bir habercisidir bence.

-Aslında, sendeki bu tuhaf özgüveni seviyorum. Böylesine bir deli cesareti, çoğu kez yanlış işler yapmasına yol açar insanın; ama bir sonuca ulaşıldığı zamanda da, oldukça lezzetli meyveler verir!

-Meyve mi?.. Ben de senin, tuhaf çorbalarını seviyorum. Bu akşam, yapacak mısın yine?

-Maydanozun var mı?-

-Mutlaka maydanoz olması gerekiyor mu?

-Maydanozlu seviyorum demiştin..

-Havuç var…

-Algı süresiyle ilgili, başka bir şey geldi aklıma… Yolda birisi, sana saati sorduğunda, ne kadar bi zamanda cevap verebiliyosun?

-İllâ bi cevap vermem gerekiyor mu?

-Tamam, saçmalama. Ben senin soruna böyle mi yaptım?!

-Özür dilerim.. Ee; eskiden, dört beş saniye bile sürebiliyordu. Sonra, bi yöntem keşfettim. Belki bi yöntem bile değil; aslında samîmi ve refleks bi tavır: "Saaat.." diye bi giriş yapıyorum, soru sorulduğunda. Ben 'saaat..' deyip, böylece bi saniye filan zaman kazanırken, o anda saate bakıp, algılayıp, söylemiş bile oluyorum sorana. Üstelik, örneğin 'on'u yirmi geçiyor' yerine, 'saat.. on'u yirmi geçiyor' şeklinde daha güzel bi cümle kurmuş oluyorum.

-Saatin kaç şu an!?

-Gerçekten mi?!

-Evet, evet! Saat kaç? Bak hadi çabuk!

-Bi yere mi gidicen, yoksa beni denemek için mi yani?

-Ulan, s.çtın batırdın. Elbet seni denemek içindi! Algı sürenl merak etmiştim.

-Yine sorabilirsin! Daha bakmadım ki saatime.

-Olmaz.. Kendine geldin, bütün dikkatin o noktaya toplandı. Yanıltıcı bi gözlem olur.

-Hayır, olmaz bence. Halâ heyecanlıyım. Yani, aslında normal bi durumdayım. Her an sorabilirsin. İstersen, önce aklımı karıştır.

-O da yanıltıcı olur… Tamam; başka bişey yapıcam şimdi!

-Ne yapacaksın?

-Aniden, kolay bi soru sorucam.. Hazır mısın?

-Çok heyecanlıyım ama.. evet, hazırım!..

-Ölmek ister misin?

-Evet.. yok, hayır!. Oğlum, ne biçim bi soru lan bu?!. Ne güzel konuşuyoduk hem, ölüm mölüm, ne ilgisi var şimdi.

-Pek bir ilgisi yok. Sadece algı süreni görerek, bişey denedim. Bi yerde okumuştum; bu soruya ağzından ilk önce 'evet' çıkanlar, tam aksine hayata sıkı sıkıya bağlı, 'hayır' çıkanlar ise bitkin ve yorgun, ümitsiz insanlar oluyormuş.

-Hiç de inandırıcı değil.

-Evet. Bir kesinlik taşımayan, garip bi deney.. Saatin kaç!?

-'Saaaat… sekiz'i yirmibeş geçiyor!'

-Saaat derken, çok uzattın a'ları ama.

-Biraz heyecanlandım sanki; nedense?!

-Aysun ile beraberken de, böyle heyecanlanıyo musun?

-Aysun kim?!

-Bahsetmiştin ya. Hani, internette tanışmıştınız. Aradı mı hiç?

-Aysun değil. Aylin.

-Hmm.. Klâsik bir genç-kadın ismi!

-Senin ismin çok güzel sanki.

-Ne var? Taner işte. Hiç de fena değil. 'Tanner' diye, ingilizcesi de var hem!

-Taner'in İngilizcesi mi o? Emin misin ki?!

-Emin değilim… İngilizce'de, bişeye daha emin değilim. Hep merak ederim: Kadından 'she' diye, erkekten de 'he' diye söz ediliyor değil mi? Peki, diyelim ki; bir cinayet romanında yazar, katilin kimliğini açıklamak istemiyor; yani 'o içeri yürüyordu' derken mesela, katilin cinsiyetini belli etmeden nasıl yapar bunu? İ'li'in de cansız şeyler için kullanıldığını biliyorum.

-Mutlaka vardır bir yöntemi. O kadar saçma ve yetersiz bir dil değil herhalde İngilizce.

-İngilizceyi mi daha çok beğeniyorsun, Türkçeyi mi?!

-Bu ne acayip bir soru be?. Anneni mi daha çok seviyorsun, babanı mı der gibi… İkisi de, bu dünyadaki farklı iki toplumun, farklı iki dili. Bütün dillere saygı gösterilmeli.

-Haklısın… Serdar Gilkal'ı biliyosun?!

-Bilmez miyim!

-Önce 'PişmişKelle'deydi, sonra bi ara 'Kırmız Alarm'da da takip ettim.. Bazı yönleriniz, benzeşiyor sanki.. Onun gibi yazsana bazen.

-Saçmalama, başkası gibi nasıl yazabilirim. Herkesin kendine özel, değerli üretimleri bunlar.

-Senin gibi yazan ve çizen, başka kişiler de var.

-Taner.. İş konuşmayalım istersen? Yeni, daha dün, zar zor bitti işler de. Sıkıldım yani biraz, başka şeylerden konuşalım, vallaa.

-Garip... Daha önce, bi muhabbet esnasında, hiç bu şekilde uyarmamıştın beni..

-Aman Tanrım!? Alındın mı yoksa lan?..

-Heh heh!.. Saat kaç?!

-'Saaaatt… Dokuz'u onaltı geçiyor!

-Vaay.. Hem de küsuratı bile söyledin. Afferin.

-Ne var ki? Elektronik bi saat bu! Herşey kolayca okunuyor zaten.

-Yuh!. Öyleyse, algı süren daha da kısalmalıydı lan… O âdi, plastik 'kasyo'yu mu kullanıyon hâlâ?

-Ne adisi be. On senedir -geceleri hariç- bu var kolumda. Alıştım.

-Kadınlar, erkeklerin kollarındaki bu plastik ucuz saatleri, çekici bulmuyolarmış.

-Saati sigtiret, kollarım çekici değil ki zaten… Seninkiler, iyi ama. Badi bulding yapmış gibisin.

-Badi, bulding!. Ne komik laf yaa... Çorba yapalım mı?

-Daha tam acıkmadım ben.. Sen?

-Ben de fazla acıkmadım; biraz sonra başlarız..

Akşamsefası

LeMan MİZAH DERGİNİZ
OKUR MEKTUPLARI
FİRUZAĞA MAH. DEFTERDAR YOKUŞU
NO:47 BEYOĞLU / İSTANBUL

Sevgili LeMan Ailesi

Yaşanmamış yaşanamamış bir çocukluk, yaşanmamış yaşanamamış bir gençlik, yokluk, parasızlık, fakirlik. Bütün bu olumsuzlukların bana aşılamış olduğu intikam ateşi. Ben hep bu intikam hırsıyla yaşadım ve hala da yaşıyorum. Kazanmak daha çok kazanmak zengin olmak üstün olmak hırsı beni taa buralara getirdi. Bilmiyorum belki de böyle olması veya olmak zorundaydı. Bütün hayallerim hemen hemen hepsi gerçek oldu BAŞARDIM. Fakat hayatımda bir boşluk vardı bir şeyler eksikti bunu her zaman hissediyordum biliyordum. Sizlere milyonlarca teşekkür etmem yetmez onun için ben hala LeMan dergisini alıyorum. Sanırım bu benim size karşı olan minnet borcumu öder. 8 yıldır Almanya'da yaşıyorum. Para kazanmak, çalışmak, koştur, telaş, hesap, gülmek nedir mutlu olmak, düşünmek hissetmek nedir hepsi unutuldu, unuttum. Şu anda benim tek tesellim 8 aylık kızım ve LeMan dergisi. Sizlerin sayesinde biraz bile olsa günlük yaşamın, stresin, olumsuzlukların hepsini bir kenara bırakıp benim sevgilim LeMan dergisini okumaya başladığım zaman işte o zaman gülmek denen duyguyu yaşıyorum. İşte diyorum kendi kendime benim sahip olmam gereken bu. Çünkü ben LeMan'la mutlu oluyorum ve tebessüm edebiliyorum. (Türkiye'den ayrıldıktan sonra sizlerden bir süre uzak kalmak zorunda oldum. Ama benim iş arkadaşlarıma vasiyetimdi her hafta LeMan dergisini almaları.. Ve ben Türkiye'ye geri geldiğimde "tatil için" mutluluğum iki katıydı çünkü okuyamadığım, kaçırdığım, özlediğim LeMan dergileri hepsi ama hepsi karşımda duruyordu. Onlar hala benimle zamanım olduğunda hepsini tek tek okuyorum. (Tarihleri geçmiş olsa bile)

Sevgili LeMan ailesi. İyi ki varsınız.çünkü biz LeMan ailesi bu yaşadığımız dünyada tekiz. Bir çok ülkede bulundum tatil için, Hollanda-İspanya-Tunus-Portekiz-İtalya-Fransa-Mısır-İngiltere-Amerika bütün gittiğim ülkelerin gazete bayine baktım bizim gibi LeMan gibi bir dergi olup olmadığına. Ama maalesef böyle bir aile dünyada yok. LeMan'la gurur duyuyorum ve benim iş arkadaşlarıma da her hafta okuyorum. (Onlar hepsi Alman. Ben tercüme ediyorum.)

Sevgili LeMan ailemiz. Sizlere yayın hayatınızda sonsuz başarılar diliyorum. Ben ve diğer LeMan okuyucuları biliyorum sizleri yalnız asla ve asla YALNIZ bırakmayacağız. Çünkü ben ve diğer LeMan okuyanları (bizim ailemiz) biz hep sizinle olacağız.

BİZ SİZİ SEVİYORUZ
BEN SİZİ SEVİYORUM
Yiele Grübe aus Deustschland!
Almanya'dan sevgiler. Many regards from Germany.

Hüseyin Önal
Kornblumenweg 1
41239 mönchengladbach
DEUTSCHLAND

KOZALAK

HÜMİN ZARARLISI

ÇAĞAR
kozzi@leman.com.tr

Akşamsefası

LeMan PaF Takım

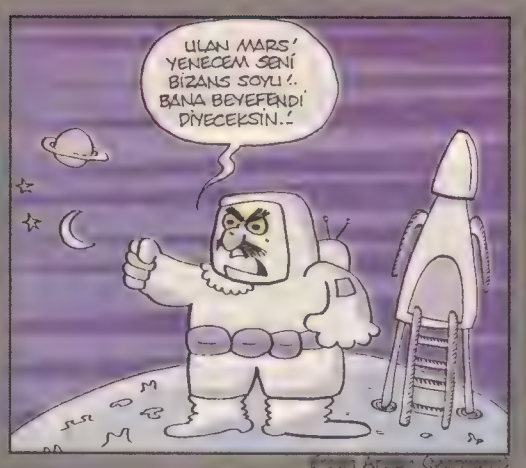

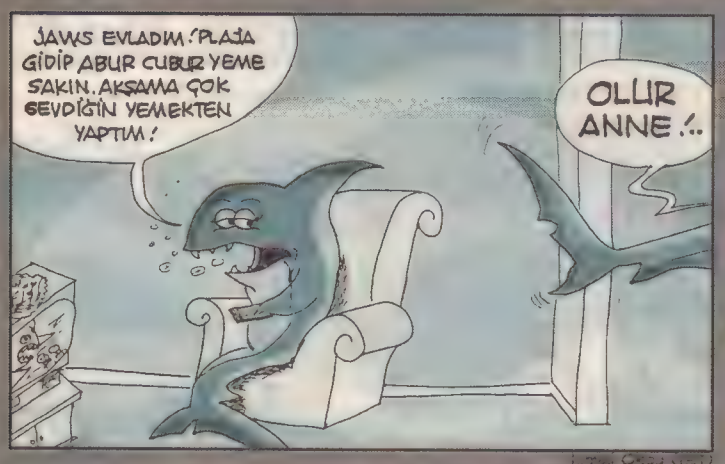

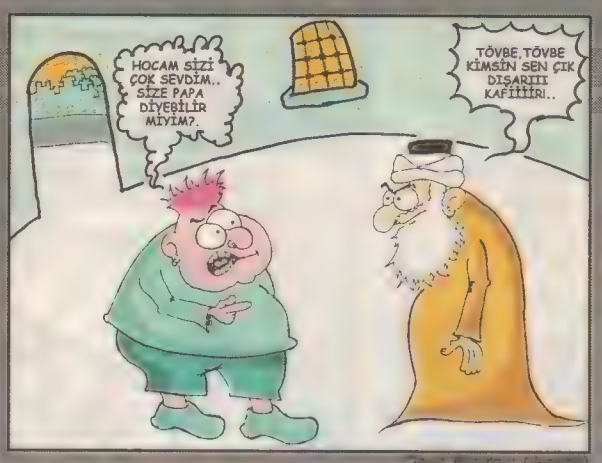

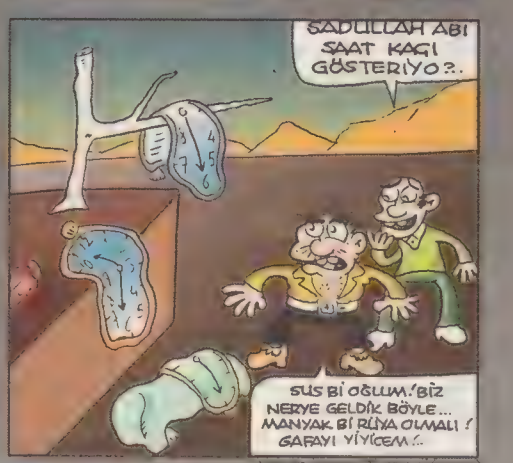

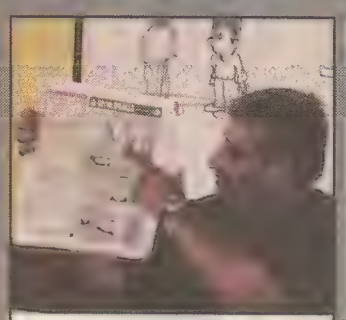

Paf Takım antrenmanının bu haftaki konuğu **Suat Özkan** oldu... Kâh güldük, kâh eğlendik, kâh kısadan hisse dersler çıkardık.. Teşekkür ediyoruz..

LeMan PaF Takım'a katılmak isteyen genç mizahçıların aday formunu doldurarak, kısa özgeçmişlerini, 4 adet fotoğraf ve nüfus cüzdanı önlü arkalı fotokopisini karikatürleriyle birlikte **"LeMan Paf Takım Firüzağa Mah. Defterdar Yokuşu No: 47 Beyoğlu/İSTANBUL"** adresine göndermeleri veya PaF takım toplantılarına getirmeleri gerekmektedir... Leman Paf Takım toplantısı her Pazar saat 14:00'de **"İstanbul Leman Kültür İmam Adnan Sok. No:20 Beyoğlu/İST"** 3.kattaki Paf Takım soyunma odasında! (Dikkat!.. Yazışma adresiyle karıştırılmasın!) Soru ve görüşler için: paftakim@leman.com.tr (e-mail yoluyla yapılan aday başvuruları geçersizdir)

LeMan PAF TAKIM ADAY FORMU

ADI :
SOYADI :
DOĞUM TARİHİ :
ÖĞRENİM DURUMU : (Öğrenciyseş okulu ve sınıfı)
ADRESİ :
TEL NO (EV) :
TEL NO (CEP) :
E- MAİL ADRESİ: /
FORMA BEDENİ : S☐ M☐ L☐ XL☐
BANKA HESABI Banka :
Şube :
Şube kodu :
Hesap Numarası :

LeMan
SAYI: 712
1 TEMMUZ 2005 CUMA
HAFTALIK SÜRELİ YEREL YAYINDIR

● Yayıncı: LM Basın Yayın Ltd Şti.
● İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
● Yazışleri Müdürü: Zafer AKNAR

● **Müessese Müdürü :** Ali YAVUZ ● **Yazar ve Çizerler:** Tuncay AKGÜN ● Kemal ARATAN ● Atilla ATALAY ● Melike ACAR ● Can BARSLAN ● Bahadır BOYSAL ● Olgun BUDAK ● Erhan CANDAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Cezmi ERSÖZ ● Ramize ERER ● Kaan ERTEM ● Mehmet EĞRİK ● Metin FİDAN ● N'hat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Onur GÜÇEL ● Güneri İÇOĞLU ● Kemal Kenan ERGEN ● Melikşah ● Aslan ÖZDEMİR ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Feyzi ÖZŞAHİN ● Mehmet ÖZKANOĞLU ● Behiç PEK ● Sefer SELVİ ● Derya SAYIN ● Özge SAMANCI ● Mahmut TİBET ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Ahmet YILMAZ● **Yurtdışı Koordinatörü:** İlhan ARKAN (farkan@leman.com.tr) ● **Sayfa Sekreterleri:** Aydın ŞAHİN ● Bayram USLU ● **Bilgisayar Tasarım:** Cebrail OKÇU ● Murat YUCEŞAN ● Mert HOŞGÖR ● Fikret ÖZDEMİR ● **Kaligrafi:** Şevki SAYIŞMAN ● **Renk Ayrımı:** M.ÖZKARA ● Ali Ekber USLU ● **Montaj:** Kadri ÇAVUŞOĞLU ● Engin ÖZDEMİR ● **Satış:** Cengiz KOCALI ● **Tel:** 0.212.292 95 65 (4 Hat) ● **Fax:** 0.212.245 38 06 • **Abonelik için Tel:** 0 212.292 95 65 **Dahili:** ● **Baskı: LeMan Matbaası Tel:** 0212 - 858 00 93 (Pbx) ● **Genel Dağıtım:** BBD Merkez ● **Adres:** Firuzağa Mah. Defterdar Yokuşu No 47 Beyoğlu / İst.

Akşamsefası

Deutschland 1,60 EUR / Österreich 1,70 EUR / Schweiz 2,60 CHF Nederland 1,70 EUR / Belgique 1.70 EUR / England 1,20 GBP

713

8 Temmuz 2005 Cuma 152209 Sayı: 2005/28

1 YTL (KDV Dahil)

ISSN 0-1300-4867

9 770130 048678

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ
leman.com.tr
K.K.T.C-1.250.000 TL.

ULUSLARARASI MİMARLIK KONGRESİ İSTANBUL'DA

Büyük Fransız mimar Courbusier 1911'de Türkiye'ye geldi.. Yapıların ve mekan düzenlemelerinin en muhteşem örnekleriyle karşılaştı. Bu gezi sonrasında, geliştirdiği birçok kavramda da Türk Mimarisi'nden esinlendi. Türk mimarisi modern mimarinin temellerini oluşturdu ve böylece uluslararasılaştı.. Bugün ise çağdaş ustalar; 'modern mimari sizden esinlendi ama bugün malesef utanılacak durumdasınız' diyorlar...

50 yıllık şehircilik eserlerimiz, ustalarımız ve de ÇAĞDAŞ TÜRK MİMARİMİZ

GECEKONDU

45-50 yıllık bir geçmişi olan bu mimari zorunlu barınma ihtiyacıyla ortaya çıkar, köyden kente göç ile hızla şehirlere hakim olur... Bir gecede konulabilir oluşundan adı gecekondudur. Mimari yoksulluk ve cesaretsizlikdir.

GECEGÜNDÜZ KONDU

Zamanla gecekondu arazisi kalmayışı sebebiyle gecekondu dikey yükselişe geçer ve iştah kabartan kazanç kapısına döner. Arazi mafyalarının da orman, hazine arsası gasplarıyla ve gece gündüz konulur.. Mimari laz müteahhitler ve gaz idarecileridir..

KEPAZEKONDU

Gecegündüz konduların gelişi güzel biraraya gelişiyle şekillenen bir plansız, altyapısız, güvenliği allaha emanet edilmiş en yeni Türk tipi mimarimizdir.. Çok sevilmiştir, hızla moda haline gelerek tüm yurda yayılmıştır, yayılmaya da devam etmektedir plancısı devlet, yerel yönetimler ve müteahhitlerdir.

GÖZGÖREGÖRE KONDU

Bu mimari Türkiye'de yapısal bir miladtır.. Paranın gücü, yasanın aczi, idarecilerin projenin gerçekleşmesi için imar haritalarını değiştirebilecek kadar azminin göstergesidir. İstanbul'a saplanmış bir hançerkondudur. Hançer sökülene kadar İstanbul'un acısı ve kanaması durmayacaktır.

RANTAKONDU

İstanbul herşeye rağmen eşsiz güzelliği gi gide artan nüfusu ve ticaret potansiyeliyl global para babalarının iştahını kabartmak tadır. Gün bu gündür.. İdarecilerin, siyaset çilerin 50 yılda yarattığı utanç mimarisini üzerine şehirde yükselecek mimari adı artı **rantakondu** olarak anılacak. Haydarpaş başta olmak üzere İstanbul'un tüm güzellik leri saklı gizli pazarlıklarla bu kez de yaban cılara peşkeş çekilecektir. Mimarı: Kifayet siz, muhteris yurdum siyasetçileri ve 50 yıllı cinayete dur diyemeyen suskun sanatçı v bilim adamlarımızdır.

Akşamsefası

Samsun'da promosyonlu kuran kursu başladı. Adalet Bakanı ve hükümet sözcüsü Cemil Çiçek ise kuran kursuna gitme yaşının 15'ten 12'ye çekilmesini istedi...

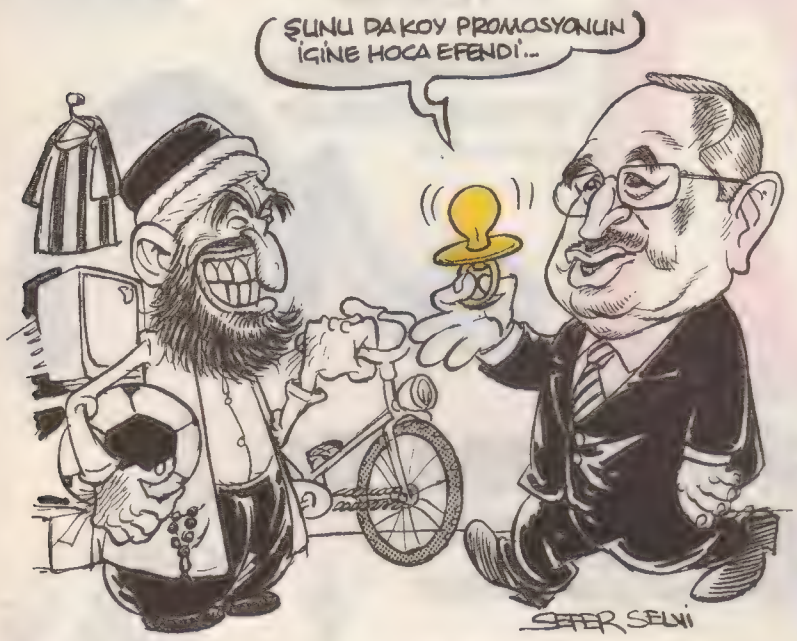

"Kiliselerde suyu bedavaya veririz" diyen Ankara Büyükşehir Belediye Başkanı M. Gökçek, "Cemevleri ibadet yeri değil... Suyu ücretsiz alamaz" dedi.

TMSF'nin İhlas finansa el koyma girişimini Erdoğan engellemiş...

AMERİKALI SCOTT ALBAYIMA SAYGILARIMI SUNUYORUM...

Aksaray PAŞAOĞLU

Geçenlerde evimdeki çalışma odamda ibiş gibi oturmuş ultra modern o **japonumsu** ama global **dünya laylaylomu gibi** harika müzik setinin müthiş işaret parmağımla o inanılmaz teknolojik düğmesine tıklayınca devasa setin içinden odanın ortasına altmışlı yılların ikinci yarısında Türkiye'de adeta **Salvador Dalimtrak** gibi modern bir tsunami yaratan bakın o hangi inanılmaz şarkının sözleri zehirsiz ama tehlikeli bir isyan yılanı gibi yere aktı, işte o inanılmaz sözler; **Laplup labaluba tvist tvist/ lapluplabaluba tvist/ Taksim'de var bir durak/ Durak'ta bir kadillak/ Kadillakta bir manyak/ tvist yap abi dalgana bak/ tviste gel, o-o-o-ooo tviste gel.** Kulaklarımın kepçeleriyle avuç avuç ben o harika CD'yi dinlerken bir ara bir gözümün damarları **postmodern bir kertenkelebek gözü gibi** duvarda asılı dev ekrandaki ondokuz ana haber bültenine kilitlendi. Haberlerde, bir mağazanın **güvenlik kamerasından** alınmış görüntüler vardı. O anda bakınız otuz yıl önceki mütevazi bir **Galya köyünden** kalkıp **Bolivut**'taki modern **Klark Kent**'e gelip yerleşmiş **Makedonyalı bir Asteriks**'in onaltıbin volt gücündeki super iksirli tokadı,uyuklamakta olan hafızamın suratında patladı. **Bu konuya tekrar döneceğim.**

HATAY'DA BALE COŞKUSU

Ama bakınız geçenlerde eşimle birlikte **Japonya**'da **Hokkaido** adasında "**Lucky Pierrot**" restoranlar zincirine ait mütevazi bir lokantada, "**Balinaburger**" yerken eşimin boğazına dev balina kılçığı takılınca o yaklaşık beşbuçuk metre ve bakın o sırada, ben hızla ne düşündüm.Bilmiyorum duydunuz mu? **İzmir**'in **Hatay** semtinde "**Türk kadınlar Birliği Parkı**"ndaki balerin heykeli zaman zaman akollü bazı kişilerce cinsel tacize uğruyormuş.Bir takım **ipsiz ayyaşlar** geceleri gelip balerin heykelini elle veya başka şey kullanarak el değmeden taciz ediyor ve öpüyorlarmış . Burada **beynimi sulu gibi yapıp** size hemen şunu sorayım. Bilmiyorum hiç azgın bir boğaya binip onun sırtında **empati gibi** pahalı şarap içmeyi denediniz mi? Tam kadehi daha doldurmadan **300 beygir gücünde silkeliyor** ve en az otuzbeş şişe şarap ziyan oluyor. Ve onun **altı okka toynakları** ense kökünüze toz bulutu içinde gömülünce insanın gövdesi tulum gibi yere çarpınca tok ses çıkıyor ve kadeh kırılarak gözlerinize ve boğazınıza dolan cam parçaları zihninizi de yarıyor **ve siz o noktada oldukça farklı düşünmeye başlıyorsunuz**. İşte tam da burada beni daha çok homles gibi sokakta yatan sarhoş insanlar ilgilendiriyor. Bence Türkiye'de sarhoşların, cinsel taciz için şark kurnazı arabesk bir oryantal dansöz heykelini değil de bir balerin heykelini seçmiş olmaları beni inanılmaz mutlu ediyor.**Türkiye'de öyle ya da böyle bale inanılmaz ilgi görüyor.**

GÜVENLİK KAMERASINDAKİ İNANILMAZ MÜSTEHCEN GÖRÜNTÜLER

Bakınız az önce tv'de ana haber bültenindeki güvenlik kamerası görüntülerinde ben hiç kimsenin farketmediği çok inanılmaz bir neye şahit oldum. kesik kesik siyah beyaz görüntülerde cep telefonu satan **Beşiktaş**'ta bir mağazaya giren bir şahıs, tezgahtar başka bir müşteriyle ilgilenirken tezgahın üzerindeki cep telefonunu hızla kapıp kaçıyordu. Ve ben o kaçan adamı çok iyi tanıyordum. **O kim miydi?** Kim olacak o iran'ın yeni Cumhurbaşkanı **Ahmedinecad**. O bir sabıkalı. O daha önce **Tahran**'da **ABD** elçiliğini de basmış. **Amerikalı emekli albay Chuck Scott,** seçimlerde onu görür görmez tanımış.Tezgahtarı lafa tutan adam da yanılmıyorsam bana **Suriye Devlet başkanı Beşar Esad** gibi geldi. Yalansa günahı onun boynuna.

Bu iki olayı niçin iç içe anlattım? Şunun için: Türkiyenin Saddam gibi Ahmedinecad gibi, Beşar Esad gibi ortaşark kurnazı, **elim kadar arap dudaklı**, beyazı bol gözlü, **Şamtatli hastasi** baskici rejimlerle işi ôlmaaz!

CANAVAR ANNENİN SEVİŞMELİ MİDYELİ MARMARİS TATİLİ

Şimdi size bakın ne anlatacağım. Geçenlerde **Britanya**'da **Darlingtonda Kelly Ann Piggfort** adlı bir anne **üçikibeş** falan yaşlarında üç çocuğunu bakıcıya atıp **Marmaris**e uçtu. Ve tam 16 gün doyasıya gibi Ege'nin o güzel serin gibi sualtı güzellikleri ve **açık büfe olarak** çok harika **sevişmeli midyeli yüzmeli müzmeli** Türkiye'yi tanıtan bir tatil yaptı. **Korkunç yenge Piggfort** Britanya'ya döner dönmez **yüce Britanya mahkemesi** tarafından derhal tutuklandı. **İşte size mahkeme!** Sizin o sembolik manyakize edilmiş ve **despot şark kurnazizmiyle yoğrulmuş** Irak pırtık halk mahkemesine hiç benzemiyor değil mi? Bunu şunun için söylüyorum. Karşımızda bir yol ayrımı var. Yollardan biri ortadoğulu binlerce kara kuru sümüklü veletin kafasına **kimyasal başlık takıp** onları **intifada** yapan, tanklara fırlatan çağdışı arabik zihniyete, öbür yol o üç masum pembiş yanaklı, yumuk gibi **tontiş ingiliz bebeleri** sarmalayan batı demokrasisine gidiyor.Seçim sizin. Mutluluğa uçabilirsiniz. Ama siz "**Hayır ben illa uçuruma uçmak istiyorum**" mu diyorsunuz? Buyrun uçun.

Behiç Ak.

GEZ MAHMUTCUK

MAHMUT TİBET

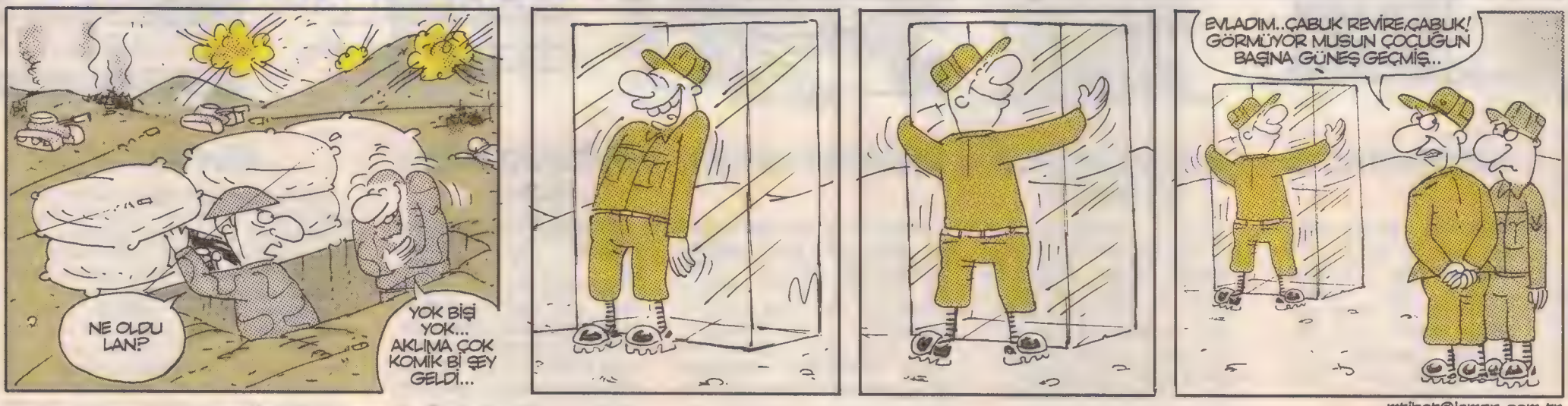

mtibet@leman.com.tr

Akşamsefası

eMan

Başbakan ve Cumhurbaşkanı olduğu dönemde yargısız infazlar için, "polisin elini soğutmayın", kayıp yakınlarına, "çocuklarınız cebimde değil ki çıkartıp vereyim" diyen Demirel, kardeşinin 9 şirketine el konulunca "bu gasptır" diyerek hukuk savaşı başlattı ve hortumcuların işkence gördüğünü savundu..

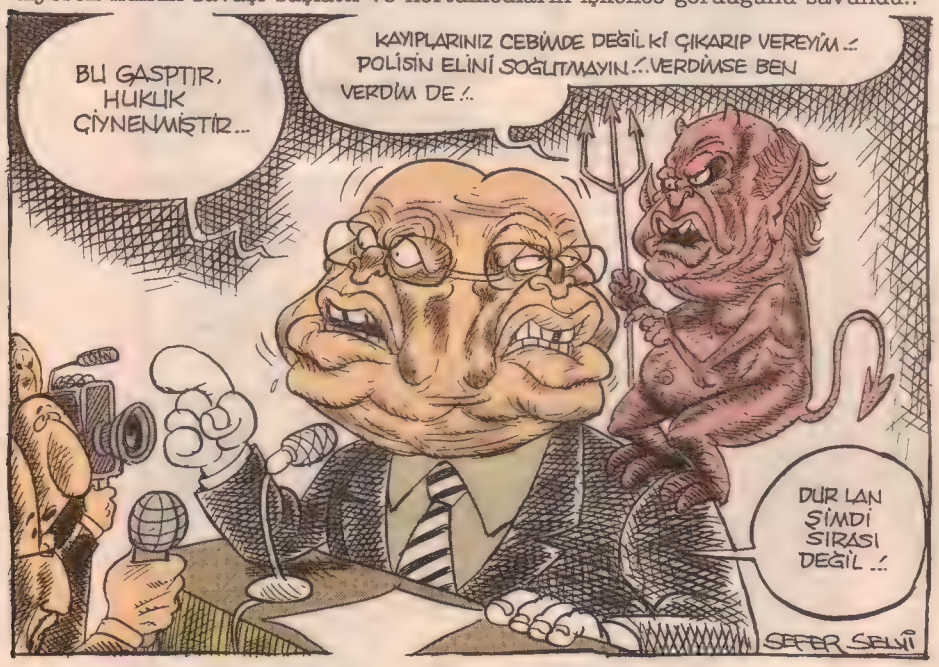

Behiç Pek

TMSF'nin Cem Uzan'dan alarak TMSF başkanı Ahmet Ertürk'e tahsis ettiği zırhlı Mercedes, şoförünün evi önünden çalınmış..

Topkapı sarayı Bağdat köşkünde soygun! Müze yetkilileri "Çalınan eşyalar çok önemli değil!!!" dediler.

SEVGİLİ MESAİ ARKADAŞIMIZ CENGİZ KOCALI'YI KAYBETTİK

Kendisinden şifa haberlerini beklerken, salı sabahının ilk ışıklarıyla Cengiz beyin vefat haberini öğrendik. Kardeşimiz, dostumuz, satış müdürümüz Sevgili Cengiz abimiz yaşam savaşına daha fazla devam edemedi. Tedavi gördüğü hastanede yaşamını yitirdi... LeMan'a geldiği günden bu yana çalışkanlığı ve yüzünden eksik olmayan gülümsemesiyle bize hep umut dağıtan, en kötü sözleri bile umut dolu olan Cengiz Kocalı dostumuz Şile Ağva Şuayipli köyünde defnedildi. Ailesine metanet, sabır ve başsağlığı dileriz...

LEMAN DERGİSİ ÇALIŞANLARI

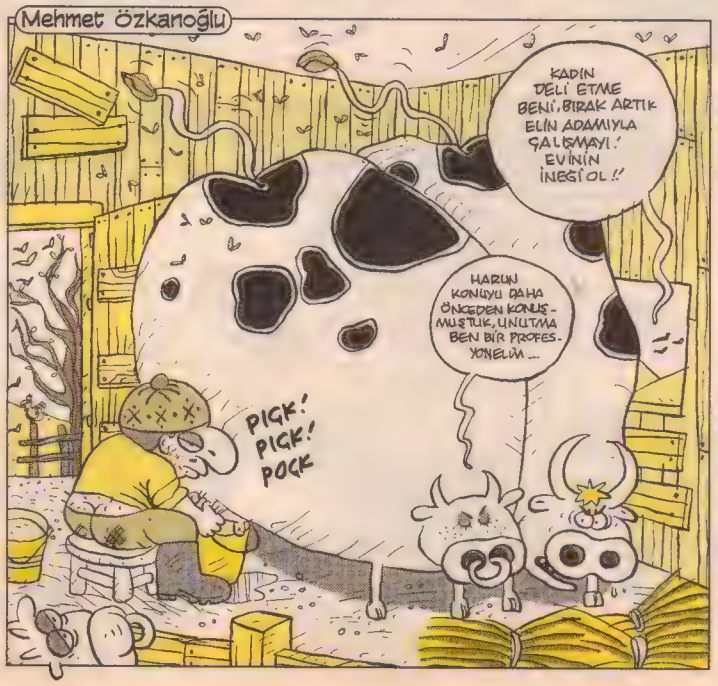

TATİLCİ TİPLERİ

Basitce ıslanmak-kurumak-deri dökmek diye özetlenebilecek tatiller için kim nedir tespitleri...

Açık büfeciler: Eee o kadar çok gıdayı açıkda bırakırsan üstüne sinekde üşüşür, müşteride... Bu tiplerde tatilinin sonuna gelmiş olanların bi gurme edasıyla grubun önüne geçip, diğerlerini açık büfenin daha leziz alanlarına taşıdığı görülür... Medrano Sirki'nde bile rastlanmayacak bi yetenekle tabağına 24 çeşit yemek sığdırmak ile açık büfelerin yanındaki limonata makinelerine ağzını dayayan çocuk ritüeli de bu tipin ana karakteristiğidir...

Pansiyonerler: Bu tiplerde "Yatacak yere de para mı verilirmiş!"le başlayan tatil, "Şezlonga, havuza, yemeğe ve suya da para mı verilirmiymiş!"le sürer... Duş başlığından başa ince bi çizgi halinde inen soğuk su, sahilden getirilen kumlarla tıkanmış mazgallar ve sarı renk bol saçlı yatak çarşafları pansiyonların vazgeçilmezindendir... Genede içindeki muhabbet ve kaynaşmayla mekanın eksilerini dengeleyebilecek bi öğrenci oluşumudur pansiyonerlik...

Türk gececiler: Türk gecelerinin pijama ve terliklerini giyip, inceden kaykılarak televizyon seyretmek olduğunu sanıyodum... Sonra halay çeken erkek dansözler, fes giyen bıçaklı kafkas ekiplerini falan görünce "Acaba ben Türk değil miyim?" diye kaygılandım... Meğer benim bildiğim türlüsüyle pek ilgi çekilmiyomuş, sektörel kaygılar işte...

Evciler: Balkonu yan inşaattan araklanan kum ve 19 litrelik bidon sularla doldurarak, ortama plaj havası verilip şahane bi tatile koşulabiliyo! Hatta bunu yapan bi arkadaşın, evine çekim için gelip kızarkadaşına yavşayan Acur'la arasında sert bi tartışma çıktığını da bilirim...

Yazlıkcılar: Terlik, kolsuz atletten sarkan göbek, bermuda şort, sığ, soğuk ve ne kadar açılsanızda kum ya da taşlardan kurtulamayacağınız bol yosunlu bi deniz, mangal kömürü ve gene şanslıysanız üçü kıçıkırık dört bardan başka bişey ifade etmeyen bişeydir bu yazlık kavramı... Yıllarca süren Yazlıkcılar adlı kabus bi dizi olması da böyle olumsuz yazmakda bana gaz vermedi değil tabiii...

Havuzcular: Havuz dibinden klor çıkarma, merdivenden en yukan atlayarak dışarı en çok su taşırma, havuz kenarına geceden havlu atma gibi aktivitelerle birlikte saatlerce ata sporumuz olan su topunu oynamaya doyamayan tipler... Sırf havuzculara yönelik bi espriyle noktalayalım bu maddeyi: Hangi havuzda para kazanılır? Tabii ki futbol ligi yayın hakları havuzunda... Hahhhaha komikmiş dimi? Hadi şimdi havuza dalda bi onbeş dakka nefessiz kalabiliyomusun görelim ha!

Solaryum yanıkları: Bu tipler, "Güneşlenmek yerine bi makinanın içine yatarak bu kadar bronzlaşılıyosa, solaryum makinelerinden neden ısı ve ışık enerjisi elde edilmiyo? Yoksa Afrika'da dev bi solaryum var da bize mi çaktırmıyolar?" gibi şeyler düşünüyolarmış makina içindeyken...

Kayıt cihazları: Tatilde ilginç olsun olmasın, hareket etsin etmesin her objeyi kameraya çekerler bu tipler... Tahminen kamerayla beyinleri arasında görünmeyen bi kablo aracılığıyla algı sağlayan bu tiplerin aykusu ortalama 20 megabayt, çözünürlükleriyse 1024'e 780 pikseldir... "Japonlar veya Caponlar" biraz daha gelişmiş olabiliyo tabiii...

Tribün çocukları: Sahaya bozuk para, meşela falan atıp maçı tatil ettirerek kısa da olsa tatil hazzını yaşayan tiplerdir... Bencede "Bu kadar bozuk parayla beni hangi tatil kompleksi kabul eder ki!" deyip kompleks yapmaktansa daha iyi bu...

Turcular: Belli bi yaş kotasını doldurmuş bu tipler için önce itimat gelir... Tur rehberine ve onun zevklerine ölesiye güvendikleri gibi, rehberi sorularıyla zorlayıp bilgisini göstererek ortamda sivrilmek isteyenlerden ölesiye tiksinirler... Rehber tura, "Sağda gördüğünüz iki oda bi salon mimari yapı, 20.yy'da yapılan halamların evi olup, şu anda içinde kuzenlerim dolma yemektedir!" diye devam etse yeridir yani...

Bronzlar: Güneş altında aralıksız yatılan 8'inci saatten sonra, "Neden bronzlaşıp üçüncü oluyorum ki, altınlaşıp birinci olarak Kapalıçarşı'da dökülen deri mi okutmak varken?" gibi şeyler düşünülüyomuş bu tiplercede... Mayo izlerinin birer canavara dönüştüğü halüsünasyonlar da cabası...

Tatil köyü köylüleri: Bununla ilgili fotoğraftan da olsa gördüğüm bişey var... Tatil köyü, müşterisinin koluna plastik bi bilezik takıyo ve o köy sınırları içinde onu çıkartamıyosun... Çıkartırsan havuzundan, lokantasına hiç bi yere almıyolar bedava... Dergide bunu anlattığımda herkes bunu uyduruyomuşum, delirmişim gibi baktı, ama gerçek ve bi yandan pis olsa da fotoğraflara bakarken komik bişey... Tek yol "Ehehe o yıl bunlar çok modaydı! Herkes de takmış, ne büyük tesadüf!" diye sıvıtmak... Kırmızılısı tam, sarılısı yarım pansiyonlar içinmiş diye ekliyeyim de tam olsun...

OLGUN BUDAK olgunbudak@leman.com.tr

Akşamsefası

ERKUT ABİ

Kaan Ertem

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

ERDENER ABİ

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

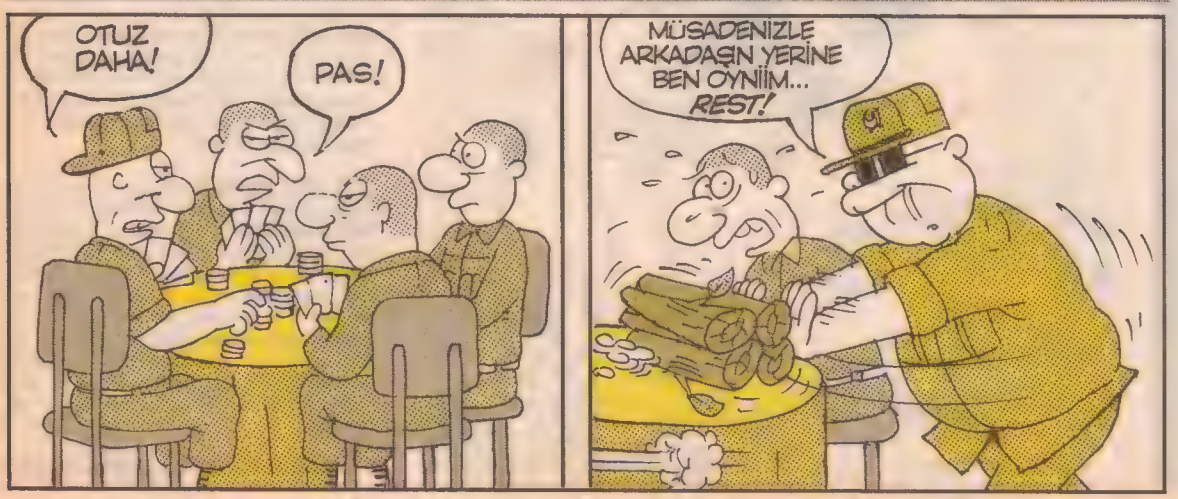

PANTOLON

METİN FİDAN

Akşamsefası

TERELLİ

PICTURES

CAN BARSLAN

ÇOK ATNAK İSTEYİP DE ATAMADIĞI ŞEYLERDEN DOLAYI ADAM...

GELİNEEEE, HALASINDAAAN, BİR BURMA BİLEZİK!..

HINS!.. HINNS!..

Hiç kimsenin anlayamadığı bir nedenden dolayı damat birden cinnet getirdi...Önce düğün salonunu birbirine kattı...

Sonra dışarıya fırladı ve bir simitçiye saldırarak faci şekilde dövdü...Simitleri tekef etti.

Güç bela zaptedildi... Gözlerindeki ifade öfkeyle birlikte, şaşkınlık da taşıyordu sanki... Karakol yerine hastaneye götürdüler...

Cezadan çok tedaviye muhtaç olduğuna karar verildi...Bütün bu insanlara neden saldırdığını kendisi de bilmiyordu... Uzun süre sinir hastalıkları kliniğinde yattı...

NE DERSİNİZ HOCAM?.. BENCE SOSYAL HAYATA TEKRAR KARIŞACAK DURUMA GELDİ..

TABURCU EDELİM...

Doktorlar mı hata yapmıştı, yoksa bilinmedik bişeyler mi dönüyordu... Anlaşılamadı...Ama daha ilk gün...

HAAARRRRR!

Tekrar yakalanana kadar saldırılar arka arkaya devam etti...Planlı olmayan ama dizginlenemez bir öfke yeniden nüksetmişti..

Saldırılar soruşturuldu...Saldırganın kendisi de dahil, hiç kimse bu öfkenin nedenlerini çözemedi... Ne emniyet, ne de tababet...

Zaten durumu ilginç ve gizemli yapan da buydu...Hipnoz denendi, psikanaliz yapıldı ama nafile...Bilinçaltından bile silinmiş kirli bir karanlıkta bütün izler kayboluyor, belirsizleşiyordu...

Bir yerden sonra kimsenin uğraşacak hali de yoktu zaten...Psikopat teşhisi konulup, tehlikeli akıl hastaları koğuşunda, ömür boyu tecrit altında tutulacaktı artık.

Timarhanede zaman yoktur. Dakikalar da geçmiş olabilir, seneler de...Ama, yer belli...Bir mafya vadisinde sıradan bir gün...

DEPODA ÇOK FAZLA MIR ZIVIR VAR HOCAM...BİDE, ESKİ VİDEO KASET DOLUSU ŞU KUTUYU BULDUM...

TIRISKADIR ONLAR! GEÇERLİ DİL ARTIK... ESKİ SANTAJ KASETLERİ.

ŞUNUN ÜZERİNDE OTEL YAZIYO...MERAK ETTİM. NE VAR BUNDA?..

BAKAYIM!.. HA, O ŞEY!..

Bİ HARAÇ OLAYI VARDI DA...BU LAVUK YANLIŞ YAPMIŞTI...BİZİM Bİ OTELE ÇAĞIRDIK HERİFİ, LALELİ'DE...KENDİ AYAĞIYLA GELDİ TIPIŞ TIPIŞ..

VHS 90 OTEL VHS

SONRASI MALUM İŞTE...TUZAK DURUMU...Bİ TECAVÜZ ORGANİZE ETTİK...Bİ YANDAN DA KASEDE ÇEKTİK..BU, HERİFİ BİTİRDİ ZATEN... Bİ DAHA DA YOLUMUZA ÇIKMADI...

SONRADAN DUYDUM...SIYIRMIŞ KAFAYI. HASTANEYE KAPATMIŞLAR. BULDU LAYISINI...SEN ATABİLİRSİN O KASETLERİ.

Hiç kimse bilemedi ama, bilinçaltından bile çıkamayan görüntü, bu video kasette gizliydi... Çarşafların halka şeklindeki deseni... Bilezik, halka küpe, simit, duman halkası...Bu şekiller, ona hafızasından sılıp atmak istediği o kirli tecavüzü hatırlatıyordu hep...Ona ait son anı, hastanede bir kez çıkan kalamar tava olmuş-Öyle söylediler-Uyuşturucu ilacın etkisinde kimseye saldıramamış ama kendisini esmiş, dediler...

canbarslan@superonline.com

Akşamsefası

guverfeyhan@hotmail.com

BAYIR GÜLÜ

Feyhan Güver

Bu espriyi daha öncecle çizmiştim... 12 yıldır oturduğum evimden taşındım.

Mutluluğun sırları: 1

Mutluluğun sırları: 2

SIKILHAN

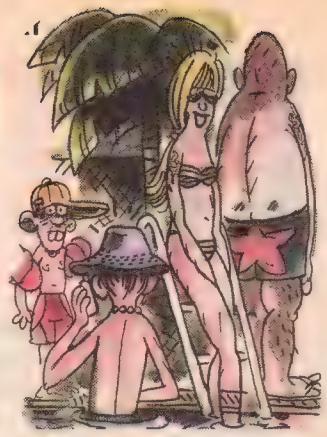

- Naber lan tepeli tepişken? Sıcaklar bastı, yaz aşkları gazıyla fırlattınız üstü başı paso yalaşma yutuşma di mi? Bana bak, atlayın bi tekneye burda da çılgınlar gibi karnaval yapalım... Bikinileri mayoları fora edip traktörden millete domates atarsınız, boğaları salarız önünde koşturusunuz adrenalin olur... İsteyen çamur güreşi yapar, isteyen usulca bi köşeye çekilir... Sessizce işini görür...

- Toplum henüz bunlara hazır değil Ömür Dayı... Özellikle de sana...

- Toplum işine gelince beach party'lerinde bikini ıslatıp suni köpük sıkaraktan önsevişme yapmayı biliyo ama! Bak yeğenim, burda "Dalbastırdı Kiraz Şenlikleri '05"in festival komitesine ismimi yazdırdım. Kapağında poposunu dönmüş ilik gibi bir ablanın resmini bastırıyorum şu an, toplum küçük dilini yutucak! Sen senin kız tayfasını getir, güzellik yarışması ayağına bi striptiz bombasına giricez önceliklen...

- Baskıyı durdur Ömür Dayı, ismini sildir, pasaportunu çıkar Yunan adalarına kaç!

- Yunan gelsin buraya, kaynaşalım, oynaşalım yeğenim. Zaten her milletten bir grubu traktörlerin arkasına koyucaz, beldenin caddelerinde yarı çıplak samba edicekler Rio Karnavalı'ndaki gibi... Koruluğun içine bungalov evler inşa ettiricem, isteyen çıplaklar kampı eğlencesini doyasıya yaşasın. Biz bunları çektik, beldenin yeni nesli çekmesin... Özgürlük gelsin, cinsellik yetişsin memleketimizde... Alooo! Aklın varsa gelirsin yeğenim, Ömür dayın tarih yazıyor burda... Alooo? Gelemezsen bile şu striptiz tayfasını şeytsen çok makbule geçer biliyo musun? Sıkıl? Yapma be yeğenim!

- Alooo, hemen kopup gelmen gerekiyo hoca... İdilgen kızım pencereden ayağını sarkıtmaaa! Cemrecen oğluum, çıkartın çocuğun burnundan o balmumu bibloyu hemen... Kanıyo lan... Alo Sıkıl? Ordasın di mi hocam?

- Topluca tirptesiniz galiba, sonra ara istersen Buğra. Duman bitince, kafa kopunca oldu mu?

- Yok be olum ne tribi, ben temizim 47 buçuk saattir çekmiyorum bişey. Ciğerler, kafalar pırıl pırıl... Kardeşim arkadaşlarıyla uçmuş, tavana vurmuş çıkartmamız lazım komple kop gel hemen buraya...

- Kardeşin mi? O daha dört yaşında çocuk... Uçsa uçsa sevinçten uçuyodur. Boşver!

- Ne sevinci lan, yaş dört ama kafa binbeşyüz hepsinde! Olum bunlar benim kafayı yaran haplan bulup meyveli yoğurdun içine bonibon diye doldurmuş kendilerine buzlukta dondurma yapmışlar lan... Mahalleni bütün veletleri şu an bizim evin içinde dört bin dönüyolar, gel indirelim şunları işte... Aloooo! Defnenur kızım nasıl çıktınız avizenin tepesine yaa... Hişşş Sıkıll, abi lütfen yaa...

- Kundakla hepsini bi kreşin önüne bırak kaç Buğra...

- Ne diyosun lan ne kundaklaması? Daha bi tanesinin elinden bile tutamadım, hiperaktif mevzuyu aştı hepsi... Olum gel, mandayı deviren, fili uyuz eden bi ot var onu kaynatıp içerilim bi şekilde şunlara... Alooo! Sıkılll! Zeynegül çocuum, atma sakın o et bıçağını kardeşine... Kime söylüyorum... Sıkıl... Kim kimi boğuyo lan gardırobun içinde... Sıkkkılll!

- Soyons libres Sıkılhan... Beni benle bırak anlamında, ayrıcana je veux vivre ma vie diyorum sana... Yani ben artık kendi hayatımı yaşamak ve bedenimin hürcesine free ve tensel anlamda kendimimin şeklindeyim bundan böyle...

- Vi.

- Eğer tabi, sen de kalıcı bir ilişki için arada sırada başkalarıyla beyaz kaçamaklar ya da kimi Fransız insanlarla tatlı flört oyunları yaşamayı uygun görüyorsan o başka... Diyelim ki annemler Büzgelerle bizi Kemer'de beş yıldızlı bir otele getirdi ve burada Fransız Jean- Luca diye profilden Brad Pitt, havuzdaki mayolu hali olaraktan ünlü tenisçi Federer ve yükseleni acayip yengeç kokan bir çocuk var. O zaman doğrudan benim sana telefon açıp je ne suis pas â vous diyebilmem durumu oluyor mesela... Ben senin de değilim anlamında...

- Vi!

- Tabi bu oraya gelmemle birlikte yeniden kalıcı bir ilişki için özgürce ve kendi ayaklarım üstünde duraraktan istediğim romantik, balık burcu ve özel bir geçmişim olan birisine dönmeyeceğim anlamına gelmiyor... Touchez mon corps... Diyorum... Anlayan anladı anlamında... Hatta Jean-Luca'nın dediği gibi, vous embrassez mes l'evres chaudes... Yani kiss my hot lips... Dudaklar yani...

- Yes! Let us don't ben de tabi ki... Das Tier... Para Espanol... Usted es enojado!

- Alooo? Son dediğini anlamadım, Almanca, İspanyolca ya da Fransızca? Alooo? Bak eğer Jean-Luca'yla aramızda geçenleri ruhsal derinliği olan bişeyler olarak düşünüyorsan... Alooo? Kim o Alman hatun Sıkılhan!!! Yoksa bi de İspanyol cazgır mı var? Abartsaydın hayvan! Dönüyorum oraya... Alooo? Ben daha au revoir demedim kapatma, hoşçakal anlamında tabi...

Atilla Atalay

sklhan@leman.com.tr

KÜÇÜK AYŞE

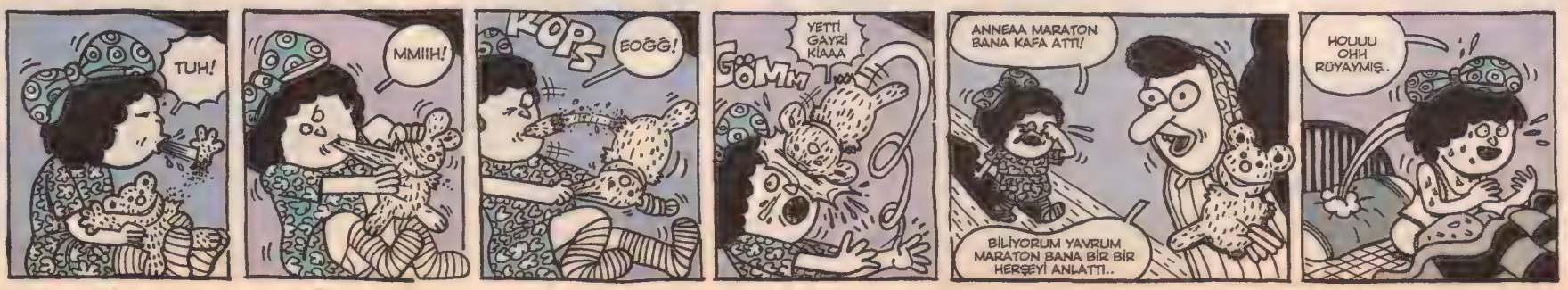

eyrik@leman.com.tr

Akşamsefası

GATANA

TUNCAY AKGÜN & KEMAL ARATAN

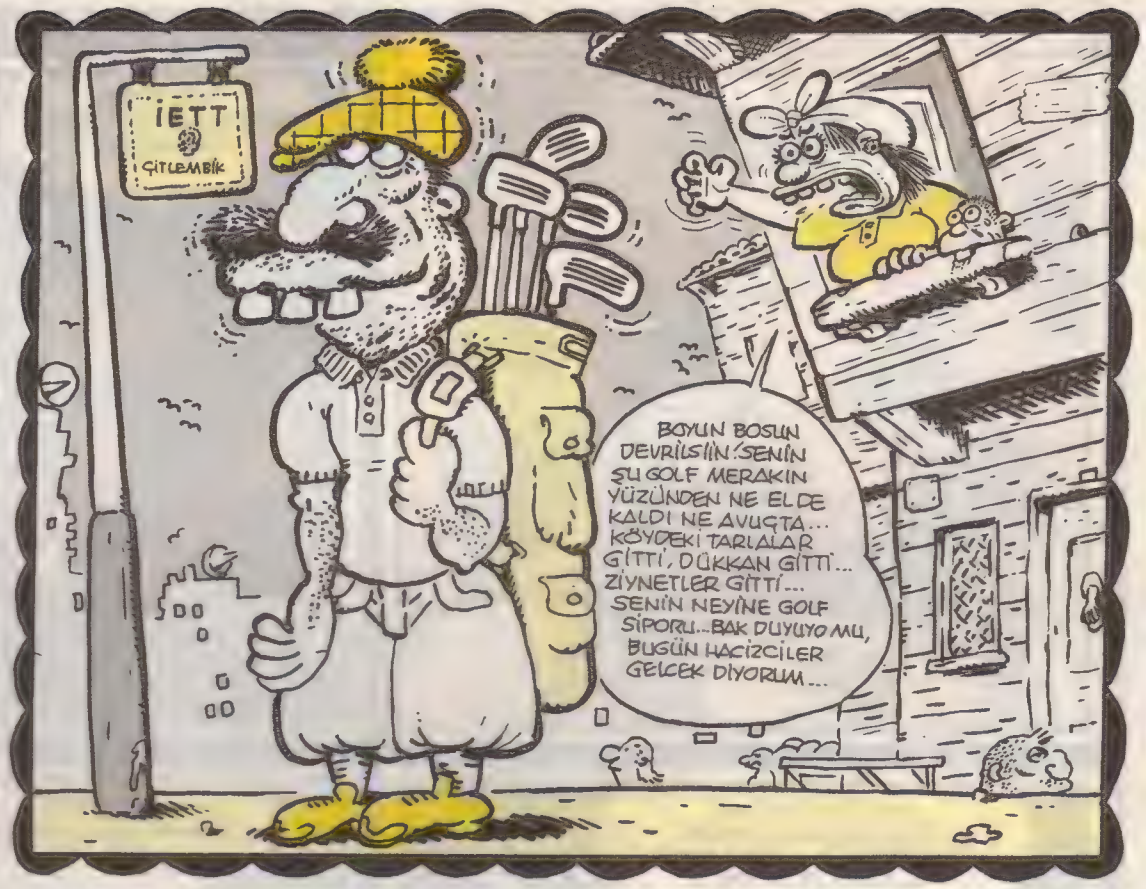

YARIŞMA KARİKATÖRLARI

Fransz Sıtravinskiy ÇEKOSLAVAKYA

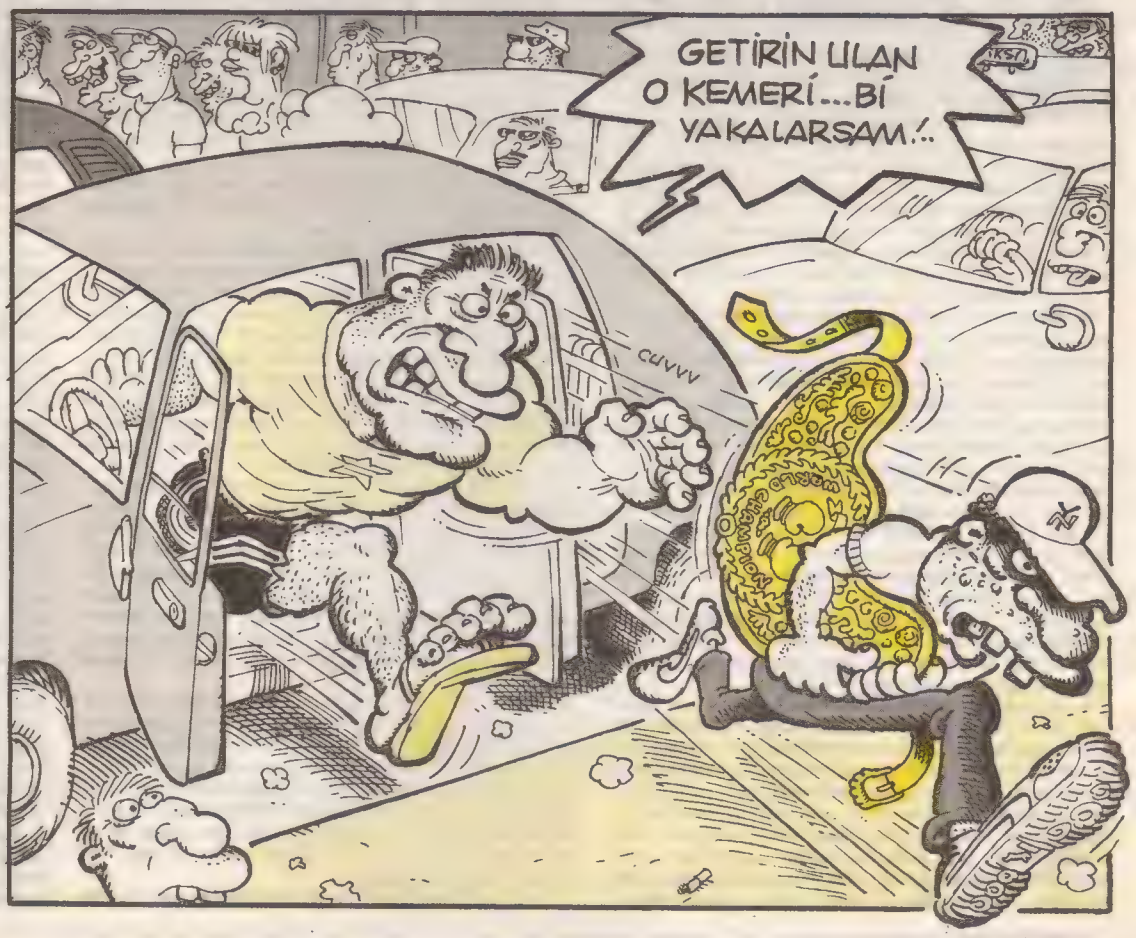

tuncay@leman.com.tr

Akşamsefası

karatan@leman.com.tr

Feyzi Özşakar

feyzi@leman.com.tr

LEMAN EN KÖTÜ KARNEYE VE EN KÖTÜ ÖSS PUANINA MOTORLU SCOOTER VERİYO

LeMan MİZAH DERGİNİZ
KÖTÜ KARNE
FİRUZAĞA MAH. DEFTERDAR YOKUŞU NO:47 BEYOĞLU / İSTANBUL

LeMan MİZAH DERGİNİZ
EN KÖTÜ ÖSS
FİRUZAĞA MAH. DEFTERDAR YOKUŞU NO:47 BEYOĞLU / İSTANBUL

GELECEĞİN DERGİSİ BEL OLDU.. DERGİ

ATOM

ABİSİ L-MANYAK'L YARIŞIYOR KAN TER İÇİN KÖTLERİNDE TER DÖKERE BALATALAR YAKARAK PATİNAJLA GELİYORLAR NEFESLERİ ENSENİZDE CEPTE PAR KALDIYSA KAÇIRMAYIN BU SAYI YAM PATLADILA

İçimdeki o sese karşı koyamamıştım

CEZMİ ERSÖZ

Ne zaman sokaklarda tek başlarına, kimsesiz, evsiz ve çaresiz dolaşan insanlar görsem, sanki birgün onların durumuna düşeceğimi görür gibi olurdum... Onların da bir zamanlar ellerindeki her şeyi yitirme pahasına sınırları zorlamak için yolculuklara çıktığını ve oradan adeta yarı çıldırmış bir şekilde yeniden buraya, aramıza geri döndüklerini düşünürdüm... Yüzlerindeki o kırgın, o yaralı ifade olmasa artık kaybedecek bir şeyleri olmadığından dolayı çoğumuzdan daha mutlu, daha anlamlı bir hayat sürdüklerine inanacaktım... Ama öyle miydi gerçekten? Ya da sınırları zorlamak isteyen bir insan aslında ona öğretilenlerin dışında bir seçim mi yapmak için bunu denemek isterdi, yoksa kendi sesi sandığı o iç ses onun en büyük yanılgısıydı da bunu anlamazlıktan mı gelirdi?

Elimdekileri korumak, hayatımı bilmediğim bir yolculukta belki de bir hiç uğruna savunmamak için kendime ne kadar bilgece öğütler versem de, aslında içten içe ne yapacağımı ve içimdeki o sese karşı koyamayacağımı çok iyi biliyordum... Öyle anlarım olurdu ki bu ses bütün öğrendiklerimi, deneyimlerimi, elimde tuttuklarımın değerini aşar ve beni ait olduğum dünyadan alıp götürürdü. Bu benim yetinmezliğimden daha çok varolana karşı çıkma dürtüsüydü aslında. Bulunduğum anı kabullenememe, görünenin arkasındakini görme susuzluğu ve bu susuzluğu giderebilmek için neredeyse hayatımla bir tür kumar oynama isteğiydi sanki içimde uyanan... Eğer bunu yapmazsam, bulunduğum yeri kabullenirsem, o görünenin ardındakini görme susuzluğumu ertelersem sanki varlığımdan kopmuş ve benim için çok anlamlı bir duygu tarafından terk edilmiş gibi hissederdim kendimi... Ve bu giderek büyüyen terk edilmişlik duygusundan kurtulabilmek için, o ana dek benim için değerli ve anlam taşıyan ne varsa hepsini terk etmek isterdim... Böyle anlarda sahip olduklarımın, elimdekilerin ve bu kabullendiğim hayatın gönüllü bir kurbanı gibi hissederdim kendimi... Sanki kaderimin bütün kapıları birer birer üstüme kapanıyormuş ve bir daha buradan hiç dışarıya çıkamayacakmış gibi gelirdi bana...

Bu büyük terk edilmişlikten belki çıkarım umuduyla ve kaderimin kapıları henüz üstüme tam kapanmamışken, bana o garip, o uzak iklimleri, daha önce hiç çıkmadığım tehlikeli yolculukları hatırlatan ve aklıma her geldiğinde ne kadar unutmaya çalışsam da bir türlü başaramadığım o sesi duymak istedim delice bir arzuyla... Elim sanki kendiliğinden gitti telefona. Parmaklarımın titrediğini hissediyordum, ama bundan hiç utanmıyordum tuhaf bir sebeple... Sanki o an çocukluğumun saçlarını okşuyordu çok iyi tanıdığını sandığım, ama aslında kim olduğunu bilmediğim biri... sesini duyduğum andan itibaren kaderimin kapılarının birer birer açıldığını hissettim yeniden... Açılan kapılardan bu zamana ait olmayan, sanki yaşamadan geçirdiğim çok eski bir yaz mevsiminde saklı kalmış ve daha önce hiç görmediğim renkler taşıyan güneş ışıklarının içime dolduğunu hissettim... Çoğu kez hayatımızı değiştiren insanları rastlantı sonucu tanırız. Ama aslında farkında olmadan ve içimizdeki gizli bir kaderin bizi yönlendirmesi sonucu çekeriz o insanları... Ve ne kadar istesek de karşı koyamayız bu karşılaşmalara...

Sizi görmek istiyorum, dedim, sizi tanımak... Bunu nasıl söylediğimi bugün ben de bilmiyorum... Sanki bunu çok iyi tanıdığım, ama aslında kim olduğunu bilmediğim biri söyletmişti bana.

Nerede ve ne zaman, diye sordu gayet kendinden emin bir şekilde. Gizli bir ürküntü duydum bu emin halinden... Alışık olmadığım bir tarzı vardı. Sanki kaderimin kapıları önümde birdenbire açılıvermiş ve ben bir an çok avunmasız kalmıştım. İçeriye sadece güneş ışıkları değil, nereden ve ne zaman eseceği bilinmeyen ve hiç tanımadığım bir rüzgar da dolmuştu... İçimdeki o büyük terk ediliş duygusu sanki rehin kalmıştı elimde...

Hemen bu gece, Ada'da, dedim. Adalar'da zaman akmaz, hep kendi çevresi etrafında döner... Adalar'da ne yaşarsanız yaşayın sonunda yine başladığınız yere dönersiniz... Kim bilir belki de hiç gelmesin, gelemesin, gelse bile ben yine kaldığım yerden ve orada nasibim neyse onu yaşamaya devam edeyim, diye söylemiştim Ada'ya gelmesini.

Hiç şaşırmadı ve hiç tereddüt etmedi, sadece, tamam geliyorum, dedi... Sesinde sanki onun da benim gibi o büyük terk ediliş duygusundan bir an önce kurtulmak, kaderinin kapıları üzerine tamamen kapanmadan oradan bir an önce çıkmak istediğini sezdim... ansızın onu arayacağımı ve hiç olmadık bir saatte, hiç beklenmedik bir yere onu çağıracağımı biliyormuş gibiydi. Ben onun sesini günlerdir nasıl unutamadıysam, sanki o da benim sesimi unutmamış, unutmaya çalışsa da başaramamıştı... Sanki o da görünenin arkasındaki görme susuzluğunu gidermek, başına ne gelirse gelsin zamanın ucuna kadar gitmek, sınırlarını görmek ve hayatıyla tıpkı benim gibi kumar oynamak istiyordu...

Yaz sonu bitmiş, güz başlamıştı. Hava soğuktu, ama güneş yüzünü saklamıyordu. Tatlı, içimi acıtmayan, tanıdık bir melankoli duygusu sarmıştı ruhumu. Sanki bir zaman bitmiş, başka bir zaman başlıyor gibiydi içimde... Sanki yıllardır seninle birlikte yaşamıyormuşum, sanki bu evde münzevi, yalnız bir hayat sürüyormuşum gibi arkamda bıraktıklarıma ilişkin neredeyse hiçbir endişe taşımadan ve mahcup bir isyankarlıkla çıktım dışarı... Çıkarken kütüphaneden okumayı yarım bıraktığım bir kitap aldım yanıma. Bakkala uğrayıp vapurda içmek için aldığım küçük kanyağı da kalın, yünlü anorağımın öbür cebine koydum...

Vapura binim kanyağımdan bir iki yudum içerken, uzun zamandır yaşamadığım çocuksu bir unutkanlık içindeydim. Yoğun, tempolu geçen hayatımdan çıkabilmek için aslında çok iyi tanıdığım, ama kim olduğunu bilmediğim biriyle gizli bir suç ortaklığına girmiş ve ondan sınırları olmayan bir izin almış gibi hissediyordum kendimi... Bu çocuksuluğun ne kadar unutkan, vahşi ve ne kadar başına buyruk olduğunu içten içe seziyordum elbette. Ama o büyük terk ediliş duygusu içimi öylesine derinden acıtıyordu ki, kendimi ne kadar unutkan ve vahşi hissedersem hissedeyim bu duygu içimdeki o büyük terk ediliş acısını sarsacak kadar güçlü olamıyordu...

Görünüşe bakılırsa seni sesinden çok etkilendiğim biriyle aldatmaya gidiyordum. Ama içinde hiç de böyle hissetmiyordum. Bunu yapmak hakkımmış, sanki buna mecburmuş gibiydim. İçimdeki o büyük terk edilişin beni nasıl boşluğa savurduğunu bilebilseydin, sanki sen de bunu yapmamı haklı bulacak ve beni herkesten daha iyi anlayacakmışsın gibi geliyordu bana. Ona doğru yolculuğa çıktığım şu an sanki dünya benden ibaretmiş, bütün bir evreni kendi zihnimde taşıyormuşum gibi hissediyordum... Senin ayrı bir insan olduğunu, benden beklentilerinin olduğunu, umutlarını, seçimlerini ve onca yıl benim için yaptıklarını unutmuş gibiydim. Sana rağmen kendi özgürlüğüme doğru yola çıkmıştım, ama eğer beni gerçekten sevdiysen, ki bundan çok emindim, bu yolculuğu yapmamı en çok senin isteyeceğini düşünmeye inandırmıştım kendimi. Öyle bir yoğunluk içindeydim ki, öylesine dönmüştüm ki içime, seni kendimden ayrı düşünemiyordum... sanki bu yolculukta sen de benimle birlikteydin... Yüzünü bile görmediğim ve sadece sesini duyup görmek için delice bir arzu duyduğum bu kadını sanki sen de bir an önce tanımak istiyor ve tıpkı benim gibi, ne olacaksa olsun diyerek, kendi zamanından çıkıp bir başka zamana benimle birlikte geliyordun...

Ada'ya geldiğimde güneş batmak üzereydi. Yaz bittiği için Ada çoktan boşalmıştı. Hüzünlü bir sakinlik vardı ortalıkta. İçimdeki o tatlı, o acıtmayan melankoliye çok uygun düşüyordu bu sakinlik... Kıyı boyunca uzanan kahvelerden birine oturdum. Kahvelerde sadece yaz kış Ada'da yaşayan bir iki yaşlı Rum ve buradaki inşaatlarda çalışan ve durmaksızın canları sıkılan inşaat işçileri vardı. Kahvelerin arasına sıkışmış Rum meyhanesi yaklaşan kışa inat dükkanını kapatmamış, üzerine Barba'nın Yeri yazan morlu, sarılı ışıklarla bezenmiş tabelası üşümüş, sinmiş, geri çekilmiş, ama yine de içinde eski bir umut taşıyan bir melankoliyle gülümser gibiydi...

Yanıma gelen garsona bir çay söyledim. Biraz içtikten sonra henüz yarıladığım cep kanyağımdan üzerine biraz ilave ettim. Çayla kanyağı karıştırıp içerseniz, güz yalnızlığınız ya daha da koyulaşır, ya da ansızın yaşanmadan geçmiş eski bir yaz mevsimine düşlerinizden bir yol açar ve içinizi kimsesiz bir mutlulukla yakıp kavurur.

Ne acı ve ne güzeldir, gelip gelmeyeceğinden çok emin olamadığınız birini büyük bir özlemle beklemek... Yanaşan vapurlardan inen yolcuların arasında ona benzeyen birini, benzemekle kalmayıp aslında o olan bir yüzü görebilmek için delice bir susuzlukla ve hiç bıkmadan karanlığın içinde birer birer kaybolan insanları seyredip durmak ne güzel ve ne acıdır...

İki vapur gelip yanaşmış ve yolculuğunu güzün karanlığına bır gitmişti... O henüz yoktu... Sahi o kimdi, nasıl biriydi, yüzü daha ö tanıdığım, bildiğim kime benziyordu... Belki de benim için hep bir giz olı kalacaktı. Hiç gelmeyecekti. Hatta bir daha sesini bile duymayacak Sesini duyduğumda o garip, o uzak iklimlere yolculuk yapamayacak Yine bildiğim hayatıma geri dönecektim ve o büyük terk ediliş duygusu i acıtmaya devam edecek, kaderimin kapıları bir daha açılmamak üz kapanacak, o kapılardan içeri sızan ve yaşanmadan geçmiş bir yazın o önce hiç görmediğim renklerde ışıklar saçan güneşini bir daha hiç g meyecektim...

Kim bilir gelen kaçıncı çayıma şişenin dibinde kalan kanyağımın yudumlarını da koydum. Bu içtiğim artık beni o eski yazlara değil, güzü gerçek, o sımsıkı yalnızlığıyla göz göze getirmişti. Ne yaparsam yapayın yalnızlıktan kaçış mümkün değilmiş gibiydi. Meyhaneci Barba meka kapatmamış, ama dışarıdaki ışıklarını söndürüp, içeriye geçe masasındaki içkiye ve eski yazların anılarıyla dolu olan düşle sığınmıştı...

Bu koyu yalnızlığımdan sıyrılmak için, birazdan onun yanına oturm onunla bir iki duble bir şey içtikten sonra birlikte Ada'daki pansiyonla birine gidip, belki de bir daha hiç duyamayacağım o sesle sevişmeyi h ediyor, senin bu geceyi bensiz bir başına hangi duygular içinde geçirece ve kaderimin üzerime kapanan kapılarını düşünmemeye çalışıyord Birden boynumdan aşağı iki kol uzandı. İki narin el göğsümde birleşti... yeri geçmiş baharlardan kalma hanımeli kokuları sardı bir anda...

Merak etme, ben buradayım, dedi ışıklı bir ses. Bir an öyle kaldık. Bi diyorum, ama bana sonsuzluğu hatırlatmıştı. Kaderimin kapıları ardına k açıldı ve bir anda kendimi bir odada yıllarca unutulduktan sonra hatırl dışarıya çıkartılan küçük bir çocuk gibi, beklemediğim bir mutlulu saldırısına uğramışçasına savunmasız hissettim ve ne diyeceğimi bilem kalakaldım. Sonra gelip yanıma oturdu. Öyle yoğun bir ışık yayılıyord ondan yüzünü göremedim önce. Hayatıma giren, ama dalgınlığım yanılgılarım yüzünden yitirdiğim insanların bütün hatıraları saklıydı sank ışıkta. Sınırları belli olmayan bir imge hayaletiydi sanki ve ben bu haya doğru çekiliyordum. Ondan bana yansıyan ışık biraz olsun azalınca derinlerimde saklı duran gizli bir burukluk yandı ve hemen söndü. Bir o burukluğu hiç hissetmedim. Onu çok fazla özlemiş olmamın için yarattığı küçük bir depreme yordum bunu. Ve hemen, işte bekled buydu, dedim kendime. Gözleri tıpkı kaderimin kapıları açıldığında önce hiç görmediğim renkleri taşıyan o güneşe benziyordu. Binlerce ren aslında hiç biri değil...

İçtiğim bir şişe kanyağa rağmen titremeye başlamıştım. Acemi, mu luğa hiç hazır olmayan ve acımasızlığı hiç bilmeyen bir çocuğun titreyi benziyordu bu titreyiş. Bu halimi fark etmesin diye konuşmaya çabala

* **İstanbul-Galatasaray.** 2 Temmuz Cumartesi günü saat 15:00-17:00 arası **İdil Kültür Merkezi**'ndeyim. Adres: Aznavur Pasajı en üst kat. * **Bursa.** 9 Temmuz Cumartesi günü saat 16:30 - 18:30 arası **Öteki Kitabevi**'ndeyim.. Adres: Bademli Sok. No:18/3 Heykel-Bursa. Tel: 0232 - 223 72 72 * **Mudanya.** 9 Temmuz Cumartesi günü saat 20:00-22:00 arası **Öteki Kit**

Akşamsefası

L-MANYAK HEPİNİZİ TİŞÖRT SAHİBİ YAPIYOR..

Yetişkinler ve çocuklar için serüven dergisi GİT'in beşinci sayısı yayınlandı. Babazula ve tüm İstanbul 3. Köprüye hayır dedi. Tünel'de sokak festivali, Haliç'de Deveci Goran vardı. Sunay Akın bir zamanlar vapura binerdi. Yunus bi de Timur otostopa başladıkları yere döndüler.

resizce. Sesim sevinçten ağlar gibi çıktı: "Ne zaman geldin, n vapur geleli çok oldu, görmedim çıktığını..."

"Nasıl görecektin, beni hiç tanımıyorsun ki... Ama ben seni oğraflarından tanıyorum. Epey oldu geleli biliyor musun? rada, birkaç masa arkanda oturuyordum. Arkana bir kez bile nüp bakmadın..."

Arkamda mı oturuyordun, diye sordum garip bir şkınlıkla... Evet, dedi gülümseyerek, seni seyrediyordum, nına daha önce gelecektim, ama beni bekleyişini, vapurdan n yolculara ben miyim, diye bakmanı, çayına kanyak koyup şini izlemek o kadar çok hoşuma gitti ki, yanına hemen mek istemedim, belki de bir daha böyle bir şeyi hiç yaşaya- m diye düşündüm; bir kavuşma törenini izler gibiydim eta, içimden sana sarılmak, canım yeter artık bekleme mek geliyordu, ama bu tören biraz daha uzun sürsün diye tum kendimi...

İyi ki geldin, dedim... Gelmeyeceksin, sanmıştım... İyi ki din..." Sesimi tanıyamıyordum... Kopuk kopuk dökülüyordu zcükler dudaklarımdan.., Kendimi hiç korumadan, ona yduğum özlemi akıtıyordum... Sanki onunla değil de içimde- o büyük terk ediliş duygusuyla konuşuyordum... İşte ğırdın beni, ben de geldim, fazla bekletmedim seni, kaldır ndeki acıyı artık, geldim teslim oldum sana, diyordum ki... Kaderimin üzerime kapanan kapılarına; beni bırakın, ni bu hayatıma hapsetmeyin, işte korkmuyorum dışarı maktan, her şeyi göze alıyorum, beni korumayın artık, ben şka bir zamana, başka bir gerçeğe doğru yola çıkıyorum, şırma ne gelirse gelsin, siz değil, sorumlusu benim, diyor- n sanki...

Yaşadığım bu ruh sarhoşluğunu ancak içkiyle gidere- rdim... Barba'nın Yeri'ne geçtik... Teypte kısık sesli bir kadın mca şarkılar söylüyordu... Barba'nın masasının hemen nına oturduk... Ne konuştuğumuzu, ona neler söylediğimi rlamıyorum... Sadece olan Barba'nın peçetelerine oldu. rmadan şiir yazmak istiyordum ona... Sanki içimden bir ak açılmıştı ve oradan sözcükler adeta yağmur gibi kalbime ğıyor, oradan da peçetelere dökülüyordu. Ona şiir yazan ni kalbim gibi hissediyordum. Yazdığım şiirleri hemen ona steriyordum. Sessizce okuyor sonra usulca çantasına vuyordu. Ne düşündüğünü sormuyordum bile... Kendi vruluşumla meşguldüm. Bir ara cep telefonuyla konuşmak ı dışarı çıktı. Konuşması bitince meyhanenin önünde biraz rup Ada'nın kimsesiz kalmış kedilerini sevip durdu... Yanıma diğinde önümde henüz okumadığı iki şiir daha vardı...

Meyhaneden pansiyona giden karanlık yolu öpüşerek yürüdük... Deniz bir yükselip bir alçalıyordu... yıllardır geldiğim bu Ada'ya sanki ilk kez gelmiş gibiydim... Ama aynı zamanda çok tanıdık bir yer gibiydi... Sadece Ada'yı değil, bu dünyayı da sanki ilk kez görüyor gibiydim... Hem hiç bilmediğim, hem de çok iyi bildiğim bir yerdi burası, bu dünya... Ben de öyleydim... Hiç tanımadığım biri gibi hissediyordum kendimi... Ve sanki kendimi hiç olmadığı kadar iyi tanıyordum... Bu bendim, peki artık epey gerilerde bıraktığım o kişi kimdi? Hiç bilmediğim bir duygunun önünde boyun eğmiş, ama sanki daha önce hiç tatmadığım bir özgürlüğe kavuşmuştum...

Bizden başka kimsenin kalmadığı o pansiyonun odalarından birinde onunla nasıl sevişmeye başladığımızı da hatırlamıyorum... Bildiğim, sadece okyanusta bir damla olduğumdu. Ama aynı zamanda okyanusun kendisiydim... Sanki onunla değil de, yıllar önce yitirdiğim bir parçamla sevişiyor gibiydim... Ona her dokunuşumda yıllar önce koptuğum yeri hissediyordum... Sanki Tanrı'nın beni terk ettiği yerdi öptüğüm her yeri... Sabahın oluşunu önce onun gözlerinde gördüm... Bugüne dek dalgınlığım ve yanılgılarım yüzünden yitirdiğim her sevgi onun altın gözlerindeki yansımalarda bir görünüp bir kayboluyordu... Sanki içimden bir ses, onu şu an hiç bırakma, ne olacaksa ya şimdi olacak, ya da bir daha asla olmayacak, diyordu... Ya şimdi ya da asla...

Onun gözlerinde bir görünüp bir sönen o altın ışıklar belki de benim geriye dönüşsüz bir yola girdiğimi işaret ediyordu... Bacaklarının arasından bir inci gibi süzülen suyu içtikten sonra yeniden onun gözlerine baktım. İçinde bugüne kadar kaybettiğim tüm sevgilerin ışığını gördüğüm o yansımalar artık kaybolmuştu. Ama belki de yalnız bana görünen o ışığı hiçbir zaman aklımdan çıkaramayacaktım. O an beni hafifçe üzerinden iterek yataktan kalktı ve telaşlı bir sesle, benim işe gitmem lazım, toplantım var, diyerek hızlı hızlı giyinmeye başladı...

İşte geceden bu yana ilk kez o an aklıma sen geldin... seni şimdi bana çok yabancı gibi görünen o eski benliğimle birlikte kendi gurbetimde bırakmıştım... Belki de ne sana ne de o eski benliğime bir daha geri dönemeyecektim... Uzaklığın bana hiç bu kadar acı vermemişti...

Ne zaman o altın gözlerdeki yansımaları gördüğümü hissetsem, orada senin bir kaybolup bir görünen sevgini hissedecektim en çok... Sevgin de bana hep aynı şeyi söyleyecekti: Ya şimdi ya da bir daha asla...

dezmer@leman.com.tr

. Adres: İnönü Bulvarı Mudanya.

Akşamsefası

KIRIK LEBLEBİ MEVZULARA UYANDIRMA SERVİSİ SUNAR

AY'A HİÇ GİDİLMEDİĞİNİ BİLİYOR-MUYDUNUZ!..

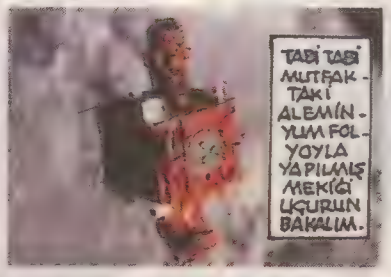

melike@leman.com.tr

KUŞ BOKU

MELİKE ACAR

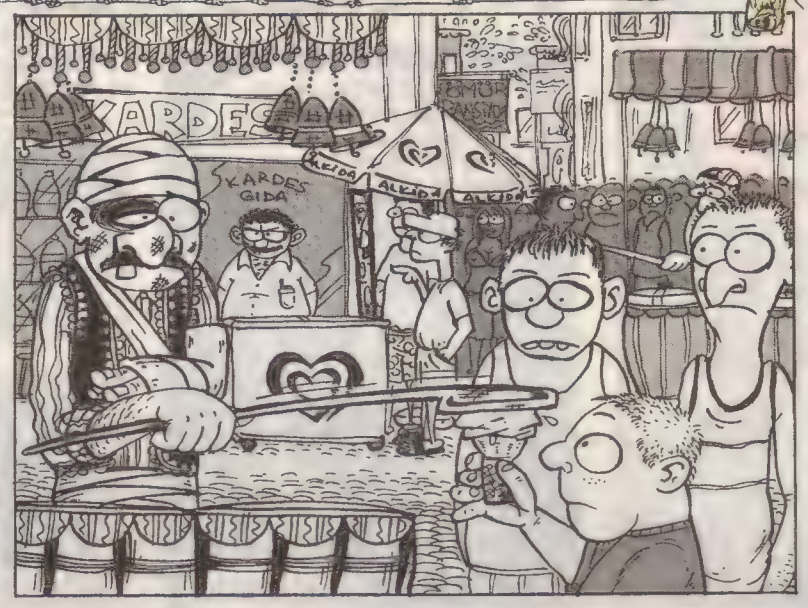

Akşamsefası

LEHCE-TÜL HAKAYIK

kemalkenanergen

Menemen : Vejeteryan kusmuğu...

Parkmetre : Aracın uzunluğuna göre park ücreti almak ahmakça olduğu kadar dahice de bir buluşmuş. Sırf bu ikilem yüzünden bile tebrik etmeye değer...

Bebek Yüzlü : Pişik de oluyodur enayi...

Sosyete Pazarı : Gel apla geel inci gerdanlığa geeeaal!..

Oduncu Gömleği : Afferim, nerden anladın, koltukaltı mı yırtık?..

Saç Ektirme : Hazır bu denli manyaklaşmışken çilek ektirseydin bari. Reçel yapardık...

Kül Kedisi : Normal kedinin yakılmasıyla elde edilmiş gibi bir durum var ve yıllardır kimse bunu dert etmiyor. Çıldırıcam...

Nazi Almanyası : Hadi ordan kurnaz! Naziler Alman diil miydi sanki?..

Soğuk Sandviç : Faketmez. Kendisiyle sevişmeyi şimdilik düşünmüyorum...

Umkdoğu Felsefesi : Paranı tütsüye yatır, biraz da Hintli kazansın. İyi fikirmiş...

Cadılar Bayramı : Bayramda biz de yaşlı teyzelerin elini öpüyoruz ama hiç birini de bu şekilde itin götüne sokmuyoruz. Çok ayıp...

Kimono : İstersem ortalıkta bornozla bile dolaşırım, kime ne'nin Japoncası...

Ferman Padişahındır : Yalakalığa bak, hakaret gibi. Padişah'ın, kendi fermanından habersiz bi avanak olduğunu varsayıyo...

Gündüz Yengeç : Zenci gölgesi...

Yerli Dizi : Aynı mahallede yaşayan apaçilerin afacanlıkları...

Taklit Yarışması : Buradan da anlıyoruz ki, ünlü olanlar, o modeldeki herkesten mümkün mertebe en aklı başında olanlarıdır...

Şarkı Sözü : Şairiyle yüzgöz olmuş şiir...

Saatli Bomba : Yok yaa. Biz de saat 56 oldu, zaman da geriye doğru akıyor sanmıştık. Ssalak!.. Kaçalım hadi...

Geviş : Bi tur da sıçtıktan sonra çiğne istersen. İçin rahat etsin...

Beşibiyerde : Dörtte niye haber vermedin ibino?!.

Saygı Duruşu : Uyuz olduğumuz şahıslar için de saygısız duruş yapsak ya lan. Daha çok eyleniriz...

Çar : Şimdi sorsan, bu bile "önceki hayatımda Rus prensesiydim" der. Bokunu çıkardılar artık, çok üzülüyorum...

Teoman : Fazıl daha iyiymiş be baba...

AYRINTILAR

m·e·T·i·N·F·i·D·A·N

Biraz, burnumun üstünü sildim. Parlıyor olabilirdi. Sonra yanaklarımı, biraz da ensemi. Ve, kulaklarımın arkasını azıcık. Etrafıma baktım, kimsecikler yoktu, en azından yakınımda kimse yoktu; kağıt mendili göğsümden içeri sokup, sol koltuk altımı da sildim.. Hem, kim ne karışırmış yahu. Sıcak işte. Terliyorum. Yağlı bi cildim var üstelik. Şu, model-oyuncak dükkânının üst katındaki, turizm şirketinin balkonunda duran, demirlere kollarını dayamış, kaldırımı izleyen adam mı şaşıracak, ve soracak hattâ: 'Aa, yol ortasında da insan koltuk-altını mı siler miş, ne kadar kabasınız..' Gerçi, ilginç olurdu! Ona verecek yığınla cevabım vardı. İlkönce, evden çıkmadan önce banyo yaptığımı söylerdim. Üzerimdeki terin, temiz bir ter olduğunu, sadece bu hâliyle beni rahatsız ettiğini. Ve sizlere söylediğim şeyi, cildimin yağlı olduğunu.. Model-oyuncak dükkanının üst katındaki turizm şirketin balkonunda, bu tarafa bakan bir adam filan yoktu. Dikkat edilirse, bir balkonun da bulunmadığı görülebilirdi. Belki de, balkon süsü verilen, pencere yerine bir kapısı mevcut, demir korkuluklu, otuz santimlik o beton çıkıntılardan biriydi.. Gene de, oraya birisi yaslanıp rahatça etrafı seyredebilirdi. Orada birisi var mıydı? Böylesi değil de, bu soruyu, başka mekânlar için sormak hoşuma gidiyordu. Örneğin, az önce önünden geçtiğim, kahve içilen geniş ve gölgeli bir bahçesi olan o pastahane için.. 'Orada oturan birisi var mı' diye düşünürdüm; oturmayı hayâl ettiğim yere, bahçenin sahile bakan köşesindeki boş masaya ve sandalyeye bakarak.. Orada oturduğumu düşlerdim sonra. Kendimi yakından izlemekten sıkılmış olmalıydım. Artık uzaktan görmek istiyordum. Belki de, birisinin bana bakması hoşuma giderdi. Oradan bakmalıydı yalnız; uzaktan. Bakışların en nefisi, uzaktan oluyordu genelde. Yakından gerçekleşen şey, başka birşeylerin temasıydı. Elbet o da lezzetliydi. Ama uzaktan olanı yok mu.. aah.. Hayır, daha uzaktan! Daha, biraz daha.. Ve bir süre sonra, yokluk ve varlık iç içe geçiyor, arzulanan şey, kalbin tam ortasına bir çukur açıp oracığa yerleşiyor! Artık, kurtulmak imkânsız. Bütün mesâfeler tükendi çünkü. Ne yakın, ne uzak var şimdi. Sadece keyf için, kurmazca, yapay süreçler ve mesafeler tasarlananabilir ki, insanların birbirleriyle olan ilişkilerinde hiç de beceremedikleri birşey değil bu.. Sonra, bütün bu kutsal ve asil duyguların ortasında, kulağıma bir zonklama geldi sanki. Evet, zonklayan bişeyler var gibiydi. Galibâ, yakın bir zamanda seks yapacağım için mutlu olmuştum. Fıkradaki o adama benziyordum. Hani, seks'i hangi sıklıkla yaptıklarından konuşuyorlardır da, yılda sadece bir kez yapan adam en mutlu olanıdır aralarında; çünkü günü gelmiştir, o gündür.. Tabii bu mantıkla bakıldığında, on senede bir yapılması, daha olağanüstü bir heyecan yaşatacaktı! Veya öyle bir anda, doyurucu bir heyecandan değil de, müthiş bir patlama ve böğürtülü bir fışkırmadan bahsedebiliriz. Ne kadar, insan ruhunu geliştirse ve güzelleştirse de, haz'zı ertelemenin bir takım yan etkileri mevcuttu. Dolayısıyla, ayda bir gün, bi fahişeyle dört saat oynaşabilmek, şimdilik benim için uygun sayılırdı. Ve o gün, yarındı. Unutmuştum, ama yürürken birdenbire aklıma geldi, ve sürekli kafamda kurmaya başladım. Pozisyonları geçiriyordum hayâlimden; hmm bu iyi diyordum, o da iyi, ve yeni bir pozisyon vardı, kaç aydır onu denemeyi istiyordum, kısmet olmamıştı. Bir koltuk, belki bir sehpa, bir de kombinezon gerekiyordu bu pozisyon için. Ve bir erkek ile bir kadın tabii. Bunların hiçbiri olmadan, sadece kafamın içinde düşündüm. Sonra, birşeylerin kımıldadığını hissettim ve bıraktım düşünmeyi! Başka şeyler düşündüm..

Şu, ayda veya yılda bir kez meselesi, gerçekten ilginçti. Acaba, 'Senede bir gün' yapabilir miydim diye aklımdan geçti. Bir filim vardı öyle, emin değilim, belki Ediz Hun veya Kartal Tibet, Filiz Akın, Hülya Koçyiğit, hiç hatırlamıyorum.. Senede bir kez biraraya gelebilen sevgililer.. Yüksekçe bir yerde, bi çay bahçesi miydi.. onu da hatırlamıyorum.. orada buluşuyorlar, oturuyorlar karşılıklı.. Böylesi mümkün müydü, doyurur muydu? Mâdem uzaklık diyordun, al sana uzaklık! Gerçi, aşkın kalpte saklı olduğu, mesafelerin böylece anlamını kaybettiği ve arzulanan varlığın zaten içeride bir yerde olduğu da söylenmekteydi, uzmanlar tarafından. Peki, öyle bir anda, tuhaf bir zonklama hissi uyanır mıydı acaba insanda. 'Hadi eve gidelim, üşüdün hem sen, bir kahve içeriz bende?.' Bütün bir yıl beklenen o buluşmanın, içine eder miydi böyle bir teklif.. Sanmıyorum. Zaten, teklife pek hâcet kalmazdı; hayvanlar gibi koklaşır ve insanlar gibi birbirine sanılırlardı, böyle bir kavuşma ânında.. Tamam, bu meseleyi de halletmiştim. Bisikletçi dükkânının önünden geçerken, 'öyleyse, iki yılda bir kez' de yetebilir bana' diye düşündüm!. Bisikletçi dükkânının vitrininde, havada asılı duran bisiklet ler vardı. Onların havada asılı kalması nedense çok çirkin geliyordu gözüme! Yere basmayan bazı düşüncelerimi mi hatırlatıyordu yoksa. Hayır, böyle bir çağrışımla da pek ilgisi yoktu. Havada asılı duran bisikletlerin, o saçma görüntüsünden hoşlanmıyordum. Herşeyi havaya bırakıp orada tutmak gibi bir moda akımı vardı sanki!. Sonra, otobüs durağının yanından geçtim usulca. Bazı durakların önünden, bazılarının arkasından da geçilebiliyor. Boğa'nın ordan Kuşdili'ne inen caddenin, on metre ilerisindeki durağın, arkasından geçmek biraz zordu. Ya da başka bir duraktı bu, emin değilim: Birkaç kez, yürüşe çıktığımda denemiş, bir engelle karşılaşmıştım. Durak, arkasındaki duvara neredeyse bitişik sayılırdı. Dar koridordan, yan yan ilerlemem icap edecekti. Üstelik çıkışta, bir biletçi, veya tane sigara gibi bi yığın garip şey satan o tezgâhlardan birinin yolu tıkaması da mümkündü.. İnsanların önünden geçmemek için tercih ederdim genelde, durak arkalarını. Bir otobüs değildim, dolayısıyla bekledikleri şey de ben değildim. Minibüslerin bile dikkat etmediği bu kurala, bir yaya olarak özen göstermemin diğer bir nedeni ise, durak arkalarının sakin, gölgeli ve dar olmasıydı. İnce, koridor benzeri şeylerde yürümek hoşuma gidiyordu. Durağın, bu özelliklerde bir arkası yoksa, yani kaldırımın ortasındaysa, o zaman önünden geçmemin de bi sakıncası yoktu tabii.. O an geçtiğim durak gibi:

Genç bir kadın ile, daha yaşlıca bir adam oturuyordu, duraktaki metâl taburelerde.. Onlara bakmak istediğimden olmalı, adımlarımı yavaşlatmıştım.. Burada buluşsalardı, diye hayâl ettim. Yılda bir kez, burada. Ne saçma. Hayır, saçma değil, devamını getir: 'Evet, yılda bir kez ama, birazdan otobüse binerek, yalnız kalacakları eve gidecekler. Hmm? Öyle bir anda, bence cebindeki tüm parasıyla bir taksi durdurur insan.. Ya yürümek? O da epey zevkli ama. Senede bir gün. Bazı keyiflerden fedakârlık edebilir insan!. Aklıma sonra, güzel bir pozisyon geldi: Bir durak, bir bisiklet, ortayaşlı bir adam ve genç bir kadın gerekiyordu bunun için. Sapıkçaydı.. Ne adama, ne kadına göz attım. Laf olsun diye, camlı bölmedeki reklam afişine gereğinden fazla dikkatli bakarak, durağın önünden yavaşça geçtim.. Boş bir otobüstüm, ve arkamdan bir şeyin koştuğunu sanıyordum. Kapıyı yumrukladı. Açmadım.

METİN EDAN

Akşamsefası

"İKİLİ DELİLİK"

YAZAN-GİZEN Hasan Güvercin

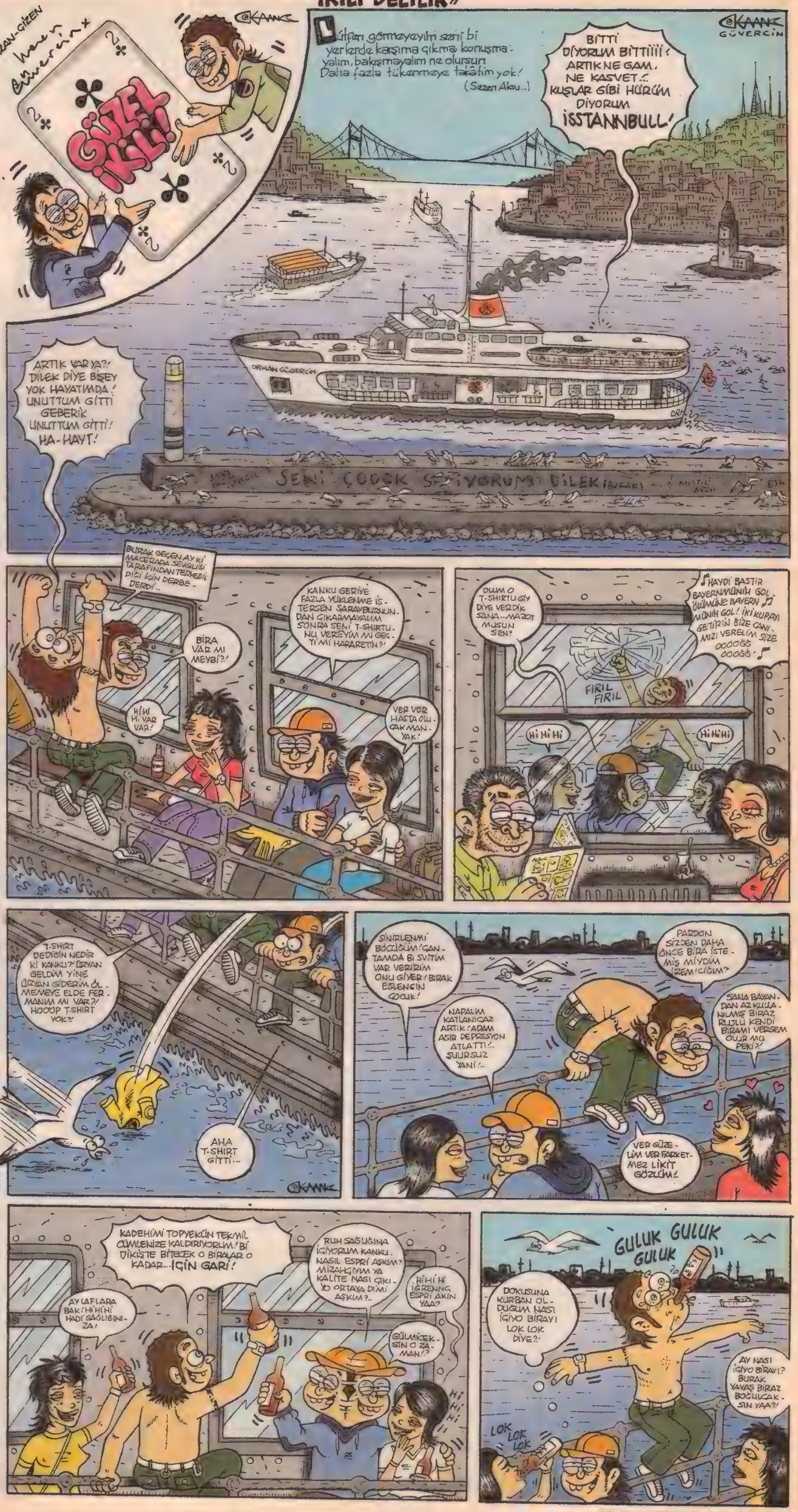

Devamı 12. Sayfada

Baş tarafı 11. sayfada

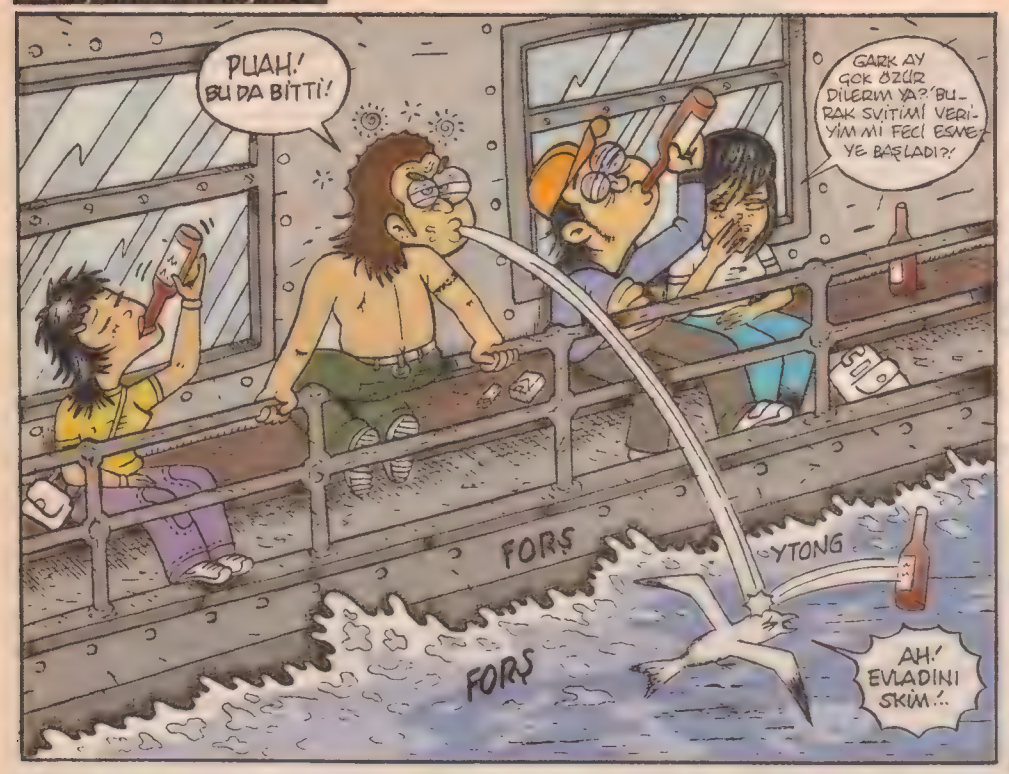

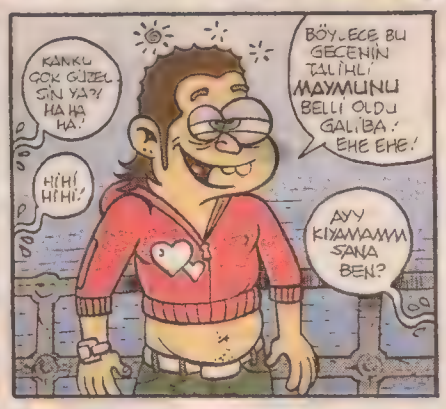

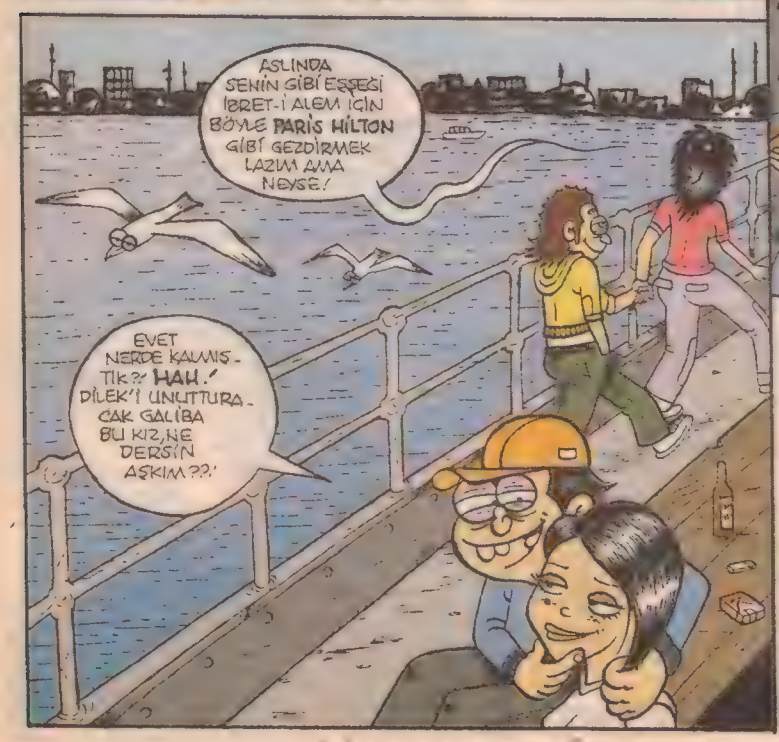

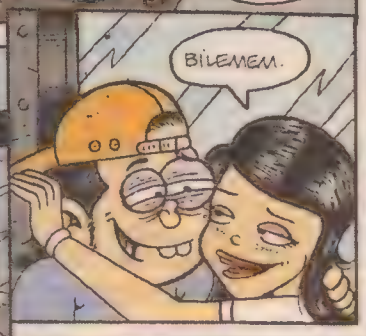

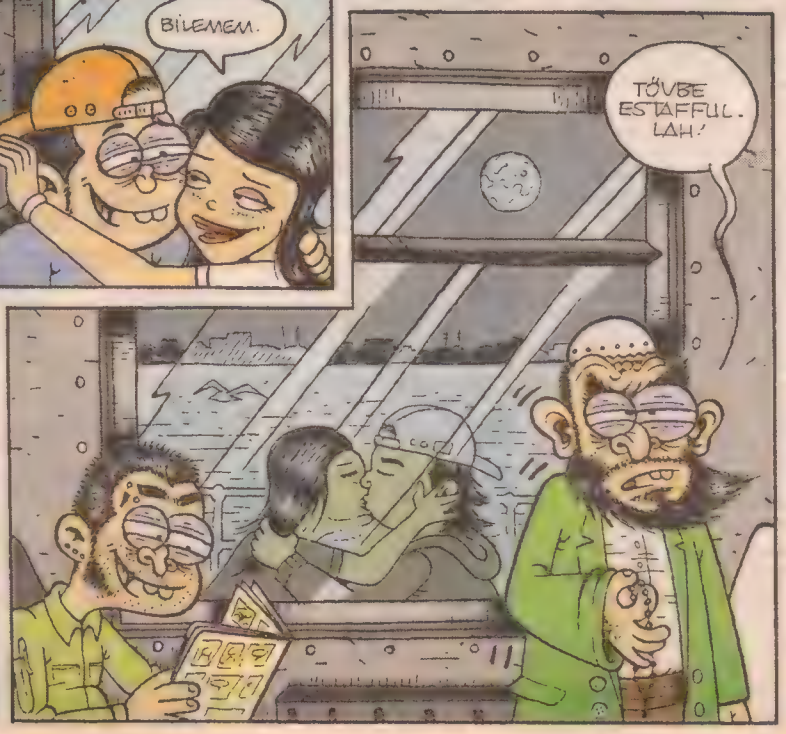

Akşamsefası

Devamı haftaya

LeMan Tişörtlerini bulabileceğiniz adresler... (Dikkat her hafta yeni adresler eklenmektedir)

12 YTL.

TRAKYA BÖLGESİ TOPTAN SATIŞ SORUMLUSU: 535-722 12 59 mizahtrakya@mynet.com **ANTALYA** MISS MORE Atatürt Cad. Ali Oğuz Konuk İşhanı No:30A/29-30 (Adidas'ın yanı) **GAZİANTEP** GÜLGEM GİYİM Karatarla Mh. Eskisaray Cad. Turistik Gaziantep ÇarŞısı NO:49 Şahinbey **İZMİT** IVIR ZIVIR Ömerağa Mah. Belsa Plaza 5-6 Blok Kat:1 No:106 **AYDIN** ÖNER HASTÜRK Altınkum Mh. Yalı Cad. No:24 Didim **İBRAHİM OTAY** Cumhuriyet Mh. Sahil Pazarı Stand No:8 Güzelçamlık - Kuşadası - AYDIN **IĞDIR:** gülşah istir: atatürk cad. ığdır pasajı 37/2 **SUSURLUK:** (assos, bodrum, marmaris'e akarken susurluk'ta ayran ve tişört molası) / **ISTANBUL:** prene müzik ve elektronik: mühürdar caddesi akmar pasajı 70/10 kadıköy / böcek butik: (anna cristina) istiklal cad. süslü saksı sokak (lemankültür sokağının bitimi) no: 12 beyoğlu / cafe sol: osmanağa mah. serasker cad. rızapaşa çıkmazı no:1-5/3 kadıköy / kösteb: hasfırın cad. sinanpaşa işmerkezi 67/5 (mekdonaltın bitişiği) beşiktaş (faruk başoğlu) / ergenekon cad.No:49 pangaltı (freak brothers bülent kapucı) / kripton cafe rock market: (kripton gezegeni ile karıştırmayın) ebuziya cad. diri han 64/1 bakırköy (muharrem üstündağ) / deniz: lamartin cad. 35/1 (taksim iş bankası sokağı) taksim / alemdar cad. yerebatan sarnıcı çıkışı sultanahmet / raven: istiklal cad. atlas pasajı no:21 / **ANKARA:** konur sokak tay / aykut feneri: hacettepe üniversitesi beytepe kampüsü stand alanı / yeloğlu sear giyim: 3.cadde 94/2 bahçelievler **ÖDEMİŞ:** mena butik: (nezihe uzunkol) saraçoğlu cad. no:5 **İZMİR:** 871. Sk.No: 19 kızlarağası han. (mağaza leman tişört sorumlusu güsfen emekçi) / kaya: sanat sokağı kıbrıs şehitleri cad. no:109 / küçükpark zafer cad. kadrioğlu apt. no:25/f bornova (Yalçın Kaya) kültür mah. hükümet cad. no: 6 aliağa (hüseyin kocabaş) 1718 sok. no:2/b karşıyaka / **BALIKESİR:** iskele mh. barbaros cad. no:47/1 altınoluk / **ESKİŞEHİR:** hoşnutiye mah. kızılcıklı mahmut pehlivan cad 26/A / **ADANA:** cemal paşa mah. 2. sok no 26 (pasta pastanesi sokağı / **MARMARİS:** kemeraltı mah fevzi paşa caddesi 12/A **KAYSERİ:** seydi burhanettin bulvarı 20/1 hadi kayserili.. / **KONYA:** sultan cem cad. 1. form apt. altı no:1/2 / **VAN:** postane cad. sanat sokak no:2 deseniz herkes gösterir / **BURSA:** atatürk cad. agah han no: 61 / **DENİZLİ:** halk cad. 452 sk. no:34 / atatürk bulvarı anıt han.. **MANİSA:** (akın aktepe) yarhasanlar mh. konuk cad. no:117 / **BANDIRMA:** (cansu şıkyıldız) hükümet cad. no16.. **ANTALYA:** altındağ mh. güllük cad. 65/b (ring hotel 50mt. yanında) / **BARTIN:** kemer köprü mah. 27 mayıs cad. 66/c...bu arada karizmatik adresler almış da yürümüş.. bulun, alın, giyin, coşun, koşun naparsanız yapın... satış noktalarımız hızla artıyor ve adresler bize ulaştıkça buraya ilave ediyoruz.. buraya gelecek mi diye merak edenler adreslerimizin takipçisi olsunlar..

toptan ve parekende satış için irtibat

0538 4189177

komikgiyim@gmail.com

Behiç Pek

behicpek@leman.com.tr

KEDİNİZİN KÖŞESİ

Hocam geceleri iyiden iyiye geç vakit seçip şöyle üçbuçuk gibi bahçada sırtımı divara bi veriyom **"Meovvv nırrıaa neyynn eooo moreynn"** ediyomkine pimapen tez açılıp beynime postal çaktırıyo gavat. Kaçıyom gene geliyom, foşurutturan govayları içinden pöstekime su saçıyo yaa.manyak mı yaa üstüme başıma yaa...

Cevap: Yavrum, sabah yap moreyynn.Sabah işte olur, işitmez.Çık yap duymaz o..Gece yap, döner yatakta.Kalıktır kendini, çakar kundura alın kısmına, çıkar kıvılcım kedi gözden, ışıtır geceyi.

GÜZEL AMA BÜYÜK SÖZLER.

Bana bir ok, bir yay, iki de olgun elma verin. Elmaları yiyeyim ki yayı çekecek enerjiyi toplayabileyim. Atıyım oku uzağa.
Şövalye Notingam dö la Buster

Karpuzu sıkıp suyla karıştırıyorum, karpuzata yapıyorum içiyorum bi boka benzemiyor.
Kraliçe II.Nur Torres Batitom

KAHRAMAN MASA ESAT

Erhan Candan

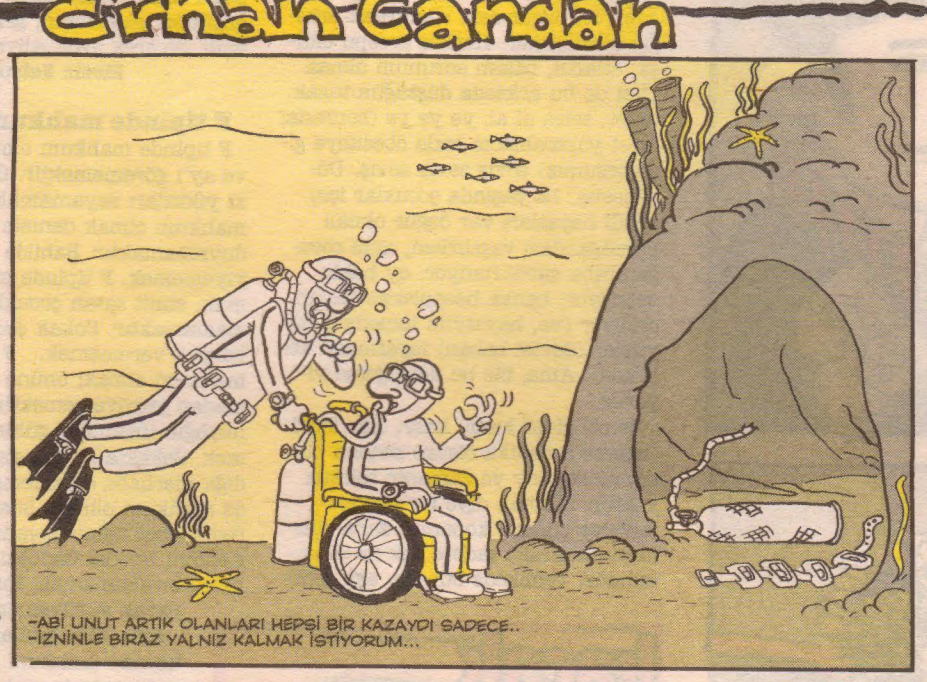

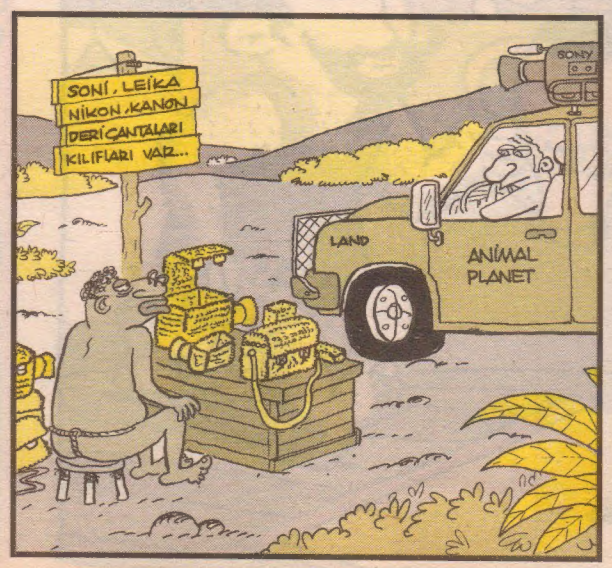

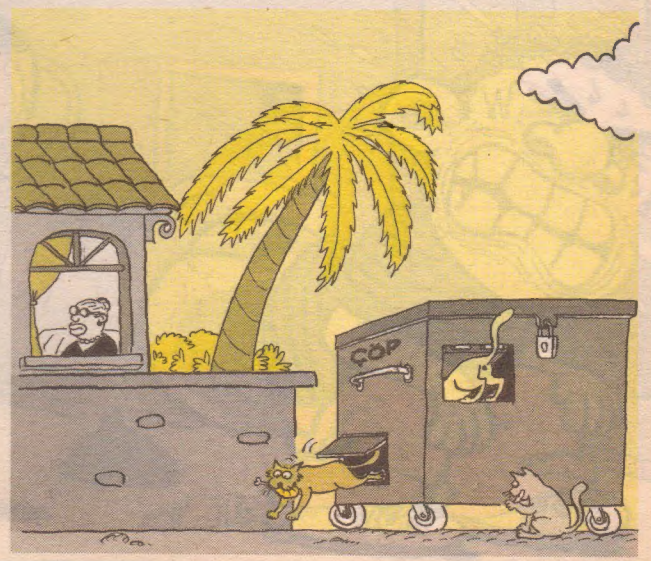

erhancandan@leman.com.tr

Akşamsefası

Dengeli Beslenme

KAAN ERTEM

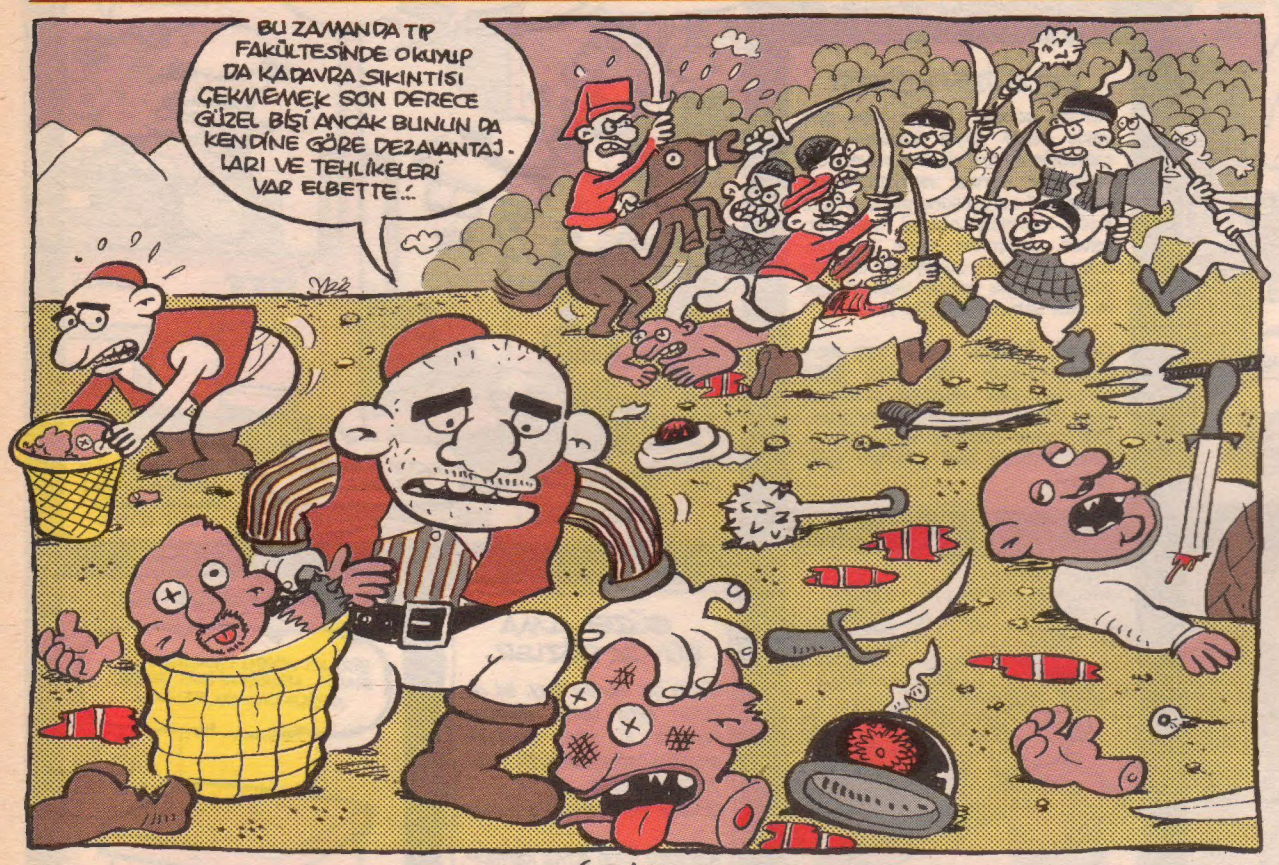

Akşamsefası

LeMan MİZAH DERGİNİZ

OKUR mektupları

FİRUZAĞA MAH. DEFTERDAR YOKUŞU NO:47 BEYOĞLU / İSTANBUL

Çağla Esmeray'a,

Aslında bu gecikmiş bir mektup.

Doğru yakaladığın noktalar da var, ama, hedefi ıskaladığını düşünüyorum. Herkes özgürce sevişse, tecavüz olmasa. Bence tam bu noktada devlet babanın tuzağına düşüyorsun. (Sence, Avrupa'da tecavüz yok mu? Herkes dilediğince sevişiyor ama sorun hala var.)

Tecüvüz, Homo Sapiensin hayvani yönüdür, doğru ama önüne gelenle yatmak da hayvanidir. Özgürlük diyorsun; Özgürlük ne? Özgürlük evet diyebilmek değildir. Özgürlük hayır diyebilmektir. Seçebilmektir. "Barda bu vardı, buna kaydım" seçebilmek değildir. (Bu noktada seçmek gibi gözüküyor ama; en iyi ile iyi farklıdır. (Tenin en iyi teniscisi. İyi bir tenisci değil. Bu kadar açık bir şey))

Bizi düşürdükleri çok basit bir numaraları var bu tarafda değilsen karşıdasın. Bazı durumlarda geçerli olabilir, ya da illa başını açma arasında taraf olayım ki. Cumhuriyetin başından beri İslami siyasileştirmeye çabala, sonra Türban diye saldır. Tek amacı: Herşeye rağmen militanlaştıramadıkları "Dindar" kitleyi militanlaştırmak. İki tarafında yöneticileri kim? Kendileri. İkinci örnek; Tansu Çiller'i bilir misin bilmem (bilmiyorsan bir araştır) Şimdi, sence bir kadın mi? Tipik erkek mi? Erkek egemen toplum demiyorum artık, egemen erkeğin toplumunun vasat erkekleri. Çiller, Güler Sabancı... ve daha diğerleri (ve burada... Söylemin (dolayısıyla ideolojinin) kime ait olduğu çok önemlidir. Bugün ABD'ye savaş açtığını söyleyen gericiler niye çuvallıyor? Çünkü, kullandıkları söylem pentagonda hazırlandı ve bu çabaladıkça batacağın bir batak. (ve samimi olanları hala anlayamıyor, nerede hata yaptıklarını) Ve, özgür sex, sömürgeci erkeğin ideolojisidir. Herkes orospu olursa, atlama, bakım sorunum olmaz. Tam da bu noktada düştüğün tuzak, tüket, satın al al, ye ye ye (sonrada; diyet yapmalısınız hızla obeziteye gidiyorsunuz) seviş seviş seviş. Düşünsene, 12 yaşında çocuklar için kendi hayatları var özgür olmalı propagandası yapılırken, aynı çocuğa araba sürdürmüyor, oy hakkı vermiyor, banka hesaplarını teslim etmiyor (ve, hayatının temelleri, büyükler (devlet baban) tarafından atılırken). Ama, biz bu demogojiyi yiyoruz.

Ve sel gider kamu kalır, Her ilişki (isterse 5 dakika olsun) senden birşeyler koparır ve zamanın tekrarı yoktur. (Zaman diye bir şey var mı?) ve bunun (kopanın) sana dönmesi (artarak) sadece aşk ile mümkündür. Tehlikede burada, aşk tehlikelidir. Aşık insan, dünyaya güzel gözle bakar. (Her zaman, aşıklar ni ye çile çek(tiril)miştir ve haksız durumda isen (tabiki her sömürücü) aşk istemezsin. Arzu iyidir dersin. Arzu, at gözlüğüdür. Yapacam dersin durursun. Bak çevrene herkesin bir zengin olma planı vardır. Yüzde kaçı başarmıştır. Ama, bu arzuları kendisini soyan sessiz kalmasını sağlamıştır. Çünkü bulsaydı, kendi yapacaktı. Ve yine Avrupaya gidelim, o çocuk 25 yaşında tükenmiş birşekilde ölümü bekliyor. (Şansında önünde 50-60 yıl var)

İşin Türkçesi; orospulaşın diyor (erkeğinde orospusu olur (erkeği kışkırtıyor)). Biliyorlarki bu yaşam tarzı ile belli bir noktadan sonra, sonsuz bir yorgunluğa gidiyorsun. Al sana en ucuz uyuşturucu; sex ideolojisi. Homo Sapiensin her ne kadar doğuştan bir yanı hayvani ise de, diğer yani insani ve sistem tümden insanileşmeni istemiyor. Bu noktada sihirli kelime güvendir ve bu yaşam şekli ile güven oluşması imkansızdır. Sonuç yanında yatana güvenmeyen, konuşacak kimse (insanın sosyal bir varlık olmasını engelliyemediler) olmadığı için terapiste koşan bir yığın kütle.) Dışarıya, güven yoksa, kendine de güven ölür. Ve en tehlikelisi kendine saygı yok olur. Saygının, güvenin olmadığı yerde muhalefet de olamaz. Böylece okulsuz milli eğitimi rahatca yönetirsin. Kısacası, savaşma seviş ihanetin adıdır. Seni doğru anladığımı düşünüp, sloganının; gerçek aşk olmalı, diyerek veda ediyorum.

Metin Selçuk - Almany

F tipinde mahkum olmak

F tipinde mahkum olmak; güneşi ve ay'ı göremektir. Sonra; gökteki yıldızları sayamamak... F tipinde mahkum olmak denizin kokusunu duyamamaktır. Sahilde balık-ekmek yiyememek. F tipinde mahkum olmak; simit satan çocuklardan simit alamamaktır. Sokak çocuklarına harçlık verememek... F tipinde mahkum olmak; önüne duvar çıkmadan yürüyememektir. Hiç tanımadığın insanlara gülümseyememek. Sokakta karşılaştığın bir tanıdığa merhaba diyememek... F tipinde mahkum olmak; İstanbul'un kalredici güzelliğine doyamamaktır. Kendini İstiklal Caddesi'nin kalabalığına bırakamamak; insanlara çarparak yürüyememek...

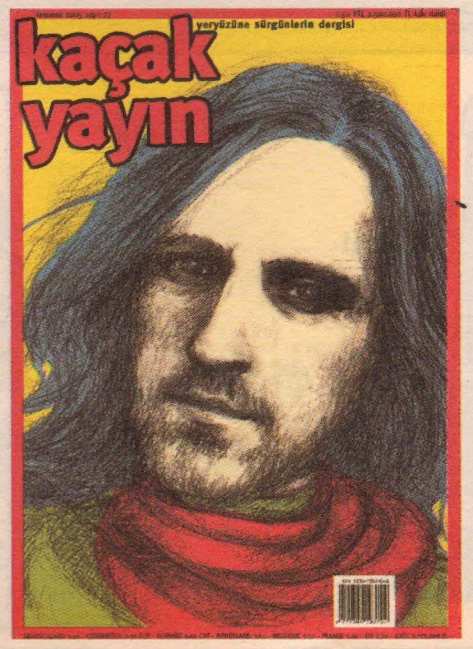

Ama tüm bunlara rağmen tipinde mahkum olmak; hayattan ve insanlardan umudunu kesmeden, umutla ve inatla yaşamaya devam etmektir...

Sebahattin Arsla
Kocaeli 1 No'
F Tipi Cezaevi, B2-7-3

Sevgili LeMan Dergisi

Dünyadaki tüm iğrençlikle bizi insanların "bana dokunmayan yılan bin yaşasın" dediğimiz yerlerde yayılma fırsatı buluyor ve biz insanlar öyle bencil bir tabiata sahibiz ki gene de bunu bile bile devam ediyoruz. "bana dokunmayan yılan bin yaşasın" demeye.

AKP iktidara geldiğinde te sevindiğim nokta başörtü yasasının kalkacağını düşü-

nüyor olmamdı. Ben başörtülü değilim. Hatta Müslüman bile sayılmam. Daha da ötesi tanrı inancımın olup olmadığını bile ciddi tartışma konusudur. Ancak özgürlüğe olan inancım sorgulanamayacak kadar sağlamdır. Ve benim özgürlük anlayışıma göre düşük bel pantolon giymenin suç sayılması ne kadar kişisel hak ve özgürlük ihlaliyse, kamusal alanda başörtü yasağı da o kadar kişisel hak ve özgürlük ihlalidir. Herkes inanç ve dilekleri doğrultusunda giyinme hakkına sahip olmalıdır. İsteyen çıplak gezmeli isteyen çarşafa girmelidir. Bu örne çok uç gelmiş olabilir ama ne kimsenin çıplaklığı çıplak olmayanların, ne kimsenin çarşafı çarşafsızları ilgilendirir. Devletin görevi insanların sosyal hayatına, kılık kıyafetine, inançlarına karışmak değildir. Devletin görevi birbirlerinin özgürlük alanına girmek suretiyle bir başkasına zarar veren insan sayısını en aza düşürecek refah ve düzeni sağlamaktır. Bunun dışında insanların üzerinde hiçbir yaptırım ve söz hakkı yoktur. Herkes kendi giysisinden, kendi inancından, kendi yaşam tarzından sorumludur. Devlet ne çıplak gezen insanlara, ne de çarşafla dolaşan insanlara, "dur sen böyle gezemezsin" deme hakkına sahiptir. Devlet bizden sorumlu bir kurum değildir. Devlet bizi yönetemez, yalnızca temsil edebilir. Bu temsilde öyle kılık kıyafetimize varıncaya kadar uzun boylu bir kapsama sahip değildir. Bu temsil yalnızca birbirimize zarar vermemize engel olabilecek bir sistem oluşturma adına yapılabilecek bir takım düzenlemelerle sınırlıdır.

Ve siz sevgili LeMan dergisi, düşük bel pantolon yasasına tepkinizi çok güzel bir biçimde gösterdiniz. Sizi yürekten kutlarım, çünkü hiç bir kurumun hiç kimseye sen bunu giyip gezersen seni içeri atarım demeye hakkı yoktur. Peki kızının mezuniyet törenine törenine gelen anneye başörtünü çıkarmazsan giremezsin deme hakkını kim hangi cesaretle kendinde buluyor? Daha da acısı siz bu haberi gazetelerde okumadınız mı sevgili LeMan dergisi? Yoksa düşük bel pantolon giyenlerin içeri atılması daha fazla kişisel özgürlük ihlali oluyorda, başörtülü annenin kızınını mezuniyet törenine başı örtüsü yüzünden katılım gösterememesi daha az mı kişisel özgürlük ihlali oluyor size göre? Özgürlük gerçekten böyle duruma göre değişen, esnek birşey midir? Yani ben yarım inançlı bir kızcağaz olarak düşük bel pantolon yasası karşısında kişisel özgürlük gerçekten böyle duruma göre değişen, esnek bir şey midir? Yani ben yarım inançlı bir kızcağaz olarak düşük pel pantolon yasası karşısında kişisel özgürlük ihlaline girer diyerek ayağa kalkmalı, kızının mezuniyetini başörtüsü yüzünden göremeyen anne haberini ise büyük bir olgunluk ve dinginlikle en iyisin devlet bilir nidalarını izlemeli miyim? Siz kızının mezuniyet törenini göremeyen başörtülü anne haberini okuyunca ne hissettiniz peki? Yalnızca iktidarla aynı fikirde olmamak için tepkisiz kalma kararı mı aldınız? Yalnızca iktidarla aynı fikirde olmamak için tepkisiz kalma kararı mı aldınız? Peki yalnızca düşmanla aynı fikirde olmamak adına haksızlıklara göz yummak gerçektende ahlaklı bir davranış mıdır? Yoksa sizin dergide hiç tesettürlü bir çalışanınız olmadığı için bu konuya değinmeyi boşu boşuna yer israfı olarak mı gördünüz? Ben daha 18 yaşındayım herşeye aklım ermeyebilir, bu yüzden de bu soruların cevabını bekliyorum. Yayın hayatınızda başarılar...

Çağla Esmeray

Akşamsefası

LeMan PAF TAKIM

Berk Özdemir (Ankara)

Coşkun Cantoğlu (İST)

Hüseyin Macit Tunç (İST)

Erhan Güneş (İST)

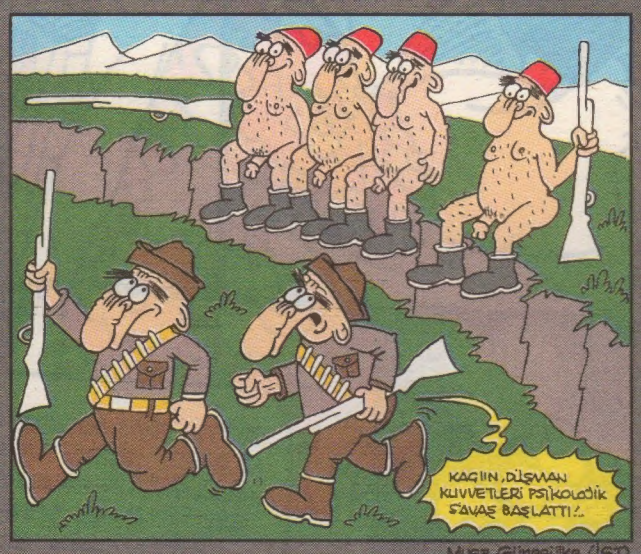

Musa Güneşlilke (İST)

Yıldıray Özilyen (Kocaeli)

Egemen Merdan (İST)

Serdal Keskin (Ankara)

Hakkı Ozan Üyesi (Bilecik)

Okan Akkaya (İzmir)

İnsan Orhan (Bursa)

Mehmet Haydar (Çanakkale)

İpek Özsilistli (Tarsus)

Levent Boz (İST)

İstanbul'daki Paf Takım antrenmanının bu haftaki konuğu **Behiç Pek** oldu. Büyük ustaya aktardığı tecrübelerden ve öğütlerinden ötürü teşekkür ediyoruz... Şimdilik ilk haftalarda herkese bir şans vermeye çalışarak hazırlıyoruz Paf takım sayfamızı. Ama çok yakında forma aslanın ağzında olacak. İnsanı şıpır şıpır ter içinde bırakan sıcak havalara rağmen Paf Takım kadrosu gün geçtikçe çoğalıyor! İstanbul tayfası soyunma odamıza sığamayacak kadar kalabalıklaşırken, gizli bir rekabet duygusu içindeki Anadolu kaplanları da posta yoluyla akın akın gelmekteler... Bu çekişme nereye varacak bakalım, ben de merak ediyorum...

PaF Takım Antrenörü
Gürcan Yurt

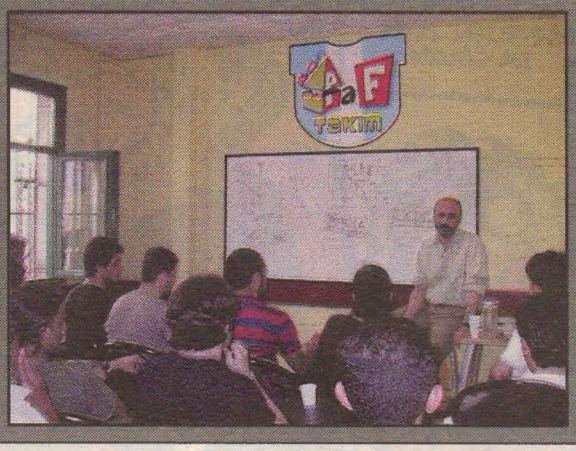

LeMan PaF Takım'a katılmak isteyen genç mizahçıların aday formunu doldurarak, kısa özgeçmişlerini, 4 adet fotoğraf ve nüfus cüzdanı önlü arkalı fotokopisini karikatürleriyle birlikte **"LeMan Paf Takım Firüzağa Mah. Defterdar Yokuşu No: 47 Beyoğlu/İSTANBUL"** adresine göndermeleri veya PaF takım toplantılarına getirmeleri gerekmektedir... Leman Paf Takım toplantısı her Pazar saat 14:00'de **"İstanbul Leman Kültür İmam Adnan Sok. No:20 Beyoğlu/İST"** 3.kattaki Paf Takım soyunma odasında! (Dikkat!.. Yazışma adresiyle karıştırılmasın!) Soru ve görüşler için: **paftakim@leman.com.tr** (e-mail yoluyla yapılan aday başvuruları geçersizdir)

Karikatürler İçin Teknik Bilgi: Karikatürler resim kağıtlarında, tercihen A5, A4 veya en fazla A3 boyutlarında olmalıdır. Sadece kurşun kalemle çizilmiş olan karikatürler yayınlanamaz! Kurşun kalemli çizimler (eskizler) çini mürekkebi kullanılarak tarama uçuyla çinilenmeli veya rapido, asetat türü kalemlerle mürekkeplenmelidir. Ardından da kurşun kalemler silinerek sadece mürekkepli, renksiz orijinal çizimlerin gönderilmesi gerekmektedir. Karikatürlerin yayınlanma ölçüsü de düşünülerek konuşma balonları okunulabilir ferahlıkta ve genişlikte olmalıdır...

LeMan PAF TAKIM ADAY FORMU

ADI :
SOYADI :
DOĞUM TARİHİ :
ÖĞRENİM DURUMU (öğrenciyse okulu ve sınıfı) :
ADRESİ :
TEL NO (EV) :
TEL NO (CEP) :
E-MAİL ADRESİ:
FORMA BEDENİ : S☐ M☐ L☐ XL☐
BANKA HESABI Banka :
Şube :
Şube kodu :
Hesap Numarası :

LeMan
SAYI: 713
8 TEMMUZ 2005 CUMA
HAFTALIK SÜRELİ YEREL YAYINDIR

● Yayıncı: LM Basın Yayın Ltd.Şti.
● İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
● Yazışleri Müdürü: Zafer AKNAR

● **Müessese Müdürü :** Ali YAVUZ ● **Yazar ve Çizerler:** Tuncay AKGÜN ● Kemal ARATAN ● Atilla ATALAY ● Melike ACAR ● Can BARSLAN ● Bahadır BÖYSAL ● Olgün BUDAK ● Erhan CANDAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Cezmi ERSÖZ ● Ramize ERER ● Kaan ERTEM ● Mehmet EĞRİK ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Onur GÜÇEL ●Güneri İÇOĞLU ● Kemal Kenan ERGEN ●Melikşah ●AslanÖZDEMİR ●Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Feyzi ÖZŞAHİN ● Mehmet ÖZKANOĞLU ● Behiç PEK ● Sefer SELVİ ● Derya SAYIN ● Özge SAMANCI ● Mahmut TİBET ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Ahmet YILMAZ● **Yurtdışı Koordinatörü:** İlhan ARKAN (ilarkan@leman.com.tr) ● **Sayfa Sekreterleri:** Aydın ŞAHİN ● Bayram USLU ● **Bilgisayar Tasarım:** Cebrail OKÇU ● Murat YÜCEŞAN ● Mert HOŞGÖR ● Fikret ÖZDEMİR ● **Kaligrafi:** Şevki SAYIŞMAN ● **Renk Ayrımı:** M.ÖZKARA ● Ali Ekber USLU ● **Montaj:** Kadri ÇAVUŞOĞLU ● Engin ÖZDEMİR ● **Satış:** Cengiz KOCALI ● **Tel:** 0.212.292 95 65 (4 Hat) ● **Fax:** 0.212.245 38 06 • **Abonelik için Tel:** 0.212.292 95 65 **Dahili:** ● **Baskı: LeMan Matbaası Adres:** Aliminyumcular Sanayi Sitesi C-5 Blok No: 7-8 Hadımköy/İST. **Tel:** 0212 - 858 00 93 (Pbx) ● **Genel Dağıtım:** BBD Merkez ● **Adres:** Firuzağa Mah. Defterdar Yokuşu No: 47 Beyoğlu / İst.

Yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları saklıdır. Yazılı izin alınmadan hiçbir **yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet** ortamında kullanılamaz. Aksi halde **dava** konusu olacaktır.